ne diſcedas a me. Exurge dn̄e ⁊ intēde iuditio meo.
μὴ ἀποστῇς ἀπ᾿ ἐμοῦ. Ἐξεγέρθητι κε͂ καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου,
deus meus ⁊ dn̄s meus in cauſā meā. Judica me dn̄e ſm̄ iu
ὁ θς μου καὶ ὁ κς μου εἰς τὴν δίκην μου. Κρῖνόν με κε͂ κατὰ τὴν δι
ſtitiā tuā dn̄e de⁹ meus: ⁊ nō ſupgaudeāt mihi. Nō di
καιοσύνην σου κε͂ ὁ θεός μου, καὶ μὴ ἐπιχαρείησάν μοι. Μὴ εἴποι
cāt in cordib⁹ ſuis: Euge euge aīe nr̄e: nec di
σαν ἐν καρδίαις αὐτῶν, Εὖγε εὖγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν, μηδὲ εἴποι
cāt deuorauimus eū. Erubeſcāt ⁊ reuereātur ſimul
εν κατεπίομεν αὐτόν. Αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα
qui gratulātur malis meis. Jnduantur ꝯfuſiōe
οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μου. Ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην
⁊ reuerētia q̄ magna loquūtur ſup me. Exul
καὶ ἐντροπὴν οἱ μεγαλοῤῥημονοῦντες ἐπ᾿ ἐμέ. Ἀγαλλιά
tent ⁊ letentur q̄ volūt iuſtitiā meā.
σθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου.
Et dicant ſemp magnificeť dn̄s q̄ volūt
Καὶ εἰπάτωσαν διαπαντὸς μεγαλυνθήτω ὁ κς οἱ θέλοντες
pacē ſerui eius. Et lingua mea meditabiť
τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ. Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσει
iuſtitiā tuā: tota die laudē tuā.
τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαινόν σου.

In finē ſeruo dn̄i dauid. 35.
Εἰς τὸ τέλος τῷ παιδὶ κυρίου τῷ δαυίδ. λέ.

Dixit iniuſtus vt delinquat in ſemetipō: nō eſt
Φησὶν ὁ παράνομος τοῦ ἁμαρτάνειν ἐν ἑαυτῷ, οὐκ ἔστι
timor dei añ oculos eius. Q̄m doloſe egit i
φόβος θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Ὅτι ἐδόλωσεν ἐ
cōſpectu eius: vt inueniret iniq̄tatē ſuā ⁊ odiret.
νώπιον αὐτοῦ, τοῦ εὑρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ καὶ μισῆσαι.
Uerba oris eius iniq̄tas ⁊ dolus: no
Τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀνομία καὶ δόλος, οὐκ ἠβουλή
luit intelligere vt bn̄ ageret. Jniq̄tatē meditatus eſt in cu
θη συνιέναι τοῦ ἀγαθῦναι. Ἀνομίαν διελογίσατο ἐπὶ τῆς κοί
bili ſuo: aſtitit oī vie nō bone: malitiā āt nō o
της αὐτοῦ, παρέστη πάσῃ ὁδῷ οὐκ ἀγαθῇ, κακίᾳ δὲ οὐ προ
diuit. Dn̄e in celo mīa tua: ⁊ ꝟitas
σώχθισε. Κύριε ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου, καὶ ἡ ἀλήθειά
tua vſq; ad nubes. Juſtitia tua ſic mōtes dei:
σου ἕως τῶν νεφελῶν. Ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη θεοῦ, τὰ
iuditia tua abyſſus multa. Hoīes ⁊ iumēta ſal
κρίματά σου ἄβυσσος πολλή. Ἀνθρώπους καὶ κτήνη σώ
uabis dn̄e: queādmodū multiplicaſti miaꝫ tuā de⁹. Filij āt
σεις κύριε, ὡς ἐπλήθυνας τὸ ἔλεός σου ὁ θεός. Οἱ δὲ υἱοὶ τῶν
hoīum in tegmine alaꝝ tuaꝝ ſpabūt. Jnebria
ἀνθρώπων ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἐλπιοῦσι. Μεθυσθή
būtur ab vbertate dom⁹ tue: ⁊ torrēte volu
σονται ἀπὸ πιότητος οἴκου σου, καὶ τὸν χειμάῤῥουν τῆς τρυ
ptatis tue potabis eos. Q̄m apud te fons vite: in
φῆς σου ποτιεῖς αὐτούς. Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν
lumine tuo videbimus lumē. Pretēde miam tuā
τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός σου
ſciētibus te. ⁊ iuſtitiā tuā his q̄ recto ſūt
τοῖς γινώσκουσί σε. καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς εὐθέσι τῇ
corde. Nō veniat mihi pes ſupbie: ⁊ man⁹ pec
καρδίᾳ. Μὴ ἐλθέτω μοι ποὺς ὑπερηφανίας, καὶ χεὶρ ἁμαρ
catoris nō moueat me. Jbi ceciderūt oēs q̄ opā
τωλοῦ μὴ σαλεύσαι με. Ἐκεῖ ἔπεσον πάντες οἱ ἐργα
tur iniq̄tatē: expulſi ſūt nec potuerūt ſtare.
ζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ἐξώσθησαν καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

Pſalmus dauid. 36.
Ψαλμὸς τῷ δαυίδ. λϛ΄.

Noli emulari in malignātib⁹: neq; zelaueris
Μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις, μηδὲ ζήλου τοὺς
faciētes iniq̄tatē. Q̄m tāq̄ fenū velociť areſ
ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν. Ὅτι ὡσεὶ χόρτος ταχὺ ἀποξηραν
cent: ⁊ queādmodū olera herbaꝝ cito decidēt. Spe
θήσονται, καὶ ὡσεὶ λάχανα χλόης ταχὺ ἀποπεσοῦνται. Ἔλ
ra in dn̄o: ⁊ fac bonitatē: ⁊ inhabita
πισον ἐπὶ κύριον, καὶ ποίει χρηστότητα, καὶ κατασκήνου
terraꝫ: ⁊ paſceris in diuitijs eius.
τὴν γῆν, καὶ ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλούτῳ αὐτῆς.

Infra. 39.c. 69.

.Joh. 5.d.

ne elōgeris a me. Cōſurge & vigila in iudicium meū: deus meus & dn̄s meus in cām meā. Iudica me ſcd̄m iuſticiam meā dn̄e deus me⁹: & ne inſultēt mihi. Ne dicāt i corde ſuo vah vah aīe nr̄e: ne dicāt obſorbuimus eū. Cōfundantur & reuereantur ꝑiter qui letantur in afflictione mea: induātur cōfuſione & verecūdia qui magnificātur ſuper me. Gaudeāt & letētur qui volūt iuſticiā meā: & dicāt ſp magnificetur dominus qui vult pacem ſerui eius. Et ligua mea meditabitur iuſticiā tuam: tota die laudē tuā.

victori ſuo dn̄i dd̄. 36

Dixit ſcelus impii i medio cordis eius: nō eſt timor dei ante oculos eius. Q̄m doloſe agit aduerſū eū in oculis ſuis: vt inueniret iniq̄tatē eius ad odiendū. Verba oris eius iniquitas & dolus: ceſſauit cogitare bn̄facere. Iniquitatē cogitat in cubili ſuo: ſtabit in via nō bona: malū nō abiiciet. Domine in celo miſericordia tua: fides tua vſq; ad nubes. Iuſtitia tua quaſi montes dei: iudicia tua abyſſus multa: homines & iumenta ſaluos facies domine. Quam precioſa eſt miſericordia tua deus: & filii adam in vmbra alarum tuarum ſperabunt. Inebriabuntur de pinguedine domus tue: & torrēte delitiarū tuaꝝ potabis eos. Q̄m tecū eſt fōs vite: i lumine tuo videbim⁹ lumē. Attrahe miam tuā ſciētibus te: & iuſtitiam tuam rectis corde. Non veniat mihi pes ſuperbie: & man⁹ impioꝝ non me cōmoueat. Ibi ceciderūt opantes iniquitatem: expulſi ſunt & nō potuerunt ſurgere.

David. 37.

Noli cōtēdere cum malignis: nec emuleris faciētes iniquitatē. Q̄m ſicut herba velociter conterētur: & ſicut holus viride marceſcēt. Spera in domio & fac bonum: peregrinare i terra & paſcere fide.

אַל תִּרְחַק מִמֶּנִּי׃ הָעִירָה וְהָקִיצָה
לְמִשְׁפָּטִי אֱלֹהַי וַאדֹנָי׃ לְרִיבִי
שָׁפְטֵנִי כְצִדְקְךָ יְהוָה אֱלֹהָי וְאַל
יִשְׂמְחוּ לִי׃ אַל יֹאמְרוּ בְלִבָּם
הֶאָח נַפְשֵׁנוּ אַל יֹאמְרוּ בִּלַּעֲנוּהוּ׃
יֵבֹשׁוּ וְיַחְפְּרוּ יַחְדָּו שְׂמֵחֵי רָעָתִי
יִלְבְּשׁוּ בֹשֶׁת וּכְלִמָּה הַמַּגְדִּילִים
עָלָי׃ יָרֹנּוּ וְיִשְׂמְחוּ חֲפֵצֵי צִדְקִי
וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל יְהוָה הֶחָפֵץ
שְׁלוֹם עַבְדּוֹ׃ וּלְשׁוֹנִי תֶּהְגֶּה
צִדְקֶךָ כָּל הַיּוֹם תְּהִלָּתֶךָ׃ xxxvi.
לַמְנַצֵּחַ לְעֶבֶד יְהוָה לְדָוִד׃
נְאֻם פֶּשַׁע לָרָשָׁע בְּקֶרֶב לִבִּי אֵין
פַּחַד אֱלֹהִים לְנֶגֶד עֵינָיו׃ כִּי
הֶחֱלִיק אֵלָיו בְּעֵינָיו לִמְצֹא עֲוֹנוֹ
לִשְׂנֹא׃ דִּבְרֵי פִיו אָוֶן וּמִרְמָה
חָדַל לְהַשְׂכִּיל לְהֵיטִיב׃ אָוֶן
יַחְשֹׁב עַל מִשְׁכָּבוֹ יִתְיַצֵּב עַל דֶּרֶךְ
לֹא טוֹב רָע לֹא יִמְאָס׃ יְהוָה
בְּהַשָּׁמַיִם חַסְדֶּךָ אֱמוּנָתְךָ עַד
שְׁחָקִים׃ צִדְקָתְךָ כְּהַרְרֵי אֵל
מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רַבָּה אָדָם וּבְהֵמָה
תוֹשִׁיעַ יְהוָה׃ מַה יָּקָר חַסְדְּךָ
אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ
יֶחֱסָיוּן׃ יִרְוְיֻן מִדֶּשֶׁן בֵּיתֶךָ וְנַחַל
עֲדָנֶיךָ תַשְׁקֵם׃ כִּי עִמְּךָ מְקוֹר
חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה אוֹר׃ מְשֹׁךְ
חַסְדְּךָ לְיֹדְעֶיךָ וְצִדְקָתְךָ לְיִשְׁרֵי
לֵב׃ אַל תְּבוֹאֵנִי רֶגֶל גַּאֲוָה וְיַד
רְשָׁעִים אַל תְּנִדֵנִי׃ שָׁם נָפְלוּ
פֹּעֲלֵי אָוֶן דֹּחוּ וְלֹא יָכְלוּ קוּם׃
לְדָוִד xxxvii. אַל
תִּתְחַר בַּמְּרֵעִים אַל תְּקַנֵּא בְּעֹשֵׂי
עַוְלָה׃ כִּי כֶחָצִיר מְהֵרָה יִמָּלוּ וּכְיֶרֶק
דֶּשֶׁא יִבּוֹלוּן׃ בְּטַח בַּיהוָה וַעֲשֵׂה
טוֹב שְׁכָן אֶרֶץ וּרְעֵה אֱמוּנָה׃

רָחַק עוּר
קוּץ שָׁפַט
רוּב
אָמַר
בּוֹשׁ חָפַר
רוּעַ לָבַשׁ
גָּדַל
רָנַן תָּמַד
לָשׁוֹן הָגָה
הָלַל
נָצַח
חָלַק
כָּהָה רָמָה
שָׂכַל יָטַב
חָשַׁב
שָׁכַב יָצַב
רוּעַ מָאַס
אָמַן
שָׁפַט תְּהֹם
רָבַב יָשַׁע
חָסָה רָוָה
שָׁקָה קוּר
חָיָה רָאָה
בּוֹא נָאָה
נוּד
דָּחָה
חָרַת
רוּעַ קָנָא
עָשָׂה חָצַר
נָמַל נָבַל
אָמַן

© Biblioteca Nacional de España

והתענג על יהוה ויתן לך
משאלות לבך: גול על יהוה
דרכך ובטח עליו והוא יעשה:
והוציא כאור צדקך ומשפטך
כצהרים: דום ליהוה והתחולל
לו אל תתחר במצליח דרכו
באיש עשה מזמות: הרף מאף
ועזב חמה אל תתחר אך להרע:
כי מרעים יכרתון וקוי יהוה המה
יירשו ארץ: ועוד מעט ואין
רשע והתבוננת על מקומו
ואיננו: וענוים יירשו ארץ
והתענגו על רב שלום: זמם
רשע לצדיק וחרק עליו שניו:
אדני ישחק לו כי ראה כי יבא
יומו: חרב פתחו רשעים ודרכו
קשתם להפיל עני ואביון
לטבוח ישרי דרך: חרבם תבא
בלבם וקשתותם תשברנה:
טוב מעט לצדיק מהמון רשעים
רבים: כי זרועות רשעים תשברנה
וסומך צדיקים יהוה: יודע יהוה
ימי תמימם ונחלתם לעולם תהיה:
לא יבשו בעת רעה ובימי רעבון
ישבעו: כי רשעים יאבדו ואיבי
יהוה כיקר כרים כלו בעשן כלו:
לוה רשע ולא ישלם וצדיק
חונן ונותן: כי מברכיו
יירשו ארץ ומקלליו יכרתו:
מיהוה מצעדי גבר כוננו ודרכו
יחפץ: כי יפל לא יוטל
כי יהוה סומך ידו: נער הייתי
גם זקנתי ולא ראיתי צדיק
נעזב וזרעו מבקש לחם: כל
היום חונן ומלוה וזרעו לברכה:
סור מרע ועשה טוב ושכן

ענג נתן
שאל גלל
עלה עשה
יצא שפט
דמם חול
חרה
צלח זמם
רפה יחם
רוע
רוע כרת
קוה ירש
בין קום
ענה
ענג שלם
צדק
שחק בוא
נפל ענה
אבה טבח
בוא
שבר
צדק המה
רבב זרע
ידע
יום תמם
עלם היה
בוש רוע
יום שבע
אבד כר
כלה צדק
שלם חנן
נתן ברך
קלל כרת
צעד
חפץ נפל
טול סמך
היה ראה
צדק עזב
בקש
חנן לוה
רוע

Et delectare ĩ dño: & dabit tibi petitiões cor
dis tui. Volue ſuper do
minum viam tuam: &
confide in eo & ipſe fa-
ciet. Et educet ſicut lu-
men iuſticiam tuam: &
iudicium tuũ ſicut me-
ridiem. Tace domĩo &
expecta eum: noli con
tendere aduerſus eum
qui proficit in via ſua:
aduerſus virum qui fa-
cit que cogitat. Dimit-
te irã & relinq̃ furorẽ.
noli cõtẽdere vt male
facias. Q̃m̃ qui male fa
ciũt interibũt: expectã
tes ãt dñm ipſi heredi-
tabũt terrã. Adhuc enĩ
modicũ & nõ erit ĩpi-
us: & cogitabis de loco
eius & nõ ſubſiſtet. Mi-
tes aũt hereditabũt ter
rã: & delectabuntur in
multitudine pacis. Co
gitat ĩpius de iuſto: &
frẽdet aduerſus eũ den
tibus ſuis. Dñs deride-
bit eũ: vidẽs q̃ veniet
dies eius. Gladiũ eua-
ginauerũt impii & tetẽ
derũt arcũ ſuũ: vt per
cutiant egenũ & paupe
rẽ & interficiãt rectos ĩ
via. Gladius eorũ ĩgre
diatur in cor eorũ: & ar
cus eorũ cõfringantur.
Melius eſt parũ iuſto:
quam diuitie ĩpiorum
multe. Q̃m̃ brachia ĩ-
piorũ confringentur:
ſubleuat aũt iuſtos do
minus. Nouit dñs di-
es immaculatorũ: & he
reditas eorũ eterna erit.
Non cõfundẽtur in tp̃e
malo: & ĩ diebus famis
ſaturabũtur. Quia im
pii peribunt: & inimici
dñi gloriãtes vt mono-
cerotes cõſumẽtur vt
fum⁹ cõſumẽtur. Fen⁹
accipit ĩpius & nõ red-
dit: iuſtus aũt donat &
tribuit. Quia q bñdicti
fuerĩt ab eo herẽditabũt
terrã: & q maledicti in
teribũt. A dño greſſus
viri firmãtur: & viã ei⁹
volet. Cum ceciderit
non allidetur:
quia dñs ſuſtentat ma
nũ eius. Puer fui
ſiquidem ſenui: & non
vidi iuſtum
derelictũ: nec ſemẽ ei⁹
querens panem. Tota
die donat & cõmodat:
& ſemẽ eius ĩ bñdictio
ne erit. Recede a malo
& fac bonũ: & habita

Delectare in dño: ⁊ dabit tibi petitiões
Κατατρύφησον τοῦ κυρίου, καὶ δώσει σοι τὰ αἰτήματα τῆς
cordis tui. Reuela ad dñm viã tuã: ⁊
καρδίας σου. Ἀποκάλυψον πρὸς κύριον τὴν ὁδόν σου, καὶ
ſpera in eo: ⁊ ipſe faciet. Et educet q̃ſi lumẽ
ἔλπισον ἐπ᾽ αὐτόν, καὶ αὐτὸς ποιήσει. Καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς
iuſtitiã tuã: ⁊ iudiciũ tuũ tanq̃ meridiẽ.
τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ τὸ κρίμα σου ὡς μεσημβρίαν.
ſubditus eſto dño: ⁊ ora eũ. Noli emulari
ὑποτάγηθι τῷ κυρίῳ, καὶ ἱκέτευσον αὐτόν. Μὴ παραζήλου
in eo q̃ pſperat̃ in via ſua: in hõe fa
ἐν τῷ κατευοδουμένῳ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ, ἐν ἀνθρώπῳ ποι-
ciẽti iniuſtitias. Deſine ab ira: ⁊ derelinque
οῦντι παρανομίαν. Παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς, καὶ ἐγκατάλιπε
furorẽ. noli emulari: vt maligneris. Qm̃ q̃ malignã
θυμόν. μὴ παραζήλου, ὥστε πονηρεύεσθαι. Ὅτι οἱ πονηρευό-
tur exterminabũtur: ſuſtinẽtes ãt dñm: ipſi
μενοι ἐξολοθρευθήσονται, οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν κύριον, αὐτοὶ
hereditabũt t̃rã. Et adhuc puſillũ ⁊ nõ erit pec-
κληρονομήσουσι γῆν. Καὶ ἔτι ὀλίγον καὶ οὐ μὴ ὑπάρξῃ ὁ ἁμαρ-
cator. ⁊ q̃res locũ eius: ⁊ nõ inuenies.
τωλός. καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ εὕρῃς.
Manſueti ãt hereditabũt t̃rã: ⁊ delectabũtur
Οἱ δὲ πραεῖς κληρονομήσουσι γῆν, καὶ κατατρυφήσουσιν
in multitudine pacis. Obſeruabit pctõr iu
ἐπὶ πλήθει εἰρήνης. Παρατηρήσεται ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δί-
ſtũ: ⁊ ſtridebit ſup eũ dẽtib⁹ ſuis. Dñs aũt ir Infra
καιον, καὶ βρύξει ἐπ᾽ αὐτὸν τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ. Ὁ δὲ κύριος ἐκγε- eo.
ridebit eũ: qm̃ pſpicit q̃ veniet dies ei⁹. Gladiũ
λάσεται αὐτόν, ὅτι προβλέπει ὅτι ἥξει ἡ ἡμέρα αὐτοῦ. Ῥομφαί-
euaginauerũt pctõres: intẽderũt arcũ ſuũ: vt deij
αν ἐσπάσαντο οἱ ἁμαρτωλοί, ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν, τοῦ κα-
ciãt paupẽ ⁊ inopẽ: vt trucidẽt rectos
ταβαλεῖν πτωχὸν καὶ πένητα, τοῦ σφάξαι τοὺς εὐθεῖς
corde. Gladius eoꝝ intret in corda ipſo-
τῇ καρδίᾳ. Ἡ ῥομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὰς καρδίας αὐ-
rũ: ⁊ arcus eoꝝ cõfringãtur. Meli⁹ ẽ modicũ
τῶν, καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συντριβείη. Κρεῖσσον ὀλίγον τῷ
iuſto ſup diuitias pctõꝝ multas. Qm̃ bra-
δικαίῳ ὑπὲρ πλοῦτον ἁμαρτωλῶν πολύν. Ὅτι βραχίο-
chia pctõꝝ cõterẽtur: cõfirmat ãt iu
νες ἁμαρτωλῶν συντριβήσονται, ὑποστηρίζει δὲ τοὺς δικαί-
ſtos dñs. Nouit dñs vias immaculatoꝝ: ⁊
ους ὁ κύριος. Γινώσκει κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων, καὶ
hereditas eoꝝ in eternũ erit. Nõ cõfundẽtur in
ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς αἰῶνα ἔσται. Οὐ καταισχυνθήσονται ἐν
tp̃e malo: ⁊ in diebus famis ſaturabũtur: q̃r
καιρῷ πονηρῷ, καὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ χορτασθήσονται, ὅτι
pctõres pibũt. Inimici vero dñi mox s.6
οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπολοῦνται. Οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ κυρίου ἅμα
vt honorificati fuerĩt ipſi ⁊ exaltati: deficiẽtes queadmodũ fu
τῷ δοξασθῆναι αὐτοὺς καὶ ὑψωθῆναι, ἐκλείποντες ὡσεὶ κα-
mus defecerũt. Mutuatur pctõr: ⁊ nõ ſoluet.
πνὸς ἐξέλιπον. Δανείζεται ὁ ἁμαρτωλός, καὶ οὐκ ἀποτίσει. ὁ
iuſtus ãt miſeretur: ⁊ tribuit: Quia bñdicẽtes ei
δὲ δίκαιος οἰκτείρει, καὶ δίδωσιν. Ὅτι οἱ εὐλογοῦντες αὐτὸν
hereditabũt t̃rã: maledicẽtes aũt ei diſpi-
κληρονομήσουσι γῆν, οἱ δὲ καταρώμενοι αὐτὸν ἐξολοθρευθήσον-
bũt. A dño greſſus hõis dirigũtur: ⁊
ται. Παρὰ κυρίου τὰ διαβήματα ἀνθρώπου κατευθύνεται, καὶ τὴν ὁ-
viã eius volet valde. Cũ ceciderit nõ collidetur:
δὸν αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. Ὅταν πέσῃ οὐ καταραχθήσεται,
q̃r dñs ſupponit manũ ei. Iunior fui: ⁊
ὅτι κύριος ἀντιστηρίζει χεῖρα αὐτοῦ. Νεώτερος ἐγενόμην, καὶ
enĩ ſenui: ⁊ nõ vidi iuſtũ derelictũ: neq̃
γὰρ ἐγήρασα, καὶ οὐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλελειμμένον, οὐδὲ
ſemẽ eius q̃rẽs panẽ. Tota die miſeret̃ ⁊ cõ-
τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτους. Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ καὶ δα-
modat iuſtus: ⁊ ſemẽ illi⁹ in bñdictiõe erit. De-
νείζει ὁ δίκαιος, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς εὐλογίαν ἔσται. Ἔκ- s.55.
clina a malo: ⁊ fac bonũ: ⁊ inhabita
κλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον ἀγαθόν, καὶ κατασκήνου

© Biblioteca Nacional de España

in ſeculū ſeculi. Quia dn̄s amat iuditiū: ⁊ nō derelin
ἐις ἀιῶνα ἀιῶνος. Ὅτι κς̄ ἀγαπᾷ κρίσιν, καὶ ὀυκ ἐγκατα
quet ſctōs ſuos. in eternū cōſeruabūtur.
λείψει τοὺς ὁσίους ἀυτοῦ, ἐις τὸν ἀιῶνα φυλαχθήσονται.
Iniuſti āt punietur: ⁊ ſemē impiorꝝ peri
Ἄνομοι δὲ ἐκδιωχθήσονται, καὶ σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσε
bit. Iuſti āt hereditabūt trā: ⁊ inhabitabūt
ται. Δίκαιοι δὲ κληρονομήσουσι γῆν, καὶ κατασκηνώσουσιν
in ſeculū ſeculi ſup eā. Os iuſti meditabit̄ ſapiē
ἐις ἀιῶνα ἀιῶνος ἐπ᾽ ἀυτῆς. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφί-
tiā: ⁊ lingua eius loquet̄ iudiciū. Lex dei eius
αν, καὶ ἡ γλῶσσα ἀυτοῦ λαλήσει κρίσιν. Ὁ νόμος τοῦ θεοῦ ἀυτοῦ
in corde ipi⁹: ⁊ nō ſupplātabūtur greſſus e-
ἐν καρδίᾳ ἀυτοῦ, καὶ ὀυχ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα ἀυ
ius. cōſiderat pctōr iuſtū: ⁊ q̄rit mor
τοῦ. Κατανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ ζητεῖ τοῦ θανα-
tificare. eū. Dn̄s aūt nō derelinquet eū in
τῶσαι ἀυτόν. Ὁ δὲ κύριος ὀυ μὴ ἐγκαταλίποι ἀυτὸν ἐις τὰς
manib⁹ eius: nec dānabit eū: cū iudica
χεῖρας ἀυτοῦ, ὀυδ᾽ ὀυ μὴ καταδικάσηται ἀυτόν, ὅταν κρίνη
bit illi. Expecta dn̄z: ⁊ cuſtodi viā e-
ται ἀυτῷ. Ὑπόμεινον τὸν κύριον, καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν ἀυ-
ius: ⁊ exaltabit te vt hereditate capias trā: cū perie
τοῦ, καὶ ὑψώσει σε τοῦ κατακληρονομῆσαι γῆν, ἐν τῷ ἐξολο
rint pctōres videbis. Vidi impiū ſuperexal
θρεύεσθαι ἁμαρτωλοὺς ὄψει. Εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερυψού
tatū: ⁊ eleuatū: ſicut cedros libani. Et
μενον, καὶ ἐπαιρόμενον, ὡς τὰς κέδρους τοῦ λιβάνου. Καὶ
Infra 70. trāſiui ⁊ ecce nō erat: ⁊ q̄ſiui eū ⁊ nō ē inuēt⁹ lo
παρῆλθον καὶ ἰδοὺ ὀυκ ἦν, καὶ ἐζήτησα ἀυτὸν καὶ ὀυχ εὑρέθη ὁ τό
cus eius. Cuſtodi īnocētiā ⁊ vide equitatē: qm̄ ſūt re
πος ἀυτοῦ. Φύλασσε ἀκακίαν καὶ ἴδε ἐυθύτητα, ὅτι ἐστὶν ἐγκα
liquie hoi pacifico. Iniuſti aūt diſperi
τάλειμμα ἀνθρώπῳ ἐιρηνικῷ. Οἱ δὲ παράνομοι ἐξολοθρευθήσον
būt ſimul: reliquie impiorꝝ inte
ται ἐπὶ τὸ αὐτό, τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν ἀσεβῶν ἐξολοθρευ
ribūt. Salus āt iuſtorꝝ a dn̄o: ⁊ pro
θήσονται. Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ κυρίου, καὶ ὑπερα
tector eorꝝ eſt in tpe tribulatiōis. Et adiuuabit eos
σπιστὴς ἀυτῶν ἐστιν ἐν καιρῷ θλίψεως. Καὶ βοηθήσει ἀυτοῖς
dn̄s: ⁊ liberabit eos: ⁊ eruet eos a pec
κύριος, καὶ ῥύσεται ἀυτούς, καὶ ἐξελεῖται ἀυτοὺς ἐξ ἁμαρ-
catoribus: ⁊ ſaluabit eos: q̄r ſperauerūt in eo.
τωλῶν, καὶ σώσει ἀυτούς, ὅτι ἤλπισαν ἐπ᾽ ἀυτόν.
pſalmus dd in cōmemoratiōe de ſabbato. 37.
Ψαλμὸς τῷ δαδ ἐις ἀνάμνησιν περὶ τοῦ σαββάτου. λζ.
8.6. Domine ne furore tuo arguas me: neq̧ ira tua
Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μὴ δὲ τῇ ὀργῇ σου
corripias me. Qm̄ ſagitte tue infixe ſūt mihi: ⁊ cō-
παιδεύσῃς με. Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπε
firmaſti ſup me manū tuā. Nō eſt ſanitas in carne
στήριξας ἐπ᾽ ἐμὲ τὴν χεῖρά σου. Ὀυκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί
mea a facie ire tue: nō eſt pax in oſſi
μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, ὀυκ ἔστιν ἐιρήνη ἐν τοῖς ὀστέ
bus meis a facie pctōrꝝ meorꝝ. Qm̄ iniq̄tates
οις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου. Ὅτι αἱ ἀνομίαι
mee ſupgreſſe ſūt caput meū: ſicut onus graue grauate
μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθη
ſūt ſup me. Putruerūt ⁊ corrupte ſūt cicatrices mee
σαν ἐπ᾽ ἐμέ. Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου
a facie inſipiētie mee. Miſer factus ſū ⁊
ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου. Ἐταλαιπώρησα καὶ
curuatus ſū vſq̧ in finē: tota die cōtriſtatus
κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων
ingrediebar. Qm̄ lūbi mei impleti ſūt illuſionibus: ⁊ nō
ἐπορευόμην. Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ ὀυκ
eſt ſanitas in carne mea. Afflict⁹ ſū ⁊ humiliatus ſū ni
ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου. Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφό
55. mis: rugiebā a gemitu cordis mei. Dn̄e ante te
δρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου. Κύριε ἐναντίον σου
oē deſideriū meū: ⁊ gemitus meus a te nō eſt abſcōdit⁹.
πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ ὀυκ ἀπεκρύβη.

in ſempiternū. Quia dominus diligit iudici
um: & non derelinquet
ſanctos ſuos in eternū
cuſtoditi ſunt: & ſemē
impiorum pibit. Iuſti
hereditabunt terram:
& inhabitabūt in ſecu
lū ſup eā. Os iuſti me-
ditabitur ſapientiam:
& lingua eius loquetur
iudicium. Lex dei eius
in corde eius: non de-
ficient greſſus eius.
Conſiderat impius iu-
ſtum: & querit vt occi-
dat eū. Dn̄s nō dereli-
quet eum in manu eius:
& nō condēnabit eum
cū iudicatur. Expecta
dominū & cuſtodi vi-
am eius: & exaltabit te
vt poſſideas terrā: cū
interibunt impii vide-
bis. Vidi impium robu
ſtum & fortiſſimum ſi-
cut indigenam viren-
tem. Et tranſiui & ecce
non erat: & queſiui e-
um & non eſt inuen-
tus. Cuſtodi ſimplicita
tem & vide rectū: quia
erit ad extremum viro
pax. Preuaricatores āt
delebūtur pariter: no-
uiſſimum impiorum co
peribit. Salus āt iuſtorꝝ
a dn̄o: fortitudo eorū
in tpe tribulatiōis. Et
auxiliabitur eis dn̄s &
liberabit eos: eripiet e-
os ab īpiis & ſaluabit e-
os quia ſpauerūt ī eo.
Pſalmus dauid in com
memoratione. 38.
Domine ne ī ira tua
arguas me: neq̧ ī
furorē tuo corripias me.
Qm̄ ſagitte tue infixe
ſūt mihi: & tetigit me
manus tua. Nō ſanitas
in carne mea a facie in-
dignatiōis tue: nō pax
oſſib⁹ meis a facie pcti
mei. Qm̄ iniq̄tates mee
trāſierūt caput meū: q̄
ſi onus graue aggrauate
ſunt ſup me. Cōputru
erūt & tabuerūt cicatri
ces mee a facie īſipiētie
mee. Afflict⁹ ſū & īcur-
uat⁹ ſū nimis: tota die
merens āmbulabā. Qm̄
lūbi mei repleti ſunt ī-
gnominia: & nō ē ſani
tas ī carne mea. Euigila
ui & afflictus ſū nimis:
rugiebā a gemitu cor
dis mei. Dn̄e ī cōſpectu
tuo oē deſideriū meū:
& gemitus meus a te
non eſt abſconditus.

לעולם: כי יהוה אהב משפט | עלם שפט
ולא יעזב את חסידיו לעולם | עזב חסד
נשמרו וזרע רשעים נכרת: | עלם שמר
צדיקים ירשו ארץ וישכנו לעד | שכן
עליה: פי צדיק יהגה חכמה | פה הגה
ולשונו תדבר משפט: תורת | לשן דבר
אלהיו בלבו לא תמעד אשריו: | ירה מעד
צופה רשע לצדיק ומבקש | צפה
להמיתו: יהוה לא יעזבנו בידו | מות עזב
ולא ירשיענו בהשפטו: קוה | רשע שפט
אל יהוה ושמר דרכו וירממך | רמם
לרשת ארץ בהכרת רשעים | ירש כרת
תראה: ראיתי רשע עריץ | ראה ערץ
ומתערה כאזרח רענן: ויעבר | ערה זרח
והנה איננו ואבקשהו ולא | עבר בקש
נמצא: שמר תם וראה ישר כי | מצא תמם
אחרית לאיש שלום: ופשעים | שלם
נשמדו יחדו אחרית רשעים | שמד
נכרתה: ותשועת צדיקים | כרת ישע
מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם | צדק עזז / צור עזר
יהוה ויפלטם יפלטם מרשעים | פלט
xxxviii. ויושיעם כי חסו בו: | ישע חסה
מזמור לדוד להזכיר: יהוה | זמר זכר
אל בקצפך תוכיחני ובחמתך | יכח יחם
תיסרני: כי חציך נחתו בי | יסר חתת
ותנחת עלי ידך: אין מתם בבשרי | נחת
מפני זעמך אין שלום בעצמי מפני | פנה שלם
חטאתי: כי עונתי עברו ראשי
כמשא כבד יכבדו ממני: הבאישו | נשא באש
נמקו חבורתי מפני אולתי: | מקק חבר
נעויתי שחתי עד מאד כל היום | פנה עוה / שחח
קדר הלכתי: כי כסלי מלאו
נקלה ואין מתם בבשרי: נפוגתי | קלה פוג
ונדכיתי עד מאד שאגתי מנהמת | דכה
לבי: אדני נגדך כל תאותי | אוה
ואנחתי ממך לא נסתרה: | סתר

© Biblioteca Nacional de España

לבי סחרחר עזבני כחי ואור עיני
גם הם אין אתי׃ אהבי ורעי
מנגד נגעי יעמדו וקרובי מרחוק
עמדו׃ וינקשו מבקשי נפשי
ודרשי רעתי דברו הוות ומרמות
כל היום יהגו׃ ואני כחרש לא
אשמע וכאלם לא יפתח פיו׃
ואהי כאיש אשר לא שמע
ואין בפיו תוכחות׃ כי לך יהוה
הוחלתי אתה תענה אדני אלהי׃
כי אמרתי פן ישמחו לי במוט
רגלי עלי הגדילו׃ כי אני לצלע
נכון ומכאובי נגדי תמיד׃ כי עוני
אגיד אדאג מחטאתי׃ ואיבי
חיים עצמו ורבו שנאי שקר׃
ומשלמי רעה תחת טובה ישטנוני
תחת רדופי טוב׃ אל תעזבני
יהוה אלהי אל תרחק ממני׃ חושה
לעזרתי אדני תשועתי׃
למנצח לידותון מזמור לדוד׃ אמרתי
אשמרה דרכי מחטוא בלשוני
אשמרה לפי מחסום בעד רשע
לנגדי׃ נאלמתי דומיה החשיתי
מטוב וכאבי נעכר׃ חם לבי
בקרבי בהגיגי תבער אש דברתי
בלשוני׃ הודיעני יהוה קצי
ומדת ימי מה היא אדעה מה
חדל אני׃ הנה טפחות נתתה ימי
וחלדי כאין נגדך אך כל הבל כל
אדם נצב סלה׃ אך בצלם יתהלך
איש אך הבל יהמיון יצבר
ולא ידע מי אספם׃ ועתה מה
קויתי אדני תוחלתי לך היא׃
מכל פשעי הצילני חרפת
נבל אל תשימני׃ נאלמתי
לא אפתח פי כי אתה עשית׃

עזב · רעה · עמד קרב · רחק נקש · בקש רוע · הוה רמה · הגה שמע · פתח פה · היה · יכח · יחל ענה · שמח · מוט עלה גדל · כון כאב · תמד נגד · דאג חטא · איב חיה · רבה · שלם רוע · שטן רדף · עזב רחק · ישע · נצח זמר · שמר חטא · לשן פה · חסם אלם · דום חשה · עכר חמם · הגה בער · לשן ידע · קצץ מדד יום · ידע · נתן · הלך · צבר · קוה יחל · נצל · שום אלם · פתח פה · עשה

Cor meũ fluctuabat:
dereliquit me fortitu-
do mea: & lux oculorũ
meorũ & ipſa nõ ẽ me
cũ. Cari mei & proxi-
mi mei q̃ſi cõtra leprã
meã ſteterunt: & vicini
mei lõge ſteterũt. Et ir
ruebãt q̃rẽtes aĩam me-
am: & iueſtigãtes mala
mihi loq̃bãtur inſidias:
& dolos tota die medi
tabãtur. Et ego tanq̃
ſurdus nõ audiebã: & ſi
cut mutus nõ apiẽs os
ſuũ. Et fui ſicut hõ qui
non audit: nec in ore
ſuo redargutiones. Te
eni dñe expectabã: tu
exaudies dñe deus me
us. Quia dixi ne forte
inſultẽt mihi: & cũ va-
cillauerit pedes mei ſu-
per me magnificentur.
Quia ego ad plagas
paratus ſum: & dolor
meus cõtra me ſemper.
Quia iniquitatẽ meã
annũcio: ſollicitus ero
p pctõ meo. Inimici ãt
mei viuẽtes confortati
ſunt: & multiplicati ſũt
odiẽtes me mẽdaciter.
Et qui reddũt malũ p
bono aduerſabãtur mi
hi: qm̃ ſeq̃bar bonum.
Ne dereliquas me dñe
deus meus: ne elonge
ris a me. Feſtina ĩ auxi
liũ meũ: dñe ſaluti mee.
Victori pro idithun
p̃s dauid. 39.
DIxi cuſtodiam vias
meas ne peccẽ in lĩ
gua mea: cuſtodiam os
meũ ſilẽtio: dõec ẽ im
pius cõtra me. Obmu
tui ſilẽtio tacui de bo-
no: & dolor me⁹ cõtur-
batus ẽ. Incaluit cor me
um ĩ medio mei: in me-
ditatiõe mea inceſus ſũ
igni: locut⁹ ſũ lingua
mea. Oñde mihi dñe fi
nẽ meũ: & mẽſurã dieꝝ
meoꝝ q̃ ſit: vt ſciã qd
mihi deeſt. Ecce bre-
ues poſuiſti dies meos:
& vita mea q̃ſi nõ ſit in
cõſpectu tuo: oĩa ei va
nitas oĩs hõ ſubſiſtens.
Sp. Tãtũ ĩ imagĩe ãbu
lat hõ: tm̃ fruſtra cõ-
turbatur: cõgregat & i
gnorat cui dimittat ea.
Nũc ergo qd expecto?
dñe p̃ſtolatio mea tu
es. Ab oĩbus iniquita-
tib⁹ meis libera me: op
probriũ ſtulto ne põas
me. Obmutui nõ apui
os meũ: quia tu feciſti

Cor meũ cõturbatũ ẽ: dereliq̃t me ỽtus mea: ꝛ
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ
lumẽ oculoꝝ meoꝝ ꝛ ip̃m nõ eſt mecũ. Amici mei
φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ᾽ ἐμοῦ. Οἱ φίλοι μου
ꝛ p̃ximi mei aduerſũ me ap̃p̃piq̃uerũt ꝛ ſteterũt. Et
καὶ οἱ πλησίον μου ἐξεναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν. Καὶ
qui iuxta me de lõge ſteterũt: ꝛ vim faciebãt q̃ q̃re
οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν, καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦν
bãt aĩaꝫ meã. Et q̃ inq̃rebãt mala mihi: locuti ſũt va
τες τὴν ψυχήν μου. Καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι, ἐλάλησαν μα
nitates: ꝛ dolos tota die meditabãtur. Ego ãt
ταιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν. Ἐγὼ δὲ
tanq̃ ſurdus nõ audiebã: ꝛ ſicut mutus nõ aperiẽs os ſu
ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐ
uꝫ. Et factus ſũ ſicut hõ nõ audiẽs: ꝛ nõ hñs in ore
τοῦ. Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόμα
ſuo redargutiões. Quia in te dñe ſperaui: tu exaudies
τι αὐτοῦ ἐλεγμούς. Ὅτι ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα, σὺ εἰσακού
dñe deus meus. Qm̃ dixi: neq̃ñdo ſupgaudeãt mihi
σῃ κύριε ὁ θεός μου. Ὅτι εἶπον, μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ
inimici mei: ꝛ dũ cõmouẽt pedes mei ſup me magna
ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ᾽ ἐμὲ ἐμεγα
locuti ſunt. Qm̃ ego in flagella paratus: ꝛ dolor
λορρημόνησαν. Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών
me⁹ ĩ cõſpectu meo ẽ ſemp. Qm̃ iniq̃tatẽ meã ego
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ
annũtiabo: ꝛ cogitabo pro pctõ meo. Inimi
ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου. Οἱ δὲ
ci aũt mei viuũt: ꝛ cõfirmati ſũt ſup me: ꝛ multiplica-
ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθη
ti ſũt q̃ oderũt me inique. Qui retribuũt mihi ma
σαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως. Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κα
la pro bonis: detrahebãt mihi: qm̃ ſeq̃bar boni
κὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθο-
tatẽ. Ne derelinquas me dñe deus me⁹: ne diſceſſeris a
σύνην. Μὴ ἐγκαταλίπῃς με κύριε ὁ θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽
me. Intẽde in adiutoriũ meũ dñe ſalutis mee.
ἐμοῦ. Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου κύριε τῆς σωτηρίας μου.
In finẽ idithũ cãticũ dd. 38.
Εἰς τὸ τέλος τῷ Ἰδιθοὺμ ᾠδὴ τῷ Δαυίδ. λη.
DIxi cuſtodiã vias meas: vt nõ delinq̃
Εἶπα, φυλάξω τὰς ὁδούς μου, τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν με
in lingua mea. Poſui ori meo cuſtodiã: cũ ꝯſiſteret
ἐν γλώσσῃ μου. Ἐθέμην τῷ στόματί μου φυλακήν, ἐν τῷ συστῆναι
pctõꝛ aduerſũ me. Obmutui ꝛ humiliat⁹ ſũ:
τὸν ἁμαρτωλὸν ἐναντίον μου. Ἐκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην,
ꝛ ſilui a bonis: ꝛ doloꝛ meus renouat⁹ eſt. Con
καὶ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν, καὶ τὸ ἄλγημά μου ἀνεκαινίσθη. Ἐθερ
caluit coꝛ meũ intra me: ꝛ in meditatiõe mea exar
μάνθη ἡ καρδία μου ἐντός μου, καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθή
deſcet ignis. Locut⁹ ſũ in lingua mea: notũ fac mihi dñe
σεται πῦρ. Ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου, γνώρισόν μοι κύριε τὸ
finẽ meũ: Et numerũ dieꝝ meoꝝ q̃s eſt: vt ſciã
πέρας μου, Καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου τίς ἐστιν; ἵνα γνῶ
q̃d deſit mihi. Ecce veteres poſuiſti dies meos: ꝛ
τί ὑστερῶ ἐγώ. Ἰδοὺ παλαιὰς ἔθου τὰς ἡμέρας μου, καὶ
ſubſtãtia mea tanq̃ nihilũ ante te. Verũtñ vni-
ἡ ὑπόστασίς μου ὡσεὶ οὐθὲν ἐνώπιόν σου. Πλὴν τὰ σύμ-
uerſa vanitas: oĩs hõ viuẽs. Q̃q̃ in ima-
παντα ματαιότης, πᾶς ἄνθρωπος ζῶν. Μέντοιγε ἐν εἰκό
gine ptrãſit hõ: tñ fruſtra cõturbat. The
νι διαπορεύεται ἄνθρωπος, πλὴν μάτην ταράσσεται. Θη
ſaurizat ꝛ ignorat cui cõgregabit ea: ꝛ nũc q̃
σαυρίζει καὶ οὐ γινώσκει τίνι συνάξει αὐτά, καὶ νῦν τίς ἡ
expectatio mea: nõne dñs: ꝛ ſuba mea a
ὑπομονή μου, οὐχὶ κύριος; καὶ ἡ ὑπόστασίς μου παρὰ
te eſt. Ab oĩb⁹ iniq̃tatib⁹ meis erue me: op-
σοῦ ἐστιν. Ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου ῥῦσαί με, ὄνει
briũ iſipiẽti dediſti me. Obmutui ꝛ nõ apui os
δος ἄφρονι ἔδωκάς με. Ἐκωφώθην καὶ οὐκ ἤνοιξα τὸ στό
meũ: qm̃ tu feciſti:
μα μου, ὅτι σὺ ἐποίησας,

© Biblioteca Nacional de España

amoue a me plagas tuas. A fortitudine em̄
ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ τὰς μάστιγάς σου. Ἀπὸ γὰρ τῆς ἰσχύ-
manus tue ego defeci: in increpatiōib⁹ p̄p iniqui
ος τῆς χειρός σου ἐγὼ ἐξέλιπον, ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομί
tatē corripuiſti hoiē. Et tabeſcere feciſti ſicut araneā
ας ἐπαίδευσας ἄνθρωπον. Καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχνην τὴν
aiam eius: verūtñ vane oīs hō. Exaudi
ψυχὴν αὐτοῦ, πλὴν μάτην πᾶς ἄνθρωπος. Εἰσάκουσον
orōez meā dñe ⁊ dep̄cationē meā: aurib⁹ p̄cipe
τῆς προσευχῆς μου κύριε καὶ τῆς δεήσεώς μου, ἐνώτισαι
lachrymas meas. Ne ſileas: qm̄ aduena
τῶν δακρύων μου. Μὴ παρασιωπήσῃς, ὅτι πάροικος
ego ſum apud te ⁊ peregrinus: ſicͭ oēs
ἐγώ εἰμι παρὰ σοὶ καὶ παρεπίδημος, καθὼς πάντες
p̄res mei. Remitte mihi: vt refrigerer priuſq̄ a-
οἱ πατέρες μου. Ἄνες μοι, ἵνα ἀναψύξω πρὸ τοῦ με ἀ-
beam: ⁊ āplius nō ero.
πελθεῖν, καὶ οὐκέτι οὐ μὴ ὑπάρξω.

In finē pſalmus dauid. 39.
Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ δαυίδ. λθ.

Expectās expectaui dñm: ⁊ intēdit mihi:
Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν κύριον, καὶ προσέσχε μοι,
⁊ exaudiuit preces meas: Et eduxit me de la
καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου, Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκ
cu miſerie: ⁊ de luto fecis. Et ſtatuit ſup̄
κου ταλαιπωρίας, καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ
petrā pedes meos: ⁊ direxit greſſus
πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά
meos. Et imiſit in os meū cāticū nouū: carmē
μου. Καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ᾆσμα καινόν, ὕμνον τῷ
deo nr̄o. Videbūt multi ⁊ timebūt: ⁊ ſp̄abūt
θεῷ ἡμῶν. Ὄψονται πολλοὶ καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐλπιοῦσιν
in dño. Beatus vir: cuius eſt nomē dñi ſpes
ἐπὶ κύριον. Μακάριος ἀνήρ, οὗ ἐστὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἐλπὶς
eius: ⁊ nō reſpexit in vanitates ⁊ inſanias fal
αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπέβλεψεν εἰς ματαιότητας καὶ μανίας ψευ-
ſas. Multa feciſti tu dñe deus meus mirabi
δεῖς. Πολλὰ ἐποίησας σὺ κύριε ὁ θεός μου τὰ θαυμά-
lia tua: ⁊ cogitatiōib⁹ tuis nō eſt q̄ ſimilis
σιά σου, καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σου οὐκ ἔστι τίς ὁμοιωθήσε-
ſit tibi. Annūtiaui ⁊ locut⁹ ſū: multiplicati ſūt ſup̄ nu
ταί σοι. Ἀπήγγειλα καὶ ἐλάλησα, ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ ἀρι-
mer̄. Sacrificiū ⁊ oblationē noluiſti: corpus āt per
θμόν. Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρ-
Heb. 10.b. feciſti mihi. Holocauſta ⁊ pro p̄ctō nō poſtu
τίσω μοι. Ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἐζήτη-
Ibidē laſti: tūc dixi: ecce venio. In capite libri ſcri-
σας, τότε εἶπον, ἰδοὺ ἥκω. Ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγρα-
ptū eſt de me: vt facerē volūtatē tuā: deus me⁹ vo-
πται περὶ ἐμοῦ, τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου, ὁ θεός μου ἠβου-
lui ⁊ legē tuā in medio vētris mei. Annū
λήθην καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου. Εὐηγγελι-
tiaui iuſtitiā in eccleſia magna: ecce labia mea
σάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ, ἰδοὺ τὰ χείλη μου
nō p̄hibebo: dñe tu ſciſti. Iuſtitiā tuā nō
οὐ μὴ κωλύσω, κύριε σὺ ἔγνως. Τὴν δικαιοσύνην σου οὐκ
abſcōdi in corde meo: v̄itatē tuā ⁊ ſalutare
ἔκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου, τὴν ἀλήθειάν σου καὶ τὸ σωτήριόν
tuū dixi. Nō abſcōdi miam tuā ⁊ v̄itatē tuā
σου εἶπα. Οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου
a cōcilio multo. Tu āt dñe ne lōge facias
ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς. Σὺ δὲ κύριε μὴ μακρύνῃς τοὺς
miſeratiōes tuas a me: mīa tua ⁊ v̄itas tua ſem
οἰκτιρμούς σου ἀπ' ἐμοῦ, τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου δια-
per ſuſceperūt me. Qm̄ circūdederūt me mala: quo⁊ nō
παντὸς ἀντιλάβοιντό μου. Ὅτι περιέσχον με κακά, ὧν οὐκ
eſt numer⁹. cōprehēderūt me inīqtates mee: ⁊ nō po-
ἔστιν ἀριθμός. κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ ἠδυ-
Infra. 68. tui vt viderē. Multiplicate ſūt ſup̄ capil
νήθην τοῦ βλέπειν. Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρί-
los capitis mei:
χας τῆς κεφαλῆς μου,

Tolle a me plagas tuas: a cōtētiōe manus tue ego cōſūptus ſum. In increpatiōibus pro iniquitate corripuiſti virū: & poſuiſti quaſi tineā deſiderabilia eius: verūtñ vāitas oīs hō. Sp. Audi orōnē meā dñe: & clamorē meum exaudi: ad lachrymam meam ne obſurdeſcas: quia aduena ego ſum apud te & p̄egrinus ſicut oēs p̄res mei. Parce mihi vt rideā: anteq̄ vadam & non ſubſiſtā.

Victori dauid. p̄s. 40.

Expectās expectaui dñm & inclinatus eſt ad me: & exaudiuit clamorē meū. Et eduxit me de lacu ſonitus de luto ceni: & ſtatuit ſup̄ petrā pedes meos: ſtabiliuit greſſus meos. Et dedit in ore meo cāticū nouū laudē deo noſtro: videbūt multi & timebūt & ſp̄abūt ī dño. Beatus vir qui poſuit dominū cōfidētiā ſuā: & nō eſt auerſus ad ſuperbias pōpaſq̄ mēdacii. Multa feciſti tu dñe de⁹ me⁹ mirabilia tua: & cogitatōes tuas p̄ nobis: nō inuenio ordinē corā te. Si narrare voluero & nūerare: plura ſunt quā vt narrari que ant. Victimā & oblationē noluiſti: aures fodiſti mihi: holocauſtum & pro p̄ctō nō petiſti. Tūc dixi ecce venio: ī volumīe libri ſcriptum eſt de me. Vt facerē placitū tibi deus meus volui: & legē tuā ī medio vētris mei. Annūciaui iuſtitiā in eccleſia multa: ecce labia mea non prohibebo: dñe tu noſti. Iuſtitiam tuam non abſcōdi in medio cordis mei: fidem tuā & ſalutare tuum dixi: non abſcōdi miſericordiam tuam & veritatem tuam in eccleſia multa. Tu dñe nō prohibebis mīas tuas a me: miſericordia tua & veritas tua iugiter ſeruabūt me. Circūdederūt ei me mala quorū nō eſt nūerus: cōp̄hēderūt me iniquitates mee & non potui videre: plures facte ſunt quā capilli capitis mei:

הסר מעלי נגעך מתגרת ידך אני
כליתי׃ בתוכחות על עון יסרת
איש ותמס כעש חמודו אך הבל
כל אדם סלה׃ שמעה תפלתי
יהוה ושועתי האזינה אל דמעתי
אל תחרש כי גר אנכי עמך תושב
ככל אבותי׃ השע ממני
ואבליגה בטרם אלך ואינני׃
xl. למנצח לדוד מזמור׃
קוה קויתי יהוה ויט אלי וישמע
שועתי׃ ויעלני מבור שאון
מטיט היון ויקם על סלע רגלי
כונן אשרי׃ ויתן בפי שיר חדש
תהלה לאלהינו יראו רבים
וייראו ויבטחו ביהוה׃ אשרי
הגבר אשר שם יהוה מבטחו ולא
פנה אל רהבים ושטי כזב׃ רבות
עשית אתה יהוה אלהי נפלאתיך
ומחשבתיך אלינו אין ערוך אליך
אגידה ואדברה עצמו מספר׃ זבח
ומנחה לא חפצת אזנים כרית
לי עולה וחטאה לא שאלת׃ אז
אמרתי הנה באתי במגלת ספר
כתוב עלי׃ לעשות רצונך אלהי
חפצתי ותורתך בתוך מעי׃
בשרתי צדק בקהל רב הנה
שפתי לא אכלא יהוה אתה
ידעת׃ צדקתך לא כסיתי בתוך
לבי אמונתך ותשועתך
אמרתי לא כחדתי חסדך
ואמתך לקהל רב׃ אתה יהוה
לא תכלא רחמיך ממני חסדך
ואמתך תמיד יצרוני׃ כי אפפו
עלי רעות עד אין מספר
השיגוני עונתי ולא יכלתי
לראות עצמו משערות ראשי

סור גרה
כלה יכח
מסס חמד
פלל
אזן
חרש גור
ישב שעה
בלג הלך
נצח
זמר נטה
שמע עלה
שאה קום
נתן שור
הלל ראה
רבב ירא
בטח
שום
שטה
עשה פלא
חשב ערך
נגד דבר
כרה
עלה
בוא גלל
כתב עשה
רצה ירה
מעה
שפה כלא
אמן ישע
תמד נצר
רוע ספר
נשג
ראה

וְלִבִּי עֲזָבָנִי׃ רְצֵה יְהוָה לְהַצִּילֵנִי   נָצַל
יְהוָה לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה׃ יֵבֹשׁוּ   בּוֹשׁ
וְיַחְפְּרוּ יַחַד מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי   חָפַר בָּקַשׁ
לִסְפּוֹתָהּ יִסֹּגוּ אָחוֹר וְיִכָּלְמוּ חֲפֵצֵי   סָפָה נָסַג
רָעָתִי׃ יָשֹׁמּוּ עַל עֵקֶב בָּשְׁתָּם   אָחַר כָּלַם
הָאֹמְרִים לִי הֶאָח הֶאָח׃ יָשִׂישׂוּ   שָׁמַם אָמַר
וְיִשְׂמְחוּ בְּךָ כָּל מְבַקְשֶׁיךָ יֹאמְרוּ   אָח שׂוּשׂ
תָמִיד יִגְדַּל יְהוָה אֹהֲבֵי תְּשׁוּעָתֶךָ׃   שָׂמַח בָּקַשׁ
וַאֲנִי עָנִי וְאֶבְיוֹן אֲדֹנָי יַחֲשָׁב לִי   גָּדַל יָשַׁע
עֶזְרָתִי וּמְפַלְטִי אַתָּה אֱלֹהַי אַל   עָנָה אָבָה
תְּאַחַר׃ xli. לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר   חָשַׁב פָּלַט
לְדָוִד׃ אַשְׁרֵי מַשְׂכִּיל אֶל דָּל   אָחַר נָצַח
בְּיוֹם רָעָה יְמַלְּטֵהוּ יְהוָה׃ יְהוָה   זָמַר שָׂכַל
יִשְׁמְרֵהוּ וִיחַיֵּהוּ וְאֻשַּׁר בָּאָרֶץ   רוּעַ מָלַט
וְאַל תִּתְּנֵהוּ בְּנֶפֶשׁ אֹיְבָיו׃ יְהוָה   שָׁמַר חָיָה
יִסְעָדֶנּוּ עַל עֶרֶשׂ דְּוָי כָּל מִשְׁכָּבוֹ   נָתַן
הָפַכְתָּ בְחָלְיוֹ׃ אֲנִי אָמַרְתִּי יְהוָה   סָעַד דָּוָה
חָנֵּנִי רְפָאָה נַפְשִׁי כִּי חָטָאתִי לָךְ׃   שָׁכַב חָלָה
אוֹיְבַי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתַי יָמוּת   אָיַב אָמַר
וְאָבַד שְׁמוֹ׃ וְאִם בָּא לִרְאוֹת   רוּעַ מוּת
שָׁוְא יְדַבֵּר לִבּוֹ יִקְבָּץ אָוֶן   בּוֹא רָאָה
לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר׃ יַחַד עָלַי   דָּבַר
יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שֹׂנְאָי עָלַי   לָחַשׁ
יַחְשְׁבוּ רָעָה לִי׃ דְּבַר בְּלִיַּעַל   חָשַׁב בָּלַע
יָצוּק בּוֹ וַאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף   צוּק יָסַף
לָקוּם׃ גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר   שָׁלַם
בָּטַחְתִּי בוֹ אוֹכֵל לַחְמִי הִגְדִּיל   אָכַל גָּדַל
עָלַי עָקֵב׃ וְאַתָּה יְהוָה חָנֵּנִי
וַהֲקִימֵנִי וַאֲשַׁלְּמָה לָהֶם׃ בְּזֹאת   קוּם שָׁלַם
יָדַעְתִּי כִּי חָפַצְתָּ בִּי כִּי לֹא יָרִיעַ   רוּעַ
אֹיְבִי עָלָי׃ וַאֲנִי בְּתֻמִּי תָּמַכְתָּ בִּי   תָּמַם
וַתַּצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם׃ בָּרוּךְ   יָצַב פָּנָה
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֵהָעוֹלָם וְעַד   עָלַם בָּרַךְ
הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן׃ xlii. לַמְנַצֵּחַ   נָצַח
מַשְׂכִּיל לִבְנֵי קֹרַח׃ כְּאַיָּל   שָׂכַל
תַּעֲרֹג עַל אֲפִיקֵי מָיִם כֵּן נַפְשִׁי   עָרַג אָפַק

[x]& cor meū[y]dereliq̄t me.
[z]Placeat tibi[a]dn̄e[b]vt libe
res me:[c]dn̄e[d]ad adiuuā-
dū me[e]feſtina.[f]Confun-
dantur[g]& reuereātur[h]ſi-
mul[i]querētes[k]aīam meā
[l]vt auferāt eā:[m]cōuertā-
tur[n]retrorſum[o]& cōfun-
dātur[p]q̄ volūt mihi[q]ma-
la.[r]Pereāt[s]poſt[u]cōfuſio
nē ſuā:[x]qui dicunt[y]mihi
[z]vah[a]vah.[b]Gaudeāt[c]& le
tentur[d]in te[e]qui querūt
te:[g]dicant[h]iugiter[i]ma-
gnificetur[k]dominꝰ[l]qui
diligunt[m]ſalutare tuum.
[n]Ego āt ſum[o]egenus[p]&
pauper:[q]dn̄s[r]ſollicitus e
rit[s]p̄ me:[t]auxiliū meū
[u]& ſalutare meū[x]tu es:
[y]deus meꝰ[z]ne[a]moreris.
[a]Pro victoria[b]p̄s[c]dd̄. 41
BEatus[e]qui intelligit
[f]ſuper[g]pauperem:
[h]in die[i]mala[k]liberabit
eum[l]dominus.[m]Dn̄s ∞
[n]cuſtodiet eū[o]& viuifica
bit eū &[p]btūs erit[q]in ter
ra:[r]& non[s]tradet eū[t]aīe
[u]inimicorū ſuorū.[x]Dn̄s
[y]cōfortabit eū[z]in[a]lecto
[b]īfirmitatis:[c]totū[d]ſtratū
eius[e]vertiſti[f]in egrota-
tione ſua.[g]Ego[h]dixi[i]dn̄e
[k]miſerere mei:[l]ſana[m]ani
mā meā[n]quia[o]peccaui[p]ti
bi.[q]Inimici mei[r]loquun
tur[s]malū[t]mihi:[u]qn̄[x]mo
rietur[y]& p̄ibit[z]nomen e
ius.[a]Et ſi[b]venerit[c]vt vi-
ſitet[d]vana[e]loq̄tur:[f]cor
eius[g]cōgregabit[h]iniqui-
tatē[i]ſibi:[k]egrediēs[l]foras
[m]detrahet.[n]Simꝉ[o]aduer-
ſum me[p]murmurabant
[q]oēs[r]odientes me:[s]con-
tra me[t]cogitabāt[u]malū
[x]mihi.[y]Verbū[z]īpietatis
[a]infundebant[b]ſibi:[c]qui
[d]dormiuit[e]non[f]addet
[g]vt reſurgat?Sed[h]&[i]ho-
mo[k]pacificus meus ∞
[n]in quo[m]habui fiduciā
[o]q̄ mādūcabat[p]panē me
um[q]leuauit[r]contra me
[s]plātā.[t]Sed tu[u]dn̄e[x]miſe
rere mei:[y]& leua me[z]vt
reddā[a]eis.[b]In hoc ∞
[c]cognoui[d]ꝙ[e]velis[f]me:
[g]q̄a[h]nō[i]īſultabit[k]inimicꝰ
meus[l]mihi.[m]Ego āt[n]in
ſimplicitate mea[o]adiutꝰ
ſū a te:[q]& ſtatues me[r]añ
faciē tuā[s]in p̄petuū.[t]Bn̄
dictus[u]dn̄s[x]deus[y]iſrael
[z]a ſeculo[a]& vſq3 in[b]ſecu-
lum[c]amen[d]& amen.
[a]Pro victoria[b]doctiſſimi
[c]filiorū[d]core. 42.
SIcut[e]ceruus[f]deſide
rat[g]ad[h]fontes[i]aqua-
rum:[k]ſic[l]anima mea ∞

τ coꝛ meū dereliq̄t me. Cōplaceat dn̄e vt eru
καὶ ἡ καρδία μου ἐγκατέλιπέ με. Εὐδόκησον κύριε τοῦ ῥύ
as me: dn̄e ad adiuuādū me reſpice. Cōfun
σασθαί με, κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι πρόσχες. Καταισχυνθεί
dātur τ reuereātur ſimul q̄ querūt aiaȝ meā: Infra 69.
ησαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου, τοῦ
vt auferāt eā. Auertantur retroꝛſū τ reuereā
ἐξᾶραι αὐτήν. Αποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυν
tur q̄ volūt mihi mala. Ferant cōfe
θείησαν οἱ θέλοντές μοι κακά. Κομισάσθωσαν παραχρῆ-
ſtim cōfuſionē ſuā: q̄ dicūt mihi euge euge. Exul
μα αἰσχύνην αὐτῶν, οἱ λέγοντές μοι εὖγε εὖγε. Αγαλλιά-
tent τ letētur ſup̄ te oēs querētes
σθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές
te dn̄e. Et dicāt ſemp̄ magnificet̄ do-
σε κύριε. Καὶ εἰπάτωσαν διαπαντὸς μεγαλυνθήτω ὁ κύ-
minꝰ: qui diligūt ſalutare tuū. Ego āt mēdicus ſum
ριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Εγὼ δὲ πτωχός εἰμι
τ paup̄: dn̄s ſollicitꝰ erit mei. Adiutoꝛ meus τ ꝓtecto
καὶ πένης, κύριος φροντιεῖ μου. Βοηθός μου καὶ ὑπερασπι
ctoꝛ meus es tu deus meus: ne tardaueris.
στής μου εἶ σὺ ὁ θεός μου, μὴ χρονίσῃς.

In finē pſalmus dauid. 40.
Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ δαυίδ. μ′.

BEatus q̄ intelligit ſup̄ egenū τ paupem: in
Μακάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα, ἐν ἡ-
die mala liberabit eū dn̄s. Dn̄s cōſeruet e-
μέρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ κύριος. Κύριος διαφυλάξαι αὐ
um τ viuificet eū: τ btm̄ faciat eū in t̄ra: τ nō
τὸν καὶ ζῆσαι αὐτόν, καὶ μακαρίσαι αὐτὸν ἐν τῇ γῇ, καὶ μὴ
tradat eū in manus inimicoꝝ eius. Dn̄s opē ferat
παραδῷ αὐτὸν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ. Κύριος βοηθήσαι
illi ſup̄ lectū doloꝛis eius: vniuerſū ſtratū eius ver
αὐτῷ ἐπὶ κλίνης ὀδύνης αὐτοῦ, ὅλην τὴν κοίτην αὐτοῦ ἔστρε
ſaſti in īfirmitate eius. Ego dixi: dn̄e miſerere mei: ſa
ψας ἐν τῇ ἀρρωστίᾳ αὐτοῦ. Εγὼ εἶπα, κύριε ἐλέησόν με, ἴα
na aiaȝ meā: q2 peccaui tibi. Inimici mei dixe
σαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι. Οἱ ἐχθροί μου εἶ-
rūt mala mihi: qn̄ moꝛietur τ peribit nomē
πον κακά μοι, πότε ἀποθανεῖται καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα
eius. Et ingrediebat̄ vt videret: vana loq̄bat̄ coꝛ
αὐτοῦ. Καὶ εἰσεπορεύετο τοῦ ἰδεῖν, μάτην ἐλάλει ἡ καρδία
eius: cōgregauit iniquitatē ſibi: egrediebat̄ foꝛas: τ loq̄-
αὐτοῦ, συνήγαγεν ἀνομίαν ἑαυτῷ, ἐξεπορεύετο ἔξω, καὶ ἐλά
bat̄ in idipūȝ. Aduerſū me ſuſurrabāt oēs inimici
λει ἐπὶ τὸ αὐτό. Κατ᾽ ἐμοῦ ἐψιθύριζον πάντες οἱ ἐχθροί
mei: aduerſū me cogitabāt mala mihi. Verbū iniquū cō-
μου, κατ᾽ ἐμοῦ ἐλογίζοντο κακά μοι. Λόγον παράνομον κα
ſtituerūt aduerſū me: nūq̄d q̄ doꝛmit nō adijciet vt re-
τέθεντο κατ᾽ ἐμοῦ, μὴ ὁ κοιμώμενος οὐχὶ προσθήσει τοῦ ἀνα
ſurgat? Et eñ hō pacis mee in quo ſperaui: q̄
στῆναι; Καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου ἐφ᾽ ὃν ἤλπισα, ὁ
edebat pāes meos magnificauit ſup̄ me ſupplātatiōeȝ. Tu āt do
ἐσθίων ἄρτους μου ἐμεγάλυνεν ἐπ᾽ ἐμὲ πτερνισμόν. Σὺ δὲ κύ
mine miſerere mei: τ reſuſcita me: τ retribuā eis.
ριε ἐλέησόν με, καὶ ἀνάστησόν με, καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς.
In hoc cognoui: qm̄ voluiſti me: qm̄ nō gaude
Εν τούτῳ ἔγνων, ὅτι τεθέληκάς με, ὅτι οὐ μὴ ἐπιχα-
bit inimicus meus ſup̄ me. Me āt p̄p̄ inocētiā ſu
ρῇ ὁ ἐχθρός μου ἐπ᾽ ἐμέ. Εμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν ἀντε-
ſcepiſti: τ cōfirmaſti me ī cōſpectu tuo in eternū.
λάβου, καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα.
Benedictus dn̄s deus iſrael a ſeculo τ in
Ευλογητὸς κύριος ὁ θεὸς ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς
ſeculū fiat fiat.
τὸν αἰῶνα, γένοιτο γένοιτο.

In finē in intellectū filijs coꝛe. 41.
Εἰς τὸ τέλος εἰς σύνεσιν τοῖς υἱοῖς κορέ. μα′.

QVemadmodū deſiderat cerųꝰ ad fontes
Ον τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς
aquaꝝ: ita deſiderat aīa mea
τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχή μου

ad te deus. Sitiuit aīa mea ad deū
πρὸς σὲ ὁ θεός. Ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς τὸν θεὸν τὸν
forte viuū. Qñ veniā ⁊ apparebo añ faciē
ἰσχυρὸν τὸν ζῶντα. Πότε ἥξω καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ
dei. Fuerūt lachrime mee mihi panis die ac
τοῦ θεοῦ. Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας καὶ
nocte: dum dr̄ mihi quotidie: vbi eſt deus
νυκτός, ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν, ποῦ ἐστιν ὁ θεός
tuus? Hec recordat⁹ ſū: ⁊ effudi in me aīam meā:
σου; Ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ ἐξέχεα ἐπ᾽ ἐμὲ τὴν ψυχήν μου,
qm̄ trāſibo ī locū tabnaculi admirabilis vſq; ad domū
ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς ἕως τοῦ οἴκου τοῦ
dei. In voce exultatiōis ⁊ cōfeſſionis ſon⁹ fe-
θεοῦ. Ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως καὶ ἐξομολογήσεως ἤχου ἑορ-
ſta celebrātis. Quare triſtis es aīa mea: ⁊ quare cō
τάζοντος. Ἱνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου, καὶ ἱνατί συν
Infra. 42. turbas me? Spera in deo: qm̄ cōfitebor
ταράσσεις με; Ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι
illi: ſalutare vultus mei ⁊ deus me⁹. Ad
αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ θεός μου. Πρὸς
meipm̄ aīa mea cōturbata ē: ꝓpterea memor ero
ἐμαυτὸν ἡ ψυχή μου ἐταράχθη, διὰ τοῦτο μνησθήσομαί
tui de tra iordanis ⁊ hermoniīꝫ a mōte modico. Abyſ
σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνιεὶμ ἀπὸ ὄρους μικροῦ. Ἄβυσ
ſus abyſſuꝫ inuocat in voce cataractaꝝ tuaꝝ.
σος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταρακτῶν σου.
Omnia excelſa tua ⁊ fluctus tui ſup me
Πάντες οἱ μετεωρισμοί σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ᾽ ἐμὲ
trāſierūt. In die mādabit dñs miaꝫ ſuā: ⁊
διῆλθον. Ἡμέρας ἐντελεῖται κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ
nocte cāticū eius apd̄ me. Oratio deo vite mee:
νυκτὸς ᾠδὴ αὐτοῦ παρ᾽ ἐμοί. Προσευχὴ τῷ θεῷ τῆς ζωῆς μου,
dicā deo ſuſceptor me⁹ es. Quare mei oblitus es: ⁊ qua
ἐρῶ τῷ θεῷ ἀντιλήπτωρ μου εἶ. Διατί μου ἐπελάθου, καὶ ἱνα-
re cōtriſtatus incedo dū affligit inimicus?
τί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν;
Dum cōfrigūtur oſſa mea: exꝓbrauerūt mihi inimici mei. Dū
Ἐν τῷ καταθλᾶσθαι τὰ ὀστᾶ μου, ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου. Ἐν
dicūt ipi mihi ꝑ ſingulos dies: vbi eſt de⁹ tuus?
τῷ λέγειν αὐτούς μοι καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν, ποῦ ἐστιν ὁ θεός σου;
Quare triſtis es aīa mea: ⁊ quare cōturbas
Ἱνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου, καὶ ἱνατί συνταράσσεις
me? Spera in deo: qm̄ cōfitebor illi: ſaluta
με; Ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτή-
re vultus mei ⁊ de⁹ me⁹.
ριον τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ θεός μου.

Pſalmus dauid ſine titulo apd̄ hebreos. 42.
Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ἀνεπίγραφος παρ᾽ Ἑβραίοις. μβʹ.

Iudica me deus: ⁊ diſcerne cauſaꝫ meā: de gē-
Κρῖνόν μοι ὁ θεός, καὶ δίκασον τὴν δίκην μου, ἐξ ἔθ-
te nō ſctā: ab hoīe iniquo ⁊ doloſo erue
νους οὐχ ὁσίου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δολίου ῥῦσαί
me. Quia tu es de⁹ fortitudo mea: quare repuliſti
με. Ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς κραταίωμά μου, ἱνατί ἀπώσω
me: ⁊ quare triſtis incedo: dū affligit
με, καὶ ἱνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι, ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν
inimicus? Emitte lucē tuā ⁊ ꝟitatē
ἐχθρόν; Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου καὶ τὴν ἀλήθειάν
tuā: ipa me deduxerūt ⁊ adduxerūt me in mōtē ſctm̄
σου, αὐτά με ὡδήγησαν καὶ ἤγαγόν με εἰς ὄρος ἅγιόν
tuū ⁊ in tabnacula tua. Et introibo
σου καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου. Καὶ εἰσελεύσομαι
ad altare dei: ad deū q̄ leti
πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ θεοῦ, πρὸς τὸν θεὸν τὸν εὐφραί-
ficat iuuētutē meā: Cōfitebor tibi in cithara
νοντα τὴν νεότητά μου, Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν κιθάρᾳ
deus deus me⁹: quare triſtis es aīa mea: ⁊
ὁ θεὸς ὁ θεός μου, ἱνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου, καὶ
quare cōturbas me? Spera in deo: qm̄
ἱνατί συνταράσσεις με; Ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι
cōfitebor illi: ſalutare
ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ

desiderat ad te deus. Sitiuit anima mea ad deum fortem viuum: quando veniam & videbo faciem dei. Fuerūt mihi lachrime mee panis die ac nocte: cū diceretur mihi tota die vbi eſt deus tuus? Horum recordatus ſum & effudi in me animā meam: quia veniam ad vmbraculum tacebo vſq; ad domum dei: in voce laudis & confeſſiōis multitudinis feſta celebrantis. Quare incuruaris anima mea: & q̄re conturbas me? expecta deum quia adhuc cōfitebor ei ſalutaribus vultus eius. Deus meus ī meipſo aīa mea incuruatur: ꝓpterea recordabor tui d̄ tra iordanis & hermōii de mōte minimo. Abyſſus abyſſum vocat in voce cataractarū tuarū: oēs gurgites tui & fluctus tui ſup me tranſierunt. Per diē mandabit dn̄s miam ſuā: & nocte cāticū eius mecū: oratio deo vite mee. Dicam deo petra mea q̄re oblitus es mei: quare triſtis incedo affligente inimico. Cū me interficerēt in oſſibus meis: exꝓbrauerūt mihi hoſtes mei: dicentes mihi tota die vbi eſt deus tuus? Quare īcuruaris aīa mea: & quare cōturbas me? expecta deū qm̄ adhuc cōfitebor ei ſalutaribus vultus mei & deo meo. 43.

Iudica me deus & diſcerne cām meam de gēte nō ſctā: a viro iniquo & doloſo ſalua me. Tu enim deus fortitudinis mee: q̄re ꝓieciſti me? quare triſtis incedo affligēte inimico? Mitte lucē tuā & veritatē tuā: ipſa ducēt me & itroducent in mōtē ſanctū tuum & in tabernacula tua. Et introibo ad altare dei: ad deū letitiā exultatiōis mee: & cōfitebor tibi ī cithara deus deus me⁹. Quare incuruaris anima mea: & q̄re conturbas ſup me? expecta deū quoniā adhuc cōfitebor ei ſalutaribus

תַּעֲרֹג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים׃ צָמְאָה
נַפְשִׁי לֵאלֹהִים לְאֵל חָי מָתַי
אָבוֹא וְאֵרָאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים׃ הָיְתָה
לִּי דִמְעָתִי לֶחֶם יוֹמָם וָלָיְלָה בֶּאֱמֹר
אֵלַי כָּל הַיּוֹם אַיֵּה אֱלֹהֶיךָ׃ אֵלֶּה
אֶזְכְּרָה וְאֶשְׁפְּכָה עָלַי נַפְשִׁי כִּי
אֶעֱבֹר בַּסָּךְ אֶדַּדֵּם עַד בֵּית
אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הָמוֹן
חוֹגֵג׃ מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי וַתֶּהֱמִי
עָלָי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדֶנּוּ
יְשׁוּעוֹת פָּנָיו׃ אֱלֹהַי עָלַי נַפְשִׁי
תִשְׁתּוֹחָח עַל כֵּן אֶזְכָּרְךָ מֵאֶרֶץ
יַרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים מֵהַר מִצְעָר׃
תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קוֹרֵא לְקוֹל
צִנּוֹרֶיךָ כָּל מִשְׁבָּרֶיךָ וְגַלֶּיךָ עָלַי
עָבָרוּ׃ יוֹמָם יְצַוֶּה יְהוָה חַסְדּוֹ
וּבַלַּיְלָה שִׁירֹה עִמִּי תְּפִלָּה לְאֵל
חַיָּי׃ אוֹמְרָה לְאֵל סַלְעִי לָמָה
שְׁכַחְתָּנִי לָמָּה קֹדֵר אֵלֵךְ בְּלַחַץ
אוֹיֵב׃ בְּרֶצַח בְּעַצְמוֹתַי חֵרְפוּנִי
צוֹרְרָי בְּאָמְרָם אֵלַי כָּל הַיּוֹם אַיֵּה
אֱלֹהֶיךָ׃ מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי וּמַה
תֶּהֱמִי עָלָי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי
עוֹד אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעֹת פָּנַי וֵאלֹהָי׃
xliii. שָׁפְטֵנִי אֱלֹהִים וְרִיבָה
רִיבִי מִגּוֹי לֹא חָסִיד מֵאִישׁ
מִרְמָה וְעַוְלָה תְפַלְּטֵנִי׃ כִּי אַתָּה
אֱלֹהֵי מָעוּזִּי לָמָה זְנַחְתָּנִי לָמָּה
קֹדֵר אֶתְהַלֵּךְ בְּלַחַץ אוֹיֵב׃ שְׁלַח
אוֹרְךָ וַאֲמִתְּךָ הֵמָּה יַנְחוּנִי יְבִיאוּנִי
אֶל הַר קָדְשְׁךָ וְאֶל מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ׃
וְאָבוֹאָה אֶל מִזְבַּח אֱלֹהִים אֶל
אֵל שִׂמְחַת גִּילִי וְאוֹדְךָ בְכִנּוֹר
אֱלֹהִים אֱלֹהָי׃ מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי
נַפְשִׁי וּמַה תֶּהֱמִי עָלָי הוֹחִילִי
לֵאלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעֹת

בוא רָאָה
פָּנָה הָיָה
זָכַר שָׁפַךְ
עָבַר סָכַךְ
דָּדָה רָנַן
יָדָה הָמָה
חָגַג שָׁחָה
הָמָה יָחַל
יָדָה יָשַׁע
פָּנָה שָׁחָה
זָכַר צָעַר
תְּהֹם קָרָא
צִנֵּר שָׁבַר
גָּלַל צִוָּה
שׁוּר פָּלַל
חָיָה
הָלַךְ
אָיַב
פָּנָה
רוּב
חָסַד
רָמָה פָּלַט
עָזַז
אָיַב
נָחָה בּוֹא
שָׁכַן
בּוֹא זָבַח
יָדָה כָּנַר

פָּנַי וֵאלֹהָי׃ xliiii. לַמְנַצֵּחַ פָּנָה נָצַח
לִבְנֵי קֹרַח מַשְׂכִּיל׃ אֱלֹהִים שָׂכַל
בְּאָזְנֵינוּ שָׁמַעְנוּ אֲבוֹתֵינוּ סִפְּרוּ
לָנוּ פֹּעַל פָּעַלְתָּ בִימֵיהֶם בִּימֵי יוֹם
קֶדֶם׃ אַתָּה יָדְךָ גּוֹיִם הוֹרַשְׁתָּ יָרַשׁ
וַתִּטָּעֵם תָּרַע לְאֻמִּים וַתְּשַׁלְּחֵם׃ נָטַע רוּעַ
כִּי לֹא בְחַרְבָּם יָרְשׁוּ אֶרֶץ שָׁלַח זָרַע
וּזְרוֹעָם לֹא הוֹשִׁיעָה לָּמוֹ כִּי יְמִינְךָ יָשַׁע יָמַן
וּזְרוֹעֲךָ וְאוֹר פָּנֶיךָ כִּי רְצִיתָם׃ פָּנָה רָצָה
אַתָּה הוּא מַלְכִּי אֱלֹהִים צַוֵּה
יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב׃ בְּךָ צָרֵינוּ נְנַגֵּחַ יָשַׁע צוּר
בְּשִׁמְךָ נָבוּס קָמֵינוּ׃ כִּי לֹא נָגַח בּוּס
בְקַשְׁתִּי אֶבְטָח וְחַרְבִּי לֹא קוּם בָּטַח
תוֹשִׁיעֵנִי׃ כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ מִצָּרֵינוּ יָשַׁע צוּר
וּמְשַׂנְאֵינוּ הֱבִישׁוֹתָ׃ בֵּאלֹהִים שָׂנָא בּוֹשׁ
הִלַּלְנוּ כָל הַיּוֹם וְשִׁמְךָ לְעוֹלָם עָלַם
נוֹדֶה סֶלָה׃ אַף זָנַחְתָּ וַתַּכְלִימֵנוּ יָדָה כָּלַם
וְלֹא תֵצֵא בְּצִבְאוֹתֵינוּ׃ תְּשִׁיבֵנוּ יָצָא שׁוּב
אָחוֹר מִנִּי צָר וּמְשַׂנְאֵינוּ שָׁסוּ אָחַר צוּר
לָמוֹ׃ תִּתְּנֵנוּ כְּצֹאן מַאֲכָל וּבַגּוֹיִם שָׁסָה נָתַן
זֵרִיתָנוּ׃ תִּמְכֹּר עַמְּךָ בְלֹא הוֹן צֹאן אָכַל
וְלֹא רִבִּיתָ בִּמְחִירֵיהֶם׃ תְּשִׂימֵנוּ זָרָה מָכַר רָבַב מָחַר
חֶרְפָּה לִשְׁכֵנֵינוּ לַעַג וָקֶלֶס שׂוּם
לִסְבִיבוֹתֵינוּ׃ תְּשִׂימֵנוּ מָשָׁל סָבַב
בַּגּוֹיִם מְנוֹד רֹאשׁ בַּלְאֻמִּים׃ נוּד לְאֹם
כָּל הַיּוֹם כְּלִמָּתִי נֶגְדִּי וּבֹשֶׁת פָּנַי בּוֹשׁ פָּנָה
כִּסָּתְנִי׃ מִקּוֹל מְחָרֵף וּמְגַדֵּף מִפְּנֵי כָּסָה חָרַף
אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם׃ כָּל זֹאת בָּאַתְנוּ גָּדַף אֵיב
וְלֹא שְׁכַחֲנוּךָ וְלֹא שִׁקַּרְנוּ נָקַם בּוֹא
בִּבְרִיתֶךָ׃ לֹא נָסוֹג אָחוֹר לִבֵּנוּ כָּרַת נָסַג
וַתֵּט אֲשֻׁרֵינוּ מִנִּי אָרְחֶךָ׃ כִּי אָחַר נָטָה
דִכִּיתָנוּ בִּמְקוֹם תַּנִּים וַתְּכַס אָשַׁר דָּכָא
עָלֵינוּ בְצַלְמָוֶת׃ אִם שָׁכַחְנוּ שֵׁם קוּם תָּנַן
אֱלֹהֵינוּ וַנִּפְרֹשׂ כַּפֵּינוּ לְאֵל זָר׃ כָּסָה עָלָה פָּרַשׂ
הֲלֹא אֱלֹהִים יַחֲקָר זֹאת כִּי הוּא חָקַר
יֹדֵעַ תַּעֲלֻמוֹת לֵב׃ כִּי עָלֶיךָ הֹרַגְנוּ עָלַם הָרַג

vultus mei & deo meo.
Victori filiorū core eruditio. 44.

Deus auribꝰ noſtris audiuimus: patres noſtri narrauerūt nobiſ opus qd operatus es in diebus eorū in diebus antiquis. Tu manu tua gentes deleſti & plātaſti eos: afflixiſti populos & emiſiſti eos. Non enim in gladio ſuo poſſederūt terrā: nec brachiū eorū ſaluauit eos: ſed dextera tua & brachiū tuū & lux vultus tui: qm̄ cōplacuiſti eis. Tu es ipſe rex meꝰ deus: precipe ꝑ ſalutaribꝰ iacob. In te hoſtes noſtros ventilabimꝰ cornu: & in noīe tuo cōculcabimus aduerſarios noſtros. Non enim in arcu meo cōfidā: nec gladius meus ſaluabit me. Quia ſaluaſti nos de hoſtibus nr̄is: & eos q oderūt nos cōfudiſti. In deo gaudebimus tota die: & nomē tuū in eternū confitebimur. Sp. Verū tu ꝓieciſti & confudiſti nos: & nō egredieris in exercitibus noſtris. Vertiſti terga nr̄a hoſtibus: & q oderunt nos diripuerūt ſibi. Dediſti nos q̄ſi gregē ad vorādū: & in gentibus diſperſiſti nos. Vendiſti populū tuū ſine ꝑcio: nec grādis fuit cōmutatio eorū. Poſuiſti nos opprobriū vicinis nr̄is: ſubſānationē & irriſum his q erāt ī circuitu nr̄o. Poſuiſti nos in ſilitudinē gētibus: cōmotionē capitis in tribubus. Tota die cōfuſio mea contra me: & ignominia faciei mee cooꝑuit me. A voce exꝓbrantis & blaſphemantis: a facie inimici & vltoris. Oīa hec venerūt ſuꝑ nos & obliti nō ſumus tui: nec mētiti ſumus in pacto tuo: Non ē cōuerſū retro cor noſtrū: nec declinauerunt greſſꝰ nr̄i a ſemita tua. Qm̄ deieciſti nos in locū draconū: & operuiſti nos vmbra mortis. Si obliti ſumus noīs dei nr̄i: & ſi expādimꝰ manus nr̄as ad deū alienū. Nūqd nō deus inueſtigabit iſtud? ipē ei no-

vultus mei ꝛ deꝰ meus.
προσώπου μου καὶ ὁ θεός μου.
In fine filijs core ad intellectū.
Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς κορὲ εἰς σύνεσιν. 45. μγʹ.
Deus in auribus nr̄is audiuimus: ꝛ patres
Ο θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες
nr̄i annūtiauerūt nobis: Opus: qḋ operatꝰ es in diebꝰ eo
ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν, Ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐ
rū: in diebus antiquis. Manus tua gētes diſꝑdidit: ꝛ
τῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις. Ἡ χείρ σου ἔθνη ἐξωλόθρευσε, καὶ
plātaſti eos: afflixiſti ꝑlos: ꝛ expuliſti e-
κατεφύτευσας αὐτούς, ἐκάκωσας λαούς, καὶ ἐξέβαλες αὐ
os. Nec enī in gladio ſuo poſſederūt trā: ꝛ
τούς. Οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν ἐκληρονόμησαν γῆν, καὶ
brachiū eoꝝ nō ſaluauit eos: Sed dextera tua ꝛ
ὁ βραχίων αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτούς, Ἀλλ᾽ ἡ δεξιά σου καὶ
brachiū tuū ꝛ illuminatio vultus tui: qm̄ cōpla
ὁ βραχίων σου καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου σου, ὅτι εὐδό
cuiſti in eis. Tu es ipe rex meꝰ ꝛ deus meꝰ:
κησας ἐν αὐτοῖς. Σὺ εἶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου,
qui mādas ſalutes iacob. In te inimicos
ὁ ἐντελλόμενος τὰς σωτηρίας ἰακώβ. Ἐν σοὶ τοὺς ἐχθροὺς
nr̄os vētilabimꝰ cornu: ꝛ in noīe tuo ſpernemꝰ
ἡμῶν κερατιοῦμεν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξουδενώσομεν
inſurgētes nobis. Nō enī in arcu meo ſꝑabo.
τοὺς ἐπανισταμένους ἡμῖν. Οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τόξῳ μου ἐλπιῶ,
ꝛ gladius meus nō ſaluabit me. Saluaſti enī nos de
καὶ ἡ ῥομφαία μου οὐ σώσει με. Ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν
affligētibꝰ nos: ꝛ odiētes nos cōfudiſti. In
θλιβόντων ἡμᾶς, καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατῄσχυνας. Ἐν
deo laudabimur tota die: ꝛ in noīe
τῷ θεῷ ἐπαινεθησόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί
tuo cōfitebimur in ſeculū. Nūc āt repuliſti ꝛ cō
σου ἐξομολογησόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. Νυνὶ δὲ ἀπώσω καὶ κα
fudiſti nos: ꝛ nō egredieris deus in ỽtutibus
τῄσχυνας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡ-
nr̄is. Auertiſti nos retrorſū poſt inimicos
μῶν. Ἀπέστρεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω παρὰ τοὺς ἐχθροὺς ἡ
nr̄os: ꝛ q oderūt nos diripiebāt ſibi. Dediſti nos
μῶν, καὶ οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διήρπαζον ἑαυτοῖς. Ἔδωκας ἡμᾶς
tāq̄ oues eſcarū: ꝛ in gētibꝰ diſꝑſiſti nos.
ὡς πρόβατα βρώσεως, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσι διέσπειρας ἡμᾶς.
Vēdidiſti ꝑplꝫ tuū ſine ꝑtio: ꝛ nō fuit multitudo in
Ἀπέδου τὸν λαόν σου ἄνευ τιμῆς, καὶ οὐκ ἦν πλῆθος ἐν τοῖς
cōmutatiōibus nr̄is. Poſuiſti nos opꝓbriū vicinis nr̄is:
ἀλλάγμασιν ἡμῶν. Ἔθου ἡμᾶς ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν,
ſubſannationē ꝛ deriſū ijs q̄ i circuitu nr̄o. Poſuiſti nos ī
μυκτηρισμὸν καὶ χλευασμὸν τοῖς κύκλῳ ἡμῶν. Ἔθου ἡμᾶς εἰς
ſimilitudinē in gētibus: cōmotionē capitis in pplīs.
παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι, κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς.
Tota die verecūdia mea cōtra me eſt: ꝛ cō
Ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή μου κατεναντίον μού ἐστι, καὶ ἡ αἰ
fuſio faciei mee cooꝑuit me. A voce exꝓbrā
σχύνη τοῦ προσώπου μου ἐκάλυψέ με. Ἀπὸ φωνῆς ὀνειδίζον
tis ꝛ oblōq̄ntis: a facie inimici ꝛ ꝑſequē-
τος καὶ καταλαλοῦντος, ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ ἐκδιώκον
tis. Hec oīa venerūt ſuꝑ nos: nec obliti ſumꝰ te:
τος. Ταῦτα πάντα ἦλθεν ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐπελαθόμεθά σου,
ꝛ iniq̄ nō egimus in teſtamēto tuo. Et nō receſſit re
καὶ οὐκ ἠδικήσαμεν ἐν τῇ διαθήκῃ σου. Καὶ οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀ-
tro coꝛ nr̄ꝫ: ꝛ declinaſti ſemitas nr̄as a
πίσω ἡ καρδία ἡμῶν, καὶ ἐξέκλινας τὰς τρίβους ἡμῶν ἀπὸ τῆς
via tua. Qm̄ humiliaſti nos in loco afflictiōis: ꝛ
ὁδοῦ σου. Ὅτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ κακώσεως, καὶ
cooꝑuit nos vmbra mortis. Si obliti ſumꝰ nomē
ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς σκιὰ θανάτου. Εἰ ἐπελαθόμεθα τοῦ ὀνόματος
dei nr̄i: ꝛ ſi expādimus manus nr̄as ad deū alie-
τοῦ θεοῦ ἡμῶν, καὶ εἰ διεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς θεὸν ἀλλό-
nū: Nōne deus reqret iſta: ipē enī nouit
τριον, Οὐχὶ ὁ θεὸς ἐκζητήσει ταῦτα; αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ
abſcōdita cordis. Qm̄ ꝓꝑ te mortificamur
κρύφια τῆς καρδίας. Ὅτι ἕνεκά σου θανατούμεθα ro.8.6

tota die: eſtimati ſumꝰ ſicut oues occiſiõis. Exur
ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. Ἐξεγέρ
ge: quare obdormis dñe? exurge ⁊ ne repellas in finē.
θητι, ἱνατί ὑπνοῖς κύριε; ἀνάστηθι καὶ μὴ ἀπώσῃ εἰς τέλος.
Quare faciē tuā auertis? obliuiſceris ino=
Ἱνατί τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέφεις; ἐπιλανθάνῃ τῆς πτω=
pie nr̃e ⁊ tribulatiõis nr̃e? Qm̃ humiliata ē in
χείας ἡμῶν καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν; Ὅτι ἐταπεινώθη εἰς
puluere aĩa nr̃a: cõglutinatꝰ eſt in t̃ra vēter nr̃. Exurge dñe
χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἐκολλήθη εἰς γῆν ἡ γαστὴρ ἡμῶν. Ἀνάστα κε΄
adiuua nos: ⁊ redime nos pp nomē tuū.
βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
In finē pro his q̃ cõmutabũtur filijs
Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων τοῖς υἱοῖς
core ad intellectū: cãticū pro dilecto. 44.
κορὲ εἰς σύνεσιν, ᾠδὴ ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ. μδ΄.
Eructauit cor meū v̄bū bonū: dico ego
Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ
opa mea regi. Lingua mea calamus ſcri=
τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ. Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμ
be velociter ſcribētis. Specioſus forma pre filijs
ματέως ὀξυγράφου. Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς
hoĩuꝫ. diffuſa eſt gr̃a in labijs tuis. ꝓpterea bñ=
τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου, διὰ τοῦτο εὐλό=
dixit te deus in eternū. Accingere gladio tuo ſup
γησέ σε ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ
femur tuū potētiſſime. Specie tua ⁊ pulchritudie
τὸν μηρόν σου δυνατέ. Τῇ ὡραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει
tua ⁊ intēde ⁊ ꝓſpe ꝓcede ⁊ regna. Propter v̄i
σου καὶ ἔντεινε καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε. Ἕνεκεν ἀλη=
tatē ⁊ mãſuetudinē ⁊ iuſtitiã ⁊ deducet te mira
θείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης καὶ ὁδηγήσει σε θαυ=
biliter dextera tua. Sagitte tue acute potētiſſime: ppl̃i
μαστῶς ἡ δεξιά σου. Τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ, λαοὶ
ſub te cadēt in corde inimicoꝝ re
ὑποκάτω σου πεσοῦνται ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βα=
gis. Sedes tua deꝰ in ſeculū ſeculi vir
Heb.1. σιλέως. Ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος ῥάβ=
ga directiõis v̄ga regni tui. Dilexiſti
δος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. Ἠγάπησας
iuſtitiã: ⁊ odiſti iniq̃tatē: ꝓpea vnxit te de
δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν, διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ θε
us deus tuus oleo letitie pre cõſortibꝰ
ὸς ὁ θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους
tuis. Myrrha ⁊ gutta ⁊ caſia a veſtimētis tuis:
σου. Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου,
a domibꝰ eburneis: ex q̃bꝰ delectauert te filie
ἀπὸ βάρεων ἐλεφαντίνων, ἐξ ὧν εὔφρανάν σε θυγατέρες
regū in honore tuo. Aſtitit regina a dextris
βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου. Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν
tuis: in veſtitu deaurato circũdata varieta
σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη πεποικιλμέ=
te. Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurē tuã: ⁊ obli
νη. Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπι
uiſcere ppl̃m tuū: ⁊ domū pr̃is tui. Et
λάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου. Καὶ
cõcupiſcet rex decorē tuū: qm̃ ipe eſt dñs
ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου, ὅτι αὐτός ἐστι κς΄
tuus: ⁊ adorabis eū. Et filia tyri in muneribꝰ:
σου, καὶ προσκυνήσεις αὐτῷ. Καὶ θυγάτηρ τύρου ἐν δώροις, τὸ
vultū tuū deprecabũtur diuites plebis. Omnis
πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. Πᾶσα ἡ
gl̃ia filie regis ab intꝰ: in fimbrijs au=
δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν, ἐν κροσσωτοῖς χρυ
reis circũamicta varietatibus. Adducētur
σοῖς περιβεβλημένη πεποικιλμένη. Ἀπενεχθήσονται τῷ βα
regi v̄gines poſt eã: ꝓxime eius afferē
σιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσον
tur tibi. Afferentur in letitia ⁊ exultatiõe: addu
ταί σοι. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχ
cētur in tēplū regis. Pro pr̃ibꝰ tuis
θήσονται εἰς ναὸν βασιλέως. Ἀντὶ τῶν πατέρων σου

uit cogitatiões cordis.
Qm̃ pp te mortificati
ſumus tota die: reputa
ti ſumus vt grex occiſio
nis. Cõſurge q̃re dor=
mitas dñe: euigila qua=
re ꝓiicis i ſempiternū?
Quare faciē tuã abſcõ
dis? obliuiſceris affli=
ctionis & anguſtie nr̃e.
Qm̃ incuruata ē i pul=
uere aĩa nr̃a: adheſit ter
re vēter nr̃. Surge auxi
liare nobis: & redime
nos pp miam tuam.
Victori pro liliis filio
rū core eruditionis cã=
ticum amãtiſſimi. 45.
Eructauit cor meū
verbū bonū: di=
co ego opa mea regi:
lingua mea ſtilus ſcribe
velocis. Decorꝰ pulchri
or es filiis hoĩm: effuſa
eſt gr̃a in labiis tuis: ꝓ=
pterea bñdixit te deus
i eternū. Accĩgere gla
dio tuo ſup femur for=
tiſſime: gloria tua & de
core tuo. Et decore tuo
ꝓſpe aſcēde pp verbū
veritatis & mãſuetudi=
nē iuſticie: & docebit te
terribilia dextera tua.
Sagitte tue acute: ppl̃i
ſub te cadēt in corde i=
nimicorū regis. Thro
nus tuus deus in ſeculū
& in eternū: ſceptrū e=
quitatis ſceptrū regni
tui. Dilexiſti iuſticiã &
odiſti iniquitatē: ꝓpte=
rea vnxit te deus deus
tuus oleo exultationis
p̄ ꝑticipibus tuis. Myr
rha & ſtacte & caſia in
cũctis veſtimētis tuis:
de domibus eburneis
quibus letificauerūt te.
Filie regum in honore
tuo: ſtetit cõiunx i dex
tera tua i diademate au
reo. Audi filia & vide
& inclina aurē tuam:
& obliuiſcere ppl̃i tui
& domus pr̃is tui. Et
cõcupiſcet rex decorē
tuū: quia ipſe ē dñs tu=
us & adora eū. Et filia
fortis in muneribus
faciē tuã depcabuntur
diuites plebis. Oĩs
gloria filie regis intrin
ſecus: faſciis aureis
veſtita eſt. In ſcutula=
tis ducetur ad regem:
virgines ſequentur eã:
amice eius ducentur
illuc. Ducentur in leti=
tiis & exultatione:
ingredietur i thalamū
regis. Pro pr̃ibus tuis

כל היום נחשבנו כצאן טבחה׃
עורה למה תישן אדני הקיצה
אל תזנח לנצח׃ למה פניך
תסתיר תשכח ענינו ולחצנו׃
כי שחה לעפר נפשנו דבקה
לארץ בטננו׃ קומה עזרתה לנו
ופדנו למען חסדך׃ xlv.
למנצח על ששנים לבני קרח
משכיל שיר ידידת׃ רחש
לבי דבר טוב אמר אני מעשי
למלך לשוני עט סופר מהיר׃
יפיפית מבני אדם הוצק חן
בשפתותיך על כן ברכך אלהים
לעולם׃ חגור חרבך על ירך גבור
הודך והדרך׃ והדרך צלח רכב
על דבר אמת וענוה צדק ותורך
נוראות ימינך׃ חציך שנונים
עמים תחתיך יפלו בלב אויבי
המלך׃ כסאך אלהים עולם ועד
שבט מישור שבט מלכותך׃
אהבת צדק ותשנא רשע על כן
משחך אלהים אלהיך שמן ששון
מחבריך׃ מר ואהלות קציעות
כל בגדתיך מן היכלי שן מני
שמחוך׃ בנות מלכים ביקרותיך
נצבה שגל לימינך בכתם אופיר׃
שמעי בת וראי והטי אזנך
ושכחי עמך ובית אביך׃ ויתאו
המלך יפיך כי הוא אדניך
והשתחוי לו׃ ובת צור במנחה
פניך יחלו עשירי עם׃ כל כבודה
בת מלך פנימה ממשבצות זהב
לבושה׃ לרקמות תובל למלך
בתולות אחריה רעותיה מובאות
לך׃ תובלנה בשמחות וגיל
תבאינה בהיכל מלך׃ תחת אבתיך

חשב צאן
ישן קוץ
זנח פנה
סתר שכח
פדה
נצח
שכל שור
ידד
עשה לשן
ספר מהר
יפה יצק
שפה
עלם חגר
גבר
ענה
ירא ימן
חצץ שנן
נפל איב
עלם
ישר
שנא
שוש
מור קצע
הכל
בנה
יצב אפר
ראה נטה
אוה
יפה
שחה
פנה חלה
עשר כבד
בנה פנה
שבץ לבש
יבל בתל
רעה בוא
גיל בוא
הכל

© Biblioteca Nacional de España

Pritiua.he. Tex.heb. ps.xlvi.

יִהְיוּ בָנֶיךָ תְּשִׁיתֵמוֹ לְשָׂרִים בְּכָל — הָיָה שׁוּת
הָאָרֶץ׃ אַזְכִּירָה שִׁמְךָ בְּכָל דֹּר — שׂוּר זָכַר
וָדֹר עַל כֵּן עַמִּים יְהוֹדוּךָ לְעוֹלָם — דּוּר
וָעֶד׃ לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי **xlvi.** — יָדָה עָלַם
קֹרַח עַל עֲלָמוֹת שִׁיר׃ — נָצַח
אֱלֹהִים לָנוּ מַחֲסֶה וָעֹז עֶזְרָה — שׁוּר
בְצָרוֹת נִמְצָא מְאֹד׃ עַל כֵּן לֹא — חָסָה עָזַז
נִירָא בְּהָמִיר אָרֶץ וּבְמוֹט הָרִים — צוּר מָצָא
בְּלֵב יַמִּים׃ יֶהֱמוּ יֶחְמְרוּ מֵימָיו — יָרֵא מִיר
יִרְעֲשׁוּ הָרִים בְּגַאֲוָתוֹ סֶלָה׃ נָהָר — הָמָה חָמַר
פְּלָגָיו יְשַׂמְּחוּ עִיר אֱלֹהִים קְדֹשׁ — רָעַשׁ גָּאָה
מִשְׁכְּנֵי עֶלְיוֹן׃ אֱלֹהִים בְּקִרְבָּהּ — שָׂמַח
בַּל תִּמּוֹט יַעְזְרֶהָ אֱלֹהִים לִפְנוֹת — שָׁכַן עָלָה
בֹּקֶר׃ הָמוּ גוֹיִם מָטוּ מַמְלָכוֹת — מוֹט עָזַר
נָתַן בְּקוֹלוֹ תָּמוּג אָרֶץ׃ יְהוָה — פָּנָה הָמָה
צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי — מוֹט מָלַךְ
יַעֲקֹב סֶלָה׃ לְכוּ חֲזוּ מִפְעֲלוֹת — מוּג
יְהוָה אֲשֶׁר שָׂם שַׁמּוֹת בָּאָרֶץ׃ — שָׂגַב
מַשְׁבִּית מִלְחָמוֹת עַד קְצֵה הָאָרֶץ — יָלַךְ חָזָה
קֶשֶׁת יְשַׁבֵּר וְקִצֵּץ חֲנִית עֲגָלוֹת — פָּעַל שׂוּם
יִשְׂרֹף בָּאֵשׁ׃ הַרְפּוּ וּדְעוּ כִּי — שָׁמַם שָׁבַת
אָנֹכִי אֱלֹהִים אָרוּם בַּגּוֹיִם אָרוּם — לָחַם
בָּאָרֶץ׃ יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב — שָׁבַר חָנָה
לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃ **xlvii.** — שָׂרַף רָפָה
לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר׃ — יָדַע רָמַם
כָּל הָעַמִּים תִּקְעוּ כָף הָרִיעוּ — שָׂגַב
לֵאלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה׃ כִּי יְהוָה — נָצַח זָמַר
עֶלְיוֹן נוֹרָא מֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל — רוּעַ
הָאָרֶץ׃ יַדְבֵּר עַמִּים תַּחְתֵּינוּ — רָנַן
וּלְאֻמִּים תַּחַת רַגְלֵינוּ׃ יִבְחַר לָנוּ — עָלָה יָרֵא
אֶת נַחֲלָתֵנוּ אֶת גְּאוֹן יַעֲקֹב אֲשֶׁר — גָּדַל דָּבַר
אָהֵב סֶלָה׃ עָלָה אֱלֹהִים בִּתְרוּעָה — בָּחַר
יְהוָה בְּקוֹל שׁוֹפָר׃ זַמְּרוּ אֱלֹהִים — גָּאָה
זַמֵּרוּ זַמְּרוּ לְמַלְכֵּנוּ זַמֵּרוּ׃ כִּי מֶלֶךְ — רוּעַ
כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים זַמְּרוּ מַשְׂכִּיל׃ — שָׁפַר
מָלַךְ אֱלֹהִים עַל גּוֹיִם אֱלֹהִים — שָׂכַל

Trãſla. B. Hie.

erũt tibi filii: pões eos
principes in vniuerſa
terra. Recordabor no
minis tui in oi gñatiõe
& gñatiõe: ppterea po
puli cõfitebũtur tibi in
ſeculũ & in eternũ.

Victori filiorũ core p
iuuẽtutibus cãticũ. 46.

DEus noſtra ſpes &
fortitudo: auxiliũ
in tribulationibus in=
uentus eſt validum. I=
deo non timebimus
cum fuerit tranſlata ter
ra: & concuſſi montes
in corde maris. Sonãti
bus & intumeſcentibus
gurgitibus eius: & agi=
tatis mõtibus i potẽtia
eius. Sp. Flumĩs diuiſio
nes letificãt ciuitatẽ dĩ:
ſctm̃ tabernaculũ altiſ
ſimi. Deus in medio ei9
nõ cõmouebitur: auxi
liabitur ei deus in ortu
matutino. Cõturbate
ſunt gẽtes cõcuſſa ſunt
regna: dedit vocẽ ſuã
proſtrata ẽ terra. Dñs
exercituũ nobiſcũ: p
tector nr̃ deus iacob.
Sp. Venite & videte o
pera domini: quantas
poſuerit ſolitudines in
terra. Conpeſcet bella
vſq; ad extremum ter=
re: arcum confringet
& concidet haſtam:
plauſtra comburet i=
gni. Ceſſate & cogno=
ſcite quoniam ego ſum
deus: exaltabor in gen
tibus exaltabor ĩ terra.
Dominus exercituum
nobiſcũ: fortitudo
noſtra deus iacob.
Semper.

Victori filiorum co
re pſalmus. 47.

OMnes populi plau=
dite manibus: iubi
late deo in voce laudis.
Quoniam dominus
altiſſimus terribilis:
rex magnus ſup oẽm
terrã. Cõgregauit po=
pulos ſubtus nos:
& tribus ſub pedibus
noſtris. Elegit nobis
hereditatem noſtram:
gloriam iacob quam
dilexit. Semper. Aſcẽ
dit deus in iubilo:
dominus in voce buc=
cine. Canite deo
canite: canite regi no=
ſtro canite. Quia rex
vniuerſe terre deus: ca
nite erudite.
Regnauit deus ſuper
gentes: deus

Trãſ. Gre. lxx. cũ interp̃. latina.

nati ſunt filij tui: cõſtitues eos principes ſup
ἐγεννήθησαν οἱ υἱοί σου, καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ
oẽm trã. Memor ero nominis tui in om
πᾶσαν τὴν γῆν. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πά-
ni gñatiõe ꝛ gñatiõe. Propterea ppli cõfitebũtur tibi
σῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονταί σοι
in eternũ: ꝛ in ſeculũ ſeculi.
εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

In finẽ pro filijs core pro
Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν κορὲ ὑπὲρ τῶν
arcanis pſalmus. 45.
κρυφίων ψαλμός. με.

DEus nr̃ refugiũ ꝛ ꝟtus: adiutor in tri
Ὁ θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλί-
bulatiõibus q̃ inuenerũt nos nimis. Propterea nõ time
ψεσι ταῖς εὑρούσαις ἡμᾶς σφόδρα. Διὰ τοῦτο οὐ φοβη-
bimus dũ turbabitur terra: ꝛ trãſferẽtur mõtes
θησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη
in cor maris. Sonuerũt ꝛ turbate ſũt aque
ἐν καρδίαις θαλασσῶν. Ἤχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδα-
eoꝝ: cõturbati ſũt mõtes in fortitudine eius.
τα αὐτῶν, ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ.
Fluminis impetus letificãt ciuitatẽ dei:
Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ θε-
ſctificauit tabnaculũ ſuũ altiſſimus. Deus in me-
οῦ, ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος. Ὁ θεὸς ἐν μέ-
dio eius: ꝛ nõ cõmouebit. adiuuabit eã deus
σῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται. Βοηθήσει αὐτῇ ὁ θεὸς
mane diluculo. Cõturbate ſũt gẽtes: inclinata ſũt re
τὸ πρὸς πρωῒ πρωΐ. Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἔκλιναν βασι-
gna: dedit vocẽ ſuã altiſſimus: mota eſt trã.
λεῖαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ ὁ ὕψιστος, ἐσαλεύθη ἡ γῆ.
Dñs ꝟtutũ nobiſcũ: ſuſceptor nr̃ deus
Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ᾽ ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ θεὸς
iacob. Venite ꝛ videte opa dei: q̃ poſuit
ἰακώβ. Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ, ἃ ἔθετο
prodigia ſup traꝫ: auferẽs bella vſq; ad
τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς, ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν
fines tre. Arcũ cõteret ꝛ cõfringet ar
περάτων τῆς γῆς. Τόξον συντρίψει καὶ συνθλάσει ὅ-
ma: ꝛ ſcuta cõburet in igne. Vaca
πλον, καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρί. Σχολάσα-
te ꝛ cognoſcite: q̃m ego ſũ deus: exaltabor in
τε καὶ γνῶτε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ θεός, ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς
gẽtibus: exaltabor in tra. Dñs ꝟtutũ
ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ. Κύριος τῶν δυνάμεων
nobiſcũ: ſuſceptor nr̃ deus iacob.
μεθ᾽ ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ θεὸς ἰακώβ.

In finẽ pro filijs core pſalmus. 46.
Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν κορὲ ψαλμός. μϛ.

OMnes gẽtes plaudite manib9: iubilate
Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε
deo in voce exultatiõis. Qm̃ dñs excelſus:
τῷ θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως. Ὅτι κύριος ὕψιστος,
terribilis: rex magnus ſup oẽꝫ trã. Sub
φοβερός, βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Ὑπέ-
iecit pplos nobis: ꝛ gẽtes ſub pedibus nr̃is.
ταξε λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν.
Elegit nobis hereditatẽ ſibi: ſpẽm
Ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν ἑαυτῷ, τὴν καλλο-
iacob: q̃ dilexit. Aſcẽdit deus in iubi
νὴν ἰακώβ, ἣν ἠγάπησεν. Ἀνέβη ὁ θεὸς ἐν ἀλαλαγ-
lo: dñs in voce tube. Pſallite deo
μῷ, κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Ψάλατε τῷ θεῷ ἡ-
nr̃o pſallite: pſallite regi nr̃o pſallite.
μῶν ψάλατε, ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν ψάλατε.
Qm̃ rex oĩs terre deus: pſallite ſapiẽ
Ὅτι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ θεός, ψάλατε συνε-
ter. Regnauit deus ſup gẽtes: deus
τῶς. Ἐβασίλευσεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη, ὁ θεὸς

© Biblioteca Nacional de España

ſedet ſup ſedē ſctā ſuā. Pricipes pplōꝝ cōgre
κάθηται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ. Ἄρχοντες λαῶν συνή=
gati ſūt cū deo abraā: qm̄ dei fortes
χθησαν μετὰ τοῦ θεοῦ ἀβραάμ, ὅτι τοῦ θεοῦ οἱ κραταιοὶ τῆς
terre vehemēter eleuati ſūt.
γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν.
Pſalmus cātici filijs core ſcda ſabbati. 47.
Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῖς υἱοῖς κορὲ δευτέρα σαββάτου. μζ.
Magnus dñs τ laudabilis nimis: in ciuitate dei
Μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, ἐν πόλει τοῦ θε=
Infra. 145. nr̄i in mōte ſctō eius: Bn̄ fūdata exultatiōe vniuerſe
οῦ ἡμῶν ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ, Εὐρίζω ἀγαλλιάματι πάσης
terre: mōtes ſiō latera aqlōis: ciuitas re=
τῆς γῆς, ὄρη σιὼν τὰ πλευρὰ τοῦ βορρᾶ, ἡ πόλις τοῦ βα
gis magni. Deus in domibus eius co=
σιλέως τοῦ μεγάλου. Ὁ θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώ=
gnoſcit: cū ſuſcipiet eā. Qm̄ ecce reges
σκεται, ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς. Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς
terre cōgregati ſūt cōuenerūt in vnū. Ipſi vidē=
τῆς γῆς συνήχθησαν διῆλθοσαν ἐπιτοαυτό. Αὐτοὶ ἰδόν=
tes ſic admirati ſūt: cōturbati ſunt: cōmoti ſunt: tre=
τες οὕτως ἐθαύμασαν, ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν, τρό
mor apphēdit eos. Ibi dolores vt pturiētis: in ſpū
μος ἐπελάβετο αὐτῶν. Ἐκεῖ ὠδῖνες ὡς τικτούσης, ἐν πνεύ
vehemēti cōteres naues tharſis. Sicut audi
ματι βιαίῳ συντρίψεις πλοῖα θαρσεῖς. Καθάπερ ἠκού=
uimus: ſic τ vidim⁹. in ciuitate dñi vir
σαμεν, οὕτως καὶ εἴδομεν. ἐν πόλει κυρίου τῶν δυ
tutū: in ciuitate dei nr̄i. Deus fundauit
νάμεων, ἐν πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν. Ὁ θεὸς ἐθεμελίωσεν
eā in eternū. ſuſcepimus de⁹ miaꝝ tuā in
αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. ὑπελάβομεν ὁ θεὸς τὸ ἔλεός σου ἐν
medio ppl̄i tui. Scd̄ꝫ nomē tuū deus: ſic
μέσῳ τοῦ λαοῦ σου. Κατὰ τὸ ὄνομά σου ὁ θεός, οὕτως
τ laus tua in fines terre: iuſtitia
καὶ ἡ αἴνεσίς σου ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς, δικαιοσύνης
plena dextera tua. Letetur mōs ſion: τ
Infra. 69. πλήρης ἡ δεξιά σου. Εὐφρανθήτω ὄρος σιών, καὶ ἀ=
exultent filie iude pp̄
γαλλιάσθωσαν αἱ θυγατέρες τῆς ἰουδαίας ἕνεκεν τῶν
iuditia tua dñe. Circūdate ſiō: τ cō
κριμάτων σου κύριε. Κυκλώσατε σιών, καὶ περι=
plectimini eā: narrate in turribus eius. Po=
λάβετε αὐτήν, διηγήσασθε ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς. Θέ=
nite corda vr̄a in v̄tute eius: τ di
σθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς, καὶ κα=
ſtribuite domus eius: vt enarretis in
ταδιέλεσθε τὰς βάρεις αὐτῆς, ὅπως ἂν διηγήσησθε εἰς
progenie altera. Qm̄ hic eſt deus nr̄ in eternū τ
γενεὰν ἑτέραν. Ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
in ſeculū ſeculi. ipē reget nos in ſecula.
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.
In finē filijs core pſalmus. 48.
Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς κορὲ ψαλμός. μη.
Audite hec oēs gētes: aurib⁹ pcipite om=
Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάν=
nes q̄ habitatis orbē. Quiq; terrigene τ fi
τες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην, Οἵ τε γηγενεῖς καὶ υἱ=
lij hoīuꝫ: ſimul in vnū diues τ paup. Os meum
οἱ τῶν ἀνων, ἐπιτοαυτὸ πλούσιος καὶ πένης. Τὸ στόμα μου
loq̄tur ſapiāꝫ: τ meditatio cordis mei prudētiā.
λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.
Inclinabo in parabolā aurē meā: apiam in pſalterio
Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ
propoſitionē meā. Cur timeo in die mala: iniq̄
πρόβλημά μου. Ἵνα τί φοβοῦμαι ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ; ἡ ἀνο
tas calcanei mei circūdabit me. Qui cōfidūt in
μία τῆς πτέρνης μου κυκλώσει με. Οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῇ
virtute ſua: τ in multitudine diuitiaꝝ ſuaꝝ qui
δυνάμει αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλούτου αὐτῶν καυ
gloriātur. Frater nō redimit: redimet hō: nō dabit
χώμενοι. Ἀδελφὸς οὐ λυτροῦται, λυτρώσεται ἄνος, οὐ δώσει

ſedet ſup thronū ſctm̄ ſuū. Principes pplorū cōgregati ſūt ppl's dei abraam: quoniam ꝏꝏ deo ſcuta terre: vehementer eleuatus eſt.

Canticum pſalmi filiis core. 48.

Magnus dñs & laudabilis nimis: ī ciuitate dei nr̄i in monte ſctō ei⁹. Specioſo germine gaudio vniuerſe terre: mōte ſion lateribus aquilonis: ciuitatula regis magni. Deus in domibus eius agnitus ē ī auxiliādo. Quia ecce reges congregati ſunt: venerunt ſimul. Ipſi vidētes ſic obſtupuerunt: cōturbati ſūt admirati ſunt. Horror poſſedit eos: ibi dolor q̄ſi pturiētis. In vēto vredinis cōfrīges naues tharſis. Sicut audiuimus ita ꝏꝏꝏ vidimus in ciuitate domini exercituū in ciuitate dei nr̄i: deus fundauit eā vſq; in eternū. Sp. Eſtimauimus deus miam tuam ī medio tēpli tui. Secūdum nomen tuum deus ſic la⁹ tua vſq; ad extremum terre: iuſtitia repleta ē dextera tua. Letetur mons ſion: exultēt filie iude ppter iudicia tua. Circundate ſion & circuite eam: numerate turres eius. Ponite cor vr̄m in menibus: ſeparate palatia eius: vt enarretis in gn̄atiōe nouiſſima. Quia ipſe ē deus deus nr̄ in ſeculū & in perpetuum: ipē erit dux noſter ī morte.

Victori filiorum core p̄s. 49.

Audite hec omnes populi: auribus pcipite vniuerſi habitatores orbis. Tam filii adam quam filii viri: ſimul diues & pauper. Os meum loquetur ſapientias: & meditatio cordis mei prudentias. Inclinabo ad parabolā aurē meā: apiā in cithara enigma meum. Quare timebo ī dieb⁹ malis: iniq̄tas calcanei mei circundabit me. Qui fiducia hn̄t ī fortitudie ſua: & ī multitudie diuitiaꝝ ſuarū ſupbiūt. Frēm nō redimēs redi

יֹשֵׁב עַל כִּסֵּא קָדְשׁוֹ׃ נְדִיבֵי עַמִּים
נֶאֱסָפוּ עַם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם כִּי
לֵאלֹהִים מָגִנֵּי אֶרֶץ מְאֹד נַעֲלָה׃
שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי קֹרַח xlviii.
גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר
אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ׃ יְפֵה נוֹף
מְשׂוֹשׂ כָּל הָאָרֶץ הַר צִיּוֹן יַרְכְּתֵי
צָפוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ רָב׃ אֱלֹהִים
בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׂגָּב׃ כִּי
הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעֲדוּ עָבְרוּ יַחְדָּו׃
הֵמָּה רָאוּ כֵּן תָּמָהוּ נִבְהֲלוּ נֶחְפָּזוּ׃
רְעָדָה אֲחָזָתַם שָׁם חִיל כַּיּוֹלֵדָה׃
בְּרוּחַ קָדִים תְּשַׁבֵּר אֳנִיּוֹת
תַּרְשִׁישׁ׃ כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כֵּן
רָאִינוּ בְּעִיר יְהוָה צְבָאוֹת בְּעִיר
אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכוֹנְנֶהָ עַד עוֹלָם
סֶלָה׃ דִּמִּינוּ אֱלֹהִים חַסְדֶּךָ בְּקֶרֶב
הֵיכָלֶךָ׃ כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן תְּהִלָּתְךָ
עַל קַצְוֵי אֶרֶץ צֶדֶק מָלְאָה יְמִינֶךָ׃
יִשְׂמַח הַר צִיּוֹן תָּגֵלְנָה בְּנוֹת
יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ׃ סֹבּוּ צִיּוֹן
וְהַקִּיפוּהָ סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ׃ שִׁיתוּ
לִבְּכֶם לְחֵילָה פַּסְּגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ
לְמַעַן תְּסַפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן׃ כִּי זֶה
אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד הוּא
יְנַהֲגֵנוּ עַלְמוּת׃ xlix.
לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר׃
שִׁמְעוּ זֹאת כָּל הָעַמִּים הַאֲזִינוּ
כָּל יֹשְׁבֵי חָלֶד׃ גַּם בְּנֵי אָדָם גַּם
בְּנֵי אִישׁ יַחַד עָשִׁיר וְאֶבְיוֹן׃ פִּי
יְדַבֵּר חָכְמוֹת וְהָגוּת לִבִּי תְבוּנוֹת׃
אַטֶּה לְמָשָׁל אָזְנִי אֶפְתַּח בְּכִנּוֹר
חִידָתִי׃ לָמָּה אִירָא בִּימֵי רָע
עֲוֹן עֲקֵבַי יְסוּבֵּנִי׃ הַבֹּטְחִים עַל
חֵילָם וּבְרֹב עָשְׁרָם יִתְהַלָּלוּ׃
אָח לֹא פָדֹה יִפְדֶּה אִישׁ לֹא יִתֵּן

נדב
אסף
עלה
שור זמר
גדל הלל
שוש
צפן קרה
ידע שגב
יעד
ראה בהל
חפז חול
ילד קדם
שבר אנה
ראה
כון עלם
דמה
היכל הלל
קצה ימן
שמח גול
בנה שפט
סבב נקף
גדל שות
ספר
נהג
נצח זמר
אזן
עשר אבה
פה דבר
הגה בין
נטה פתח
כנר חוד
ירא יום
רוע סבב
הלל
נתן

© Biblioteca Nacional de España

לֵאלֹהִים כָּפְרוֹ׃ וְיֵקַר פִּדְיוֹן פָּדָה
נַפְשָׁם וְחָדַל לְעוֹלָם׃ וִיחִי עוֹד עָלַם חָיָה
לָנֶצַח לֹא יִרְאֶה הַשָּׁחַת׃ כִּי יִרְאֶה רָאָה
חֲכָמִים יָמוּתוּ יַחַד כְּסִיל וָבַעַר מוּת כָּסַל
יֹאבֵדוּ וְעָזְבוּ לַאֲחֵרִים חֵילָם׃ אָבַד
קִרְבָּם בָּתֵּימוֹ לְעוֹלָם מִשְׁכְּנֹתָם בַּיִת עָלַם
לְדֹר וָדֹר קָרְאוּ בִשְׁמוֹתָם עֲלֵי שָׁכַן
אֲדָמוֹת׃ וְאָדָם בִּיקָר בַּל יָלִין לוּן
נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמוּ׃ זֶה דַרְכָּם מָשַׁל דָּמָה
כֵּסֶל לָמוֹ וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיהֶם יִרְצוּ פֶּה רָצָה
סֶלָה׃ כַּצֹּאן לִשְׁאוֹל שַׁתּוּ מָוֶת צֹאן שָׁאַל
יִרְעֵם וַיִּרְדּוּ בָם יְשָׁרִים לַבֹּקֶר שׁוּת רָעָה
וְצוּרָם לְבַלּוֹת שְׁאוֹל מִזְּבֻל לוֹ׃ רָדָה
אַךְ אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשִׁי מִיַּד בָּלָה שָׁאַל
שְׁאוֹל כִּי יִקָּחֵנִי סֶלָה׃ אַל תִּירָא פָּדָה
כִּי יַעֲשִׁר אִישׁ כִּי יִרְבֶּה כְּבוֹד לָקַח
בֵּיתוֹ׃ כִּי לֹא בְמוֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל עָשַׁר רָבָה
לֹא יֵרֵד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ׃ כִּי נַפְשׁוֹ כָּבַד
בְּחַיָּיו יְבָרֵךְ וְיוֹדֻךָ כִּי תֵיטִיב לָךְ׃ חָיָה בָּרַךְ
תָּבוֹא עַד דּוֹר אֲבוֹתָיו עַד נֵצַח לֹא יָדָה יָטַב
יִרְאוּ אוֹר׃ אָדָם בִּיקָר וְלֹא יָבִין בּוֹא רָאָה
נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמוּ׃ l. בִּין
מִזְמוֹר לְאָסָף אֵל אֱלֹהִים זָמַר
יְהוָה דִּבֶּר וַיִּקְרָא אָרֶץ מִמִּזְרַח קָרָא זָרַח
שֶׁמֶשׁ עַד מְבֹאוֹ׃ מִצִּיּוֹן מִכְלַל בּוֹא כָּלַל
יֹפִי אֱלֹהִים הוֹפִיעַ׃ יָבֹא אֱלֹהֵינוּ יָפָה יָפַע
וְאַל יֶחֱרַשׁ אֵשׁ לְפָנָיו תֹּאכֵל בּוֹא חָרַשׁ
וּסְבִיבָיו נִשְׂעֲרָה מְאֹד׃ יִקְרָא אֶל פָּנָה אָכַל
הַשָּׁמַיִם מֵעָל וְאֶל הָאָרֶץ לָדִין סָבַב שָׂעַר
עַמּוֹ׃ אִסְפוּ לִי חֲסִידָי כֹּרְתֵי קָרָא דּוּן
בְרִיתִי עֲלֵי זָבַח׃ וַיַּגִּידוּ שָׁמַיִם חָסַד
צִדְקוֹ כִּי אֱלֹהִים שֹׁפֵט הוּא כָּרַת נָגַד
סֶלָה׃ שִׁמְעָה עַמִּי וַאֲדַבֵּרָה דָּבַר
יִשְׂרָאֵל וְאָעִידָה בָּךְ אֱלֹהִים עוּד
אֱלֹהֶיךָ אָנֹכִי׃ לֹא עַל זְבָחֶיךָ
אוֹכִיחֶךָ וְעוֹלֹתֶיךָ לְנֶגְדִּי תָמִיד׃ זָבַח עָלָה

met vir: nec dabit deo
ꝓpiciationē pro eo. Et
preciū redēptionis aní
me eorū: & quieſcet in
ſecula. Et viuet vltra i
ſempiternū: non vide
bit interitū. Cū viderit
ſapiētes morientes: ſi
mul inſipiens & indo
ctus peribūt: & derelin
quent alieīs diuitias ſu
as: Interiora ſua domuſ
ſuas in ſeculo: taberna
cula ſua in gñatione &
gñatiōe: vocauerūt no
minibus ſuis terras ſu
as. Et homo in honore
nō cōmorabitur: ſimi
latus eſt iumētis & exe
quatus eſt. Hec via inſi
piētie eorū: & poſt eos
iuxta os eorū current.
Sp. Quaſi grex in in
ferno poſiti ſunt mors
depaſcet eos: & ſubiici
ent eos recti in matuti
no: & figura eoꝝ cōte
retur i iferno poſt hita
culū ſuū. Verūtñ deus
redimet aīam meā de
manu inferni: cū aſum
pſerit me. Sp. Noli ti
mere cū ditatus fuerit
vir: cū multiplicata fu
erit glīa domus eius.
Nec ei moriens tollet
oīa: nec deſcēdet poſt
eū glīa eius. Quía aīe
ſue ivita ſua bñdicet: &
laudabūt te cū bñfece
rís tibi. Introibit vſq;
ad gñationē patrū ſuo
rū vſq; ad finē nō vide
bunt lumen. Homo cū
in honore eſſet & non
intellexit: comparatus
eſt iumentis & ſilebit.
Pſalmus aſaph. 50.
FOrtis deus dñs lo
cutus eſt & vocauit
terrā: ab ortu ſolis vſ
q; ad occaſū eius. De ſi
on pfecto decore deus
appuit. Veniet de9 no
ſter & nō tacebit: ignis
corā eo vorabit: & ī cir
cuitu eius tēpeſtas vali
da. Vocabit celū de ſur
ſū: & terram vt iudicet
ppl'm ſuū. Cōgregate
mihi ſctōs meos: q fe
riūt pactū meū in ſacri
ficio. Et annūciabūt ce
li iuſtitiā eius: quia de9
iudex ē. Sp. Audi po
pule meus & loquar:
iſrael & teſtificabor in
te: deus
deus tuus ego ſū. Nō
propter victimas tuas
arguā te: & holocauſta
tua coram me ſunt ſp.

deo placatiōe; ſuā: Et ꝑciū redēptiōis
τῶ θεῶ ἐξίλασμα ἑαυτοῦ, Καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυτρώσεως τῆς
aīe ſue: ⁊ laborauit in eternū: ⁊ viuet in fi
ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκοπίασεν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ζήσεται εἰς τέ
nē. Nō videbit interitū. cū viderit ſapiētes moriē
λος. Οὐκ ὄψεται καταφθοράν. ὅταν ἴδῃ σοφοὺς ἀποθνήσκον
tes: ſimul inſipiēs ⁊ ſtultus peribūt. Et relin
τας, ἐπιτοαυτὸ ἄφρων καὶ ἄνους ἀπολοῦνται. Καὶ κατα
quēt alienis diuitias ſuas: ⁊ ſepulchra eo
λείψουσιν ἀλλοτρίοις τὸν πλοῦτον αὐτῶν, καὶ οἱ τάφοι αὐ
rū domus illoꝝ in eternū. Tabnacula eoꝝ in ꝓge
τῶν οἰκίαι αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα. Σκηνώματα αὐτῶν εἰς γενε
niē ⁊ ꝓgeniē: vocauerūt noīa ſua in ter
ὰν καὶ γενεάν, ἐπεκαλέσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν γαι
ris. Et hō cū in honore eēt: nō intellexit. cōparatus eſt
ῶν. Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὤν, οὐ συνῆκε. παρασυνεβλήθη
iumētis inſipiētib9 ⁊ ſimilis fact9 eſt illis. Hec via
τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς. Αὕτη ἡ ὁδὸς Infra. eo.
illoꝝ ſcādalū ipis: ⁊ poſtea in ore
αὐτῶν σκάνδαλον αὐτοῖς, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ στόματι
ſuo cōplacebūt. Sicut oues in inferno poſiti ſūt: mors
αὐτῶν εὐδοκήσουσιν. Ὡς πρόβατα ἐν ᾅδῃ ἔθετο, θάνατος
depaſcet eos. Et dominabūtur eoꝝ iuſti in ma
ποιμανεῖ αὐτούς. Καὶ κατακυριεύσουσιν αὐτῶν οἱ εὐθεῖς τὸ
tutino: ⁊ auxiliū eoꝝ veteraſcet in inferno: a
πρωΐ, καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιωθήσεται ἐν τῷ ᾅδῃ, ἐκ τῆς
glīa eoꝝ expulſi ſūt. Verūtñ deus redimet aní
δόξης αὐτῶν ἐξώσθησαν. Πλὴν ὁ θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυ
mā meā de manu inferni: cū accepit me. Nō timueri
χήν μου ἐκ χειρὸς ᾅδου, ὅταν λαμβάνῃ με. Μὴ φοβοῦ
cū diues fact9 fuerit hō aut cū multiplicata fuerit glīa dom9
ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος, ἢ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου
eius. Qm̄ nō cū interierit ipe ſumet om
αὐτοῦ. Ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν αὐτὸν λήψεται τὰ πάν
nia: neq; deſcēdet cū eo glīa eius. Quia aní Job. 27
τα, οὐδὲ συγκαταβήσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ. Ὅτι ἡ ψυ
ma eius in vita ipi9 bñdicetur: cōfitebitur tibi
χὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται, ἐξομολογήσεταί σοι
cū bñfeceris ei. Introibit vſq; in ꝓgeniē patrū ſuoꝝ
ὅταν ἀγαθύνῃς αὐτῷ. Εἰσελεύσεται ἕως γενεᾶς πατέρων αὐτοῦ
vſq; i eternū nō videbit lumē. Et hō cū i honore eēt nō itellexit cō
ἕως αἰῶνος οὐκ ὄψεται φῶς. Καὶ ἄνος ἐν τιμῇ ὢν οὐ συνῆκε, πα
paratus eſt iumētis inſipiētib9: ⁊ ſimil's fact9 ē illis.
ρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς.
Pſalmus aſaph. 49.
Ψαλμὸς τῷ ἀσάφ. μθ.
DEus deoꝝ dñs locutus ē: ⁊ vocauit trā. ab
Θεὸς θεῶν κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν. ἀπὸ
ortu ſolis vſq; ad occaſū. Ex ſiō ſpēs de
ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν. Ἐκ σιὼν ἡ εὐπρέπεια τῆς ὡραι
coris eius. Deus manifeſte veniet: deus nr ⁊ nō ſile
ότητος αὐτοῦ. Ὁ θεὸς ἐμφανῶς ἥξει, ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ οὐ παρα
bit. Ignis i cōſpectu ei9 exardeſcet: ⁊ i circuitu e
σιωπήσεται. Πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ καυθήσεται, καὶ κύκλῳ αὐ
ius tēpeſtas valida. Aduocabit celū ſurſū:
τοῦ καταιγὶς σφοδρά. Προσκαλέσεται τὸν οὐρανὸν ἄνω,
⁊ terrā vt diſcernat ppl'z ſuū. Cōgregate il ro. 3
καὶ τὴν γῆν τοῦ διακρῖναι τὸν λαὸν αὐτοῦ. Συναγάγετε αὐ
li ſctōs eius: q ordināt teſtamētū e
τῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐ
ius ſup ſacrificia. Et annūciabūt celi iuſti
τοῦ ἐπὶ θυσίαις. Καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύ
tiā eius: qm̄ deus iudex eſt. Audi ppl's meus ⁊
νην αὐτοῦ, ὅτι ὁ θεὸς κριτής ἐστιν. Ἄκουσον λαός μου καὶ
loquar tibi iſrael: ⁊ teſtificabor tibi: deus
λαλήσω σοι ἰσραήλ, καὶ διαμαρτύρομαί σοι, ὁ θεὸς ὁ
deus tuus ſū ego. Nō in ſacrificijs tuis arguā
θεός σου εἰμὶ ἐγώ. Οὐκ ἐπὶ ταῖς θυσίαις σου ἐλέγξω
te. holocauſta aūt tua in cōſpectu meo ſunt ſemꝑ.
σε. τὰ δὲ ὁλοκαυτώματά σου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

© Biblioteca Nacional de España

Nõ accipiã de domo tua vitulos: neq̃ de gregi
Οὐ δέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μόσχους, οὐδὲ ἐκ τῶν ποι-
bus tuis hircos. Q̃m mee ſũt oẽs fere
μνίων σου χιμάρους. Ὅτι ἐμά ἐστι πάντα τὰ θηρία τοῦ
ſyluarũ: iumẽta in mõtibus ⁊ boues. Cognoui oia
ἀγροῦ, κτήνη ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ βόες. Ἔγνωκα πάντα τὰ
volatilia celi: ⁊ pulchritudo agri mecũ eſt.
πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡραιότης ἀγροῦ μετ᾽ ἐμοῦ ἐστιν.
Si eſuriero: nõ tibi dicã: meus enĩ eſt orbis t̃re ⁊
Ἐὰν πεινάσω, οὐ μή σοι εἴπω, ἐμὴ γάρ ἐστιν ἡ οἰκουμένη καὶ
plenitudo eius. Nũq̃d mãducabo carnes taurorũ: aut ſãguinẽ hir
τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Μὴ φάγωμαι κρέα ταύρων, ἢ αἷμα τρά-
corũ potabo? Immola deo ſacrificiũ laudis: ⁊ redde
γων πίωμαι; Θῦσον τῷ θεῷ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἀπόδος
altiſſimo vota tua. Et inuoca me in die tri
τῷ ὑψίστῳ τὰς εὐχάς σου. Καὶ ἐπικάλεσαί με ἐν ἡμέρᾳ θλί-
bulatiõis tue: ⁊ eruã te: ⁊ glĩficabis me. Peccato-
ψεώς σου, καὶ ἐξελοῦμαί σε, καὶ δοξάσεις με. Τῷ δὲ ἁμαρ-
ifra. ri aũt dixit deus: q̃re tu enarras iuſtitias meas:
τωλῷ εἶπεν ὁ θεός, ἵνα τί σὺ ἐκδιηγῇ τὰ δικαιώματά μου,
⁊ aſſumis teſtamẽtũ meũ per os tuũ: Tu v̄o
καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός σου; Σὺ δὲ
odiſti diſciplinã ⁊ p̃iecisti sermões meos retror-
ἐμίσησας παιδείαν καὶ ἐξέβαλες τοὺς λόγους μου εἰς τὰ ὀ-
ſum. Si videbas furẽ: currebas cũ eo: ⁊ cũ
πίσω. Εἰ ἐθεώρεις κλέπτην, συνέτρεχες αὐτῷ, καὶ μετὰ
adultero portionẽ tuã ponebas. Os tuũ abũdauit
μοιχοῦ τὴν μερίδα σου ἐτίθεις. Τὸ στόμα σου ἐπλεόνασε
malitia: ⁊ lingua tua cõcinnabat dolos. Se-
κακίαν, καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκε δολιότητας. Καθή-
dẽs aduerſus frẽ͂ tuũ loq̃baris: ⁊ aduerſus
μενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις, καὶ κατὰ τοῦ
filiũ matris tue ponebas ſcãdalũ. Hec feciſti:
υἱοῦ τῆς μητρός σου ἐτίθεις σκάνδαλον. Ταῦτα ἐποίησας,
ob.17 ⁊ tacui. exiſtimaſti iniq̃tatẽ: q̄d ero tui ſimilis.
καὶ ἐσίγησα. ὑπέλαβες ἀνομίαν, ὅτι ἔσομαί σοι ὅμοιος.
Arguã te: ⁊ ſtatuam cõtra faciẽ tuã pec-
Ἐλέγξω σε, καὶ παραστήσω κατὰ πρόσωπόν σου τὰς ἁμαρ-
cata tua. Intelligite iã hec q̃ obliuiſcimini deũ: ne-
τίας σου. Σύνετε δὴ ταῦτα οἱ ἐπιλανθανόμενοι τοῦ θεοῦ, μή-
q̃n rapiat: ⁊ nõ ſit q̃ eripiat. Sacrificiũ laudis ho-
ποτε ἁρπάσῃ, καὶ οὐ μὴ ᾖ ὁ ῥυόμενος. Θυσία αἰνέσεως δο-
norificabit me: ⁊ illic iter q̃ oñdã illi ſalutare meũ.
ξάσει με, καὶ ἐκεῖ ὁδὸς ᾗ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

In finẽ pſalmus dd̃: cũ ingrederet̃ ad
Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ δαδ, ἐν τῷ εἰσελθεῖν πρὸς
ipm̃ nathã propheta: q̃n intrauit ad berſa-
αὐτὸν νάθαν τὸν προφήτην, ἡνίκα εἰσῆλθε πρὸς βηρσα-
bee vxorẽ vrie. 50.
βεὲ τὴν γυναῖκα οὐρίου. ν'.

Miſerere mei deus ſm̃ magnã miaꝫ tuã: Et ſm̃
Ἐλέησόν με ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, Καὶ κατὰ
multitudinẽ miſerationũ tuarũ dele iniq̃tatẽ meã.
τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Amplius laua me ab iniq̃tate mea: ⁊ a
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς
pctõ meo mũda me. Q̃m iniq̃tatẽ meã ego co-
ro.3.a. ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γι-
gnoſco: ⁊ pctm̃ meũ corã me eſt ſemp̃.
νώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Tibi ſoli peccaui: ⁊ malũ corã te feci.
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα.
Ut iuſtificeris in ſermõibus tuis: ⁊ vincas cũ
Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ
iudicaris. Ecce enĩ in iniq̃tatibus cõceptus ſũ: ⁊ in pec-
κρίνεσθαί σε. Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρ-
catis cõcepit me mater mea. Ecce enĩ v̄itatẽ dile-
τίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγά-
xiſti: incerta ⁊ occulta ſpie tue mani-
πησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδή-
feſtaſti mihi. Aſp̃ges me hyſſopo ⁊ mũdabor:
λωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι,

Non accipiã de domo
tua vitulũ: neq̃ de gre-
gibus tuis hircos. Mea
ſunt eñ oĩa aĩalia ſylua-
rũ: pecudes in mõtibus
milium. Scio omnes
aues mõtiũ: & vniuer-
ſitas agri mecũ eſt. Si
eſuriero nõ dicã tibi:
meus eſt enim orbis
& plenitudo eius. Nun
q̄d comedã carnẽ tauro
rum: aut ſanguinẽ hir-
corum bibam? Immo-
la deo laudem: & red-
de altiſſimo vota tua.
Et inuoca me in die tri
bulationis: liberabo te
& glorificabis me. Im-
pio autem dixit deus
q̄d tibi ẽ cũ narratiõe
p̃ceptorũ meorũ: vt aſſu
mas pactũ meũ in ore
tuo? Qui odiſti diſci-
plinã: & proieciſti ver-
ba mea poſt te. Si vide
bas furem conſentie-
bas ei: & cum adulteris
erat pars tua. Os tuum
dimiſiſti in malitiam:
& lingua tua concinna
uit dolum. Sedens ad-
uerſus fratrẽ tuũ loque-
baris: & aduerſus filium
matris tue fabricabas
opprobriũ. Hec feciſti
& tacui: exiſtimaſti me
futurũ ſimilẽ tui: argu
am te & p̃ponã te ante
oculos tuos. Intelligite
hoc qui obliuiſcimini
deũ: ne forte capiã &
nõ ſit q̄ liberet. Qui im
molat cõfeſſionẽ glĩfi-
cat me: & qui ordiat vi
am oñdã ei ſalutare dĩ.
Victori p̃s dauid: cũ
veniſſet ad eum nathan
propheta q̃n ĩgreſſus
eſt ad berſabee. 51.

Miſerere mei deus ſe
cũdum mĩam tuã:
iuxta mľtitudinẽ miſ̃a
tionũ tuarũ dele iniqui
tates meas. Multũ laua
me ab iniquitate mea:
& a pctõ meo mũda me
Q̃m iniquitates meas
ego cognoui: & pctm̃
meũ cõtra me ẽ ſp̃. Ti-
bi ſoli peccaui & malũ
coram te feci: vt
iuſtificeris in ſermoni-
bus tuis: & vincas dũ iu
dicaris. Ecce in iniquita
te cõcept⁹ ſũ: & in pctõ
pepit me mater mea.
Ecce eñ veritatẽ diligis:
abſconditũ & arcanum
ſapiẽtie manifeſtaſti mi
hi. Aſperges me hyſſo-
po & mundabor:

לֹא אֶקַּח מִבֵּיתְךָ פָר מִמִּכְלְאֹתֶיךָ
עַתּוּדִים׃ כִּי לִי כָל חַיְתוֹ יָעַר
בְּהֵמוֹת בְּהַרְרֵי אָלֶף׃ יָדַעְתִּי כָּל
עוֹף הָרִים וְזִיז שָׂדַי עִמָּדִי׃ אִם
אֶרְעַב לֹא אֹמַר לָךְ כִּי לִי תֵבֵל
וּמְלֹאָהּ׃ הַאוֹכַל בְּשַׂר אַבִּירִים
וְדַם עַתּוּדִים אֶשְׁתֶּה׃ זְבַח
לֵאלֹהִים תּוֹדָה וְשַׁלֵּם לְעֶלְיוֹן
נְדָרֶיךָ׃ וּקְרָאֵנִי בְּיוֹם צָרָה
אֲחַלֶּצְךָ וּתְכַבְּדֵנִי׃ וְלָרָשָׁע אָמַר
אֱלֹהִים מַה לְּךָ לְסַפֵּר חֻקָּי וַתִּשָּׂא
בְרִיתִי עֲלֵי פִיךָ׃ וְאַתָּה שָׂנֵאתָ
מוּסָר וַתַּשְׁלֵךְ דְּבָרַי אַחֲרֶיךָ׃ אִם
רָאִיתָ גַנָּב וַתִּרֶץ עִמּוֹ וְעִם
מְנָאֲפִים חֶלְקֶךָ׃ פִּיךָ שָׁלַחְתָּ
בְרָעָה וּלְשׁוֹנְךָ תַּצְמִיד מִרְמָה׃
תֵּשֵׁב בְּאָחִיךָ תְדַבֵּר בְּבֶן אִמְּךָ תִּתֶּן
דֹּפִי׃ אֵלֶּה עָשִׂיתָ וְהֶחֱרַשְׁתִּי
דִּמִּיתָ הֱיוֹת אֶהְיֶה כָמוֹךָ אוֹכִיחֲךָ
וְאֶעֶרְכָה לְעֵינֶיךָ׃ בִּינוּ נָא זֹאת
שֹׁכְחֵי אֱלוֹהַּ פֶּן אֶטְרֹף וְאֵין מַצִּיל׃
זֹבֵחַ תּוֹדָה יְכַבְּדָנְנִי וְשָׂם דֶּרֶךְ
אַרְאֶנּוּ בְּיֵשַׁע אֱלֹהִים׃ li.
לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ בְּבוֹא
אֵלָיו נָתָן הַנָּבִיא כַּאֲשֶׁר בָּא אֶל
בַּת שָׁבַע׃ חָנֵּנִי אֱלֹהִים כְּחַסְדֶּךָ
כְּרֹב רַחֲמֶיךָ מְחֵה פְשָׁעָי׃ הֶרֶבה
כַּבְּסֵנִי מֵעֲוֹנִי וּמֵחַטָּאתִי טַהֲרֵנִי׃
כִּי פְשָׁעַי אֲנִי אֵדָע וְחַטָּאתִי נֶגְדִּי
תָמִיד׃ לְךָ לְבַדְּךָ חָטָאתִי
וְהָרַע בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי לְמַעַן
תִּצְדַּק בְּדָבְרֶךָ תִּזְכֶּה בְשָׁפְטֶךָ׃
הֵן בְּעָווֹן חוֹלָלְתִּי וּבְחֵטְא יֶחֱמַתְנִי
אִמִּי׃ הֵן אֱמֶת חָפַצְתָּ בַּטֻּחוֹת
וּבְסָתֻם חָכְמָה תוֹדִיעֵנִי׃
תְּחַטְּאֵנִי בְאֵזוֹב וְאֶטְהָר

לָקַח כָּלָא
עָתַד חָיָה
שָׂדֶה
רָעֵב אָכַל
אָבַר
עָתַד שָׁתָה
יָדָה עָלָה
צוּר
חָלַץ כָּבַד
נָשָׂא
בְּרִית פֶּה
יָסַר שָׁלַךְ
רָאָה רָצָה
נָאַף
פֶּה רֹעַ
לָשׁוֹן צָמַד
רָמָה
יָשַׁב דָּבַר
נָתַן עָשָׂה
חָרַשׁ דָּמָה
הָיָה יָכַח
עָרַךְ
טָרַף נָצַל
יָדָה כָּבַד
שׂוּם רָאָה
נָצַח זָמַר
בּוֹא
רָבַב
יָדַע
תָּמַד בָּדַד
רוּעַ עָשָׂה
צָדַק זָכָה
עָנָה
טוּחַ
יָדַע
אֵזֹב טָהַר

© Biblioteca Nacional de España

תכבסני ומשלג אלבין׃ תשמיעני כבס לבן
ששון ושמחה תגלנה עצמות שמע שוש
דכית׃ הסתר פניך מחטאי וכל גול דכה
עונתי מחה׃ לב טהור ברא לי סתר פנה
אלהים ורוח נכון חדש בקרבי׃ טהר
אל תשליכני מלפניך ורוח כון
קדשך אל תקח ממני׃ השיבה שלך
לי ששון ישעך ורוח נדיבה לקח שוב
תסמכני׃ אלמדה פשעים דרכיך נדב סמך
וחטאים אליך ישובו׃ הצילני למד
מדמים אלהים אלהי תשועתי שוב נצל
תרנן לשוני צדקתך׃ אדני ישע רנן
שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך׃ לשן
כי לא תחפץ זבח ואתנה עולה שבה פתח
לא תרצה׃ זבחי אלהים רוח פה נגד
נשברה לב נשבר ונדכה אלהים הלל חפץ
לא תבזה׃ היטיבה ברצונך את נתן עלה
ציון תבנה חומות ירושלם׃ אז רצה שבר
תחפץ זבחי צדק עולה וכליל אז דכה בזה
יעלו על מזבחך פרים׃ lii. יטב רצה
למנצח משכיל לדוד׃ בבוא דואג בנה חמה
האדומי ויגד לשאול ויאמר לו בא חפץ עלה
דוד אל בית אחימלך׃ כלל עלה
מה תתהלל ברעה הגבור חסד זבח נצח
אל כל היום׃ הוות תחשב שכל נגד
לשונך כתער מלטש עשה אמר בוא
רמיה׃ אהבת רע מטוב הלל רוע
שקר מדבר צדק סלה׃ גבר הוה
אהבת כל דברי בלע לשון מרמה׃ חשב לשן
גם אל יתצך לנצח יחתך ויסחך לטש
מאהל ושרשך מארץ חיים סלה׃ רמה רוע
ויראו צדיקים וייראו ועליו רמה
ישחקו׃ הנה הגבר לא ישים נתץ חתה
אלהים מעוזו ויבטח ברב עשרו נסח
יעז בהותו׃ ואני כזית רענן ראה צדק
בבית אלהים בטחתי בחסד ירא שחק
שום עזז
בטח עזז
הוה

lauabis me & ſuper niuē dealbabor. Auditū mihi facies gaudiū & letitiam: vt exultēt oſſa q̄ cōfregiſti. Abſcōde faciē tuā a pctis meis: & oēs iniquitates meas dele. Cor mūdū crea mihi deus: & ſpūm ſtabilē renoua in viſceribus meis. Ne pīicias me a facie tua: & ſpiritum ſanctum tuum ne auferas a me. Redde mihi letitiā ieſu tui: & ſpiritu potenti confirma me. Docebo iniquos vias tuas: & peccatores ad te reuertentur. Libera me de ſanguinibus deus deus ſalutis mee: laudabit lingua mea iuſtitiam tuam. Domine labia mea apies: & os meū annūciabit laudē tuā. Nō eī vis vt victimā feriā: nec holocauſtū tibi placet. Sacrificium dei ſpiritus contribulatus: cor cōtritū & humiliatū deus nō deſpicies. Benigne fac in voluntate tua ſion: vt edificētur muri hieruſalem. Tunc ſuſcipies ſacrificiū iuſtitie oblatiōes & holocauſta: tunc imponent ſuper altare tuū vitulos.

Victori itellect⁹ dauid cum veniſſet doec idumeus & annūciaſſet ſauli dicens ei: venit dauid ī domum achimelech. 52.

Quid gloriaris ī malitia potēs: mīa dei tota die. Inſidias cogitat lingua tua: q̄ſi nouacula acuta faciens dolum. Dilexiſti malū magis quam bonum: mendaciū magis quā loqui iuſtitiam. Semp. Dilexiſti oīa verba ad deuorādū: līguā doloſā: Sed deus deſtruet te in ſēpiternū: terrebit te & euellet de tabernaculo tuo: & erradicabit te de ſtra viuētiū. Sp. Videbunt iuſti & timebūt: & ſuper eum ridebūt. Ecce vir qui nō poſuit deū fortitudinē ſuā: ſed ſperauit ī multitudinē diuitiarum ſuarum: confortatus eſt in īſidiis ſuis. Ego autē ſicut oliua virēs in domo dei: ſperaui in mīa

lauabis me ⁊ ſup niuē dealbabor. Auditui meo dab
πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι
gaudiū ⁊ letitiā: exultabūt oſſa humi
ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπει
liata. Auerte faciē tuā a pctis
νωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
meis: ⁊ oēs iniqtates meas dele. Cor mū
μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν κα
dū crea in me deus: ⁊ ſpūm rectū inoua in
θαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν
viſcerib⁹ meis. Ne pīcias me a facie
τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου
tua: ⁊ ſpūʒ tuū ſctm̄ ne auferas a me.
σου, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Redde mihi letitiā ſalutaris tui: ⁊ ſpiri
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύ
tu pncipali cōfirma me. Docebo iniquos vias tuas:
ματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου,
⁊ impij ad te cōuertētur. Libera me de ſāguinib⁹
καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ
deus deus ſalutis mee: exultabit lingua mea
θεὸς ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου
iuſtitiā tuā. Dn̄e labia mea apies: ⁊
τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
os meū ānūtiabit laudē tuā. Qm̄ ſi voluiſſes
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας
ſacrificiū: dediſſē vtiq. holocauſtis nō delectaberi. Sacri
θυσίαν, ἔδωκα ἄν. ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυ
ficiū deo ſpūs cōtribulatus: cor cōtri
σία τῷ θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμ
tū ⁊ humiliatū deus nō deſpiciet. Benigne fac
μένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον
dn̄e in bona volūtate tua ſion: ⁊ edificētur mu
κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεί
ri hieruſalē. Tūc acceptabis ſacrificiū iuſtitie
χη ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης
oblationē ⁊ holocauſta: tūc imponēt ſup al
ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα, τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυ
tare tuū vitulos.
σιαστήριόν σου μόσχους.

In finē intellectus dd: cū venit do
Εἰς τὸ τέλος συνέσεως τῷ δαυίδ, ἐν τῷ ἐλθεῖν δω
ec idumeus ⁊ annūtiauit ſauli ⁊ dixit
ὴκ τὸν ἰδουμαῖον καὶ ἀναγγεῖλαι τῷ σαούλ, καὶ εἰπεῖν
ei: venit dd in domū abimelech. 51.
αὐτῷ, ἦλθε δαδ εἰς τὸν οἶκον ἀβιμέλεχ. να.

Quid gloriaris in malitia q̄ potēs es in iniqtate: tota die
Τί ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατὸς ἀνομίαν; ὅλην τὴν ἡμέραν
iniuſtitiā cogitauit lingua tua. Sicut nouacula acuta fe
ἀδικίαν ἐλογίσατο ἡ γλῶσσά σου. Ὡσεὶ ξυρὸν ἠκονημένον ἐ
ciſti dolū. Dilexiſti malitiā ſup benignitatē.
ποίησας δόλον. Ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθωσύνην.
iniqtatē magis q̄ loqui equitatē. Dilexiſti om
ἀδικίαν ὑπὲρ τὸ λαλῆσαι δικαιοσύνην. Ἠγάπησας πάν
nia v͞ba precipitatiōis: linguā doloſā. Propt
τα τὰ ῥήματα καταποντισμοῦ, γλῶσσαν δολίαν. Διὰ
hoc deus deſtruet te in finē: euellet te ⁊ emigra
τοῦτο ὁ θεὸς καθέλοι σε εἰς τέλος, ἐκτίλαι σε καὶ μεταναστεύσαι σε ἀπὸ σκηνώματός σου, καὶ τὸ ῥίζωμά σου ἐκ γῆς
bit te de tabnaculo tuo: ⁊ radicē tuā de tra
viuētiū. Videbūt iuſti ⁊ timebūt: ⁊ ſup
ζώντων. Ὄψονται δίκαιοι καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐπ᾽ αὐ
eū ridebūt: ⁊ dicēt. Ecce hō: q̄ nō poſuit
τὸν γελάσονται, καὶ ἐροῦσιν. Ἰδοὺ ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἔθετο
deū adiutorē ſuū: Sed ſpauit in mltitudie
τὸν θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ, Ἀλλ᾽ ἐπήλπισεν ἐπὶ τῷ πλήθει
diuitiaꝝ ſuaꝝ: ⁊ pualuit in vanita
τοῦ πλούτου αὐτοῦ, καὶ ἐνεδυναμώθη ἐπὶ τῇ ματαιότη
te ſua. Ego āt ſicut oliua fructifera in domo
τι αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαία κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ
dei: Speraui in mīa
τοῦ θεοῦ, Ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος

© Biblioteca Nacional de España

dei in eternū: ꝛ in ſeculū ſeculi. Cō
τοῦ θεοῦ ἐις τὸν αἰῶνα, καὶ ἐις τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἐξο
fitebor tibi in ſeculū: qꝛ feciſti. ꝛ expe=
μολογήσομαί σοι ἐις τὸν αἰῶνα, ὅτι ἐποίησας. καὶ ὑπο=
ctabo nomē tuū: qm̄ bonū in ꝯſpectu ſctōꝝ tuoꝝ.
μενῶ τὸ ὄνομά σου, ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῶν ὁσίων σου.
In fine pro amaleth intellectꝰ dd. 52.
Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ μαελὲθ συνέσεως τῷ δαδ'. νβ'.
Dixit inſipiēs in corde ſuo: nō eſt deus. Cor
Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἔστι θεός. Διεφ
ß.13. rupti ſūt ꝛ abomiabiles facti ſūt in iniqtatibꝰ: nō eſt q̄ faciat
θάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνομίαις, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀ
bonū. Deus de celo ꝓſpexit ſuꝑ filios
γαθόν. Ὁ θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς
hoīuȝ: vt videat: ſi eſt itelligēs: aut reqrēs
τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν, εἰ ἔστι συνιῶν, ἢ ἐκζητῶν τὸν
deū. Oēs decliauerūt ſimꝰ inutiles facti ſūt: nō eſt q̄ faciat
ro.3.b. θεόν. Πάντες ἐξέκλιναν ἅμα ἠχρειώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν
bonū nō eſt vſqȝ ad vnū. Nōne ſciēt oēs q̄ opan
ἀγαθὸν οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός. Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργα
tur iniqtatē: q̄ deuorāt plebeȝ meā vt cibū
ζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει
panis? Dn̄m nō inuocauerūt: illic trepidauerūt
ἄρτου; Τὸν κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο, ἐκεῖ ἐφοβήθησαν
timore: vbi nō fuit timor. Qm̄ deus diſſipauit oſſa eoꝝ
φόβον, οὗ οὐκ ἦν φόβος. Ὅτι ὁ θεὸς διεσκόρπισεν ὀστᾶ ἀν=
qui hoībꝰ placēt: cōfuſi ſunt: qm̄ deus ſpreuit e=
θρωπαρέσκων, κατῃσχύνθησαν, ὅτι ὁ θεὸς ἐξουδένωσεν αὐ=
os. Quis dabit ex ſion ſalutare iſrael? cū
τούς. Τίς δώσει ἐκ σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ ἰσραήλ; ἐν τῷ
auerterit deꝰ captiuitatē plebis ſue.
ἐπιστρέψαι τὸν θεὸν τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
Exultabit iacob ꝛ letabitur iſrael..
Ἀγαλλιάσεται ἰακὼβ καὶ εὐφρανθήσεται ἰσραήλ.
In fine in hymnis intellectus dauid: cū
Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ δαυίδ, ἐν τῷ
veniſſēt ziphei ꝛ dixiſſent ſaul nōne
ἐλθεῖν τοὺς ζιφαίους καὶ εἰπεῖν τῷ σαοὺλ οὐκ ἰδοὺ
dauid abſcōditꝰ ē apd̄ nos? 53.
δαυὶδ κέκρυπται παρ' ἡμῖν; νγ.
Deus in noīe tuo ſaluū me fac: ꝛ in ỽtu=
Ὁ θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνά
te tua iudicabis me. Deus exaudi oratio=
μει σου κρινεῖς με. Ὁ θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευ=
nē meā: auribꝰ ꝑcipe ỽba oris mei. Qm̄ a
χῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. Ὅτι ἀλ=
lieni inſurrexerūt aduerſū me: ꝛ fortes q̄ſierūt aīm
λότριοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυ
mā meā: ꝛ nō ꝓpoſuerūt deū an̄ cōſpectū ſuū. Ecce enī
χήν μου, καὶ οὐ προέθεντο τὸν θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν. Ἰδοὺ γὰρ
deus adiuuat me: ꝛ dn̄s ſuſceptor aīe mee.
ὁ θεὸς βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου.
Auertes mala inimicis meis: in ỽitate tua
Ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου
diſꝑde illos. Voluntarie ſacrificabo tibi: cōfitebor
ἐξολόθρευσον αὐτούς. Ἑκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι
noī tuo dn̄e: qm̄ bonū. Qm̄ ex oīni
τῷ ὀνόματί σου κύριε, ὅτι ἀγαθόν. Ὅτι ἐκ πάσης
tribulatiōe eripuiſti me: ꝛ ſuꝑ inimicos meos deſ
θλίψεως ἐρρύσω με; καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπεῖ=
pexit oculus meus.
δεν ὁ ὀφθαλμός μου.
In fine ī hymnis intellectus aſaph. 54.
Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ ἀσάφ. νδ'.
Exaudi deus orōnē meā ꝛ ne deſpexeris
Ἐνώτισαι ὁ θεὸς τὴν προσευχήν μου καὶ μὴ ὑπερίδῃς
depcationē meā: itēde mihi ꝛ exaudi me. Cōtriſtatꝰ
τὴν δέησίν μου, πρόσχες μοι καὶ εἰσάκουσόν μου. Ἐλυπή=
ſū in exercitatiōe mea: ꝛ cōturbatꝰ ſū a voce inimici:
θην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου, καὶ ἐταράχθην ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ,
ꝛ a tribulatiōe peccatoris. Qm̄ declinauerūt
καὶ ἀπὸ θλίψεως ἁμαρτωλοῦ. Ὅτι ἐξέκλιναν

dei in ſeculū & in eter=
nū. Cōfitebor tibi ī ſe
culū qm̄ feciſti: & ex=
pectabo nomē tuū qm̄
bonum in cōſpectu ſā
ctorum tuorum.
Victori per chorū eru
ditio dauid. 53.
Dixit ſtultus in cor
de ſuo nō eſt deus:
corrupti ſūt abomiabi
les facti ſunt in iniquita
te: nō ē qui faciat bo=
nū. Deus de celo ꝓſpe
xit ſuꝑ filios hoīm: vt
videret ſi eſt intelligens
requirēs deū. Oēs a=
uerſi ſunt: ꝑiter adheſe
rūt: non eſt qui faciat
bonū: nō eſt vſqȝ ad v
nū. Nūquid nō cogno=
uerūt q opantur iniqui
tatē: qui comedūt po=
pulū meū vt cibū pāis:
deū nō inuocauerunt.
Ibi timuerūt timore v
bi non erat timor: qm̄
deus diſꝑſit oſſa circū
dātiū te: cōfunderis q a
deus ꝓiecit eos. Quis
dabit ex ſiō ſalutare iſ
rael? cū reduxerit deus
captiuitatē ppl̄i ſui: e=
xultabit iacob letabitur
iſrael. Victori in
orgāis eruditio dauid:
qn̄ venerunt ziphei &
dixerunt ſauli: nonne
dauid abſconditus eſt
apud nos? 54.
Deus in nomine tuo
ſalua me: & in for
titudīe tua vlciſcere me.
Deus exaudi orationē
meam: auribus percipe
verba oris mei. Quia
alieni inſurrexerūt ad
uerſum me: & fortes q̄
ſierūt aīam meā: & non
propoſuerūt deum in
conſpectu ſuo. Sp. Ec
ce deus auxiliatur mi=
hi: dn̄s ſuſtentās animā
meā. Redde malū inſi=
diatoribus meis: in veri
tate tua diſperde illos.
Volūtarie ſacrificabo
tibi: cōfitebor noī tuo
dn̄e qm̄ bonum. Qm̄
ex oī tribulatiōe libe=
rauit me: & inimicos
meos deſpexit oculus
meus. Victori in pſal
mis eruditio dd̄. 55.
Exaudi deꝰ orōnem
meā: & ne deſpici=
as depcationē meā. At
tēde mihi & exaudi me
hūiliatus ſū in medita
tōe mea et cōturbatꝰ A
voce iīmici a facie pſe=
q̄ntis ipiī: qm̄ ꝓiecerūt

אלהים עולם ועד: אודך לעולם
כי עשית ואקוה שמך כי טוב
נגד חסידיך: liii. למנצח
על מחלת משכיל לדוד: אמר
נבל בלבו אין אלהים השחיתו
והתעיבו עול אין עשה טוב:
אלהים משמים השקיף על בני
אדם לראות היש משכיל דרש
את אלהים: כלו סג יחדו נאלחו
אין עשה טוב אין גם אחד:
הלא ידעו פעלי און אכלי עמי
אכלו לחם אלהים לא קראו:
שם פחדו פחד לא היה פחד כי
אלהים פזר עצמות חנך הבשתה
כי אלהים מאסם: מי יתן מציון
ישעות ישראל בשוב אלהים
שבות עמו יגל יעקב ישמח
ישראל: liiii. למנצח בנגינות
משכיל לדוד: בבא הזיפים ויאמרו
לשאול הלא דוד מסתתר
עמנו: אלהים בשמך
הושיעני ובגבורתך תדינני:
אלהים שמע תפלתי האזינה
לאמרי פי: כי זרים קמו עלי
ועריצים בקשו נפשי לא שמו
אלהים לנגדם סלה: הנה אלהים
עזר לי אדני בסמכי נפשי: ישיב
הרע לשררי באמתך הצמיתם:
בנדבה אזבחה לך אודה שמך
יהוה כי טוב: כי מכל צרה הצילני
ובאיבי ראתה עיני: lv. למנצח
בנגינות משכיל לדוד: האזינה
אלהים תפלתי ואל תתעלם
מתחנתי: הקשיבה לי וענני
אריד בשיחי ואהימה: מקול
אויב מפני עקת רשע כי ימיטו

עלם יהה
עשה קוה
חסד נצח
חלל שכל
שחת
תעב
שקף
ראה
סוג אלח
חנה בוש
נתן
גול שמח
נצח נגן
שכל בוא
אמר
סתר ישע
גבר דון
פלל אזן
פה
קום
ערץ שום
שוב
רוע צמת
זבח ידה
צור נצל
ראה נצח
נגן שכל
אזן עלם
חנן קשב
ענה רוד
שוח המה
איב פנה
עוק מוט

© Biblioteca Nacional de España

עֲלֵי אָוֶן וּבְאַף יִשְׂטְמוּנִי׃ לִבִּי שטם
יָחִיל בְּקִרְבִּי וְאֵימוֹת מָוֶת נָפְלוּ חול
עָלָי׃ יִרְאָה וָרַעַד יָבֹא בִי בוא
וַתְּכַסֵּנִי פַּלָּצוּת׃ וָאֹמַר מִי יִתֶּן לִּי כסה נתן
אֵבֶר כַּיּוֹנָה אָעוּפָה וְאֶשְׁכֹּנָה׃ עוף שכן
הִנֵּה אַרְחִיק נְדֹד אָלִין בַּמִּדְבָּר רחק לון
סֶלָה׃ אָחִישָׁה מִפְלָט לִי מֵרוּחַ דבר חוש
סֹעָה מִסָּעַר׃ בַּלַּע אֲדֹנָי פַּלַּג פלט
לְשׁוֹנָם כִּי רָאִיתִי חָמָס וְרִיב לשון ראה
בָּעִיר׃ יוֹמָם וָלַיְלָה יְסוֹבְבֻהָ עַל רוב סבב
חוֹמֹתֶיהָ וְאָוֶן וְעָמָל בְּקִרְבָּהּ׃ הַוּוֹת חמה הוה
בְּקִרְבָּהּ וְלֹא יָמִישׁ מֵרְחֹבָהּ תֹּךְ
וּמִרְמָה׃ כִּי לֹא אוֹיֵב יְחָרְפֵנִי מוש רמה
וְאֶשָּׂא לֹא מְשַׂנְאִי עָלַי הִגְדִּיל איב חרף
וְאֶסָּתֵר מִמֶּנּוּ׃ וְאַתָּה אֱנוֹשׁ נשא שנא
כְּעֶרְכִּי אַלּוּפִי וּמְיֻדָּעִי׃ אֲשֶׁר גדל סתר
יַחְדָּו נַמְתִּיק סוֹד בְּבֵית אֱלֹהִים אנש
נְהַלֵּךְ בְּרָגֶשׁ׃ יַשִּׁי מָוֶת עָלֵימוֹ אלף ידע
יֵרְדוּ שְׁאוֹל חַיִּים כִּי רָעוֹת מתק
בִּמְגוּרָם בְּקִרְבָּם׃ אֲנִי אֶל אֱלֹהִים הלך נשה
אֶקְרָא וַיהוָה יוֹשִׁיעֵנִי׃ עֶרֶב עלה שאל
וָבֹקֶר וְצָהֳרַיִם אָשִׂיחָה וְאֶהֱמֶה רוע גור
וַיִּשְׁמַע קוֹלִי׃ פָּדָה בְשָׁלוֹם נַפְשִׁי קרא ישע
מִקְּרָב לִי כִּי בְרַבִּים הָיוּ עִמָּדִי׃ שוח המה
יִשְׁמַע אֵל וְיַעֲנֵם וְיֹשֵׁב שמע שלם
קֶדֶם סֶלָה אֲשֶׁר אֵין חֲלִיפוֹת רבב
לָמוֹ וְלֹא יָרְאוּ אֱלֹהִים׃ שָׁלַח היה ענה
יָדָיו בִּשְׁלֹמָיו חִלֵּל בְּרִיתוֹ׃ חָלְקוּ ישב חלף
מַחְמָאֹת פִּיו וּקְרָב לִבּוֹ רַכּוּ דְבָרָיו ברת
מִשֶּׁמֶן וְהֵמָּה פְתִחוֹת׃ הַשְׁלֵךְ חמא פה
עַל יְהוָה יְהָבְךָ וְהוּא יְכַלְכְּלֶךָ רכך שלך
לֹא יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט לַצַּדִּיק׃ כלכל
וְאַתָּה אֱלֹהִים תּוֹרִידֵם לִבְאֵר נתן עלם
שַׁחַת אַנְשֵׁי דָמִים וּמִרְמָה לֹא צדק ירד
יֶחֱצוּ יְמֵיהֶם וַאֲנִי אֶבְטַח בָּךְ׃ רמה
לַמְנַצֵּחַ עַל יוֹנַת lvi. חצה יום בטח נצח

ſup me iniquitatē & in
furore aduerſabāt mihi.
Cor meū doluit in vita
libus meis: & terrores
mortis ceciderūt ſuper
me. Timor & tremor
venit ſup me: & opuit
me caligo. Et dixi quis
dabit mihi pēnas colū
be: vt volē & requieſcā.
Vt pcul abeā: & cōmo
rer in deſerto.
Sp. Feſtinabo vt ſal=
uer a ſpiritu
tēpeſtatis & turbinis.
Precipita domine diui
de linguas eorū: qm̄ vi
di iniquitatē & cōtradi=
ctiōem in ciuitate. Die
ac nocte circūeuntes
muros eius: ſcelus &
dolor in medio eius. In
ſidie in vitalibus eius: &
nō recedit de plateis e
ius dānū & fraudulētia.
Nō eī inimicus exp=
brauit mihi vt ſuſtineā:
nec is q me oderat ſup
me magnificatus eſt vt
abſcōdar ab eo. Sed tu
hō vnanimis me?: dux
meus & notus meus.
Qui ſil habuimus dul=
ce ſecretū: i domo dei
ābulauimus in terrore.
Veniat mors ſup eos:
deſcēdāt in infernū vi=
uētes: quoniā nequitie
in cōgregatiōe eorū i
medio eorū. Ego ad d=
um clamabo: & dn̄s ſal
uabit me. Veſpere
& mane & meridie lo=
quar & reſonabo:
& exaudiet vocem me
am. Redimet in pace a
nimā meā ab appiqn=
tibus mihi: multi enim
fuerūt aduerſū me. E=
xaudiet deus & hūilia=
bit eos: q iudex ē ab ini
tio. Sp: nō ei mutātur
nec timent deum. Ex
tendit
manū ſuam ad pacifica
ſua: cōtaminauit pactū
ſuū. Nitidius butyro os
eius: pugnat āt cor illi=
us molliores ſermōes
eius oleo: cū ſint lācee.
Proiice ſup dn̄m chari
tatē tuā & ipſe enutri=
et te: nō dabit in eter=
nū fluctuatiōem iuſto.
Tu autem deus dedu=
ces eos in puteum
iteritus: viri ſanguinū
& doloſi non dimidia=
bunt dies ſuos: ego aūt
fiduciam habeo tui.
Victori pro colū
ba

in me iniqtatē: ⁊ in ira moleſti erāt mihi. Cor meū
ἐπ᾽ ἐμὲ ἀνομίαν, καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι. Η καρδία μου
cōturbatū ē in me: ⁊ formido mortis cecidit ſup me.
ἐταράχθη ἐν ἐμοί, καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ᾽ ἐμέ.
Timor ⁊ tremor venit ſup me: ⁊ cōtexerūt me tene
Φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ᾽ ἐμέ, καὶ ἐκάλυψέ με σκό=
bre. Et dixi: qs dabit mihi pennas ſicut colūbe:
τος. Καὶ εἶπα, τίς δώσει μοι πτέρυγας ὡσεὶ περιστερᾶς,
⁊ volabo ⁊ reqeſcā: Ecce elōgaui fu
καὶ πετασθήσομαι καὶ καταπαύσω; Ιδοὺ ἐμάκρυνα φυ
giēs ⁊ māſi in ſolitudie. Expectabā
γαδεύων καὶ ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ. Προσεδεχόμην τὸν
deū q ſaluū me facit a puſillanimitate ſpūs ⁊ a tēpe
θεὸν τὸν σώζοντά με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας καὶ ἀπὸ καταιγί=
ſtate. Precipita dn̄e ⁊ diuide linguas
δος. Καταπόντισον κύριε καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας
eoꝝ: qm̄ vidi iniqtatē ⁊ cōtradictionē i ciuitate.
αὐτῶν, ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει.
Die ac nocte circūdabit eā ſup muros eius:
Ημέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς,
⁊ iniqtas ⁊ labor in medio eius ⁊ iniuſtitia. Et nō de
καὶ ἀνομία καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ ἀδικία. Καὶ οὐκ ἐξέ
fecit de plateis eius vſura ⁊ dolus. Qm̄ ſi
λιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος. Οτι εἰ
inimic⁹ maledixiſſet mihi ſubſtinuiſſē vtiq. Et ſi is q oderat me
ὁ ἐχθρὸς ὠνείδισέ με ὑπήνεγκα ἄν. Καὶ εἰ ὁ μισῶν με
ſup me magna locut⁹ fuiſſet: abſcōdiſſē me forſitā ab eo.
ἐπ᾽ ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησεν, ἐκρύβην ἂν ἀπ᾽ αὐτοῦ.
Tu vo hō vnanimis: dux me⁹ ⁊ notus meus:
Σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε, ἡγεμών μου καὶ γνωστέ μου,
Qui ſimul mecū dulces capiebas cibos: in domo
Ος ἐπιτοαυτὸ ἐγλύκανάς μοι ἐδέσματα, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ
dei ambulauim⁹ in cōſenſu. Veniat iā mors ſup
θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ. Ελθέτω δὴ θάνατος ἐπ᾽ αὐ
illos: ⁊ deſcēdāt in infernū viuētes. Qm̄ neq
τούς, καὶ καταβήτωσαν εἰς ᾅδου ζῶντες. Οτι πονη
tie in hītaculis coꝝ in medio coꝝ. Ego ad
ρία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν ἐν μέσῳ αὐτῶν. Εγὼ πρὸς
deū clamaui: ⁊ dn̄s exaudiuit me. Veſpe
τὸν θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσέ μου. Εσπέρας
⁊ mane ⁊ meridie narrabo ⁊ annūtiabo: ⁊
καὶ πρωῒ καὶ μεσημβρίας διηγήσομαι καὶ ἀπαγγελῶ, καὶ
exaudiet vocē meā. Redimet in pace
εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου. Λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν
aiaꝫ meā ab his q appiqt mihi: qm̄ iter multos
ψυχήν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι, ὅτι ἐν πολλοῖς
erāt mecū. Exaudiet deus ⁊ humiliabit il
ἦσαν σὺν ἐμοί. Εισακούσεται ὁ θεὸς καὶ ταπεινώσει αὐ
los: qui eſt an̄ ſecula. Nō eīn eſt illis
τούς, ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων. Οὐ γάρ ἐστιν αὐτοῖς
cōmutatio: qm̄ nō timuerūt deū: extēdit
ἀντάλλαγμα, ὅτι οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν θεόν, ἐξέτεινε τὴν
manū ſuā in retribuēdo. Cōtaminauerūt teſta
χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι. Εβεβήλωσαν τὴν δια
mētū eius: diuiſi ſunt ab ira vultus
θήκην αὐτοῦ, διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου
eius: ⁊ appiquerūt corda coꝝ. Molliti ſunt
αὐτοῦ, καὶ ἤγγισαν αἱ καρδίαι αὐτῶν. Ηπαλύνθησαν
ſermones coꝝ ſup oleū: ⁊ ipi ſunt iacula.
οἱ λόγοι αὐτῶν ὑπὲρ ἔλαιον, καὶ αὐτοί εἰσι βολίδες.
Iacta ſup dn̄m curā tuā: ⁊ ipe te enu
Επίρριψον ἐπὶ κύριον τὴν μέριμνάν σου, καὶ αὐτός σε δια
triet: nō dabit in eternū fluctuatiōeꝫ iuſto.
θρέψει, οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ.
Tu vo deus deduces eos in puteū interitus. Vi
Σὺ δὲ ὁ θεὸς κατάξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς. Αν
ri ſāguinū ⁊ doloſi nō dimidiabūt
δρες αἱμάτων καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσι τὰς
dies ſuos. ego āt dn̄e ſpabo in te.
ἡμέρας αὐτῶν. ἐγὼ δὲ κύριε ἐλπιῶ ἐπὶ σέ.
In fine pro ppl̄o q
Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τοῦ

© Biblioteca Nacional de España

a ſctis longe fact⁹ ē dauid in tituli in
ἀπὸ τῶν ἁγίων μεμακρυμμένου τῷ δαυὶδ εἰς στηλογρα
ſcriptiõe cū tenuerūt eū allophyli in geth. 55.
φίαν ὁπότε ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν γέθ. νε,
Miſerere mei deus: qm̄ cõculcauit me hõ:
Infra. 56. Ἐλέησόν με ὁ θεός, ὅτι κατεπάτησέ με ἄνθρωπος,
tota die impugnãs tribulauit me. Cõculcauerūt
ὅλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἔθλιψέ με. Κατεπάτησάν
me inimici mei tota die: qm̄ multi bellã=
με οἱ ἐχθροί μου ὅλην τὴν ἡμέραν, ὅτι πολλοὶ οἱ πολε=
tes aduerſū me ab altitudine. Die nõ timebo: ego
μοῦντές με ἀπὸ ὕψους. Ἡμέρας οὐ φοβηθήσομαι, ἐγὼ
vero ſpabo in te. In deo laudabo ſermões
δὲ ἐλπιῶ ἐπὶ σέ. Ἐν τῷ θεῷ ἐπαινέσω τοὺς λόγους
meos: in deo ſpaui: nõ timebo: qd faciet
μου, ἐπὶ τῷ θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι, τί ποιήσει
mihi caro? Tota die vba mea execra
μοι σάρξ; Ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου ἐβδελύσ=
bãtur: aduerſū me oẽs cogitatiões eo͡ꝝ in malū.
σοντο, κατ᾽ ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν.
Inhabitabūt ⁊ abſcõdēt: ipi calcaneū
Παροικήσουσι καὶ κατακρύψουσιν, αὐτοὶ τὴν πτέρναν
meū obſeruabūt. Sicut ſuſtinuerūt aiaꝫ meã:
μου φυλάξουσι. Καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυχήν μου,
pro nihilo ſaluos facies illos: in ira pplos cõfriges.
ὑπὲρ τοῦ μηθενὸς σώσεις αὐτούς, ἐν ὀργῇ λαοὺς κατάξεις.
Deus vitã meã annūciaui tibi: poſuiſti lachrymas meas
Ὁ θεὸς τὴν ζωήν μου ἐξήγγειλά σοι, ἔθου τὰ δάκρυά μου
in cõſpectu tuo: ſicut ⁊ in pmiſſiõe tua. Cõuer
ἐνώπιόν σου, ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου. Ἐπιστρέ=
tētur inimici mei retrorſū in qcūqꝫ die inuo=
ψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω. ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπι=
cauero te: ecce cognoui qm̄ deus meus es tu. In
καλέσωμαί σε, ἰδοὺ ἔγνων ὅτι θεός μου εἶ σύ. Ἐπὶ
deo laudabo vbū: in dño laudabo ſermonē: in
Infra 114. τῷ θεῷ αἰνέσω ῥῆμα, ἐπὶ τῷ κυρίῳ αἰνέσω λόγον, ἐπὶ
deo ſpaui: nõ timebo: qd faciet mihi ho
τῷ θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι, τί ποιήσει μοι ἄνθρω
mo? In me deus vota: que reddã laudatiõis tue.
πος; Ἐν ἐμοὶ ὁ θεὸς εὐχαί, ἃς ἀποδώσω αἰνέσεώς σου.
Qm̄ eripuiſti aiaꝫ meã de morte: ocu
Ὅτι ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλ
los meos a lachrymis: ⁊ pedes meos de la
μούς μου ἀπὸ δακρύων, καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθή
pſu. Placebo corã dño: in lumine viuētiū.
ματος. Εὐαρεστήσω ἐνώπιον κυρίου, ἐν φωτὶ ζώντων.
In finē ne diſpdas dauid in tituli inſcri=
Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρῃς τῷ δαυὶδ εἰς στηλογραφί
ptiõe: cū ipe fugeret a facie
αν, ἐν τῷ αὐτὸν ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου
ſaul in ſpeluncã. 56.
σαοὺλ εἰς τὸ σπήλαιον. νϛ.
Miſerere mei deus: miſerere mei: qm̄ in te cõfidit
Ἐλέησόν με ὁ θεός, ἐλέησόν με, ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν
aia mea. Et in vmbra ala͡ꝝ tua͡ꝝ ſpabo:
ἡ ψυχή μου. Καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων σου ἐλπιῶ,
donec trãſeat iniqtas. Clamabo ad deū
ἕως οὗ παρέλθοι ἡ ἀνομία. Κεκράξομαι πρὸς τὸν θεὸν τὸν
altiſſimū: deū q bñ fecit mihi. Miſit
ὕψιστον, τὸν θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με. Ἐξαπέστειλεν
de celo ⁊ liberauit me: dedit in opp̄briū cõ
ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσέ με, ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς κα
culcãtes me. Miſit deus miaꝫ ſuã
ταπατοῦντάς με. Ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ
⁊ vitatē ſuã: ⁊ eripuit aiaꝫ
καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ, καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχήν
meã de medio catulo͡ꝝ leonū: dormiui cõturbatus. Filij hoiꝫ
μου ἐκ μέσου σκύμνων, ἐκοιμήθην τεταραγμένος. Υἱοὶ ἀνθρώπων
dētes eo͡ꝝ arma ⁊ ſagitte: ⁊ lingua eo͡ꝝ gla
οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὅπλα καὶ βέλη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαι
dius acutus. Exaltare ſup celos deus ⁊ in
ρα ὀξεῖα. Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεὸς καὶ ἐπὶ

muta eo ꝙ pcul abie=
rit dauid humilis & ſim
plex qñ retinuerūt eum
philiſtiim in geth. 56.
Miſerere mei deus
qm̄ cõculcauit me
hõ: tota die pugnans
tribulauit me. Cõcul=
cauerunt me inſidiato=
res mei tota die: multi
enī qui pugnãt contra
me altiſſime. Quacunqꝫ
die territus fuero: ego
in te cõfidã. In dõ lau
dabo verbū eius: in dõ
ſpaui nõ timebo quid
faciat caro mihi. Tota
die ſermonibus me ∞∞
affligebãt: contra me
oẽs cogitatiões eorū i
malū. Cõgregabuntur
abſcõdite: plãtas meas
obſeruabūt expectan
tes aĩam meam. Quia
nullus eſt ſaluus in eis:
in furore pplos detra=
hes de⁹. Secretiora mea
nūeraſti: pone lachry=
mã meã in cõſpectu tuo
ſed nõ in narratiõe tua.
Tūc cõuertētur inimici
mei retrorſū in qcūqꝫ
die inuocauero: hoc
ſcio quia deus me⁹ es.
In deo laudabo verbū
in domino ∞∞∞∞∞∞
predicabo ſermonem.
In deo ſperabo: non
timebo quid faciat
mihi homo. In me ſūt
deus vota tua: reddã
gratiarum actiões tibi.
Quia eripuiſti animã
meã de morte: & pedes
meos de lapſu: vt am=
bulem coram deo ∞∞∞
in lumine viuentium.
Victori vt nõ diſpdas
dauid humilem & ſim
plicem: quando fugit
a facie ſaul in ſpelun=
ca. 57.
Miſerere mei de⁹ mi
ſerere mei: qm̄ i te
ſperat aia mea: & in
vmbra alarū tuarū ſpa=
bo: donec trãſeant inſi
die. Inuocabo deum
altiſſimum: deū vlto=
rē meum. Mittet ∞∞∞
de celo & ſaluabit me:
exprobrabit conculcã=
tibus me Sp: mittet dẽ
us miam ſuã & veritatē
ſuã. Anima mea in me
dio leonum dormiuit
ferociētiū: filii homi=
num dentes eorū lãcee
& ſagitte & lingua eo=
rum gladius acutus. ∞
Exaltare ſuper celos
deus: in ∞∞∞∞∞∞∞∞

אֵלֶם רְחֹקִים לְדָוִד מִכְתָּם בֶּאֱחֹז — רָחַק כָּתַם
אֹתוֹ פְלִשְׁתִּים בְּגַת׃ חָנֵּנִי — אָחַז
אֱלֹהִים כִּי שְׁאָפַנִי אֱנוֹשׁ כָּל — אָנַשׁ
הַיּוֹם לֹחֵם יִלְחָצֵנִי׃ שָׁאֲפוּ שׁוֹרְרַי — לָחַץ
כָּל־הַיּוֹם כִּי רַבִּים לֹחֲמִים לִי — רָבַב
מָרוֹם׃ יוֹם אִירָא אֲנִי אֵלֶיךָ — רוּם יָרֵא
אֶבְטָח׃ בֵּאלֹהִים אֲהַלֵּל דְּבָרוֹ — בָּטַח הָלַל
בֵּאלֹהִים בָּטַחְתִּי לֹא אִירָא מַה
יַּעֲשֶׂה בָשָׂר לִי׃ כָּל הַיּוֹם דְּבָרַי — עָשָׂה
יְעַצֵּבוּ עָלַי כָּל־מַחְשְׁבֹתָם לָרָע׃ — עָצַב חָשַׁב
יָגוּרוּ יִצְפּוֹנוּ הֵמָּה עֲקֵבַי יִשְׁמֹרוּ — רוּעַ גּוּר
כַּאֲשֶׁר קִוּוּ נַפְשִׁי׃ עַל־אָוֶן פַּלֶּט — צָפַן שָׁמַר
לָמוֹ בְּאַף עַמִּים הוֹרֵד אֱלֹהִים׃ — קָוָה יָרַד
נֹדִי סָפַרְתָּה אָתָּה שִׂימָה דִמְעָתִי — שׂוּם
בְנֹאדֶךָ הֲלֹא בְּסִפְרָתֶךָ׃ אָז
יָשׁוּבוּ אוֹיְבַי אָחוֹר בְּיוֹם אֶקְרָא — שׁוּב אָיַב
זֶה יָדַעְתִּי כִּי אֱלֹהִים לִי׃ — אָחַר קָרָא
בֵּאלֹהִים אֲהַלֵּל דָּבָר בַּיהוָה — הָלַל
אֲהַלֵּל דָּבָר׃ בֵּאלֹהִים בָּטַחְתִּי לֹא
אִירָא מַה־יַּעֲשֶׂה אָדָם לִי׃ עָלַי — יָרֵא עָשָׂה
אֱלֹהִים נְדָרֶיךָ אֲשַׁלֵּם תּוֹדֹת לָךְ׃ — עָלָה שָׁלַם
כִּי הִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת הֲלֹא רַגְלַי — יָדָה נָצַל
מִדֶּחִי לְהִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי אֱלֹהִים — דָּחָה הָלַךְ
בְּאוֹר הַחַיִּים׃ lvii. לַמְנַצֵּחַ אַל — פָּנָה נָצַח
תַּשְׁחֵת לְדָוִד מִכְתָּם בְּבָרְחוֹ — שָׁחַת כָּתַם
מִפְּנֵי שָׁאוּל בַּמְּעָרָה׃ — פָּנָה
חָנֵּנִי אֱלֹהִים חָנֵּנִי כִּי בְךָ חָסָיָה — חָסָה
נַפְשִׁי וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ אֶחְסֶה
עַד יַעֲבֹר הַוּוֹת׃ אֶקְרָא לֵאלֹהִים — עָבַר הָוָה
עֶלְיוֹן לָאֵל גֹּמֵר עָלָי׃ יִשְׁלַח — קָרָא עָלָה
מִשָּׁמַיִם וְיוֹשִׁיעֵנִי חֵרֵף שֹׁאֲפִי — שָׁלַח יָשַׁע
סֶלָה יִשְׁלַח אֱלֹהִים חַסְדּוֹ וַאֲמִתּוֹ׃
נַפְשִׁי בְּתוֹךְ לְבָאִם אֶשְׁכְּבָה — שָׁכַב
לֹהֲטִים בְּנֵי־אָדָם שִׁנֵּיהֶם חֲנִית — חָנָה
וְחִצִּים וּלְשׁוֹנָם חֶרֶב חַדָּה׃ — חָצַץ לָשַׁן
רוּמָה עַל־הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים עַל — חָדַד רָמַם

© Biblioteca Nacional de España

כל הארץ כבודך: רשת הכינו כבד כון
לפעמי כפף נפשי כרו לפני כרה בנה
שיחה נפלו בתוכה סלה: נכון שוח כון
לבי אלהים נכון לבי אשירה שור
ואזמרה: עורה כבודי עורה הנבל זמר כבד
וכנור אעירה שחר: אודך כנר עור
בעמים אדני אזמרך בלאמים: ידה זמר
כי גדל עד שמים חסדך ועד
שחקים אמתך: רומה על שמים רום
אלהים על כל הארץ כבודך:
למנצח אל תשחת lviii. נצח שחת
לדוד מכתם: האמנם כתם
אלם צדק תדברון מישרים דבר ישר
תשפטו בני אדם: אף שפט
בלב עולת תפעלון בארץ עול פעל
חמס ידיכם תפלסון: זרו פלס זור
רשעים מרחם תעו מבטן דברי תעה
כזב: חמת למו כדמות חמת נחש יחם דמה
כמו פתן חרש יאטם אזנו: אטם
אשר לא ישמע לקול מלחשים שמע לחש
חובר חברים מחכם: אלהים חבר חכם
הרס שנימו בפימו מלתעות פה לתע
כפירים נתץ יהוה: ימאסו כמו כפר מאס
מים יתהלכו למו ידרך חצו כמו הלך דרך
יתמוללו: כמו שבלול תמס חצץ מול
יהלך נפל אשת בל חזו שמש: מסס הלך
בטרם יבינו סירתיכם אטד כמו איש חזה
חי כמו חרון ישערנו: ישמח בין
צדיק כי חזה נקם פעמיו ירחץ חרה סער
בדם הרשע: ויאמר אדם אך שמח צדק
פרי לצדיק אך יש אלהים רחץ אמר
שפטים בארץ: lix. למנצח פרה
אל תשחת לדוד מכתם בשלח נצח
שאול וישמרו את הבית להמיתו: שחת כתם
הצילני מאיבי אלהי שמר מות
ממתקוממי תשגבני: הצילני נצל
קום שגב

omni terra gloria tua. Rete parauerunt ∞∞∞ greſſib⁹ meis ad incuruādā aīam meā: foderūt āte me foueā: ceciderūt ī mediū eius. Sēp. Paratū cor meū deus: paratū cor meū: cantabo & pſalā. Surge gloria mea: ſurge pſalterium & cithara: ſurgam mane. Confitebor tibi ∞∞ in populis dñe: cantabo tibi in gentibus ∞∞ Quia magna vſq; ad celos mīa tua: & vſq; ad nubes veritas tua. Exaltare ſuper celos ∞∞ deus: ī omī terra gloria tua.

Victori vt non diſperdas dauid humilē & ſimplicem. 58.

SI vere vtiq; iuſtitiā loquimini: recta iudicate filii hominum. Etenim in corde iniquitates operamini: ∞ in terra iniquitates manuum veſtrarū appendite. Alienati ſunt peccatores a vulua: errauerunt ab vtero loquentes mendacium. Furor eorum ſicut furor ſerpentis: ſicut reguli ſurdi obturantis aurem ſuam. Vt nō audiat vocem murmurantium: nec incantatoris incantationes callidas. Deus excute dentes eorum ex ore eorum: molares leonum confringe domine. Diſſoluantur quaſi aque que defluūt: intēdit arcum ſuum donec conterantur. Quaſi vermis tabefactus ∞∞ ptrāſeant: q̄ſi abortiuū mulieris qd non vidit ſolē. Anteq̄ creſcant ſpine vr̄e in rhānū: q̄ſi viuētes quaſi ira tēpeſtas rapiet eos. Letabitur iuſtus cū viderit vltionē: pedes ſuos lauabit ī ſanguie impii. Et dicet homo vere fructus eſt iuſto: vere eſt deus iudicans in terra.

Victori vt nō diſpdas dauid humilem & ſimplicem: quando miſit ſaul vt cuſtodirēt domum vt occiderent eū. 59.

ERue me de inimicis meis deus me⁹: a reſiſtentibus mihi ꝓtege me. Libera me ∞∞

omī terra glia tua. Laqueū paraueſt pedib⁹
πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου. Παγίδα ἡτοίμασαν τοῖς ποσί
meis: ⁊ incuruauerūt aīaȝ meā. Foderūt añ fa
μου, καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχήν μου. Ὤρυξαν πρὸ προ
ciē meā foueā: ⁊ inciderūt in eā. Dp̄.
σώπου μου βόθρον, καὶ ἐνέπεσον εἰς αὐτόν. Διάψαλμα.
Paratū cor meū deus patū cor meū: cātabo
Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ θεὸς ἑτοίμη ἡ καρδία μου, ᾄσομαι Infra. 107.
⁊ pſalmū dicā in glia mea. Exurge glia mea: exur
καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου. Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου, ἐξεγέρ
ge pſalteriū ⁊ cithara: exurgā diluculo. Cōfite
θητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα, ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου. Ἐξομολο
boꝛ tibi in pplīs dñe: pſalmū dicā tibi in gētib⁹. Qm̄
γήσομαί σοι ἐν λαοῖς κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν. Ὅτι
magnificata ē vſq; ad celos mīa tua: ⁊ vſq; ad nu
ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφε
bes v̄itas tua. Exaltare ſup celos deus: ⁊
λῶν ἡ ἀλήθειά σου. Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεός, καὶ
ſup oēȝ trā glia tua.
ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

In fine ne diſpdas dd ī tituli īſcriptiōe. 57.
Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρῃς τῷ δαδ εἰς στηλογραφίαν. νζ'.

SI vere vtiq; iuſtitiā loqmini: recta iudicate fi
EἸ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε, εὐθείας κρίνατε υἱ
lij hoīuȝ. Et em̄ in corde iniqtatē opamini
οἱ τῶν ἀνθρώπων. Καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίαν ἐργάζεσθε
in tra: iniuſtitiā manus vr̄e cōcinnāt. alie
ἐν τῇ γῇ, ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν. Ἀπη
nati ſūt pctōꝛes a vulua: erraue
λλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μήτρας, ἐπλανήθη
rūt ab vtero: locuti ſūt falſa. Furoꝛ illis ſe
σαν ἀπὸ γαστρός, ἐλάλησαν ψευδῆ. Θυμὸς αὐτοῖς κα
cūdū ſimilitudinē ſerpētis: ſicut aſpidis ſurde ⁊ ob
τὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ ὄφεως, ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς καὶ βυ
turātis aures ſuas. Que nō exaudiet vocē icā
ούσης τὰ ὦτα αὐτῆς. Ἥτις οὐκ εἰσακούσεται φωνῆς ἐπα
tātiū: ⁊ vñfici q̄ incātat a ſapiēte. Deus
δόντων, φαρμακοῦ τε φαρμακευομένη παρὰ σοφοῦ. Ὁ θεὸς
cōteret dētes eoꝝ in oꝛe ipoꝝ: mo
συντρίψει τοὺς ὀδόντας αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, τὰς μύ
las leonū cōfregit dñs. Ad nihilū deuenīēt
λας τῶν λεόντων συνέθλασεν ὁ κύριος. Ἐξουδενωθήσονται
tāq̄ aqua decurrēs: intēdet arcū ſuū donec
ὡσεὶ ὕδωρ διαπορευόμενον, ἐντενεῖ τὸ τόξον αὐτοῦ ἕως οὗ
infirmētur. Sicut cera q̄ fluit auferentur: ceci
ἀσθενήσουσιν. Ὡσεὶ κηρὸς τακεὶς ἀνταναιρεθήσονται, ἔπε
dit ignis ſup eos: ⁊ nō viderūt ſolē. Priuſq̄ intel
σε πῦρ ἐπ' αὐτούς, καὶ οὐκ εἶδον τὸν ἥλιον. Πρὸ τοῦ συ
ligerēt ſpine vr̄e rhamnū: ſicut viuētes ſic in
νιέναι τὰς ἀκάνθας ὑμῶν τὴν ῥάμνον, ὡσεὶ ζῶντας ὡσεὶ ἐν
ira abſoꝛbet eos. Letabitur iuſtus cū vi
ὀργῇ καταπίεται αὐτούς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ὅταν ἴ
derit vindictā: manus ſuas lauabit in ſāguie
δῃ ἐκδίκησιν, τὰς χεῖρας αὐτοῦ νίψεται ἐν τῷ αἵματι τοῦ
pctōꝛis. Et dicet hō: ſi vtiq; eſt fructus iu
ἁμαρτωλοῦ. Καὶ ἐρεῖ ἄνθρωπος, εἰ ἄρα ἐστὶ καρπὸς τῷ δικαί
ſto: vtiq; eſt deus iudicās eos in tra.
ῳ, ἄρα ἐστὶν ὁ θεὸς κρίνων αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ.

In fine ne diſpdas dd in tituli in
Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρῃς τῷ δαδ εἰς στηλογρα
ſcriptiōe: cū miſit ſaul ⁊ cuſtodiuit do
φίαν, ὁπότε ἀπέστειλε σαοὺλ καὶ ἐφύλαξε τὸν οἶ
mū eius vt interficeret eū. 58.
κον αὐτοῦ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν. νη'.

ERipe me de inimicis meis deus ⁊ ab in
ἘΞελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπα
ſurgētibus in me libera me. Eripe me
νισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με. Ῥῦσαί με ∞∞∞

© Biblioteca Nacional de España

Trāſ. Gre. lxx. cū interpre. latina.

ve opantibus inidtatē: ꝛ de viris ſāguinū ſal
ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν, καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶ-
ua me. Quia ecce ceperūt aiaꝫ meā: irruerūt in me
σόν με. Ὅτι ἰδοὺ ἐθήρευσαν τὴν ψυχήν μου, ἐπέθεντο ἐπ' ἐμὲ
fortes. Neqꝫ iniqtas mea: neqꝫ pcīm meū dñe: ſi-
κραταιοί. Οὔτε ἡ ἀνομία μου, οὔτε ἡ ἁμαρτία μου κύριε, ἄ-
ne iniqtate cucurri ꝛ direxi. Exurge in occur
νευ ἀνομίας ἔδραμον καὶ κατεύθυνα. Ἐξεγέρθητι εἰς συνάν
ſum meū: ꝛ vide: ꝛ tu dñe deus vtutū
τησίν μου, καὶ ἴδε, καὶ σὺ κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ὁ
deus iſrael: Intēde ad viſitādas oēs
θεὸς τοῦ ἰσραήλ, Πρόσχες τοῦ ἐπισκέψασθαι πάντα τὰ
gētes: nō miſerearis oībus q̄ operātur iniqta
ἔθνη, μὴ οἰκτειρήσῃς πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνο-
tem. Cōuertētur ad veſpāꝫ: ꝛ fameꝫ patiēt
μίαν. Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν, καὶ λιμώξουσιν
vt canis: ꝛ circuibūt ciuitatē. Ecce ipi loq̄n
ὡς κύων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν. Ἰδοὺ αὐτοὶ ἀποφθέγ-
tur in ore ſuo: ꝛ gladius in labijs
ξονται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ ῥομφαία ἐν τοῖς χείλεσιν
eoꝝ: qm̄ qs audiuit? Et tu dñe deridebis eos:
αὐτῶν, ὅτι τίς ἤκουσε; Καὶ σὺ κύριε ἐκγελάσεις αὐτούς,
ad nihilū deduces oēs gētes. Fortitudinē meā ad te cu-
ἐξουδενώσεις πάντα τὰ ἔθνη. Τὸ κράτος μου πρὸς σὲ φυ-
ſtodiā: quia tu deus ſuſceptor meus es. Deus meꝰ
λάξω, ὅτι σὺ ὁ θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ. Ὁ θεός μου τὸ
mia eius pueniet me. deus meus oſidet mihi ſup
ἔλεος αὐτοῦ προφθάσει με. ὁ θεός μου δείξει μοι ἐν τοῖς
inimicos meos. Ne occidas eos: neqn̄ obliuiſcā
ἐχθροῖς μου. Μὴ ἀποκτείνῃς αὐτούς, μήποτε ἐπιλάθων-
tur legis tue. Diſperge illos in vtute
ται τοῦ νόμου σου. Διασκόρπισον αὐτοὺς ἐν τῇ δυνάμει
tua: ꝛ depone eos protector meus dñe:
σου, καὶ κατάγαγε αὐτοὺς ὁ ὑπερασπιστής μου κύριε.
Delictū oris eoꝝ ſermo labioꝝ ipoꝝ: ꝛ cō
Ἁμαρτία στόματος αὐτῶν λόγος χειλέων αὐτῶν, καὶ συλ-
prehēdātur in ſupbia ſua: Et de execratōe ꝛ
ληφθήτωσαν ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν. Καὶ ἐξ ἀρᾶς καὶ
mēdatio annūtiabūtur in cōſumatōe: in ira cōſuma
ψεύδους διαγγελήσονται ἐν συντελείᾳ, ἐν ὀργῇ συντε-
tiōis: ꝛ nō erūt. Et ſcient qꝛ deus dña
λείας, καὶ οὐ μὴ ὑπάρξωσι. Καὶ γνώσονται ὅτι ὁ θεὸς δεσπό-
tur iacob: ꝛ finiū tre. Cōuertētur
ζει τοῦ ἰακώβ, καὶ τῶν περάτων τῆς γῆς. Ἐπιστρέψουσιν
ad veſpaꝫ: ꝛ fameꝫ patiētur vt canis: ꝛ circuibūt ciuitatē
εἰς ἑσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν.
Ipi diſpgētur ad māducādū: ſi vo nō fuerīt ſaturati:
Αὐτοὶ διασκορπισθήσονται τοῦ φαγεῖν, ἐὰν δὲ μὴ χορτασθῶσι,
ꝛ murmurabūt. Ego āt cātabo fortitudinē tuā ꝛ exul
καὶ γογγύσουσιν. Ἐγὼ δὲ ᾄσομαι τῇ δυνάμει σου καὶ ἀγαλλιά-
tabo mane miaꝫ tuā. Quia factus es ſuſceptor meꝰ
σομαι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου. Ὅτι ἐγενήθης ἀντιλήπτωρ μου
ꝛ refugiū meū in die tribulatiōis mee. Adiutor meꝰ es: tibi
καὶ καταφυγή μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου. Βοηθός μου εἶ, σοὶ
pſallā: qꝛ tu deus ſuſceptor meus es: deus meꝰ mia mea.
ψαλῶ, ὅτι σὺ ὁ θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, ὁ θεός μου τὸ ἔλεός μου.

Infra. 107.

In fine p ijs q̄ immutabūtur in tituli iſcriptiōe
Εἰς τὸ τέλος τοῖς ἀλλοιωθησομένοις εἰς στηλογραφίαν
dauid in dotrinā: cū ſuccēdit me-
τῷ δαυίδ εἰς διδαχήν, ὁπότε ἐνεπύρισε τὴν με-
ſopotamiā ſyrie ꝛ ſyriā ſobal: ꝛ cō-
σοποταμίαν συρίας καὶ τὴν συρίαν σοβάλ, καὶ ἐπέ-
uertit ioab ꝛ pcuſſit edō in valle
στρεψεν ἰωὰβ καὶ ἐπάταξε τὸν ἐδὼμ ἐν τῇ φάραγ-
ſalinaꝝ duodecī milia. 59.
γι τῶν ἁλῶν δώδεκα χιλιάδας. νθ'.

DEus repuliſti nos ꝛ deſtruxiſti nos: iratus es ꝛ
Ὁ θεὸς ἀπώσω ἡμᾶς καὶ καθεῖλες ἡμᾶς, ὠργίσθης καὶ
miſertꝰ es nobis. Cōmouiſti trā ꝛ cōturbaſti e-
ᾠκτείρησας ἡμᾶς. Συνέσεισας τὴν γῆν καὶ συνετάραξας αὐ-
am: ſana cōtritiōes eius: qꝛ cōmota ē.
τήν, ἴασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς, ὅτι ἐσαλεύθη.

Trāſla. B. Hie.

ab operariis iniquita-
tis: & a viris ſāguinum
ſalua me. Quia ecce in
ſidiati ſunt anime mee:
cōgregantur aduerſus
me fortiſſimi: abſqꝫ ini
quitate mea & abſqꝫ pec
cato meo dñe. Nō egi
inique & illi currūt &
pparātur: ſurge ex ad-
uerſo p me & reſpice.
Et tu dñe deus exerci-
tuū deus iſrael euigila
vt viſites oēs gentes:
nō miſerearis vniuerſiſ
qui operātur iniquita-
tē. Sp. Reuertātur ad
veſperā & latrēt vt cāis:
& circueāt ciuitatē. Ec
ce loquūtur in ore ſuo:
gladii in labiis eorū: q̄
ſi nemo audiat. Et tu
domine deridebis eos:
ſubſannabis omnes
gentes. Fortitudinem
meā ad te ſeruabo: qm̄
tu deus eleuator meus.
Deꝰ mea miſericordia
pueniet me: deus oſtē
dat mihi ī inſidiatoribuſ
meis. Ne occidas eos
ne forte obliuiſcantur
ppli mei: diſpge eos ī
fortitudīe tua: & deſtrue
eos ptector nr̄ dñe. In
pctō oris ſui ī ſermone
labiorū ſuorū & capiā
tur in ſupbia ſua: male-
dictionē & mendacium
narrātes. Cōſume ī fu
rore: cōſume vt nō ſub
ſiſtāt: & ſciēt qm̄ deus
dñator iacob ī finibus
terre. Sp. Et cōuertan
tur ad veſperā & latrent
vt canis: & circueāt ci
uitatē. Ipſi vagabūtur
vt comedāt: & cū ſatu
rati nō fuerit murmu-
rabūt. Ego āt cātabo ī
piū tuū & laudabo māe
miam tuā: qm̄ factus
es fortitudo mea & re-
fugiū ī die tribulatiōis
mee. Virtutē meā tibi
cātabo: qm̄ deus ad-
iutor meꝰ deꝰ mia mea.
Victori p liliis teſti
moniū humilis & perfe
cti dd̄ ad docendū: qm̄
pugnauit aduerſus ſyri
am meſopotamie & ſy
riā ſoba: & reuerſus eſt
ioab & pcuſſit edō in
valle ſalinaꝝ duodecim
milia. 60.

DEus proieciſti nos
ſcidiſti nos: iratus
es cōuertiſti nos. Com
mouiſti terram
diripuiſti eā: ſana con
tritiōes eiꝰ qm̄ mota ē.

Tex. heb. pſ. lix. lx.

מפעלי און ומאנשי דמים
הושיעני: כי הנה ארבו לנפשי
יגורו עלי עזים לא פשעי ולא
חטאתי יהוה: בלי עון ירצון
ויכוננו עורה לקראתי וראה:
ואתה יהוה אלהים צבאות אלהי
ישראל הקיצה לפקד כל הגוים
אל תחן כל בגדי און סלה: ישובו
לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר:
הנה יביעון בפיהם חרבות
בשפתותיהם כי מי שמע: ואתה
אדני תשחק למו תלעג לכל
גוים: עזו אליך אשמרה כי
אלהים משגבי: אלהי חסדי
יקדמני אלהים יראני בשררי:
אל תהרגם פן ישכחו עמי הניעמו
בחילך והורידמו מגננו אדני:
חטאת פימו דבר שפתימו וילכדו
בגאונם ומאלה ומכחש יספרו:
כלה בחמה כלה ואינמו וידעו כי
אלהים משל ביעקב לאפסי
הארץ סלה: וישבו לערב יהמו
ככלב ויסובבו עיר: המה ינועון
לאכל אם לא ישבעו וילינו:
ואני אשיר עזך וארנן לבקר
חסדך כי היית משגב לי ומנוס
ביום צר לי: עזי אליך אזמרה
כי אלהים משגבי אלהי חסדי:
lx. למנצח על שושן עדות
מכתם לדוד ללמד: בהצותו
את ארם נהרים ואת ארם
צובה וישב יואב ויך את אדום
בגיא מלח שנים עשר אלף:
אלהים זנחתנו פרצתנו אנפת
תשובב לנו: הרעשתה ארץ
פצמתה רפה שבריה כי מטה:

Pritiua. heb.

ישע
גור עזז
רוץ
כון
קוץ
חנן שוב
המה סבב
נבע פה
שפה
שחק לעג
עזז שמר
שגב
קדם ראה
הרג שכח
נוע ירד
פה לכד
גאה ספר
יחם
נוע
שבע לון
שור עזז
רנן היה
נוס צור
עזז זמר
נצח שושן
עוד כתם
נצה
שוב נכה
שנה
שוב רעש
רפא נטה

© Biblioteca Nacional de España

Pritiua. he. Tex. heb. p̃s. lxi. lxij.

הראית עמך קשה השקיתנו ראה שקה
יין תרעלה: נתתה ליראיך נס רעל נתן
להתנוסס מפני קשט סלה: נסס פנה
למען יחלצון ידידיך הושיעה דוד ישע
ימינך ועננו: אלהים דבר ימן ענה
בקדשו אעלזה אחלקה שכם עלז חלק
ועמק סכות אמדד: לי גלעד ולי ספך מדד
מנשה ואפרים מעוז ראשי עזז
יהודה מחקקי: מואב סיר רחצי חקק
על אדום אשליך נעלי עלי שלך
פלשת התרועעי: מי יבלני עיר רוע
מצור מי נחני עד אדום: הלא צור נחה
אתה אלהים זנחתנו ולא תצא יצא
אלהים בצבאותינו: הבה לנו יהב
עזרת מצר ושוא תשועת אדם: צור ישע
באלהים נעשה חיל והוא יבוס עשה בוס
צרינו: **lxi.** למנצח על נגינת צור נצח
לדוד: שמעה אלהים רנתי נגן רנן
הקשיבה תפלתי: מקצה הארץ קשב פלל
אליך אקרא בעטף לבי בצור קרא
ירום ממני תנחני: כי היית רום נחה
מחסה לי מגדל עז מפני אויב: היה חסה
אגורה באהלך עולמים אחסה גדל עזז
בסתר כנפיך סלה: כי אתה פנה איב
אלהים שמעת לנדרי נתת גור עלם
ירשת יראי שמך: ימים על חסה נתן
ימי מלך תוסיף שנותיו כמו דר יום
ודר: ישב עולם לפני אלהים יסף שנה
חסד ואמת מן ינצרהו: כן אזמרה דור פנה
שמך לעד לשלמי נדרי יום יום: מנה נצר
lxii. למנצח על ידותון מזמור זמר
לדוד: אך אל אלהים דומיה נצח זמר
נפשי ממנו ישועתי: אך הוא דום
צורי וישועתי משגבי לא ישע
אמוט רבה: עד אנה תהותתו שגב
על איש תרצחו כלכם מוט רבב הוה רצח

Traſla. B. Hie.

Oſtendiſti populo tuo duritiam: potaſti nos vino cõſopiẽte. Dediſti metuẽtibus te ſignũ: vt fugerent a facie arcus. Semper. ∞∞∞∞∞∞∞∞∞ Vt liberẽtur amici tui: ſalua ∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞ dexteram tuam & exaudi me. Deus locutus eſt in ſanctuario ſuo: letabor & diuidam ſichimam & vallem ſocoth dimetiar. Meus eſt galaad & meus eſt manaſſes: & ephraim fortitudo capitis mei: iuda legifer meꝰ. Moab olla lauacri mei: ſup idumeã icedã calciamento meo: mihi paleſtina federata ẽ. Quis deducet me ad ciuitatẽ munitã: quis deducet me vſqꝫ ad idumeã? Nõne tu deus q pieciſti nos: & nõ egredieris deus i exercitibus nr̃is? Da nobis auxiliũ in tribulatiõe: vana eſt ei ſalus ab homine. In deo faciemus virtutẽ: & ipſe conculcabit tribulãtes nos.

Victori ſup organũ: dauid. 61.

Exaudi deus laudationẽ meã: intẽde oratiõi mee. De nouiſſimo terre ad te clamabo cũ triſte fuerit cor meũ: cũ fortis eleuabitur aduerſũ me tu eris ductor meus. Fuiſti ſpes mea: turris munitiſſima a facie inimici. Hitabo in tabernaculo tuo iugiter: ſpabo i protectõe alarꝫ tuarꝫ. Sp. Tu enim deus exaudiſti orõnem meam: dediſti hereditatẽ timentibus nomẽ tuũ: Dies ſuper dies regis adiicies: annos eius donec gñatio & gñatio. Sedebit ip̃i conſpectu dei: ∞∞∞∞∞∞ mĩa & veritas ſeruabunt eum. Sic canam noĩ tuo iugiter: reddẽs vota mea p ſigl'os dies.

Victori pro idithun p̃s dauid. 62.

Attamen ad deum ſilebit ∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞ aĩa mea: qa ex eo ſalus mea. Attamen ipſe ∞ ſcutũ meum & ſalꝰ mea fortitudo mea non ∞∞ cõmouebor amplius. Vſqꝫquo inſidiamini contra virum: interficitis omnes: ∞∞∞∞∞∞∞∞∞

Tráſ. Gre. lxx. cũ interp̃. latina

Oſtẽdiſti pplo tuo dura: potaſti nos vino cõpũ
Ἔδειξας τῷ λαῷ σου σκληρά, ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον κατα
ctionis. Dediſti metuẽtibus te ſignificationẽ:
νύξεως. Ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν, τοῦ
vt fugiãt a facie arcus. Dp̃. Ut libe
φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου. Διάψαλμα. Ὅπως ἂν ῥυ
rẽtur dilecti tui: ſaluũ fac dextera tua ⁊ exau
σθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου, σῶσον τῇ δεξιᾷ σου καὶ ἐπάκου
di me. Deus locutus ẽ in ſctõ ſuo: leta
σόν μου. Ὁ θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, ἀγαλλιά
boꝛ ⁊ ptiboꝛ ſichimã: ⁊ cõuallẽ tabnaculoꝝ me
σομαι καὶ διαμεριῶ σίκιμα, καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν δια
tiboꝛ. Meus eſt galaad: ⁊ meus eſt manaſſes: ⁊ Infra 107.
μετρήσω. Ἐμός ἐστι γαλαάδ, καὶ ἐμός ἐστι μανασσῆς, καὶ
ephꝛaim foꝛtitudo capitis mei: Juda rex
ἐφραῒμ κραταίωσις τῆς κεφαλῆς μου, Ἰούδας βασιλεύς
meus: moab olla ſpei mee. In idu
μου, μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου. Ἐπὶ τὴν ἰδουμαί
meã extẽdã calciamẽtũ meũ: mihi alienigene ſubdi
αν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου, ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετά
ti ſũt. Quis deducet me in ciuitatẽ munitã: aut q̃s dedu
γησαν. Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς, ἢ τίς ὁδηγή
cet me vſqꝫ in idumeã? Nõne tu deus q̃ repuli
σει με ἕως τῆς ἰδουμαίας; Οὐχὶ σὺ ὁ θεὸς ὁ ἀπωσάμε
ſti nos: ⁊ nõ egredieris deꝰ in ṽtutibus nr̃is.
νος ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν;
Da nobis auxiliũ de tribulatõe: ⁊ vana ſalus ho
Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ ματαία σωτηρία ἀν
minis. In deo faciemus ṽtutẽ: ⁊ ip̃e ad
θρώπου. Ἐν τῷ θεῷ ποιήσομεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἐξουδε
nihilũ deducet tribulãtes nos.
νώσει τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς.

In finẽ in hymnis dd̃ pſalmus. 60.
Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις τῷ δαδ ψαλμός. ξ.

Exaudi deus dep̃catonẽ meã: intẽde orã
Εἰσάκουσον ὁ θεὸς τῆς δεήσεώς μου, πρόσχες τῇ προ
tioni mee. A finibus ṫre ad te cla
σευχῇ μου. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέ
maui: dũ anxiaretur coꝛ meũ: in petra
κραξα, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μου, ἐν πέτρᾳ
exaltaſti me. Deduxiſti me: q꞉ factus es ſpes mea:
ὕψωσάς με. Ὡδήγησάς με, ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου,
turris foꝛtitudinis a facie inimici. Inhabitabo in
πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ. Παροικήσω ἐν
tabnaculo tuo in ſecula: pꝛotegar in
τῷ σκηνώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, σκεπασθήσομαι ἐν
velamẽto alaꝝ tuaꝝ. Qm̃ tu deus exaudiſti
τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου. Ὅτι σὺ ὁ θεὸς εἰσήκουσας
orõnẽ meã: dediſti hereditatẽ timẽtibus
τῶν εὐχῶν μου, ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ
nomẽ tuũ. Dies ſup dies regis adijcies:
ὄνομά σου. Ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας τοῦ βασιλέως προσθήσεις,
ãnos eius vſqꝫ in diẽ gñatiõis ⁊ gñatiõis. Perma
τὰ ἔτη αὐτοῦ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς. Διαμε
nebit in eternũ in cõſpectu dei: miaꝫ ⁊ ṽitatẽ
νεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, ἔλεος καὶ ἀλήθειαν
eius q̃s requiret? Sic pſalmũ dicã noĩ
αὐτοῦ τίς ἐκζητήσει; Οὕτως ψαλῶ τῷ ὀνόματί
tuo in ſecula: vt reddã vota
σου εἰς τοὺς αἰῶνας, τοῦ ἀποδοῦναί με τὰς εὐχάς
mea diẽ de die.
μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

In finẽ pro idithũ pſalmus dd̃. 61.
Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ ἰδιθοὺμ ψαλμὸς τῷ δαδ. ξα.

Nonne deo ſubiecta erit aĩa mea? ab ip̃o
Οὐχὶ τῷ θεῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχή μου; παρ' αὐτῷ
enĩ ſalutare meũ. Nã ⁊ ip̃e deus meꝰ ⁊ ſalutaris meꝰ:
γὰρ τὸ σωτήριόν μου. Καὶ γὰρ αὐτὸς θεός μου καὶ σωτήρ μου,
ſuſceptoꝛ meꝰ nõ moueboꝛ amplius. Quouſqꝫ
ἀντιλήπτωρ μου οὐ μὴ σαλευθῶ ἐπιπλεῖον. Ἕως πότε
irruitis in hoĩeꝫ: interficitis vniuerſi
ἐπιτίθεσθε ἐπ' ἄνθρωπον, φονεύετε πάντες ∞∞∞∞∞∞

© Biblioteca Nacional de España

vos: tãq̃ parieti inclinato ⁊ macerie depulſe; Verũtñ
ὑμεῖς, ὡς τοίχῳ κεκλιμένῳ καὶ φραγμῷ ὠσμένῳ; Πλὴν
p̃tiũ meũ cogitauerũt repellere: cucurri in ſi=
τὴν τιμήν μου ἐβουλεύσαντο ἀπώσασθαι, ἔδραμον ἐν δί
ti. Ore ſuo bñdicebãt: ⁊ corde ſuo ma
ψει. Τῷ ςόματι αὐτῶν εὐλόγουν, καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κα
ledicebãt. Verũtñ deo ſubiecta eſto aĩa mea: qm̃ ab
τηρῶντο. Πλὴν τῷ θεῷ ὑποτάγηθι ἡ ψυχή μου, ὅτι παρ᾽
ip̃o patiẽtia mea. Quia ip̃e deus meus ⁊ ſaluator
αὐτῷ ἡ ὑπομονή μου. Οτι αὐτὸς θεός μου καὶ σωτήρ
meus. adiutor meus nõ emigrabo: in deo
μου, ἀντιλήπτωρ μου οὐ μὴ μεταναςεύσω, ἐπὶ τῷ θεῷ
ſalutare meũ ⁊ glĩa mea. Deus auxi
τὸ σωτήριόν μου καὶ ἡ δόξα μου. Ο θεὸς τῆς βοηθεί
lij mei ⁊ ſpes mea in deo: ſpate in
ας μου καὶ ἡ ἐλπίς μου ἐπὶ τῷ θεῷ, ἐλπίσατε ἐπ᾽ αὐ
eo ois cõgregatio ppl̃i. Effundite corã illo
τὸν πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ. Εκχέατε ἐνώπιον αὐτοῦ
corda vr̃a: q̃r deus adiutor nr̃. Verũtñ va
τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ὁ θεὸς βοηθὸς ἡμῶν. Πλὴν μά
ni filij hoĩuz: mẽdaces filij homi
ταιοι οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώ
nũ in ſtateris vt deciptãt: ip̃i de vanitate in
πων ἐν ζυγοῖς τοῦ ἀδικῆσαι, αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐπὶ
idip̃m. Nolite ſpare ĩ iniq̃tate: ⁊ in rapinis
τὸ αὐτό. Μὴ ἐλπίζετε ἐπ᾽ ἀδικίαν, καὶ ἐπὶ ἅρπαγμα
nolite cõcupiſcere: diuitie ſi affluãt: nolite apponere cor
μὴ ἐπιποθεῖτε, πλοῦτος ἐὰν ῥέῃ, μὴ προςίθεσθε καρ=
Semel locutus eſt deus: duo hec audiui: q̃r
δίαν. Απαξ ἐλάλησεν ὁ θεός, δύο ταῦτα ἤκουσα, ὅτι
poteſtas dei ⁊ tua dñe mĩa: Quia tu
τὸ κράτος τοῦ θεοῦ καὶ σοῦ κύριε τὸ ἔλεος, Οτι σὺ
reddes vnicuiq; iuxta op̃a ſua.
ἀποδώσεις ἑκάςῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Pſalmus dauid cũ eẽt ip̃e in deſ
Ψαλμὸς τῷ δαδ᾽ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ ἐρή=
to iudee. 62.
μῳ τῆς ἰουδαίας. ξβ.

DEus deus meus ad te de luce vigilo: ſitiuit te ani
Ο θεὸς ὁ θεός μου πρὸς σὲ ὀρθρίζω, ἐδίψησέ σε ἡ ψυ
ma mea: q̃ multipliciter tibi caro mea. In t̃ra deſerta ⁊ in
χή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου. Εν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀ
uia ⁊ inaquoſa ſic in ſctõ app̃ui tibi: vt viderẽ
βάτῳ καὶ ἀνύδρῳ οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν
v̓tutẽ tuã ⁊ glĩaz tuã. Qm̃ melior
τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου. Οτι κρεῖσσον τὸ
mĩa tua ſup vitas: labia mea laudabũt te.
ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς, τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Sic bñdicã te in vita mea: in noĩe tuo
Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, ἐν τῷ ὀνόματί σου
leuabo manus meas. Sicut de adipe ⁊ pinguedĩe re
ἀρῶ τὰς χεῖράς μου. Ως ἐκ ςέατος καὶ πιότητος ἐμ=
pleatur aĩa mea: ⁊ labijs exultatiõis laudabit
πλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει
os meũ. Si memor fui tui ſup ſtratũ
τὸ ςόμα μου. Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς ςρωμνῆς
meũ in matutinis meditabar in te. Quia fuiſti
μου ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ. Οτι ἐγενήθης
adiutor meus: ⁊ in velamẽto alaꝝ tuaꝝ exul
βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλ=
tabo. Adheſit aĩa mea poſt te: me ãt
λιάσομαι. Εκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ
ſuſcepit dextera tua. Ip̃i v̓o in vanũ q̃ſierũt
ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου. Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν
aĩaz meã: introibũt in inferiora
τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς
terre. Tradẽtur in manus gladij: p̃tes
γῆς. Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες
vulpiũ erũt. Rex v̓o letabitur
ἀλωπέκων ἔσονται. Ο δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται
in deo: laudabit ois q̃ iurat in eo. Quia
ἐπὶ τῷ θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ. Οτι

quaſi murus inclinatus
& maceria corruens.
Partẽ ei eius cogitaue=
rũt expellere: placue=
runt ſibi in mẽdacio: o
re ſuo ſinguli bñdicunt:
& corde ſuo maledicũt.
Sp. Verũtñ deo tace
aĩa mea: quia ab ip̃o
ſpes mea. Sed ipſe for
tis meus & ſalus mea: al
titudo mea non moue=
bor. In deo ſalutare
meũ & gloria mea: ro=
bur fortitudinis mee &
ſpes mea in deo. Spa=
te in eo oĩ tp̃e: populi
effũdite corã eo cor ve
ſtrũ: deus ſpes nr̃a. Sp.
Veruntamen vanitas fi
lii adam mendaciũ fi=
lii viri: in ſtateris
doloſis fraudulenter a
gunt ſimul. Nolite
confidere in calumnia:
& in rapĩa ne fruſtremi
ni: diuitie ſi affluxerit
ne apponatis cor.
Vnum locutus eſt de9:
duo hec
audiui quia imperium
dei eſt. Et tibi domine
miſericordia: quia tu
reddes vnicuiq;
ſecundum opus ſuum.
Pſalmus dauid cũ eẽt
in deſerto iudee. 63.

DEus fortitudo mea
tu es de luce cõſur
gã ad te: ſitiuit ad te
aĩa mea: deſiderauit
ad te caro mea in ter=
ra inuia & cõſitiente ſi
ne aqua. Sic in ſancto
apparui tibi: vt videam
fortitudinẽ tuã & glo=
riã tuã. Melior enim eſt
mĩa tua q̃ vite: labia
mea laudabunt te. Sic
bñdicã tibi in vita mea
in noĩe tuo leuabo ma
nus meas. Quaſi adipe
& pĩguedĩe ĩplebitur a
nima mea: & labiis lau=
dãtibus canet os meũ.
Recordãs tui in cubili
meo: p ſingulas vigilias
meditabor tibi. Quia
fuiſti auxiliũ meũ. &
in vmbra alarũ tuarum
laudabo. Adheſit aĩa
mea poſt te: me ſuſce=
pit dextera tua. Ipſi ve=
ro interficere querunt
animã meã: ingredian
tur in extrema terre.
Cõgregẽtur in manus
gladii: pars vulpium
erunt. Rex aũt letabi
tur in deo:
laudabitur ois qui iu=
rat in eo: quia

כקיר נטוי גדר הדחויה׃ אך
משאתו יעצו להדיח ירצו כזב
בפיו יברכו ובקרבם יקללו סלה׃
אך לאלהים דומי נפשי כי ממנו
תקותי׃ אך הוא צורי וישועתי
משגבי לא אמוט׃ על אלהים
ישעי וכבודי צור עזי מחסי
באלהים׃ בטחו בו בכל עת עם
שפכו לפניו לבבכם אלהים
מחסה לנו סלה׃ אך הבל בני
אדם כזב בני איש במאזנים
לעלות המה מהבל יחד׃ אל
תבטחו בעשק ובגזל אל תהבלו
חיל כי ינוב אל תשיתו לב׃
אחת דבר אלהים שתים זו
שמעתי כי עז לאלהים׃ ולך אדני
חסד כי אתה תשלם לאיש
כמעשהו׃ lxiii. מזמור לדוד
בהיותו במדבר יהודה׃ אלהים
אלי אתה אשחרך צמאה לך
נפשי כמה לך בשרי בארץ
ציה ועיף בלי מים׃ כן בקדש
חזיתיך לראות עזך וכבודך׃
כי טוב חסדך מחיים שפתי
ישבחונך׃ כן אברכך בחיי
בשמך אשא כפי׃ כמו חלב
ודשן תשבע נפשי ושפתי רננות
יהלל פי׃ אם זכרתיך על יצועי
באשמרות אהגה בך׃ כי היית
עזרתה לי ובצל כנפיך ארנן׃
דבקה נפשי אחריך בי תמכה
ימינך׃ והמה לשואה יבקשו
נפשי יבאו בתחתיות הארץ׃
יגירהו על ידי חרב מנת שועלים
יהיו׃ והמלך ישמח באלהים
יתהלל כל הנשבע בו כי

נטה דחה
נשא דחה
רצה פה
ברך קלל
קוה ישע
שגב מוט
כבד עזז
חסה
פנה
בנה
אזן
עלה
בטח הבל
נוב שות
שנה
עזז
שלם
עשה זמר
היה דבר
שחר
בל
חזה ראה
עזז כבד
שפה שבח
ברך חיה
נשא
שבע
הלל פה
יצע שמר
הגה היה
רנן
ימן שאה
בקש בוא
נגר מנה
שעל היה
שמח
שבע

© Biblioteca Nacional de España

סכר פה
דבר נצח
זמר
שוח איב
נצר חיה
סתר רוע
לשן חצץ
מרר ירה
סתר תמם
ירא
חזק רוע
ספר יקש
ראה חפש
עול יבה
פתה היה
נכה כשל
לשן נדד
ראה נגד
עשה
שכל שמח
צדק הלל
נצח זמר
הלל
שלם
פלל בוא
כפר בחר
קרב שכן
שבע קדש
היכל ירא
ענה
גבוה קצה
רחק כון
כח אזר
גבר שבח
שאה גלל
המה ירא
יצא
רנן שקה
רבב עשר
כון

יִסָּכֵר פִּי דוֹבְרֵי שָׁקֶר׃
lxiiii. לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ שְׁמַע
אֱלֹהִים קוֹלִי בְשִׂיחִי מִפַּחַד אוֹיֵב
תִּצֹּר חַיָּי׃ תַּסְתִּירֵנִי מִסּוֹד
מְרֵעִים מֵרִגְשַׁת פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ אֲשֶׁר
שָׁנְנוּ כַחֶרֶב לְשׁוֹנָם דָּרְכוּ חִצָּם
דָּבָר מָר׃ לִירוֹת בַּמִּסְתָּרִים תָּם
פִּתְאֹם יֹרֻהוּ וְלֹא יִירָאוּ׃ יְחַזְּקוּ
לָמוֹ דָּבָר רָע יְסַפְּרוּ לִטְמוֹן
מוֹקְשִׁים אָמְרוּ מִי יִרְאֶה לָּמוֹ׃
יַחְפְּשׂוּ עוֹלֹת תַּמְנוּ חֵפֶשׂ מְחֻפָּשׂ
וְקֶרֶב אִישׁ וְלֵב עָמֹק׃ וַיֹּרֵם
אֱלֹהִים חֵץ פִּתְאוֹם הָיוּ מַכּוֹתָם׃
וַיַּכְשִׁילֻהוּ עָלֵימוֹ לְשׁוֹנָם יִתְנֹדְדוּ
כָּל רֹאֵה בָם׃ וַיִּירְאוּ כָּל אָדָם
וַיַּגִּידוּ פֹּעַל אֱלֹהִים וּמַעֲשֵׂהוּ
הִשְׂכִּילוּ׃ יִשְׂמַח צַדִּיק בַּיהוָה
וְחָסָה בוֹ וְיִתְהַלְלוּ כָּל יִשְׁרֵי לֵב׃
lxv. לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד שִׁיר׃
לְךָ דֻמִיָּה תְהִלָּה אֱלֹהִים
בְּצִיּוֹן וּלְךָ יְשֻׁלַּם נֶדֶר׃ שֹׁמֵעַ
תְּפִלָּה עָדֶיךָ כָּל בָּשָׂר יָבֹאוּ׃
דִּבְרֵי עֲוֹנֹת גָּבְרוּ מֶנִּי פְּשָׁעֵינוּ
אַתָּה תְכַפְּרֵם׃ אַשְׁרֵי תִּבְחַר
וּתְקָרֵב יִשְׁכֹּן חֲצֵרֶיךָ נִשְׂבְּעָה
בְּטוּב בֵּיתֶךָ קְדֹשׁ הֵיכָלֶךָ׃
נוֹרָאוֹת בְּצֶדֶק תַּעֲנֵנוּ אֱלֹהֵי
יִשְׁעֵנוּ מִבְטָח כָּל קַצְוֵי אֶרֶץ
וְיָם רְחֹקִים׃ מֵכִין הָרִים בְּכֹחוֹ
נֶאְזָר בִּגְבוּרָה׃ מַשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן
יַמִּים שְׁאוֹן גַּלֵּיהֶם וַהֲמוֹן
לְאֻמִּים׃ וַיִּירְאוּ יֹשְׁבֵי קְצָוֹת
מֵאוֹתֹתֶיךָ מוֹצָאֵי בֹקֶר וָעֶרֶב
תַּרְנִין׃ פָּקַדְתָּ הָאָרֶץ וַתְּשֹׁקְקֶהָ
רַבַּת תַּעְשְׁרֶנָּה פֶּלֶג אֱלֹהִים מָלֵא
מָיִם תָּכִין דְּגָנָם כִּי כֵן תְּכִינֶהָ׃

obſtruetur os loquentium mendacium.

Victori ps dd. 64.

AVdi deus vocē meā loquentis: a timore inimici ſerua vitā meā. Abſconde me a conſilio malignorū: a tumultu opantiū iniquitatem. Quia exacuerūt quaſi gladiū liguā ſuā: tetēderūt ſagittā ſuā verbū amariſſimū. Vt ſagittarēt in abſcōditis ſimplicē: ſubito ſagittabūt eū & nō timebūt. Cōfortauerūt ſibi ſmonē peſſimū: narrauerūt vt abſcōderēt laqos: dixerūt qs videbit eos. Scrutati ſūt iniquitates: defecerūt ſcrutātes ſcrutinium: cogitatiōibus ſingulorū & corde pfūdo. Sagittabit ergo eos deus iaculo repetino: iſferētur plage eorum. Et corruēt in ſemetipſos liguis ſuis: fugiēt omnes qui viderit eos. Et timebūt oēs hoīes & annūciabunt opus dei: & opa eius ītelligēt. Letabitur iuſtus in dño & ſperabit in eo: & exultabunt oēs recti corde.

Victori pſalmus da uid cantici. 65.

TIbi ſilētiū laus de9 in ſion: & tibi reddetur votum. Exaudi orationem: donec ad te ois caro veniat. Verba iniquitatū pualuerūt aduerſus me: ſceleribus nr̄is tu propiciaberis. Btūs quē elegeris & ſuſcepis hītabit ei ī atriis tuis: replebimur in bonis domus tue ſāctificatione templi tui. Terribilis ī iuſtitia exaudi nos deus ſaluator nr̄: cōfidentia omnium finium terre & maris lōginqui. Preparās mōtes in virtute tua: accinctus fortitudine. Cōpeſcēs ſonitū maris fremitū fluctuū eius & multitudinem gentiū. Et timebunt qui habitant in extremis a ſignis tuis: egreſſus matutini & veſperi laudantes facies. Viſitaſti terrā & irrigaſti eā: vbertate ditaſti eā. Riuus dei plenus aq̄: preparabis frumētū eorꝝ qa ſic fūdaſti eā.

obſtructū ē os loqūtiū iniqua.
ἐνεφράγη ςόμα λαλούντων ἄδικα.
In finē pſalmus dauid. 63.
Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ δαυίδ. ξγ.
EXaudi deus vocē meā: cū depcor ad
Εἰσάκουσον ὁ θεὸς φωνῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς
te: a timore inimici eripe aīaꝫ meā. Prote
σέ, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχήν μου. Σκέπα-
ge me a cōuētu malignātiū: a multitudine opā
σόν με ἀπὸ συςροφῆς πονηρευομένων, ἀπὸ πλήθους ἐργα-
tiū iniq̄tatē. Qui exacuerūt vt gladiū lin
ζομένων ἀδικίαν. Οἵτινες ἠκόνησαν ὡς ῥομφαίαν τὰς γλώσ-
guas ſuas: intēderūt arcū ſuū rem amarā: Vt
σας αὐτῶν, ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν πρᾶγμα πικρόν, Τοῦ
ſagittēt in occultis imaculatū: ſubito ſagit
κατατοξεῦσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον, ἐξάπινα κατατο-
tabūt eū: ꝛ nō timebūt. Firmauerūt ſi
ξεύσουσιν αὐτόν, καὶ οὐ φοβηθήσονται. Ἐκραταίωσαν ἑαυ-
bi ſermonē nequā: narrauerūt vt abſcōderēt laq̄um. Di
τοῖς λόγον πονηρόν, διηγήσαντο τοῦ κρύψαι παγίδα. Εἶ-
xerūt: q̄s videbit eos? ſcrutati ſūt iniq̄tatē: defecerūt
πον, τίς ὄψεται αὐτούς; ἐξηρεύνησαν ἀνομίαν, ἐξέλιπον
ſcrutātes ſcrutiniū. Accedet hō ꝛ cor
ἐξερευνῶντες ἐξερευνήσεις. Προσελεύσεται ἄνθρωπος καὶ καρ-
altū: ꝛ exaltabit deus. Sagitte puulorꝝ facte
δία βαθεῖα, καὶ ὑψωθήσεται ὁ θεός. Βέλος νηπίων ἐγενήθη-
ſūt plage eorꝝ: ꝛ infirmate ſūt cōtra eos lingue
σαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν, καὶ ἐξηθένησαν ἐπ᾽ αὐτοὺς αἱ γλῶσσαι
eorꝝ. Cōturbati ſūt oēs q̄ videbāt eos: ꝛ
αὐτῶν. Ἐταράχθησαν πάντες οἱ θεωροῦντες αὐτούς, καὶ
timuit oīs hō. Et annūciauerūt opa dei:
ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος. Καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ,
ꝛ facta eius intellexerūt. Letabitur iu
καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ συνῆκαν. Εὐφρανθήσεται δίκαι-
ſtus in dño: ꝛ ſpabit in eo. Et laudabū
ος ἐν τῷ κυρίῳ, καὶ ἐλπιεῖ ἐπ᾽ αὐτόν. Καὶ ἐπενεθήσον-
tur oēs recti corde.
ται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.
In finē pſalmus cātici dd cāticū hieremie ꝛ ezecie
Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ δαδ ᾠδὴ ἱερεμίου καὶ ἰεζεκι-
lis de ppli trāſmigratiōe qñ profecturi erāt. 64.
ὴλ τοῦ λαοῦ τῆς παροικίας ὅτε ἔμελλον ἐκπορεύεσθαι. ξδ
TE decet hymnus deus in ſion: ꝛ tibi reddetur
Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ θεὸς ἐν σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται
votū in hieruſalē. Exaudi orōnē meā: ad te om
εὐχὴ ἐν ἱερουσαλήμ. Εἰσάκουσον προσευχῆς μου, πρὸς σὲ πᾶ-
nis caro veniet. Verba iniq̄ꝝ pualuerūt ſup nos: ꝛ
σα σὰρξ ἥξει. Λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς, καὶ ταῖς
impietatib9 nr̄is tu ppiciaberis. Btūs: quē elegiſti ꝛ aſſumpſi
ἀσεβείαις ἡμῶν σὺ ἱλάσῃ. Μακάριος, ὃν ἐξελέξω καὶ προσελά-
ſti: ihītabit in atrijs tuis. Replebimur
βου, κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου. Πλησθησόμεθα
in bonis dom9 tue: ſctm̄ tēplū tuū mirabile in
ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου, ἅγιος ὁ ναός σου θαυμαςὸς ἐν δι-
eq̄tate. Exaudi nos deus ſalutaris nr̄ ſpes om
καιοσύνῃ. Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν ἡ ἐλπὶς πάν-
niū finiū tre: ꝛ eorꝝ qui in mare lōge. pre
των τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν. Ἑτοι-
parās mōtes in ꝟtute ſua: accinctus in potētia. Qui
μάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύι αὐτοῦ, περιεζωσμένος ἐν δυναςείᾳ. Ὁ
cōturbas pfundū maris: ſonū fluctuū eius
συνταράσσων τὸ κῦτος τῆς θαλάσσης, ἤχους κυμάτων αὐτῆς
quis ſuſtinebit? Turbabūtur gētes ꝛ timebūt
τίς ὑποςήσεται; Ταραχθήσονται τὰ ἔθνη καὶ φοβηθήσονται οἱ
qui hītant terminos a ſignis tuis. Exitus
κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου. Ἐξόδους
matutini ꝛ veſpe delectaberis: viſitaſti trā ꝛ inebriaſti
πρωίας καὶ ἑσπέρας τέρψεις, ἐπεσκέψω τὴν γῆν καὶ ἐμέθυ-
eā multiplicaſti locupletare eā: flumē vel reple
σας αὐτήν. Ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτήν, ὁ ποταμὸς τοῦ θεοῦ ἐπλη-
tū ē aquis. Paraſti cibū illorꝝ: qm̄ ita ēparatio:
ρώθη ὑδάτων. Ἡτοίμασας τὴν τροφὴν αὐτῶν, ὅτι οὕτως ἡ ἑτοιμασία,

© Biblioteca Nacional de España

riuos eius inebria. Multiplica genimina e=
τὰς ἄυλακας ἀυτῆς μέθυσον. Πλήθυνον τὰ γεννήματα ἀυ=
ius: in ſtillicidijs eius letabitur germinãs.
τῆς, ἐν ταῖς ςαγόσιν ἀυτῆς ἐυφρανθήσεται ἀνατέλλουσα.
Benedices corone anni benignitatis
Ευλογήσεις τὸν ςέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηςότητός
tue ⁊ cãpi tui replebũtur vbertate. Pin
σου κὰι τὰ πεδία σου πλησθήσονται πιότητος. Πιαν=
gueſcẽt ſpecioſa deſerti: ⁊ exultatiõe colles acci
θήσονται τὰ ὡραῖα τῆς ἐρήμου, κὰι ἀγαλλίασιν ὁι βουνοὶ περι
gẽtur. Induti ſũt arietes ouiũ: ⁊
ζώσονται. Ενεδύσαντο ὁι κριοὶ τῶν προβάτων, κὰι ἀι=
valles abũdabũt frumẽto: clamabũt: ⁊ eñ hymnũ dicẽt.
κοιλάδες πληθυνοῦσι σῖτον, κεκράξονται, κὰι γὰρ ὑμνήσουσιν.
In fine cãticũ pſalmi reſurrectiõis. 65.
Εἰς τὸ τέλος ὠδὴ ψαλμοῦ ἀναςάσεως. ξέ.
Iubilate dño oĩs t̃ra: pſalmũ dicite iã nomi
Αλαλάξατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, ψάλατε δὴ τῷ ὀνόμα
ni eius: Date glĩaꝫ laudi eius dicite deo ꝙ
τι ἀυτοῦ. Δότε δόξαν ἀινέσει ἀυτοῦ, ἔιπατε τῷ θεῷ ὡς
terribilia opa tua. In multitudĩe ꝟtutis tue
φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Εν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου
mẽtiẽtur tibi inimici tui. Ois t̃ra adorẽt
ψεύσονταί σε ὁι ἐχθροί σου. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτω
te ⁊ pſallãt tibi: pſalmũ dicãt iã noi
σέ σοι κὰι ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόμα
tuo altiſſime. Dp̃. Uenite ⁊ videte ope
τί σου ὕψιςε. Διάψαλμα. Δεῦτε κὰι ἴδετε τὰ ἔρ=
ra dei: ꝙ terribilis in cõſilijs ſup filios
γα τοῦ θεοῦ, ὡς φοβερὸς ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς ὑιοὺς τῶν
hoium. Qui cõuertit mare in aridã: in flu
ἀνθρώπων. Ο μεταςρέφων τὴν θάλασσαν ἐις ξηράν, ἐν πο
mine ꝑtrãſibũt pede. Ibi letabimur in ipo:
ταμῷ διελεύσονται ποδί. Εκεῖ ἐυφρανθησόμεθα ἐπ᾽ ἀυτῷ,
qui dñatur in ꝟtute ſua in eternũ. Ocu=
τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναςείᾳ ἀυτοῦ τοῦ ἀιῶνος. Οἱ ὀφ
li eius ſup gẽtes reſpiciũt: q̃ exaſpe
θαλμοὶ ἀυτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν, ὁι παραπικραί
rãt nõ exaltẽtur in ſemetipis. Dp̃. Bene
νοντες μὴ ὑψούσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς. Διάψαλμα. Ευλο=
dicite gẽtes deũ nr̃ꝫ: ⁊ auditã facite vocẽ lau
γεῖτε ἔθνη τὸν θεὸν ἡμῶν, κὰι ἀκουτίσατε τὴν φωνὴν τῆς ἀι
dis eius. Qui poſuit aĩaꝫ meã ad vitã: ⁊ nõ
νέσεως ἀυτοῦ. Τοῦ θεμένου τὴν ψυχήν μου ἐις ζωήν, κὰι μὴ
dedit in cõmotionẽ pedes meos: qm̃ probaſti nos
δόντος ἐις σάλον τοὺς πόδας μου, ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς
deus. Igne examinaſti nos ſic examinatur argẽtũ: indu
ὁ θεός. Επύρωσας ἡμᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον, ἐισήγα=
xiſti nos in laqueũ. Poſuiſti tribulatões ĩ dorſo nr̃o:
γες ἡμᾶς ἐις τὴν παγίδα. Εθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν,
impoſuiſti hoies ſup capita nr̃a. Trãſiui=
ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν. Διήλθο=
mus ꝑ ignẽ ⁊ aquã: ⁊ eduxiſti nos in refrige
μεν διὰ πυρὸς κὰι ὕδατος, κὰι ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐις ἀναψυ=
riũ. Introibo in domũ tuã in holocauſtis.
χήν. Εἰσελεύσομαι ἐις τὸν ὄικόν σου ἐν ὁλοκαυτώμασιν,
reddã tibi vota mea q̃ diſtinxerũt labia mea: ⁊
ἀποδώσω σοι τὰς ἐυχάς μου, ἃς διέςειλε τὰ χείλη μου, κὰι
loquutũ ẽ os meũ in tribulatiõe mea. Holocauſta
ἐλάλησε τὸ ςόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου. Ολοκαυτώματα
medullata offerã tibi cũ incẽſo ⁊ arietib⁹: offe
μεμυελωμένα ἀνοίσω σοι μετὰ θυμιάματος κὰι κριῶν, ἀνοί
rã tibi boues cũ hircis. Dp̃. Uenite audi
σω σοι βόας μετὰ χιμάρων. Διάψαλμα. Δεῦτε ἀκού
te ⁊ narrabo vobis oẽs q̃ timetis deũ:
σατε κὰι διηγήσομαι ὑμῖν πάντες ὁι φοβούμενοι τὸν θεόν,
quãta fecit aĩe mee. Ad ipm ore meo
ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου. Πρὸς ἀυτὸν τῷ ςόματί μου
clamaui: ⁊ exaltaui ſub lingua mea. Iniq̃tatẽ ſi
ἐκέκραξα, κὰι ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου. Αδικίαν ἐι
aſpexi in corde meo: nõ exaudiat me dñs.
ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου, μὴ ἐισακουσάτω μου κύριος.

[m]Sulcos eius [n]inebria:
[o]multiplica [p]fruges eius:
[q]pluuiis [r]irriga eã: & [s]ger
mini eius [t]bñdic. [u]Volue
tur [x]ann⁹ ĩ [y]bonitate tua:
[z]& veſtigia tua [a]rorabun
tur [b]piguedine. [c]Pingue
ſcẽt [d]paſcua [e]deſerti: [f]& e
xultatiõe [g]colles [h]accigẽ
tur. [i]Veſtientur [k]agnis
[l]greges: [m]& valles [n]plene
[o]frumento
[p]coequabuntur [q]& [r]ca=
nent.
[a]Victori [b]canticum
[c]pſalmi. 66.
Iubilate [e]deo [f]oĩs [g]ter
ra. [h]Cantate [i]gloriã
[k]nomini eius: [l]date [m]glo
riam [n]laudi eius. [o]Dicite
[p]deo [q]quam [r]terribile [s]o=
pus tuum: [t]in multitudi
ne [u]fortitudinis tue [x]mẽ=
tiẽtur [y]tibi [z]inimici tui.
[a]Oĩs [b]terra [c]adoret [d]te [e]&
cantet [f]tibi: [g]cantet
[h]noĩ tuo. [i]Semper. [k]Veni
te [l]& videte [m]opera
[n]dei: [o]terribilia [p]conſilia
[q]ſuper [r]filiis
[s]adam. [t]Conuertet [u]ma=
re [x]in aridã: [y]in flumine
[z]pertranſibũt [a]pede: [b]ibi
[c]letabimur [d]in eo.
[e]Qui dñatur [f]in fortitu=
dine ſua in [g]ſeculũ: [h]oculi
eius [i]gentes [k]aſpiciunt: [l]q
increduli ſunt [m]non
[n]exaltẽtur [o]in ſemetipis.
[p]Sp. [q]Benedicite [r]popu=
li [s]deo noſtro: [t]& auditã
facite [u]vocẽ [x]laudis eius.
[y]Qui poſuit [z]aĩam nr̃am
[a]ad vitam: [b]& non [c]dedit
[d]in cõmotionem [e]pedes
nr̃os. [f]Probaſti [f]eni [g]nos
[h]deus: [i]igne nos cõflaſti
[k]ſicut cõflatur [l]argentũ.
[m]Introduxiſti nos [n]ĩ ob
ſidionẽ: [o]poſuiſti [p]ſtrido
rẽ [q]ĩ dorſo nr̃o. [r]Poſuiſti
[s]hoĩes [t]ſup capita nr̃a:
[u]trãſiuimus [x]ꝑ ignem [y]&
aquã: [z]& eduxiſti nos [a]in
refrigeriũ. [b]Ingrediar
[c]domũ tuã [d]in holocau=
ſtis: [e]reddam [f]tibi [g]vota
mea. [h]Que [i]ꝓmiſerũt [k]la
bia mea: [l]& locutũ ẽ [m]os
meũ [n]cũ tribularer. [p]Ho
locauſta [q]medullata [r]offe
rã [s]tibi [t]cũ [u]ĩcẽſo [x]arietũ:
[y]faciã [z]boues [a]cũ [b]hircis.
[c]Semper. [d]Vẽite [e]audite
[f]& narrabo [g]oẽs [h]qui ti=
metis [i]deũ: [k]quanta
[l]fecerit [m]anime mee. [n]Ip
ſum [o]ore meo [p]inuocaui:
[q]& exaltaui [r]in [s]lingua
mea. [t]Iniquitatem [u]ſi
[x]vidi [y]in corde meo: [z]nõ
[a]exaudiet [b]dominus.

תלמיה רוה נחת גדודיה ברביבים
תמגגנה צמחה תברך ׃ עטרת
שנת טובתך ומעגליך ירעפון
דשן ׃ ירעפו נאות מדבר וגיל
גבעות תחגרנה ׃ לבשו כרים
הצאן ועמקים יעטפו בר
יתרועעו אף ישירו ׃ lxvi.
למנצח שיר מזמור הריעו
לאלהים כל הארץ ׃ זמרו כבוד
שמו שימו כבוד תהלתו ׃ אמרו
לאלהים מה נורא מעשיך ברב
עזך יכחשו לך איביך ׃ כל הארץ
ישתחוו לך ויזמרו לך יזמרו
שמך סלה ׃ לכו וראו מפעלות
אלהים נורא עלילה על בני
אדם ׃ הפך ים ליבשה בנהר
יעברו ברגל שם נשמחה בו ׃
מושל בגבורתו עולם עיניו
בגוים תצפינה הסוררים אל
ירומו למו סלה ׃ ברכו עמים
אלהינו והשמיעו קול תהלתו ׃
השם נפשנו בחיים ולא נתן
למוט רגלנו ׃ כי בחנתנו אלהים
צרפתנו כצרף כסף ׃ הבאתנו
במצודה שמת מועקה במתנינו ׃
הרכבת אנוש לראשנו באנו
באש ובמים ותוציאנו לרויה ׃
אבוא ביתך בעולות אשלם לך
נדרי ׃ אשר פצו שפתי ודבר
פי בצר לי ׃ עלות מחים אעלה
לך עם קטרת אילים אעשה בקר
עם עתודים סלה ׃ לכו שמעו
ואספרה כל יראי אלהים אשר
עשה לנפשי ׃ אליו פי קראתי
ורומם תחת לשוני ׃ און אם
ראיתי בלבי לא ישמע אדני ׃

גדד רבב
מוג ברך
שנה עגל
רעף נוה
דבר
חגר
עטף
רוע שור
נצח זמר
רוע
כבד שום
הלל ירא
עשה
עזז כחש
שחה זמר
הלך ראה
פעל ירא
עלל
עבר שמח
משל גבר
עלם צפן
סרר
רום
שמע הלל
שום
בוא
צוד שום
עיק רכב
אנש בוא
יצא רוה
בוא עלה
שלם פצה
שפה פה
צור עלה
מוח עלה
איל עשה
עתד הלך
ספר פה
לשן
ראה שמע

© Biblioteca Nacional de España

אכן שמע אלהים הקשיב בקול — קשב
תפלתי: ברוך אלהים אשר — פלל ברך
לא הסיר תפלתי וחסדו מאתי: — סור
למנצח בנגינת מזמור **lxvii.** — נצח נגן
שיר: אלהים יחננו ויברכנו — זמר שור
יאר פניו אתנו סלה: לדעת — חנן ברך
בארץ דרכך בכל גוים ישועתך: — אור פנה — ידע ישע
יודוך עמים אלהים יודוך עמים — ידה
כלם: ישמחו וירננו לאמים כי — שמח רנן
תשפט עמים מישור ולאמים — שפט ישר
בארץ תנחם סלה: יודוך עמים — נחה
אלהים יודוך עמים כלם: ארץ
נתנה יבולה יברכנו אלהים — בול ברך
אלהינו: יברכנו אלהים וייראו — ירא
אתו כל אפסי ארץ. **lxviii.**
למנצח לדוד מזמור שיר: — נצח זמר
יקום אלהים יפוצו אויביו — שור קום
וינוסו משנאיו מפניו: כהנדף — פוץ איב
עשן תנדף כהמס דונג מפני אש — נוס שנא
יאבדו רשעים מפני אלהים: — פנה נדף
וצדיקים ישמחו יעלצו לפני — מסס דנג
אלהים וישישו בשמחה: שירו — אבד צדק — שמח עלץ
לאלהים זמרו שמו סלו לרכב — שוש שור — סלל
בערבות ביה שמו ועלזו לפניו:
אבי יתומים ודין אלמנות אלהים — יתם דון
במעון קדשו: אלהים מושיב — עון ישב
יחידים ביתה מוציא אסירים — יחד יצא
בכושרות אך סוררים שכנו — אסר כשר — סרר
צחיחה: אלהים בצאתך לפני — צחח יצא
עמך בצעדך בישימון סלה: ארץ
רעשה אף שמים נטפו מפני
אלהים זה סיני מפני אלהים
אלהי ישראל: גשם נדבות תניף — נוף
אלהים נחלתך ונלאה אתה — לאה
כוננתה: חיתך ישבו בה תכין — חיה כון
בטובתך לעני אלהים: יהוה יתן — ענה נתן

Ideo exaudiuit deus: attendit vocem deprecationis mee. Bn̄dictus deus: qui nō abſtulit orationem meam & miſericordiā ſuā a me.

Victori in pſalmis cāticum carminis. 67.

Deus miſereatur noſtri & benedicat nobis: illuſtret faciē ſuā ſuper nos. Sp. Vt nota fiat in terra via tua: in vniuerſis gētibus ſalus tua. Cōfiteātur tibi populi deus: confiteantur tibi populi oēs. Letentur & laudēt gentes: quoniam iudicas populos in equitate: & gētium que in terra ſunt ductor es ſempiternus. Sp. Cōfiteātur tibi populi deus: cōfiteātur tibi populi oēs. Terra dedit germē ſuum: bn̄dicat nobis deus deus nr̄. Benedicat nobis deus: & timeant eū oēs fines terre.

Victori dauid pſalmus cantici. 68.

Exurgat deus & diſſipētur inimici eius: & fugiant qui oderunt eū a facie eius. Sicut deficit fumus deficiāt: ſicut tabeſcit cera a facie ignis ſic pereant impii a facie dei. Iuſti aūt letentur & exultent in conſpectu dei: & gaudeāt in leticia. Cantate deo canite nomini eius: preparate viā aſcēdenti per deſerta: in dn̄o nomen eius: & exultate corā eo. Patre pupillorū & defenſore viduarū: deus in habitaculo ſancto ſuo. Deus inhabitare facit ſolitarios in domo: educit vinctos in fortitudine: increduli autem habitauerunt in ſiccitatibus. Deus cum egredereris ante populū tuū: & ambulares per deſertū. Sp. Terra cōmota eſt: & celi diſtillauerunt a facie dei: hoc eſt ſinai a facie dei dei iſrael. Pluuiā volūtariam eleuaſti deus: hereditatē tuam laborantem tu confortaſti. Aīalia tua habitauerūt in ea: preparaſti in bōitate tua pauperi deus. Dn̄s dabit

Propterea exaudiuit me deus: attēdit voci dep
Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ θεός, πρόσεχε τῇ φωνῇ τῆς δεή
catiōis mee. Bn̄dictus deus: q̄ nō amouit oronē
σεώς μου. Εὐλογητὸς ὁ θεός, ὃς οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευχήν
meā: ⁊ miaȝ ſuā a me.
μου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ᾽ ἐμοῦ.

In fine in hymnis pſalmus cātici dd. 66.
Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ δαδ. ξϛ.

Deus miſereatur nr̄i: ⁊ bn̄dicat nobis: illu
Ὁ θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφά
minet vultū ſuū ſup nos: ⁊ miſereat̄ nr̄i. Vt
ναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. Τοῦ
cognoſcam⁹ in t̄ra viā tuā: in oībus gētib⁹ ſalutare
γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν
tuū: Cōfiteātur tibi ppl̄i deus: cōfiteā
σου, Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ θεός, ἐξομολογησάσθω
tur tibi ppl̄i oēs. Letētur ⁊ exultēt
σάν σοι λαοὶ πάντες. Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν
gētes: qm̄ iudicab͡i ppl̄os in equitate: ⁊ gētes i t̄ra dириges.
ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις
Cōfiteātur tibi ppl̄i deus: cōfiteātur
Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ θεός, ἐξομολογησάσθωσάν
tibi ppl̄i oēs: t̄ra dedit fructū ſuū. Benedicat
σοι λαοὶ πάντες, γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Εὐλογήσαι
nos deus deus nr̄: bn̄dicat nos deus. Et me
ἡμᾶς ὁ θεὸς ὁ θεὸς ἡμῶν, εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ θεός. Καὶ φο
tuant eū oēs fines t̄re.
βηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

In fine cātici pſalmus dd. 67.
Εἰς τὸ τέλος ᾠδῆς ψαλμὸς τῷ δαδ. ξζ.

Exurgat deus ⁊ diſſipētur inimici
Ἀναστήτω ὁ θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ
eius: ⁊ fugiāt a facie eius q̄ ode
αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦν
rūt eū. Sicut deficit fumus deficiāt: ſic flu
τες αὐτόν. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τή
it cera a facie ignis: Sic pereāt
κεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ
pctōres a facie dei: ⁊ iuſti le
ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐ
tētur. Exultēt in cōſpectu dei: dele
φρανθήτωσαν. Ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, τερφ
ctētur in leticia. Cātate deo: pſalmū dicite no
θήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ. Ἄσατε τῷ θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνό
mini eius: iter facite ei qui aſcēdit ſup oc
ματι αὐτοῦ, ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσ
caſū: Dn̄s nomē illi: ⁊ exultate i cōſpectu e
μῶν, Κύριος ὄνομα αὐτῷ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον αὐ
ius. Turbentur a facie eius pa
τοῦ. Ταραχθήτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ τοῦ πα
tris orphanoꝝ ⁊ iudicis viduaꝝ: deus in lo
τρὸς τῶν ὀρφανῶν καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν, ὁ θεὸς ἐν τό
co ſctō ſuo. Deus inhītare facit vni⁹ moris in
πῳ ἁγίῳ αὐτοῦ. Ὁ θεὸς κατοικίζει μονοτρόπους ἐν
domo: q̄ educit vinctos in fortitudine: Simılit̄ eos qui
οἴκῳ, ἐξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρείᾳ, Ὁμοίως τοὺς
exaſperāt q̄ hītāt in ſepulchris.
παραπικραίνοντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις. Ὁ
De⁹ cū egredereris i cōſpectu ppl̄i tui: cū
θεὸς ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου, ἐν
ptrāſires in deſto: Terra mota ē: ⁊ eni
τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ, Γῆ ἐσείσθη, καὶ γὰρ οἱ
celi diſtillauert̄ a facie dei ſinai: a
οὐρανοὶ ἔσταξαν ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ τοῦ σινά, ἀπὸ
facie dei iſrael. Pluuiā volūtariā ſegregab
προσώπου τοῦ θεοῦ ἰσραήλ. Βροχὴν ἑκούσιον ἀφοριεῖς
deus hereditati tue: ⁊ infirmata ē: tu xo ꝑfeciſti
ὁ θεὸς τῇ κληρονομίᾳ σου, καὶ ἠσθένησε, σὺ δὲ κατηρτίσω
eā. Aīalia tua hītant in ea: paraſti in
αὐτήν. Τὰ ζῷά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ, ἡτοίμασας ἐν
dulcedine tua paupi deus. Dn̄s dabit
τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ ὁ θεός. Κύριος δώσει

Eph. 4. b

© Biblioteca Nacional de España

verbũ euãgelizãtib⁹ ꝟtute multa: rex
ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ, ὁ βασι=
ꝟtutũ dilecti: ſpeciei
λεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ, τῇ ὡραιότητι τοῦ
domus diuidere ſpolia. Si dormiatis inter medios
οἴκου διελέσθαι σκῦλα. Ἐὰν κοιμηθῆτε ἀνὰ μέσον τῶν
cleros: penne colũbe deargẽtate: ⁊ poſte
κλήρων, πτέρυγες περιστερᾶς περιηργυρωμέναι, καὶ τὰ με
riora dorſi eius in pallore auri. Dũ diſ
τάφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσίου. Ἐν τῷ διαστέλ=
cernit celeſti reges ſup eã: niue dealbabũ=
λειν τὸν ἐπουράνιον βασιλεῖς ἐπ᾽ αὐτῆς, χιονωθήσον
tur in ſelmon. Mõs dei mõs piguis: mõs coa=
ται ἐν σελμών. Ὄρος τοῦ θεοῦ ὄρος πῖον, ὄρος τετυ
gulatus: mõs piguis. Ut qd ſuſpicamini mõtes coa=
ρωμένον, ὄρος πῖον. Ἱνατί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυ
gulatos: mõs in quo bñplacitũ ẽ deo hitare in eo.
ρωμένα; τὸ ὄρος ὃ εὐδόκησεν ὁ θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ.
Et em̃ dñs hitabit in finẽ: currus
Καὶ γὰρ ὁ κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος, τὸ ἅρμα
dei decẽ milib⁹ multiplex: milia abũdãtiũ. Dñs
τοῦ θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιάδες εὐθηνούντων. Κύριος
in eis in ſinai in ſctõ: aſcẽdiſti in altũ:
ἐν αὐτοῖς ἐν σιναῒ ἐν τῷ ἁγίῳ, ἀνέβης εἰς ὕψος,
cepiſti captiuitatẽ. Accepiſti dona i hõi
Ephe. 4.b. ᾐχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν. Ἔλαβες δόματα ἐν ἀν
nibus: ⁊ em̃ nõ credẽtes inhitare.
θρώποις, καὶ γὰρ ἀπειθοῦντας τοῦ κατασκηνῶσαι.
Dñs deus bñs: bñs dñs die quo
Κύριος ὁ θεὸς εὐλογητός, εὐλογητὸς κύριος ἡμέραν καθ᾽ ἡ=
tidie. Proſperũ iter faciet nob deus ſalutariũ
μέραν. Κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ θεὸς τῶν σωτηρίων
nroꝝ: deus nr̃: de⁹ ſaluos faciẽdi: ⁊ dñi dñi exi
ἡμῶν, ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ θεὸς τοῦ σώζειν, καὶ τοῦ κυρίου κυρίου αἱ
tus mortis: Uerũtñ deus cõfringet capi=
διέξοδοι τοῦ θανάτου, Πλὴν ὁ θεὸς συνθλάσει κεφα
ta inimicoꝝ ſuoꝝ: ꝟticẽ capilli pambulãtiũ in
λὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ, κορυφὴν τριχὸς διαπορευομένων ἐν
delictis ſuis. Dixit dñs: ex baſã cõuertam:
πλημμελείαις αὐτῶν. Εἶπε κύριος, ἐκ βασὰν ἐπιστρέψω,
cõuertã in pfundis maris: Ut intingat pes tuus in
ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης, Ὅπως ἂν βαφῇ ὁ πούς σου ἐν
ſãguine: lingua canũ tuoꝝ ex inimicis ab ipo.
αἵματι, ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν παρ᾽ αὐτοῦ.
Uiſi ſunt ingreſſus tui deus: ingreſſus dei
Ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαί σου ὁ θεός, αἱ πορεῖαι τοῦ θεοῦ
mei regis qui in ſctõ. Preuenerũt pn
μου τοῦ βασιλέως τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ. Προέφθασαν ἄρ
cipes cõiũcti pſallẽtibus: in medio iuuẽculaꝝ tym
χοντες ἐχόμενα ψαλλόντων, ἐν μέσῳ νεανίδων τυμ=
paniſtriaꝝ. In eccleſijs bñdicite deo dño de
πανιστριῶν. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν θεὸν κύριον ἐκ
fontib⁹ iſrael. Ibi bẽiamin adoleſcẽtul⁹ i mẽtis exceſſu: pn
πηγῶν Ἰσραήλ. Ἐκεῖ βενιαμὶν νεώτερος ἐν ἐκστάσει, ἄρ
cipes iuda duces eoꝝ: pncipes zabu
χοντες Ἰούδα ἡγεμόνες αὐτῶν, ἄρχοντες ζαβου=
lon: pncipes nephthalim. Mãda deus ꝟtu=
λών, ἄρχοντες νεφθαλίμ. Ἔντειλαι ὁ θεὸς τῇ δυνά
ti tue: cõfirma deus hoc: qd opatus es in
μει σου, δυνάμωσον ὁ θεὸς τοῦτο, ὃ κατειργάσω ἐν
nobis: a tẽplo tuo in hieruſalẽ. Tibi offerẽt re
ἡμῖν, ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ ἱερουσαλήμ. Σοὶ οἴσουσι βασι
ges munera: increpa feras arũdinis. Cõ
λεῖς δῶρα, ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου. Ἡ
gregatio tauroꝝ in vaccis pploꝝ:
συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσι τῶν λαῶν,
vt excludãt ij q pbati ſũt argẽto.
τοῦ ἐκκλεισθῆναι τοὺς δεδοκιμασμένους τῷ ἀργυρίῳ.
Diſſipa gẽtes que bella volunt: veni=
Διασκόρπισον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα, ἥξου=
ent legati
σι πρέσβεις

ſermonẽ ãnũciatricib⁹ fortitudinis plurime. Reges exercituũ federabũtur federabuntur: & pulchritudo domus diuidet ſpolia. Si dormieritis iter medios terminos: penne colũbe deargẽtate & poſteriora eius in virore auri. Dũ diuideret robuſtiſſimus reges in ea: niue dealbata eſt in ſelmon. Mõs dei mõs piguis: mõs excelſus mõs piguis. Quare cõtẽditis mõtes excelſi aduerſus mõtẽ quẽ dilexit deus vt hitaret in eo: eteni dñs hitabit ſp. Curr⁹ dei innumerabilis: milia abundantium mdñs in eis in ſinai in ſancto. Aſcendiſti i excelſũ: captiuã duxiſti captiuitatẽ: accepiſti dona in hoĩbus: inſup & nõ credẽtes habitare dñm deum. Bñdictus dñs per ſingulos dies: portabit nos deus ſalutis nr̃e. Semp. Deus noſter deus ſalutis: & dei domini mortis egreſſus. Verũtamen deus cõfringet capita inimicorũ ſuoꝝ: verticẽ criniſ ãbulãtiũ in delictis ſuis. Dixit dominus de baſan cõuertã: conuertam de profundis maris. Vt calcet pes tuus in ſanguine: ligua canũ tuorũ ex inimicis a temetipſo. Viderunt itinera tua deus: itinera dei mei regis mei in ſãcto. Preceſſerũt cantores eos qui poſt tergum pſallebãt: i medio puellaꝝ timpaniſtriarum. In eccleſiis benedicite deo dño de fontibus iſrael. Ibi bẽiamin puulus continens eos: principes iuda in purpura ſua: pricipes zabulon principes neptalĩ. Precepit de⁹ tu⁹ de fortitudie tua: conforta deus hoc qđ opatus es ĩ nobis. De tẽplo tuo qđ ẽ i hieruſalẽ: tibi offerẽt reges mũera. Increpa beſtiã calami: cõgregatio fortiũ in vitulis populorũ calcitrãtiũ cõtra rotas argenteas: diſperge populos qui bella volũt. Offerãt veloci

אֹמֶר הַמְבַשְּׂרוֹת צָבָא רָב׃ מַלְכֵי
צְבָאוֹת יִדֹּדוּן יִדֹּדוּן וּנְוַת בַּיִת
תְּחַלֵּק שָׁלָל׃ אִם תִּשְׁכְּבוּן בֵּין שְׁפַתָּיִם
כַּנְפֵי יוֹנָה נֶחְפָּה בַכֶּסֶף וְאֶבְרוֹתֶיהָ
בִּירַקְרַק חָרוּץ׃ בְּפָרֵשׂ שַׁדַּי
מְלָכִים בָּהּ תַּשְׁלֵג בְּצַלְמוֹן׃ הַר
אֱלֹהִים הַר בָּשָׁן הַר גַּבְנֻנִּים
הַר בָּשָׁן׃ לָמָּה תְּרַצְּדוּן הָרִים
גַּבְנֻנִּים הָהָר חָמַד אֱלֹהִים לְשִׁבְתּוֹ
אַף יְהוָה יִשְׁכֹּן לָנֶצַח׃ רֶכֶב
אֱלֹהִים רִבֹּתַיִם אַלְפֵי שִׁנְאָן
אֲדֹנָי בָם סִינַי בַּקֹּדֶשׁ׃ עָלִיתָ
לַמָּרוֹם שָׁבִיתָ שֶּׁבִי לָקַחְתָּ מַתָּנוֹת
בָּאָדָם וְאַף סוֹרְרִים לִשְׁכֹּן יָהּ
אֱלֹהִים׃ בָּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם יוֹם
יַעֲמָס לָנוּ הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה׃
הָאֵל לָנוּ אֵל לְמוֹשָׁעוֹת וְלֵיהוִה
אֲדֹנָי לַמָּוֶת תּוֹצָאוֹת׃ אַךְ אֱלֹהִים
יִמְחַץ רֹאשׁ אֹיְבָיו קָדְקֹד שֵׂעָר
מִתְהַלֵּךְ בַּאֲשָׁמָיו׃ אָמַר אֲדֹנָי
מִבָּשָׁן אָשִׁיב אָשִׁיב מִמְּצֻלוֹת
יָם׃ לְמַעַן תִּמְחַץ רַגְלְךָ בְּדָם
לְשׁוֹן כְּלָבֶיךָ מֵאֹיְבִים מִנֵּהוּ׃
רָאוּ הֲלִיכוֹתֶיךָ אֱלֹהִים הֲלִיכוֹת
אֵלִי מַלְכִּי בַקֹּדֶשׁ׃ קִדְּמוּ שָׁרִים
אַחַר נֹגְנִים בְּתוֹךְ עֲלָמוֹת
תּוֹפֵפוֹת׃ בְּמַקְהֵלוֹת בָּרְכוּ אֱלֹהִים
אֲדֹנָי מִמְּקוֹר יִשְׂרָאֵל׃ שָׁם
בִּנְיָמִן צָעִיר רֹדֵם שָׂרֵי יְהוּדָה
רִגְמָתָם שָׂרֵי זְבֻלוּן שָׂרֵי נַפְתָּלִי׃
צִוָּה אֱלֹהֶיךָ עֻזֶּךָ עוּזָּה אֱלֹהִים זוּ
פָּעַלְתָּ לָּנוּ׃ מֵהֵיכָלֶךָ עַל יְרוּשָׁלִָם
לְךָ יוֹבִילוּ מְלָכִים שָׁי׃ גְּעַר חַיַּת קָנֶה
עֲדַת אַבִּירִים בְּעֶגְלֵי עַמִּים
מִתְרַפֵּס בְּרַצֵּי כָסֶף בִּזַּר עַמִּים
קְרָבוֹת יֶחְפָּצוּ׃ יֶאֱתָיוּ חַשְׁמַנִּים

בשר
נדד נוה
חלק שכב
חפה
חרץ
שלג
רצד
ישב
שכן
רבב
עלה
רום שבה
נתן סרר
ברך
עמס
ישע
יצא
מחץ קדד
הלך
שוב צול
לשן
ראה הלך
שור
נגן
תפף קהל
קור
צער רדה
שור
עזז
היכל
יבל חיה
עדר אבר
רפס רצץ
חפץ אתה

© Biblioteca Nacional de España

מני מצרים כוש תריץ ידיו — רוץ
לאלהים: ממלכות הארץ שירו — מלך שור
לאלהים זמרו אדני סלה: לרכב
בשמי שמי קדם הן יתן בקולו — נתן
קול עז: תנו עז לאלהים על — עזז נתן
ישראל גאותו ועזו בשחקים: — גאה
נורא אלהים ממקדשיך אל — ירא קדש
ישראל הוא נותן עז ותעצמות — עצם
לעם ברוך אלהים: **lxix.** — ברך
למנצח על שושנים לדוד: — נצח שושן
הושיעני אלהים כי באו מים — ישע בוא
עד נפש: טבעתי ביון מצולה — צול
ואין מעמד באתי במעמקי מים — עמד בוא
ושבלת שטפתני: יגעתי בקראי — עמק
נחר גרוני כלו עיני מיחל לאלהי: — חרה כלה
רבו משערות ראשי שנאי חנם — יחל רבה
עצמו מצמיתי איבי שקר אשר — צמת
לא גזלתי אז אשיב: אלהים — שוב
אתה ידעת לאולתי ואשמותי — מן
ממך לא נכחדו: אל יבשו בי — כחד בוש
קויך אדני יהוה צבאות אל — קוה
יכלמו בי מבקשיך אלהי — כלם בקש
ישראל: כי עליך נשאתי חרפה
כסתה כלמה פני: מוזר הייתי — כסה פנה
לאחי ונכרי לבני אמי: כי קנאת — זור
ביתך אכלתני וחרפות חורפיך
נפלו עלי: ואבכה בצום נפשי — בכה
ותהי לחרפות לי: ואתנה — היה נתן
לבושי שק ואהי להם למשל: — לבש שוח
ישיחו בי ישבי שער ונגינות — נגן
שותי שכר: ואני תפלתי לך — שתה פלל
יהוה עת רצון אלהים ברב — רצה
חסדך ענני באמת ישעך: — ענה
הצילני מטיט ואל אטבעה — נצל טבע
אנצלה משנאי וממעמקי מים: — עמק
אל תשטפני שבלת מים ואל — שטף

ex egypto: ethiopia feſtinet dare manus ∞∞∞∞ deo. Regna terre cantate ∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞ deo: canite domino. Semper. Qui aſcendit ſuper celū celi a principio: ecce dabit voci ∞ ſue vocē fortitudinis. Date gloriā deo: ſup iſrl magnificētia ei9 & fortitudo eius in celis. Terribilis deus de ſanctuario ſuo: deus ∞∞∞∞∞ iſrael ipſe dabit fortitudinem & robur ∞∞∞∞∞∞ populo: benedictus deus.

Victori p liliis dd̄.69.

Salua me deus: qm̄ venerūt aque uſq; ad animam. Infixus ſum in limo profundi & non poſſum cōſiſtere: veni in profundū aquarū & flumē operuit me. Laboraui clamans exaſperatū eſt guttur meū: defecerūt oculi mei expectātes deū meum. Multiplicati ſūt ſuper capillos capitis mei q oderūt me gratis: cōfortati ſūt q pſeqbantur me inimici mei iniuſte: q̄ nō rapuerā tūc reddebā. Deus tu ſcis ſtultitiā meā: & pctā mea a te nō ſunt abſcōdita. Nō cōfundātur in me qui expectant te domine deus exercituū: nō reuereantur in me qui querunt te deus ∞∞∞∞∞∞ iſrael. Quia ppter te portaui opprobrium: operuit confuſio faciem meā. Alienus fctūs ſum fr̄ibus meis: & peregrinus filiis m̄ris mee. Quia zelus domus tue comedit me: & opprobriū exp̄bratiū tibi cecidit ſup me. Et fleui i ieiunio aiam meā: & factū eſt in opprobriū mihi. Et poſui veſtimentū meū ſaccū: & fctūs ſum eis i pabolā. Cōtra me loq̄bātur qui ſedebāt i porta: & cātabāt bibentes vinū. Mea āt orō ad te dn̄e: tp̄s reconciliatiōis eſt: deus i multitudine mīe tue exaudi me in veritate ſalutis tue. Erue me de luto & non infigar: ∞∞∞∞∞∞∞∞∞ libera me ab his qui oderunt me & de profundis aquis. Ne opiat me fluctus aque: & ne ∞∞

ex egypto: ethiopia p̄ueniet manū eius deo. Re
ἐξ αἰγύπτου, αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ θεῷ. Αἱ
gna t̄re cātate deo: pſallite dn̄o.
βασιλεῖαι τῆς γῆς ᾄσατε τῷ θεῷ, ψάλατε τῷ κυρίῳ.
Dp̄. Qui aſcēdit ſup celū ce
Διάψαλμα. Τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρα
li ad oriētē. Ecce dabit voci ſue vocē vir
νοῦ κατὰ ἀνατολάς. Ἰδοὺ δώσει τῇ φωνῇ αὐτοῦ φωνὴν δυ
tutis: date gl̄iā deo. Sup iſrael magni
νάμεως, δότε δόξαν τῷ θεῷ. Ἐπὶ τὸν ἰσραὴλ ἡ μεγαλο
ficētia eius: ⁊ v̄tus eius in nubibus.
πρέπεια αὐτοῦ, καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις.
Mirabilis deus in ſctis ſuis: deus iſrael. Ipſe da
Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ θεὸς ἰσραήλ. Αὐτὸς δώ
bit v̄tutē ⁊ fortitudinē plebi ſue: bn̄s deus:
σει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, εὐλογητὸς ὁ θεός.

In finē pro his q̄ cōmutabūtur
Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων
pſalmus dauid. 68.
ψαλμὸς τῷ δαυίδ. ξη.

Saluū me fac deus: qm̄ intrauerūt aque uſq; ad aiaʒ
Σῶσόν με ὁ θεός, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς δ. 11.
meā. Infixus ſū in limo pfundi: ⁊ nō eſt ſubā:
μου. Ἐνεπάγην εἰς ἰλὺν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις,
veni in altitudinē maris: ⁊ tēpeſtas demer
ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταιγὶς κατεπόν
ſit me. Laboraui clamās: rauce facte ſūt fauces mee.
τισέ με. Ἐκοπίασα κράζων, ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου.
Defecerūt oculi mei dū ſpero in
Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ
deū meū. Multiplicati ſunt ſup capillos ca
τὸν θεόν μου. Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κε δ.39.
pitis mei q̄ oderūt me gratis. Cōfortati ſunt
φαλῆς μου οἱ μισοῦντές με δωρεάν. Ἐκραταιώθησαν οἱ
inimici mei: q̄ pſecuti ſūt me iniuſte. Que nō rapui:
ἐχθροί μου, οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως. Ἃ οὐχ ἥρπαζον,
tūc exoluebā. Deus tu ſcis inſipiētiā meā
τότε ἀπετίννυον. Ὁ θεὸς σὺ ἔγνως τὴν ἀφροσύνην μου
⁊ delicta mea a te nō ſūt abſcōdita. Nō eru
καὶ αἱ πλημμέλειαί μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβησαν. Μὴ αἰ
beſcāt in me q̄ expectāt te dn̄e: dn̄e v̄tutū:
σχυνθείησαν ἐπ᾽ ἐμὲ οἱ ὑπομένοντές σε κε, κε τῶν δυνάμεων,
neq; confundantur ſup me q̄ querūt te deus
μηδὲ ἐντραπείησαν ἐπ᾽ ἐμὲ οἱ ζητοῦντές σε ὁ θεὸς τοῦ
iſrael. Qm̄ pp te ſuſtinui opp̄briū: operuit
ἰσραήλ. Ὅτι ἕνεκά σου ὑπήνεγκα ὀνειδισμόν, ἐκάλυψεν
cōfuſio faciē meā. Extraneus factus ſū
ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου. Ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην
ff̄ibus meis: ⁊ pegrinus filijs m̄ris mee.
τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρός μου.
Qm̄ zelus domus tue comedit me: ⁊ opp̄bria
Ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με, καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ Jo. 2.c
exprobrātiū tibi ceciderūt ſup me. Et ope ro.15.a
τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ᾽ ἐμέ. Καὶ συνεκάλυ
rui in ieiunio aiaʒ meā: ⁊ factū ē in opp̄briū
ψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐγενήθη εἰς ὀνειδισμοὺς
mihi. Et poſui veſtimētū meū ciliciū: ⁊ fact9 ſū
ἐμοί. Καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον, καὶ ἐγενόμην
illis in pabolā. Aduerſū me loq̄bātur q̄ ſede
αὐτοῖς εἰς παραβολήν. Κατ᾽ ἐμοῦ ἠδολέσχουν οἱ καθήμε
bāt in portis: ⁊ in me pſallebāt q̄ bibebāt vinū. Ego vo
νοι ἐν πύλαις, καὶ εἰς ἐμὲ ἔψαλλον οἱ πίνοντες οἶνον. Ἐγὼ δὲ
orōnē meā ad te dn̄e: tp̄s bn̄placiti. Deus in
τῇ προσευχῇ μου πρὸς σὲ κε, καιρὸς εὐδοκίας. Ὁ θεὸς ἐν τῷ
multitudine mīe tue exaudi me: in v̄itate ſa
πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐπάκουσόν μου, ἐν ἀληθείᾳ τῆς σω
lutis tue eripe me de luto: vt nō infigar.
τηρίας σου σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ.
Libera me ab ijs qui oderūt me: ⁊ de pfundis
Ρυσθείην ἐκ τῶν μισούντων με, καὶ ἐκ τῶν βαθέων τῶν
aquaꝝ. Nō me demergat tēpeſtas aque: neq;
ὑδάτων. Μή με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος, μηδὲ

© Biblioteca Nacional de España

abſorbeat me p̄fūdū: neq̄ vrgeat ſup me puteus os
καταπιέτω με βυθός, μὴ δὲ συχέτω ἐπ' ἐμὲ φρέαρ τὸ ϛόμα
ſuū: Exaudi me dn̄e: qm̄ benigna mīa tua: ſm̄
αὐτοῦ. Εἰσάκουσόν μου κύριε, ὅτι χρηςὸν τὸ ἔλεός σου, κατὰ
multitudinē miſerationū tuaꝝ reſpice in me. Ne auer
τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ. Μὴ ἀπο=
tas faciē tuā a puero tuo: qm̄ tribu
ςρέψης τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβο=
lor: velociter exaudi me: intēde aīe mee: ꝛ libe
μαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου, πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρω
ra eā. Propter inimicos meos: eripe me: tu em̄ ſcis
σαι αὐτήν. Ενεκα τῶν ἐχθρῶν μου, ῥῦσαί με, σὺ γὰρ γινώ=
impꝑperiū meū: ꝛ cōfuſionē meā: ꝛ reuerētiā
σκεις τὸν ὀνειδισμόν μου, καὶ τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν ἐντροπήν
meā. In cōſpectu tuo oēs q̄ tribulāt me: impꝑperiū ex
μου. Εναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με, ὀνειδισμὸν προ
pectauit aīa mea ꝛ miſeriā. Et ſuſtinui
σεδόκησεν ἡ ψυχή μου καὶ ταλαιπωρίαν. Καὶ ὑπέμεινα
qui ſimul cōtriſtaref: ꝛ nō fuit. ꝛ qui cōſolarētur: ꝛ
συλλυπούμενον, καὶ οὐχ ὑπῆρξε. καὶ παρακαλοῦντας, καὶ
nō inueni. Et dederūt in eſcā meā fel: ꝛ in
οὐχ εὗρον. Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν
ſiti mea potauerūt me aceto. Fiat mēſa eoꝝ
δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος. Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν
corā ipis in laqum: ꝛ in retributionē ꝛ in ſcā=
ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα, καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν καὶ εἰς σκάν
dalū. Obſcurētur oculi eoꝝ ne videāt:
δαλον. Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν,
ꝛ dorſū eoꝝ ſemꝑ incurua. Effunde ſup eos
καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαμψον. Εκχεον ἐπ' αὐτοὺς
irā tuā: ꝛ furoꝛ ire tue cōprehēdat eos.
τὴν ὀργήν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτούς.
Fiat hītatio eoꝝ deſerta: ꝛ in tabnacu
Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἠρημωμένη, καὶ ἐν τοῖς σκηνώμα
lis eoꝝ ne ſit q̄ inhītet. Qm̄ quē tu ꝑcuſſiſti: ipi
σιν αὐτῶν μὴ ἔςω ὁ κατοικῶν. Οτι ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ
perſecuti ſūt: ꝛ ſup dolorē vulnerū meoꝝ addi=
κατεδίωξαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέ=
derūt. Appone iniq̄tatē ſup iniq̄tatē eoꝝ: ꝛ ne in
θηκαν. Πρόσθες ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ αὐτῶν, καὶ μὴ εἰσελ
trēt in iuſtitia tua. Deleātur de libro
θέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου. Εξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου
viuētiū: ꝛ cū iuſtis nō ſcribātur. Pauꝑ ꝛ
ζώντων, καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν. Πτωχὸς καὶ
dolēs ſū ego: ſalus tua deus ſuſcipiat me. Lau=
ἀλγῶν εἰμὶ ἐγώ, ἡ σωτηρία σου ὁ θεὸς ἀντιλάβοιτό μου. Αἰνέ=
dabo nomē dei mei cū cātico: magnificabo eū in
σω τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μου μετ' ᾠδῆς, μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν
laude: ꝛ placebit deo ſup vitulū nouellū: cornua p̄ducē
αἰνέσει, καὶ ἀρέσει τῷ θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον, κέρατα ἐκφέρον
tē ꝛ vngulas. Videāt paupes ꝛ letētur: que
τα καὶ ὁπλάς. Ιδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν, ἐκζη
rite deū ꝛ viuet aīa vr̄a. Qm̄ exaudiuit
τήσατε τὸν θεὸν καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν. Οτι εἰσήκουσε τῶν
paupes dn̄s: ꝛ vinctos ſuos nō deſpe=
πενήτων ὁ κύριος, καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδέ
xit. Laudēt illū celi ꝛ tr̄a: mare ꝛ
νωσεν. Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, θάλασσα καὶ
oīa reptilia in eo. Qm̄ de⁹ ſaluā faciet ſion:
πάντα τὰ ἕρποντα ἐν αὐτῇ. Οτι ὁ θεὸς σώσει τὴν σιών,
ꝛ edificabūtur ciuitates iude. Et inhabi
καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς ἰουδαίας. Καὶ κατοική=
tabūt ibi: ꝛ hereditate acq̄rēt eā: ꝛ ſemē
σουσιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν, καὶ τὸ σπέρμα τῶν
ſeruoꝝ tuoꝝ poſſidebit eā. Et qui diligūt nomē
δούλων σου καθέξουσιν αὐτήν. Καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά
tuū habitabūt in ea.
σου κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

In finē dd̄ ī rememorationē: q̄d ſaluū me fecit dn̄s. 69.
Εἰς τὸ τέλος τῷ δαδ̀ εἰς ἀνάμνησιν, εἰς τὸ σῶσαί με κν̄. 69.

Deus in adiutoriū meū intēde: dn̄e
Ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες, κύριε

[p]abſorbeat me[q]profun=
dū:[r]& ne[s]coronet[t]ſuper
me[u]puteus[x]os ſuū.[y]Ex=
audi me[z]dn̄e[a]qm̄[b]bōa ē
[c]mi̇̄a tua:[d]ſcd̄m multitu
dinē[e]miſerationū tuarū
[f]reſpice[g]ad me.[h]Et ne[i]ab
ſcōdas[k]faciē tuā[l]a ſeruo
tuo:[m]qm̄[n]tribulor[p]cito
[q]exaudi me.[r]Accede[s]ad
[t]aīam meā[u]redime eam:
[x]pp̄[y]inimicos meos[z]libe
ra me.[a]Tu[b]ſcis[c]oppro=
briū meū[d]& confuſionē
meā[e]& verecundiā meā:
[f]corā te ſunt[g]oēs[h]hoſtes
mei.[i]Opprobrio[k]cōtri=
tū ē[l]cor meū[m]& deſꝑat⁹
ſū:[n]& expectaui[o]q cōtri
ſtaretur[p]& nō fuit[q]& qui
cōſolarētur[r]& nō[s]iueni.
[t]Et dederūt[u]in eſcā meā
[x]fel:[y]& in ſiti mea[z]pota=
uerūt me[a]aceto.[b]Sit[c]mē
ſa eorū[d]corā eis[e]in laq̄=
um:[f]& ī retributiōes[g]ad
corruēdū.[h]Tenebrētur
[i]oculi eorū[k]ne videant:
[l]& dorſum eorū[m]ſp̄[n]in=
curua.[o]Effunde[p]ſup eos
[q]indignatiōem tuā:[r]& i=
ra[s]furoris tui[t]cōp̄hēdat
eos.[u]Fiat[x]cōmoratio eo
rū[y]deſerta:[z]in taberna=
culis eorū[a]non[b]ſit[c]qui
habitet.[d]Qm̄[e]quē[f]tu
[g]ꝑcuſſiſti[h]pſecuti ſūt:[i]&
vt[k]affligerent[l]vulnera=
tos tuos[m]narrabāt.[n]Da
[o]iniq̄tatē[p]ſup[q]iniquita=
tē eorū:[r]& nō[s]veniāt[t]in
iuſtitia tua.[u]Deleantur
[x]de libro[y]viuentiū:[z]& cū
[a]iuſtis[b]nō[c]ſcribātur.[d]E=
go āt[e]pauꝑ[f]& dolēs:[g]ſa=
lus tua[h]de⁹[i]ſuſcipiat me
[k]Laudabo[l]nomē[m]dei[n]in
cātico:[o]& magnificabo
eū[p]ī cōfeſſiōe.[q]Et place=
bit[r]dn̄o[s]ſup vitulū[t]no=
uellū[u]cornua efferentē
[x]& vngulas.[y]Videntes
[z]manſueti[a]letabuntur:
[b]qui q̄ritis[c]deū[d]viuet[e]a=
nima vr̄a.[f]Qm̄[g]exaudi=
uit[i]paupes[k]dn̄s:[l]&[m]vin
ctos ſuos[n]non[o]deſpexit
[p]Laudent eum[q]celi
[r]& terra:[s]mare[t]& omnia
[u]que mouentur[x]in eis.
[y]Qm̄[z]deus[a]ſaluabit[b]ſiō
[c]& edificabit[d]ciuitates
[e]iuda:[f]& habitabunt[g]ibi
[h]& poſſidebunt eam.
[i]Et ſemē[k]ſeruorum eius
[l]poſſidebit eam:[m]& qui
diligunt[n]nomē eius[o]ha=
bitabunt[p]in ea.
[a]Victori[b]dauid[c]ad recor
dandum. 70.
Deus[e]vt liberes me:
[f]domine

תְּבַלְּעֵנִי מְצוּלָה וְאַל תֶּאְטַר עָלַי — בלע צול
בְּאֵר פִּיהָ: עֲנֵנִי יְהוָה כִּי טוֹב — אטר פה ענה
חַסְדֶּךָ כְּרֹב רַחֲמֶיךָ פְּנֵה אֵלָי: —
וְאַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מֵעַבְדֶּךָ כִּי צַר — סתר פנה
לִי מַהֵר עֲנֵנִי: קָרְבָה אֶל נַפְשִׁי — צור
גְּאָלָהּ לְמַעַן אֹיְבַי פְּדֵנִי: אַתָּה — פדה
יָדַעְתָּ חֶרְפָּתִי וּבָשְׁתִּי וּכְלִמָּתִי — בוש כלם
נֶגְדְּךָ כָּל צוֹרְרָי: חֶרְפָּה שָׁבְרָה
לִבִּי וָאָנוּשָׁה וָאֲקַוֶּה לָנוּד וָאַיִן — אנש קוה
וְלַמְנַחֲמִים וְלֹא מָצָאתִי: וַיִּתְּנוּ בְּבָרוּתִי — נחם נתן
רֹאשׁ וְלִצְמָאִי יַשְׁקוּנִי חֹמֶץ: יְהִי — ברה שקה
שֻׁלְחָנָם לִפְנֵיהֶם לְפָח וְלִשְׁלוֹמִים — היה
לְמוֹקֵשׁ: תֶּחְשַׁכְנָה עֵינֵיהֶם — פנה פוח
מֵרְאוֹת וּמָתְנֵיהֶם תָּמִיד הַמְעַד: — שלם יקש
שְׁפָךְ עֲלֵיהֶם זַעְמֶךָ וַחֲרוֹן אַפְּךָ — חשך ראה
יַשִּׂיגֵם: תְּהִי טִירָתָם נְשַׁמָּה — תמד מעד
בְּאָהֳלֵיהֶם אַל יְהִי יֹשֵׁב: כִּי אַתָּה — חרה נשג
אֲשֶׁר הִכִּיתָ רָדָפוּ וְאֶל מַכְאוֹב — היה שמם
חֲלָלֶיךָ יְסַפֵּרוּ: תְּנָה עָוֹן עַל עֲוֹנָם — ישב
וְאַל יָבֹאוּ בְּצִדְקָתֶךָ: יִמָּחוּ מִסֵּפֶר — נכה כאב
חַיִּים וְעִם צַדִּיקִים אַל יִכָּתֵבוּ: — ספר נתן
וַאֲנִי עָנִי וְכוֹאֵב יְשׁוּעָתְךָ אֱלֹהִים — בוא מחה
תְּשַׂגְּבֵנִי: אֲהַלְלָה שֵׁם אֱלֹהִים — צדק כתב
בְּשִׁיר וַאֲגַדְּלֶנּוּ בְתוֹדָה: וְתִיטַב — ענה ישע
לַיהוָה מִשּׁוֹר פָּר מַקְרִן מַפְרִיס: — שגב הלל
רָאוּ עֲנָוִים יִשְׂמָחוּ דֹּרְשֵׁי אֱלֹהִים — שור גדל
וִיחִי לְבַבְכֶם: כִּי שֹׁמֵעַ אֶל — ידה יטב
אֶבְיוֹנִים יְהוָה וְאֶת אֲסִירָיו — קרן פרס
לֹא בָזָה: יְהַלְלוּהוּ שָׁמַיִם — ראה ענה
וָאָרֶץ יַמִּים וְכָל רֹמֵשׂ בָּם: — שמח חיה
כִּי אֱלֹהִים יוֹשִׁיעַ צִיּוֹן וְיִבְנֶה עָרֵי — אבה אסר
יְהוּדָה וְיָשְׁבוּ שָׁם וִירֵשׁוּהָ: — הלל
וְזֶרַע עֲבָדָיו יִנְחָלוּהָ וְאֹהֲבֵי שְׁמוֹ — ישע בנה
יִשְׁכְּנוּ בָהּ: — עיר נחל

lxx.

לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד לְהַזְכִּיר: — שכן
אֱלֹהִים לְהַצִּילֵנִי יְהוָה — נצח זכר נצל

© Biblioteca Nacional de España

לעזרתי חושה: יבשו ויחפרו
מבקשי נפשי, יסגו אחור ויכלמו
חפצי רעתי: ישובו על עקב
בשתם, האמרים האח האח:
ישישו וישמחו בך כל מבקשיך,
ויאמרו תמיד יגדל אלהים, אהבי
ישועתך: ואני עני ואביון
אלהים חושה לי, עזרי ומפלטי
lxxi. אתה, יהוה אל תאחר:
בך יהוה חסיתי אל אבושה
לעולם: בצדקתך תצילני
ותפלטני הטה אלי אזנך והושיעני:
היה לי לצור מעון לבוא תמיד
צוית להושיעני, כי סלעי ומצודתי
אתה: אלהי פלטני מיד רשע,
מכף מעול וחומץ: כי אתה תקותי,
אדני יהוה מבטחי מנעורי: עליך
נסמכתי מבטן ממעי אמי אתה
גוזי, בך תהלתי תמיד: כמופת
הייתי לרבים ואתה מחסי עז:
ימלא פי תהלתך כל היום
תפארתך: אל תשליכני
לעת זקנה, ככלות כחי אל
תעזבני: כי אמרו אויבי לי
ושמרי נפשי נועצו יחדו:
לאמר אלהים עזבו רדפו
ותפשוהו כי אין מציל:
אלהים אל תרחק ממני
אלהי לעזרתי חושה: יבשו
יכלו שטני נפשי, יעטו
חרפה וכלמה מבקשי רעתי:
ואני תמיד איחל והוספתי על
כל תהלתך: פי יספר
צדקתך כל היום תשועתך
כי לא ידעתי ספרות: אבוא
בגבורות אדני יהוה, אזכיר

בוש חפר
בקש נסג
אחר כלם
רוע שוב
בוש אח
שוש שמח
אמר תמד
גדל ישע
ענה אבה
פלט
אחר
חסה
בוש עלם
נצל פלט
נטה ישע
עון תמד
צוה ישע
צוד
על חמץ
קוה בטח
נער סמך
מעה הלל
יפת
היה רבב
חסה עזז
מלא פה
הלל פאר
שלך בלה
כח עזב
יעץ
נצל
רחק
בוש
כלה עטה
בקש רוע
תמד יחל
יסף הלל
פה ספר
ישע
בוא
גבר זכר

[g]vt auxilieris mihi [h]feſti-
na.[i]Confundantur [k]& e
rubeſcant[l]querentes[m]a-
nimam meā:[n]cōuertan-
tur[o]retrorſum[p]& erube-
ſcant[q]qui volunt[r]mihi
malum.[s]Reuertātur[t]ad
[u]veſtigiū[x]cōfuſiōis ſue:
[y]q dicunt mihi[z]vah[a]vah.
[b]Gaudeant[c]& letētur[d]in
te[e]oēs[f]querentes te:[g]&
dicant[h]ſemper[i]magnifi
cetur[k]dn̄s [l]qui diligunt
[m]ſalutare tuū.[n]Ego autē
[o]egenus[p]& pauper:[q]de-
us[r]feſtina[s]pro me:[t]auxi
liū meū[u]& ſaluator meꝰ
[x]tu:[y]dn̄e[z]ne[a]moreris.

INte[b]dn̄e[c]ſpaui: 71.
[d]non[e]confundar ꝏ
[f]in eternū.[g] In iuſtitia
tua[h]erue me[i]& liba me:
[k]inclina[l]ad me[m]aurē tuā
[n]& ſalua me.[o]Eſto [p]mihi
[q]robuſtū[r]hītaculū [s]vt in
grediar[t]iugiter: [u]prece-
piſti[x]vt ſaluares me: ꝏꝏ
[y]quia[z]petra mea[a]& forti
tudo mea es[b]tu. [c]Deus
meus[d]ſalua me [e]de māu
[f]īpii:[g]de manu[h]iniqui [i]&
nocentis.[k]Q̄m̄[l]tu es[m]ex
pectatio mea: [n]dn̄e [o]deꝰ
[p]fiducia mea [q]ab adole-
ſcētia mea.[r]A te[s]ſuſtēta
tus ſū[t]ex vtero: [u]d̄ vētre
[x]matris mee[y]tu es [z]prote
ctor meus:[a]in te[b]laus
mea[c]ſp.[d]Quaſi portētū
[e]factus ſum[f]multis:[g] &
tu[h]ſpes mea[i]fortiſſima .
[k]Impleatur[l]os meū[m]lau
de tua:[n]tota[o]die [p]magni
tudine tua.[q]Ne[r]p̄iicias
me[s]in tp̄e[t]ſenectutis:
[u]cū defecerit [x]fortitudo
mea[y]ne [z]derelinq̄s me.
[a]Quia[b]dixerūt [c]inimici
mei[d]mihi:[e]& qui obſer-
uabāt[f]aīam meā [g]cōſiliū
inierūt[h]p̄iter. [i]Dicentes
[k]deus[l]dereliquit eū: [m]p-
ſequimini[n]& cōprehen-
dite eū[o]quia[p]non ē [q]qui
eruat.[r]Deus[s]ne[t]elōgeris
[u]a me: ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ
[x]deꝰ meus[y]in auxiliū mi
hi[z]feſtina.[a]Cōfūdātur &
[b]conſumātur[c]aduerſarii
[d]anime mee: [e]operiātur
[f]opprobrio[g]& cōfuſiōe
[h]qui[i]querūt[l]malū mihi.
[k]Ego aūt[l]iugiter[m]expe-
ctabo:[n]& adiiciā[o]ſuper
[p]oēs[q]laudationes tuas.
[r]Os meum[s]narrabit ꝏ
[t]iuſtitiam tuā:[u]tota [x]die
[y]ſalutare tuum: ꝏꝏꝏꝏ
[z]quoniam[a]non [b]cogno-
ui[c]litteraturas. [d]Ingredi
ar[e]in fortitudine[f]domi-
ni[g]dei:[h]recordabor ꝏꝏ

ad adiuuādū me feſtina. ¶Cōfundātur ⁊ re
ἐις τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντρα
uereātur qui querūt aīaꝫ meā. Auertan ē.39.
πήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου. Ἀποστραφήτω-
tur retrorſū ⁊ erubeſcāt: qui volūt
σαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθήτωσαν, οἱ βουλόμενοί
mihi mala. Auertātur ſtatim erubeſcētes: q̄
μοι κακά. Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ
dicūt mihi euge euge. Exultēt ⁊ letē
λέγοντές μοι εὖγε εὖγε. Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτω
tur in te oēs q̄ querūt te deus. Et di
σαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε ὁ θεός. Καὶ λεγέτω-
cāt ſemp: magnificetur dn̄s: q̄ diligūt
σαν διαπαντός, μεγαλυνθήτω ὁ κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ
ſalutare tuū. Ego xͦo egenus ſū ⁊ paup: deus ad
σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης, ὁ θεὸς βοή
iuua me: adiutor meꝰ ⁊ liberator meꝰ es tu: dn̄e ne moreris.
θησόν μοι, βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, κύριε μὴ χρονίσης.

David pſalmus filiorꝫ ionadab: ⁊ porꝫ
Τῷ δαδ ψαλμὸς τῶν υἱῶν ἰωναδάβ, καὶ τῶν πρώτως
captiuorꝫ. ſine titulo apud hebreos. 70.
αἰχμαλωτισθέντων. ἀνεπίγραφος παρ' ἑβραίοις. ό.

IN te dn̄e ſpaui: nō cōfundar in eternū. ē.30.
Ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.
In iuſtitia tua libera me ⁊ eripe me. Inclina ad
Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με. Κλῖνον πρός
me aurē tuā ⁊ ſalua me. Eſto mihi in deū protecto
με τὸ οὖς σου καὶ σῶσόν με. Γενοῦ μοι εἰς θεὸν ὑπερασπι-
rē: ⁊ in locū munitū vt ſaluū me facias. Q̄m firmamētū
στήν, καὶ εἰς τόπον ὀχυρὸν τοῦ σῶσαί με. Ὅτι στερέωμά
meū ⁊ refugiū meū es tu. Deus meus eripe me de ma
μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ. Ὁ θεός μου ῥῦσαί με ἐκ χει
nu pctōris: de manu ꝯlegē agētis ⁊ ini
ρὸς ἁμαρτωλοῦ, ἐκ χειρὸς παρανομοῦντος καὶ ἀδικοῦν-
qui. Q̄m tu es paciētia mea dn̄e: dn̄e ſpes mea a iu
τος. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπομονή μου κύριε, κύριε ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεό
uētute mea. In te cōfirmatꝰ ſū ex vtero: de vē
τητός μου. Ἐπὶ σὲ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστρός, ἐκ κοιλί-
tre mrīs mee tu meꝰ es ꝓtector. In te cātatio mea
ας μητρός μου σύ μου εἶ σκεπαστής. Ἐν σοὶ ἡ ὕμνησίς μου
ſemp: tāq̄ ꝓdigiū factus ſū multis: ⁊ tu
διαπαντός, ὡσεὶ τέρας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς, καὶ σὺ
adiutor meus fortis. Repleat os meū laude:
βοηθός μου κραταιός. Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως,
vt cātē gl'ā tuā: tota die magni
ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλο-
tudinē tuā. Ne proiicias me in tp̄e ſenectutis: cū
πρέπειάν σου. Μὴ ἀπορρίψῃς με εἰς καιρὸν γήρως, ἐν τῷ
defecerit v͛tus mea ne derelinquas me. Quia dixe͛t
ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με. Ὅτι εἶπον
inimici mei mihi: ⁊ q̄ cuſtodiebāt aīaꝫ meā
οἱ ἐχθροί μου ἐμοί, καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχήν μου
cōſiliū fecerūt in vnū. Dicētes: deus dereliq̄t
ἐβουλεύσαντο ἐπὶ τὸ αὐτό. Λέγοντες, ὁ θεὸς ἐγκατέλιπεν
eū: ꝑſeq̄mini ⁊ cōprehēdite eū: q2 nō eſt
αὐτόν, καταδιώξατε καὶ καταλάβετε αὐτόν, ὅτι οὐκ ἔστιν
qui eripiat. Deus meꝰ ne elōgeris a me: deus meꝰ
ὁ ῥυόμενος. Ὁ θεός μου μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμοῦ, ὁ θεός μου
in adiutoriū meū reſpice. Cōfundātur ⁊ defi
εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐκλιπέ-
ciāt detrahētes aīe mee: operiā
τωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντες τὴν ψυχήν μου, περιβαλλέσθω
tur confuſione ⁊ pudore q̄ q̄rūt mala mihi.
σαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι.
Ego āt ſemp ſpabo in te: ⁊ adiiciā ſup om
Ἐγὼ δὲ διαπαντὸς ἐλπιῶ ἐπὶ σέ, καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶ
nē laudē tuā. Os meū ānūtiabit iuſtitiā
σαν τὴν αἴνεσίν σου. Τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην
tuā: tota die ſalutare tuū. Q̄m nō cognoui littera
σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου. Ὅτι οὐκ ἔγνων γραμ
turas: introibo in potētiaꝫ dn̄i: dn̄e memorabor
ματείας, εἰσελεύσομαι ἐν δυναστείᾳ κυ, κύριε μνησθήσομαι τῆς

© Biblioteca Nacional de España

iuſtitie tue ſolius. Deus meus q̄ docuiſti me a iuuē
δικαιοσύνης σου μόνου. Ο θεός μου ἃ ἐδίδαξάς με ἐκ νεό
tute mea: ⁊ vſq͵ nūc p̄nūciabo mirabilia
τητός μου, καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά
tua: ⁊ vſq͵ i ſenectā ⁊ ſeniū. Deus meus ne dere
σου, καὶ ἕως γήρως καὶ πρεσβείου. Ο θεός μου μὴ ἐγκα-
linquas me donec āñūciē brachiū tuū gñatiōi
ταλίπῃς με ἕως ἂν ἀπαγγελῶ τὸν βραχίονά σου τῇ γενεᾷ
omī q̄ vētura ē. Potētiam tuā ⁊ iuſtitiā
πάσῃ τῇ ἐρχομένῃ. Τὴν δυναστείαν σου καὶ τὴν δικαιοσύνην
tuā deus vſq͵ in altiſſima: Que feciſti mihi magnalia: de-
σου ὁ θεὸς ἕως τῶν ὑψίστων, Α ἐποίησάς μοι μεγαλεῖα, ὁ θε
us q̄s ſimilis tibi? Quātas oſtēdiſti mihi tribulatōes mltas ⁊
ὸς τίς ὅμοιός σοι; Οσας ἔδειξάς μοι θλίψεις πολλὰς καὶ
malas: ⁊ cōuerſus viuificaſti me: ⁊ de abyſ
κακάς, καὶ ἐπιστρέψας ἐζωοποίησάς με, καὶ ἐκ τῶν ἀβυσ-
ſis t̃re reduxiſti me. Multiplicaſti ſup me magni
σων τῆς γῆς ἀνήγαγές με. Επλεόνασας ἐπ᾿ ἐμὲ τὴν μεγα
ficētiā tuā: ⁊ cōuerſus cōſolatus es me: ⁊ de
λωσύνην σου, καὶ ἐπιστρέψας παρεκάλεσάς με, καὶ ἐκ τῶν
abyſſis t̃re iterū reduxiſti me. Et eñi ego cōfi
ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με. Καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολο
tebor tibi in pp̄lis dñe: in vaſis pſalmi v̄itatē
γήσομαί σοι ἐν λαοῖς κύριε, ἐν σκεύεσι ψαλμοῦ τὴν ἀλήθει
tuā deus. Pſallā tibi in cithara ſctūs iſrael.
άν σου ὁ θεός. Ψαλῶ σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ ἅγιος τοῦ ἰσραήλ.
Exultabūt labia mea dū cātauero tibi: ⁊ ani
Αγαλλιάσονται τὰ χείλη μου ὅταν ψάλω σοι, καὶ ἡ ψυ-
ma mea q̄ꝫ redemiſti. Inſup āt ⁊ lingua mea tota
χή μου ἣν ἐλυτρώσω. Ετι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου ὅλην τὴν ἡ-
die meditabit̃ iuſtitiā tuā. Cū cōfu
μέραν μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου. Οταν αἰσχυν-
ſi ⁊ reueriti fuerīt q̄ querūt mala mihi.
θῶσι καὶ ἐντραπῶσιν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι.

In ſalomonē pſalmus dd. 71.
Εἰς σαλομὼν ψαλμὸς τῷ δαδ'. οα.

Deus iuditiū tuū regi da: ⁊ iuſti-
Ο θεὸς τὸ κρίμά σου τῷ βασιλεῖ δός, καὶ τὴν δικαιο
tiā tuā filio regis: Iudicare pp̄lm tuū
σύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως, Κρίνειν τὸν λαόν σου
in iuſtitia: ⁊ paupes tuos in iuditio. Suſci
ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τοὺς πτωχούς σου ἐν κρίσει. Αναλα
piāt mōtes pacē pp̄lo: ⁊ colles iuſtitiā.
βέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην.
Iudicabit paupes pp̄li: ⁊ ſaluos faciet filios
Κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ, καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν
paupum. Et humiliabit calūniatorē: ⁊ p̄ma
πενήτων. Καὶ ταπεινώσει συκοφάντην, καὶ συμπα-
nebit cū ſole: Et añ lunā i gñatōe gñationū.
ραμενεῖ τῷ ἡλίῳ, Καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεὰς γενεῶν.
Deſcēdet ſicut pluuia in vellꝰ: ⁊ ſicut ſtillicidia ſtil-
Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, καὶ ὡσεὶ σταγὼν ἡ στά
lātia ſup trā. Orietur in diebus eius iuſti
ζουσα ἐπὶ τὴν γῆν. Ανατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιο
tia: ⁊ abūdātia pacis donec auferatur luna. Et
σύνη, καὶ πλῆθος εἰρήνης ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη. Καὶ
dñabitur a mari vſq͵ ad mare ⁊ a flu
κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης καὶ ἀπὸ πο-
minibꝰ vſq͵ ad t̃mios orbis terrāꝝ: Corā illo p̄
ταμῶν ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης, Ενώπιον αὐτοῦ προ-
cidēt ethiopes: ⁊ inimici eius terrā lingēt. Re
πεσοῦνται αἰθίοπες, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσι. Βα
ges tharſis ⁊ inſule mūera offerēt: reges
σιλεῖς θαρσεῖς καὶ νῆσοι δῶρα προσοίσουσι, βασιλεῖς
arabū ⁊ ſaba dona adducēt. Et adorabūt
ἀράβων καὶ σαβᾶ δῶρα προσάξουσι. Καὶ προσκυνήσουσιν
eū oēs reges t̃re: oēs gētes ſer
αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη δου-
uient ei: Quia liberauit paupeꝫ a potēte:
λεύσουσιν αὐτῷ, Οτι ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου,
⁊ paupeꝫ cui nō erat adiutor. Parcet
καὶ πένητα ᾧ οὐχ ὑπῆρχε βοηθός. Φείσεται

iuſtitie tue ſolius. Deus docuiſti me ab adoleſcētia mea: & vſq͵ nūc annūciabo mirabilia tua. Inſuper & vſq͵ in ſenectutē & canos deus ne dereliñqs me: donec annunciem brachiū tuū gñationi: cūctiſq͵ qui venturi ſūt fortitudīes tuas. Et iuſtitiā tuā deus vſq͵ ī excelſū: quāta feciſti magnalia deus q̄s ſilis tibi? Qui oñdiſti mihi tribulationes plurimas & malas: cōuerſus viuificabis nos: & de abyſſis terre rurſū educes nos. Multiplicabis magnitudinē meā: & cōuerſus conſolaberis me. Ego āt cōfitebor tibi in vaſis pſalterii: veritatē tuam deus meus: cātabo tibi in cithara ſctē iſrl̃. Laudabunt labia mea cū cātauero tibi: & aīa mea quā redemiſti. Inſup & līgua mea tota die meditabitur iuſtitiam tuā: quia cōfuſi ſūt & dehoneſtati querentes malum mihi.

Salomoni. 72.

Deus iudicium tuū regi da: & iuſtitiā tuā filio regis. Iudicabit populū tuū in iuſtitia: & pauperes tuos in iudicio. Aſſumēt mōtes pacē populo: & colles iuſtitiam. Iudicabit pauperes populi: ſaluabit filios pauperū: & cōfringet calūniatorem. Et timebunt te quādiu erit ſol: & vltra lunā in gñatione gñationū. Deſcēdet vt pluuia ſuper vellus: vt ſtille irrorātes terrā. Germinabit in diebus eius iuſtus: & multitudo pacis dōec nō ſit luna. Et dñabitur a mari vſq͵ ad mare: & a flumine vſq͵ ad terminos terre. Corā illo p̄cidēt ethiopes: & inimici eiꝰ puluerē lingent. Reges tharſis & inſule munera offerēt: reges arabie & ſaba tributū cōferēt. Et adorabunt eū omnes reges: vniuerſe natiōes ſeruiēt ei. quia eruet pauperem a potente: & inopē cui non ē adiutor. Parcet

צדקתך לבדך: אלהים למדתני | בדד
מנעורי ועד הנה אגיד נפלאתיך: | נער נגד
וגם עד זקנה ושיבה אלהים אל | פלא שוב
תעזבני עד אגיד זרועך לדור | עזב
לכל יבוא גבורתך: וצדקתך | זרע בוא
אלהים עד מרום אשר עשית | רום עשה
גדלות אלהים מי כמוך: אשר
הראיתני צרות רבות ורעות | ראה צור
תשוב תחייני ומתהמות הארץ | רבב רוע
תשוב תעלני: תרב גדלתי ותסב | שוב חיה
תנחמני: גם אני אודך בכלי | עלה
נבל אמתך אלהי אזמרה לך | רבה סבב
בכנור קדוש ישראל: תרננה | נחם ידה
שפתי כי אזמרה לך ונפשי | כלה זמר
אשר פדית: גם לשוני כל | כנר קדש
היום תהגה צדקתך כי בשו | רנן שפה
כי חפרו מבקשי רעתי: | פדה לשן
 | הגה בוש
lxxii. לשלמה | בקש
אלהים משפטיך למלך תן | שפט נתן
וצדקתך לבן מלך: ידין עמך | דין
בצדק ועניך במשפט: ישאו | ענה שפט
הרים שלום לעם וגבעות בצדקה: | נשא שלם
ישפט עניי עם יושיע לבני | ענה ישע
אביון וידכא עושק: ייראוך | אבה
עם שמש ולפני ירח דור דורים: | דכא עשק
ירד כמטר על גז כרביבים זרזיף | ירא פנה
ארץ: יפרח בימיו צדיק ורב | גזז רבב
שלום עד בלי ירח: וירד מים | פרח יום
עד ים ומנהר עד אפסי ארץ: | צדק רדה
לפניו יכרעו ציים ואיביו עפר | כרע
ילחכו: מלכי תרשיש ואיים | ציה לחך
מנחה ישיבו מלכי שבא | אי שוב
וסבא אשכר יקריבו: | שבר קרב
וישתחוו לו כל מלכים כל | שחה עבד
גוים יעבדוהו: כי יציל אביון | נצל אבה
משוע ועני ואין עזר לו: יחס | שוע ענה
 | חוס

עַל־דַּל וְאֶבְיוֹן וְנַפְשׁוֹת אֶבְיוֹנִים
יוֹשִׁיעַ׃ מִתּוֹךְ וּמֵחָמָס יִגְאַל — יָשַׁע גָּאַל
נַפְשָׁם וְיֵיקַר דָּמָם בְּעֵינָיו׃ וִיחִי — חָיָה
וְיִתֶּן־לוֹ מִזְּהַב שְׁבָא וְיִתְפַּלֵּל בַּעֲדוֹ — נָתַן פָּלַל
תָמִיד כָּל־הַיּוֹם יְבָרֲכֶנְהוּ׃ יְהִי — תָּמַד בָּרַךְ הָיָה
פִסַּת־בַּר בָּאָרֶץ בְּרֹאשׁ הָרִים
יִרְעַשׁ כַּלְּבָנוֹן פִּרְיוֹ וְיָצִיצוּ מֵעִיר — רָעַשׁ פָּרָה
כְּעֵשֶׂב הָאָרֶץ׃ יְהִי שְׁמוֹ לְעוֹלָם — צִיץ עָלַם
לִפְנֵי־שֶׁמֶשׁ יִנּוֹן שְׁמוֹ וְיִתְבָּרְכוּ בוֹ — פָּנָה נִין
כָּל־גּוֹיִם יְאַשְּׁרוּהוּ׃ בָּרוּךְ יְהוָה — בָּרַךְ אָשַׁר
אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה
נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ׃ וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ — פָּלָא בָּדַד
לְעוֹלָם וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת־כֹּל — עָלַם מָלֵא
הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן׃ כָּלּוּ תְּפִלּוֹת — כָּבַד כָּלָה

lxxiij.

דָּוִד בֶּן־יִשָׁי׃ — פָּלַל זָמַר
מִזְמוֹר לְאָסָף אַךְ טוֹב לְיִשְׂרָאֵל
אֱלֹהִים לְבָרֵי לֵבָב׃ וַאֲנִי כִּמְעַט — בָּרַר
נָטָיוּ רַגְלָי כְּאַיִן שֻׁפְּכָה אֲשֻׁרָי׃ — נָטָה
כִּי־קִנֵּאתִי בַּהוֹלְלִים שְׁלוֹם — הָלַל שָׁלַם
רְשָׁעִים אֶרְאֶה׃ כִּי אֵין — רָאָה
חַרְצֻבּוֹת לְמוֹתָם וּבָרִיא אוּלָם׃ — בָּרָא
בַּעֲמַל אֱנוֹשׁ אֵינֵמוֹ וְעִם — אָנַשׁ
אָדָם לֹא יְנֻגָּעוּ׃ לָכֵן עֲנָקַתְמוֹ — נָגַע
גַאֲוָה יַעֲטָף־שִׁית חָמָס לָמוֹ׃ — גָּאָה עָטַף שׁוּת
יָצָא מֵחֵלֶב עֵינֵמוֹ עָבְרוּ
מַשְׂכִּיּוֹת לֵבָב׃ יָמִיקוּ וִידַבְּרוּ — שָׂכָה מוּק
בְרָע עֹשֶׁק מִמָּרוֹם יְדַבֵּרוּ׃ — דָּבַר רוּעַ
שַׁתּוּ בַשָּׁמַיִם פִּיהֶם וּלְשׁוֹנָם — רוּם שׁוּת
תִּהֲלַךְ בָּאָרֶץ׃ לָכֵן יָשׁוּב עַמּוֹ הֲלֹם — פֶּה לָשׁוֹן שׁוּב הָלַךְ
וּמֵי מָלֵא יִמָּצוּ לָמוֹ׃ וְאָמְרוּ אֵיכָה — מִיץ
יָדַע־אֵל וְיֵשׁ דֵּעָה בְעֶלְיוֹן׃ הִנֵּה — יָדַע עָלָה
אֵלֶּה רְשָׁעִים וְשַׁלְוֵי עוֹלָם הִשְׂגּוּ — עָלַם שָׂגָה
חָיִל׃ אַךְ־רִיק זִכִּיתִי לְבָבִי וָאֶרְחַץ — זָכָה רָחַץ
בְּנִקָּיוֹן כַּפָּי׃ וָאֱהִי נָגוּעַ כָּל — נָקָה הָיָה נָגַע
הַיּוֹם וְתוֹכַחְתִּי לַבְּקָרִים׃ אִם — יָכַח
אָמַרְתִּי אֲסַפְּרָה כְמוֹ הִנֵּה דוֹר — סָפַר

pauperi & inopi: & animas pauperum ſaluabit. Ab vſura & iniquitate redimet aias eorũ: & p̃cioſus erit ſanguis eoꝝ corã oculis ei⁹. Et viuet & dabitur ei de auro ſabba: & orabunt de eo iugiter: tota die bñdicẽt ei. Erit memorabile triticũ in terra in capite mõtiũ: eleuabitur ſicut libani fructus eius. & florebunt de ciuitate ſicut fenũ terre. Erit nomẽ eius in eternũ: vltra ſolẽ pſeuerabit nomẽ ei⁹: & bñdicẽtur in eo oẽs gẽtes & btificabũt eũ. Benedictus dominus deus iſrael: qui facit mirabilia ſolus. Et bñdictũ nomen glorie ei⁹ in eternũ: & implebitur gloria eius vniuerſa terra: amen amen.

Complete ſunt oratiões dauid filii ieſſe.

canticum aſaph. 73.

Attamen bonus iſrael deus: his q mũdo ſunt corde. Mei aũt pene vacillauerũt pedes: pene effuſi ſunt greſſus mei. Quia emulatus ſum contra iniquos: pacẽ ĩpiorum vidẽs. Quia non cogitauerũt de morte ſua: & firma ſunt veſtibula eorum. In labore hominum nõ ſũt: & cũ hominibus non flagellabuntur. Ideo nutriti ſunt ad ſupbiã: circũdederũt iniquitatem ſibi. Proceſſerũt a piguedine oculi eorũ: trãſierũt cogitatiões cordis. Irriſerunt & locuti ſunt in malicia: calumniam de excelſo loquentes. Poſuerunt in celũ os ſuum: & lingua eorum deãbulauit ĩ tra. Propterea cõuertetur ppl's eius huc: & qs plenus ĩuenietur ĩ eis? Et dixerũt quõ nouit deus: & ſi ẽ ſciẽtia in excelſo. Ecce iſti impii: & abũdãtes ĩ ſeculo multiplicauerũt diuitias. Ergo ne fruſtra mundaui cor meũ: & laui ĩ innocẽtia manus meas. Et fui flagellatus tota die: & increpatio mea in matutinis. Dixi ſi narrauero ſic: ecce generationem

paupi ⁊ inopi: ⁊ aias pauperũ ſaluas faciet. Ex vſu
πτωχοῦ καὶ πένητος, καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει. Ἐκ τό-
ris ⁊ ex iniq̃tate redimet aias eoꝝ: ⁊ honorabile
κου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ ἔντιμον
nomẽ eius corã illis. Et viuet ⁊ dabitur
τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ ζήσεται καὶ δοθήσεται
ei de auro arabie: ⁊ adorabũt de ip-
αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς ἀραβίας, καὶ προσεύξονται περὶ αὐ-
ſo ſemp. Tota die bñdicẽt ei: erit
τοῦ διαπαντός. Ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτόν, ἔσαι
firmamẽtũ in tra in ſũmis mõtiũ. Supextolletur ſup
ϛήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ᾽ ἄκρων τῶν ὀρέων. Ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ
libanũ fructus eius: ⁊ florebũt de ciuitate ſi-
τὸν λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὡ-
cut fenũ tre. Erit nomẽ eius bñdictũ in
σεὶ χόρτος τῆς γῆς. Ἔσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς
ſecula: añ ſolẽ pmanet nomẽ eius. Et bñ-
τοὺς αἰῶνας, πρὸ τοῦ ἡλίου διαμένει τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐνευ-
dicẽtur in ipo oẽs trib⁹ tre: oẽs
λογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, πάντα τὰ
gẽtes btificabũt eũ. Bñs dñs deus iſra-
ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν. Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ ἰσρα-
el. q̃ fecit mirabilia ſolus. Et benedictũ nomẽ
ήλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος. Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα
maieſtatis eius in eternũ: ⁊ in ſeculũ ſeculi.
τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Et replebitur maieſtate ei⁹ ois tra: fiat fiat.
Καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ, γένοιτο γένοιτο.
Defecerũt laudes dd filij ieſſe: pſalmus aſaph. 72.
Ἐξέλιπον οἱ ὕμνοι δαδ υἱοῦ ἰεσσαί, ψαλμὸς τῷ ἀσάφ. οβ´

Quam bonus deus iſrael his q̃ recto ſũt corde.
Ὡς ἀγαθὸς ὁ θεὸς τῷ ἰσραὴλ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.
Mei ãt pene moti ſũt pedes: pe-
Ἐμοῦ δὲ παρὰ μικρὸν ἐσαλεύθησαν οἱ πόδες, παρ᾽ ὀλί-
ne effuſi ſũt greſſus mei. Quia zelaui ſup
γον ἐξεχύθη τὰ διαβήματά μου. Ὅτι ἐζήλωσα ἐπὶ τοῖς
iniquos: pacẽ pctõꝝ vidẽs. Quia nõ eſt reſpectus
ἀνόμοις, εἰρήνην ἁμαρτωλῶν θεωρῶν. Ὅτι οὐκ ἔσιν ἀνάνευσις
in morte eoꝝ: ⁊ firmamẽtũ in plaga eoꝝ. In
ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν, καὶ ϛερέωμα ἐν τῇ μάσιγι αὐτῶν. Ἐν
laborib⁹ hoĩuꝫ nõ ſũt: ⁊ cũ hoibus nõ flagel-
κόποις ἀνθρώπων οὐκ εἰσί, καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ μασιγω-
labũtur: ideo tenuit eos ſupbia co-
θήσονται, διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐτοὺς ἡ ὑπερηφανία αὐ-
rũ in finẽ. Operti ſũt iniq̃tate ⁊ impietate ſu-
τῶν εἰς τέλος, Περιεβάλοντο ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν ἑαυ-
a: pdibit q̃ſi ex adipe iniq̃tas eoꝝ. Tranſie-
τῶν, ἐξελεύσεται ὡς ἐκ ϛέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν. Διήλθο-
rũt in affectũ cordis: cogitauerũt ⁊ locuti ſũt in
σαν εἰς διάθεσιν καρδίας, διενοήθησαν καὶ ἐλάλησαν ἐν
neq̃tia: iniq̃tatẽ in excelſo locuti ſũt. Poſuerũt in ce-
πονηρίᾳ, ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος ἐλάλησαν. Ἔθεντο εἰς οὐ-
lũ os ſuũ: ⁊ lingua eoꝝ trãſiuit in
ρανὸν τὸ ϛόμα αὐτῶν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διῆλθεν ἐπὶ
terra. Ideo cõuertet ppl's meus hic:
τῆς γῆς. Διὰ τοῦτο ἐπιϛρέψει ὁ λαός μου ἐνταῦθα,
⁊ dies pleni inuenientur in eis. Et dixerũt
καὶ ἡμέραι πλήρεις εὑρεθήσονται ἐν αὐτοῖς. Καὶ εἶπον
quomõ ſciuit deus: ⁊ ſi eſt ſcia in excelſo? Ecce
πῶς ἔγνω ὁ θεός, καὶ εἰ ἔσι γνῶσις ἐν τῷ ὑψίϛῳ; Ἰδοὺ
ipi pctõres ⁊ abũdãtes in ſeculo: ob-
οὗτοι οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ εὐθηνοῦντες εἰς τὸν αἰῶνα, κα-
tinuerũt diuitias. Et dixi: ergo ſine cauſa iuſtificaui
τέσχον πλούτου. Καὶ εἶπα, ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα
cor meũ ⁊ laui iter inocẽtes manus
τὴν καρδίαν μου καὶ ἐνιψάμην ἐν ἀθῴοις τὰς χεῖράς
meas. Et fui flagellatus tota die:
μου. Καὶ ἐγενόμην μεμαϛιγωμένος ὅλην τὴν ἡμέραν,
⁊ caſtigatio mea in matutinis. Si dicebã narra-
καὶ ὁ ἔλεγχός μου εἰς τὰς πρωΐας. Εἰ ἔλεγον διηγήσο-
bo ſic: ecce nationẽ
μαι οὕτως, ἰδοὺ τῇ γενεᾷ τῶν

© Biblioteca Nacional de España

filioꝝ tuoꝝ reꝓbaui: ⁊ exiſtimabã vt cognoſcerẽ. Hoc la
ὑιῶν σου ἠσυνθέτηκα, καὶ ὑπέλαβον τοῦ γνῶναι. Τοῦτο κό
boꝛ eſt añ me: donec intrem in ſctũariũ
πος ἐςὶν ἐνώπιόν μου, ἕως οὗ εἰσέλθω εἰς τὸ ἁγιαςήριον τοῦ
dei: ⁊ intelligã in nouiſſimis eoꝝ. Uerũtñ ꝓꝑ do
θεοῦ, καὶ συνῶ εἰς τὰ ἔσχατα αὐτῶν. Πλὴν διὰ τὰς δολιό-
los eoꝝ poſuiſti eis mala: deieciſti eos cũ
τητας αὐτῶν ἔθου αὐτοῖς κακά, κατέβαλες αὐτοὺς ἐν
alleuarẽtur. Quõ facti ſũt in deſolationẽ? ſubito defe
τῷ ἐπαρθῆναι. Πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρήμωσιν; ἐξάπινα ἐξέ-
cerũt: perierũt ꝓꝑ iniqtatẽ ſuã. Uelut ſomniũ
λιπον, ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. Ὡσεὶ ἐνύπνι-
exſurgẽtis dñe in ciuitate tua imaginẽ ipoꝝ
ον ἐξεγειρομένου κύριε ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν
ad nihilũ rediges. Quia inflãmatũ ẽ coꝛ meũ: ⁊ renes
ἐξουδενώσεις. Ὅτι ἐξεκαύθη ἡ καρδία μου, καὶ οἱ νεφροί
mei cõmutati ſũt. Et ego ad nihilũ redact⁹ ſũ: ⁊ neſciui:
μου ἠλλοιώθησαν. Κἀγὼ ἐξουδενωμένος, καὶ οὐκ ἔγνων,
iumẽtũ factus ſũ apd̃ te: ⁊ ego ſemꝑ tecum.
κτηνώδης ἐγενήθην παρὰ σοί, κἀγὼ διαπαντὸς μετὰ σοῦ.
Tenuiſti manũ dexterã meã: ⁊ in cõſilio
Ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου, καὶ ἐν τῇ βουλῇ
tuo deduxiſti me: ⁊ cũ glĩa ſuſcepiſti me. Quid eñ
σου ὡδήγησάς με, καὶ μετὰ δόξης προσελάβου με. Τί γάρ
mihi eſt in celo: ⁊ a te qd vo
μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ παρὰ σοῦ τί ἠθέλη-
lui ſuꝑ terrã? Defecit coꝛ meũ ⁊ caro mea:
σα ἐπὶ τῆς γῆς; Ἐξέλιπεν ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου,
deus coꝛdis mei ⁊ ꝑs mea deus in eternũ.
ὁ θεὸς τῆς καρδίας μου καὶ ἡ μερίς μου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.
Quia ecce q elõgãt ſe a te: ꝑibũt.
Ὅτι ἰδοὺ οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σοῦ, ἀπολοῦνται.
perdidiſti oẽm q fornicat abs te. Mihi aũt
ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ. Ἐμοὶ δὲ
adherere deo bonũ eſt: ponere in do
τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ θεῷ ἀγαθόν ἐςι, τίθεσθαι ἐν τῷ κυ-
mino ſpeȝ meã. Ut annũciẽ oẽs
ρίῳ τὴν ἐλπίδα μου. Τοῦ ἐξαγγεῖλαί με πάσας τὰς
predicatiões tuas: in poꝛtis filie ſion.
αἰνέσεις σου, ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς σιών.

Intellectus aſaph. 73.
Συνέσεως τῷ ἀσάφ. ογ΄.

UT quid deus repuliſti in finẽ: iratus ẽ furoꝛ tu⁹
Ἱνατί ὁ θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος, ὠργίσθη ὁ θυμός σου
ſuꝑ oues paſcue tue? Memoꝛ eſto cõgregatiõis tue
ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου; Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου
quã poſſediſti ab initio: redemiſti ṽgã hereditatis tue.
ἧς ἐκτήσω ἀπ᾽ ἀρχῆς, ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου.
Mõs ſion hic in q habitaſti in eo: leua
Ὄρος σιὼν τοῦτο ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ, ἔπαρον τὰς
manus tuas in ſuꝑbias eoꝝ in finẽ. Quãta
χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος. Ὅσα
malignat⁹ ẽ inimicus in ſctõ tuo: ⁊ gl'iati ſũt
ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τῷ ἁγίῳ σου, καὶ ἐνεκαυχήσαντο
qui oderũt te in medio ſolẽnitatis tue. Poſuerũt ſi-
οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς σου. Ἔθεντο τὰ ση-
gna ſua ſigna: ⁊ nõ cognouerũt: ſicut in exitu
μεῖα αὐτῶν σημεῖα, καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ὡς εἰς τὴν ἔξοδον
ſuꝑ ſũmũ. Quaſi in ſylua lignoꝝ ſecurib⁹ exciderũt
ὑπεράνω. Ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων ἀξίναις ἐξέκοψαν τὰς
ianuas eius in idipm: in ſecuri ⁊ aſcia de
θύρας αὐτῆς ἐπιτοαυτό, ἐν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ κα-
iecerũt eã. Incẽderũt ĩ igne ſctũariũ tuũ
4. Re. 15. τέρραξαν αὐτήν. Ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαςήριόν σου
in terra: polluerũt tabnaculũ nois tui. Dixerũt
εἰς τὴν γῆν, ἐβεβήλωσαν τὸ σκήνωμα τοῦ ὀνόματός σου. Εἶπον
in coꝛde ſuo cognatiões eoꝝ ſimul: venite
ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν αἱ συγγένειαι αὐτῶν ἐπιτοαυτό, δεῦτε
⁊ qeſcere faciamus oẽs dies feſtos dei a terra.
καὶ καταπαύσωμεν πάσας τὰς ἑορτὰς τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς.
Signa nr̃a nõ vidim⁹ nõ eſt vltra pꝛopheta: ⁊ nos
Τὰ σημεῖα ἡμῶν οὐκ εἴδομεν, οὐκ ἔςιν ἔτι προφήτης, καὶ ἡμᾶς

filioꝝ tuoꝝ reliqui. Et
cogitaui vt ĩtelligerẽ i-
ſtud. labor eſt in oculis
meis. Donec veniam
ad ſctũariũ dei: intelli
gã in nouiſſimo eorum.
Verũtñ in lubrico po-
ſuiſti eos: deieciſti eos
ad interitũ. Quõ vaſta
ti ſunt? ſubito
defecerũt: cõſũpti ſũt
quaſi non ſint. Quaſi
ſoniũ euigilãtis dñe in
ciuitate imagines eorũ
ad nihilum rediges.
Quia cõtractũ eſt cor
meũ: & lũbi mei velut i-
gnis fumigãs. Et ego ĩ-
ſipiẽs & neſcius: q̃ſi iu-
mẽtũ factus ſum apd̃ te
Et erã ſꝑ tecũ: tene-
bas manũ dexterã me-
am. In cõſiliũ tuũ dedu
ces me: & poſtea in glo
ria ſuſcipies me. Quid
mihi ẽ in celo: & tecũ
nolui ĩ terra? Cõſuma
ta ẽ caro mea & cor me
um: robur cordis mei
& ꝑs mea deus in eter
nũ. Quia ecce qui elõ
gãt ſe a te ꝑibũt: ꝑdidi-
ſti oẽm fornicãtẽ a te.
Mihi ãt appropinqua-
re deo bonũ eſt: poſui
in dño deo ſpem meã:
vt narrem omnes an-
nunciationes tuas.

Eruditio aſaph. 74.

UT quid deus repu
liſti in finẽ: fuma-
bit furor tuus in grege
paſcue tue? Recordare
cõgregationis tue quã
poſſediſti ab initio: re
demiſti virgã heredita-
tis tue mõtẽ ſion ĩ quo
habitaſti. Sublimitas
pedũ tuorũ diſſipata ẽ
vſq; in finẽ: oĩa mala e-
git inimicus in ſctũa-
rio. Fremuerũt hoſtes
tui in medio pacti tui:
poſuerũt ſigna ſua in
tropheum. Manifeſta
in introitu deſuper: in
ſaltu lignorum
ſecures. Et nunc ſcul-
pturas eius pariter
bipenni & dolatoriis
deraſerunt.
Miſerunt ignem in ſan
ctuarium tuũ: in terra
cõtamiauerũt taberna
culũ nõis tui. Dixerũt i
cordib⁹ ſuis poſteri eoꝝ
ſil'. icẽderũt oẽs ſolẽni
tates dei ĩ terra. Signa
noſtra non vidimus:
nõ eſt vltra propheta:
& non eſt nobiſcum

בניך בגדתי : ואחשבה לדעת
זאת עמל הוא בעיני : עד אבוא
אל מקדשי אל אבינה לאחריתם :
אך בחלקות תשית למו הפלתם
למשואות : איך היו לשמה כרגע
ספו תמו מן בלהות : כחלום
מהקיץ אדני בעיר צלמם תבזה :
כי יתחמץ לבבי וכליותי אשתונן :
ואני בער ולא אדע בהמות הייתי
עמך : ואני תמיד עמך אחזת
ביד ימיני : בעצתך תנחני ואחר
כבוד תקחני : מי לי בשמים
ועמך לא חפצתי בארץ : כלה
שארי ולבבי צור לבבי וחלקי
אלהים לעולם : כי הנה רחקיך
יאבדו הצמתה כל זונה ממך :
ואני קרבת אלהים לי טוב שתי
ביהוה אלהים מחסי לספר כל
מלאכותיך :

lxxiiii.

משכיל לאסף :
למה אלהים זנחת לנצח יעשן
אפך בצאן מרעיתך : זכר
עדתך קנית קדם גאלת
שבט נחלתך הר ציון זה שכנת
בו : הרימה פעמיך למשאות
נצח כל הרע אויב בקדש :
שאגו צרריך בקרב מועדך
שמו אותתם אתות : יודע
כמביא למעלה בסבך עץ
קרדמות : ועתה פתוחיה יחד
בכשיל וכלפות יהלמון :
שלחו באש מקדשך לארץ
חללו משכן שמך : אמרו בלבם
נינם יחד שרפו כל מועדי אל
בארץ : אותתינו לא ראינו
אין עוד נביא ולא אתנו

חשב ידע
בוא
קדש בין
שית נפל
נשא היה
שמם סוף
חלם קוץ
בזה חמץ
כלה שנן
ידע היה
תמד
ימן יעץ
נחה כבד
לקח
עלם רחק
אבד צמת
זנה מן
שות חסה
לאך
שכל
עשן
רעה
יעד קנה
רום נשא
רוע איב
צור יעד
שום ידע
בוא עלה
פתח
כשל הלם
קדש
שכן
יעד
ראה
נבא

© Biblioteca Nacional de España

ידע עד מה׃ עד מתי אלהים
יחרף צר ינאץ אויב שמך — חרף צור
לנצח׃ למה תשיב ידך וימינך — נאץ איב
מקרב חיקך כלה׃ ואלהים מלכי — שוב ימן
מקדם פעל ישועות בקרב — חיק
הארץ׃ אתה פוררת בעזך ים — פעל ישע
שברת ראשי תנינים על המים׃ — פור עזז
אתה רצצת ראשי לויתן תתננו — תנן
מאכל לעם לציים׃ אתה בקעת — לוה נתן
מעין ונחל אתה הובשת נהרות — אכל ציה
איתן׃ לך יום אף לך לילה — עין יבש
אתה הכינות מאור ושמש׃ אתה — כון אור
הצבת כל גבולות ארץ קיץ וחרף — יצב גבל
אתה יצרתם׃ זכר זאת אויב — איב
חרף יהוה ועם נבל נאצו שמך׃
אל תתן לחית נפש תורך חית — נתן חיה
עניך אל תשכח לנצח׃ הבט — ענה שכח
לברית כי מלאו מחשכי ארץ — נבט ברת
נאות חמס׃ אל ישב דך נכלם — חשך נוה
עני ואביון יהללו שמך׃ קומה — שוב דוך
אלהים ריבה ריבך זכר חרפתך — כלם
מני נבל כל היום׃ אל תשכח — אבה הלל
קול צורריך שאון קמיך עלה — רוב שכח
תמיד׃ .lxxv. למנצח אל תשחת — שאה קום
מזמור לאסף שיר׃ הודינו — תמד נצח
לך אלהים הודינו וקרוב שמך — שחת זמר
ספרו נפלאותיך׃ כי אקח מועד — שור ידה
אני מישרים אשפט׃ נמגים — קרב
ארץ וכל ישביה אנכי תכנתי — פלא לקח
עמודיה סלה׃ אמרתי להוללים — יעד ישר
אל תהולו ולרשעים אל תרימו — שבם מוג
קרן׃ אל תרימו למרום קרנכם — כון עמד
תדברו בצואר עתק׃ כי לא — הלל
ממוצא וממערב ולא ממדבר — רום
הרים׃ כי אלהים שפט זה — דבר צור
ישפיל וזה ירים׃ כי כוס ביד — יצא דבר
— שפל רום

qui ſciat vſq; quo. Vſq; quo deus exprobrabit aduerſarius: blaſphemabit inimicus nomen tuū in finē? Quare cōuertis manū tuā & dexterā tuam: ad mediū ſinū tuū cōſumēs? Deus āt rex meus ab initio: operatur ſalutes in medio terre. Tu diſſipaſti in fortitudine tua mare: cōtriuiſti capita draconū in aquis. Tu cōfregiſti capita leuiathan: dediſti eum in eſcam pop̄lo ethiopū. Tu diſrupiſti fontē & torrētē: tu exſiccaſti flumina fortia. Tuus eſt dies & tua eſt nox: tu ordinaſti luminare & ſolem. Tu ſtatuiſti oēs terminos terre: eſtatē & hyemē tu plaſmaſti. Memento huius: inimicus exp̄brauit dn̄o: & populus inſipiēs blaſphemauit nomē tuum. Ne tradas beſtiis aīa; erudità ī lege tua: vite pauperū tuorū ne obliuiſcaris in p̄petuū. Reſpice ad pactū: qa replete ſt̄ tenebris terre hītationes inique. Ne reuertatur cōfractus confuſus: egenus & paup̄ laudabit nomē tuum. Surge deus iudica cām tuam: memēto opprobrii tui ab inſipiente tota die. Ne obliuiſcaris vocis hoſtiū tuorū: ſonitus aduerſarioꝝ tuoꝝ aſcēdit iugiter. Victori vt nō diſp̄das: pſalmus aſaph canticū. 75.

Confeſſi ſumus tibi deus confeſſi ſum⁹ & iuxta nomē tuū narrabūt mirabilia tua. Cū accep̄o tp̄s: ego recta iudicabo. Diſſoluetur terra cum omnibus habitatorib⁹ ſuis: ego appendi colūnas ei⁹. Sp. Dixi inique agentibus nolite inique agere: & impiis nolite exaltare cornu. Nolite extollere in excelſū cornu veſtrū: loquētes in ceruice veteri. Quia neq; ab oriente neq; ab occidente: neq; a ſolitudine montium. Sed deus iudex hunc humiliabit: & hūc exaltabit. Quia calix ī māu

nō cognoſcet āpli⁹. Uſq; quo deus iꝓpabit inimicus: ir=
ου γνώσεται ἔτι. Ἕως πότε ὁ θεὸς ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρός, πα
ritabit aduerſarius nomē tuū in finē? Ut qd auer=
ροξυνεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος; Ἱνατί ἀπο
tis manū tuā ⁊ dexterā tuā de medio
στρέφεις τὴν χεῖρά σου καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ
ſinu tuo in finē? Deus aūt rex nr̄ añ ſe
κόλπου σου εἰς τέλος; Ὁ δὲ θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰ
cula operatus ē ſalutē in medio t̄re. Tu cōfirma
ῶνος εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Σὺ ἐκραταίω
ſti in ꝟtute tua mare: tu cōtriuiſti
σας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν, σὺ συνέτριψας
capita draconū in aqua. Tu cō
τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. Σὺ συ
fregiſti caput draconis: dediſti eū eſ
νέθλασας τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος, ἔδωκας αὐτὸν βρῶ
cā pp̄lis ethiopū. Tu diſrupiſti fontes ⁊ torrē
μα λαοῖς τοῖς αἰθίοψι. Σὺ διέρρηξας πηγὰς καὶ χειμάρ
tes: tu ſiccaſti fluuios ethā. Tuus ē dies: ⁊
ρους, σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς ἠθάμ. Σή ἐστιν ἡ ἡμέρα, καὶ
tua eſt nox: tu fabricatus es aurorā ⁊ ſolē. Tu feci
σή ἐστιν ἡ νύξ, σὺ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ ἥλιον. Σὺ ἐποί
ſti oēs termios t̄re: eſtatē ⁊ ver tu plaſ
ησας πάντα τὰ ὅρια τῆς γῆς, θέρος καὶ ἔαρ σὺ ἔπλα
maſti ea: memor eſto huius. Inimic⁹ iꝓpauit do
σας αὐτά, μνήσθητι ταύτης. Ἐχθρὸς ὠνείδισε τὸν κύ
mino: ⁊ pp̄ls inſipiēs incitauit nomē tuū. Ne tra
ριον, καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομά σου. Μὴ πα
das beſtijs aīaꝫ cōfitētē tibi: ani
ραδῷς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι, τῶν ψυ
mas pauꝑum tuoꝝ ne obliuiſcaris in finē. Reſ
χῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάθῃ εἰς τέλος. Ἐπί
pice in teſtamētū tuū: q2 repleti ſūt q̄ obſ
βλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου, ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκο
curati ſūt t̄re domib⁹ iniq̄tatū. Ne auertatur hu
τισμένοι τῆς γῆς οἴκων ἀνομιῶν. Μὴ ἀποστραφήτω τετα
milis factus cōfuſus: pauꝑ ⁊ inops lauda
πεινωμένος κατῃσχυμμένος; πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσου
būt nomē tuū. Exurge deus iudica cauſā tuā:
σι τὸ ὄνομά σου. Ἀνάστα ὁ θεὸς δίκασον τὴν δίκην σου,
memor eſto impꝓpioꝝ tuoꝝ: q̄ ab inſipiēte tota
μνήσθητι τοῦ ὀνειδισμοῦ σου, τοῦ ὑπὸ ἄφρονος ὅλην τὴν
die. Ne obliuiſcaris vocē ſeruoꝝ tuoꝝ: ſuꝑ
ἡμέραν. Μὴ ἐπιλάθῃ τῆς φωνῆς τῶν ἱκετῶν σου, ἡ ὑπε
bia eoꝝ q̄ oderūt te aſcēdit ſemꝑ.
ρηφανία τῶν μισούντων σε ἀνέβη διαπαντός.

In finē ne corrūpas pſalmus cātici aſaph. 74.
Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρῃς ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ ἀσάφ. οδ.

Confitebimur tibi deus: cōfitebimur tibi:
Ἐξομολογησόμεθά σοι ὁ θεός, ἐξομολογησόμεθά σοι,
⁊ inuocabimus nomē tuū. Narrabo om
καὶ ἐπικαλεσόμεθα τὸ ὄνομά σου. Διηγήσομαι πάν
nia mirabilia tua: cū accep̄o tp̄s: ego iuſti
τα τὰ θαυμάσιά σου, ὅταν λάβω καιρόν, ἐγὼ εὐθύτη
tias iudicabo. Liq̄facta ē t̄ra ⁊ oēs q̄ hītāt
τας κρινῶ. Ἐτάκη ἡ γῆ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες
in ea. Dp̄. Ego cōfirmaui colūnas e
ἐν αὐτῇ. Διάψαλμα. Ἐγὼ ἐστερέωσα τοὺς στύλους αὐ
ius. Dixi iniquis: nolite iniq; agere: ⁊
τῆς. Εἶπα τοῖς παρανομοῦσι, μὴ παρανομεῖτε, καὶ
delinquētib⁹ nolite exaltare cornu. Nolite extollere
τοῖς ἁμαρτάνουσι μὴ ὑψοῦτε κέρας. Μὴ ἐπαίρετε
ī altū cornu vr̄ꝫ. ⁊ nolite loqui aduerſus de
εἰς ὕψος τὸ κέρας ὑμῶν. καὶ μὴ λαλεῖτε κατὰ τοῦ θε
um iniq̄tatē. Quia neq; ab oriēte: neq; ab occidēte:
οῦ ἀδικίαν. Ὅτι οὔτε ἐξ ἐξόδων, οὔτε ἀπὸ δυσμῶν,
neq; a deſertis mōtibus: qm̄ deus iudex eſt. Hūc
οὔτε ἀπὸ ἐρήμων ὀρέων, ὅτι ὁ θεὸς κριτής ἐστι. Τοῦ
humiliat ⁊ hūc exaltat: q2 calix in manu
τον ταπεινοῖ καὶ τοῦτον ὑψοῖ, ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ

© Biblioteca Nacional de España

dñi vini meri plenus mixto. Et inclinauit ex
κυρίου οἴνου ἀκράτου πλῆρες κεράσματος. Καὶ ἔκλινεν ἐκ
hoc in hoc: verũtñ fex eius nõ eſt exinanita. Bibẽt
τούτου εἰς τοῦτο, πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη. Πίονται
oẽs pctõres tre: ego ãt gaudebo in
πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς, ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς
ſeculũ: cãtabo deo iacob. Et oĩa cornua
τὸν αἰῶνα, ψαλῶ τῷ θεῷ ἰακώβ. Καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν
pctõꝝ cõfringã: ꝛ exaltabit cornu iuſti.
ἁμαρτωλῶν συνθλάσω, καὶ ὑψωθήσεται τὸ κέρας τοῦ δικαίου.
In finẽ in laudibꝰ pſalmus aſaph: cãticũ
Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ψαλμὸς τῷ ἀσάφ, ᾠδὴ
ad aſſyriũ. 75.
πρὸς τὸν ἀσσύριον. οε.
Notus in iudea deꝰ: in iſrael magnũ
Γνωστὸς ἐν τῇ ἰουδαίᾳ ὁ θεός, ἐν τῷ ἰσραὴλ μέγα τὸ
nomẽ eius. Et factus ẽ in pace locus eius: ꝛ
ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ
habitatio eius in ſion. Ibi cõfregit potẽtias
κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν σιών. Ἐκεῖ συνέτριψε τὰ κράτη
arcuũ: ſcutũ ꝛ gladiũ ꝛ bellũ. Illumĩas
τῶν τόξων, ὅπλον καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον. Φωτίζεις
tu mirabiliter a mõtibus eternis: turbati ſũt oẽs
σὺ θαυμαστῶς ἀπὸ ὀρέων αἰωνίων, ἐταράχθησαν πάντες
inſipiẽtes corde. Dormierũt ſõnũ ſuũ: ꝛ nihil ĩ
οἱ ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ. Ὕπνωσαν ὕπνον αὐτῶν, καὶ οὐχ
venerũt oẽs viri diuitiaꝝ in manibꝰ ſuis.
εὗρον οὐδὲν πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πλούτου ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
Ab increpatiõe tua deus iacob: dormitauerũt q̃ aſcẽde
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου ὁ θεὸς ἰακώβ, ἐνύσταξαν οἱ ἐπιβεβηκό
rũt equos. Tu terribilis es: ꝛ q̃s reſiſtet tibi:
τες τοῖς ἵπποις. Σὺ φοβερὸς εἶ, καὶ τίς ἀντιστήσεταί σοι;
ex tũc ira tua: de celo auditũ feciſti iudiciũ.
ἀπὸ τότε ἡ ὀργή σου, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠκούτισας κρίσιν.
Terra tremuit ꝛ quieuit: cũ reſurgeret in iudiciũ
Γῆ ἐφοβήθη καὶ ἡσύχασεν, ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰς κρίσιν τὸν
deus: vt ſaluos faceret oẽs mãſuetos tre. Dp̃.
θεόν, τοῦ σῶσαι πάντας τοὺς πραεῖς τῆς γῆς. Διάψαλ
Qm̃ cogitatio hoĩs cõfitebit tibi: ꝛ
μα. Ὅτι ἐνθύμιον ἀνθρώπου ἐξομολογήσεταί σοι, καὶ
reliq̃e cogitatiõis diẽ feſtũ agẽt tibi. Vouete ꝛ
ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίου ἑορτάσει σοι. Εὔξασθε καὶ
reddite dño deo vr̃o: oẽs q̃ in circuitu eius
ἀπόδοτε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν, πάντες οἱ κύκλῳ αὐτοῦ
afferẽt munera. Terribili ꝛ ei qui aufert ſpũm
οἴσουσι δῶρα. Τῷ φοβερῷ καὶ ἀφαιρουμένῳ πνεύματα
principũ: terribili apud reges tre.
ἀρχόντων, φοβερῷ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.
In finẽ pro idithũ pſalmus aſaph. 76.
Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ ἰδιθοὺμ ψαλμὸς τῷ ἀσάφ. ος.
Infra. 143. Voce mea ad dñz clamaui: voce mea ad
Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς τὸν
deũ: ꝛ intẽdit mihi. In die tribulatiõis mee deũ
θεόν, καὶ προσέχε μοι. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν θεὸν
exquiſiui manibus meis: nocte corã eo ꝛ
ἐξεζήτησα ταῖς χερσί μου, νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ καὶ
nõ ſũ deceptus. Renuit cõſolari aĩa mea:
οὐκ ἠπατήθην. Ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή μου,
memor fui dei ꝛ delectatꝰ ſũ. Exercitatꝰ ſũ ꝛ de
ἐμνήσθην τοῦ θεοῦ καὶ εὐφράνθην. Ἠδολέσχησα καὶ ὠλιγο
fecit ſpũs meus. Dp̃. Anticipaue
ψύχησε τὸ πνεῦμά μου. Διάψαλμα. Προκατελάβον
rũt vigilias oculi mei. Turbatꝰ ſũ ꝛ nõ ſũ lo
το φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου. Ἐταράχθην καὶ οὐκ ἐλά
cutus: cogitaui dies antiquos: ꝛ ãnos eternos in mẽ
λησα, διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας, καὶ ἔτη αἰώνια ἐμνή
te habui ꝛ meditatꝰ ſũ. Nocte cũ corde meo exercita
σθην καὶ ἐμελέτησα. Νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέ
bar: ꝛ ſcopebat ſpũs meus. Nũqd in eternũ proij
σχουν, καὶ ἔσκαλλε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώ
ciet dñs: ꝛ nõ apponet vt cõplacitior ſit
σεται κύριος, καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ∞∞∞

dñi eſt: vino merato vſ
qꝫ ad plenũ mixtus: &
ppinabit ex eo: verũtñ
feces eius epotabũt bi
bẽtes oẽs impii terre.
Ego ãt annũciabo ĩſe
piternũ: cãtabo deo ia
cob. Et oĩa cornua ∞
impiorũ confringam:
exaltabuntur cornua
iuſti.
Victori in carminibus
pſ aſaph cantici. 76.
Cognoſcitur ∞
in iudea deus: in iſ
rael magnũ ∞
nomẽ eius. Et factũ ẽ
in ſalẽ tabernaculũ eiꝰ:
& hitaculũ eius in ſion.
Ibi cõfregit volatilia
arcus: ſcutũ & gladiũ
& bellũ. Sp. Lumen
tu es magnifice: a mõ
tibus captiuitatis. ∞
Spoliati ſũt ſupbi cor
de: dormitauerũt ſõni
um ſuũ: & nõ inuene
runt oẽs viri exercitꝰ
manꝰ ſuas. Ab ĩcrepa
tione tua deus iacob:
cõſopitus eſt & currus
& equus. Tu terribilis
es: & quis ſtabit aduer
ſum te ex tunc ira tua.
De celo annũciaſti iudi
ciũ: tra timẽs tacebit.
Cũ ſurrexerit ad iudi
cãdũ deus: vt ſaluos fa
ciat oẽs mites terre.
Sp. Quia ira hominis
confitebitur tibi: reli
quiis ire accĩgeris. Vo
uete & reddite dño đo
veſtro: oẽs qui ĩ circui
tu eius ſunt offerẽt do
na terribili. Auferenti
ſpiritum ducum: terri
bili regibus terre.
Victori ſuper idithun:
aſaph pſalmus. 77.
Voce mea ad deum
clamabo: ∞
voce mea ad deũ & e
xaudiuit me. In die ∞
tribulatiõis mee dñm
exquiſiui: manus mea
nocte extẽditur & nõ
qeſcit: noluit ſe cõſola
ri aĩa mea. Recordãs đi
cõturbabar: loq̃bar in
me ĩpo & đficiebat ſpũſ
meus. Sp. Prohibebã
ſuſpectũ oculorũ meo
rũ: ſtupebã & non loq̃
bar. Recogitabam dies
antiquos: ãnos ſeclorꝝ
Recordabar pſalmorũ
meorꝝ: ĩ nocte cũ cord
meo loq̃bar: & ſcopebã
ſpm̃ meũ. Ergo ne ĩ et
nũ proiiciet dominus
& non propiciabitur

יהוה ויין חמר מלא מסך ויגר
מזה אך שמריה ימצו ישתו כל
רשעי ארץ׃ ואני אגיד לעלם
אזמרה לאלהי יעקב׃ וכל קרני
רשעים אגדע תרוממנה קרנות
צדיק׃ lxxvi. למנצח בנגינות
מזמור לאסף שיר׃ נודע
ביהודה אלהים בישראל גדול
שמו׃ ויהי בשלם סוכו ומעונתו
בציון׃ שמה שבר רשפי קשת
מגן וחרב ומלחמה סלה׃ נאור
אתה אדיר מהררי טרף׃
אשתוללו אבירי לב נמו שנתם
ולא מצאו כל אנשי חיל ידיהם׃
מגערתך אלהי יעקב נרדם ורכב
וסוס׃ אתה נורא אתה ומי יעמד
לפניך מאז אפך׃ משמים
השמעת דין ארץ יראה ושקטה׃
בקום למשפט אלהים להושיע
כל ענוי ארץ סלה׃ כי חמת אדם
תודך שארית חמת תחגר׃ נדרו
ושלמו ליהוה אלהיכם כל סביביו
יובילו שי למורא׃ יבצר רוח
נגידים נורא למלכי ארץ׃ lxxvii.
למנצח על ידותון לאסף מזמור׃
קולי אל אלהים ואצעקה
קולי אל אלהים והאזין אלי׃ ביום
צרתי אדני דרשתי ידי לילה נגרה
ולא תפוג מאנה הנחם נפשי׃
אזכרה אלהים ואהמיה אשיחה
ותתעטף רוחי סלה׃ אחזת שמרות
עיני נפעמתי ולא אדבר׃ חשבתי
ימים מקדם שנות עולמים׃ אזכרה
נגינתי בלילה עם לבבי אשיחה
ויחפש רוחי׃ הלעולמים יזנח
אדני ולא יסיף לרצות

נגר
מיץ שתה
נגד עלם
זמר
גדע רום
צדק נצח
נגן זמר
שור ידע
גדל
היה סכך
עון
לחם
אור אדר
שלל אבר
נום
רדם
ירא עמד
פנה
שמע דון
שפט ישע
ענה יחם
דדה חגר
סבב
יבל ירא
בצר נגד
ירא
נצח זמר
צעק
אזן
צור
פוג נחם
זכר המה
שוח עטף
פעם דבר
יום שנה
עלם זכר
נגן חפש
זנח
יסף רצה

© Biblioteca Nacional de España

Přitiua.he. Tex.heb.p̄s.lxxviij.

עוד׃ האפס לנצח חסדו גמר אמר   דור
לדר ודר׃ השכח חנות אל אם   חנה
קפץ באף רחמיו סלה׃ ואמר חלותי   חלל
היא שנות ימין עליון׃ אזכור   שנה ימן
מעללי יה כי אזכרה מקדם   עלה זכר
פלאך׃ והגיתי בכל פעלך   עלל
ובעלילותיך אשיחה׃ אלהים   הגה
בקדש דרכך מי אל גדול   שוח
כאלהים׃ אתה האל עשה פלא   גדל
הודעת בעמים עזך׃ גאלת   ידע עזז
בזרוע עמך בני יעקב ויוסף סלה׃   זרע
ראוך מים אלהים ראוך מים   ראה
יחילו אף ירגזו תהמות׃ זרמו   חול רגז
מים עבות קול נתנו שחקים   עיב
אף חצציך יתהלכו׃ קול רעמך   הלך
בגלגל האירו ברקים תבל רגזה   אור
ותרעש הארץ׃ בים דרכך   רעש
ושביליך במים רבים ועקבותיך   שבל רבב
לא נודעו׃ נחית כצאן עמך   ידע נחה
ביד משה ואהרן׃ lxxviii.   צון
משכיל לאסף׃ האזינה עמי   שכל אזן
תורתי הטו אזנכם לאמרי פי׃   ירה נטה
אפתחה במשל פי אביעה חידות   פה פתח
מני קדם׃ אשר שמענו ונדעם   נבע חוד
ואבותינו ספרו לנו׃ לא נכחד   ידע
מבניהם לדור אחרון מספרים   כחד
תהלות יהוה ועזוזו ונפלאותיו   ספר
אשר עשה׃ ויקם עדות ביעקב   הלל עזז
ותורה שם בישראל אשר צוה   פלא קום
את אבותינו להודיעם לבניהם׃   עוד שום
למען ידעו דור אחרון בנים יולדו   ידע
יקמו ויספרו לבניהם׃ וישימו   ילד
באלהים כסלם ולא ישכחו   קום ספר
מעללי אל ומצותיו ינצרו׃   שום שכח
ולא יהיו כאבותם דור סורר   עלל צוה
ומרה דור לא הכין לבו ולא   נצר היה
סרר כון

Trāſla.B.Hie.

vltra? Ergo necōplebit
vſq; i finē miam ſuam?
cōſumabitur verbū de
gñatiōe in gñationem.
Nūqd oblitus ē miſere
ri deus: aut cōplebit i
furore mias ſuas? ſp. Et
dixi ibecillitas mea eſt:
hec cōmutatio dextere
excelſi. Recordabor
cogitationū dñi: quia
reminiſcar antiq mira
bilia tua. Et meditabor
in oī ope tuo: & adiuē
tiōes tuas loqr. Deus i
ſctō via tua: qs de? ma
gnus vt deus? Tu es de
us facies mirabilia: ꝏꝏ
oñdens in populis po
tētiā tuā. Redemiſti ꝏꝏ
i brachio populū tuū:
filios iacob & ioſeph.
Sp. Vidētes te aq̄ de?:
videntes te aque ꝏꝏꝏ
parturierunt: & cōmo
te ſunt abyſſi. Excuſſe=
rūt aq̄s nubila: vocem
dederunt nubes: ꝏꝏ
& ſagitte tue diſcurre=
bāt. Vox tonitrui tui
in rota: appuerūt ful=
gura orbi: concuſſa eſt
& cōmota eſt terra. In
mari via tua ꝏꝏꝏꝏ
& ſemite tue in aquis
multis: & veſtigia tua
nō ſunt agnita. Dedu=
xiſti quaſi gregē popu
lum tuū: in manu moy
ſi & aaron.

Eruditio aſaph. 78.

AVſculta pple meus
legē meā: iclinate
aurē vrām ad verba o=
ris mei. Apiā in pabola
os meū: loqr enigma=
ta antiq. Que audiui=
mus & cognouimus:
& pr̄es nr̄i narrauerūt
nobis. Nō ſūt abſcōdi
ta a filiis eorū a gñatiōe
ſequēti: narrantes ꝏꝏ
laudes dñi & poteſtatē
eius & mirabilia eius
que fecit. Statuit con
teſtationem iacob ꝏꝏ
& legem poſuit in iſra=
el: que mandauit ꝏꝏ
patribus noſtris vt do=
cerent filios ſuos. ꝏꝏ
Vt cognoſceret gene=
ratio ſubſeqns: filii na=
ſcituri ſurget & narra=
būt filiis ſuis. Vt ponāt
in deo ſpem ſuā: & nō
obliuiſcantur ꝏꝏꝏꝏ
cogitationū dei: & mā
data eius cuſtodiant. ꝏ
Et nō ſint ſicut pr̄es eo
rū generatio declinans
& puocās: gñatio q̄ nō
ppauit cor ſuū: & nō

Trāſ.Gre.lxx.cū interp̄.latina

adhuc? aut in finē miaꝫ ſuā abſcidet? Cōſumauit
ἔτι; ἢ εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀποκόψει; Συνετέλεσε
verbū a gñatione in gñationē? Nūquid obliuiſcet miſe
ῥῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν; Μὴ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτειρῆ
reri deus? Aut cōtinebit in ira ſua mias ſu
σαι ὁ θεός; Ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐ
as? Dp̄. Et dixi nūc cepi: Hec cō
τοῦ; Διάψαλμα. Καὶ εἶπα νῦν ἠρξάμην, Αὕτη ἡ ἀλ=
mutatio dextere excelſi: memor fui opuꝫ dñi.
λοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου, ἐμνήσθην τῶν ἔργων κυρίου.
Quī memor ero ab initio mirabiliū tuoꝝ:
Ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου,
ꝛ meditabor in oībus opibus tuis. Et in ad=
καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου. Καὶ ἐν τοῖς ἐπι
inuētiōibus tuis exercebor: deus in ſctō via tua.
τηδεύμασί σου ἀδολεσχήσω, ὁ θεὸς ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου.
Quis de⁹ magn⁹ ſic deus nr̄? tu es deus q̄ facis mirabilia.
Τίς θεὸς μέγας ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια.
Notā feciſti in pplis ꝟtutē tuā redemiſti in
Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου, ἐλυτρώσω ἐν τῷ
brachio tuo pplm tuū: filios iacob ꝛ ioſeph.
βραχίονί σου τὸν λαόν σου, τοὺς υἱοὺς ἰακὼβ καὶ ἰωσήφ.
Viderūt te aque deus: viderūt te aque: ꝛ timue
Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ θεός, εἴδοσάν σε ὕδατα, καὶ ἐφοβή
rūt. Turbati ſūt abyſſi: multitudo ſonit⁹ aquaꝝ:
θησαν. Ἐταράχθησαν ἄβυσσοι, πλῆθος ἤχους ὑδάτων,
vocē dederūt nubes. Et eīn ſagitte tue trā
φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι. Καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύ
ſeūt: vox tonitrui tui in rota. Illuxerūt
ονται, φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ. Ἔφαναν αἱ
coruſcatiōes tue orbi tre: cōmota ē ꝛ cōtre
ἀστραπαί σου τῇ οἰκουμένῃ, ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγε=
muit tra. In mari vie tue ꝛ ſemite tue
νήθη ἡ γῆ. Ἐν τῇ θαλάσσῃ αἱ ὁδοί σου καὶ αἱ τρίβοι σου
in aquis multis: ꝛ veſtigia tua nō cognoſcētur.
ἐν ὕδασι πολλοῖς, καὶ τὰ ἴχνη σου οὐ γνωσθήσονται.
Deduxiſti ſicut oues pplm tuū in manu moyſi
Ὡδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου ἐν χειρὶ μωυσῆ
ꝛ aaron. Intellectus aſaph. 77.
καὶ ἀαρών. Συνέσεως τῷ ἀσάφ. οζ.
Attēdite pple meus legē meā: inclinate aurē
Προσέχετε λαός μου τῷ νόμῳ μου, κλίνατε τὸ οὖς   Math. 23.c.
vr̄aꝫ in ꝟba oris mei. Apiā in para
ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. Ἀνοίξω ἐν παρα
bolis os meū: loquar ꝓpoſitiōes ab initio.
βολαῖς τὸ στόμα μου, φθέγξομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς.
Quāta audiuim⁹ ꝛ cognouim⁹ ea: ꝛ pr̄es
Ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἔγνωμεν αὐτά, καὶ οἱ πατέρες ἡ
nr̄i narrauerūt nobis. Nō ſūt occultata a filijs
μῶν διηγήσαντο ἡμῖν. Οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων
eoꝝ in gñatiōe altera narrātes laudes
αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέραν, ἀπαγγέλλοντες τὰς αἰνέσεις
dñi ꝛ ꝟtutes eius: Et mirabi=
τοῦ κυρίου καὶ τὰς δυναστείας αὐτοῦ, Καὶ τὰ θαυμά=
lia eius q̄ fecit: ꝛ ſuſcitauit teſtimoniū in iacob:
σια αὐτοῦ ἃ ἐποίησε, καὶ ἀνέστησε μαρτύριον ἐν ἰακώβ,
ꝛ legē poſuit in iſrael. Quāta mādauit patri
καὶ νόμον ἔθετο ἐν ἰσραήλ. Ὅσα ἐνετείλατο τοῖς πα=
bus nr̄is vt nota faceret ea filijs ſuis. Ut
τράσιν ἡμῶν τοῦ γνωρίσαι αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν. Ὅπως
cognoſcat gñatio altera filij qui naſcētur: ꝛ exurgēt ꝛ
ἂν γνῷ γενεὰ ἑτέρα υἱοὶ τεχθησόμενοι, καὶ ἀναστήσονται καὶ
narrabūt ea filijs ſuis. Ut ponāt in
ἀπαγγελοῦσιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν. Ἵνα θῶνται ἐπὶ τὸν
deo ſpeꝫ ſuā: ꝛ nō obliuiſcātur opum dei.
θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν, καὶ μὴ ἐπιλάθωνται τῶν ἔργων τοῦ θεοῦ.
Et mādata eius exquirāt: ne fiāt ſicut
Καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν, ἵνα μὴ γένωνται ὡς οἱ
pr̄es eoꝝ: gñatio ꝑua ꝛ exaſperās. Gñatio
πατέρες αὐτῶν, γενεὰ σκολιὰ καὶ παραπικραίνουσα. Γενεὰ
que nō direxit cor ſuū: ꝛ nō
ἥτις οὐ κατεύθυνε τὴν καρδίαν ἑαυτῆς, καὶ οὐκ ꝏꝏꝏ

© Biblioteca Nacional de España

eſt credit⁹ cū deo ſpūs eius.. Filij ephrē in
ἐπισώθη μετὰ τοῦ θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς. Υἱοὶ ἐφραὶμ ἐν
tēdētes ⁊ mittētes arcū: cōuerſi ſūt in die bel
τείνοντες καὶ βάλλοντες τόξοις, ἐστράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πο
li. Nō cuſtodierūt teſtamētū dei ⁊ in le
λέμου. Οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ θεοῦ καὶ ἐν τῷ νό
ge eius noluerūt ambulare. Et obliti
μῳ αὐτοῦ οὐκ ἠβουλήθησαν πορεύεσθαι. Καὶ ἐπελάθον=
ſūt bñfactorū eius ⁊ mirabiliū eius: q̄
το τῶν εὐεργεσιῶν αὐτοῦ καὶ τῶν θαυμασίων αὐτοῦ, ὧν
Exo. 7 oſtendit eis. Coram prībus eorū q̄ fe
ἔδειξεν αὐτοῖς. Εναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν ἃ ἐποίη=
cit mirabilia: in t̄ra egypti in cāpo taneos. Interrupit
Exo. 14.d. σε θαυμάσια, ἐν γῇ αἰγύπτῳ ἐν πεδίῳ τάνεως. Διέρρηξε
mare: ⁊ pduxit eos: ſtatuit aquas q̄ſi
θάλασσαν, καὶ διήγαγεν αὐτούς, παρέστησεν ὕδατα ὡσεὶ
vtrem. Et eduxit eos in nube diei: ⁊ tota
in eo. ἀσκόν. Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν νεφέλῃ ἡμέρας, καὶ ὅλην
nocte in illuminatōe ignis. Interrupit petrā i eremo:
Exo. τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός. Διέρρηξε πέτραν ἐν ἐρήμῳ,
17.b. ⁊ adaquauit eos veluti abyſſo multa. Et eduxit
καὶ ἐπότισεν αὐτοὺς ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ. Καὶ ἐξήγαγεν
aquā de petra: ⁊ eduxit tāq̄ flumina aquas.
ὕδωρ ἐκ πέτρας, καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμοὺς ὕδατα.
⁊ appoſuerūt adhuc peccare ei. In irā excitaue
καὶ προσέθεντο ἔτι τοῦ ἁμαρτάνειν αὐτῷ. Παρεπίκρα=
rūt excelſū in inaquoſo: ⁊ tētauerūt deū in
ναν τὸν ὕψιστον ἐν ἀνύδρῳ, καὶ ἐξεπείρασαν τὸν θεὸν ἐν ταῖς
cordibus ſuis: Ut peterēt eſcas aiabus ſu
καρδίαις αὐτῶν, Τοῦ αἰτῆσαι βρώματα ταῖς ψυχαῖς αὐ=
is. Et male locuti ſūt de deo: ⁊ dixerūt: Nūqd poterit
τῶν. Καὶ κατελάλησαν τοῦ θεοῦ, καὶ εἶπον, Μὴ δυνήσεται
deus parare mēſā in deſerto: qm̄ pcuſſit petrā:
ὁ θεὸς ἑτοιμάσαι τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ; ἐπεὶ ἐπάταξε πέτραν,
⁊ fluxerūt aque: ⁊ torrētes inundauerūt. Nūqd
καὶ ἐρρύησαν ὕδατα, καὶ χείμαρροι κατεκλύσθησαν. Μὴ
⁊ panē poterit dare: aut pare mēſam ppl̄o
καὶ ἄρτον δύναται δοῦναι, ἢ ἑτοιμάσαι τράπεζαν τῷ λαῷ
ſuo? Ideo audiuit dn̄s ⁊ diſtulit: ⁊ ignis
αὐτοῦ; Διὰ τοῦτο ἤκουσε κύριος καὶ ἀνεβάλετο, καὶ πῦρ
accēſus ē in iacob: ⁊ ira aſcēdit in iſrael. Quia nō
ἀνήφθη ἐν ἰακώβ, καὶ ὀργὴ ἀνέβη ἐπὶ τὸν ἰσραήλ. Ὅτι οὐκ
crediderūt in deo: neq̄ ſperauerūt in ſalutari e=
ἐπίστευσαν ἐν τῷ θεῷ, οὐδὲ ἤλπισαν ἐπὶ τὸ σωτήριον αὐ=
ius. Et mādauit nubibus deſup: ⁊ ianuas ce
τοῦ. Καὶ ἐνετείλατο νεφέλαις ὑπεράνωθεν, καὶ θύρας οὐ=
Exo. 16.d. li apuit. Et pluit illis māna ad mādu cādū: ⁊ panē ce
ρανοῦ ἀνέῳξε. Καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μάννα φαγεῖν, καὶ ἄρτον οὐ
Sapiē 16.c. li dedit eis. Panē angelorū māducauit hō:
Joh. 6 d. ρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς. Ἄρτον ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος,
cibaria miſit eis in abūdātiā. Abſtulit au
ἐπισιτισμὸν ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς πλησμονήν. Ἀπῆρεν νό=
ſtrū de celo: ⁊ induxit in v̄tute ſua africū.
τον ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ λίβα.
Nu. 11. g. Et pluit ſup eos ſicut puluerē carnes: Et ſicut are
Καὶ ἔβρεξεν ἐπ᾽ αὐτοὺς ὡσεὶ χνοῦν σάρκας, Καὶ ὡσεὶ ἄμ=
nā maris volatilia pēnata. Et ceciderūt in medio
μον θαλασσῶν πετεινὰ πτερωτά. Καὶ ἐπέπεσον ἐν μέσῳ τῆς
caſtrorū eorū: circa tabnacula eorū. Et māduca
παρεμβολῆς αὐτῶν, κύκλῳ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν. Καὶ ἔφα
uerūt ⁊ ſaturati ſūt nimis: ⁊ deſideriū eorū attu
γον καὶ ἐνεπλήσθησαν σφόδρα, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ἤνεγ
lit eis: nō ſūt fraudati a deſiderio ſuo. Adhuc
κεν αὐτοῖς, οὐκ ἐστερήθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν. Ἔτι
eſca erat in ore ipſorū: ⁊ ira dei
τῆς βρώσεως οὔσης ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ ὀργὴ τοῦ θεοῦ
aſcēdit ſup eos. Et occidit plurimos eo
ἀνέβη ἐπ᾽ αὐτούς. Καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πλείοσιν αὐ=
rū: ⁊ electos iſrael impediuit.
τῶν, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ ἰσραὴλ συνεπόδισεν.
In oib⁹ his peccauerūt adhuc:
Ἐν πᾶσι τούτοις ἥμαρτον ἔτι, ∞∞∞∞∞∞

credidit deo ſpūs eius.
Filii ephraim intendē
tes & mittentes arcum:
terga verterunt in die
belli. Nō cuſtodierunt
pactum dei: & in lege
eius noluerūt ingredi.
Et obliti ſunt cōmuta=
tionū eius: & mirabiliū
eius q̄ oñdit eis. Corā
patribus eorū fecit mi=
rabilia: in terra egypti
in regiōe taneos. Diui
ſit mare & traduxit eos:
& ſtare fecit aq̄s q̄ſi a=
ceruū. Et duxit eos i nu
be p diem: & tota no=
cte in lumine ignis. ∞
Scidit petrā in deſerto:
& potū dedit q̄ſi de a=
byſſis magnis. Et edu
xit riuos de petra: & e=
licuit quaſi flumina aq̄s.
Et addiderunt vltra
peccare ei: vt prouoca
rent excelſum in inuio.
Et tētauerūt deū i cor
dibus ſuis: petētes cibū
aīe ſue. Et loquētes cō
tra deū dicebant: nun=
quid poterit deus pōe=
re menſam in ſolitudie?
Ecce pcuſſit petrā &
fluxerunt aq̄ & torrētes
inūdauerūt: nunquid
& panem poterit dare
aut pparare carnē po=
pulo ſuo? Ideo audiuit
dñs & diſtulit: & ignis
accenſus eſt in iacob:
& furor aſcendit in iſ=
rael. Quia nō credide=
runt in deo: nec habue
runt fiduciam in ſaluta=
ri eius. Et precepit nu=
bibus deſuper: & por=
tas celi apuit. Et pluit
ſuper eos māna vt co=
mederent: & triticum
celi dedit eis. Panem
fortiū comedit vir: ci=
baria miſit eis in ſaturi
tatem. Abſtulit eurum
de celo: & induxit in
fortitudine ſua africum.
Et pluit ſuper eos qua
ſi puluerē carnes: & q̄=
ſi arenam maris volatí=
lia pennata. Et cecide=
rūt i medio caſtrorū ei⁹:
i circuitu tabernaculo=
rū eius. Et comederunt
& ſaturati ſunt nimis:
& deſideriū eorū attu=
lit eis. Nō idiguerūt d
cupiditate ſua: cū adhuc
cibus eēt i ore eorū. Fu
ror ergo dei aſcēdit ſu
p eos: & occidit pīgues
eorum & electos iſrael
incuruauit. In oībus
his peccauerunt vltra:

נֶאֶמְנָה אֶת אֵל רוּחוֹ: בְּנֵי אֶפְרַיִם
נוֹשְׁקֵי רוֹמֵי קֶשֶׁת הָפְכוּ בְּיוֹם קְרָב:
לֹא שָׁמְרוּ בְּרִית אֱלֹהִים וּבְתוֹרָתוֹ
מֵאֲנוּ לָלֶכֶת: וַיִּשְׁכְּחוּ עֲלִילוֹתָיו
וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר הֶרְאָם: נֶגֶד
אֲבוֹתָם עָשָׂה פֶלֶא בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
שְׂדֵה צֹעַן: בָּקַע יָם וַיַּעֲבִירֵם
וַיַּצֶּב מַיִם כְּמוֹ נֵד: וַיַּנְחֵם בֶּעָנָן
יוֹמָם וְכָל הַלַּיְלָה בְּאוֹר אֵשׁ:
יְבַקַּע צֻרִים בַּמִּדְבָּר וַיַּשְׁקְ כִּתְהֹמוֹת
רַבָּה: וַיּוֹצִא נוֹזְלִים מִסָּלַע
וַיּוֹרֶד כַּנְּהָרוֹת מָיִם: וַיּוֹסִיפוּ
עוֹד לַחֲטֹא לוֹ לַמְרוֹת עֶלְיוֹן בַּצִּיָּה:
וַיְנַסּוּ אֵל בִּלְבָבָם לִשְׁאָל אֹכֶל
לְנַפְשָׁם: וַיְדַבְּרוּ בֵּאלֹהִים אָמְרוּ
הֲיוּכַל אֵל לַעֲרֹךְ שֻׁלְחָן בַּמִּדְבָּר:
הֵן הִכָּה צוּר וַיָּזוּבוּ מַיִם וּנְחָלִים
יִשְׁטֹפוּ הֲגַם לֶחֶם יוּכַל תֵּת אִם
יָכִין שְׁאֵר לְעַמּוֹ: לָכֵן שָׁמַע יְהוָה
וַיִּתְעַבָּר וְאֵשׁ נִשְּׂקָה בְיַעֲקֹב
וְגַם אַף עָלָה בְיִשְׂרָאֵל: כִּי לֹא
הֶאֱמִינוּ בֵּאלֹהִים וְלֹא בָטְחוּ
בִּישׁוּעָתוֹ: וַיְצַו שְׁחָקִים מִמָּעַל
וְדַלְתֵי שָׁמַיִם פָּתָח: וַיַּמְטֵר עֲלֵיהֶם
מָן לֶאֱכֹל וּדְגַן שָׁמַיִם נָתַן לָמוֹ:
לֶחֶם אַבִּירִים אָכַל אִישׁ צֵידָה
שָׁלַח לָהֶם לָשֹׂבַע: יַסַּע קָדִים
בַּשָּׁמָיִם וַיְנַהֵג בְּעֻזּוֹ תֵימָן: וַיַּמְטֵר
עֲלֵיהֶם כֶּעָפָר שְׁאֵר וּכְחוֹל יַמִּים
עוֹף כָּנָף: וַיַּפֵּל בְּקֶרֶב מַחֲנֵהוּ
סָבִיב לְמִשְׁכְּנֹתָיו: וַיֹּאכְלוּ
וַיִּשְׂבְּעוּ מְאֹד וְתַאֲוָתָם יָבִא לָהֶם:
לֹא זָרוּ מִתַּאֲוָתָם עוֹד אָכְלָם
בְּפִיהֶם: וְאַף אֱלֹהִים עָלָה בָהֶם
וַיַּהֲרֹג בְּמִשְׁמַנֵּיהֶם וּבַחוּרֵי יִשְׂרָאֵל
הִכְרִיעַ: בְּכָל זֹאת חָטְאוּ עוֹד

אָמַן
רָמָה
בְּרִת יָרָה
יָלַךְ שָׁכַח
עָלַל פָּלָא
רָאָה
עָבַר
נָחָה
בָּקַע צוּר
דָּבַר שָׁקָה
רָבַב יָצָא
נָזַל יָרַד
יָסַף מָרָה
עָלָה נָסָה
דָּבַר
יָכֹל
נָכָה זוּב
שָׁטַף נָתַן
כּוּן
עָבַר
אָמַן
יָשַׁע
עָלָה סָגַר
מָנָה
אָבַר צוּד
נָסַע קָדַם
נָהַג עָזַז
תָּמַן
נָפַל חָנָה
סָבַב שָׁכַן
אָכַל שָׂבַע
אָוָה בּוֹא
זוּר פֶּה
הָרַג שָׁמַן
בָּחַר כָּבַע

© Biblioteca Nacional de España

Pͥtiua.he. Tex.heb.ps.lxxviij.	Trāſla.B.Hie.	Trāſ.Gre.lxx.cū interp̄.latina.

ולא האמינו בנפלאותיו ׃ ויכל
בהבל ימיהם ושנותם בבהלה ׃
אם הרגם ודרשוהו ושבו ושחרו
אל ׃ ויזכרו כי אלהים צורם
ואל עליון גאלם ׃ ויפתוהו
בפיהם ובלשונם יכזבו לו ׃
ולבם לא נכון עמו ולא נאמנו
בבריתו ׃ והוא רחום יכפר עון
ולא ישחית והרבה להשיב אפו
ולא יעיר כל חמתו ׃ ויזכר כי
בשר המה רוח הולך ולא ישוב ׃
כמה ימרוהו במדבר יעציבוהו
בישימון ׃ וישובו וינסו אל
וקדוש ישראל התוו ׃ לא זכרו
את ידו יום אשר פדם מני צר ׃
אשר שם במצרים אותותיו
ומופתיו בשדה צען ׃ ויהפך
לדם יאוריהם ונוזליהם בל
ישתיון ׃ ישלח בהם ערוב
ויאכלם וצפרדע ותשחיתם ׃
ויתן לחסיל יבולם ויגיעם
לארבה ׃ יהרג בברד גפנם
ושקמותם בחנמל ׃ ויסגר לברד
בעירם ומקניהם לרשפים ׃
ישלח בם חרון אפו עברה וזעם
וצרה משלחת מלאכי רעים ׃
יפלס נתיב לאפו לא חשך ממות
נפשם וחיתם לדבר הסגיר ׃
ויך כל בכור במצרים ראשית
אונים באהלי חם ׃ ויסע כצאן
עמו וינהגם כעדר במדבר ׃ וינחם
לבטח ולא פחדו ואת אויביהם
כסה הים ׃ ויביאם אל גבול
קדשו הר זה קנתה ימינו ׃
ויגרש מפניהם גוים ויפילם
בחבל נחלה וישכן באהליהם

אמן פלא · כלה יום · שנה שוב · זכר עלה · גאל פתה · פה לשן · כזב כון · אמן ברת · רחם כפר · עוה שחת · רבה שוב · עור יחם · זכר הלך · שוב מרה · דבר עצב · שוב נסה · קדש תוה · פדה צור · שום · יפת הפך · יאר נזל · שתה שלח · ערב אכל · שחת · נתן חסל · בול יגע · רבה הרג · סגר בער · קנה · שלח חרה · צור שלח · לאך רוע · פלס נתב · חיה סגר · נכה בכר · נסע צון · נהג דבר · נחה · בוא גבל · קנה ימן · גרש פנה · נפל שכן

& nō crediderūt mirabilibus ſuis. Et conſumpſit in vanitate dies eorū: & annos eorū velociter. Si occidebat eos tūc reqrebāt eū: & conuertebātur & diluculo cōſurgebāt ad deū. Et recordabātur quia deus fortitudo eorū: & deus excelſus redēptor eorꝶ eſt. Et lactauerūt eū ī ore ſuo: & ligua ſua mētiti ſunt ei. Cor aūt eorū nō erat firmū cum eo: nec ꝑmāſerūt in pacto eius. Ipſe vero miſericors ꝓpiciabitur iniqtati & nō diſꝑdet: multūq́ꝫ auertit irā ſuā & nō ſuſcitabit totū furorē ſuū. Sed recordatus eſt qa caro eēnt: ſpūs vadens & non reuertens. Quotiēs ꝓuocauerūt eū in deſerto: afflixerīt eū ī ſolitudīe. Et cōuerſi ſunt & tētauerūt deū: & ſctm̄ iſrl̄ cōcitauerīt. Nō ſunt recordati manus ei9: die q̄ redemit eos a tribulāte. Qui fecit in egypto ſigna ſua: & oſtenta ſua ī regione taneos. Qui conuertit ī ſāguinē fluuios eorū: & riuos eorū vt nō biberēt. Qui imiſit eis oē genus muſcarū vt comederent eos: & ranas vt diſꝑderēt eos. Qui dedit brucho germen eorū: & laborē eorꝶ locuſte. Qui occidit in grādine vineas eorū: & ſycomoros eorꝶ ī frigorē. Qui tradidit grandini paſcua eorū: & iumēta eorū volucribus. Qui miſit in eos irā furoris ſui: īdignationē & comminationē & anguſtiā: īmiſſionē āgelorꝶ malorꝶ. Muniuit ſemitam furori ſuo: nō ꝑpcit a morte aīe eorꝶ: & anīmātia eorū peſti tradidit. Et ꝑcuſſit oē priogenitū ī egypto: prīcipiū ꝑtus in tabernaculis chā. Et tulit velut oues ppl'm ſuū: & mīauit eos ſicut gregē ī deſerto. Et eduxit eos cū fiducia & abſq́ꝫ timore: inimicos āt eorꝶ opuit mare. Et eduxit eos ad terminū ſctificatū ſuū: mōtē hūc quē poſſidet dextera eius. Et eiecit a facie eorꝶ gentes: & poſſidere eos fecit in

τ nō crediderūt in mirabilibus eius. Et defecerūt
καὶ οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ. Καὶ ἐξέλιπον
in vanitate dies eorꝶ: τ ānī eorꝶ cū feſtina
ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν, καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ σπου
tiōe. Cū occideret eos: tūc q̄rebāt eū: τ
δῆς. Ὅταν ἀπέκτεινεν αὐτούς, τότε ἐξεζήτουν αὐτόν, καὶ
reuertebātur τ diluculo veniebāt ad deū. Et rememorati ſūt: qꝛ
ἐπέστρεφον καὶ ὤρθριζον πρὸς τὸν θεόν. Καὶ ἐμνήσθησαν, ὅτι
deus adiutor eorꝶ eſt: τ deus excelſus redēptor eorꝶ
ὁ θεὸς βοηθὸς αὐτῶν ἐστι, καὶ ὁ θεὸς ὁ ὕψιστος λυτρωτὴς αὐτῶν
eſt. Et dilexerūt eū in ore ſuo: τ lin
ἐστι. Καὶ ἠγάπησαν αὐτὸν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ τῇ γλώσ
gua ſua mētiti ſūt ei. Cor āt eorꝶ nō
σῃ αὐτῶν ἐψεύσαντο αὐτῷ. Ἡ δὲ καρδία αὐτῶν οὐκ
rectū cū eo: nec fideles habiti ſūt in teſtamēto eius.
εὐθεῖα μετ᾽ αὐτοῦ, οὐδὲ ἐπιστώθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ.
Ipſe āt eſt miſericors τ ꝓpitius fiet ꝑctis eo
Αὐτὸς δέ ἐστιν οἰκτίρμων καὶ ἱλάσεται ταῖς ἁμαρτίαις αὐ-
rū: τ nō diſꝑdet. Et abūdabit vt auerteret irā
τῶν, καὶ οὐ διαφθερεῖ. Καὶ πληθυνεῖ τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν
ſuā: τ nō accēdet oēꝫ irā ſuā. Et recor
αὐτοῦ, καὶ οὐχὶ ἐκκαύσει πᾶσαν τὴν ὀργὴν αὐτοῦ. Καὶ ἐμνή
dat9 ē qꝛ caro ſūt: ſpūs vadēs τ nō rediēs.
σθη ὅτι σάρξ εἰσι, πνεῦμα πορευόμενον καὶ οὐκ ἐπιστρέφον.
Quotiēs exacerbauerīt eū in deſerto: ī irā ꝯcitauerīt
Ποσάκις παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, παρώργισαν
eū in t̄ra iaquoſa. Et cōuerſi ſūt τ tētauerūt deū:
αὐτὸν ἐν γῇ ἀνύδρῳ. Καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἐπείρασαν τὸν θεόν,
τ ſctm̄ iſrael exacerbauerīt. Et nō recordati ſūt
καὶ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ παρώξυναν. Καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς
manus eius: die qua redemit eos de manu tribulā
χειρὸς αὐτοῦ, ἡμέρας ἧς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς θλίβον
tis. Sicut poſuit in egypto ſigna ſua: τ ꝓdigia
τος. Ὡς ἔθετο ἐν Αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέρατα
ſua in cāpo taneos. Et cōuertit in ſāguinē flu
αὐτοῦ ἐν πεδίῳ Τάνεως. Καὶ μετέστρεψεν εἰς αἷμα τοὺς πο
mina eorꝶ: τ hymbres eorꝶ ne biberēt. Exo.7.d.
ταμοὺς αὐτῶν, καὶ τὰ ὀμβρήματα αὐτῶν ὅπως μὴ πίωσι. Infra.
Miſit in eos cynomyaꝫ: τ comedit eos: 104.
Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς κυνόμυιαν, καὶ κατέφαγεν αὐτούς,
τ ranā τ diſꝑdidit eos. Et dedit erugini
καὶ βάτραχον καὶ διέφθειρεν αὐτούς. Καὶ ἔδωκε τῇ ἐρυσίβῃ
fructus eorꝶ: τ labores eorꝶ locuſte. Occi
τοὺς καρποὺς αὐτῶν, καὶ τοὺς πόνους αὐτῶν τῇ ἀκρίδι. Ἀπέ
dit in grādine vineas eorꝶ: τ moros
κτεινεν ἐν χαλάζῃ τὴν ἄμπελον αὐτῶν, καὶ τὰς συκαμίνους
eorꝶ in pruina. Et tradidit grādini iumēta eo
αὐτῶν ἐν τῇ πάχνῃ. Καὶ παρέδωκεν εἰς χάλαζαν τὰ κτήνη αὐ
rū: τ poſſeſſionē eorꝶ igni. Miſit in eos i-
τῶν, καὶ τὴν ὕπαρξιν αὐτῶν τῷ πυρί. Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς ὀρ
rā īdignatiōis ſue: īdignationē τ irā τ tribl'atiōeꝫ: īmiſſionē ꝑ an
γὴν θυμοῦ αὐτοῦ, θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλῖψιν, ἀποστολὴν δι᾽ ἀγγέ-
gelos malos. Viā fecit ſemite ire ſue: τ nō pep
λων πονηρῶν. Ὡδοποίησε τρίβον τῇ ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐφείσα
cit a morte aīarū eorꝶ. Et iumēta eorꝶ ī mor
το ἀπὸ θανάτου τῶν ψυχῶν αὐτῶν. Καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς θά
te cōcluſit. Et ꝑcuſſit oē ꝑmogenitū in t̄ra egy
νατον συνέκλεισε. Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύ Exo.
pti ꝓmitias oīs laboris eorꝶ in tabnaculis chā. 12.d.
πτῳ, ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν ἐν τοῖς σκηνώμασι Χάμ. Infra.
Et abſtulit ſic oues ppl'm ſuū: τ ꝑduxit eos tanq̄ 134.τ 135.
Καὶ ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς ὡσεὶ
gregē in deſerto. Et eduxit eos in ſpe: τ nō ti
ποίμνιον ἐν ἐρήμῳ. Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐπ᾽ ἐλπίδι, καὶ οὐκ ἐδει
muerūt: τ inimicos eorꝶ operuit mare. Et indu Exo.
λίασαν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐκάλυψε θάλασσα. Καὶ εἰσήγα 14.d.
xit eos in mōtē ſctificatōis ſue: mōtē hūc quē acq̄ſiuit dex
γεν αὐτοὺς εἰς ὄρος ἁγιάσματος αὐτοῦ, ὄρος τοῦτο ὃ ἐκτήσατο ἡ δε
tera ei9. Et eiecit a facie eorꝶ gētes: τ ſorte
ξιὰ αὐτοῦ. Καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ἔθνη, καὶ ἐκληρο
diuiſit eis in funiculo diſtributiōis: τ hītare fecit in
δότησεν αὐτοὺς ἐν σχοινίῳ κληροδοσίας, καὶ κατεσκήνωσεν ἐν ταῖς

© Biblioteca Nacional de España

tabernaculis eoꝝ tribus iſrael. Et tētauerūt
σκηνώμασιν αὐτῶν τὰς φυλὰς τοῦ ἰσραήλ. Καὶ ἐπείρασαν
τ exacerbauerūt deū excelſū: τ teſtimonia e=
καὶ παρεπίκραναν τὸν θεὸν τὸν ὕψιστον, καὶ τὰ μαρτύρια αὐ
ius nō cuſtodierūt. Et auerterūt ſe τ nō ſeruauerūt pactū: queādmodū
τοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο. Καὶ ἀπέστρεψαν καὶ ἠθέτησαν, καθὼς
τ pr̄es eoꝝ cōuerſi ſunt in arcū prauū. Et
καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν μετεστράφησαν εἰς τόξον στρεβλόν. Καὶ
in irā cōcitauerūt eū in collibus ſuis: τ in ſculptili
παρώργισαν αὐτὸν ἐν τοῖς βουνοῖς αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς γλυ=
bus ſuis ad emulationē ꝓuocauerūt eū. Audiuit deus τ ſpre
πτοῖς αὐτῶν παρεζήλωσαν αὐτόν. Ἤκουσεν ὁ θεὸς καὶ ὑπε
uit: τ ad nihilū redegit valde iſrael. Et repulit
ρεῖδε, καὶ ἐξουδένωσε σφόδρα τὸν ἰσραήλ. Καὶ ἀπώσατο
tabnaculū ſilo: tabnaculū qđ hītauit in hoībus.
τὴν σκηνὴν σιλώμ, σκήνωμα ὃ κατεσκήνωσεν ἐν ἀνθρώποις.
Et tradidit in captiuitatē ꝟtutē eoꝝ: τ
Καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν, καὶ τὴν
pulchritudinē eoꝝ: in manus inimicoꝝ. Et cōcluſit in
καλλονὴν αὐτῶν, εἰς χεῖρας ἐχθρῶν. Καὶ συνέκλεισεν ἐν
gladio pp̄lm ſuū: τ hereditatē ſuā ſpre
ῥομφαίᾳ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ὑπε
uit. Iuuenes eoꝝ comedit ignis: τ virgi=
ρεῖδε. Τοὺς νεανίσκους αὐτῶν κατέφαγε πῦρ, καὶ αἱ παρθέ=
nes eoꝝ nō ſūt lamētate. Sacerdotes eoꝝ in gladio ceci=
νοι αὐτῶν οὐκ ἐπενθήθησαν. Οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἔπε
derūt: τ vidue eoꝝ nō plorabūtur. Et excitatꝰ ē tāq̄ dor
σον, καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν οὐ κλαυθήσονται. Καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπ
miēs dn̄s: tāq̄ potēs τ crapulatus a vino. Et
νῶν κύριος, ὡς δυνατὸς καὶ κεκραιπαληκὼς ἐξ οἴνου. Καὶ
percuſſit inimicos ſuos in poſteriora: opp̄briū ſēpi
ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω, ὄνειδος αἰώνι=
ternū dedit illis. Et repulit tabnaculū ioſeph: τ
ον ἔδωκεν αὐτοῖς. Καὶ ἀπώσατο τὸ σκήνωμα ἰωσήφ, καὶ
1.Re. 5.d. tribū ephraim nō elegit. Et elegit tri=
τὴν φυλὴν ἐφραῒμ οὐκ ἐξελέξατο. Καὶ ἐξελέξατο τὴν φυ=
bū iuda: mōtē ſion quē dilexit. Et edificauit
λὴν ἰούδα, τὸ ὄρος τὸ σιὼν ὃ ἠγάπησε. Καὶ ᾠκοδόμησεν
ſicut vnicornis ſactificiū ſuū in t̄ra: fundauit
ὡς μονοκέρωτος τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ, ἐθεμελίωσεν
eā in ſeculū. Et elegit dauid ſeruū ſuū:
αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐξελέξατο δαυὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ,
1.Re. 16.c. τ ſuſtulit eū de gregibus ouiū. De
καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν προβάτων. Ἐξόπι
poſt fetātes accepit eū: paſcere iacob
σθεν τῶν λοχευομένων ἔλαβεν αὐτόν, ποιμαίνειν ἰακὼβ τὸν
ſeruū ſuū: τ iſrael hereditatē ſuā: Et pa
δοῦλον αὐτοῦ, καὶ ἰσραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ ἐποί
uit eos in inocētia cordis ſui. τ in
μανεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτοῦ, καὶ ἐν ταῖς
intellectibus manuū ſuaꝝ dedurit eos.
συνέσεσι τῶν χειρῶν αὐτοῦ ὡδήγησεν αὐτούς.

Pſalmus aſaph: 78.
Ψαλμὸς τῷ ἀσάφ, οη.

Deus venerūt gētes in hereditatē tuā: pol
Ὁ θεὸς ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου, ἐμία=
luerūt tēplū ſctm̄ tuū. Poſuerūt hieruſalē velut pomo
ναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου. Ἔθεντο ἱερουσαλὴμ ὡς ὀπωρο
rū cuſtodiā: poſuerūt morticinia ſeruoꝝ tuoꝝ eſcas
φυλάκιον, ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα
volatilibus celi. Carnes ſctōꝝ tuoꝝ be
τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ. Τὰς σάρκας τῶν ὁσίων σου τοῖς θη
ſtijs t̄re. Effuderūt ſāguinē ipoꝝ tāq̄ aquā i circuitu hieru
1.Ma. ρίοις τῆς γῆς. Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ, κύκλῳ ἱερου
7.c. ſalē: τ nō erat q ſepeliret. Facti ſumꝰ opp̄briū vicinis
σαλήμ, καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων. Ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν
nr̄is: ſubſānatio τ illuſio ijs q i circuitu nr̄o. Uſq3
ἡμῶν, μυκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ ἡμῶν. Ἕως πό
quo dn̄e iraſceris in finē: accēdetur velut ignis zelus tuꝰ:
τε κύριε ὀργισθήσῃ εἰς τέλος, ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλός σου;
Hiere. Effunde irā tuā in gētes q̄ nō nouerūt te: τ in
10.d. Ἔκχεον τὴν ὀργήν σου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ γινώσκοντά σε, καὶ ἐπὶ

fūiculo hereditatē: & col
locauit in tabernaculis eo
rū tribus iſrael. Et tenta
uerūt & ꝓuocauerūt deū
excelſum: & teſtimonia
eius nō cuſtodierūt. A=
uerſi ſunt & p̄uaricati ſūt
vt patres eoꝝ: incuruati
ſunt q̄ſi arcus inutilis. Et
ꝓuocauerūt eū in excelſis
ſuis: & in ſculptilibus ſuis
ad emulādū cōcitauerūt
eū. Audiuit deus & diſtu
lit: & ꝓiecit vehementer
iſrl'. Et reliquit taberna=
culū ſilo: tētoriū quod
collocauit inter homies.
Tradidit in captiuitatē
virtutē ſuā: & decorē ſu=
um in manu hoſtis. Et
cōcluſit in gladio populū
ſuū: & hereditatē ſuā di=
ſtulit. Iuuenes eiꝰ deuo=
rauit ignis: & virgīes eius
nemo luxit. Sacerdotes
eius gladio ceciderūt: &
vidue eius nō ſunt flete.
Euigilauit q̄ſi dormiens
dn̄s: q̄ſi fortis poſt cra=
pulā vini. Et ꝑcuſſit ho=
ſtes ſuos retrorſū: oppro
briū ſēpiternū dedit eis.
Et ꝓiecit tabernaculum
ioſeph: & tribū ephraim
nō elegit. Sed elegit tri
bū iuda: mōtē ſion quē
dilexit. Et edificauit ī ſi=
militudīe monocerotis ſā
ctuariū ſuū: q̄ſi terrā fun
dauit illud in ſeculū. Et e
legit dđ ſeruū ſuū: & tu=
lit eū de gregibus ouiū.
Sequētē fetas adduxit
eū: vt paſceret in iacob
pp̄lm eius & in iſrl' here
ditatē ſuā. Qui pauit eos
i ſimplicitate cordis ſui:
& in prudētia manuū ſua
rū dux eorū fuit.

Canticum aſaph. 79.

Deus venerūt gētes
in hereditatem tuā:
polluerunt templū ſan=
ctum tuum: poſuerunt
hieruſalē in aceruos la=
pidum. Dederunt
cadauera ſeruorū tuorū
eſcā auibus celi:
carnes ſanctorū tuorum
beſtiis terre. Effuderunt
ſanguinē eorū q̄ſi aquā
in circuitu hieruſalem:
& nō erat q ſepeliret. Fa
cti ſumus opprobriū vi
cinis nr̄is: ſubſānatio &
deriſio his qui in circuitu
nr̄o ſunt. Vſq3 quo dn̄e i
raſceris ī finē: ardebit q̄=
ſi ignis zelus tuus. Effū
de furorem tuum ſuper
gentes que non cogno
uerunt te: & ſuper

שבטי ישראל: וינסו וימרו את | נסה מרה
אלהים עליון ועדתיו לא שמרו: | עלה עוד
ויסגו ויבגדו כאבותם נהפכו | נסג בגד
כקשת רמיה: ויכעיסוהו בבמותם | הפך רמה
ובפסיליהם יקניאוהו: שמע | כעס פסה
אלהים ויתעבר וימאס מאד | פסל קנא
בישראל: ויטש משכן שלו אהל | עבר מאס
שכן באדם: ויתן לשבי עזו | נטש שכן
ותפארתו ביד צר: ויסגר לחרב | שילה נתן
עמו ובנחלתו התעבר: בחוריו | שבה עזז
אכלה אש ובתולתיו לא הוללו: | פאר צור
כהניו בחרב נפלו ואלמנתיו | סגר עבר
לא תבכינה: ויקץ כישן אדני | בחר בתל
כגבור מתרונן מיין: ויך צריו | בכה קוץ
אחור חרפת עולם נתן למו: וימאס | גבר רנן
באהל יוסף ובשבט אפרים לא | נכה צור
בחר: ויבחר את שבט יהודה את | אחר עלם
הר ציון אשר אהב: ויבן כמו | מאס
רמים מקדשו כארץ יסדה לעולם: | בחר
ויבחר בדוד עבדו ויקחהו | הרר בנה
ממכלאות צאן: מאחר עלות | רום קדש
הביאו לרעות ביעקב עמו | לקח
ובישראל נחלתו: וירעם כתם | כלא
לבבו ובתבונות כפיו ינחם: | עלה בוא

lxxix. מזמור לאסף | רעה רעה

אלהים באו גוים בנחלתך | תמם בין
טמאו את היכל קדשך שמו את | נחה
ירושלם לעיים: נתנו את | זמר
נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים | בוא
בשר חסידיך לחיתו ארץ: שפכו | הכל שום
דמם כמים סביבות ירושלם | עיה
ואין קובר: היינו חרפה לשכנינו | אכל
לעג וקלס לסביבותינו: עד מה | חסד חיה
יהוה תאנף לנצח תבער כמו | סבב
אש קנאתך: שפך חמתך אל | קבר היה
הגוים אשר לא ידעוך ועל | אנף בער

© Biblioteca Nacional de España

ממלכות אשר בשמך לא קראו׃ — מלך
כי אכל את יעקב ואת נוהו
השמו׃ אל תזכר לנו עונת — שמם זכר
ראשנים מהר יקדמונו רחמיך — קדם עוה
כי דלונו מאד׃ עזרנו אלהי — דלל
ישענו על דבר כבוד שמך — כבד
והצילנו וכפר על חטאתינו למען — נצל
שמך׃ למה יאמרו הגוים איה — אמר
אלהיהם יודע בגוים לעינינו — ידע
נקמת דם עבדיך השפוך׃ תבוא — שפך בוא
לפניך אנקת אסיר כגודל זרועך — אסר גדל
הותר בני תמותה׃ והשב לשכנינו — זרע יתר
שבעתים אל חיקם חרפתם אשר — מות שוב
חרפוך אדני׃ ואנחנו עמך וצאן
מרעיתך נודה לך לעולם לדור — רעה ידה
ודר נספר תהלתך׃ **lxxx.** — עלם ספר
הלל
למנצח אל ששנים עדות לאסף — נצח עוד
מזמור׃ רעה ישראל — זמר
האזינה נהג כצאן יוסף ישב — אזן
הכרובים הופיעה׃ לפני אפרים — כרב יפע
ובנימן ומנשה עוררה את גבורתך — קנה גבר
ולכה לישועתה לנו׃ אלהים — ילך ישע
השיבנו והאר פניך ונושעה׃ — שוב אור
יהוה אלהים צבאות עד מתי — ישע
עשנת בתפלת עמך׃ האכלתם — כלל אכל
לחם דמעה ותשקמו בדמעות — שקה
שליש׃ תשימנו מדון לשכנינו — שלש שום
ואיבינו ילעגו למו׃ אלהים צבאות — דון לעג
השיבנו והאר פניך ונושעה׃ גפן
ממצרים תסיע תגרש גוים — נסע גרש
ותטעה׃ פנית לפניה ותשרש — נטע פנה
שרשיה ותמלא ארץ׃ כסו הרים — פנה שרש
צלה וענפיה ארזי אל׃ תשלח — מלא כסה
קצירה עד ים ואל נהר יונקותיה׃ — צלל שלח
למה פרצת גדריה וארוה — קצר ינק
כל עברי דרך׃ יכרסמנה — ארה כרסם

regna que nomen tuū non inuocauerunt. Quia comederunt iacob: & decorem eius deſolauerūt. Ne recorderis iniquitatū nrarū veterum: cito occupēt nos miſericordie tue quia attenuati ſum⁹ nimis. Auxiliare nobis deus ſalutis noſtre ppter gloriam nominis tui: & libera nos & ppitiare pctis nrīs propter nomē tuū. Quare dicunt gentes vbi eſt deus eoꝶ: nota fiat in gētibus añ oculos nros vltio ſanguinis ſeruoꝶ tuorū q effuſus eſt. Ingrediatur corā te gemitus victorū: ī magnitudine brachii tui relinq filios interitus. Et redde vicinis nrīs ſeptuplū ī ſinu eorū: opꝓbriū ſuū qđ exprobrauerūt tibi dñe. Nos eī populus tuus & grex paſcue tue: cōfitebimur tibi ī ſempitnū: in gñatione & gñatiōe narrabimus laudes tuas. Victori pro liliis teſtimonii: aſaph canticum. 80.

Paſtor iſrael auſculta: qui ducis quaſi gregē ioſeph: q ſedes ſup cherubim oñdere. Ante ephraim & beniamin & manaſſe ſuſcita fortitudinē tuā: & veni vt ſaluos facias nos. Deus conuerte nos: & oñde faciē tuā & ſalui erim⁹. Dñe deus exercituū vſq̧ quo fumabis ad orationem populi tui? Cibaſti nos pane flebili: & potaſti nos in lachrymis tripl'r. Poſuiſti nos ī cōtētionē vicinis noſtris: & inimici nrī ſubſannauerūt nos. Deus exercituū cōuerte nos: & oñde faciē tuam & ſalui erimus. Vineam de egypto tuliſti: eieciſti gentes & plātaſti eā. Preparaſti añ faciē ei⁹: & ſtabiliſti radices eius: & repleuit terrā. Opti ſūt mōtes vmbra ei⁹: & rami illi⁹ cedri đi. Expādit comas ſuas vſq̧ ad mare: & vſq̧ ad flumīa germīa ſua. Quare diſſipaſti maceriā eius: & vidēmiāt eā oēs qui trāſeūt per viā. Vaſtauit eam

regna: q̄ nomē tuū nō inuocauerūt. Quia come
βασιλείας, αἳ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο. Ὅτι κατέ
derūt iacob: & locū ei⁹ deſolauerūt. Ne memineris — Eſaie. d.64.
φαγον τὸν ἰακώβ, καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἠρήμωσαν. Μὴ μνησθῇς
nrāꝶ iniqtatū antiquaꝶ. Cito anticipēt nos
ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων. Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς
mīe tue dñe: Qm̄ paupes facti ſum⁹ nimis. Ad
οἱ οἰκτιρμοί σου κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα. Βοή
iuua nos deus ſalutaris nr̄: pp gliā nōis
θησον ἡμῖν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός
tui dñe libera nos. Et ꝓpicius eſto pctīs nrīs
σου κύριε ῥῦσαι ἡμᾶς. Καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν
propter nomē tuū. Ne q̄n dicāt gētes: vbi
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. Μή ποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη, ποῦ
eſt deus eoꝶ: & innoteſcat in natiōibus corā
ἐστιν ὁ θεὸς αὐτῶν, καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν
oculis nrīs vltio ſāguinis ſeruoꝶ
ὀφθαλμῶν ἡμῶν ἡ ἐκδίκησις τοῦ αἵματος τῶν δούλων
tuoꝶ q̄ effuſus ē. Introeat in cōſpectu tuo gemitus
σου τοῦ ἐκκεχυμένου. Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ὁ στεναγμὸς
cōpeditoꝶ. Scđm magnitudinē brachiī tui: poſſide filios mortificatoꝶ. Redde
τῶν πεπεδημένων. Κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ βραχίονός σου, περιποίησαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων. Ἀπόδος
vicinis nrīs ſeptuplū in ſinu eoꝶ:
τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἑπταπλασίονα εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν
imꝓperiū ipoꝶ qđ exꝓbrauerūt tibi dñe. Nos aūt ppl's tuus
τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν ὃν ὠνείδισάν σε κύριε. Ἡμεῖς δὲ λαός σου
& oues paſcue tue: Cōfitebimur tibi deus in
καὶ πρόβατα νομῆς σου, ἀνθομολογησόμεθά σοι ὁ θεὸς εἰς τὸν
ſeculū: i gñatiōe & gñationē annūtiabimus laudē tuā.
αἰῶνα, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἐξαγγελοῦμεν τὴν αἴνεσίν σου.

In finē pro iis qui cōmutabūtur teſtimoniū aſaph pſalmus. 79.
Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων μαρτύριον τῷ ἀσὰφ ψαλμός. οθ'.

Qui regis iſrael intēde: q deducis velut ouē
Ὁ ποιμαίνων τὸν ἰσραὴλ πρόσχες, ὁ ὁδηγῶν ὡσεὶ πρόβατον
ioſeph. Qui ſedes ſup cherubim manifeſtare:
τὸν ἰωσήφ. Ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβὶμ ἐμφάνηθι, ἐ
corā ephraim & beniamin & manaſſe. Excita potētiā
ναντίον ἐφραὶμ καὶ βενιαμὶν καὶ μανασσῆ. Ἐξέγειρον τὴν δυ
tuā & veni: vt ſaluos facias nos. Deus cōuerte
ναστείαν σου καὶ ἐλθέ, εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς. Ὁ θεὸς ἐπίστρεψον ἡ
nos: & oſtēde faciē tuā: & ſalui erimus. Dñe
μᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα. Κύριε
deus vtutū vſq̧ quo iraſceris ſup orōnē
ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἕως πότε ὀργίζῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν
ſeruoꝶ tuoꝶ? Cibabis nos pane lachrymaꝶ: & potū dabis nob
δούλων σου; Ψωμιεῖς ἡμᾶς ἄρτον δακρύων, καὶ ποτιεῖς ἡμᾶς
in lachrymis in mēſura. Poſuiſti nos in cōtradictionē vicinis nrīs: & inimici nrī ſubſānauerūt nos. Dñe deus
ἐν δάκρυσιν ἐν μέτρῳ. Ἔθου ἡμᾶς εἰς ἀντιλογίαν τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς. Κύριε ὁ θεὸς τῶν
vtutū cōuerte nos: & oſtēde faciē tuā:
δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου,
& ſalui erimus. Vineā de egypto trāſtuliſti: eieciſti
καὶ σωθησόμεθα. Ἄμπελον ἐξ αἰγύπτου μετῆρας, ἐξέβαλες
gētes & plātaſti eā. Dux itineris fuiſti i cōſpectu eius: & plātaſti radices eius: & impleuit
ἔθνη καὶ κατεφύτευσας αὐτήν. Ὡδοποίησας ἔμπροσθεν αὐτῆς, καὶ κατεφύτευσας τὰς ῥίζας αὐτῆς, καὶ ἐπλήρωσε τὴν
terrā. Opuit mōtes vmbra eius: & arbuſta eius
γῆν. Ἐκάλυψεν ὄρη ἡ σκιὰ αὐτῆς, καὶ αἱ ἀναδενδράδες αὐτῆς
cedros dei. Extēdit palmites ſuos vſq̧ ad mare:
τὰς κέδρους τοῦ θεοῦ. Ἐξέτεινε τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως θα
& vſq̧ ad flumina propagines eius.
λάσσης, καὶ ἕως ποταμῶν τὰς παραφυάδας αὐτῆς.
Vt qđ deſtruxiſti maceriā eius: & vindemiāt eam oēs qui pretergrediūtur viā?
Ἱνατί καθεῖλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς, καὶ τρυγῶσιν αὐτὴν πάντες οἱ παραπορευόμενοι τὴν ὁδόν;

© Biblioteca Nacional de España

Exterminauit eā aper de ſylua: ⁊ ſingularis ferus depa
Ελυμήνατο αὐτὴν ὗς ἐκ δρυμοῦ, καὶ μονιὸς ἄγριος κατενε-
ſtus eſt eā. Deus xtutū cōuertere iā: ⁊
μήσατο αὐτήν. Ο θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον δή, καὶ
reſpice de celo ⁊ vide. Et viſita vi-
ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε. Καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπε
neā iſtā: ⁊ pfice eā: ꝙ plātauit dextera
λον ταύτην, καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιά
tua. Et ſup filiū hoīs: quē cōfirmaſti tibi. In-
σου. Καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ. Εμ
cēſa igni ⁊ ſuffoſſa: ab increpatiōe
πεπυρισμένη πυρὶ καὶ ἀνεσκαμμένη, ἀπὸ ἐπιτιμήσεως τοῦ
vultus tui peribūt. Fiat manus tua ſup virū
προσώπου σου ἀπολοῦνται. Γενηθήτω ἡ χείρ σου ἐπ᾽ ἄνδρα
dextere tue: ⁊ ſup filiū hoīs: quē cōfirmaſti ti-
δεξιᾶς σου, καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σεαυ
bi. Et nō diſcedim⁹ a te: viuificabis nos: ⁊
τῷ. Καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ σοῦ, ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ τὸ
nomē tuū inuocabimus. Dñe deus xtutū cō
ὄνομά σου ἐπικαλεσόμεθα. Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπί-
uerte nos: ⁊ oſtēde faciē tuā: ⁊ ſal
στρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σω-
ui erimus.
θησόμεθα.

In finē pro torcularibus pſalmus aſaph. 80.
Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν ψαλμὸς τῷ ἀσάφ. π'.

Exultate deo adiutori nr̄o: iubilate
Αγαλλιᾶσθε τῷ θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν, ἀλαλάξατε τῷ
deo iacob. Sumite pſalmū ⁊ date tympanū: pſal-
θεῷ ἰακώβ. Λάβετε ψαλμὸν καὶ δότε τύμπανον, ψαλ
teriū iocūdū cū cithara. Buccinate in neomenia
τήριον τερπνὸν μετὰ κιθάρας. Σαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ
tuba: in inſigni die ſolēnitatis vr̄e. Quia pceptū
σάλπιγγι, ἐν εὐσήμῳ ἡμέρᾳ ἑορτῆς ὑμῶν. Οτι πρόσταγμα
in iſrael eſt: ⁊ iuditiū deo iacob. Teſtimoniū in
τῷ ἰσραὴλ ἐστι, καὶ κρίμα τῷ θεῷ ἰακώβ. Μαρτύριον ἐν
ioſeph poſuit illud: cū exiret ipe de t̄ra egypti.
Gen. 41. τῷ ἰωσὴφ ἔθετο αὐτόν, ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐκ γῆς αἰγύπτου.
Linguā ꝙ nō nouerat audiuit: diuertit ab onerib⁹
Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω ἤκουσεν, ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν
dorſū eius. Manus eius in cophino ſeruierūt: in
νῶτον αὐτοῦ. Αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδούλευσαν, ἐν
tribulatiōe inuocaſti me ⁊ liberaui te. Exaudiui te
θλίψει ἐπεκαλέσω με καὶ ἐρρυσάμην σε. Επήκουσά σου
in abſcōdito tēpeſtatis. Dp̄. Probaui te apd̄
ἐν ἀποκρύφῳ καταιγίδος. Διάψαλμα. Εδοκίμασά σε ἐπὶ
aquā ꝯtradictiōis. Audi ppl̄s me⁹ ⁊ cōteſtor
ὕδατος ἀντιλογίας. Ακουσον λαός μου καὶ διαμαρτύρομαί
te. Iſrael ſi audieris me: nō erit in te deus re
σοι. Ισραὴλ ἐὰν ἀκούσῃς μου, οὐκ ἔσται ἐν σοὶ θεὸς πρόσφα-
cēs: neq; adorabis deū alienū. Ego eñi ſū do-
τος, οὐδὲ προσκυνήσεις θεῷ ἀλλοτρίῳ. Εγὼ γάρ εἰμι κύ-
minus deus tu⁹: q̄ eduxi te de t̄ra egypti. Dila
Exo. 20. ριος ὁ θεός σου, ὁ ἀναγαγών σε ἐκ γῆς αἰγύπτου. Πλάτυ-
ta os tuū ⁊ implebo illud. Et nō audiuit ppl̄s
νον τὸ στόμα σου καὶ πληρώσω αὐτό. Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαός
meus vocē meā: ⁊ iſrael nō intēdit mihi. Et dimi
μου τῆς φωνῆς μου, καὶ ἰσραὴλ οὐ προσέσχε μοι. Καὶ ἐξαπέ-
ſi eos ſcd̄m ſtudia cordis eoꝝ:
στειλα αὐτοὺς κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν καρδιῶν αὐτῶν,
ibunt in adinuētiōibus ſuis. Si ppl̄s me⁹
πορεύσονται ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν. Εἰ ὁ λαός μου
audiſſet me: iſrael i vijs meis ſi ambulaſſet: pro nihilo
ἤκουσέ μου, ἰσραὴλ ταῖς ὁδοῖς μου εἰ ἐπορεύθη, ἐν τῷ μηδὲ
forſitā inimicos eoꝝ humiliaſſē. Et ſup tribu-
νὶ ἂν τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐταπείνωσα. Καὶ ἐπὶ τοὺς θλί-
lātes eos miſiſſē manū meā. Inimi-
βοντας αὐτοὺς ἐπέβαλον ἂν τὴν χεῖρά μου. Οἱ ἐχ-
ci dñi mētiti ſūt ei: ⁊ erit tp̄s eoꝝ
θροὶ κυρίου ἐψεύσαντο αὐτῷ, καὶ ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν
in ſeculū. Et cibauit eos
εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐψώμισεν αὐτοὺς

aper de ſylua: & oēs be
ſtie agri depaſte ſūt eā.
Deus exercituū reuer
tere obſecro: reſpice
de celo & vide & viſita
vineam hanc.
Et radicē quā plātauit
dextera tua: & ſup fili
um quē confirmaſti ti-
bi. Succenſa igni &
diruta: ab increpatiōe
faciei tue pereant.
Fiat manus tua ſup vi
rū dextere tue: & ſup fi
liū hoīs quē cōfirma-
ſti tibi. Et non recede-
mus a te: viuificabis
nos & in noīe tuo voca
bimus. Dñe deus exer
cituū cōuerte nos: & o-
ſtende faciem tuam &
ſalui erimus.

Victori pro torculari-
bus: aſaph. 81.

Laudate deū fortitu
dinē nr̄am: iubilate
deo iacob. Aſſumite
carmen & date tympa
nū: citharā decorā cū
pſalterio. Clangite
in neomenia buccina:
ī medio mēſe diei ſolē-
nitatis vr̄e. Quia legiti
mū iſrael eſt: & iudiciū
deo iacob. Teſtimoni-
um in ioſeph
poſuit eū cū egredere-
tur de terra egypti:
labiū quod neſciebam
audiui.
Amoui ab onere hūe-
rum eius: manus eius
a cophino receſſerunt.
In tribulatione inuoca
ſti & erui te: exaudiui te
in abſcōdito tonitrui:
pbaui te ſup aquā cō-
tradictiōis. Sp. Audi
popule meus & con-
teſtor te iſrael ſi
audieris me. Nō ſit in
te deus alienus:
& nō adores deū pere
grinū. Ego
dñs deus tuus qui edu-
xi te de terra egypti:
api os tuū & iplebo il
lud. Et non audiuit
ppl̄s meus vocē meā:
& iſrael nō credidit mi
hi. Et dimiſi eū ī praui-
tate cordis ſui: ambula
būt in cōſiliis ſuis. Vti-
nā populus meus audiſ
ſet me: iſrl̄ in viis meis
ābulaſſet. Quaſi nihi-
lū inimicos ei⁹ humiliaſ
ſem: & ſup hoſtes eorū
vertiſſē manū meam.
Qui oderūt dñm nega
bunt eū: & erit tp̄s eo-
rū ī ſeclō. Et cibauit eos

חֲזִיר מִיַּעַר וְזִיז שָׂדַי יִרְעֶנָּה׃
אֱלֹהִים צְבָאוֹת שׁוּב נָא הַבֵּט
מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה וּפְקֹד גֶּפֶן זֹאת׃
וְכַנָּה אֲשֶׁר נָטְעָה יְמִינֶךָ וְעַל בֵּן
אִמַּצְתָּה לָּךְ׃ שְׂרוּפָה בָאֵשׁ
כְּסוּחָה מִגַּעֲרַת פָּנֶיךָ יֹאבֵדוּ׃
תְּהִי יָדְךָ עַל אִישׁ יְמִינֶךָ עַל בֶּן
אָדָם אִמַּצְתָּ לָּךְ׃ וְלֹא נָסוֹג מִמֶּךָּ
תְּחַיֵּינוּ וּבְשִׁמְךָ נִקְרָא׃ יְהוָה
אֱלֹהִים צְבָאוֹת הֲשִׁיבֵנוּ הָאֵר
פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה׃ lxxxi. לַמְנַצֵּחַ
עַל הַגִּתִּית לְאָסָף׃ הַרְנִינוּ
לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי
יַעֲקֹב׃ שְׂאוּ זִמְרָה וּתְנוּ תֹף
כִּנּוֹר נָעִים עִם נָבֶל׃ תִּקְעוּ
בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ׃
כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט
לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃ עֵדוּת בִּיהוֹסֵף
שָׂמוֹ בְּצֵאתוֹ עַל אֶרֶץ מִצְרָיִם
שְׂפַת לֹא יָדַעְתִּי אֶשְׁמָע׃
הֲסִירוֹתִי מִסֵּבֶל שִׁכְמוֹ כַּפָּיו
מִדּוּד תַּעֲבֹרְנָה׃ בַּצָּרָה קָרָאתָ
וָאֲחַלְּצֶךָּ אֶעֶנְךָ בְּסֵתֶר רַעַם
אֶבְחָנְךָ עַל מֵי מְרִיבָה סֶלָה׃ שְׁמַע
עַמִּי וְאָעִידָה בָּךְ יִשְׂרָאֵל אִם
תִּשְׁמַע לִי׃ לֹא יִהְיֶה בְךָ אֵל זָר
וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֵכָר׃ אָנֹכִי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
הַרְחֶב פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ׃ וְלֹא שָׁמַע
עַמִּי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה לִי׃
וָאֲשַׁלְּחֵהוּ בִּשְׁרִירוּת לִבָּם
יֵלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם׃ לוּ עַמִּי
שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ׃
כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם
אָשִׁיב יָדִי׃ מְשַׂנְאֵי יְהוָה יְכַחֲשׁוּ
לוֹ וִיהִי עִתָּם לְעוֹלָם׃ וַיַּאֲכִילֵהוּ

חָזַר שָׂדֶה
רָעָה נָבַט
כּוּן יָמַן
שָׂרַף
כָּסַח פָּנָה
אָבַד הָיָה
נָסַג
חָיָה קָרָא
שׁוּב אוֹר
פָּנָה יָשַׁע
נָצַח נָת
רָנַן
עָזַז רוּעַ
נָשָׂא נָתַן
תָּפַף כִּנֹּר
נָעַם שָׁבַר
חָגַג
שָׁפַט
עוּד
שׂוּם יָצָא
שָׂפָה שָׁמַע
סוּר
עָבַר צוּר
חָלַץ עָנָה
בָּחַן רוּב
עוּד
שָׁמַע הָיָה
שָׁחָה
עָלָה
רָחַב פֶּה
מָלֵא
שָׁלַח שָׁרַר
יָעַץ
הָלַךְ כָּנַע
צוּר שׁוּב
שָׂנֵא כָּחַשׁ
הָיָה עֵת
עָלַם אָכַל

© Biblioteca Nacional de España

מֵחֵלֶב חִטָּה וּמִצּוּר דְּבַשׁ אַשְׂבִּיעֶךָ׃ חנט שבע
מִזְמוֹר לְאָסָף׃ lxxxii. זמר
אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת אֵל בְּקֶרֶב יצב יעד
אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט׃ עַד מָתַי תִּשְׁפְּטוּ שפט
עָוֶל וּפְנֵי רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ סֶלָה׃ פנה נשא
שִׁפְטוּ דַל וְיָתוֹם עָנִי וָרָשׁ יתם ענה
הַצְדִּיקוּ׃ פַּלְּטוּ דַל וְאֶבְיוֹן מִיַּד רוש צדק
רְשָׁעִים הַצִּילוּ׃ לֹא יָדְעוּ וְלֹא אבה נצל
יָבִינוּ בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלָּכוּ יִמּוֹטוּ בין הלך
כָּל מוֹסְדֵי אָרֶץ׃ אֲנִי אָמַרְתִּי מוט יסד
אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֶלְיוֹן כֻּלְּכֶם׃ עלה
אָכֵן כְּאָדָם תְּמוּתוּן וּכְאַחַד הַשָּׂרִים מות שור
תִּפֹּלוּ׃ קוּמָה אֱלֹהִים שָׁפְטָה נפל
הָאָרֶץ כִּי אַתָּה תִנְחַל בְּכָל הַגּוֹיִם׃ נחל
שִׁיר מִזְמוֹר לְאָסָף׃ lxxxiii. שור זמר
אֱלֹהִים אַל דֳּמִי לָךְ אַל תֶּחֱרַשׁ דמה חרש
וְאַל תִּשְׁקֹט אֵל׃ כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ שקט איב
יֶהֱמָיוּן וּמְשַׂנְאֶיךָ נָשְׂאוּ רֹאשׁ׃ המה שנא
עַל עַמְּךָ יַעֲרִימוּ סוֹד וְיִתְיָעֲצוּ ערם יעץ
עַל צְפוּנֶיךָ׃ אָמְרוּ לְכוּ וְנַכְחִידֵם צפן ילך
מִגּוֹי וְלֹא יִזָּכֵר שֵׁם יִשְׂרָאֵל כחד זכר
עוֹד׃ כִּי נוֹעֲצוּ לֵב יַחְדָּו יעץ
עָלֶיךָ בְּרִית יִכְרֹתוּ׃ אָהֳלֵי אֱדוֹם ברת כרת
וְיִשְׁמְעֵאלִים מוֹאָב וְהַגְרִים׃
גְּבָל וְעַמּוֹן וַעֲמָלֵק פְּלֶשֶׁת עִם
יֹשְׁבֵי צוֹר׃ גַּם אַשּׁוּר נִלְוָה לוה
עִמָּם הָיוּ זְרוֹעַ לִבְנֵי לוֹט סֶלָה׃ היה זרע
עֲשֵׂה לָהֶם כְּמִדְיָן כְּסִיסְרָא כְיָבִין
בְּנַחַל קִישׁוֹן׃ נִשְׁמְדוּ בְעֵין דֹּאר שמד
הָיוּ דֹּמֶן לָאֲדָמָה׃ שִׁיתֵמוֹ נְדִיבֵמוֹ היה שות
כְּעֹרֵב וְכִזְאֵב וּכְזֶבַח וּכְצַלְמֻנָּע נדב
כָּל נְסִיכֵמוֹ׃ אֲשֶׁר אָמְרוּ נִירְשָׁה נסך ירש
לָנוּ אֵת נְאוֹת אֱלֹהִים׃ אֱלֹהַי שִׁיתֵמוֹ נוה
כַגַּלְגַּל כְּקַשׁ לִפְנֵי רוּחַ׃ כְּאֵשׁ גלל פנה
תִּבְעַר יַעַר וּכְלֶהָבָה תְּלַהֵט הָרִים׃ בער להט
כֵּן תִּרְדְּפֵם בְּסַעֲרֶךָ וּבְסוּפָתְךָ רדף

ex adipe frumẽti: & de petra melle ſaturauit eos.

Pſalmus aſaph. 82.

DEus ſtetit in cetu dei: in medio deos diiudicat. Vſq3 quo iudicatis iniquitatẽ: & facies impiorum ſuſcipitis? Sẽp. Iudicate pauperi & pupillo: egenum & inopẽ iuſtificate. Saluate inopẽ & pauperẽ: de manu impiorũ liberate. Non cognoſcunt neq3 intelligunt: in tenebris ambulãt: mouebũtur omnia fundamẽta terre. Ego dixi dii eſtis: & filii excelſi omnes vos. Ergo q̃ſi adã moriemini: & q̃ſi vnus de pricipibus cadetis. Surge deus iudica terram: qm̃ tu hereditabis omnes gentes.

Canticũ pſalmi aſaph. 83.

DEus non ſilẽtium tibi: ne ſileas & non quieſcas deus. Quia ecce inimici tui tumultuati ſunt: & qui oderũt te eleuauerũt caput. Cõtra populũ tuũ nequiter tractauerunt: inierũt cõſiliũ aduerſuſ arcanũ tuũ. Dixerũt venite & cõteramus eos de gẽte: & nõ ſit memoria nomĩs iſrael vltra. Qm̃ tractauerũt corde pariter: cõtra te fedus pepigerũt. Tabernacula idumee & iſmaelitarũ moab & agareni. Gebal & ãmon & amalec: paleſtina cum habitatorib9 tyri. Sed & aſſur venit cũ eis: facti ſunt brachium filiorũ loth. Sp. Fac illis ſicut madiã & ſiſare: ſicut iabin in torrente ciſſon. Cõtriti ſunt in endor: fuerũt q̃ſi ſterq̃liniũ terre. Pone duces eorum ſicut oreb & ſicut zeb: & ſicut zebee & ſalmanah oẽs pricipes eorũ. Qui dixerũt poſſideamus nobis pulchritudinẽ dei. Deus meus põe eos vt rotã: quaſi ſtipulã an faciẽ vẽti. Quõ ignis cõburit ſyluã: & ſicut flãma cõburat mõteſ. Sic pſeq̃re eos in tẽpeſtate tua: & ĩ turbĩe tuo

ex adipe frumẽti: τ de petra melle ſaturauit eos.
ἐκ στέατος πυροῦ, καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχόρτασεν αὐτούς.

Pſalmus aſaph. 81.
Ψαλμὸς τῷ ἀσάφ. πα.

DEus ſtetit in ſynagoga deoꝝ: in medio aũt deos diiudicabit. Vſq3 quo iudicatis iniq̃tatẽ: τ facies pctõꝝ
Ὁ θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς διακρινεῖ. Ἕως πότε κρίνετε ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν
ſumitis? Judicate pupillo τ egeno: humilẽ τ pauperẽ iuſtificate. Eripite pauperẽ τ egenũ: de manu pctõris liberate eũ. Neſcierũt neq3 intellexerũt: in tenebris ambulãt. Mouebũtur omnia fundamẽta tre. Ego dixi: dii eſtis τ filii excelſi oẽs: vos aũt ſicut hoĩes moriemini: τ ſicut vn9 de pncipibus caditis. Surge deus iudica trã: qm̃ tu hereditabis in oĩbus gẽtibus.
λαμβάνετε; Κρίνατε ὀρφανῷ καὶ πτωχῷ, ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε. Ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχόν, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσασθε αὐτόν. Οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ συνῆκαν, ἐν σκότει διαπορεύονται. Σαλευθήτωσαν πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς. Ἐγὼ εἶπα, θεοί ἐστε καὶ υἱοὶ ὑψίστου πάντες, ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων πίπτετε. Ἀνάστα ὁ θεὸς κρῖνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι. Joan. 10.

Cãticũ pſalmi aſaph. 82.
Ὠδὴ ψαλμοῦ τῷ ἀσάφ. πβ.

DEus q̃s ſimilis erit tibi? ne taceas neq3 cõpeſcaris deus. Qm̃ ecce inimici tui ſonuerũt: τ q̃ oderũt te extulerũt caput. Sup pplꝫ tuũ malignauerũt cõſiliũ: τ cogitauerũt aduerſus ſctõs tuos. Dixerũt: venite τ diſpdamus eos de gẽte: τ nõ memoret nomẽ iſrael vltra. Qm̃ cogitauerũt vnanimiter ſimul: aduerſus te teſtamẽtũ diſpoſuerũt. Tabernacula idumeoꝝ τ iſmaelite: moab τ agareni. Gebal τ ammon τ amalec: Alienigene cũ hitãtibus tyrũ. Et eñ τ aſur venit cũ illis: facti ſunt in adiutoriũ filiis lot. Dp̃. Fac illis ſicut madiã τ ſiſare: ſicut iabim in torrẽte ciſſon. Diſpierũt in endor: facti ſũt vt ſtercus tre. Pone pncipes eoꝝ ſicut oreb τ zeb τ zebee τ ſalmana: oẽs pncipes eoꝝ. Qui dixeriit: hereditate poſſideam9 nobis ſctuariũ dei. Deus meus pone illos vt rotã: ſicut ſtipulã an faciẽ vẽti. Sicut ignis q̃ cõburet ſyluã: ſicut flãma q̃ cõburet mõtes. Ita pſeq̃ris illos in tẽpeſtate tua: τ in ira tua
Ὁ θεὸς τίς ὁμοιωθήσεταί σοι; μὴ σιγήσῃς μηδὲ καταπραΰνῃς ὁ θεός. Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἤχησαν, καὶ οἱ μισοῦντές σε ἦραν κεφαλήν. Ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργεύσαντο γνώμην, καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων σου. Εἶπαν, δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτοὺς ἐξ ἔθνους, καὶ οὐ μὴ μνησθῇ τὸ ὄνομα ἰσραὴλ ἔτι. Ὅτι ἐβουλεύσαντο ἐν ὁμονοίᾳ ἐπιτοαυτό, κατὰ σοῦ διαθήκην διέθεντο. Τὰ σκηνώματα τῶν ἰδουμαίων καὶ οἱ ἰσμαηλῖται, μωὰβ καὶ οἱ ἀγαρηνοί, Γεβὰλ καὶ ἀμμὼν καὶ ἀμαλήκ, Ἀλλόφυλοι μετὰ τῶν κατοικούντων τύρον. Καὶ γὰρ καὶ ἀσοὺρ συμπαρεγένετο μετ' αὐτῶν, ἐγενήθησαν εἰς ἀντίληψιν τοῖς υἱοῖς λώτ. Διάψαλμα. Ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ μαδιὰμ καὶ τῷ σισάρα, ὡς τῷ ἰαβὶμ ἐν τῷ χειμάρρῳ κισῶν. Ἐξωλοθρεύθησαν ἐν ἀενδώρ, ἐγενήθησαν ὡσεὶ κόπρος τῇ γῇ. Θοῦ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν ὠρὴβ καὶ ζὴβ καὶ ζεβεὲ καὶ σαλμανάν, πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν. Οἵτινες εἶπον, κληρονομήσωμεν ἑαυτοῖς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ θεοῦ. Ὁ θεός μου θοῦ αὐτοὺς ὡς τροχόν, ὡς καλάμην κατὰ πρόσωπον ἀνέμου. Ὡσεὶ πῦρ ὃ διαφλέξει δρυμόν, ὡσεὶ φλὸξ ἣ κατακαύσει ὄρη. Οὕτως καταδιώξεις αὐτοὺς ἐν τῇ καταιγίδι σου, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου

Judi. 5. τ. 7.
Judi. 8

© Biblioteca Nacional de España

turbabis eos. Imple facies eoꝝ igno
συνταράξεις αὐτούς. Πλήρωσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτι
minia: ⁊ q̄rēt nomē tuū dn̄e. Erubeſcāt ⁊
μίας, καὶ ζητήσουσι τὸ ὄνομά σου κύριε. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ
cōturbētur in ſeculū ſeculi: ⁊ cōfundā
ταραχθήτωσαν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, καὶ ἐντραπήτω
tur ⁊ pereāt. Et cognoſcāt: q̄ꝛ nomē tibi dn̄s:
σαν καὶ ἀπολέσθωσαν. Καὶ γνώτωσαν, ὅτι ὄνομά σοι κς',
tu ſolus altiſſimus in om̄i t̄ra.
σὺ μόνος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

In finē pro torcularibus filijs core pſalmus. 83.
Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν τοῖς υἱοῖς κορὲ ψαλμός. πγ'

Quā dilecta tabnacula tua dn̄e ꝟtu
Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου κύριε τῶν δυνάμε-
tū. Cōcupiſcit ⁊ deficit aīa mea in atria do
ων. Ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχή μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ κυ-
mini. Cor meū ⁊ caro mea exultauerūt in deū
ρίου. Ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ θεὸν
viuū. Et eni paſſer inuenit ſibi domū: ⁊ turtur ni
ζῶντα. Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, καὶ τρυγὼν νοσ-
dū ſibi: vbi ponet pullos ſuos. Altaria tua dn̄e
σιὰν ἑαυτῇ, οὗ θήσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς. Τὰ θυσιαστήριά σου κύριε
ꝟtutū: rex me⁹ ⁊ deus meus. Bti q̄
τῶν δυνάμεων, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου. Μακάριοι οἱ
habitāt in domo tua: in ſecula ſeculoꝝ lau
κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰ-
dabūt te. Dp. Btūs vir: cui eſt auxiliū
νέσουσί σε. Διάψαλμα. Μακάριος ἀνήρ, ᾧ ἐστιν ἀντίληψις
ipſi abs te: aſcēſiōes in corde ſuo diſpoſuit. In
αὐτῷ παρὰ σοί, ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο. Εἰς
valle lachꝛymaꝝ: in loco quē poſuit: ⁊
τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν ἔθετο, καὶ
eni bn̄dictiōes dabit legis lator. Ibunt de ꝟtu
γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν. Πορεύσονται ἐκ δυνάμε
te in ꝟtutē: videbit deus deoꝝ in ſion. Dn̄e deus
ως εἰς δύναμιν, ὀφθήσεται ὁ θεὸς τῶν θεῶν ἐν σιών. Κύριε ὁ θεὸς
ꝟtutū exaudi orōnē meā: aurib⁹ pcipe
τῶν δυνάμεων εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι
deus iacob. Dp. Protector nr̄ aſpice deus:
ὁ θεὸς ἰακώβ. Διάψαλμα. Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ θεός,
⁊ reſpice in faciē chꝛiſti tui. Quia meli
καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. Ὅτι κρείσ-
oꝛ ē dies vna in atrijs tuis: ſup milia.
σων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, ὑπὲρ χιλιάδας.
Elegi abiectus eſſe in domo dei mei
Ἐξελεξάμην παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ μου
magis q̄ hītare me in tabnaculis pctōꝝ. Quia miſeri
μᾶλλον ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν. Ὅτι ἔλε-
coꝛdiā ⁊ ꝟitatē diligit dn̄s: deus grāꝫ ⁊ glīā da
ος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ κύριος, ὁ θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώ-
bit. Dn̄s nō puabit bonis eos qui ambulāt in inocētia.
σει. Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ.
Dn̄e deus ꝟtutū btūs hō q̄ ſperat in te.
Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

In finē filijs core pſalmus.. 84.
Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς κορὲ ψαλμός. πδ'.

Benedixiſti dn̄e t̄rā tuā: auertiſti capti
Εὐδόκησας κύριε τὴν γῆν σου, ἀπέστρεψας τὴν αἰχμα-
uitatē iacob. Remiſiſti iniq̄tates plebi tue: cooꝑuiſti
λωσίαν ἰακώβ. Ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου, ἐκάλυψας
oīa pctā eoꝝ. Mitigaſti oēꝫ
πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν
irā tuā: auertiſti ab ira indignatōis tue. Cōuerte
ὀργήν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου. Ἐπίστρεψον
nos deus ſalutaris nr̄: ⁊ auerte irā tuā
ἡμᾶς ὁ θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου
a nobis. Nūqd in eternū iraſceris nobis: aut extēdes i-
ἀφ' ἡμῶν. Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ὀργισθήσῃ ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀρ-
rā tuā a gn̄atiōe in gn̄ationē: Deus tu cōuerſus
γήν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν; Ὁ θεὸς σὺ ἐπιστρέψας
viuificabis nos: ⁊ plebs tua
ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σου

cōturbabis eos. Imple facies eorū ignominia: & q̄rēt nomen tuū domine. Confundātur & conturbētur vſq; in ſeculū: & erubeſcant & pereant. Et ſciant quia nomē tuū eſt dn̄s: ſol⁹ tu excelſus ſuper omnem terram.

Victori pro torcularibus: filiorū core p̄s. 84

Quam dilecta tabernacula tua domine exercituum. Deſiderat & deficit anima mea in atria domini: cor meum & caro mea laudabūt deū viuētem. Siquidem paſſer inuenit domum: & auis nidum ſibi vbi ponat pullos ſuos: altaria tua dn̄e exercituū rex meus & deus meus. Beati qui habitant in domo tua: adhuc laudabūt te. Sp. Btūs hō cuius in te eſt fortitudo: ſemite in corde ſuo. Trāſeuntes in vallem fletus fontē ponēt eā: benedictiōe quoq; amicietur doctor. Ibunt de fortitudīe ī fortitudinē: apparebūt apud deū in ſion. Domine deus exercituū exaudi orationem meam: auſculta deus iacob. Semper. Clypeus noſter vide deus: & attende faciē xp̄i tui. Qm̄ melior ē dies in atriis tuis ſuper milia: elegi abiectus eē in domo dei mei magis quā hītare ī tabernaculis impietatis. Quia ſol & ſcutū dn̄s deus: grām & gloriā dabit dn̄s: nec ꝓhibebit bonū ab his q ābulāt in ꝑfectiōe. Dn̄e exercituū btūs hō qui cōfidit ī te

Victori filioꝝ core p̄s 85.

Placat⁹ es dn̄e tre tue: reduxiſti captiuitatē iacob. Dimiſiſti iniquitatē pp̄lo tuo: opuiſti oīa pctā eorū. Sp. Cōtinuiſti oēm īdignationē tuā: cōuerſus es ab ira furoris tui. Cōuerte nos de⁹ ieſus nr̄: & ſolue irā tuā aduerſum nos. Noli ī eternū iraſci nobis: extendēs irā tuā in gn̄atione & generationem. Nonne tu reuertens viuificabis nos: & pp̄ls tuus

תבהלם ׃ מלא פניהם קלון
ויבקשו שמך יהוה ׃ יבשו
ויבהלו עדי עד ויחפרו ויאבדו ׃
וידעו כי אתה שמך יהוה לבדך
עליון על כל הארץ ׃ lxxxiiii.
למנצח על הגתית לבני קרח
מזמור ׃ מה ידידות משכנותיך
יהוה צבאות ׃ נכספה וגם כלתה
נפשי לחצרות יהוה לבי ובשרי
ירננו אל אל חי ׃ גם צפור
מצאה בית ודרור קן לה אשר
שתה אפרחיה את מזבחותיך
יהוה צבאות מלכי ואלהי ׃ אשרי
יושבי ביתך עוד יהללוך סלה ׃
אשרי אדם עוז לו בך מסלות
בלבבם ׃ עברי בעמק הבכא
מעין ישיתוהו גם ברכות יעטה
מורה ׃ ילכו מחיל אל חיל יראה
אל אלהים בציון ׃ יהוה אלהים
צבאות שמעה תפלתי האזינה
אלהי יעקב סלה ׃ מגננו ראה
אלהים והבט פני משיחך ׃ כי טוב
יום בחצריך מאלף בחרתי הסתופף
בבית אלהי מדור באהלי רשע ׃ כי
שמש ומגן יהוה אלהים חן וכבוד
יתן יהוה לא ימנע טוב להולכים
בתמים ׃ יהוה צבאות אשרי אדם
בטח בך ׃ lxxxv. למנצח לבני קרח
מזמור ׃ רצית יהוה ארצך שבת
שבות יעקב ׃ נשאת עון עמך כסית
כל חטאתם סלה ׃ אספת כל
עברתך השיבות מחרון אפך ׃
שובנו אלהי ישענו והפר
כעסך עמנו ׃ הלעולם תאנף
בנו תמשך אפך לדור ודר ׃
הלא אתה תשוב תחיינו ועמך

בהל פנה
קלה בקש
בוש
בהל חפר
אבד בדד
עלה
נצח נת
זמר ידד
שכן כסף
כלה
רנן צפר
דרר קנן
שות פרח
זבח
ישב הלל
עזז סלל
עין שות
עטה ירה
ראה
פלל אזן
נבט פנה
משח ספף
כבד
נתן מנע
הלך תמם
נצח
זמר רצה
שוב שבה
כסה
שוב חרה
פור
עלם אנף
משך
שוב חיה

© Biblioteca Nacional de España

ישמחו בך: הראנו יהוה חסדך — שמח ראה
וישעך תתן לנו: אשמעה מה — נתן שמע
ידבר האל יהוה כי ידבר שלום — דבר שלם
אל עמו ואל חסידיו ואל ישובו — חסד שוב
לכסלה: אך קרוב ליראיו ישעו — קרב
לשכן כבוד בארצנו: חסד ואמת — כבד
נפגשו צדק ושלום נשקו: אמת — פגש
מארץ תצמח וצדק משמים — צמח
נשקף: גם יהוה יתן הטוב וארצנו — שקף נתן
תתן יבולה: צדק לפניו יהלך — בול פנה
וישם לדרך פעמיו: **lxxxvi.** — הלך שום
תפלה לדוד הטה יהוה אזנך — פלל נטה
ענני כי עני ואביון אני: שמרה — ענה ענה
נפשי כי חסיד אני הושע עבדך — אבה חסד
אתה אלהי הבוטח אליך: חנני — ישע בטח
אדני כי אליך אקרא כל היום: — קרא
שמח נפש עבדך כי אליך אדני
נפשי אשא: כי אתה אדני — נשא
טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:
האזינה יהוה תפלתי והקשיבה — אזן
בקול תחנונותי: ביום צרתי — קשב חנן
אקראך כי תענני: אין כמוך — צור קרא ענה
באלהים אדני ואין כמעשיך: כל — עשה עשה
גוים אשר עשית יבואו וישתחוו — בוא שחה
לפניך יהוה ויכבדו לשמך: — פנה
כי גדול אתה ועשה נפלאות — גדל פלא
אתה אלהים לבדך: הורני — בדד ירה
יהוה דרכך אהלך באמתך — הלך
יחד לבבי ליראה שמך: אודך — ידה
אדני אלהי בכל לבבי ואכבדה — כבד
שמך לעולם: כי חסדך גדול — עלם גדל
עלי והצלת נפשי משאול — נצל שאל
תחתיה: אלהים זדים קמו עלי — זוד קום
ועדת עריצים בקשו נפשי ולא — יעד ערץ
שמוך לנגדם: ואתה אדני אל — שום
רחום וחנון ארך אפים ורב חסד — רחם חנן

letabitur in te. Oſtēde nobis dn̄e miām tuam: & ſalutare tuū da nobis. Audiā qd loq̄tur deus dn̄s: loq̄tur enī pacē ad pplm̄ ſuū & ad ſctōs ſuos: vt nō cō uertātur ad ſtultitiā. Verūtamē ꝓpe eſt his qui timent eū ſalutare eius: vt inhabitet glīa in terra nr̄a. Mia & veritas occurrerūt ſibi: iuſtitia & pax deoſculate ſunt. Veritas de terra orta ē: & iuſtitia de celo proſpexit. Sed & dn̄s dabit bonū: & terra nr̄a dabit germē ſuū. Iuſtitia ān eū ibit: & ponet in via greſſus ſuos.

Oratio dauid. 86.

INclina dn̄e aurē tuam & exaudi me: quia egenus & pauper ſum ego. Cuſtodi animā meā qm̄ ſctūs ſum: ſalua ſeruū tuum deus meus qui confidit in te. Miſerere mei dn̄e: qm̄ ad te clamabo tota die. Letifica aīam ſerui tui: quia ad te dn̄e animā meā leuo. Tu enī es dn̄e bonus & ꝓpiciabilis: & multus mia oībus qui īuocāt te. Exaudi dn̄e orōnē meā: & auſculta vocē depcationū mearū. In die tribulatiōis mee inuocabo te: quia exaudies me. Nō eſt ſilis tui in diis dn̄e: & non eſt iuxta opera tua. Oēs gentes quas feciſti venient & adorabunt coram te dn̄e: & glorificabūt nomē tuū. Quia magnus es tu & faciens mirabilia: tu es deus ſolus. Doce me domine viam tuam: vt ambulem in veritate tua: vnicum fac cor meum vt timeat nomē tuum. Confitebor tibi domine deus meus in toto corde meo: & glorificabo nomē tuū ī eternū. Quia mia tua magna eſt ſuper me: & eruiſti animam de inferno extremo. Deus ſupbi ſurrexerunt aduerſus me: & cetus robuſtorum queſierunt animā meam & non poſuerunt te in conſpectu ſuo. Tu autem dn̄e deus miſericors & clemens: patiēs & multe miſericordie

letabitur in te. Oſtēde nobis dn̄e miaꝫ tuā: ꝛ
εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί. Δεῖξον ἡμῖν κύριε τὸ ἔλεός σου, καὶ
ſalutare tuū da nobis. Audiā q̄d loq̄tur in me
τὸ σωτήριόν σου δώης ἡμῖν. Ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ
dn̄s deus. Qm̄ loq̄tur pacē in plebē ſuā: ꝛ
κύριος ὁ θεός. Ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ
ſup ſctōs ſuos: ꝛ ſup eos qui cōuertūt
ἐπὶ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας καρ-
coꝛ ad eū. Verūtn̄ ꝓpe timētes eū ſa
δίαν ἐπ᾽ αὐτόν. Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σω
lutare ipſiꝰ: vt inhabitet glīa in t̄ra nr̄a.
τήριον αὐτοῦ, τοῦ κατασκηνῶσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.
Mia ꝛ v̄itas obuiauert: iuſtitia ꝛ pax oſ-
Ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κα
culate ſūt. Veritas de t̄ra orta eſt: ꝛ iuſti
τεφίλησαν. Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, καὶ δικαιοσύ
tia de celo ꝓſpexit. Et eñ dn̄s dabit beni
νη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε. Καὶ γὰρ ὁ κύριος δώσει χρηστό
gnitatē: ꝛ t̄ra nr̄a dabit fructū ſuū. Iuſti
τητα, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς. Δικαιο-
tia an̄ eū ambulabit: ꝛ ponet in via
σύνη ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύσεται, καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ
greſſus ſuos.
διαβήματα αὐτοῦ.

Oratio dauid. 85.

Προσευχὴ τῷ δαυίδ. πε.

INclina dn̄e aurē tuā ꝛ exaudi me: qm̄ ino-
Κλῖνον κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτω
ps ꝛ paup ſū ego. Cuſtodi aiaꝫ meā: qm̄ ſan
χὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ. Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, ὅτι ὅσι
ctus ſū: ſaluū fac ſeruū tuū deus meus: ſpantē in
ός εἰμι, σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ
te. Miſerere mei dn̄e qm̄ ad te clamabo tota die
σέ. Ἐλέησόν με κύριε ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέ
Letifica aiaꝫ ſerui tui: qm̄ ad te
ραν. Εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σὲ
leuaui aiaꝫ meā. Qm̄ tu dn̄e ſuauis ꝛ mitis:
ἦρα τὴν ψυχήν μου. Ὅτι σὺ κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικής, Iohel.
ꝛ multe mie oībus inuocātibus te. Auribꝰ pcipe 2.c.
καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε. Ἐνώτισαι
dn̄e orōnē meā: ꝛ intēde voci depcatiōis
κύριε τὴν προσευχήν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς
mee. In die tribulatiōis mee clamaui ad te: qꝛ exau
μου. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπή
diſti me. Nō eſt ſimilis tui in diis dn̄e: ꝛ nō eſt
κουσάς μου. Οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς κύριε, καὶ οὐκ ἔστι
ſm̄ opa tua. Oēs gētes q̄ſcūqꝫ feciſti: veniēt:
κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας, ἥξουσι,
ꝛ adorabūt corā te dn̄e. Et glificabūt no
καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου κύριε. Καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνο
mē tuū: qm̄ magnus es tu: ꝛ faciēs mirabilia: tu es deꝰ
μά σου, ὅτι μέγας εἶ σύ, καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ θεὸς
ſolus. Deduc me dn̄e in via tua: ꝛ ingredi
μόνος. Ὁδήγησόν με κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσο-
ar in v̄itate tua. Letetur coꝛ meū vt ti-
μαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. Εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ φο
meat nomē tuū. Cōfiteboꝛ tibi dn̄e deus meꝰ 8.9.c.
βεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ὁ θεός μου Infra.
in toto corde meo: ꝛ glificabo nomē tuū in eternū. 110.c.
ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. 137.
Quia mia tua magna ſup me: ꝛ eruiſti aiaꝫ meā
Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ᾽ ἐμέ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου
ex inferno inferiori. Deus iniqui inſurrexerūt ſup
ἐξ ᾅδου κατωτάτου. Ὁ θεὸς παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ᾽ ἐ
me: ꝛ ſynagoga potētiū q̄ſierūt aiaꝫ meā: ꝛ
μέ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, καὶ
nō ꝓpoſuerūt te ī cōſpectu ſuo. Et tu dn̄e deus meꝰ
οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σὺ κύριε ὁ θεός μου Infra.
miſeratoꝛ ꝛ miſericoꝛs: patiēs ꝛ multe mie ꝛ 102.c.
οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ 144.

© Biblioteca Nacional de España

verax. Reſpice in me ⁊ miſerere mei: da im
ἀληθινός. Επίβλεψον ἐπ᾽ ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, δός τὸ κρά-
periū tuū puero tuo ⁊ ſaluū fac filiū ancil
τος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδί-
le tue. Fac mecū ſignū in bonū: ⁊ vide
ε.10. σκης σου. Ποίησον μετ᾽ ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτω
ant q̄ oderūt me: ⁊ cōfundātur. Qm̄ tu dn̄e
σαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν. Οτι σὺ κύριε
adiuuiſti me ⁊ cōſolatus es me.
ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

Filijs core pſalmus cātici. 86.
Τοῖς υἱοῖς κορὲ ψαλμὸς ᾠδῆς. πς.

Fundamēta eius in mōtibus ſctis. Diligit
Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις. Αγαπᾷ
dn̄s portas ſion: ſup oīa tabnacula ia
κύριος τὰς πύλας σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα ἰα
cob. Glorioſa dicta ſūt de te ciuitas dei.
κώβ. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ θεοῦ.
Memor ero raab: ⁊ babylōis ſciētibus me. Et
Μνησθήσομαι ῥαάβ, καὶ βαβυλῶνος τοῖς γινώσκουσί με. Καὶ
ecce alienigene ⁊ tyrus ⁊ pp̄ls ethiopū: hi
ἰδοὺ ἀλλόφυλοι καὶ τύρος καὶ λαὸς τῶν αἰθιόπων, οὗτοι
fuerūt illic. Mater ſiō dicet hō: ⁊ ho
ἐγενήθησαν ἐκεῖ. Μήτηρ σιὼν ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρω-
mo natus eſt in ea: ⁊ ip̄e fundauit eā altiſ
πος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὕψι
ſimus. Dn̄s narrabit in ſcriptura pp̄lo℞: ⁊ p̄ncipū
στος. Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν, καὶ ἀρχόντων τού
ho℞ qui fuerūt in ea. Sicut letātiū omni-
των τῶν γεγενημένων ἐν αὐτῇ. Ως εὐφραινομένων πάν-
um hitatio in te.
των ἡ κατοικία ἐν σοί.

Cāticū pſalmi filijs core: in finē pro maeleth
Ωδὴ ψαλμοῦ τοῖς υἱοῖς κορέ, εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ μαελὲθ
ad reſpōdēdū: intellectus eman iſraeliti. 87.
τοῦ ἀποκριθῆναι, συνέσεως αἰμὰν τῷ ἰσραηλίτῃ. πζ.

Domine deus ſalutis mee: die clamaui ⁊ ī no-
Κύριε ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυ
cte corā te. Intret in cōſpectu tuo orō mea.
κτὶ ἐναντίον σου. Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου
Inclina aurē tuā ad precē meā: q2 repleta ē malis
Κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐπλήσθη κακῶν
aīa mea: ⁊ vita mea īferno appꝓiquit. Eſtimatus ſum
ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε. Προσελογίσθην
cū deſcēdētibus in lacū. Fact⁹ ſū ſicut ho
μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον. Ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρω
mo ſine adiutorio: inter mortuos liber. Sicut vulnerati dor
πος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος. Ωσεὶ τραυματίαι κα-
miētes in ſepulchro: q℞ nō es memor āpli⁹: ⁊ ipſi de ma
θεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χει
nu tua repulſi ſūt. Poſuerūt in lacu inferiori: in te
ρός σου ἀπώσθησαν. Εθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκο
nebris ⁊ ī vmbra mortis. Sup me cōfirmat⁹ ē furor tu⁹:
τεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου. Ἐπ᾽ ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου,
⁊ oēs eleuatiōes tuas induxiſti ſup me. Dp̄.
καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ᾽ ἐμέ. Διά-
Lōge feciſti notos meos a me: poſuerūt
ψαλμα. Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ᾽ ἐμοῦ, ἔθεντό
me abomiātionē ſibi. Tradit⁹ ſū ⁊ nō egrediebar:
με βδέλυγμα ἑαυτοῖς. Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην,
oculi mei lāguerūt pre inopia. Clamaui
οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας. Ἐκέκραξα
ad te dn̄e tota die: expādi ad te
πρὸς σὲ κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς
manus meas. Nūqd mortuis facies mirabilia: aut me
χεῖράς μου. Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια, ἢ ἰα-
dici ſuſcitabūt ⁊ cōfitebūtur tibi? Nūqd narrabit
τροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονταί σοι; Μὴ διηγήσεταί
aliqs in ſepulchro miaꝫ tuā: ⁊ v̄itatē tuā in
τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν
ꝑditiōe? Nūqd cognoſcētur in tenebris
τῇ ἀπωλείᾳ; Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει

& verax Reſpice ad me & miſerere mei: da fortitudinem tuā ſeruo tuo: & ſalua filiū ancille tue. Fac mecū ſignū in bonitate: & videant qui oderunt me & confundantur: quia tu domine auxiliatus es mihi & conſolatus es me.

Filiorum core pſalmus cantici. 87.

Fundamētū eius in mōtibus ſactuarii. Diligit dn̄s portas ſiō: ſup oīa tabernacula iacob. Glorioſa dicta ſūt ī te ciuitas dei. Sēper. Cōmemorabor ſupbie & babylōis ſciētib⁹ me: ecce paleſtina & tyrus cū ethiopia iſte natus eſt ibi. Ad ſiō autē dicetur: vir & vir natus eſt in ea: & ipſe fundauit eā excelſus. Dn̄s narrabit ſcribēs pop̄los: iſte natus eſt ibi. Semper. Et cātores quaſi in choris: oēs fōtes mei ī te.

Cāticū carminis filiorū core: victori ſuper chorū ad p̄cinēdū: eruditio hemā ezraite. 88.

Domine deus ſalutis mee per diē clamaui: in nocte corā te. Ingrediatur ante te oratio mea: inclina aurē tuā ad laudationē meā. Quia repleta eſt malis anima mea: & vita mea ad infernū deſcendit. Reputatus ſum cū deſcēdentibus in lacū: factus ſum quaſi hō inualidus. Inter mortuos liber: ſicut interfecti dormiētes ī ſepulchro quorū nō recordaris amplius: & q a manu tua abſciſi ſunt. Poſuiſti me in lacu nouiſſimo: in tenebris & in p̄fundo. Sup me cōfirmatus ē furor tuus: & cūctis fluctibus tuis afflixiſti me. Sp. Lōge feciſti notos meos a me: poſuiſti me abōiatione eis clauſū & nō prodeūtē. Oculus meus infirmatus eſt ab afflictiōe: inuocaui te dn̄e tota die: expandi ad te palmas meas. Nunqd mortuis facies mirabilia: aut gigātes reſurgēt & cōfitebūtur tibi? Sp. Nūqd narrabitur ī ſepulchro mīa tua: & veritas tua ī p̄ditiōe? Nūqd cognoſcentur in

וֶאֱמֶת׃ פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי תְּנָה
עֻזְּךָ לְעַבְדֶּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן אֲמָתֶךָ׃
עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ
שֹׂנְאַי וְיֵבֹשׁוּ כִּי אַתָּה יְהוָה
עֲזַרְתַּנִי וְנִחַמְתָּנִי׃ lxxxvii.
לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר שִׁיר
יְסוּדָתוֹ בְּהַרְרֵי קֹדֶשׁ׃ אֹהֵב יְהוָה
שַׁעֲרֵי צִיּוֹן מִכֹּל מִשְׁכְּנוֹת יַעֲקֹב׃
נִכְבָּדוֹת מְדַבָּר בָּךְ עִיר הָאֱלֹהִים
סֶלָה׃ אַזְכִּיר רַהַב וּבָבֶל לְיֹדְעָי
הִנֵּה פְלֶשֶׁת וְצוֹר עִם כּוּשׁ זֶה יֻלַּד
שָׁם׃ וּלְצִיּוֹן יֵאָמַר אִישׁ וְאִישׁ
יֻלַּד בָּהּ וְהוּא יְכוֹנְנֶהָ עֶלְיוֹן׃ יְהוָה
יִסְפֹּר בִּכְתוֹב עַמִּים זֶה יֻלַּד שָׁם
סֶלָה׃ וְשָׁרִים כְּחֹלְלִים כָּל מַעְיָנַי
בָּךְ׃ lxxxviii. שִׁיר מִזְמוֹר
לִבְנֵי קֹרַח לַמְנַצֵּחַ עַל מָחֲלַת לְעַנּוֹת
מַשְׂכִּיל לְהֵימָן הָאֶזְרָחִי׃
יְהוָה אֱלֹהֵי יְשׁוּעָתִי יוֹם צָעַקְתִּי
בַלַּיְלָה נֶגְדֶּךָ׃ תָּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתִי
הַטֵּה אָזְנְךָ לְרִנָּתִי׃ כִּי שָׂבְעָה
בְרָעוֹת נַפְשִׁי וְחַיַּי לִשְׁאוֹל הִגִּיעוּ׃
נֶחְשַׁבְתִּי עִם יוֹרְדֵי בוֹר הָיִיתִי
כְּגֶבֶר אֵין אֱיָל׃ בַּמֵּתִים חָפְשִׁי
כְּמוֹ חֲלָלִים שֹׁכְבֵי קֶבֶר אֲשֶׁר לֹא
זְכַרְתָּם עוֹד וְהֵמָּה מִיָּדְךָ נִגְזָרוּ׃
שַׁתַּנִי בְּבוֹר תַּחְתִּיּוֹת בְּמַחֲשַׁכִּים
בִּמְצֹלוֹת׃ עָלַי סָמְכָה חֲמָתֶךָ וְכָל
מִשְׁבָּרֶיךָ עִנִּיתָ סֶּלָה׃ הִרְחַקְתָּ
מְיֻדָּעַי מִמֶּנִּי שַׁתַּנִי תוֹעֵבוֹת לָמוֹ
כָּלֻא וְלֹא אֵצֵא׃ עֵינִי דָאֲבָה
מִנִּי עֹנִי קְרָאתִיךָ יְהוָה בְּכָל יוֹם
שִׁטַּחְתִּי אֵלֶיךָ כַפָּי׃ הֲלַמֵּתִים
תַּעֲשֶׂה פֶּלֶא אִם רְפָאִים יָקוּמוּ
יוֹדוּךָ סֶּלָה׃ הַיְסֻפַּר בַּקֶּבֶר חַסְדֶּךָ
אֱמוּנָתְךָ בָּאֲבַדּוֹן׃ הֲיִוָּדַע בַּחֹשֶׁךְ

נָתַן
עָזַז יָשַׁע
בָּנָה אָמָה
בּוֹשׁ
זָמַר שׁוּר
יָסַד
שָׁכַן
כָּבַד דָּבַר
זָכַר
אָמַר
כּוּן עָלָה
סָפַר כָּתַב
שׁוּר חָלַל
עָיַן שׁוּר
זָמַר נָצַח
חָלַל
עָנָה שָׂכַל
זָרַח יָשַׁע
בּוֹא פָּנָה
פָּלַל נָטָה
רָנַן
רוּעַ חָיָה
שָׁאַל נָגַע
חָשַׁב יָרַד
הָיָה מוּת
גָּזַר
שִׁית חָשַׁךְ
צוּל חָמַם
שָׁבַר עָנָה
רָחַק יָדַע
שִׁית תָּעַב
כָּלָא יָצָא
עָנָה
עָשָׂה קוּם
יָדָה סָפַר
אָמַן יָדַע

© Biblioteca Nacional de España

פִּלְאֶךָ וְצִדְקָתְךָ בְּאֶרֶץ נְשִׁיָּה׃ נָשָׁה
וַאֲנִי אֵלֶיךָ יְהוָה שִׁוַּעְתִּי וּבַבֹּקֶר
תְּפִלָּתִי תְקַדְּמֶךָּ׃ לָמָה יְהוָה תִּזְנַח פָּלַל קָדַם
נַפְשִׁי תַּסְתִּיר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי׃ עָנִי זָנַח סָתַר
אֲנִי וְגֹוֵעַ מִנֹּעַר נָשָׂאתִי אֵמֶיךָ פָּנָה עָנָה
אָיֹם
אָפוּנָה׃ עָלַי עָבְרוּ חֲרוֹנֶיךָ פּוּן חָרָה
בִּעוּתֶיךָ צִמְּתוּתֻנִי׃ סַבּוּנִי בָּעַת סָבַב
כַמַּיִם כָּל הַיּוֹם הִקִּיפוּ עָלַי יָחַד׃
נָקַף
הִרְחַקְתָּ מִמֶּנִּי אֹהֵב וָרֵעַ מְיֻדָּעַי רָחַק רָעָה
מַחְשָׁךְ׃ lxxxix. מַשְׂכִּיל לְאֵיתָן יָדַע חָשַׁךְ
הָאֶזְרָחִי חַסְדֵי יְהוָה שָׂכַל זָרַח
עוֹלָם אָשִׁירָה לְדֹר וָדֹר אוֹדִיעַ עָלַם שׁוּר
אֱמוּנָתְךָ בְּפִי׃ כִּי אָמַרְתִּי עוֹלָם דּוּר יָדַע
חֶסֶד יִבָּנֶה שָׁמַיִם תָּכִן אֱמוּנָתְךָ אָמַן פֶּה
בָהֶם׃ כָּרַתִּי בְרִית לִבְחִירִי בָּנָה כּוּן
נִשְׁבַּעְתִּי לְדָוִד עַבְדִּי׃ עַד עוֹלָם כָּרַת בָּחַר
אָכִין זַרְעֶךָ וּבָנִיתִי לְדֹר וָדוֹר שָׁבַע עָלַם
כִּסְאֲךָ סֶלָה׃ וְיוֹדוּ שָׁמַיִם פִּלְאֲךָ כּוּן בָּנָה
יְהוָה אַף אֱמוּנָתְךָ בִּקְהַל קְדוֹשִׁים׃ יָדָה
כִּי מִי בַשַּׁחַק יַעֲרֹךְ לַיהוָה יִדְמֶה קָדַשׁ
לַיהוָה בִּבְנֵי אֵלִים׃ אֵל נַעֲרָץ עָרַךְ דָּמָה
בְּסוֹד קְדוֹשִׁים רַבָּה וְנוֹרָא עַל עָרַץ
כָּל סְבִיבָיו׃ יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת רָבַב יָרֵא
מִי כָמוֹךָ חֲסִין יָהּ וֶאֱמוּנָתְךָ סָבַב
סְבִיבוֹתֶיךָ׃ אַתָּה מוֹשֵׁל בְּגֵאוּת חָסַן
הַיָּם בְּשׂוֹא גַלָּיו אַתָּה תְשַׁבְּחֵם׃ מָשַׁל גָּאָה
אַתָּה דִכִּיתָ כֶחָלָל רָהַב בִּזְרוֹעַ נָשָׂא גָּלַל
עֻזְּךָ פִּזַּרְתָּ אוֹיְבֶיךָ׃ לְךָ שָׁמַיִם שָׁבַח דָּכָה
אַף לְךָ אָרֶץ תֵּבֵל וּמְלֹאָהּ אַתָּה זָרַע עָזַז
יְסַדְתָּם׃ צָפוֹן וְיָמִין אַתָּה בְרָאתָם צָפַן יָמַן
תָּבוֹר וְחֶרְמוֹן בְּשִׁמְךָ יְרַנֵּנוּ׃ לְךָ רָנַן
זְרוֹעַ עִם גְּבוּרָה תָּעֹז יָדְךָ תָּרוּם זָרַע גָּבַר
יְמִינֶךָ׃ צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאֶךָ עָזַז רָמַם
חֶסֶד וֶאֱמֶת יְקַדְּמוּ פָנֶיךָ׃ אַשְׁרֵי שָׁפַט כּוּן
קָדַם פָּנָה
הָעָם יוֹדְעֵי תְרוּעָה יְהוָה בְּאוֹר יָדַע רוּעַ
פָּנֶיךָ יְהַלֵּכוּן׃ בְּשִׁמְךָ יְגִילוּן כָּל הָלַךְ גּוּל

tenebris mirabilia tua:
& iuſtitia tua in terra q̄
obliuiōi tradita ē? Ego
aūt ad te dn̄e clamaui:
& mãe oratio mea p̄ue
niet te. Quare dn̄e abii
cis aĩam meã: abſcōdis
faciē tuã a me? Pauper
ego ſum & erūnoſus
ab adoleſcētia mea: por
taui furorē tuū & cōtur
batus ſum. Per me tran
ſierūt ire tue: terrores
tui opp̄ſſerūt me. Cir-
cundederūt me quaſi a-
q̄ tota die: vallauerunt
me pariter. Lōge feci-
ſti a me amicū & ſoda-
lē: notos meos abſtuli-
ſti. Eruditio ethã
ezraite. 89.
MIſericordias dn̄i in
eternū cãtabo: in
gn̄atiōe & gn̄ationē an
nūciabo veritatē tuã in
ore meo. Q̄m dixi ſe-
piterna mīa edificabi-
tur: celos fundabis ve
ritas tua in eis. Percuſſi
fedus cum electo meo:
iuraui dauid ſ̄uo meo.
Vſq; in eternū ſtabiliã
ſemen tuum: & edifica
bo in gn̄atiōe & gn̄atio
nē thronum tuū. Sp.
Cōfitebūtur celi mira
bilia tua dn̄e: & verita-
tē tuã in eccleſia ſctōꝝ.
Quis ei in nubibus eq̄-
bitur dn̄o: aſſimilabi-
tur domino in filiis dei?
Deus inclitus ∞∞∞
in archano ſanctorum
nimio: & terribilis in
cunctis q̄ circa eū ſunt.
Domine deus exerci-
tuū qs ſilis tui? fortiſſi
me domine: & veritas
tua in circuitu tuo. Tu
dominaris ſuperbie
maris: elationes gurgi
tū eius tu comprimis.
Tu cōfregiſti q̄ſi vulne
ratū ſup̄bū: in brachio
forti tuo diſp̄ſiſti inimi
cos tuos. Tui ſunt celi
& tua ē terra: orbē &
plenitudinem eius tu ∞
fundaſti. Aquilonem
& dexterum tu creaſti:
thabor & hermon no-
mē tuū laudabūt. Tuū
brachiū cū fortitudie:
roboretur manus tua
exaltetur dextera tua.
Iuſtitia & iudiciū firma
mentū throni tui: mīa
& veritas p̄cedēt faciē
tuã. Btūs ppl's q nouit
iubilū: dn̄e in lumine
vult⁹ tui ãbulabūt. In
noīe tuo exl'tabūt tota

mirabilia tua: ⁊ iuſtitia tua in t̄ra obliuiōi tradi
τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμέ-
ta? Et ego ad te dn̄e clamaui: ⁊ mane oratio
νῃ; Κἀγὼ πρὸς σὲ κύριε ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή
mea p̄ueniet te. Ut q̄d dn̄e repellis aiaꝫ meã: auer
μου προφθάσει σε. Ἱνατί κύριε ἀπωθῇς τὴν ψυχήν μου, ἀπο-
tis faciē tuã a me? Paup̄ ſū ego: ⁊
στρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ; Πτωχός εἰμι ἐγώ, καὶ
in laborib⁹ a iuuētute mea: exaltatus āt humiliatus ſū ⁊ cō
ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξη-
turbat⁹ ſū. In me trãſierūt ire tue: terrores tui cō-
πορήθην. Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξε-
turbauert me: circūdederūt me ſicut aqua. Tota die
τάραξάν με, ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ. Ὅλην τὴν ἡμέραν
circūdedert me ſimul: elōgaſti a me amicū ⁊ p̄ximū:
περιέσχον με ἅμα, ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον,
⁊ notos meos a miſeria.
καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.
Intellectus etham iſraelite. 88.
Συνέσεως αἰθὰμ τῷ ἰσραηλίτῃ. πή.
MIſericordias tuas dn̄e in eternū cãtabo: in gn̄atione ⁊
Τὰ ἐλέη σου κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι, εἰς γενεὰν καὶ
gn̄atione ãnūtiabo v̄itatē tuã in ore meo. Q̄m
γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου. Ὅτι
dixiſti in eternū mīa edificabitur: in celis
εἶπας εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται, ἐν τοῖς οὐρανοῖς
p̄parabit v̄itas tua. Diſpoſui teſtamētū
ἑτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου. Διεθέμην διαθήκην τοῖς
electis meis: iuraui dauid ſeruo meo vſq; in eter
ἐκλεκτοῖς μου, ὤμοσα δαυὶδ τῷ δούλῳ μου ἕως τοῦ αἰῶ-
nū. Preparabo ſemē tuū: ⁊ edificabo in gn̄a
νος. Ἑτοιμάσω τὸ σπέρμα σου, καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενε-
tionē ⁊ gn̄ationē ſedē tuã. Cōfitebūtur celi
ὰν καὶ γενεὰν τὸν θρόνον σου. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ
mirabilia tua dn̄e: ⁊ eni v̄itatē tuã in eccleſia
θαυμάσιά σου κύριε, καὶ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ
ſctōꝝ. Q̄m q̄s in nubibus equabit dn̄o: ſimi
ἁγίων. Ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ κυρίῳ, ὁμοι-
lis erit dn̄o in filijs dei? Deus q̄ glificatur in
ωθήσεται τῷ κυρίῳ ἐν υἱοῖς θεοῦ; Ὁ θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν
cōſilio ſctōꝝ: magnus ⁊ terribilis eſt ſup̄ oēs q̄
βουλῇ ἁγίων, μέγας καὶ φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς
in circuitu eius. Dn̄e deus v̄tutū q̄s ſimilis
περικύκλῳ αὐτοῦ. Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων τίς ὅμοιός
tibi? potēs es dn̄e: ⁊ v̄itas tua i circuitu tuo. Tu
σοι; δυνατὸς εἶ κύριε, καὶ ἡ ἀλήθειά σου κύκλῳ σου. Σὺ
dn̄aris poteſtati maris: motū autē
δεσπόζεις τοῦ κράτους τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ σάλον τῶν
fluctuū eius tu mitigas. Tu humiliaſti ſicut
κυμάτων αὐτῆς σὺ καταπραΰνεις. Σὺ ἐταπείνωσας ὡς
vulneratū ſup̄bū: in brachio v̄tutis
τραυματίαν ὑπερήφανον, ἐν τῷ βραχίονι τῆς δυνάμεώς
tue diſp̄ſiſti inimicos tuos. Tui ſūt celi:
σου διεσκόρπισας τοὺς ἐχθρούς σου. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοί,
⁊ tua eſt t̄ra: orbē t̄re ⁊ plenitudinē eius tu
καὶ σή ἐστιν ἡ γῆ, τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ
fundaſti: aquilonē ⁊ mare tu creaſti.
ἐθεμελίωσας, τὸν βορρᾶν καὶ τὴν θάλασσαν σὺ ἔκτισας,
Thabor ⁊ hermō in noīe tuo exultabūt:
Θαβὼρ καὶ ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται,
tuū brachiū cū potētia. Firmetur manus
σὸς ὁ βραχίων μετὰ δυναστείας. Κραταιωθήτω ἡ χείρ
tua: exaltet̄ dextera tua. Iuſtitia ⁊ iudiciū p̄pa
σου, ὑψωθήτω ἡ δεξιά σου. Δικαιοσύνη καὶ κρίμα ἑτοι-
tio ſedis tue. Mīa ⁊ v̄itas p̄rece
μασία τοῦ θρόνου σου. Ἔλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύ-
dēt ante faciē tuã: Btūs ppl's q̄ ſcit
σονται πρὸ προσώπου σου. Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων
iubilationē. Dn̄e in lumine vultus tui ambula-
ἀλαλαγμόν. Κύριε ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύσον-
būt: ⁊ in noīe tuo exultabūt tota
ται, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ∞∞

© Biblioteca Nacional de España

die: τ in iuſtitia tua exaltabũtur. Qm̃ glo
ἡμέραν, καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψωθήσονται. Ὅτι καύ
ria ꝟtutis eoꝝ tu es: τ in bñplacito tuo
χημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν σὺ εἶ, καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου ὑ=
exaltabit͛ cornu nr̃uꝫ. Quia dñi aſſumptio:
ψωθήσεται τὸ κέρας ἡμῶν. Ὅτι τοῦ κυρίου ἡ ἀντίληψις,
τ ſcti iſrael regis nr̃i. Tũc locutus es in
καὶ τοῦ ἁγίου ἰσραὴλ βασιλέως ἡμῶν. Τότε ἐλάλησας ἐν
viſiõe filijs tuis: τ dixiſti: poſui adiutoriũ in po=
ὁράσει τοῖς υἱοῖς σου, καὶ εἶπας, ἐθέμην βοήθειαν ἐπὶ δυ
tẽte: exaltaui electũ de plebe mea. Inueni dauid
νατόν, ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου. Εὗρον δαυὶδ
ſeruũ meũ: in oleo ſctõ meo vnxi eũ. Ma=
τὸν δοῦλόν μου, ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν. Ἡ γὰρ
nus eñi mea auxiliabit͛ ei: τ brachiũ meũ cõfir
χείρ μου συναντιλήψεται αὐτῷ, καὶ ὁ βραχίων μου κατισχύ
mabit eũ. Nihil ꝓficiet inimicus in eo: τ fili⁹ iniq̃
σει αὐτόν. Οὐκ ὠφελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ, καὶ υἱὸς ἀνομί
tatis nõ apponet nocere ei. Et cõcidã a
ας οὐ προσθήσει τοῦ κακῶσαι αὐτόν. Καὶ συγκόψω ἀπὸ
facie ip̃i⁹ inimicos eius: τ odiẽ
προσώπου αὐτοῦ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς μισοῦν=
tes eũ in fugã ꝯuertã. Et ꝟitas mea τ mĩa
τας αὐτὸν τροπώσομαι. Καὶ ἡ ἀλήθειά μου καὶ τὸ ἔλεός
mea cũ ip̃o: τ in nõie meo exaltabit͛ coꝛ
μου μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί μου ὑψωθήσεται τὸ κέ
nu eius. Et ponã in mari manũ eius: τ in
ρας αὐτοῦ. Καὶ θήσομαι ἐν θαλάσσῃ χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐν
fluminib⁹ dexterã eius. Ipſe inuocabit me: pr̃
ποταμοῖς δεξιὰν αὐτοῦ. Αὐτὸς ἐπικαλέσεταί με, πατήρ
meus es tu: deus meus τ ſuſceptoꝛ ſalutis mee. Et
μου εἶ σύ, θεός μου καὶ ἀντιλήπτωρ τῆς σωτηρίας μου. Κἀ
ego pꝛiogenitũ ponã illũ: excelſũ pꝛe regi
γὼ πρωτότοκον θήσομαι αὐτόν, ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βασι=
bus t̃re. In eternũ ſeruabo illi miaꝫ meã:
λεῦσι τῆς γῆς. Εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ τὸ ἔλεός μου,
τ teſtamẽtũ meũ fidele ip̃i. Et ponã in ſeculũ
καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ. Καὶ θήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
ſeculi ſemẽ eius: τ thronũ eius ſicut di=
αἰῶνος τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέ
es celi. Si dereliq̃rint filij eius le=
ρας τοῦ οὐρανοῦ. Ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸν νό
gẽ meã: τ in iudicijs meis nõ ãbulauerĩt: Si iuſti
μον μου, καὶ τοῖς κρίμασί μου μὴ πορευθῶσιν, Ἐὰν τὰ δικαιώ=
tias meas ꝓphanauerĩt: τ mãdata mea nõ cuſtodierĩt:
ματά μου βεβηλώσωσι, καὶ τὰς ἐντολάς μου μὴ φυλάξωσιν,
Viſitabo in ꝟga iniq̃tates eoꝝ: τ in ꝟberibus
Ἐπισκέψομαι ἐν ῥάβδῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν, καὶ ἐν μάστιξι τὰς
pctã eoꝝ. Miaꝫ ãt meã nõ diſpgã ab eis:
ἀδικίας αὐτῶν. Τὸ δὲ ἔλεός μου οὐ μὴ διασκεδάσω ἀπ' αὐτῶν,
neq; nocebo in ꝟitate mea: Neq; ꝓphanabo
οὐδ' οὐ μὴ ἀδικήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου, Οὐδ' οὐ μὴ βεβηλώσω τὴν
teſtamẽtũ meũ: τ q̃ ꝓcedũt de labijs meis nõ
διαθήκην μου, καὶ τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου οὐ μὴ
faciã irrita. Semel iuraui in ſctõ meo ſi dauid mẽtiar:
ἀθετήσω. Ἅπαξ ὤμοσα ἐν ἁγίῳ μου εἰ τῷ δαυὶδ ψεύσομαι;
Semen eius in eternũ manebit: τ thronus ei⁹ ſicut ſol
Τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ, καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος
in cõſpectu meo: Et ſicut luna pfecta in eternũ: τ
ἐναντίον μου, Καὶ ὡς ἡ σελήνη κατηρτισμένη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ
teſtis in celo fidelis. Dp̃. Tu ꝟo repuliſti τ deſ=
μάρτυς ἐν οὐρανῷ πιστός. Διάψαλμα, Σὺ δὲ ἀπώσω καὶ ἐξου
pexiſti: diſtuliſti xp̃m tuũ. Auertiſti teſtamẽtũ
δένωσας, ἀνεβάλου τὸν χριστόν σου. Κατέστρεψας τὴν διαθήκην
ſerui tui: ꝓphanaſti in t̃ra ſctũariũ ei⁹. De=
τοῦ δούλου σου, ἐβεβήλωσας εἰς τὴν γῆν τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ. Κα=
ſtruxiſti oẽs ſepes eius: poſuiſti firmamẽtũ eius
θεῖλες πάντας τοὺς φραγμοὺς αὐτοῦ, ἔθου τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ
formidinẽ. Diripuerũt eũ oẽs trãſeũtes viã: fact⁹
δειλίαν, Διήρπαζον αὐτὸν πάντες οἱ διοδεύοντες ὁδόν, ἐγενή
eſt opꝓbriũ vicinis ſuis. Exaltaſti dexterã depmẽtiũ
θη ὄνειδος τοῖς γείτοσιν αὐτοῦ. Ὕψωσας τὴν δεξιὰν τῶν θλιβόν

die: & in iuſtitia tua exaltabuntur. Quia gloria fortitudinis eorũ tu es: & in voluntate tua eleuabis cornu noſtrũ. Quia a dño eſt protectio noſtra: & a ſctõ iſrael rege nr̃o. Tunc locutus es per viſionẽ ſãctis tuis: & dixiſti poſui adiutoriũ ſuper robuſtũ: exaltaui electũ de pp̃lo. Inueni dauid ſeruũ meũ: oleo ſctõ meo vnxi eũ. Cũ quo manus mea firma erit: & brachium meum roborauit eum. Non decipiet inimicus eum: & filius iniquitatis non affliget eũ. Sed cõcidã ante faciem eius hoſtes illi⁹: & qui eũ oderũt ꝑcutiã. Veritas ãt mea & mĩa mea erit cũ eo: & in nomine meo exaltabitur cornu eius. Et ponã in mari manũ eius: & ĩ fluminibus dexterã eius. Ipẽ inuocabit me pater meus es tu: de⁹ me⁹ & fortitudo ſalutis mee. Ego aũt primogenitũ ponã eũ: excelſũ regibus terre. In et̃nũ cuſtodiã ei miam meã: & pactũ meũ fidele erit ei. Et ponã in ꝑpetuũ ſemẽ eius: & thronũ eius ſicut dies celi. Si ãt dereliq̃rint filii eius legem meã: & in iudiciis meis nõ ambulauerit. Si ceremõias meas ꝓphanauerit: & ꝓcepta mea nõ cuſtodierit. Viſitabo ĩ virga ſcelera eorũ: & in plagis iniquitates eorũ. Miam aũt meã nõ auferã ab eo: nec mentiar in veritate mea. Nõ violabo pactũ meum: & q̃d egreſſũ eſt de labiis meis nõ mutabo. Semel iuraui in ſancto meo: ne dauid mẽtiar. Semẽ eius in ſempiternũ erit: & thrõus eius ſicut ſol in conſpectu meo. Sicut luna ſtabilietur in ſẽpiternũ: & teſtis in celo fidelis. Sẽp. Tu ãt repuliſti & ꝓieciſti: iratus es aduerſus xp̃m tuũ. Attenuaſti pactũ ſerui tui: ꝓphanaſti ĩ terra diadema eius. Diſſipaſti oẽs macerias eius: poſuiſti munitiões eius pauorẽ. Diripuerũt eũ oẽs qui trãſeunt p via: f̃ctũs ẽ op=

הַיּוֹם וּבְצִדְקָתְךָ יָרוּמוּ׃ כִּי
תִפְאֶרֶת עֻזָּמוֹ אָתָּה וּבִרְצוֹנְךָ
תָּרוּם קַרְנֵנוּ׃ כִּי לַיהוָה מָגִנֵּנוּ
וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מַלְכֵּנוּ׃ אָז
דִּבַּרְתָּ בְחָזוֹן לַחֲסִידֶיךָ וַתֹּאמֶר
שִׁוִּיתִי עֵזֶר עַל גִּבּוֹר הֲרִימוֹתִי
בָחוּר מֵעָם׃ מָצָאתִי דָּוִד עַבְדִּי
בְּשֶׁמֶן קָדְשִׁי מְשַׁחְתִּיו׃ אֲשֶׁר
יָדִי תִּכּוֹן עִמּוֹ אַף זְרוֹעִי תְאַמְּצֶנּוּ׃
לֹא יַשִּׁיא אוֹיֵב בּוֹ וּבֶן עַוְלָה לֹא
יְעַנֶּנּוּ׃ וְכַתּוֹתִי מִפָּנָיו צָרָיו
וּמְשַׂנְאָיו אֶגּוֹף׃ וֶאֱמוּנָתִי וְחַסְדִּי
עִמּוֹ וּבִשְׁמִי תָּרוּם קַרְנוֹ׃ וְשַׂמְתִּי
בַיָּם יָדוֹ וּבַנְּהָרוֹת יְמִינוֹ׃ הוּא
יִקְרָאֵנִי אָבִי אָתָּה אֵלִי וְצוּר
יְשׁוּעָתִי׃ אַף אָנִי בְּכוֹר אֶתְּנֵהוּ
עֶלְיוֹן לְמַלְכֵי אָרֶץ׃ לְעוֹלָם אֶשְׁמוֹר
לוֹ חַסְדִּי וּבְרִיתִי נֶאֱמֶנֶת לוֹ׃
וְשַׂמְתִּי לָעַד זַרְעוֹ וְכִסְאוֹ כִּימֵי
שָׁמָיִם׃ אִם יַעַזְבוּ בָנָיו תּוֹרָתִי
וּבְמִשְׁפָּטַי לֹא יֵלֵכוּן׃ אִם חֻקֹּתַי
יְחַלֵּלוּ וּמִצְוֹתַי לֹא יִשְׁמֹרוּ׃
וּפָקַדְתִּי בְשֵׁבֶט פִּשְׁעָם וּבִנְגָעִים
עֲוֹנָם׃ וְחַסְדִּי לֹא אָפִיר מֵעִמּוֹ
וְלֹא אֲשַׁקֵּר בֶּאֱמוּנָתִי׃ לֹא
אֲחַלֵּל בְּרִיתִי וּמוֹצָא שְׂפָתַי לֹא
אֲשַׁנֶּה׃ אַחַת נִשְׁבַּעְתִּי בְקָדְשִׁי
אִם לְדָוִד אֲכַזֵּב׃ זַרְעוֹ לְעוֹלָם
יִהְיֶה וְכִסְאוֹ כַשֶּׁמֶשׁ נֶגְדִּי׃ כְּיָרֵחַ
יִכּוֹן עוֹלָם וְעֵד בַּשַּׁחַק נֶאֱמָן סֶלָה׃
וְאַתָּה זָנַחְתָּ וַתִּמְאָס הִתְעַבַּרְתָּ עִם
מְשִׁיחֶךָ׃ נֵאַרְתָּה בְּרִית עַבְדֶּךָ
חִלַּלְתָּ לָאָרֶץ נִזְרוֹ׃ פָּרַצְתָּ כָל
גְּדֵרֹתָיו שַׂמְתָּ מִבְצָרָיו מְחִתָּה׃
שַׁסֻּהוּ כָּל עֹבְרֵי דָרֶךְ הָיָה חֶרְפָּה
לִשְׁכֵנָיו׃ הֲרִימוֹתָ יְמִין צָרָיו

רום
פאר עזז
רצה
קדש
חזה חסד
אמר שוה
גבר רום
בחר
כון זרע
אמץ נשא
איב ענה
כתת פנה
צור שנא
נגף אמן
שום
קרא
ישע בכר
נתן עלה
עלם שמר
ברת אמן
שום יום
עזב ירה
שפט חקק
חלל צוה
שמר
פור
שקר אמן
חלל יצא
שפה שנה
שבע כזב
היה
כון עוד
אמן
מאס עבר
משח
שום בצר
חתת שסס
רום ימן
צור

© Biblioteca Nacional de España

Hebrew text	Roots
הֲשְׂמַחְתָּ כָּל אוֹיְבָיו׃ אַף תָּשִׁיב	שָׂמַח אֵיב
צוּר חַרְבּוֹ וְלֹא הֲקֵמֹתוֹ בַּמִּלְחָמָה׃	שׁוּב קוּם
הִשְׁבַּתָּ מִטְּהָרוֹ וְכִסְאוֹ לָאָרֶץ	לָחַם שָׁבַת
מִגַּרְתָּה׃ הִקְצַרְתָּ יְמֵי עֲלוּמָיו	קָצַר
הֶעֱטִיתָ עָלָיו בּוּשָׁה סֶלָה׃ עַד מָה	יוֹם עָלַם
יְהוָה תִּסָּתֵר לָנֶצַח תִּבְעַר כְּמוֹ	עָטָה סָתַר
אֵשׁ חֲמָתֶךָ׃ זְכָר אֲנִי מֶה חָלֶד	בָּעַר
עַל מַה שָּׁוְא בָּרָאתָ כָל בְּנֵי אָדָם׃	חָמַם
מִי גֶבֶר יִחְיֶה וְלֹא יִרְאֶה מָּוֶת	חָיָה רָאָה
יְמַלֵּט נַפְשׁוֹ מִיַּד שְׁאוֹל סֶלָה׃	מָלַט שָׁאַל
אַיֵּה חֲסָדֶיךָ הָרִאשֹׁנִים אֲדֹנָי	
נִשְׁבַּעְתָּ לְדָוִד בֶּאֱמוּנָתֶךָ׃ זְכֹר	שָׁבַע אָמַן
אֲדֹנָי חֶרְפַּת עֲבָדֶיךָ שְׂאֵתִי בְחֵיקִי	נָשָׂא
כָּל רַבִּים עַמִּים׃ אֲשֶׁר חֵרְפוּ	רָבַב
אוֹיְבֶיךָ יְהוָה אֲשֶׁר חֵרְפוּ עִקְּבוֹת	מָשַׁח
מְשִׁיחֶךָ׃ בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן	בָּרַךְ עָלַם
וְאָמֵן׃ xc. תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ	פָּלַל
הָאֱלֹהִים אֲדֹנָי מָעוֹן אַתָּה	עוּן
הָיִיתָ לָּנוּ בְּדֹר וָדֹר׃ בְּטֶרֶם הָרִים	הָיָה
יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל אֶרֶץ וְתֵבֵל וּמֵעוֹלָם	חוּל עָלַם
עַד עוֹלָם אַתָּה אֵל׃ תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ	שׁוּב אָנַשׁ
עַד דַּכָּא וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם׃	אָמַר
כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם	שָׁנָה
אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה׃	תְּמֹל עָבַר
זְרַמְתָּם שֵׁנָה יִהְיוּ בַּבֹּקֶר כֶּחָצִיר	שָׁמַר יָשַׁן
יַחֲלֹף׃ בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף לָעֶרֶב	הָיָה חָצַר
יְמוֹלֵל וְיָבֵשׁ׃ כִּי כָלִינוּ בְאַפֶּךָ	חָלַף צִיץ
וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ׃ שַׁתָּה עֲוֹנֹתֵינוּ	מוּל כָּלָה
לְנֶגְדֶּךָ עֲלֻמֵנוּ לִמְאוֹר פָּנֶיךָ׃	חָמַם בָּהַל
כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ כִּלִּינוּ	שִׁית עָוָה
שָׁנֵינוּ כְמוֹ הֶגֶה׃ יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ	עָלַם אוֹר
בָהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בִּגְבוּרֹת	פָּנָה יוֹם
שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרָהְבָּם עָמָל וָאָוֶן כִּי	שָׁנָה כָּלָה
גָז חִישׁ וַנָּעֻפָה׃ מִי יוֹדֵעַ עֹז	גָּבַר
אַפֶּךָ וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ׃ לִמְנוֹת	שָׁמַן גּוּז
יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבִא לְבַב חָכְמָה׃	חוּשׁ עוּף
	יָדַע עָזַז
	מָנָה יוֹם
	יָדַע בּוֹא

probriū vicinis ſuis. Eleuaſti dexterā hoſtium eius: letificaſti oēs inimicos illius. Auertiſti robur gladii eius: & nō ſubleuaſti eū in prelio. Quieſcere feciſti mundiciā eius: & thronū illius in terra detraxiſti. ꝏ Abbreuiaſti dies adoleſcētie eius: opuiſti eū ignominia. Sp. Vſq; quo dñe abſcōderis in finē: ſuccēditur quaſi ignis idignatio tua? Memēto mei de pfundo: alioqn q̄re fruſtra creaſti filios hoim? Quis eſt vir qui viuat & nō videat mortē: ſaluās aīaʒ ſuā de manu inferi? Sp. Vbi ſunt mīe tue antique dñe: q̄s iuraſti dd̄ in veritate tua. Recordare dñe opprobrii ſeruorū tuorū: quia portaui in ſinu meo oēs iniqtates populorū. Quibus exprobrauerūt inimici tui dñe: qbus exꝓbrauerunt veſtigia xp̄i tui. Bn̄dictus dn̄s i ſēpiternū: amen & amē.

Oratio moyſi viri dei. 90.

Domie hītaculū tu fctūs es nobis: in gn̄atiōe & gn̄atōe. An̄q̄ mōtes naſcerētur & pturiretur terra & orbis: a ſeculo & vſq; in ſeculū tu es deus. Cōuertēs hoīem vſq; ad cōtritionē: & dicēs reuertimi filii adā. Quia mille āni in oculis tuis ſicut dies heſterna q̄ ptrāſiit & vigilia in nocte. ꝏꝏ Percutiēte te eos vt ſōniū erunt: mane q̄ſi herba ptrāſiēs. Mane floruit & abiit: ad veſpeꝝ contereretur atq; ſiccabitur. Cōſūpti ei ſum in furore tuo. & ī indignatiōe tua cōturbati ſum. Poſuiſti iniquitates nr̄as corā te: negligētias nr̄as ī luce vultus tui. Oēs ei dies nr̄i trāſierūt ī furore tuo: cōſumpſimus ānos nr̄os q̄ſi ꝑ monē loq̄ns. Dies ānorū nr̄oꝝ in ipſis ſeptuagīta ānis: ſi āt multū ē octogīta āni: & ꝙ āplius eſt labor & dolor: qm̄ trāſiuimus cito & aduolauimus. Quis nouit fortitudinē ire tue: & ſcđm timorē tuū idignationē tuā? Vt nume

eum: letificaſti oēs inimicos eius. Auer
των αὐτόν, ἔυφρανας πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. Ἀπέ
tiſti adiutoriū gladij eius: & nō es auxilia
ςρεψας τὴν βοήθειαν τῆς ῥομφαίας αὐτοῦ, καὶ ὀυκ ἀντελά
tus ei in bello. Deſtruxiſti ab emūdatiōe
βου αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ. Κατέλυσας ἀπὸ καθαρισμοῦ
ſua: ſedē eius in t̃ra colliſiſti. Mino
αὐτοῦ, τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐις τὴν γῆν κατέρραξας. Ἐσμίκρυ
raſti dies tēporis eius: pfudiſti eū cōfu
νας τὰς ἡμέρας τοῦ χρόνου αὐτοῦ, κατέχεας αὐτοῦ αἰσχύ
ſiōe. Vſq; quo dñe auertis in finē: exardeſcet
νην. Ἕως πότε κύριε ἀποςρέφῃ ἐις τέλος, ἐκκαυθήσεται
ſicut ignis ira tua? Memorare q̄ mea ſuba: nūqd eīm
ὡς πῦρ ἡ ὀργή σου; Μνήσθητι τίς μου ἡ ὑπόςασις, μὴ γὰρ
vane cōſtituiſti oēs filios hoium? Quis eſt
ματαίως ἔκτισας πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων; Τίς ἐςιν
hō: qui viuet & nō videbit mortē: eruet ani
ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ ὀυκ ὄψεται θάνατον, ῥύσεται τὴν ψυ
mā ſuā de manu inferi? Dp̄. Vbi ſūt
χὴν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ᾅδου; Διάψαλμα. Ποῦ ἐισι τὰ
mīe tue antique dñe: q̄s iuraſti dd̄ in v̄i
ἐλέη σου τὰ ἀρχαῖα κύριε, ἃ ὤμοσας τῷ δαδ ἐν τῇ ἀλη
tate tua. Memoreſto dñe opꝓbrij ſeruoꝝ tuoꝝ:
θείᾳ σου. Μνήσθητι κύριε τοῦ ὀνειδισμοῦ τῶν δούλων σου,
qd̄ cōtinui in ſinu meo multaꝝ gētiū. Qd̄ exꝓbraueſt
ὃυ ὑπέσχον ἐν τῷ κόλπῳ μου πολλῶν ἐθνῶν. Οὗ ὠνείδισαν
inimici tui dñe: qd̄ exꝓbraueſt cōmutationē chri
ὁι ἐχθροί σου κύριε, ὃυ ὠνείδισαν τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ χρι
ſti tui. Bn̄s dn̄s in eternū: fiat fiat.
ςοῦ σου. Εὐλογητὸς κύριος ἐις τὸν αἰῶνα, γένοιτο γένοιτο.

Oratio moyſi hoī dei. 89.

Προσευχὴ μωυσῆ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ. πθ.

Domine refugiū factus es nob ī gn̄atiōe & gn̄atione. Priuſ
Κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πρὸ
quā mōtes fierēt & formaretur t̃ra & or
τοῦ ὄρη γενηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν ὀικουμέ
bis: & a ſeculo & vſq; in ſeculū tu es. Ne auer
νην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ ἐι. Μὴ ἀπο
tas hoīeʒ in humilitatē: & dixiſti: cōuertimini
ςρέψῃς ἄνθρωπον ἐις ταπείνωσιν, καὶ ἔιπας, ἐπιςρέψατε
filij hoium. Qm̄ mille āni an̄ oculos tuos dñe:
υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου κύριε,
tāq̄ dies heſterna q̄ ꝑterijt: & cuſtodia in nocte. Que pro
ὡς ἡμέρα ἡ ἐχθὲς ἥτις διῆλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί. Τὰ ἐξου
nihilo habētur eoꝝ āni erūt: mane ſicut herba trāſeat:
δενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται, τὸ πρωῒ ὡσεὶ χλόη παρέλθοι,
mane floreat & trāſeat: Veſpere decidat:
τὸ πρωῒ ἀνθήσαι καὶ παρέλθοι, Τὸ ἑσπέρας ἀποπέσοι,
induret & areſcat. Quia defecimus in ira tua:
σκληρυνθείη καὶ ξηρανθείη. Ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου,
& in furore tuo turbati ſumus. Poſuiſti iniqtates nr̄as in
καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν. Ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐ
cōſpectu tuo: ſeculū nr̄ʒ in illuminatiōe vultus tui.
ναντίον σου, ὁ αἰὼν ἡμῶν ἐις φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου.
Qm̄ oēs dies nr̄i defecerūt: & in ira tua defe — Math. 4.a. Luce 4.b.
Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελί
cimus. Anni nr̄i ſicut aranea meditabātur: dies ānoꝝ
πομεν. Τὰ ἔτη ἡμῶν ὡσεὶ ἀράχνη ἐμελέτων, αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν — Geñ. 6 a.
nr̄oꝝ in ipſis ſeptuaginta āni: ſi āt in potētatib⁹ octo — Eccle.
ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἔτη, ἐὰν δὲ ἐν δυναςείαις ὀγ — 16.a.
ginta āni: & plurimū eoꝝ labor & dolor.
δοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος.
Qm̄ ſupuenit māſuetudo ſup nos & corripiemur.
Ὅτι ἐπῆλθε πραότης ἐφ᾽ ἡμᾶς καὶ παιδευθησόμεθα.
Quis nouit poteſtatē ire tue: & pre
Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου, καὶ ἀπὸ τοῦ
timore tuo irā tuā dinumerare? Dexterā
φόβου σου τὸν θυμόν σου ἐξαριθμήσασθαι; Τὴν δεξιάν
tuā ſic notā fac mihi: & eruditos
σου ὅυτως γνώρισόν μοι, καὶ τοὺς πεπαιδευμένους
corde in ſapiētia.
τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ. ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ

© Biblioteca Nacional de España

Couertere dñe vſqꝫ quo: ⁊ depcabilis eſto ſup ſer=
Επίςρεψον κύριε ἕως πότε, καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δού
uos tuos. Repleti ſumus mane mĩa tua dñe: ⁊ exul
λοις σου. Ενεπλήσθημεν τοπρωῒ τοῦ ἐλέους σου κύριε, καὶ ἠγαλ
tauimus ⁊ delectati ſum⁹. In oĩbus diebus nr̃is
λιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν. Εν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν
letati ſumus: pro qb⁹ dieb⁹ humiliaſti nos: ãnis qb⁹ vidi
εὐφρανθείημεν, ἀνθ᾽ ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἴδο
mus mala. Et reſpice in ſeruos tuos ⁊ in opa tua
μεν κακά. Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου
⁊ dirige filios eoꝝ. Et ſit ſplẽdoꝛ do=
καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν. Καὶ ἔσω ἡ λαμπρότης κυ=
mini dei nr̃i ſup nos: ⁊ opa manuũ nr̃aꝝ diri
ρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύ
ge ſup nos: ⁊ opus manuũ nr̃aꝝ dirige.
θυνον ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Laus cãtici dd: ſine titulo apud hebꝛeos. 90.
Αἶνος ᾠδῆς τῷ δαδ, ἀνεπίγραφος παρ᾽ ἑβραίοις. ϟ.

Qui hĩtat in adiutoꝛio altiſſimi: in ꝓtectiõe dei
Ο κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ θεοῦ
celi cõmoꝛabit. Dicet dño: ſuſceptoꝛ me⁹ es
τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. Ερεῖ τῷ κυρίῳ, ἀντιλήπτωρ μου εἶ
⁊ refugiũ meũ deus meus: ⁊ ſpabo in eũ. Qm̃
καὶ καταφυγή μου ὁ θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ᾽ αὐτόν. Οτι
ipe liberabit te de laqueo venãtiũ ⁊ a ṽbo aſ
αὐτὸς ῥύσεταί σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν καὶ ἀπὸ λόγου ταρα=
pero: in ſcapulis ſuis obũbꝛabit tibi: ⁊ ſub
χώδους, ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ
pẽnis eius ſpabis. Scuto circũdabit te ṽi
τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς. Οπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλή=
tas eius: nõ timebis a timoꝛe nocturno: A ſa
θεια αὐτοῦ, οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, Απὸ βέ
gitta volãte in die: a negotio in tenebꝛis pãbu
λους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπο
lante: ab incurſu ⁊ demonio meridiano.
ρευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.
Cadent a latere tuo mille: ⁊ decẽ milia a dextris
Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν
tuis: ad te ãt nõ ap ꝓpiq̃bit. Verũ tñ oculis tuis cõ
σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατα
ſiderabis: ⁊ retributionẽ pctoꝝ videbis. Qm̃ tu dñe
νοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει. Οτι σὺ κύριε ἡ
ſpes mea: altiſſimũ poſuiſti refugiũ tuũ. Nõ acce
ἐλπίς μου, τὸν ὕψιστον ἔθου καταφυγήν σου. Οὐ προσε=
dent ad te mala: ⁊ flagellũ nõ ap ꝓpiq̃bit tabnaculo
λεύσεται πρὸς σὲ κακά, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί
tuo. Qm̃ angelis ſuis mãdabit de te: vt cuſto
σου. Οτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυ
diãt te in oĩbus vijs tuis. In manib⁹ poꝛtabũt te:
λάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Επὶ χειρῶν ἀροῦσί σε,
neforte offendas ad lapidẽ pedẽ tuũ. Sup aſpidẽ
μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Επὶ ἀσπίδα
⁊ baſiliſcũ ambulabis: ⁊ cõculcabis leonẽ ⁊
καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ
draconẽ. Qm̃ in me ſpauit: ⁊ liberabo eũ: pꝛote
Math. δράκοντα. Οτι ἐπ᾽ ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν, σκεπά=
4.a. gã eũ qm̃ cognouit nomẽ meũ. Clamabit ad me: ⁊ ex
Luce. σω αὐτὸν ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκράξεται πρός με, καὶ ἐπα
4.b. audiã eũ: cũ ipo ſũ in tribulatiõe. Eripiam eũ:
κούσομαι αὐτοῦ, μετ᾽ αὐτοῦ εἰμὶ ἐν θλίψει. Εξελοῦμαι αὐτόν,
⁊ gloꝛificabo eũ: lõgitudine dieꝝ replebo eũ: ⁊
καὶ δοξάσω αὐτόν, μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ
oſtẽdã illi ſalutare meũ.
δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Pſalmus cãtici in diẽ ſabbati. 91.
Ψαλμὸς ᾠδῆς εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου. ϟα.

Bonũ cõfiteri dño: ⁊ pſallere nomi
Αγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ κῷ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόμα
ni tuo altiſſime. Ad ãnũtiãdũ mane miaꝫ tuã: ⁊
τί σου ὕψιστε. Τοῦ ἀναγγέλλειν τοπρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν
veritatẽ tuã per noctẽ. In decachoꝛdo pſalterio cũ cãtico
ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. Εν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ μετ᾽ ᾠδῆς

rẽtur dies nr̃i ſic oñde: & veniemus corde ſapi
enti. Reuertere dñe vſ qꝫ quo: & exorabil's eſto ſup
ſeruos tuos. Imple nos matutino mĩa tua: & laudabimus
& letabimur in cũctis dieb⁹ nr̃is. Letifica nos ꝓ die
bus qbus afflixiſti nos: & ãnis quibus vidim⁹ mala.
Appeat apd ſeruos tuos opus tuum: & glĩa tua ſup filios eorũ.
Et ſit decor dñi dei nr̃i ſup nos: & opus manu
um nr̃aꝝ cõfirma ſuper nos: & opus manuum
noſtrarũ confirma. 91.

Qui hĩtat ĩ abſcondito excelſi: ĩ vmbraculo oĩpotẽtis cõmora=
bitur. Dicens dño ſpes mea & fortitudo mea:
deus meus cõfidã ĩ eo. Qm̃ ipe liberabit te đ
laqueo venãtiũ: đ morte ĩſidiaꝝ. In ſcapulis ſu
is obũbrabit tibi & ſub alis eius ſpabis: ſcutũ
& ꝓtectio veritas eius. Nõ timebis a timore
nocturno: a ſagitta volãte p diẽ. A peſte ĩ te=
nebris ãbulãte: amorſu ĩſanĩetis meridie. Ca=
dẽt a latere tuo mille & decẽ milia a đxtris tuis:
ad te ãt nõ appropinq̃bit. Verũtñ oculis tuis
videbis: & vltionẽ ĩpiorũ cernes. Tu enim es
dñe ſpes mea. excelſũ poſuiſti hĩtaculũ tuũ.
Nõ accedet ad te malũ & lepra nõ ap ꝓpiqua=
bit tabernaculo tuo. Quia angelis ſuis mã=
dabit de te: vt cuſtodiãt te in oĩbus viis tuis. In
manibus portabũt te: ne forte offẽdas ad la=
pidẽ pedẽ tuũ. Sup aſ=
pidẽ & baſiliſcũ calcabiſ conculcabis leonem &
draconẽ. Qm̃ mihi ad
heſit & liberabo eũ: e=
xaltabo eũ qm̃ cogno=
uit nomẽ meũ. Inuoca
bit me & exaudiã eũ: cũ
ipo ero in tribulatiõe:
eruã eũ & glĩficabo eũ.
Lõgitudie dierũ ĩple=
bo eũ: & oñdã illi ſalu=
tare meũ. Pſalmus
cãtici ĩ die ſabbati. 92.

Bonũ ẽ cõfiteri dño & pſallere noĩ tuo
altiſſime. Ad annũciã=
dũ mane miam tuã: &
fidẽ tuã ĩ noctibus. In
decachordo & pſalte=

שובה יהוה עד מתי והנחם על
עבדיך: שבענו בבקר חסדך
ונרננה ונשמחה בכל ימינו:
שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו
רעה: יראה אל עבדיך פעלך
והדרך על בניהם: ויהי נעם
אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו
כוננה עלינו ומעשה ידינו
כוננהו: xci. ישב בסתר עליון
בצל שדי יתלונן: אמר ליהוה
מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו:
כי הוא יצילך מפח יקוש
מדבר הוות: באברתו יסך לך
ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה
אמתו: לא תירא מפחד לילה
מחץ יעוף יומם: מדבר באפל
יהלך מקטב ישוד צהרים: יפל
מצדך אלף ורבבה מימינך אליך
לא יגש: רק בעיניך תביט
ושלמת רשעים תראה: כי אתה
יהוה מחסי עליון שמת מעונך:
לא תאנה אליך רעה ונגע לא
יקרב באהלך: כי מלאכיו יצוה
לך לשמרך בכל דרכיך: על
כפים ישאונך פן תגף באבן
רגלך: על שחל ופתן תדרך
תרמס כפיר ותנין: כי בי חשק
ואפלטהו אשגבהו כי ידע שמי:
יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה
אחלצהו ואכבדהו: ארך ימים
אשביעהו ואראהו בישועתי:
xcii. מזמור שיר ליום
השבת: טוב להודות ליהוה
ולזמר לשמך עליון: להגיד
בבקר חסדך ואמונתך בלילות:
עלי עשור ועלי נבל עלי הגיון

נחם
רנן שמח
יום יום
ענה שנה
ראה רוע
ראה היה
עשה
עלה
לון
חסה צוד
בטח נצל
פוח יקש
הוה סכך
חסה צנן
ירא
עוף
הלך שדד
נפל צדד
ימן נגש
נבט
ראה
חסה
שום עון
אנה רוע
קרב לאך
צוה
נשא נגף
דרך
רמס כפר
תנן פלט
שגב
קרא ענה
צור חלץ
כבד שבע
ראה ישע
זמר שיר
ידה
עלה נגד
אמן
עשר הגה

© Biblioteca Nacional de España

כִּנּוֹר בְּכִנּוֹר׃ כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְהוָה בְּפָעֳלֶךָ
עָשָׂה רָנַן בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן׃ מַה גָּדְלוּ
מַעֲשֶׂיךָ יְהוָה מְאֹד עָמְקוּ
חָשַׁב מַחְשְׁבֹתֶיךָ׃ אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע
כָּסַל בִּין וּכְסִיל לֹא יָבִין אֶת זֹאת׃ בִּפְרֹחַ
צִיץ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל
שָׁמַד פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי עַד׃
רוּם עָלַם וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם יְהוָה׃ כִּי הִנֵּה
אָיַב אֹיְבֶיךָ יְהוָה כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ
אָבַד פָּרַד יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן׃
רוּם בָּלַל וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן
נָבַט רַעֲנָן׃ וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים
קוּם רוּעַ עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי׃
שָׁמַע צָדַק צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן
פָּרַח יִשְׂגֶּה׃ שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהוָה
שָׁנָה שָׁתַל בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ׃ עוֹד
פָּרַח יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים
נוּב שׁוּב יִהְיוּ׃ לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְהוָה צוּרִי
הָיָה נָגַד וְלֹא עַוְלָתָה בּוֹ׃ xciii.
נָאָה יְהוָה מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ
עָזַז אָזַר יְהוָה עֹז הִתְאַזָּר אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל
כּוּן מוּט בַּל תִּמּוֹט׃ נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז
כּוּן עָלַם מֵעוֹלָם אָתָּה׃ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה
נָשָׂא נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת
דָּכָה רָבַב דָּכְיָם׃ מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים
אָדַר שָׁבַר אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אַדִּיר
רוּם עָנַד בַּמָּרוֹם יְהוָה׃ עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ
אָמַן אָוָה מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה קֹּדֶשׁ יְהוָה
יוֹם לְאֹרֶךְ יָמִים׃ xciiii.
אֵל נְקָמוֹת יְהוָה אֵל נְקָמוֹת
יָפַע נָשָׂא הוֹפִיעַ׃ הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ
שָׁפַט שׁוּב הָשֵׁב גְּמוּל עַל גֵּאִים׃ עַד מָתַי
גָּמַל גָּאָה רְשָׁעִים יְהוָה עַד מָתַי רְשָׁעִים
עָלַז נָבַע יַעֲלֹזוּ׃ יַבִּיעוּ יְדַבְּרוּ עָתָק
דָּבַר אָמַר יִתְאַמְּרוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ עַמְּךָ יְהוָה
דָּכָא עָנָה יְדַכְּאוּ וְנַחֲלָתְךָ יְעַנּוּ׃ אַלְמָנָה

rio: in cātico & cithara. Quā letificaſti me dñe in ope tuo: in factura manuū tuarū laudabo. Quā magnificata ſunt opa tua dñe: ſatis pro funde facte ſunt cogitatiōes tue. Vir inſipiens nō cognoſcet: & ſtultus nō intelliget iſtud. Germinauerūt ipii qſi fenū: & floruerūt oēs qui opantur iniquitatē vt cōterātur vſqȝ in ſempiternū. Tu aūt excelſus in eternū dñe. Ecce inimici tui dñe: ecce inimici tui peribūt: diſſipabuntur oēs qui operantur iniquitatem. Et exaltabitur qſi monocerotis cornu meū: & ſenecta mea in oleo vberi. Et reſpiciet ocl's meus eos q īſidiātur mihi: đ his qui cōſurgūt aduerſū me malignātib9 audiet auris mea. Iuſt9 vt palma florebit: vt cedrus in libano multiplicabitur. Trāſplātati in domo dñi: ī atriis dei nrī germiābūt. Adhuc fructificabūt in ſenectute: pigues & frōdentes erūt. Annūciātes qa rectus dñs fortitudo mea: & nō ē iniquitas ī

Dominus Ceo. 93. regnauit glia īdutus ē: idutus ē dñs fortitudine & accīctus eſt: ī ſup appēdit orbem qui nō cōmouebitur. Firmū ſoliū tuū ex tunc: ab eterno tu es. Leuauerūt flumia dñe: leuauerūt flumia vocē ſuā: leuauerūt flumia gurgites ſuos. A vocib9 aqrū multarū grādes fluctus maris: grandis in excelſo dominus. Teſtimōia tua fidelia fctā ſūt nimis: domum tuam decet ſanctitas domie in longitudine dierū.

94.

Deus vltiōum dñe: deus vltionum ꝏ oſtendere. Eleuare qui iudicas terram: ꝏꝏꝏ redde viciſſitudinē ſupbis. Vſqȝquo ꝏꝏꝏꝏ impii domie: vſqȝquo impii ꝏꝏꝏꝏꝏꝏ exultabunt. Fluent loquentes antiquum: ꝏꝏ garriēt oēs qui opantur iniquitatē? Populū tuū dñe cōterēt: & hereditatē tuā affligēt. Vidu

in cithara. Quia delectaſti me dñe in factura tua:
ἐν κιθάρᾳ. Οτι ἔυφρανάς με κύριε ἐν τῷ ποιήματί σου,
τ in opibus manuū tuaꝝ exultabo. Quā
καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. Ως
magnificata ſūt opa tua dñe: nimis pfunde facte ſūt
ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε, σφόδρα ἐβαθύνθησαν ὁι
cogitatiōes tue. Vir inſipiēs nō cognoſcet: τ ſtultus nō
διαλογισμοί σου. Ανὴρ ἄφρων ὀυ γνώσεται, καὶ ἀσύνετος ὀυ
intelliget hec. Cū exorti fuerit pctōres ſicut fe
συνήσει ταῦτα. Εν τῷ ἀνατεῖλαι ἁμαρτωλοὺς ὡσεὶ χόρ
nū: τ appuerit oēs q̄ opantur iniq̄tatē. Ut
τον, καὶ διέκυψαν πάντες ὁι ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. Οπως
intereāt in ſeculū ſeculi: tu aūt altiſſim9 in eter
ἂν ἐξολοθρευθῶσιν ἐις τὸν ἀιῶνα τοῦ ἀιῶνος, σὺ δὲ ὕψιστος ἐις τὸν ἀι
nū dñe. Qm̄ ecce inimici tui dñe: qm̄ ecce inimici tui
ῶνα κύριε. Οτι ἰδοὺ ὁι ἐχθροί σου κύριε, ὅτι ἰδοὺ ὁι ἐχθροί σου
peribūt. Et diſpgētur oēs q̄ opantur
ἀπολοῦνται. Καὶ διασκορπισθήσονται πάντες ὁι ἐργαζόμενοι
iniq̄tatē: τ exaltabit ſicut vnicornis cornu meū: τ
τὴν ἀνομίαν, καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας μου, καὶ
ſenect9 mea in oleo vberi. Et deſpexit oculus me9 in
τὸ γῆράς μου ἐν ἐλαίῳ πίονι. Καὶ ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν
inimicos meos: τ in inſurgētibus in me malignā
τοῖς ἐχθροῖς μου, καὶ ἐν τοῖς ἐπανισταμένοις ἐπ' ἐμὲ πονηρευο
tibus audiet auris mea. Juſtus vt palma florebit: ſicut
μένοις ἀκούσεται τὸ ὖς μου. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ
cedrus in libano multiplicabit. Plātati in
κέδρος ἡ ἐν τῷ λιβάνῳ πληθυνθήσεται. Πεφυτευμένοι ἐν τῷ
domo dñi: in atriis dei nri florebūt. Adhuc
ὄικῳ κυρίου, ἐν ταῖς ἀυλαῖς τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν. Ετι
multiplicabūtur in ſenecta vberi. τ bn̄ patiētes erūt vt an
πληθυνθήσονται ἐν γήρει πίονι. καὶ ἐυπαθοῦντες ἔσονται τοῦ ἀναγ
nūtiēt: Qm̄ rectus dñs deus nr: τ nō eſt iniq̄tas in eo.
γεῖλαι, Οτι ἐυθὺς κς ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ ὀυκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.
In diē añ ſabbatū qn̄ fundata ē
Εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ προσαββάτου ὅτε κατῴκισο ἡ
terra: laus cātici dauid. 92.
γῆ, ἄινος ᾠδῆς τῷ δαυίδ. ϞΒ'.

Dominus regnauit: decorē indutus eſt. In
Ο κύριος ἐβασίλευσεν, ἐυπρέπειαν ἐνεδύσατο. Ενε
dutus ē dñs fortitudinē τ precinxit ſe: τ eñi fir
δύσατο κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο, καὶ γὰρ ἐστε
mauit orbē tre: qui nō cōmouebit. Parata ſe
ρέωσε τὴν ὀικουμένην, ἥτις ὀυ σαλευθήσεται. Ετοιμος ὁ θρό
des tua ex tūc: a ſeculo tu es. Eleuauert
νος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ ἀιῶνος σὺ εἶ. Επῆραν
flumina dñe: eleuauerūt flumina voces ſuas.
ὁι ποταμοὶ κύριε, ἐπῆραν ὁι ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν.
Eleuabūt flumina fluctus ſuos a vocibus
Αροῦσιν ὁι ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν ἀπὸ φωνῶν ὑ
aquaꝝ multaꝝ. Mirabiles elatiōes maris: mira
δάτων πολλῶν. Θαυμαστοὶ ὁι μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυ
bilis in altis dñs. Teſtimonia tua credibilia facta ſūt ni
μαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ κύριος. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφό
mis: domū tuā decet ſctītudo dñe in lōgitudine dieꝝ.
δρα, τῷ ὄικῳ σου πρέπει ἁγίασμα κε ἐις μακρότητα ἡμερῶν.
Pſalmus dauid quarta ſabbati. 93.
Ψαλμὸς τῷ δαυίδ τετράδι σαββάτου. ϞΓ'.

Deus vltionū dñs: deus vltionū libe
Θεὸς ἐκδικήσεων κύριος, θεὸς ἐκδικήσεων ἐπαῤ
regit: Exaltare q̄ iudicas trā: redde retri
ῥησιάσατο, Υψώθητι ὁ κρίνων τὴν γῆν, ἀπόδος ἀντα
butiōeꝫ ſupbis. Vſqȝ quo pctōres do
πόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις. Εως πότε ἁμαρτωλοὶ κύ
mine: vſqȝ quo pctōres glīabūtur? Effabūtur τ
ριε, ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ καυχήσονται; Φθέγξονται καὶ
loq̄ntur iniq̄tatē; loq̄ntur oēs q̄ opantur
λαλήσουσιν ἀδικίαν, λαλήσουσι πάντες ὁι ἐργαζόμενοι
iniuſtitiā? Populum tuū dñe humiliauerūt: τ
τὴν ἀνομίαν; Τὸν λαόν σου κύριε ἐταπείνωσαν, καὶ τὴν
hereditatē tuā vexauerūt. Viduā
κληρονομίαν σου ἐκάκωσαν. Χήραν ꝏꝏꝏꝏꝏ

© Biblioteca Nacional de España

et pupillū interfecerūt: ⁊ aduenā occiderūt. Et
καὶ ὀρφανὸν ἀπέκτειναν, καὶ προσήλυτον ἐφόνευσαν. Καὶ
dixerūt: nō videbit dn̄s: neq̄ intelliget de⁹ iacob.
εἶπαν, οὐκ ὄψεται κύριος, οὐδὲ συνήσει ὁ θεὸς τοῦ ἰακώβ.
Intelligite iā iſipiētes in pp̄lo: ⁊ ſtulti aliqn̄ ſapite.
Σύνετε δὴ ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ, καὶ μωροὶ ποτὲ φρονήσατε.
Qui plātauit aurē: nō audit? aut q̄ finxit ocu-
Ὁ φυτεύσας τὸ οὖς, οὐχὶ ἀκούει; ἢ ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλ-
lum nō cōſiderat? Qui corripit gētes: nō arguet? qui
μὸν οὐχὶ κατανοεῖ; Ὁ παιδεύων ἔθνη, οὐχὶ ἐλέγξει; ὁ δι-
docet hoīem ſcientiā? Dn̄s ſcit cogitatio
δάσκων ἄνθρωπον γνῶσιν; Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισ-
nes hoīm: qm̄ ſunt vane. Beatus hō:
μοὺς τῶν ἀνθρώπων, ὅτι εἰσὶ μάταιοι. Μακάριος ἄνθρωπος,
quē erudieris dn̄e: ⁊ de lege tua docueris eū.
ὃν ἂν παιδεύσῃς κύριε, καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου διδάξῃς αὐ-
Ut mitiges eū a diebus malis: donec fodiat
τόν. Τοῦ πραῦναι αὐτὸν ἀφ' ἡμερῶν πονηρῶν, ἕως οὗ ὀρυγῇ
p̄ctōri fouea. Qm̄ nō repellet dn̄s ple-
τῷ ἁμαρτωλῷ βόθρος. Ὅτι οὐκ ἀπώσεται κύριος τὸν λα-
bē ſuā: ⁊ hereditatē ſuā nō derelinquet.
ὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ ἐγκαταλείψει.
Quoadusq̄ iuſtitia cōuertetur in iuditiū: ⁊ q̄ iuxta illā:
Ἕως οὗ δικαιοσύνη ἐπιστρέψει εἰς κρίσιν, καὶ ἐχόμενοι αὐτῆς,
oēs q̄ recto ſunt corde. Dp̄ Quis cōſurget
πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Διάψαλμα. Τίς ἀναστήσεταί
mihi aduerſus malignātes? aut q̄s ſtabit mecū aduer
μοι ἐπὶ πονηρευομένοις; ἢ τίς συμπαραστήσεταί μοι ἐπὶ
ſus operātes iniq̄tatē? Niſi q̄ dn̄s adiuuit me:
τοῖς ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν; Εἰ μὴ ὅτι κύριος ἐβοήθησέ μοι,
paulomin⁹ habitaſſet in īferno aīa mea. Si dicebā
παραβραχὺ παρῴκησε τῷ ᾅδῃ ἡ ψυχή μου. Εἰ ἔλεγον
motus eſt pes me⁹: mīa tua dn̄e adiuuabat me ſe-
σεσάλευται ὁ πούς μου, τὸ ἔλεός σου κύριε ἐβοήθει μοι, κα-
cundū multitudinē doloꝝ meoꝝ in corde meo: cōſo-
τὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου, αἱ πα-
lationes tue letificauerūt aīam meā. Nunq̄d adheret
ρακλήσεις σου εὔφραναν τὴν ψυχήν μου. Μὴ συμπροσέ-
tibi ſedes iniq̄tatis: q̄ fingis laborē in p̄cepto? Ca
στω σοι θρόνος ἀνομίας, ὁ πλάσσων κόπον ἐπὶ πρόσταγμα; Θη
ptabūt in aīam iuſti: ⁊ ſanguinē inocētē cōdēna
ρεύσουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίου, καὶ αἷμα ἀθῷον καταδικά-
būt. Et fact⁹ eſt mihi dn̄s in refugiū: ⁊ de⁹ me⁹
σουσι. Καὶ ἐγένετό μοι κύριος εἰς καταφυγήν, καὶ ὁ θεός μου
in adiutoriū ſpei mee. Et reddet illis dn̄s
εἰς βοηθὸν ἐλπίδος μου. Καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς κύριος
iniq̄tatē ipſoꝝ: ⁊ ſ₃ malitiā eoꝝ diſper
τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν αὐτῶν ἀφα-
det illos dn̄s deus.
νιεῖ αὐτοὺς κύριος ὁ θεός.

Laus cātici dauid: ſine titulo apud hebreos. 94.
Αἶνος ᾠδῆς τῷ δαυίδ, ἀνεπίγραφος παρ' ἑβραίοις. ϞΔ´

Venite exultemus dn̄o: iubilemus
Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ
deo ſalutari nr̄o. Preoccupemus faciē eius
θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
in cōfeſſione: ⁊ in pſalmis iubilemus ei. Qm̄
ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. Ὅτι
deus magn⁹ dn̄s ⁊ rex magn⁹ ſup oēm
θεὸς μέγας κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν
trā₃. Quia in manu eius fines terre: ⁊ al-
γῆν. Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ
titudines mōtiū ipſi⁹ ſunt. Qm̄ ipſi⁹ eſt mare:
ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν. Ὅτι αὐτοῦ ἐστιν ἡ θάλασσα,
⁊ ipſe fecit illud: ⁊ aridā manus eius
καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ
formauerūt. Venite adoremus: ⁊ procidamus ei:
ἔπλασαν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν αὐ-
⁊ ploremus corā dn̄o q̄ fecit
τῷ, καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον κυρίου τοῦ ποιήσαντος
nos. Quia ipſe eſt deus nr̄:
ἡμᾶς. Ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν,

am & aduenā interficient: & pupillos occidēt
Et dixerūt nō videbit dn̄s: & non intelliget
deus iacob. Intelligite ſtulti in populo:
& inſipiētes aliqn̄ diſcite. Qui plantauit
aurem non audiet? aut qui finxit oculū
nō videbit? Qui erudit gentes non arguet?
q docet hoīem ſcientiā? Dominus nouit
cogitatiōes homium: quia vane ſunt.
Beatus vir quem erudieris domine:
& de lege tua docueris eum. Vt quieſcat
a diebus afflictiōis: donec fodiatur impio
interitus. Nō enim derelinquet dn̄s populū
ſuū: & hereditatē ſuam nō deſeret. Qm̄ vſq̄
ad iuſtitiā reuertetur iudiciū: & ſequētur illud
oēs recti corde. Quis ſtabit p̄ me aduerſum
malos? qs ſtabit p̄ me aduerſus oparios iniquitatis?
Niſi quia dn̄s auxiliator meus: paulo
minus hītaſſet ī īferno aīa mea. Si dicebam
motus ē pes me⁹: mīa tua dn̄e ſuſtētabat me.
In multitudīe cogitationū meaꝝ que ſunt ī
me intrīſecus: cōſolationes tue delectabāt aīam
meā. Nūquid p̄ticeps erit tui thron⁹ inſidiarū:
figēs laborē ī p̄cepto? Copulabūtur aduerſū
aīa₃ iuſti: & ſāguinē ī nocētē cōdēnabūt.
Et erit āt dn̄s mihi ī refugium & de⁹ me⁹ q̄ſi petra
ſpei mee. Et reſtituet ſup eos iniquitatē ſuā:
& ī malitia ſua p̄det eos: p̄det illos dn̄s de⁹ nr̄.

Venite laudem⁹ 95.
dn̄m: iubilemus petre ieſu nr̄o. Preueniamus
vultū eius ī actione grāꝝ: ī cāticis iubilemus ei.
Qm̄ fortis & magnus dn̄s: & rex magnus ſup
oēs deos. In cuius māu fūdamenta terre: & excelſa
mōtiū ipſius ſunt. Cuius ē mare: ipſe ei fecit illud:
& ſiccā māus eius plaſmauerūt. Venite adoremus
& curuemur: flectamus genua āt faciē dn̄i
factoris nr̄i. Quia ipſe eſt deus noſter

וְגֵר יַהֲרֹגוּ וִיתוֹמִים יְרַצֵּחוּ׃
וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה יָהּ וְלֹא יָבִין
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב׃ בִּינוּ בֹּעֲרִים בָּעָם
וּכְסִילִים מָתַי תַּשְׂכִּילוּ׃ הֲנֹטַע
אֹזֶן הֲלֹא יִשְׁמָע אִם יֹצֵר עַיִן
הֲלֹא יַבִּיט׃ הֲיֹסֵר גּוֹיִם הֲלֹא יוֹכִיחַ
הַמְלַמֵּד אָדָם דָּעַת׃ יְהוָה יֹדֵעַ
מַחְשְׁבוֹת אָדָם כִּי הֵמָּה הָבֶל׃
אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר תְּיַסְּרֶנּוּ יָהּ
וּמִתּוֹרָתְךָ תְלַמְּדֶנּוּ׃ לְהַשְׁקִיט
לוֹ מִימֵי רָע עַד יִכָּרֶה לָרָשָׁע
שָׁחַת׃ כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְהוָה עַמּוֹ
וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב׃ כִּי עַד צֶדֶק
יָשׁוּב מִשְׁפָּט וְאַחֲרָיו כָּל יִשְׁרֵי
לֵב׃ מִי יָקוּם לִי עִם מְרֵעִים
מִי יִתְיַצֵּב לִי עִם פֹּעֲלֵי אָוֶן׃
לוּלֵי יְהוָה עֶזְרָתָה לִּי כִּמְעַט שָׁכְנָה
דוּמָה נַפְשִׁי׃ אִם אָמַרְתִּי מָטָה
רַגְלִי חַסְדְּךָ יְהוָה יִסְעָדֵנִי׃ בְּרֹב
שַׂרְעַפַּי בְּקִרְבִּי תַּנְחוּמֶיךָ יְשַׁעַשְׁעוּ
נַפְשִׁי׃ הַיְחָבְרְךָ כִּסֵּא הַוּוֹת יֹצֵר
עָמָל עֲלֵי חֹק׃ יָגוֹדּוּ עַל נֶפֶשׁ
צַדִּיק וְדָם נָקִי יַרְשִׁיעוּ׃ וַיְהִי
יְהוָה לִי לְמִשְׂגָּב וֵאלֹהַי לְצוּר
מַחְסִי׃ וַיָּשֶׁב עֲלֵיהֶם אֶת אוֹנָם
וּבְרָעָתָם יַצְמִיתֵם יַצְמִיתֵם יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ׃ צה. לְכוּ נְרַנְּנָה
לַיהוָה נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ׃
נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה בִּזְמִרוֹת
נָרִיעַ לוֹ׃ כִּי אֵל גָּדוֹל יְהוָה
וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים׃ אֲשֶׁר
בְּיָדוֹ מֶחְקְרֵי אָרֶץ וְתוֹעֲפוֹת
הָרִים לוֹ׃ אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם וְהוּא
עָשָׂהוּ וְיַבֶּשֶׁת יָדָיו יָצָרוּ׃ בֹּאוּ
נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרָעָה נִבְרְכָה לִפְנֵי
יְהוָה עֹשֵׂנוּ׃ כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ

גור הרג
יתם רצח
אמר ראה
בין כסל
שכל
שמע
נבט יכח
למד ידע
ידע חשב
יסר
ירה למד
שקט יום
רוע כרה
נטש
עזב
שוב שפט
קום רוע
יצב
נטה
סעד
נחם שעשע
חבר הוה
גדד
צדק נקה
רשע היה
שגב חסה
שוב
רוע צמת
ילך רנן
רוע
קדם פנה
ידה זמר
גדל
חקר יעף
שחה כרע
ברך פנה
עשה

וַאֲנַחְנוּ עַם מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ
הַיּוֹם אִם בְּקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ׃ אַל
תַּקְשׁוּ לְבַבְכֶם כִּמְרִיבָה כְּיוֹם מַסָּה
בַּמִּדְבָּר׃ אֲשֶׁר נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם
בְּחָנוּנִי גַּם רָאוּ פָעֳלִי׃ אַרְבָּעִים
שָׁנָה אָקוּט בְּדוֹר וָאֹמַר עַם תֹּעֵי
לֵבָב הֵם וְהֵם לֹא יָדְעוּ דְרָכָי׃
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי בְאַפִּי אִם יְבֹאוּן
אֶל מְנוּחָתִי׃ xcvj. שִׁירוּ
לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ שִׁירוּ לַיהוָה
כָּל הָאָרֶץ׃ שִׁירוּ לַיהוָה בָּרְכוּ
שְׁמוֹ בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם לְיוֹם יְשׁוּעָתוֹ׃
סַפְּרוּ בַגּוֹיִם כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים
נִפְלְאוֹתָיו׃ כִּי גָדוֹל יְהוָה
וּמְהֻלָּל מְאֹד נוֹרָא הוּא עַל כָּל
אֱלֹהִים׃ כִּי כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים
אֱלִילִים וַיהוָה שָׁמַיִם עָשָׂה׃
הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו עֹז וְתִפְאֶרֶת
בְּמִקְדָּשׁוֹ׃ הָבוּ לַיהוָה מִשְׁפְּחוֹת
עַמִּים הָבוּ לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז׃
הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ
מִנְחָה וּבֹאוּ לְחַצְרוֹתָיו׃ הִשְׁתַּחֲווּ
לַיהוָה בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ חִילוּ
מִפָּנָיו כָּל הָאָרֶץ׃ אִמְרוּ ׳׳
בַגּוֹיִם יְהוָה מָלָךְ אַף תִּכּוֹן
תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט יָדִין עַמִּים
בְּמֵישָׁרִים׃ יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם
וְתָגֵל הָאָרֶץ יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ׃
יַעֲלֹז שָׂדַי וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ אָז יְרַנְּנוּ
כָּל עֲצֵי יָעַר׃ לִפְנֵי יְהוָה כִּי בָא
כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תֵּבֵל
בְּצֶדֶק וְעַמִּים בֶּאֱמוּנָתוֹ׃ xcvii.
יְהוָה מָלָךְ תָּגֵל הָאָרֶץ יִשְׂמְחוּ
אִיִּים רַבִּים׃ עָנָן וַעֲרָפֶל סְבִיבָיו
צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאוֹ׃
אֵשׁ לְפָנָיו תֵּלֵךְ וּתְלַהֵט סָבִיב

רָעָה צוּן
קוֹל שָׁמַע
קָשָׁה רוּב
נָסָה דָּבַר
נָסָה
רָאָה רָבַע
קוּט תָּעָה
שָׁבַע בּוֹא
נוּחַ שִׁיר
יָשַׁע
כָּבַד
פָּלָא גָּדַל
הָלַל יָרֵא
פָּנָה עָזַז
פָּאַר קָדַשׁ
יָהַב שָׁפַח
עָזַז
נָשָׂא
בּוֹא שָׁחָה
חוּל
פָּנָה
כּוּן
מוּט דִּין
יָשַׁר שָׂמַח
גִּיל רָעַם
עָלַז שָׂדָה
רָנַן פָּנָה
בּוֹא
שָׁפַט
אָמַן
גִּיל שָׂמַח
אִי רָבַב
סָבַב שָׁפַט
כּוּן יָלַךְ
לָהַט

& nos ppl's paſcue eiuſ
& grex manus eius :
hodie ſi vocẽ eius au=
dieritis. Nolite
ĩdurare corda veſtra ſi
cut in cõtradictione: ſi=
cut in die tẽtatiõis ĩ de
ſerto. Vbi tẽtauerunt
me pr̃es vr̃i: ꝓbauerũt
me & viderũt opus me
um. Quadragĩta annis
diſplicuit mihi gñatio
illa: & dixi ppl's errãs ĩ
corde eſt: & ipſi nõ co
gnouerũt vias meas. &
iuraui in furorẽ meo: ſi
venĩet in requiẽ meã.

CAntate dño 96.
cãticum nouum:
canite domino
omnis terra. Canite
domino benedicite
noĩ eius : annunciate
de die in diẽ ſalutare e
ius. Narrate in gẽtibus
gloriã eius: in vniuer=
ſis populis mirabilia e=
ius. Quia magnus dñs
& laudabilis nimis: ter
ribilis ipſe ſup omnes
deos. Omnes enim
dii populorum
ſculptilia: dominus au
tem celos fecit.
Gloria & decor añ vul
tũ eius: fortitudo & ex=
ultatio in ſctũario eius.
Afferte dño familie
ppl'orũ: afferte domĩo
gloriã & fortitudinem.
Afferte dño gloriam
nomini eius: leuate
munera & introite in
atria eius. Adorate
dominum in decore ſã
ctuarii: paueat
a facie eius omnis ter=
ra. Dicite
in gẽtibus dñs regna=
uit: ſiquidem appendit
orbem immobilem: iu
dicabit populos
in equitate. Letamini
celi
& exulta terra: tonet
mare & plẽitudo eius.
Gaudeat ager & oĩa q̃
in eo ſunt: tũc lauda=
bũt vniuerſa ligna ſal=
tus. Añ faciẽ dñi qm̃
venit: qm̃ venit iudi=
care terram: iudicabit
orbem in iuſtitia & po
pulos in fide ſua. 97.

Dñs regnauit exulta
bit terra: letabun=
tur ĩſule multe. Nubes
& caligo in circuitu ei9:
iuſtitia & iudicium fir=
mamentum ſolii eius.
Ignis ante faciẽ eius ĩ
bit: & exuret ꝑ circuitũ

nos ppl's paſcue eius: ⁊ oues manus eius.
καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτοῦ, καὶ πρόβατα χειρὸς αὐτοῦ.
Hodie ſi vocẽ eius audieritis: nolite obdurare
Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς — Heb.3 b.⁊.4. b.
corda vr̃a: ſic in exacerbatione. Scd̃m diẽ
καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ. Κατὰ τὴν ἡμέραν
tẽtationis in deſerto: vbi tẽtauerũt me pr̃es vr̃i.
τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὗ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν.
Probauerũt me ⁊ viderũt opa mea: q̃draginta ãnis
Ἐδοκίμασάν με καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου, τεσσαράκοντα ἔτη
offenſus fui gñationi huic. Et dixi: ſemp errãt
προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ. Καὶ εἶπα, ἀεὶ πλανῶνται τῇ
corde: ipſi ꝟo nõ cognouerũt vias meas. Ut iuraui in
καρδίᾳ, αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς μου. Ὡς ὤμοσα ἐν
ira mea: ſi introibũt in requiẽ meã:
τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου;
Laus cãtici dauid: qñ dom9 edificabaẽ poſt
Αἶνος ᾠδῆς τῷ δαδ, ὅτε ὁ οἶκος ᾠκοδόμητο μετὰ τὴν
captiuitatẽ. ſine titulo apud hebreos. 95.
αἰχμαλωσίαν. ἀνεπίγραφος παρ' ἑβραίοις. ϟε.

CAntate dño cãticũ nouũ. cãtate dño oĩs — 1. Pa. 16.c.
Ἄσατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ἄσατε τῷ κυρίῳ πᾶσα
terra. Cãtate dño: bñdicite noĩ eius. An
ἡ γῆ. Ἄσατε τῷ κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Εὐ
nũciate diẽ de die ſalutare eius. Annũciate
αγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ. Ἀναγγείλα
iter gẽtes gloriã eius: in oibus ppl'is
τε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ
mirabilia eius. Qm̃ magn9 dñs ⁊ laudabilis nimis: terri
θαυμάσια αὐτοῦ. Ὅτι μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, φο
bilis eſt ſup oẽs deos. Qm̃ oẽs dij
βερός ἐστιν ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς. Ὅτι πάντες οἱ θεοὶ
gentiũ demonia: dñs aũt celos fecit
τῶν ἐθνῶν δαιμόνια, ὁ δὲ κύριος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν.
Confeſſio ⁊ pulchritudo in ꝯſpectu eius. ſctimonia ⁊
Ἐξομολόγησις καὶ ὡραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ, ἁγιωσύνη καὶ
magnificẽtia in ſctificatione eius. Afferte do=
μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ. Ἐνέγκατε τῷ κυ=
mino patrie gentiũ: afferte dño gloriã ⁊ ho
ρίῳ αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν καὶ τι
norẽ. Afferte dño gloriã noĩ eius: tollite ho=
μήν. Ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ, ἄρατε θυ=
ſtias ⁊ introite in atria eius. Adorate
σίας καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ. Προσκυνήσατε
dñm in atrio ſctõ eius: cõmoueaẽ a facie
τῷ κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ, σαλευθήτω ἀπὸ προσώπου
eius vniuerſa tra. Dicite in gẽtibus: qꝛ dñs re=
αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ. Εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι κύριος ἐβα=
gnauit: ⁊ eñi correxit orbẽ terre: q̃ nõ cõmo=
σίλευσε, καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευ
uebiẽ: iudicabit ppl'os in eq̃tate. Letẽtur celi
θήσεται, κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι. Εὐφρανθήτωσαν οἱ οὐρα
et exultet terra: cõmoueaẽ mare: ⁊ plenitu
νοί καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, σαλευθήτω ἡ θάλασσα, καὶ τὸ πλήρω
do eius. Gaudebũt cãpi: ⁊ oia q̃ in eis: tunc
μα αὐτῆς. Χαρήσεται τὰ πεδία, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, τότε
exultabũt oĩa ligna ſylue: A facie
ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ, Ἀπὸ προσώπου — S.93.
dñi: qꝛ venit: qm̃ venit iudicare terrã. Iudicabit orbẽ ter
κυ, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν. Κρινεῖ τὴν οἰκουμέ
re in eq̃tate: ⁊ ppl'os in veritate ſua. Pſalmus
νην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ. Ψαλμὸς τῷ
dauid qñ terra ei9 reſtituta ẽ. ſine titulo apud hebreos. 96
δαδ ὅτε ἡ γῆ αὐτοῦ καθίσατο. ἀνεπίγραφος παρ' ἑβραίοις. ϟς

DOminꝰ regnauit: exultet terra: letẽtur
Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, εὐφρανθήτω
inſule multe. Nubes ⁊ caligo ĩ circuitu ei9: iuſtitia
σαν νῆσοι πολλαί. Νεφέλη καὶ γνόφος κύκλῳ αὐτοῦ, δικαιοσύ
et iudiciũ correctio ſedis eius. Ignis ante
νη καὶ κρίμα κατόρθωσις τοῦ θρόνου αὐτοῦ. Πῦρ ἐνώπι
ipm̃ p̃cedet: ⁊ inflãmabit ĩ circuitu
ον αὐτοῦ προπορεύσεται, καὶ φλογιεῖ κύκλῳ

© Biblioteca Nacional de España

inimicos eius. Alluxerūt fulgura eius orbi
τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. Ἔφαναν αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ τῇ οἰκου
terre: vidit ⁊ cōmota eſt terra. Mōtes ſicut cera fluxerūt
μένῃ, εἶδε καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ. Τὰ ὄρη ὡσεὶ κηρὸς ἐτάκη-
a facie dn̄i: a facie dn̄i oīs
σαν ἀπὸ προσώπου κυρίου, ἀπὸ προσώπου κυρίου πά-
terre. Annūciauerūt celi iuſticiā eius:
σης τῆς γῆς. Ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ,
et viderūt oēs pp̄li gloriā eius. Cōfundātur
καὶ εἴδοσαν πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ. Αἰσχυνθήτω
oēs q̄ adorāt ſculptilia: q̄ gloriātur
σαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες τοῖς γλυπτοῖς, οἱ ἐγκαυχώ
in ſimulachris ſuis. Adorate eū oēs
μενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν. Προσκυνήσατε αὐτῷ πάν-
angeli eius. Audiuit ⁊ letata eſt ſion: ⁊
τες ἄγγελοι αὐτοῦ. Ἤκουσε καὶ εὐφράνθη ἡ σιών, καὶ ἠ
exultauerūt filie iude: p̄pter iu-
γαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς ἰουδαίας, ἕνεκεν τῶν κρι-
ditia tua dn̄e. Qm̄ tu dn̄s altiſſim⁹ ſup oēm
μάτων σου κύριε. Ὅτι σὺ κύριος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν
terrā: nimis exaltatus es ſup oēs deos: Qui
γῆν, σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς. Οἱ
Amos .5.d. diligitis dn̄m: odite mala: cuſtodit dn̄s
ἀγαπῶντες τὸν κύριον, μισεῖτε πονηρά, φυλάσσει κύριος
aīas ſctōꝝ ſuoꝝ: de manu pctōris libe
τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσε
rabit eos. Lux orta eſt iuſto: ⁊ rectis cor
ται αὐτούς. Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ, καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρ
de letitia Letamini iuſti in dn̄o: ⁊ cō
δίᾳ εὐφροσύνη. Εὐφράνθητε δίκαιοι ἐν τῷ κυρίῳ, καὶ ἐξο
fitemini memorie ſctīficationis eius.
μολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ.
Pſalmus dauid 97.
Ψαλμὸς τῷ δαυίδ. ϟζ'.
CAntate dn̄o canticū nouū: q̄ mirabilia fe-
Ἄσατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ὅτι θαυμαστὰ ἐποί
cit dn̄s. Saluauit eū dextera eius. ⁊ brachiū
ησεν ὁ κύριος. Ἔσωσεν αὐτὸν ἡ δεξιὰ αὐτοῦ. καὶ ὁ βραχί
ſctm̄ eius. Notū fecit dn̄s ſalutare ſuū:
ων ὁ ἅγιος αὐτοῦ. Ἐγνώρισε κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ,
in cōſpectu gentiū reuelauit iuſticiā ſuā.
ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.
recordat⁹ eſt mīe ſue iacob: ⁊ verita-
Ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ τῷ ἰακώβ, καὶ τῆς ἀληθεί-
tis ſue domui iſrael. Viderūt oēs ter-
Esaie .52.c. ας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ ἰσραήλ. Εἴδοσαν πάντα τὰ πέ-
mini terre ſalutare dei nr̄i. Jubilate
ρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ ἡμῶν. Ἀλαλάξατε
deo oīs terra: cātate ⁊ exultate ⁊ pſallite.
τῷ θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, ᾄσατε καὶ ἀγαλλιᾶσθε καὶ ψάλατε.
Pſallite dn̄o in cithara: in cithara ⁊ voce pſalmi:
Ψάλατε τῷ κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν κιθάρᾳ καὶ φωνῇ ψαλμοῦ,
in tubis ductilibus: ⁊ voce tube cornee Jubi
ἐν σάλπιγξιν ἐλαταῖς, καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης. Ἀλα
late in cōſpectu regis dn̄i. Moueat̄ ma
λάξατε ἐνώπιον τοῦ βασιλέως κυρίου. Σαλευθήτω ἡ θά-
re ⁊ plenitudo eius: orbis terꝛ ⁊ oēs
λασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ
qui habitāt in eo. Flumina plaudēt manu ſi-
κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. Ποταμοὶ κροτήσουσι χειρὶ ἐπιτο
mul: mōtes exultabūt a cōſpectu dn̄i: qm̄ ve
αὐτό, τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου κυρίου, ὅτι ἔρ
ſ.95. nit: qm̄ venit iudicare terrā. Judicabit orbē terꝛ in iu
χεται, ὅτι ἥκει κρῖναι τὴν γῆν. Κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δι-
ſtitia: ⁊ pp̄los in eq̄tate. Pſalm⁹ dauid 98.
καιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι. Ψαλμὸς τῷ δαυίδ. ϟη'.
DOmin⁹ regnauit: iraſcant̄ pp̄li: q̄ ſe-
Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί, ὁ καθή-
des ſup cherubim: moueatur terra. Dn̄s in
μενος ἐπὶ τῶν χερουβίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ. Κύριος ἐν
ſion magn⁹: ⁊ excelſus eſt ſup oēs
σιὼν μέγας, καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας

hoſtes eius. Appuerūt
fulgura eius orbi: vidit
& cōtremuit terra. Mō
tes ſicut cera tabefacti
ſunt a facie dn̄i: a facie
dominatoris omnis
terre. Annūciauerūt celi
iuſtitiā eius: & viderūt
oēs populi gloriā eius.
Confundantur vniuer
ſi qui ſeruiunt ſculptili:
qui gloriātur in idolis ſ:
adorate eum oēs dii.
Audiuit
& letata eſt ſiō: & exul-
tauerunt filie iude
propter iudicia tua do
mine. Tu enim
dn̄s excelſus ſup om-
nem terram: vehemen
ter eleuatus es ſup oēs
deos. Qui diligitis
dominum odite malū:
cuſtodit animas
ſanctorū ſuorū: de ma
nu impiorum eruet eos
Lux orta eſt iuſto: &
rectis corde letitia.
Letamini iuſti in dn̄o:
& confitemini
memorie ſctē ei⁹. 98.
Pſalmus.
CAntate domino cā
ticū nouum quia
mirabilia fecit: ſaluauit
ſibi dextera eius
& brachiū ſctūm eius.
Notum fecit dominus
ſalutare ſuū: in cōſpe-
ctu gētiū reuelauit iuſti
tiā ſuā. Recordatus eſt
mīe ſue & veritatis ſue
domui iſrael: viderunt
oēs fines terre ſaluta-
re dei noſtri. Iubilate
domino omnis terra
vociferamini: & lauda-
te & canite. Cātate do-
mino in cithara: in ci-
thara & voce carminis.
In tubis & clangore
buccine iubilate
coram rege dn̄o. To-
net mare
& plēitudo eius: orbiſ
& hītatores eius.
Flumina plaudēt ma-
nu: ſimul mōtes
laudabunt. Ante dn̄m
quia venit iudicare
terram: iudicabit or-
bem in iuſtitia
& populos in equitati-
bus. 99.
DOminus regnauit
commoueantur popu
li: ſeſſor cherubim
concutiatur terra. Do
minus in ſion
magnus: & excelſus ē
ſuper omnes

צריו׃ האירו ברקיו תבל ראתה | צור אור
ותחל הארץ׃ הרים כדונג נמסו | ראה חול
מלפני יהוה מלפני אדון כל | דנג מסס
הארץ׃ הגידו השמים צדקו וראו | אדן
כל העמים כבודו׃ יבשו כל | נגד ראה
עבדי פסל המתהללים באלילים | כבד בוש
השתחוו לו כל אלהים׃ שמעה | עבד הלל
ותשמח ציון ותגלנה בנות יהודה | שחה
למען משפטיך יהוה׃ כי אתה | שמח גול
יהוה עליון על כל הארץ מאד | בנה
נעלית על כל אלהים׃ אהבי | עלה
יהוה שנאו רע שמר נפשות | רוע
חסידיו מיד רשעים יצילם׃ אור | חסד נצל
זרע לצדיק ולישרי לב שמחה׃ | צדק
שמחו צדיקים ביהוה והודו | ידה
לזכר קדשו׃ xcviij. מזמור | זמר
שירו ליהוה שיר חדש כי | שור
נפלאות עשה הושיעה לו ימינו | פלא ישע
וזרוע קדשו׃ הודיע יהוה | ימן זרע
ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו׃ | ידע
זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל | אמן
ראו כל אפסי ארץ את ישועת | ראה
אלהינו׃ הריעו ליהוה כל הארץ | רוע
פצחו ורננו וזמרו׃ זמרו ליהוה
בכנור בכנור וקול זמרה׃ | כנר
בחצצרות וקול שופר הריעו | חצר שפר
לפני המלך יהוה׃ ירעם הים | רוע פנה
ומלאו תבל וישבי בה׃ | רעם מלא
נהרות ימחאו כף יחד הרים | מחה רנן
ירננו׃ לפני יהוה כי בא לשפט | בוא
הארץ ישפט תבל בצדק | שפט
ועמים במישרים׃ | ישר
xcix. יהוה מלך
ירגזו עמים ישב כרובים | רגז כרב
תנוט הארץ׃ יהוה בציון | נוט
גדול ורם הוא על כל | גדל רום

© Biblioteca Nacional de España

העמים: יודו שמך גדול ונורא ידה ירא
קדוש הוא: ועז מלך משפט אהב קדש עזז
אתה כוננת מישרים משפט שפט ישר
וצדקה ביעקב אתה עשית: עשה
רוממו יהוה אלהינו והשתחוו שחה
להדום רגליו קדוש הוא: משה הדם
ואהרן בכהניו ושמואל בקראי
שמו קראים אל יהוה והוא
יענם: בעמוד ענן ידבר אליהם ענה עמד
שמרו עדתיו וחק נתן למו: דבר עוד
יהוה אלהינו אתה עניתם אל
נשא היית להם ונקם על היה
עלילותם: רוממו יהוה אלהינו עלל
והשתחוו להר קדשו כי קדוש קדש
יהוה אלהינו: C. מזמור זמר
לתודה הריעו ליהוה כל ידה רוע
הארץ: עבדו את יהוה בשמחה
באו לפניו ברננה: דעו כי יהוה בוא פנה
הוא אלהים הוא עשנו ולו ידע עשה
אנחנו עמו וצאן מרעיתו: צון רעה
באו שעריו בתודה חצרתיו בוא
בתהלה הודו לו ברכו שמו: הלל ידה
כי טוב יהוה לעולם חסדו
ועד דור ודור אמונתו: CI. אמן
לדוד מזמור זמר
חסד ומשפט אשירה לך יהוה שפט שור
אזמרה: אשכילה בדרך תמים שכל תמם
מתי תבוא אלי אתהלך בתם בוא הלך
לבבי בקרב ביתי: לא אשית שות
לנגד עיני דבר בליעל עשה בל
שטים שנאתי לא ידבק בי: שטה דבק
לבב עקש יסור ממני רע לא סור רוע
אדע: מלושני בסתר רעהו
אתו אצמית גבה עינים ורחב לבב ידע לשן
אתו לא אוכל: עיני בנאמני צמת יכל אמן
ארץ לשבת עמדי הולך בדרך ישב הלך

populos. Cōfiteantur noī tuo magno & terri bili ſctō. Et imperiū re gis iudicium diligit: tu fundaſti equitates: iudicium & iuſtitiam in iacob tu feciſti. Exaltate dn̄m deū no ſtrū: & adorate ſcabellū pedū eius quia ſctūs eſt ipſe. Moyſes & aaron in ſacerdotib⁹ ſuis: & ſamuel in his q inuocāt nomē eius: in uocabant dn̄m: & ipſe exaudiebat eos. In co lūna nubis loq̄batur ad eos: cuſtodierūt teſti monia eius & p̄ceptum qd̄ dedit illis. Dn̄e de us nr̄ tu exaudiſti eos: deus propitius fuiſti e is & vltor ſuper cōmutationibus eorū. Exaltate dn̄m deū no ſtrū: & adorate in mōte ſancto eius: qa ſanctuſ dominus deus nr̄.

Pſalm⁹ p̄ cōfeſſiōe. 100

IVbilate domio om nis tra. Seruite domino in le titia: ingredi mini coram eo in lau de. Scitote quoniā do minus ipſe eſt deus: ip ſe fecit nos & ipſius ſu mus: populus eius & grex paſcue ei⁹. Ingre dimini portas eius in gratiarum actione atria eius in laude: confitemi ni ei benedicite nomini eius. Quia bonus do minus in ſempiternum miſericordia eius: & vſ q; ad generationē & ge nerationem fides eius.

Dauid pſalmus. 101.

MIſericordiā & iudi ciū cātabo: tibi do mine pſallam. Erudiar in via perfecta: qn̄ venies ad me: am bulabo in ſimplicitate cordis mei ī medio do mus mee. Non p̄ponā corā oclis meis verbū belial: facientem declinatiōes odiui: nec adheſit mihi. Cor prauū recedet a me: malum neſciam. Loquētē in abſcōdito contra proximū ſuum hunc interficiā: ſup̄bū oculis & latum corde cū hoc eſſe nō potero. Oculi mei ad fideles terre vt habitēt mecū: ambulans in via

pp̄los. Confiteātur noī tuo
τοὺς λαούς. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ
magno: qm̄ terribile ⁊ ſcſm eſt: ⁊ honoꝛ regis
μεγάλῳ, ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστι, καὶ τιμὴ βασιλέ
iudiciū diligit. Tu paraſti directiones: iudiciū
ως κρίσιν ἀγαπᾷ. Σὺ ἡτοίμασας εὐθύτητας, κρίσιν
et iuſtitiā in iacob tu feciſti. Exaltate dn̄m
καὶ δικαιοσύνην ἐν Ἰακὼβ σὺ ἐποίησας. Ὑψοῦτε κύριον
deū nr̄m: ⁊ adoꝛate ſcabellū pe
τὸν θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν πο
dum eius: qm̄ ſanct⁹ eſt. Moyſes ⁊ aaron in
δῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι. Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς
ſacerdotib⁹ eius: ⁊ ſamuel īter eos q̄ inuocant
ἱερεῦσιν αὐτοῦ, καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις
nomē eius. Inuocabāt dn̄m: ⁊ ipſe
τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐπεκαλοῦντο τὸν κύριον, καὶ αὐτὸς
exaudiebat eos: in colūna nubis loq̄bat ad eos.
εἰσήκουεν αὐτῶν, ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς.
Qm̄ cuſtodiebāt teſtimonia eius: ⁊ p̄cepta
Ὅτι ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, καὶ τὰ προστάγ-
eius q̄ dedit illis: Dn̄e deus nr̄ tu exau
ματα αὐτοῦ ἃ ἔδωκεν αὐτοῖς. Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν σὺ ἐπή
diebas eos: de⁹ tu p̄picius fuiſti eis: ⁊ vlci
κουες αὐτῶν, ὁ θεὸς σὺ εὐίλατος ἐγίνου αὐτοῖς, καὶ ἐκδι
ſcēs in oēs adinuētiōes eoꝝ. Exaltate
κῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν. Ὑψοῦτε
dn̄m deū nr̄m: ⁊ adoꝛate in mōte ſctō eius:
κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἅγιον αὐτοῦ,
qm̄ ſctūs dn̄s de⁹ noſter.
ὅτι ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν.

Pſalmus dauid in cōfeſſione. 99.
Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ εἰς ἐξομολόγησιν. ϟθʹ.

IUbilate deo oīs terra: ſeruite do
Ἀλαλάξατε τῷ θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, δουλεύσατε τῷ κυ ē.63.
mino in leticia. Introite in cōſpectu eius in exultatio
ρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ. Εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιά-
ne: ſcitote qm̄ dn̄s ipſe eſt deus nr̄. Ipſe fe
σει, γνῶτε ὅτι κύριος αὐτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν. Αὐτὸς ἐποί
cit nos: ⁊ nō nos. nos āt pp̄ls eius ⁊ oues
ησεν ἡμᾶς, καὶ οὐχ ἡμεῖς. ἡμεῖς δὲ λαὸς αὐτοῦ καὶ πρόβατα
paſcue eius. Introite ad poꝛtas eius in cōfeſ-
νομῆς αὐτοῦ. Εἰσέλθετε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἐξομο
ſione: ad atria eius in hymnis. Cōfitemini
λογήσει, εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις. Ἐξομολογεῖ
illi: laudate nomen eius: qm̄ ſuauis dn̄s:
σθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὅτι χρηστὸς κύριος,
in eternū mīa eius. Et vſq; in gn̄ationē ⁊ gn̄a
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γε
tionē veritas eius.
νεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

Pſalmus dauid 100.
Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. ρʹ.

MIſicoꝛdiā ⁊ iudiciū cātabo tibi dn̄e: pſallā ⁊ in
Ἔλεον καὶ κρίσιν ᾄσομαί σοι κύριε, ψαλῶ καὶ συ
telligā in via imaculata: qn̄ venies ad me. Perābula
νήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, πότε ἥξεις πρός με. Διεπορευό-
bā in inocētia coꝛdis mei in medio dom⁹ mee. Nō
μην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου. Οὐ
p̄ponebā ante oculos meos rem iniuſtā: faciē
προετιθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον, ποι
tes p̄uaricationes odiui. Non adheſit mihi coꝛ
οῦντας παραβάσεις ἐμίσησα. Οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία
prauū: declinātē a me malignū nō cognoſcebā.
σκαμβή, ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ οὐκ ἐγίνωσκον.
Detrahentē ſecreto p̄ximis ſuis: hūc p̄ſe-
Τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τῶν πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξε-
q̄bar. Sup̄bo oculo ⁊ iſatiabili coꝛde: cū
δίωκον. Ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ, τού
hoc nō edebā. oculi mei ad fideles terre:
τῳ οὐ συνήσθιον. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς,
vt ſedeāt ipſi mecū. Ambulans in via
τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ. Πορευόμενος ἐν ὁδῷ

© Biblioteca Nacional de España

imaculata:hic mihi miniſtrabat. Nō hītabat in medio
ἀμώμω, οὗτός μοι ἐλειτούργει. Οὐ κατώκει ἐν μέσω τῆς
dom⁹ mee q̄ facit ſupbiā. Qui loq̄tur iniq̄ nō di=
οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν. Λαλῶν ἄδικα οὐ κα=
rexit in cōſpectu oculoꝝ meoꝝ. In ma=
τεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου. Εἰς τὰς πρω=
tutino iterficiebā oēs pctōres terre: Ut di=
ΐας ἀπέκτεινον πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, Τοῦ ἐξο
ſperderē de ciuitate dñi oēs operātes
λοθρεῦσαι ἐκ πόλεως κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν
iniq̄tatē.
ἀνομίαν.

Ofo paupi: cū anxius fuerit:⁊ corā
Προσευχὴ τῷ πτωχῷ, ὅταν ἀκηδιάσῃ, καὶ ἐναντί
dño effuderit precē ſuā 101.
ον κυρίου ἐκχέῃ τὴν δέησιν αὐτοῦ. ρα.

Infra. 142.
Oñe exaudi orōnez meā: ⁊ clamoꝛ
ΟΚύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγή
me⁹ ad te veniat. Non auertas faciē tuā
μου πρὸς σὲ ἐλθέτω. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου
a me In q̄cūq͛ die tribuloꝛ: inclina ad me aurē
ἀπ' ἐμοῦ. Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα θλίβωμαι, κλῖνον πρός με τὸ οὖς
tuā: in q̄cūq͛ die inuocauero te: velociter exaudi
σου, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν
me. Quia defecerūt ſicͨ fumus dies mei: ⁊ oſſa
μου. Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὀστᾶ
Infra. 157.
mea ſicͨ cremiū aruerūt. Percuſſus ſuz vt fenū:
μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν. Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος,
et aruit coꝛ meū: q͛ oblitus ſum cōedere
καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν
panē meū. A voce gemitus mei adheſit
τὸν ἄρτον μου. Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ
os meū carni mee. Silis fact⁹ſū pelicano ſolitudīs:fcts
ὀστοῦν μου τῇ σαρκί μου. Ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ, ἐγε
ſum ſicut nycticorax in domicilio. Uigilaui ⁊ fact⁹
νήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ. Ἠγρύπνησα καὶ ἐγενό
ſum ſicͨ paſſer ſolitari⁹ in tecto. Tota die
μην ὡς στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος. Ὅλην τὴν ἡμέραν
exp̄brabāt mihi inimici mei: ⁊ q̄ laudabāt me aduerſū me
ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου, καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ
iurabāt. Quia cinerē tanq̄ panē māducabā:⁊ poculū
ὤμνυον. Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον, καὶ τὸ πόμα
meū cū fletu miſcebā. A facie ire
μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων. Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς
tue ⁊ īdignatiōis tue: q͛ eleuās alliſiſti me.
σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με.
Dies mei ſicͨ vmbra declinauerūt:⁊ ego ſicͨ fe
Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιὰ ἐκλίθησαν, κἀγὼ ὡσεὶ χόρ=
nū arui. Tu aūt dñe in eternū p̄manes:⁊
τος ἐξηράνθην. Σὺ δὲ κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ
memoriale tuū in gn̄ationē ⁊ gn̄ationē. Tu exurgēs mi
τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Σὺ ἀναστὰς οἰ=
ſereberis ſion: q͛ tēpus miſerēdi e=
κτειρήσεις τὴν σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐ=
ius: q͛ venit tēpus. Qm̄ placuerūt ſeruis tuis
τήν, ὅτι ἥκει καιρός. Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου
lapides eius: ⁊ terre ei⁹ miſerebūtur.
τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτειρήσουσι.
Et timebūt gētes nomē dñi: ⁊ oēs
Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομα κυρίου, καὶ πάντες
reges terre gloꝛiā tuā. Quia edifica=
οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου. Ὅτι οἰκοδομή=
bit dñs ſion: ⁊ videbit in gloꝛia ſua.
σει κύριος τὴν σιών, καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.
Reſpexit in orōnez humiliū ⁊
Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ
nō ſpꝛeuit precē eoꝝ. Scribatur hec in
οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν. Γραφήτω αὕτη εἰς
gn̄one altera: ⁊ pp̄ls q̄ creatur laudabit do=
γενεὰν ἑτέραν, καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν κύ=
minū. Quia p̄ſpexit de excelſo ſctō ſuo: dñs de
ριον. Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ, κύριος ἐξ

ſimpliciter hic miniſtrabit mihi. Nō hītabit in medio domus mee faciēs dolum: loquens mēdaciū nō placebit ī cōſpectu oculorū meorū. Mane pdā oēs īpios terre: vt interficiā d̄ ciuitate dñi vniuerſos qui opantur iniqtatē.

Orō pauperi cū anxius fuerit & coram domino fuderit eloquium ſuum. 102.

DOmine exaudi orationē meā: & clamor meus ad te vēiat. Nō abſcōdas faciē tuam a me in die tribulatiōis mee: īclina ad me aurē tuā: in quacunq͛ die inuocauero te velociter exaudi me. Qm̄ cōſūpti ſunt ſicut fum⁹ dies mei: & oſſa mea q̄ſi frixa cōtabuerunt. Percuſſum eſt quaſi fenū & arefactū ē cor meum: quia oblitus ſū comedere panē meū. A voce gemitus mei adheſit os meū carni mee. Aſſimilatus ſum pelicano deſerti: fctūs ſum quaſi bubo ſolitudinū. Vigilaui & fui ſicut auis ſolitaria ſuper tecto. Tota die exprobrabāt mihi inimici mei: exultātes per me iurabant. Quia cinerē ſicut panē comedi: & potū meū cū fletu miſcui. A facie indignatiōis & ire tue: quia eleuaſti me & alliſiſti me. Dies mei q̄ſi vmbra īclinati ſunt: & ego q̄ſi fenū arui. Tu aūt domine in eternū p̄maēs: & memoriale tuū in generatione & generatione. Tu ſuſcitās miſereberis ſiō: quia tp̄s ē vt miſerearis eius quā vēit tp̄s. Qm̄ placitos fecerunt ſerui tui lapides eius: & puluerē ei⁹ miſerabilē. Et timebūt gētes nomen dñi: & vniuerſi reges terre gloriā tuam. Quia edificabit dominus ſion: appebit in gloria ſua. Reſpexit ad orationem vacui: & nō deſpexit orationē eoꝝ. Scribātur hec in generatione nouiſſima: & populus qui creabitur laudabit dominum. Quoniam proſpexit de excelſo ſacto ſuo: dominus

תמים הוא ישרתני: לא ישב
בקרב ביתי עשה רמיה דבר
שקרים לא יכון לנגד עיני:
לבקרים אצמית כל רשעי ארץ
להכרית מעיר יהוה כל פעלי און:
תפלה לעני כי cii.
יעטף ולפני יהוה ישפך שיחו:
יהוה שמעה תפלתי
ושועתי אליך תבוא: אל
תסתר פניך ממני ביום צר לי
הטה אלי אזנך ביום אקרא מהר
ענני: כי כלו בעשן ימי ועצמותי
כמו קד נחרו: הוכה כעשב ויבש
לבי כי שכחתי מאכל לחמי:
מקול אנחתי דבקה עצמי לבשרי:
דמיתי לקאת מדבר היתי ככוס
חרבות: שקדתי ואהיה כצפור
בודד על גג: כל היום חרפוני
אויבי מהוללי בי נשבעו:
כי אפר כלחם אכלתי ושקוי
בבכי מסכתי: מפני זעמך
וקצפך כי נשאתני ותשליכני:
ימי כצל נטוי ואני כעשב
איבש: ואתה יהוה לעולם
תשב וזכרך לדור ודור: אתה
תקום תרחם ציון כי עת לחננה
כי בא מועד: כי רצו עבדיך
את אבניה ואת עפרה יחננו:
וייראו גוים את שם יהוה
וכל מלכי הארץ את כבודך:
כי בנה יהוה ציון נראה בכבודו:
פנה אל תפלת הערער ולא בזה
את תפלתם: תכתב זאת לדור
אחרון ועם נברא יהלל יה:
כי השקיף ממרום קדשו יהוה

תמם שרת
רמה
כון
כרת
פלל ענה
עטף פנה
שפך שוח
בוא
סתר פנה
צור נטה
קרא ענה
כלה יום
יקד חרר
נכה
דמה דבר
היה היה
צפר בדד
איב הלל
שבע
שקה
בכה פנה
שלך
יום נטה
יבש עלם
ישב
קום רחם
בוא יעד
רצה חנן
ירא
כבד
ראה
פלל עור
כתב
ברא הלל
שקף רום

מִשָּׁמַיִם אֶל אֶרֶץ הִבִּיט׃ לִשְׁמֹעַ נָבַט
אֶנְקַת אָסִיר לְפַתֵּחַ בְּנֵי תְמוּתָה׃ אָסַר בָּנָה
לְסַפֵּר בְּצִיּוֹן שֵׁם יְהוָה וּתְהִלָּתוֹ מוּת הָלַל
בִּירוּשָׁלָם׃ בְּהִקָּבֵץ עַמִּים יַחְדָּו קָבַץ
וּמַמְלָכוֹת לַעֲבֹד אֶת יְהוָה׃ עִנָּה מָלַךְ
בַדֶּרֶךְ כֹּחִי קִצַּר יָמָי׃ אֹמַר אֵלִי כּוֹחַ
אַל תַּעֲלֵנִי בַּחֲצִי יָמָי בְּדוֹר דּוֹרִים עָלָה חָצָה
שְׁנוֹתֶיךָ׃ לְפָנִים הָאָרֶץ יָסַדְתָּ יוֹם שָׁנָה
וּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ שָׁמָיִם׃ הֵמָּה יֹאבֵדוּ פָּנָה עָשָׂה
אָבַד
וְאַתָּה תַעֲמֹד וְכֻלָּם כַּבֶּגֶד יִבְלוּ עָמַד בָּלָה
כַּלְּבוּשׁ תַּחֲלִיפֵם וְיַחֲלֹפוּ׃ וְאַתָּה לָבַשׁ חָלַף
הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמּוּ׃ בְּנֵי תָּמַם
עֲבָדֶיךָ יִשְׁכּוֹנוּ וְזַרְעָם לְפָנֶיךָ שָׁכַן פָּנָה
יִכּוֹן׃ לְדָוִד בָּרְכִי נַפְשִׁי ciii. כּוּן
אֶת יְהוָה וְכָל קְרָבַי אֶת שֵׁם
קָדְשׁוֹ׃ בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה
וְאַל תִּשְׁכְּחִי כָּל גְּמוּלָיו׃ הַסֹּלֵחַ שָׁכַח גָּמַל
לְכָל עֲוֹנֵכִי הָרֹפֵא לְכָל תַּחֲלוּאָיְכִי׃ חָלָה
הַגּוֹאֵל מִשַּׁחַת חַיָּיְכִי הַמְעַטְּרֵכִי גָּאַל חָיָה
חֶסֶד וְרַחֲמִים׃ הַמַּשְׂבִּיעַ בַּטּוֹב עָטַר שָׂבַע
עֶדְיֵךְ תִּתְחַדֵּשׁ כַּנֶּשֶׁר נְעוּרָיְכִי׃ עָדָה חָדַשׁ
עֹשֵׂה צְדָקוֹת יְהוָה וּמִשְׁפָּטִים נָעַר שָׁפַט
לְכָל עֲשׁוּקִים׃ יוֹדִיעַ דְּרָכָיו עָשַׁק יָדַע
לְמֹשֶׁה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲלִילוֹתָיו׃ עָלַל
רַחוּם וְחַנּוּן יְהוָה אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב רָחַם חָנַן
חָסֶד׃ לֹא לָנֶצַח יָרִיב וְלֹא רָבַב רוּב
לְעוֹלָם יִטּוֹר׃ לֹא כַחֲטָאֵינוּ נָטַר
עָשָׂה לָנוּ וְלֹא כַעֲוֹנֹתֵינוּ גָּמַל
עָלֵינוּ׃ כִּי כִגְבֹהַּ שָׁמַיִם עַל
הָאָרֶץ גָּבַר חַסְדּוֹ עַל יְרֵאָיו׃
כִּרְחֹק מִזְרָח מִמַּעֲרָב הִרְחִיק זָרַח עָרַב
מִמֶּנּוּ אֶת פְּשָׁעֵינוּ׃ כְּרַחֵם רָחַק
אָב עַל בָּנִים רִחַם יְהוָה
עַל יְרֵאָיו׃ כִּי הוּא יָדַע
יִצְרֵנוּ זָכוּר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ׃ זָכַר אָנַשׁ
אֱנוֹשׁ כֶּחָצִיר יָמָיו כְּצִיץ חָצַר יוֹם

de celo terram contē-
platus eſt. Vt audiret
gemitum vincti: vt ſol
ueret filios mortis.
Vt narretur in ſiō no-
mē dñi: & laudatio ei⁹
in hieruſalē. Cū cōgre
gati fuerīt populi ſimul:
& regna vt ſeruiāt do-
mino. Afflixit
ī via fortitudinē meā:
abbreuiauit dies meos.
Dicā deus meus ne ra-
pias me in medio dierū
meorū: in gñatiōe gña
tionū anni tui. A prin-
cipio terrā fundaſti: &
opus manuū tuarū ſunt
celi. Ipſi peribunt tu
aūt ſtabis: & oēs quaſi
veſtimentū atterentur:
quaſi pallium mutabis
eos & mutabūtur. Tu
āt ipſe es: & anni tui nō
deficiēt. Filii ſeruorum
tuorū habitabūt: & ſe-
mē eorū an faciē tuā p-
ſeuerabit. Dauid. 103.

Benedic aīa mea do
mino: & oīa viſcera
mea noī ſctō eius. Bñ-
dic aīa mea domino:
& noli obliuiſci omni-
um retributionū eius.
Qui ꝓpiciatur cunctis
iniqtatib⁹ tuis: q ſanat
oēs infirmitates tuas.
Qui redimit de corru-
ptiōe vitā tuā: & corōat
te mīa & miſeratiōibus.
Qui replet bōis orna-
mētū tuū: innouabitur
ſicut aqle iuuētus tua.
Faciēs iuſtitias dñs: &
iudicia cūctis qui calū-
nias ſuſtinēt. Notas fe-
cit vias ſuas moyſi: filiis
iſrael cogitatiōes ſuas.
Miſericors & clemens
dñs: patiēs & multe
miſeratiōis. Non in ſē-
piternū iudicabit: ne-
q; in eternū iraſcetur.
Non ſcđm pctā noſtra
fecit nobis: neq; ſecū
dū iniquitates nr̃as retri
buit nobis. Quātū enī
excelſius eſt celum a
terra: tm̄ confortata eſt
mīa eius ſup timentes
eū. Quātū lōge ē oriēs
ab occidēte: tm̄ lōge fe
cit a nobis ſcelera nr̃a.
Sicut miſeretur
pater filiorum: miſer-
tus eſt dominus
timentibus ſe. Ipſe e-
nim nouit
plaſmationē nr̃am: re-
cordatus ē q̄a puluis ſu
mus. Hō quaſi herba:
dies eius ſicut flos

celo in trā aſpexit. Ut audiret gemitū
ουρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε. Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ
cōpeditoꝝ: vt ſolueret filios interēpto
τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμέ
rū. Ut ānūtiēt in ſion nomē dñi: ꝛ laudē
νων. Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν σιὼν τὸ ὄνομα κυρίου, καὶ τὴν ἄινεσιν
eius in hieruſalē. In cōueniēdo pplos in
αὐτοῦ ἐν ἱερουσαλήμ. Εν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ
vnū: ꝛ reges vt ſeruiāt dño. Reſpōdit ei
αὐτό, καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ κυρίῳ. Απεκρίθη αὐ-
in via ꝟtutis ſue: paucitatē dieꝝ meoꝝ nū
τῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ, τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγ-
tia mihi. Ne reuoces me in dimidio dieꝝ meoꝝ: ī gñatōe
γειλόν μοι. Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου, ἐν γενεᾷ
gñationū āni tui. Initio tu dñe trā funda
γενεῶν τὰ ἔτη σου. Κατ' ἀρχὰς σὺ κύριε τὴν γῆν ἐθεμελί
ſti: ꝛ opa manuū tuaꝝ ſūt celi Ipſi Hebre. 1.d.
ωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ
peribūt: tu āt ꝑmanes. Et oēs ſicut veſtimētū ve
ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις. Καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον πα Ibidē
teraſcēt: ꝛ ſicut optoriū vertes eos: ꝛ
λαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτούς, καὶ
mutabūtur. Tu āt idē ipe es: ꝛ āni tui nō de
ἀλλαγήσονται. Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλεί
ficiēt. Filij ſeruoꝝ tuoꝝ hītabūt: ꝛ
ψουσιν. Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι, καὶ
ſemē eoꝝ in ſeculū diriget.
τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

Pſalmus dauid. 102.
Ψαλμὸς τῷ δαυίδ. ρβ'.

Benedic aīa mea dño: ꝛ oīa q̄ intra
Ευλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός
me ſūt noī ſctō eius. Benedic aīa mea domi
μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. Ευλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύρι
no: ꝛ noli obliuiſci oēs retributiōes eius.
ον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Qui propitiatur oibus iniqtatib⁹ tuis: q̄ ſanat
Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον
oēs ifirmitates tuas. Qui redimit de interitu
πάσας τὰς νόσους σου. Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν
vitā tuā: qui coronat te in mīa ꝛ miſeratiōib⁹. Qui
ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. Τὸν
replet in bonis deſideriū tuū: reno
ἐμπιμπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινι-
uabitur vt aquile iuuēt⁹ tua. Faciēs mīas domi
σθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου. Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ κύρι
nus ꝛ iuditiū oib⁹ iniuriā patiētib⁹. Notas fecit
ος καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις. Εγνώρισε τὰς ὁ-
vias ſuas moyſi: filijs iſrael volūtates
δοὺς αὐτοῦ τῷ μωυσῇ, τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ τὰ θελήματα
ſuas. Miſerator ꝛ miſericors dñs: lōganimis ꝛ
αὐτοῦ. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος, μακρόθυμος καὶ
multū miſicors. Nō in finē iraſcet: neq; in eter
πολυέλεος. Οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶ
nū cōminabit: nō ſm iniqtates nr̃as fecit nobis: neq;
να μηνιεῖ, οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ
ſcđm pctā nr̃a retribuit nobis. Qm̄ ſcđm
κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν. Οτι κατὰ
altitudinē celi a tra corroborauit dñs mi
τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε κύριος τὸ ἔ-
ſericordiā ſuā ſup timētes ſe. Quātū di
λεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν. Καθόσον ἀπέ-
ſtat ortus ab occidēte: lōge fecit a nobis
χουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς
iniqtates nr̃as. Sicut miſeret pr̄ filioꝝ: miſertus ē
ἀνομίας ἡμῶν. Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε
dñs timētib⁹ ſe. Qm̄ ipe cognouit
κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν. Οτι αὐτὸς ἔγνω τὸ
figmētū nr̃m: recordatus ē q̄m puluis ſumus. Homo
πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμέν. Ανθρωπος
ſicut fenū: dies eius tāq̄ flos
ὡσεὶ χόρτος, αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ ἄνθος

© Biblioteca Nacional de España

agri ſic efflorebit. Qm̃ ſpũs ptrãſiuit in il
τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει. Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐ-
lo: ⁊ nõ ſubſiſtet: ⁊ nõ cognoſcet ãplius locũ ſu
τῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐ-
um. Mia aũt dñi ab eterno ⁊ vſq; in eternũ ſup
τοῦ. Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ
timẽtes eũ. Et iuſtitia illius in filios
τοὺς φοβουμένους αὐτόν. Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς
filiorum: his qui ſeruãt teſtamẽtũ eius: ⁊ memores ſũt
υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις
mãdatorum ipius ad faciẽdũ ea. Dñs in ce
τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς. Κύριος ἐν τῷ οὐ
lo parauit ſedẽ ſuã: ⁊ regnũ ipſius
ρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ
oibus dñatur. Bñdicite dño oẽs angeli
πάντων δεσπόζει. Εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντες ἄγγελοι
eius: potẽtes vĩtute faciẽtes vbũ illius: ad audi
αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦ
endã vocẽ ſermonũ eius. Bñdicite dño
σαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν κύριον
oẽs vĩtutes eius: miniſtri eius q̃ facitis
πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες
volũtatẽ eius. Bñdicite dño oia opa e-
τὸ θέλημα αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐ
ius: in oi loco dñatiõis eius bñdic
τοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ
aia mea dño.
ψυχή μου τὸν κύριον.

Pſalmus dd pro mũdi comẽdatiõe. 103.
Ψαλμὸς τῷ δαδ ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου συστάσεως. ργ´.

BEnedic aia mea dño: dñe deus meus ma
Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον, κύριε ὁ θεός μου ἐμε-
gnificatus es vehemẽter. Cõfeſſionẽ ⁊ decorẽ
γαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
induiſti. Amictus lumie ſic̃ veſtimẽto: extẽdẽs
ἐνεδύσω. Ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, ἐκτείνων τὸν
celũ ſicut pellẽ. Qui tegit i aquis ſupiora eius:
οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν. Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ,
qui ponit nubes aſcẽſum ſuũ. Qui ãbulat ſup pẽ-
ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ. Ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύ
nas vẽtorum: q̃ facit angelos ſuos ſpũs: ⁊
γων ἀνέμων, ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς
miniſtros ſuos ignis flãmã. Qui fundat trã ſup
λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν
ſtabilitatẽ ſuã: nõ inclinabit in ſeculũ ſeculi. Abyſ-
ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσ
ſus ſicut veſtimẽtũ amictus eius: ſup mõtes ſtabũt
σος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται
aque. Ab increpatiõe tua fugiẽt: a voce tõitrui
ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βρον
tui formidabũt. Aſcẽdũt mõtes: ⁊ deſcẽdũt
τῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι
cãpi in locũ quẽ fũdaſti eis. Terminũ poſuiſti quẽ nõ trãſ
πεδία εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου ὃ οὐ πα
grediẽtur: neq; cõuertẽtur operire terrã. Qui emit
ρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαπο-
tis fontes in cõuallibus: inter mediũ mõtiũ ptrãſi
στέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύσον-
bũt aque. Potabũt oẽs beſtie agri: expectabũt
ται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται
onagri in ſiti ſua. Sup ea volucres celi ha
ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ᾽ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κα
bitabũt: de medio petrarum dabũt vocẽ. Rigãs
τασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων
mõtes de ſupiorib9 ſuis: de fructu operũ tuorum ſatia
ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτα
bitur tra. Producẽs fenũ iumẽtis: ⁊
σθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ
herbã ſeruituti hoium. Ut educas panẽ de
χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ
terra: ⁊ vinũ letificat cor hois. Ut exhilaret
τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρύναι

agri ſic florebit. Quia
ſpiritus pertrãſiuit eũ
& nõ ſubſiſtet: & nõ co
gnoſcet eũ vltra locus
eius. Mia ãt dñi ab et-
no & vſq; in eternũ ſup
timentes eum: & iuſti-
tia eius in filiis filiorũ.
His qui cuſtodiunt pa
ctũ eius: & recordantur
p̃ceptorũ eius ad faciẽ
da ea. Dñs in celo ſtabi
liuit thronũ ſuũ: & re-
gnũ illius oibus dñabi-
tur. Bñdicite dño ãge-
li eius: fortes robore fa
ciẽtes verbũ eius: obe-
diẽtes voci ſermõis eius.
Bñdicite dño oẽs e-
xercitus eius: miniſtri e
ius: qui facitis placi-
tum illius. Benedicite
dño vniuerſa opera
eius in oibus locis po-
teſtatis eius: bñdic aia
mea domino. 104.
BEnedic aia mea do
mino: dñe deus meus
magnificatus es nimis:
gloria & decore idutus
es. Amictus luce q̃ſi
veſtimẽto: extẽdẽs ce
los vt pellẽ. Qui tegit
aquis cenacula eius: q
põit nubes currũ ſuum
qui ãbulat ſup pennas
vẽti. Qui facit ãgelos
ſuos ſpũs: miſtros ſuos
ignẽ vrẽtẽ. Qui funda
uit terrã ſup baſem ſu
am: nõ cõmouebitur ĩ
ſeculũ & ĩ ſeculũ. Abyſ
ſo q̃ſi veſtimẽto opuiſti
eã: ſup mõtes ſtabũt a-
que. Ab icrepatiõe tua
fugiẽt: a voce tonitrui
tui formidabũt. Aſcen-
dũt mõtes & deſcẽdũt
campi: ad locũ quem
fundaſti eis. Terminũ
poſuiſti quem nõ ptrã
ſibũt: nec reuertentur
vt operiãt terrã. Qui
ĩmittis fõtes in cõualli-
bus: vt ĩter medios mõ
tes fluãt. Vt bibant oia
animalia regionum: &
reficiat onager
ſitim ſuam. Super ea
volucres celi
morabũtur: de medio
nemorũ dabũt vocem
Qui irrigas mõtes de
cenaculis tuis: de fructu
opum tuorum ſatiabitur
terra. Germinans
herbam iumentis & fe
num ſeruituti
hoium: vt educat pa-
nem de terra.
Et vinum letificat cor
hois ad exhilarandam

השדה כן יציץ: כי רוח עברה בו | צוץ
ואיננו ולא יכירנו עוד מקומו: | נכר קום
וחסד יהוה מעולם ועד עולם על | עלם
יראיו וצדקתו לבני בנים:
לשמרי בריתו ולזכרי פקדיו | ברת
לעשותם: יהוה בשמים הכין | עשה כון
כסאו ומלכותו בכל משלה:
ברכו יהוה מלאכיו גברי כח עשי | לאך גבר
דברו לשמע בקול דברו: ברכו | כח עשה
יהוה כל צבאיו משרתיו עשי | שרת
רצונו: ברכו יהוה כל מעשיו | רצה עשה
בכל מקמות ממשלתו ברכי נפשי | קום משל
את יהוה: ciiij. ברכי נפשי
את יהוה יהוה אלהי גדלת מאד
הוד והדר לבשת: עטה אור
כשלמה נוטה שמים כיריעה: | נטה ירע
המקרה במים עליותיו השם | קרה עלה
עבים רכובו המהלך על כנפי רוח: | שום רכב הלך
עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש | לאך שרת
להט: יסד ארץ על מכוניה בל | כון
תמוט עולם ועד: תהום כלבוש | מוט עלם
כסיתו על הרים יעמדו מים: | תהם לבש
מן גערתך ינוסון מן קול רעמך | כסה עמד
יחפזון: יעלו הרים ירדו בקעות | נוס
אל מקום זה יסדת להם: גבול | חפז עלה
שמת בל יעברון בל ישובון לכסות | קום גבל
הארץ: המשלח מעינים בנחלים | שום עבר
בין הרים יהלכון: ישקו כל | כסה שלח
חיתו שדי ישברו פראים | עין הלך
צמאם: עליהם עוף השמים | שקה
ישכון מבין עפאים יתנו קול: | חיה שדה
משקה הרים מעליותיו מפרי | שבר
מעשיך תשבע הארץ: מצמיח | שכן נתן
חציר לבהמה ועשב לעבדת | שקה עלה
האדם להוציא לחם מן הארץ: | פרה עשה
ויין ישמח לבב אנוש להצהיל | שבע צמח

חצר יצא
שמח אנש
צהל

© Biblioteca Nacional de España

פָּנִים מִשָּׁמֶן וְלֶחֶם לְבַב אֱנוֹשׁ   פָּנָה אָנַשׁ
יִסְעָד: יִשְׂבְּעוּ עֲצֵי יְהוָה אַרְזֵי   סָעַד שָׂבַע
לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטָע: אֲשֶׁר שָׁם
צִפֳּרִים יְקַנֵּנוּ חֲסִידָה בְּרוֹשִׁים   קָנַן חָסַד
בֵּיתָהּ: הָרִים הַגְּבֹהִים לַיְּעֵלִים   בְּרֹשׁ
סְלָעִים מַחְסֶה לַשְׁפַנִּים: עָשָׂה   חָסָה
יָרֵחַ לְמוֹעֲדִים שֶׁמֶשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ:   יָעַד בּוֹא
תָּשֶׁת חֹשֶׁךְ וִיהִי לָיְלָה בּוֹ תִרְמֹשׂ   שׁוּת הָיָה
כָּל חַיְתוֹ יָעַר: הַכְּפִירִים שֹׁאֲגִים   רָמַשׂ חָיָה
לַטָּרֶף וּלְבַקֵּשׁ מֵאֵל אָכְלָם: כָּפַר
תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֵאָסֵפוּן וְאֶל   זָרַח אָסַף
מְעוֹנֹתָם יִרְבָּצוּן: יֵצֵא אָדָם   עוֹן רָבַץ
לְפָעֳלוֹ וְלַעֲבֹדָתוֹ עֲדֵי עָרֶב: עָבַד
מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְהוָה כֻּלָּם בְּחָכְמָה   רָבָה עָשָׂה
עָשִׂיתָ מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ:   קָנָה
זֶה הַיָּם גָּדוֹל וּרְחַב יָדָיִם שָׁם   גָּדַל
רֶמֶשׂ וְאֵין מִסְפָּר חַיּוֹת קְטַנּוֹת עִם   סָפַר חָיָה
גְּדֹלוֹת: שָׁם אֳנִיּוֹת יְהַלֵּכוּן לִוְיָתָן   אָנָה הָלַךְ
זֶה יָצַרְתָּ לְשַׂחֶק בּוֹ: כֻּלָּם אֵלֶיךָ   לָוָה
יְשַׂבֵּרוּן לָתֵת אָכְלָם בְּעִתּוֹ: תִּתֵּן   שָׁבַר נָתַן
לָהֶם יִלְקֹטוּן תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׂבְּעוּן   נָתַן לָקַט
טוֹב: תַּסְתִּיר פָּנֶיךָ יִבָּהֵלוּן תֹּסֵף   פָּתַח שָׂבַע
רוּחָם יִגְוָעוּן וְאֶל עֲפָרָם יְשׁוּבוּן: סָתַר פָּנָה בָּהַל אָסַף
תְּשַׁלַּח רוּחֲךָ יִבָּרֵאוּן וּתְחַדֵּשׁ פְּנֵי   גָּוַע שׁוּב
אֲדָמָה: יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם   שָׁלַח בָּרָא
יִשְׂמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו: הַמַּבִּיט   חָדַשׁ הָיָה
לָאָרֶץ וַתִּרְעָד יִגַּע בֶּהָרִים וְיֶעֱשָׁנוּ:   כָּבַד עָלַם
אָשִׁירָה לַיהוָה בְּחַיָּי אֲזַמְּרָה   שָׂמַח נָבַט
לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי: יֶעֱרַב עָלָיו שִׂיחִי   רָעַד נָגַע
אָנֹכִי אֶשְׂמַח בַּיהוָה: יִתַּמּוּ   עָשַׁן שׁוּר
חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים עוֹד   חָיָה זָמַר
אֵינָם בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה   עָרַב שׂוּחַ שָׂמַח תָּמַם
הַלְלוּיָהּ: cv. הוֹדוּ לַיהוָה   יָדָה
קִרְאוּ בִּשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים   יָדַע עָלַל
עֲלִילוֹתָיו: שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ לוֹ   שׁוּר שׂוּחַ
שִׂיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו: הִתְהַלְלוּ   פָּלָא הָלַל

facie oleo: panis au-
tem cor hominis
roborat. Saturabūtur
ligna domini: cedri
libani quas plantauit.
Ibi
aues nidificabūt: mi-
luo abietes
domus eius. Montes
excelſi ceruis:
petre refugium erina-
ciis. Fecit
lunā ꝑ tpa: ſol cogno-
uit occubitum ſuum.
Poſuiſti tenebras & fa
cta eſt nox: in ipſa mo
uebūtur oēs beſtie ſyl
ue. Leones rugientes
ad predam: & querētes
a deo eſcam ſibi.
Oriente ſole recedēt:
& in
ſpelūcis ſuis cubabūt.
Egredietur homo
ad opus ſuū: & ad ſerui
tutē ſuā vſq ad veſpe-
rū. Quā magnificata
ſūt opa tua dñe: oīa in
ſapientia feciſti: īpleta ē
terra poſſeſſione tua.
Hoc mare magnū &
latum manibus: ibi
reptilia innumerabilia
animalia parua cum
grandibus. Ibi naues
pertranſeunt: leuiathā
iſtum plaſmaſti vt illu-
deres ei. Omnia in te
ſperant: vt des cibū e-
is in tpe ſuo. Dante te
illis colligent: aperiēte
te manū tuā replebun-
tur bono. Abſcondes
vultū tuū & turbabun-
tur: auferes ſpm̄ eorū
& deficiēt: & ī puluerē
ſuū reuertentur. Emit
tes ſpm̄ tuū & creabun
tur: & inſtaurabis faciē
tre. Sit glīa dñi ī ſem-
piternū: letabitur dñs ī
opibus ſuis. Qui reſpi-
cit terrā & tremet: tan
git mōtes & fumabūt.
Cantabo domino in vi
ta mea: pſallam
deo meo quādiu ſum.
Placeat ei eloquiū me-
um: ego aūt letabor in
domino. Deficiant
peccatores de terra &
impii vltra
non ſint: benedic ani
ma mea domino.
Aleluia. 105.
Confitemini dño
inuocate nomen e
ius: notas facite in po-
pulis cogitationes eius.
Cātate ei & pſallite ei:
loqmi ī vniuerſis mi-
rabilib⁹ eius. Exultate

facie in oleo: ⁊ panis cor hois ꝯfirmat.
πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Saturabūtur ligna cāpi: cedri li-
Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ λι
bani q̄s plātaſti. Illic paſſeres nidificabūt: erodiū
βάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ
domus dux eſt eoꝝ. Mōtes excelſi ceruis:
ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις,
petra refugiū erinaciis. Fecit lunā in
πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς
tpa: ſol cognouit occaſum ſuū. Poſuiſti tenebras ⁊
καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος καὶ
facta eſt nox: in ipſa ꝑtrāſibūt oēs beſtie ſyl-
ἐγένετο νύξ, ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυ
ue. Catuli leonū rugiētes ut rapiāt: ⁊ q̄rant a
μοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι, καὶ ζητῆσαι πα
deo eſcā ſibi. Ortus eſt ſol ⁊ cōgre-
ρὰ τῷ θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχ
gati ſūt: ⁊ in cubilib⁹ ſuis collocabūtur. Exi
θησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξε
bit hō ad opus ſuū: ⁊ ad ope
λεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐρ-
rationē ſuā vſq ad veſperū. Quā magnificata ſūt opa tua
γασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου S.91.
dñe: oīa in ſapiā feciſti. Impleta eſt terra
κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας. Ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς
creatione tua: hoc mare magnū ⁊ ſpacioſum.
κτίσεώς σου, αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος.
Illic reptilia q̄ꝝ nō eſt nūerus: aīalia puſilla cū ma-
Ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ με-
gnis. Illic naues ꝑtrāſeūt: draco iſte quē forma 1.Pa. 16.c.
γάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος ὃν ἔπλα
ſti ad illudēdū ei. Oia ad te expectāt:
σας ἐμπαίζειν αὐτῷ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι,
vt des eſcā illis in tpe: dante te il-
δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον, δόντος σου αὐ-
lis: colligēt Aperiēte te manū:
τοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμ
oīa iplebūtur bonitate: auertēte aūt
παντα πλησθήσονται χρηστότητος, ἀποστρέψαντος δέ
te faciē: turbabūtur. Auferes ſpūm
σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦ
eoꝝ ⁊ deficiēt: ⁊ in puluerē ſuū reuer
μα αὐτῶν καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπι-
tentur. Emittes ſpūʒ tuū: ⁊ creabun-
στρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσον-
tur: ⁊ renouabis faciē terre. Sit gl̄ia
ται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἤτω ἡ δόξα
dñi in ſeculū letabit dñs in ope
κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται κύριος ἐπὶ τοῖς ἔρ
rib⁹ ſuis. Qui reſpicit in terrā ⁊ facit eā
γοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν
tremere: q̄ tangit mōtes ⁊ fumigāt. Cantabo
τρέμειν, ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ
dño in vita mea: pſallā deo meo q̄ diu ſum.
κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Infra. 145.
Iucundū ſit ei eloquiū meū: ego vo delectabor in
Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ
dño. Deficiāt pctōres a terra ⁊ iniq̄: ita vt
κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε
nō ſint ipſi: bñdic aīa mea dño.
μὴ ὑπάρχειν αὐτούς, εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον.

Alleluia. 104.
Ἀλληλούϊα. ρδʹ.

Confitemini dño: ⁊ inuocate no-
Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνο- 1.Pa. 6.b.
men eius. Annūciate inter gētes opera e Esaie.
μα αὐτοῦ. Ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐ 12.b.
ius: cātate ei ⁊ pſallite ei. Narrate oīa
τοῦ, ᾄσατε αὐτῷ καὶ ψάλατε αὐτῷ. Διηγήσασθε πάν-
mirabilia eius: laudamini
τα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἐπαινεῖσθε

© Biblioteca Nacional de España

in noĩe ſctõ eius. Letet̃ cor querẽ-
ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ. Εὐφρανθήτω καρδία ζητούν
tiũ dñm: q̃rite dñm ⁊ cõfirmamini. Que
των τὸν κύριον, ζητήσατε τὸν κύριον καὶ κραταιώθητε. Ζη-
rite faciẽ eius ſemp̃: memẽtote mi
τήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός, μνήσθητε τῶν θαυ
rabiliũ eius q̃ fecit. Prodigia eius ⁊ iu-
μασίων αὐτοῦ ὧν ἐποίησε. Τὰ τέρατα αὐτοῦ καὶ τὰ κρί-
dicia oris eius Semen abraã ſerui e-
ματα τοῦ ςόματος αὐτοῦ. Σπέρμα ἀβραὰμ δοῦλοι αὐ-
ius: filij iacob electi eius. Ipſe dñs deꝰ nr̃: in vni
τοῦ, υἱοὶ ἰακὼβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ. Αὐτὸς κς ὁ θς ἡμῶν, ἐν πά
uerſa terra iudicia eius. Memor fuit in ſeculũ teſta-
σῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ. Ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθή-
mẽti ſui: verbi qđ mãdauit in mille gñationes: Qđ diſ
κης αὐτοῦ, λόγου οὗ ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς, Ὃν διέ
poſuit abraã: ⁊ iuramẽti ſui iſaac. Et ſta-
θετο τῷ ἀβραάμ, καὶ τοῦ ὅρκου αὐτοῦ τῷ ἰσαάκ. Καὶ ἔςη
tuit illud iacob in p̃ceptũ: ⁊ iſrael in te-
σεν αὐτὸν τῷ ἰακὼβ εἰς πρόςαγμα, καὶ τῷ ἰσραὴλ εἰς δια
ſtamẽtũ eternũ. Dicens: tibi dabo terrã chanaã: funiculũ
θήκην αἰώνιον. Λέγων, σοὶ δώσω τὴν γῆν χαναάν, σχοίνισμα
hereditatis vr̃e. Cum eſſent ipſi nũero modici: pau
κληρονομίας ὑμῶν. Ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῷ βραχεῖς, ὀλι
91. ciſſimi ⁊ incole in ea. Et ptrãſierũt de gẽte in gentẽ:
γοςοὺς καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ. Καὶ διῆλθεν ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος,
et de regno ad pplm̃ alterũ. Non reliqͭ hominẽ
καὶ ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον. Οὐκ ἀφῆκεν ἄνθρωπον
nocere eis: ⁊ corripuit p̃ eis reges. No-
ἀδικῆσαι αὐτούς, καὶ ἤλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς. Μὴ
1. Pa. 16. c. lite tãgere xp̃os meos: ⁊ in p̃phetis meis no-
ἅπτεσθε τῶν χριςῶν μου, καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ
lite malignari. Et vocauit famẽ ſup̃ terrã: oẽ firma
πονηρεύεσθε. Καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, πᾶν ςήριγ
mẽtũ panis cõtriuit. Miſit ante eos vi-
μα ἄρτου συνέτριψεν. Ἀπέςειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρω
rum: in ſeruũ venũdatꝰ ẽ ioſeph. Humiliauerũt in cõpedibꝰ
πον, εἰς δοῦλον ἐπράθη ἰωσήφ. Ἐταπείνωσαν ἐν πέδαις
pedes eius: ferrũ ptrãſijt aĩa eius. Donec
τοὺς πόδας αὐτοῦ, σίδηρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Μέχρι
veniret verbũ eius: eloquiũ dñi inflãmauit
τοῦ ἐλθεῖν τὸν λόγον αὐτοῦ, τὸ λόγιον κυρίου ἐπύρωσεν αὐ
eum. Miſit rex ⁊ ſoluit eũ: p̃nceps ppl̃i
τόν. Ἀπέςειλε βασιλεὺς καὶ ἔλυσεν αὐτόν, ἄρχων λαοῦ
et dimiſit eũ. Cõſtituit eum dñm domus ſue:
καὶ ἀφῆκεν αὐτόν. Κατέςησεν αὐτὸν κύριον τοῦ οἴκου αὐτοῦ,
et p̃ncipẽ oĩs poſſeſſiõis ſue. Ut erudiret
καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς κτήσεως αὐτοῦ. Τοῦ παιδεῦσαι
p̃ncipes eius ſicͭ ſemetipm̃: ⁊ ſenes
τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ ὡς ἑαυτόν, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους
eiꝰ prudẽtiã doceret. Et itrauit iſrael in egyptũ: ⁊ iacob
αὐτοῦ σοφίσαι. Καὶ εἰσῆλθεν ἰσραὴλ εἰς αἴγυπτον, καὶ ἰακὼβ
acola fuit in t̃ra cham Et auxit pplm̃ ſuũ vehe-
παρῴκησεν ἐν γῇ χάμ. Καὶ ηὔξησε τὸν λαὸν αὐτοῦ σφό-
mẽter: ⁊ firmauit eũ ſup̃ inimicos eius. Cõ
δρα, καὶ ἐκραταίωσεν αὐτὸν ὑπὲρ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. Με
uertit cor eius vt odirẽt pplm̃ eius.
τέςρεψε τὴν καρδίαν αὐτοῦ τοῦ μισῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ,
vt dolũ facerẽt in ſeruos eius. Miſit moy-
τοῦ δολιοῦσθαι ἐν τοῖς δούλοις αὐτοῦ. Ἐξαπέςειλε μωυ-
ſen ſeruũ ſuũ: aaron quẽ elegit ſibi. Po
σῆν τὸν δοῦλον αὐτοῦ, ἀαρὼν ὃν ἐξελέξατο ἑαυτῷ. Ἔθε-
ſuit in eis verba ſignoꝝ ſuoꝝ: ⁊ p̃-
το ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν σημείων αὐτοῦ, καὶ τῶν τε-
digioꝝ ſuoꝝ in terra chã. Miſit tenebras ⁊ obſcurauit:
ράτων αὐτοῦ ἐν γῇ χάμ. Ἐξαπέςειλε σκότος καὶ ἐσκότασεν,
quia exacerbauerũt ſermones ſuos. Cõuertit a-
ὅτι παρεπίκραναν τοὺς λόγους αὐτοῦ. Μετέςρεψε τὰ ὕ-
quas eoꝝ in ſanguinẽ: ⁊ occidit piſces eoꝝ.
δατα αὐτῶν εἰς αἷμα, καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθύας αὐτῶν.
Edidit t̃ra eoꝝ ranas in penetralibꝰ
Ἐξῆρψεν ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους ἐν τοῖς ταμείοις τῶν

in nomine ſctõ eius: le
tetur cor querentium
dñm. Querite dñm &
virtutem eius: querite
faciẽ eius iugiter. Re-
cordamini mirabiliũ eiꝰ
q̃ fecit ſignorũ & iudi
ciorũ oris eius. Semen
abraam ſerui eius: filii
iacob electi eius.
Ipſe dñs deus noſter:
in vniuerſa terra
iudicia eius. Recorda-
tus eſt in eternũ pacti e
ius: verbi qđ p̃cepit in
mille gñatiões. Quod
pepigit cũ abraã: & iu
ramenti ſui cum iſaac.
Et firmauit illud cũ ia-
cob in legẽ: cũ iſrael in
pactũ ſempiternũ. Di
cẽs tibi dabo
terrã chanaã: funiculũ
hereditatis vr̃e. Cũ eſ-
ſent viri pauci: modici
& aduene in ea.
Et trãſierũt de gẽte in
gẽtem: & de regno
ad populũ alterũ. Nõ
dimiſit hominem
vt noceret eis: & corri-
puit pro eis reges.
Nolite tangere xp̃os
meos: & p̃phetas meos
nolite affligere. Et vo-
cauit famẽ ſup̃ terrã:
oẽm virgã panis cõtri
uit. Miſit ante faciẽ eo-
rũ virũ: in ſeruũ venũ
datus eſt ioſeph. Affli-
xerũt in cõpedibus pe
des eius: in ferrũ venit
aĩa eiꝰ. Vſq; ad tp̃s do-
nec veniret ſermo eius:
eloquiũ dñi p̃bauit e-
um. Miſit rex & ſoluit
eũ: princeps populorũ
& dimiſit illũ. Poſuit e
um dñm domui ſue: &
prĩcipem in omni poſ-
ſeſſiõe ſua. Vt erudiret
prĩcipes eius ſcḋm volũ-
tatẽ ſuã: & ſenes eiꝰ ſa-
pientiam doceret. Et in
greſſus ẽ iſrl' in egyptũ:
& iacob aduena fuit in
terra chã. Et creſcere fe
cit pplm̃ ſuũ nimis: &
roborauit eũ ſup̃ hoſtes
eius. Cõuertit cor eoꝝ
vt odio haberent pplm̃
eius: vt doloſe agerent
cõtra ſuos illius. Miſit
moyſẽ ſuũ ſuũ: aaron
quẽ elegit. Poſuit ĩ eis
verba ſignoꝝ ſuoꝝ: &
portẽtoꝝ ſuoꝝ in terra
chã. Miſit tenebras &
cõtenebrauit: & nõ fue
rũt icreduli verbis eius.
Cõmutauit aq̃s eoꝝ in
ſanguinẽ: & occidit pi-
ſces eoꝝ. Ebulliuit t̃ra

בשם קדשו ישמח לב מבקשי — שמח בקש
יהוה: דרשו יהוה ועזו בקשו — עזז
פניו תמיד: זכרו נפלאתיו אשר — פנה תמד
עשה מפתיו ומשפטי פיו: זרע — פלא יפת
אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: — שפט
הוא יהוה אלהינו בכל הארץ — בנה בחר
משפטיו: זכר לעולם בריתו — ברת
דבר צוה לאלף דור: אשר כרת
את אברהם ושבועתו לישחק: — שבע
ויעמידה ליעקב לחק לישראל — עמד
ברית עולם: לאמר לך אתן את — עלם נתן
ארץ כנען חבל נחלתכם: בהיותם — היה
מתי מספר כמעט וגרים בה: — מתה ספר
ויתהלכו מגוי אל גוי ממלכה — גור הלך
אל עם אחר: לא הניח אדם — מלך ינח
לעשקם ויוכח עליהם מלכים: — יכח
אל תגעו במשיחי ולנביאי אל — נגע משח
תרעו: ויקרא רעב על הארץ כל — נבא רוע
מטה לחם שבר: שלח לפניהם — קרא נטה
איש לעבד נמכר יוסף: ענו בכבל — פנה מכר ענה
רגלו ברזל באה נפשו: עד — בוא
עת בא דברו אמרת יהוה — בוא
צרפתהו: שלח מלך ויתירהו — יתר
משל עמים ויפתחהו: שמו אדון — פתח שום
לביתו ומשל בכל קנינו: לאסר — אדן קנה
שריו בנפשו וזקניו יחכם: ויבא — שור חכם בוא
ישראל מצרים ויעקב גר בארץ — גור
חם: ויפר את עמו מאד — פרה
ויעצמהו מצריו: הפך לבם — עצם צור
לשנא עמו להתנכל בעבדיו: שלח — נכל
משה עבדו אהרן אשר בחר בו:
שמו בם דברי אתותיו ומפתים — שום אות
בארץ חם: שלח חשך ויחשך — יפת חשך
ולא מרו את דבריו: הפך את — מרה
מימיהם לדם וימת את דגתם: — מות דגה
שרץ ארצם צפרדעים בחדרי

© Biblioteca Nacional de España

בוא כן מלכיהם: אמר ויבא ערב כנים
גבל בכל גבולם: נתן גשמיהם ברד
נכה אש להבות בארצם: ויך גפנם
שבר ותאנתם וישבר עץ גבולם:
רבה אמר ויבא ארבה וילק ואין
ספר אכל מספר: ויאכל כל עשב בארצם
פרה ויאכל פרי אדמתם: ויך כל
בכר בכור בארצם ראשית לכל אונם:
יצא ויוציאם בכסף וזהב ואין בשבטיו
כשל כושל: שמח מצרים בצאתם כי
נפל פחדם עליהם: פרש ענן
סכך אור למסך ואש להאיר לילה: שאל
בוא שבע ויבא שלו ולחם שמים ישביעם:
זוב פתח צור ויזובו מים הלכו
ציה בציות נהר: כי זכר את דבר
יצא קדשו את אברהם עבדו: ויוצא
שוש רנן עמו בששון ברנה את בחיריו:
בחר נתן ויתן להם ארצות גוים ועמל
ירש עבר לאמים יירשו: בעבור ישמרו
שמר ירה חקיו ותורתיו ינצרו הללויה:
נצר ידה cvi. הללויה הודו ליהוה
עלם כי טוב כי לעולם חסדו: מי
מלל גבר ימלל גבורות יהוה ישמיע כל
שמע הלל תהלתו: אשרי שמרי משפט
שפט עשה צדקה בכל עת: זכרני יהוה
רצה ישע ברצון עמך פקדני בישועתך:
ראה בחר לראות בטובת בחיריך לשמח
הלל בשמחת גויך להתהלל עם
נחלתך: חטאנו עם אבותינו
עוה רשע העוינו הרשענו: אבותינו
שכל פלא במצרים לא השכילו נפלאותיך
רבב מרה לא זכרו את רוב חסדיך וימרו
ישע על ים בים סוף: ויושיעם למען
ידע גבר שמו להודיע את גבורתו: ויגער
גער חרב בים סוף ויחרב ויוליכם בתהומות
ילך תהם
דבר שנא כמדבר: ויושיעם מיד שונא

eorū ranas: i cubilibus
regū ipſorū. Dixit &
venit muſca oĩmoda:
ſcinifes in vniuerſo ter
mino eorū. Dedit plu-
uias eorū grandinē: i-
gnē flāmātē in terra ip-
ſorū. Et pcuſſit vineā
eorū & ficū eorū: & cō-
fregit lignum finiū eoꝝ.
Dixit & venit locuſta:
& bruchus cuius non e
rat numerus. Et come
dit oēm fenū terre eo-
rū: & deuorauit fructū
terre eorū. Et pcuſſit
oē primogenitum in
terra eorū: primitias v-
niuerſi partus eorū. Et
eduxit eos cū argēto &
auro: & nō erat in tribu
bus eorū infirmus. Le-
tata eſt egyptus cum e
grederētur: qm̄ irrue-
rat terror eoꝝ ſup eos.
Expādit nubē in tēto-
riū: & ignem vt luceret
nocte. Petierūt & ad-
duxit ortygometrā: &
pane celi ſaturauit eos.
Apuit petram & fluxe
rūt aq̄: cucurrerūt in a
ridis flumina. Quia re
cordatus eſt verbi ſcti
ſui cū abraā ſeruo ſuo.
Et eduxit populū ſuū
i exultatiōe: i laude ele
ctos ſuos. Et dedit eis t
ras gētiū: & labores tri
buū poſſederūt. Vt cu
ſtodirent cerimōias eiꝰ:
& leges eius ſeruarent.
Aleluia Aleluia. 106.
Confitemi dño qm̄
bonꝰ: qm̄ in etnū
mia eius. Quis loq̄tur
fortitudies dñi: audi-
tas faciet oēs laudes eiꝰ
Bti q cuſtodiūt iudici-
um: & faciūt iuſtitiā i oī
tpe. Recordar̄ mei dñe
i reꝑpiciatiōe ppl̄i tui:
viſita me i ſalutari tuo.
Vt videā bona electoꝝ
tuoꝝ: & leter i letitia gē
tis tue: & exultē cū he
reditate tua. Peccauimꝰ
cū prib9 nr̄is: iniq̄ fe-
cimus & ipie egimꝰ. Pa
tres nr̄i in egypto nō in
tellexerūt mirabilia tua
nō ſunt recordati mul
titudinis mie tue: & ad
iracūdiā ꝑuocauerūt ſu
p marei in mari rubro.
Et ſaluauit eos pp no
mē ſuū: vt oñderet for-
titudinē ſuā. Et cōmina
tus ē mari rubro & aru
it: & traduxit eos p abyſ
ſos q̄ſi in deſerto. Et ſal
uauit eos de manu odi-

regū ipſoꝝ. Dixit: ⁊ venit cynomia: ⁊ ſcinifes in
βασιλέων αὐτῶν. Εἶπε, καὶ ἦλθε κυνόμυια, καὶ σκνῖπες ἐν
oibus finibꝰ eoꝝ. Poſuit pluuias eoꝝ grādinē:
πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῶν. Ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν χάλαζαν,
ignē cōburentē in terra ipſoꝝ. Et pcuſſit vine
πῦρ καταφλέγον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν. Καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέ-
as eoꝝ ⁊ ficulneas eoꝝ: ⁊ cōtriuit oē li-
λους αὐτῶν καὶ τὰς συκᾶς αὐτῶν, καὶ συνέτριψε πᾶν ξύ
gnū finiū eoꝝ. Dixit ⁊ venit locuſta: ⁊ bruchꝰ: cuiꝰ nō erat
λον ὁρίου αὐτῶν. Εἶπε καὶ ἦλθεν ἀκρίς, καὶ βροῦχος, οὗ οὐκ ἦν
nūerus. Et comedit oē fenū in terra eoꝝ: ⁊
ἀριθμός. Καὶ κατέφαγε πάντα χόρτον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, καὶ
comedit oēm fructū terre eoꝝ. Et pcuſſit
κατέφαγε πάντα τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν. Καὶ ἐπάτα Exo. 12.d.
oē pmogenitū in terra eoꝝ: pmitias oīs la
ξε πᾶν πρωτότοκον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, ἀπαρχὴν παντὸς πό
boris eoꝝ. Et eduxit eos in argēto ⁊ auro: ⁊
νου αὐτῶν. Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ, καὶ
nō erat in tribubꝰ eoꝝ infirmꝰ. Letata eſt egyptus
οὐκ ἦν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ὁ ἀσθενῶν. Εὐφράνθη Αἴγυπτος
in ꝓfectione eoꝝ: qꝛ incubuit timoꝛ eoꝝ ſup eos.
ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν, ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτούς.
Expādit nubē in ꝓtectiōnē eis: ⁊ ignē vt lu-
Διεπέτασε νεφέλην εἰς σκέπην αὐτοῖς, καὶ πῦρ τοῦ φω-
ceret eis p nocte. Petierūt ⁊ venit coturnix:
τίσαι αὐτοῖς τὴν νύκτα. Ἤτησαν καὶ ἦλθεν ὀρτυγομήτρα, Nu. 11
et pane celi ſaturauit eos. Diſrupit petrā: ⁊
καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἐνέπλησεν αὐτούς. Διέρρηξε πέτραν, καὶ
fluxerūt aque: abierūt in ſiccis flumina. Qm̄
ἐρρύησαν ὕδατα, ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύδροις ποταμοί. Ὅτι
memoꝛ fuit ꝟbi ſcti ſui: qđ ad abraā pue-
ἐμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ ἁγίου αὐτοῦ, τοῦ πρὸς Ἀβραὰμ τὸν δοῦ
rū ſuū. Et eduxit ppl'm ſuū in exultatione: ⁊
λον αὐτοῦ. Καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ τοὺς
electos ſuos in leticia. Et dedit illis regiōes gē
ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐν εὐφροσύνῃ. Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθ
tiū: ⁊ labores pploꝝ poſſederūt. Ut cuſto
νῶν, καὶ πόνους λαῶν κατεκληρονόμησαν. Ὅπως ἂν φυλά
diāt iuſtificatiōes eius: ⁊ legē eius requirāt.
ξωσι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν.
Alleluia. Alleluia 105.
Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. ρε.
Confitemini dño qm̄ bonus: qm̄ in ſeculū Judith 13. c.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι χρηστός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
mia eius. Quis loq̄tur potētias dñi:
τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ κυρίου, Infra. 117.
auditas faciet oēs laudes eius? Beati q̄ cu-
ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ; Μακάριοι οἱ φυ
ſtodiūt iudiciū ⁊ faciūt iuſticiā in oī tpe.
λάσσοντες κρίσιν, καὶ ποιοῦντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ.
Memēto nr̄i dñe in bn̄placito ppl̄i tui: viſita
Μνήσθητι ἡμῶν κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ λαοῦ σου, ἐπίσκεψαι
nos in ſalutari tuo. Ad vidēdū in bonitate
ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ σου. Τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν
electoꝝ tuoꝝ: ad letandū in letitia gētis
ἐκλεκτῶν σου, τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους
tue: vt lauderis cū hereditate tua. Peccaui
σου, τοῦ ἐπαινεῖσθαι μετὰ τῆς κληρονομίας σου. Ἡμάρτο
mus cū prībus nr̄is: iniuſte egimꝰ: iniq̄tatē fecimꝰ. Pa
μεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν. Οἱ
tres nr̄i in egypto nō intellexerūt mirabilia tua: nō
πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ οὐ συνῆκαν τὰ θαυμάσιά σου, οὐκ
fuerūt memores multitudis mie tue. Et irritauerūt
ἐμνήσθησαν τοῦ πλήθους τοῦ ἐλέους σου. Καὶ παρεπίκρα-
aſcendētes in rubro mari: ⁊ ſaluauit eos
ναν ἀναβαίνοντες ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς
ꝓpter nomē ſuū. Ut notā faceret potētiā ſu
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Τοῦ γνωρίσαι τὴν δυναστείαν αὐ
am: ⁊ increpuit rubrū mare ⁊ exiccatū eſt. Et
τοῦ, καὶ ἐπετίμησε τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ καὶ ἐξηράνθη. Καὶ
eduxit eos in abyſſo ſic in deſerto:
ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἀβύσσῳ ὡς ἐν ἐρήμῳ, ∞∞∞∞∞

© Biblioteca Nacional de España

et ſaluauit eos de manu odientis. Et redemit
καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς μισοῦντος. Καὶ ἐλυτρώσατο
eos de manu inimicoꝝ. Operuit aq̄ tribulā-
Exo. αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν. Ἐκάλυψεν ὕδωρ τοὺς θλίβον-
14.b. tes eos: vn⁹ ex eis nō remāſit. Et crediderūt
τας αὐτούς, εἷς ἐξ αὐτῶν οὐχ ὑπελείφθη. Καὶ ἐπίστευσαν
v̄bo eius: ⁊ cantauerūt laudē eius Cito fecerūt
τῷ λόγῳ αὐτοῦ, καὶ ᾖσαν τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ. Ἐτάχυναν
obliti ſunt operū eius: nō ſuſtinuerūt cōſiliū e-
ἐπελάθοντο τῶν ἔργων αὐτοῦ, οὐχ ὑπέμειναν τὴν βουλὴν αὐ-
ius. Et cōcupierūt cōcupiſcētiā in deſerto: ⁊ tentaue-
τοῦ. Καὶ ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐπείρα-
rūt deū in inaquoſo. Et dedit eis petitionē
σαν τὸν θεὸν ἐν ἀνύδρῳ. Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἴτημα αὐ-
ipſoꝝ: miſit ſaturitatē in aīas eoꝝ. Et irri
τῶν, ἐξαπέστειλε πλησμονὴν εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν. Καὶ πα-
tauerūt moyſen in caſtris: aaron ſctm̄
ρώργισαν τὸν μωυσῆν ἐν τῇ παρεμβολῇ, τὸν ἀαρὼν τὸν ἅγι-
dn̄i. Apta ē fra ⁊ deglutiuit dathan: ⁊ operuit ſup
nu.16. ον κυρίου. Ἠνοίχθη ἡ γῆ καὶ κατέπιε δαθάν, καὶ ἐκάλυψεν ἐπὶ
d. cōgregatiōez abirō. Et exarſit ignis in ſynagoga
τὴν συναγωγὴν ἀβειρών. Καὶ ἐξεκαύθη πῦρ ἐν τῇ συναγωγῇ αὐ-
eoꝝ: flāma cōbuſſit pctōres. Et fecerūt vitulū
τῶν, φλὸξ κατέφλεξεν ἁμαρτωλούς. Καὶ ἐποίησαν μόσχον
in oreb: ⁊ adorauerūt ſculptile. Et mutauerūt
ἐν χωρήβ, καὶ προσεκύνησαν τῷ γλυπτῷ. Καὶ ἠλλάξαντο
gloriā ſuā in ſimilitudinē vituli comedētis fenū. Et
τὴν δόξαν αὐτοῦ ἐν ὁμοιώματι μόσχου ἐσθίοντος χόρτον. Καὶ
obliti ſunt deū q̄ ſaluat eos: q̄ fecit
ἐπελάθοντο τοῦ θεοῦ τοῦ σώζοντος αὐτούς, τοῦ ποιήσαν-
magnalia in egypto: Mirabilia in terra chā: terribilia
τος μεγάλα ἐν αἰγύπτῳ, Θαυμάσια ἐν γῇ χάμ, φοβερὰ
in mari rubro. Et dixit vt diſperderet eos:
ἐπὶ θαλάσσης ἐρυθρᾶς. Καὶ εἶπε τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς,
ſi nō moyſes electus eius ſtetiſſet in ꝯfractōe in ꝯſpectu
εἰ μὴ μωυσῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ ἔστη ἐν τῇ θραύσει ἐνώπιον
ei⁹: vt auerteret irā eius: ne diſp̄deret
αὐτοῦ, τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ, τοῦ μὴ ἐξολοθρεῦ-
eos. Et p̄ nihilo hūerūt trā deſiderabilē: nō cre
σαι αὐτούς. Καὶ ἐξουδένωσαν γῆν ἐπιθυμητήν, οὐκ ἐπί-
diderūt v̄bo eius. Et murmurauerūt in tabernacu
στευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ. Καὶ ἐγόγγυσαν ἐν τοῖς σκηνώμα-
lis ſuis: nō exaudierūt vocē dn̄i. Et eleua-
σιν αὐτῶν, οὐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς κυρίου. Καὶ ἐπῆ-
uit manū ſuā ſup eos: vt p̄ſterneret eos in
ρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ᾽ αὐτούς, τοῦ καταβαλεῖν αὐτοὺς ἐν
deſerto: Et vt deijceret ſemē eoꝝ in
τῇ ἐρήμῳ, Καὶ τοῦ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν ἐν τοῖς
nationib⁹: ⁊ diſp̄geret eos in regionib⁹. Et ini-
ἔθνεσι, καὶ διασκορπίσαι αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις. Καὶ ἐτε-
tiati ſunt beelphegor: ⁊ comedert̄ ſacrificia mortuoꝝ.
λέσθησαν τῷ βεελφεγώρ, καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν.
Et irritauerūt eū in adiuētionibus ſuis: ⁊
Καὶ παρώξυναν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν, καὶ
multiplicata ē in eis ruina. Et ſtetit phinees ⁊ placauit
ἐπληθύνθη ἐν αὐτοῖς ἡ πτῶσις. Καὶ ἔστη φινεὲς καὶ ἐξιλάσα-
et ceſſauit q̄ſſatio: ⁊ reputatū ē ei ad iuſti
το, καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιο-
tiam: in ḡnatione ⁊ ḡnationē vſq; in ſempiternū. Et ir-
σύνην, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἕως τοῦ αἰῶνος. Καὶ πα-
ritauerūt eū ad aquā ꝯdictionis: ⁊ vexatus ē
ρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας, καὶ ἐκακώθη
moyſes p̄pter eos. Quia exacerbauerūt ſpūm e-
μωυσῆς δι᾽ αὐτούς. Ὅτι παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα αὐ-
ius: ⁊ diſtinxit in labijs ſuis. Nō diſ-
τοῦ, καὶ διέστειλεν ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ. Οὐκ ἐξω-
perdiderūt gētes q̄s dixit dn̄s illis: ⁊ cōmixti
λόθρευσαν τὰ ἔθνη ἃ εἶπε κύριος αὐτοῖς, καὶ ἐμίγη-
ſunt inē gētes ⁊ didicerūt opa eoꝝ. Et
σαν ἐν τοῖς ἔθνεσι καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν. Καὶ
ſeruierūt ſculptilib⁹ eoꝝ:
ἐδούλευσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, ooooooooooooo

entis: & redemit eos de manu inimici. Et op̄uit aqua hoſtes eorū: vn⁹ ex ipſis non ſuperfuit. Et crediderunt verbis eius: cecinerūt q; laudē eius. Cito obliti ſunt operū illius: nec expectauerūt volūtatē eius. Et deſiderauerūt deſideriū in deſerto: & tētauerūt deū in ſolitudīe. Et dedit eis petitionē ipſorū: & miſit tenuitatē in animam eorū. Et zelati ſunt moyſen in caſtris: aarō ſctm̄ dn̄i. Apta ē terra & deuorauit dathā: & op̄uit ſynagogā abiron. Et ſuccenſus ē ignis in ſynagoga eorum: flamma exuſſit īpios. Fecerunt vitulū ī oreb: & adorauerūt cōflatile. Et mutauerunt gloriā ſuā in ſimilitudinem bouis comedētis fenum. Obliti ſunt dei ſaluatoris ſui: qui fecit magnalia in egypto. Mirabilia in terra chā: terribilia ſuper mari rubro. Dixit ergo vt cōtereret eos: niſi moyſes electus eius ſtetiſſet medius contra faciem illius: vt conuerteret indignationem eius vt nō interficeret. Et deſpexerunt terrā deſiderabilē: nec crediderūt ſermoni eius. Et murmurauerunt in tabernaculis ſuis: nō exaudierūt vocē dn̄i. Et eleuauit manū ſuā ſup eos: vt deiiceret eos ī deſerto. Et vt deiiceret ſemen eorū in gētibus: & diſp̄geret eos in terris. Et cōſecrati ſunt beelphegor: & comederunt victimas mortuorū. Et cōcitauerūt eū in ſtudiis ſuis: & p̄cuſſit eos plaga. Stetit āt finees & diiudicauit: & retēta ē p̄cuſſio. Et reputatū eſt ei ad iuſtitiā: in ḡnatiōe & ḡnatiōe vſq; in eternū. Et p̄uocauerunt ſup aquā cōtradictōis: & afflict⁹ ē moyſes p̄p eos. Quia p̄uocauerūt ſp̄m eius: & precepit labiis ſuis. Nō exterminauerunt populos quos dixit oo dominus oooooooooooo illis. Et cōmixti ſūt gētibus: & didicerunt oooo opera eorū. Et ſeruierūt ſculptilibus eorum:

ויגאלם מיד אויב: ויכסו מים
צריהם אחד מהם לא נותר:
ויאמינו בדבריו ישירו תהלתו:
מהרו שכחו מעשיו לא חכו
לעצתו: ויתאוו תאוה במדבר
וינסו אל בישימון: ויתן להם
שאלתם וישלח רזון בנפשם:
ויקנאו למשה במחנה לאהרן
קדוש יהוה: תפתח ארץ ותבלע
דתן ותכס על עדת אבירם:
ותבער אש בעדתם להבה תלהט
רשעים: יעשו עגל בחרב
וישתחוו למסכה: וימירו את
כבודם בתבנית שור אכל עשב:
שכחו אל מושיעם עשה גדלות
במצרים: נפלאות בארץ חם
נוראות על ים סוף: ויאמר
להשמידם לולי משה בחירו
עמד בפרץ לפניו להשיב חמתו
מהשחית: וימאסו בארץ חמדה
לא האמינו לדברו: וירגנו
באהליהם לא שמעו בקול יהוה:
וישא ידו להם להפיל אותם
במדבר: ולהפיל זרעם בגוים
ולזרותם בארצות: ויצמדו לבעל
פעור ויאכלו זבחי מתים: ויכעיסו
במעלליהם ותפרץ בם מגפה:
ויעמד פינחס ויפלל ותעצר
המגפה: ותחשב לו לצדקה
לדור ודור עד עולם: ויקציפו
על מי מריבה וירע למשה
בעבורם: כי המרו את רוחו
ויבטא בשפתיו: לא השמידו
את העמים אשר אמר יהוה
להם: ויתערבו בגוים וילמדו
מעשיהם: ויעבדו את עצביהם

גאל איב
כסה צור
יתר אמן
שור הלל
עשה חכה
יעץ אוה
נסה נתן
שלח רזה
קנא חנה
קדש פתח
בלע כסה
יעד
בער להט
עשה
שחה נסך
מיר כבד
בנה
ישע
פלא
ירא אמר
שמד בחר
פנה שוב
יחם שחת
מאס אמן
רגן
נשא נפל
את דבר
זרה צמד
אכל מות
כעס עלל
פרץ נגף
עמד פלל
עצר חשב
עלם קצף
רוב רוע
עבר מרה
בטא שפה
שמד
ערב למד
עשה עבד

© Biblioteca Nacional de España

וַיִּהְיוּ לָהֶם לְמוֹקֵשׁ׃ וַיִּזְבְּחוּ אֶת	הָיָה יָקַשׁ
בְּנֵיהֶם וְאֶת בְּנוֹתֵיהֶם לַשֵּׁדִים׃	זָבַח
וַיִּשְׁפְּכוּ דָם נָקִי דַּם בְּנֵיהֶם	שָׁפַךְ נָקָה
וּבְנוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר זִבְּחוּ לַעֲצַבֵּי כְנָעַן	
וַתֶּחֱנַף הָאָרֶץ בַּדָּמִים׃ וַיִּטְמְאוּ	חָנַף טָמֵא
בְמַעֲשֵׂיהֶם וַיִּזְנוּ בְּמַעַלְלֵיהֶם׃	עָשָׂה זָנָה
וַיִּחַר אַף יְהוָה בְּעַמּוֹ וַיְתָעֵב אֶת	עָלַל חָרָה
	תָּעַב
נַחֲלָתוֹ׃ וַיִּתְּנֵם בְּיַד גּוֹיִם וַיִּמְשְׁלוּ	נָתַן מָשַׁל
בָהֶם שֹׂנְאֵיהֶם׃ וַיִּלְחָצוּם	לָחַץ
אוֹיְבֵיהֶם וַיִּכָּנְעוּ תַּחַת יָדָם׃	אָיַב כָּנַע
פְּעָמִים רַבּוֹת יַצִּילֵם וְהֵמָּה יַמְרוּ	רָבַב נָצַל
	מָרָה
בַעֲצָתָם וַיָּמֹכּוּ בַּעֲוֺנָם׃ וַיַּרְא	יָעַץ מָכַךְ
בַּצַּר לָהֶם בְּשָׁמְעוֹ אֶת רִנָּתָם׃	רָאָה צוּר
וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנָּחֵם כְּרֹב	רָנַן זָכַר
חֲסָדָו׃ וַיִּתֵּן אוֹתָם לְרַחֲמִים לִפְנֵי	בָּרַת נָחַם
כָּל שׁוֹבֵיהֶם׃ הוֹשִׁיעֵנוּ יְהוָה	נָתַן פָּנָה
אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהֹדוֹת	שָׁבָה יָשַׁע
	יָדָה
לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ׃	שָׁבַח הָלַל
בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן	בָּרַךְ
הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל	עָלַם
הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ׃	
cvii. הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי	יָדָה
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ יֹאמְרוּ גְּאוּלֵי יְהוָה	אָמַר גָּאַל
אֲשֶׁר גְּאָלָם מִיַּד צָר׃ וּמֵאֲרָצוֹת	צוּר
קִבְּצָם מִמִּזְרָח וּמִמַּעֲרָב מִצָּפוֹן	זָרַח עָרַב
וּמִיָּם׃ תָּעוּ בַמִּדְבָּר בִּישִׁימוֹן דָּרֶךְ	צָפַן תָּעָה
עִיר מוֹשָׁב לֹא מָצָאוּ׃ רְעֵבִים	דָּבַר
	יָשַׁב
גַּם צְמֵאִים נַפְשָׁם בָּהֶם תִּתְעַטָּף׃	עָטַף
וַיִּצְעֲקוּ אֶל יְהוָה בַּצַּר לָהֶם	צָעַק צוּר
מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יַצִּילֵם׃ וַיַּדְרִיכֵם	צוּק נָצַל
בְּדֶרֶךְ יְשָׁרָה לָלֶכֶת אֶל עִיר מוֹשָׁב׃	דָּרַךְ יָלַךְ
יוֹדוּ לַיהוָה חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי	יָדָה פָּלָא
אָדָם׃ כִּי הִשְׂבִּיעַ נֶפֶשׁ שֹׁקֵקָה	שָׂבַע שׁוּק
וְנֶפֶשׁ רְעֵבָה מִלֵּא טוֹב׃ יֹשְׁבֵי	
חֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת אֲסִירֵי עֳנִי וּבַרְזֶל׃	אָסַר עָנָה
כִּי הִמְרוּ אִמְרֵי אֵל וַעֲצַת עֶלְיוֹן	מָרָה
	יָעַץ עָלָה

& factū eſt eis in ſcāda-
lū. Et immolauerunt ∞
filios ſuos & filias ſuaſ
demonibus. ∞∞∞∞∞
Et effuderūt ſanguinē
innocētē: ſanguinē fi-
liorū ſuorū & filiarꝫ ſua
rū: quos immolauerūt
ſculptilibus chanaā: &
polluta eſt terra in ſan-
guinibus. Et coinquina
ti ſunt in opibus ſuis: &
fornicati ſunt in ſtudiis
ſuis. Iratus eſt itaqꝫ fu
ror dñi in populū ſuū:
& aboīatus eſt heredi-
tatē ſuā. Et dedit eos in
manu gētiū: & dñati ſt
eorū qui oderūt eos.
Et afflixerunt eos ini-
mici ſui: & hūiliati ſunt
ſub manu eorū. Mul-
tis vicibus liberauit eos
ipſi vero ꝓuocauerūt ī
cōſiliis ſuis: & humiliati
ſunt ꝓpter iniqtates ſu-
as. Et vidit tribulatio-
nes eorū: cū exaudiret
eos rogātes. Et recor-
datus eſt pacti ſui cū eis
& penituit eū ſcđm mł
titudinē mīe ſue. Et de
dit eos miſerabiles co
rā oībus q cepant eos.
Salua nos dñe deus nr̄
& cōgrega nos de gēti
bus: vt cōfiteamur no
mini ſctō tuo: & cana-
mus laudem tuā. Bñdi
ctus dñs deus iſrael ab
eterno & vſqꝫ in etnū:
& dicet oīs populus a
men. Aleluia. 107.
COnfitemi dño qm̄
bonus: qm̄ in et-
nū mīa eius. Dicant q
redēpti ſūt a dño: quos
redemit de manu ho-
ſtis. Et de terris cōgre-
gauit eos: ab oriente &
occidēte ab aqlōe & ma
ri. Errauerunt in ſolitu-
dine in deſerta via: ciui
tatē que hitaretur non
repierūt. Eſuriētes &
ſitiētes: aīa eorū in ipiſ
deficiebat. Et clamaue
rūt ad dñm in tribula-
tiōe ſua: de afflictōe eo
rū eripuit eos. Et duxit
illos ꝑ viā rectā: vt veni
rēt in ciuitatē hitabilē.
Cōfiteātur dño mīam
eius: & mirabilia eius ī
filios hoim. Quia ſatu
rauit animam vacuam:
& aīam eſurientē iple-
uit bois. Habitantes in
tenebris & in vmbra ∞
mortis alligatos inopia
& ferro. Quia ꝓuoca-
uerūt ſermones dei: &

et factū eſt illis in ſcandalū. Et imolauerūt filios ſu-
καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς εἰς σκάνδαλον. Καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐ-
os ⁊ filias ſuas demoniis. Et effuderūt
τῶν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις. Καὶ ἐξέχεαν
ſāguinē inocētē: ſāguinē filioꝝ ſuoꝝ ⁊ filiaꝝ: q̄s ſacrificauerūt
αἷμα ἀθῷον, αἷμα υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων, ὧν ἔθυσαν τοῖς
ſculptilib⁹ chanaā. Et infecta eſt terra in ſāguinib⁹: ⁊
γλυπτοῖς χαναάν. Καὶ ἐφονοκτονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵμασι, καὶ
ꝯtamiata ē in opibus eoꝝ. Et fornicati ſūt in adinuē
ἐμιάνθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν, καὶ ἐπόρνευσαν ἐν τοῖς ἐπιτη-
tionib⁹ ſuis. Et irat⁹ eſt furore dñs in ꝑplm ſu-
δεύμασιν αὐτῶν. Καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐ-
um: ⁊ abomiatus ē hereditatē ſuā. Et tradi-
τοῦ, καὶ ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ παρέ-
dit eos in man⁹ inimicoꝝ: ⁊ dñati ſunt eoꝝ q̄
δωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ
oderūt eos Et tribulauerūt eos inimici eoꝝ:
μισοῦντες αὐτούς. Καὶ ἔθλιψαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν,
et hūiliati ſunt ſub manib⁹ eoꝝ. Sepe li-
καὶ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν. Πλεονάκις ἐρ-
berauit eos: ipſi aūt exacerbauerūt eū in cōſi
ρύσατο αὐτούς, αὐτοὶ δὲ παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ βου-
lio ſuo. Et hūiliati ſunt in iniqtatib⁹ ſuis. Et
λῇ αὐτῶν. Καὶ ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν. Καὶ
vidit dñs cū tribularent ipſi: cū ipſe exaudiret
εἶδε κύριος ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, ἐν τῷ αὐτὸν εἰσακοῦσαι
orōnez eoꝝ. Et memor fuit teſtamēti ſui: ⁊ pe-
τῆς δεήσεως αὐτῶν. Καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ, καὶ με-
nituit eū ſcđm multitudinē mīe ſue. Et dedit
τεμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ. Καὶ ἔδωκεν
eos in mīas in cōſpectu oīm q̄ ceperāt
αὐτοὺς εἰς οἰκτιρμοὺς ἐναντίον πάντων τῶν αἰχμαλωτισ-
eos. Saluos fac nos dñe de⁹ nr̄: ⁊ cōgrega
άντων αὐτούς. Σῶσον ἡμᾶς κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐπισυνά-
nos de natiōib⁹. Ut cōfiteamur nōi
γαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν. Τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί
tuo ſctō: vt gloriemur in laude tua. Bene
σου τῷ ἁγίῳ, τοῦ ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου. Εὐλο-
dictus dñs deus iſrael a ſeculo ⁊ vſqꝫ in
γητὸς κύριος ὁ θεὸς ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ
ſeculū: ⁊ dicet oīs ppl's fiat fiat.
αἰῶνος, καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαὸς γένοιτο γένοιτο.
Alleluia. 106.
Ἀλληλούϊα. ρϛʹ.
COfitemini dño qm̄ bon⁹: qm̄ in ſeculū — Judith
ΕΞομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι χρηστός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ — 13. c.
mīa eius. Dicāt q̄ redēpti ſunt a dño: quos re-
ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ κυρίου, οὓς ἐλυ- — Infra.
demit de manu inimici: ⁊ de regiōib⁹ cōgregauit e- — 117.
τρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ, καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐ-
os. Ab oriēte: ⁊ occidēte: ⁊ aqlone: ⁊ mari:
τούς. Ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ δυσμῶν, καὶ βορρᾶ, καὶ θαλάσσης,
errauerūt in ſolitudine in iaqſo. Uiā ciuitatis hitaculi
ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν ἀνύδρῳ. Ὁδὸν πόλεως κατοικη-
nō īuenerūt eſuriētes ⁊ ſitiētes: aīa eoꝝ in
τηρίου οὐχ εὗρον πεινῶντες καὶ διψῶντες, ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν
ipſis defecit. Et clamauerūt ad dñm cū tribularent — Infra.
αὐτοῖς ἐξέλιπεν. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι — eo.
ipſi: ⁊ de neceſſitatib⁹ eoꝝ eripuit eos. Et eduxit
αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς. Καὶ ὡδήγησεν
eos in viā rectā: vt irent in ciuitatē hitationis.
αὐτοὺς εἰς ὁδὸν εὐθεῖαν, τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν κατοικητηρίου.
Cōfiteātur dño mīe ei⁹: ⁊ mirabilia
Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια
eius filiis hoim. Qr ſatiauit aīaz inanē ⁊ aīa-
αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενήν, καὶ ψυ-
mā eſurientē ſatiauit bonis. Sedētes in tenebris ⁊
χὴν πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν. Καθημένους ἐν σκότει καὶ
vmbra mortis: vinctos in mēdicitate ⁊ ferro. Quia
σκιᾷ θανάτου, πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ. Ὅτι
exacerbauerūt eloquia dei: ⁊ cōſiliū altiſſimi
παρεπίκραναν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ, καὶ τὴν βουλὴν τοῦ ὑψίστου

© Biblioteca Nacional de España

irritauerūt. Et humiliatū eſt in laborib⁹ coꝛ eoꝝ:
παρώξυναν. Καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν,
infirmati ſūt ⁊ nō fuit q̄ adiuuaret. Et clamauerūt ad dn̄m cū
ἠσθένησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν
tribularētur ipſi: ⁊ de neceſſitatib⁹ eoꝝ liberauit e
τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐ
os. Et eduxit eos de tenebris ⁊ vmbꝛa moꝛtis: ⁊
τούς. Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ
vincula eoꝝ diſrupit. Confiteātur do
Infra. co. & co. τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διέρρηξεν. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυ
mino mīe eius: ⁊ mirabilia eius filijs
ρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν
hominū. Quia cōtriuit poꝛtas ereas: ⁊ vectes
ἀνθρώπων. Ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς
ferreos cōfregit. Suſcepit eos de via iniq̄tatis
σιδηροῦς συνέθλασεν. Ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας
eoꝝ: pp eni̅ iniuſtitias ſuas humiliati ſunt. Omē
αὐτῶν, διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν. Πᾶν
eſcā abominata eſt aīa eoꝝ: ⁊ appꝛopinq̄uerūt vſq̄ ad
βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν, καὶ ἤγγισαν ἕως τῶν πυ
poꝛtas moꝛtis. Et clamauerūt ad dn̄m cū tribularent
λῶν τοῦ θανάτου. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι
ipſi: ⁊ de neceſſitatib⁹ eoꝝ liberauit eos. Miſit
αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς. Ἀπέστει
verbū ſuū. ⁊ ſanauit eos: ⁊ eripuit eos
λε τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ ἰάσατο αὐτούς, καὶ ἐρρύσατο αὐτοὺς
de interitionib⁹ eoꝝ. Confiteātur dn̄o
ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ
mīe eius: ⁊ mirabilia eius filijs ho-
τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀν-
minū. Et ſacrificēt ei ſacrificiū laudis: ⁊ annū
θρώπων. Καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐξαγ
tient opa eius in exultatione. Qui deſcendūt
γειλάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει. Οἱ καταβαί
in mare in nauibus: faciētes opatione in aq̄s
νοντες εἰς θάλασσαν ἐν πλοίοις, ποιοῦντες ἐργασίαν ἐν ὕδα
multis: Ipſi viderūt opa dn̄i: ⁊ mirabilia e-
σι πολλοῖς, Αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα κυρίου, καὶ τὰ θαυμάσια αὐ
ius in pfundo. Dixit: ⁊ ſtetit ſpūs pcelle: ⁊ exaltati
τοῦ ἐν τῷ βυθῷ. Εἶπε, καὶ ἔστη πνεῦμα καταιγίδος, καὶ ὑψώ
Judith 8. c. ſūt fluctus eius. Aſcendūt vſq̄ ad celos: ⁊ de
θη τὰ κύματα αὐτῆς. Ἀναβαίνουσιν ἕως τῶν οὐρανῶν, καὶ κα
ſcendūt vſq̄ ad abyſſos. Aia eoꝝ in malis tabe
ταβαίνουσιν ἕως τῶν ἀβύσσων. Ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτή
Infra. 17. ſcebat: turbati ſunt: moti ſunt ſic ebꝛius: ⁊ oīs
κετο, ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν ὡς ὁ μεθύων, καὶ πᾶσα ἡ
ſapia eoꝝ deuoꝛata ē. Et clamauerūt ad dn̄m cū tribula
σοφία αὐτῶν κατεπόθη. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κν̄ ἐν τῷ θλίβε-
rent ipſi: ⁊ de neceſſitatib⁹ eoꝝ eduxit eos. Et
σθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξήγαγεν αὐτούς. Καὶ
ſtatuit pꝛocellā: ⁊ ſtetit in aurā: ⁊ ſiluerūt fluctus
ἐπέταξε τῇ καταιγίδι, καὶ ἔστη εἰς αὔραν, καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα
eius. Et letati ſunt: qꝛ ſiluerūt: ⁊ eduxit
τα αὐτῆς. Καὶ εὐφράνθησαν, ὅτι ἡσύχασαν, καὶ ὡδήγησεν
Infra. co. eos in poꝛtū volūtatis ei⁹. Cōfiteātur
αὐτοὺς ἐπὶ λιμένα θελήματος αὐτοῦ. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ
domino mīe eius: ⁊ mirabilia eius filijs homi-
κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώ
nū. Exaltent eū in eccleſia plebis: ⁊ in cathe
πων. Ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ, καὶ ἐν καθέ-
dra ſenioꝝ laudēt eū. Poſuit flumina
δρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν. Ἔθετο ποταμοὺς
in deſertū: ⁊ exitus aquarū in ſitim. Terrā fructi
εἰς ἔρημον, καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς δίψαν. Γῆν καρπο-
ferā in ſalſuginē: a malitia inhabitantiū in ea. Po
φόρον εἰς ἅλμην, ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ. Ἔθε
ſuit deſertū in ſtagna aquarū: ⁊ terrā ſine aq̄ in exitus
το ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ γῆν ἄνυδρον εἰς διεξόδους ὑ
aquarū. Et collocauit illic eſuriētes: ⁊ cōſtituerūt
δάτων. Καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ πεινῶντας, καὶ συνεστήσαντο
ciuitates hitationis. Et ſeminauerūt agros:
πόλεις κατοικεσίας. Καὶ ἔσπειραν ἀγρούς,

cōſiliū excelſi blaſphe-
mauerūt. Et hūiliauit ī
labore coꝛ eoꝝ: cecide-
runt & nō erat qui adiu
uaret. Et clamauerunt
ad dn̄m ī tribulatione
ſua: de anguſtiis eorū
ſaluauit eos. Et eduxit
eos de tenebris & vm-
bra mortis: & vīcula eo
rū diſrupit. Cōfiteātur
dn̄o miām eius: & mi-
rabilia eius in filios ho-
minū. Quia contriuit
portas ereas: & vectes
ferreos cōfregit. Stul-
ti pp viā ſceleris eorū:
& p p iniquitates affli-
cti. Oēm cibū aboīata
eſt aīa eorū: & acceſſe-
rūt ad portas mortis.
Et clamauerūt ad dn̄m
ī tribulatiōe ſua: de an
guſtiis eoꝝ ſaluauit eos.
Miſit verbū ſuum &
ſanauit eos: & ſaluauit
de īteritu eorū. Confi-
teātur dn̄o miām eius:
& mirabilia eius in fili-
os hoīm. Et īmolēt ho-
ſtias grarū: & narrent
opa eius in laude. Qui
deſcēdūt mare in naui-
bus: facientes opus in a
quis multis: Ipſi vide
runt opa dn̄i: & mira-
bilia eius in pfūdo. Di-
xit & ſurrexit ventus
tempeſtatis: & eleuauit
gurgites eius. Aſcēdūt
in celū & deſcēdūt in a
byſſos: anima eorum
in afflictiōe cōſumitur.
Obſtupuerūt & intre-
muerūt q̄ſi ebrius: & v
niuerſa ſapiētia eoꝝ ab
ſorpta ē. Clamauerūt āt
ad dn̄m ī tribulatione
ſua: & de anguſtia eoꝝ
educet eos. Statuit tur
binē in trāquillitatē: &
ſilebūt fluctus eius. Et
letabuntur q̄m quieue
rūt: & deducet eos ad
portū quē voluerunt.
Cōfiteātur dn̄o miām
eius: & mirabilia eius ī
filios hoīm. Et exaltēt
eū in eccleſia populi: &
in cathedra ſeniorū lau
dēt eū. Pōet flumina in
deſertū: & fōtes aq̄rum
in ſitim. Terrā fructife
rā in ſalſuginem:
pre malitia hītatorum
eius. Ponet deſertum
in paludes aquarū: &
terrā inuiā in fontes
aquarū. Et collocabit
ibi eſurientes: & forma
bunt vrbem ad habitā-
dum. Et ſerent agros

נאצו: ויכנע בעמל לבם כשלו | כנע
ואין עזר: ויזעקו אל יהוה בצר | זעק צור
להם ממצוקותיהם יושיעם: | צוק ישע
יוציאם מחשך וצלמות | יצא
ומוסרותיהם ינתק: יודו ליהוה | אסר נתק
חסדו ונפלאותיו לבני אדם: | ידה פלא
כי שבר דלתות נחשת ובריחי | ברח
ברזל גדע: אולים מדרך פשעם
ומעונתיהם יתענו: כל אכל | עוה ענה
תתעב נפשם ויגיעו עד שערי | תעב נגע
מות: ויזעקו אל יהוה בצר להם | זעק צור
ממצקותיהם יושיעם: ישלח | צוק ישע
דברו וירפאם וימלט משחיתותם: | שלח רפא
יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני | מלט שחת
אדם: ויזבחו זבחי תודה ויספרו | זבח ידה
מעשיו ברנה: יורדי הים באניות | ספר עשה
עשי מלאכה במים רבים: המה | רנן ירד
ראו מעשי יהוה ונפלאתיו | אנה עשה
במצולה: ויאמר ויעמד רוח | לאך רבב
 | ראה
סערה ותרומם גליו: יעלו | פלא צול
שמים ירדו תהומות נפשם | אמר עמד
ברעה תתמוגג: יחוגו וינועו | רמם גלל
כשכור וכל חכמתם תתבלע: | עלה תהם
ויצעקו אל יהוה בצר להם | מוג חגג
וממצוקתיהם יוציאם: יקם סערה | נוע שכר
לדממה ויחשו גליהם: וישמחו | בלע צעק
כי ישתקו וינחם אל מחוז | צור צוק
חפצם: יודו ליהוה חסדו | יצא קום
ונפלאותיו לבני אדם: וירוממוהו | חשה שמח
בקהל עם ובמושב זקנים יהללוהו: | שתק נחם
ישם נהרות למדבר ומוצאי מים | חוז ידה
לצמאון: ארץ פרי למלחה | פלא רמם
מרעת יושבי בה: ישם מדבר | ישב הלל
לאגם מים וארץ ציה למוצאי | שום דבר
מים: ויושב שם רעבים ויכוננו | יצא פרה
עיר מושב: ויזרעו שדות | רוע
 | ישב
 | כון ישב
 | זרע שדה

BIBLIOTECA NACIONAL
© Biblioteca Nacional de España

ויטעו כרמים ויעשו פרי תבואה׃ — נטע עשה
ויברכם וירבו מאד ובהמתם לא — פרה בוא
ימעיט׃ וימעטו וישחו מעצר — ברך רבה
רעה ויגון׃ שפך בוז על נדיבים — מעט
ויתעם בתהו לא דרך׃ וישגב — שחח רוע
אביון מעוני וישם כצאן — יגה נדב
משפחות׃ יראו ישרים וישמחו — תעה תהה
וכל עולה קפצה פיה׃ מי חכם — שגב אנה
וישמר אלה ויתבוננו חסדי יהוה׃ — ענה שום
שיר מזמור לדוד cviij. — צון שפחה
נכון לבי אלהים אשירה ואזמרה — ראה שמח
אף כבודי׃ עורה הנבל וכנור — פה שמר
אעירה שחר׃ אודך בעמים יהוה — בין שור
ואזמרך בלאמים׃ כי גדול מעל — זמר כון
שמים חסדך ועד שחקים אמתך׃ — שור זמר
רומה על שמים אלהים ועל כל — כבד כנר
הארץ כבודך׃ למען יחלצון — עור ידה
ידידיך הושיעה ימינך ועננו׃ — גדל
אלהים דבר בקדשו אעלזה — חלץ ידד
אחלקה שכם ועמק סכות אמדד׃ — ישע ימן
לי גלעד ולי מנשה ואפרים מעוז — ענה
ראשי יהודה מחקקי׃ מואב — עלז
סיר רחצי על אדום אשליך נעלי — חלק סכך
עלי פלשת אתרועע׃ מי יבלני — מדד עזז
עיר מבצר מי נחני עד אדום׃ — חקק
הלא אלהים זנחתנו ולא תצא — שלך
אלהים בצבאתינו׃ הבה לנו — רוע יבל
עזרת מצר ושוא תשועת אדם׃ — בצר נחה
באלהים נעשה חיל והוא יבוס — יצא
צרינו׃ למנצח לדוד מזמור cix. — יהב
אלהי תהלתי אל תחרש׃ — צור ישע
כי פי רשע ופי מרמה עלי פתחו — עשה בוס
דברו אתי לשון שקר׃ ודברי — נצח זמר
שנאה סבבוני וילחמוני — הלל חרש
חנם׃ תחת אהבתי ישטנוני — פה רמה
ואני תפלה׃ וישימו עלי רעה — לשן
— לחם
— שטן פלל
— שום רוע

& plantabunt vineas: & facient fruges germina. Et bñdicet eis & multiplicabũtur nimis: & pecora eorũ nõ minuet. Imminuta ſunt ãt & afflicta pp ãguſtiã mali & doloris. Effundet deſpectionẽ ſup principes: & errare eos faciet ĩ ſolitudine deuia. Et ſubleuauit pauperẽ de iopia: & põet q̃ſi gregẽ familias. Videbũt recti & letabuntur: & oĩs iniquitas contrahet os ſuum. Quis ſapiẽs & cuſtodiet hec: & intelliget miſericordias dñi?

Cãticũ pſalmi dd̃. 108.

Paratum cor meũ deus: cantabo & pſallã ſed & gloria mea. Cõſurge pſalteriũ & cithara: cõſurgã mãe. Cõfitebor tibi in populis dñe: & cãtabo te in natiõibus. Q̃m magna ſup celos mia tua: & vſq; ad ethera veritas tua. Exaltare ſup celos deus: & ſuper omnem terram gloria tua. Vt liberentur dilecti tui: ſalua dextera tua & exaudi me. Deus locutus eſt in ſãctuario ſuo: gaudebo diuidã ſichem & vallẽ ſocoth dimetiar. Meus ẽ galaad & meus eſt manaſſe: & ephraim virtus capitis mei: iuda dux meus. Moab lebes peluis mee: ſup idumeã ꝓiciã calciamẽtũ meũ: cũ philiſtiim federabor. Quis deducet me in ciuitatẽ munitã: quis deducet me vſq; ĩ idumeã? Nõne tu deus qui proieceras nos: & nõ exieras deus ĩ exercitibus nr̃is? Da nobis auxiliũ in tribulatione: vana eſt eĩ ſalus ab homine. In deo erimus fortes: & ipſe conculcabit hoſtes noſtros.

Victori dd̃ p̃s. 109.

Deus laudis mee ne taceas. Quia os impii & doloſi contra me apertum eſt: locuti ſunt de me lingua mendacii. Et verbis odii circũdederũt me: & expugnauerunt me fruſtra. Pro eo quod eos diligebã aduerſabantur mihi: ego aũt orabã. Et poſuerunt cõtra me malũ

et plantauerũt vineas: ⁊ fecerũt fructũ natiui
καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελῶνας, καὶ ἐποίησαν καρπὸν γεννή-
tatis. Et bñdixit eis: ⁊ multiplicati ſũt nimis:
ματος. Καὶ εὐλόγησεν αὐτούς, καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα,
et iumẽta eoꝝ nõ minuit. Et pauci facti ſũt ⁊
καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν οὐκ ἐσμίκρυνε. Καὶ ὠλιγώθησαν καὶ
vexati ſunt a tribulatiõe maloꝝ ⁊ doloris. Effuſa ẽ cõtẽ-
ἐκακώθησαν ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὀδύνης. Ἐξεχύθη ἐξουδέ-
ptio ſup pñcipes eoꝝ: ⁊ errare fecit eos in in
νωσις ἐπ᾽ ἄρχοντας αὐτῶν, καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς ἐν ἀβά-
uio ⁊ nõ in via. Et adiuuit pauperẽ de inopia: ⁊ poſuit
τῳ καὶ οὐχ ὁδῷ. Καὶ ἐβοήθησε πένητι ἐκ πτωχείας, καὶ ἔθετο
ſicut oues familias. Videbũt recti ⁊ letabũtur:
ὡς πρόβατα πατριάς. Ὄψονται εὐθεῖς καὶ εὐφρανθήσον-
et oĩs iniq̃tas oppilabit os ſuũ. Quis ſapiẽs
ται, καὶ πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει τὸ στόμα αὐτῆς. Τίς σοφὸς
et cuſtodiet hec: ⁊ intelligẽt mias dñi? — Iob.22 d.
καὶ φυλάξει ταῦτα, καὶ συνήσουσι τὰ ἐλέη τοῦ κυρίου;

Canticũ pſalmi dauid. 107.
Ὠδὴ ψαλμοῦ τῷ δαυίδ. ρζ´.

Paratũ cor meũ de⁹ paratũ cor meũ: can
Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ θεὸς ἑτοίμη ἡ καρδία μου, ᾄσο
tabo ⁊ pſallã in gloria mea. Exurge gloria mea: ex — ſ.56.
μαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου. Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου, ἐξε
urge pſalteriũ ⁊ cithara: exurgã diluculo. Cõfi-
γέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα, ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου. Ἐξο-
tebor tibi in pplis dñe: pſallã tibi in natiõib⁹. Quia
μολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν. Ὅτι
magna ſup celos mia tua: ⁊ vſq; ad nu-
μέγα ἐπάνω τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφε-
bes veritas tua. Exaltare ſup celos deus: ⁊
λῶν ἡ ἀλήθειά σου. Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεός, καὶ
ſup oẽm terrã gloria tua. Vt liberẽtur di
ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου. Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀ-
lecti tui: ſaluũ fac dextera tua ⁊ exaudi me. De⁹
γαπητοί σου, σῶσον τῇ δεξιᾷ σου καὶ ἐπάκουσόν μου. Ὁ θεὸς
locutus ẽ in ſctõ ſuo: exultabo ⁊ diuidã ſichi-
ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, ὑψωθήσομαι καὶ διαμεριῶ σίκι-
mã: ⁊ cõuallẽ tabernaculoꝝ dimetiar. Meus ẽ ga
μα, καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω. Ἐμός ἐστι γα
laad: ⁊ me⁹ eſt manaſſes: ⁊ ephraim ſuſceptio
λαάδ, καὶ ἐμός ἐστι μανασσῆς, καὶ ἐφραῒμ ἀντίληψις τῆς
capitis mei. Iuda rex me⁹: moab lebes
κεφαλῆς μου, Ἰούδας βασιλεύς μου, μωὰβ λέβης τῆς ἐλ
ſpei mee. In idumeã extendã calciamẽtũ meũ:
πίδος μου. Ἐπὶ τὴν ἰδουμαίαν ἐπιβαλῶ τὸ ὑπόδημά μου,
mihi alienigene ſubditi ſunt. Quis deducet me ĩ ciuitatẽ
ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν. Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν
munitã: aut q̃s deducet me vſq; in idumeã? Nõne
περιοχῆς, ἢ τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς ἰδουμαίας; Οὐχὶ
tu deus q̃ repuliſti nos? ⁊ nõ exibis deus in
σὺ ὁ θεὸς ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς; καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς ἐν
virtutibus nr̃is? Da nobis auxiliũ de tribulatiõe: ⁊ va
ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν; Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ μα
na ſalus hoĩs. In deo faciemus virtutẽ: ⁊
ταία σωτηρία ἀνθρώπου. Ἐν τῷ θεῷ ποιήσομεν δύναμιν, καὶ
ipſe ad nihilũ deducet inimicos nr̃os.
αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν.

In finẽ pſalmus dauid. 108.
Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ δαυίδ. ρη´.

Deus laudẽ meã ne tacueris: q̃ꝛ os
Ὁ θεὸς τὴν αἴνεσίν μου μὴ παρασιωπήσῃς, ὅτι στό-
pctõris ⁊ os doloſi ſup me aptũ ẽ. Locu-
μα ἁμαρτωλοῦ καὶ στόμα δολίου ἐπ᾽ ἐμὲ ἠνοίχθη. Ἐλά-
ti ſunt aduerſum me lingua doloſa: ⁊ ſmonib⁹ odij circũ
λησαν κατ᾽ ἐμοῦ γλώσσῃ δολίᾳ, καὶ λόγοις μίσους ἐκύ-
dederũt me: ⁊ expugnauerũt me gratis. Pro eo vt dili-
κλωσάν με, καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν. Ἀντὶ τοῦ ἀγα-
gerẽt me: detrahebãt mihi: ego aũt orabã. Et
πᾶν με, ἐνδιέβαλλόν με, ἐγὼ δὲ προσηυχόμην. Καὶ
poſuerũt aduerſũ me mala
ἔθεντο κατ᾽ ἐμοῦ κακὰ

© Biblioteca Nacional de España

pro bonis: ⁊ odiū p̄ dilectione mea. Conſtitue
ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου. Κατάστησον
ſup eū pctōꝛez: ⁊ diabolus ſtet a dextris eius.
ἐπ' αὐτὸν ἁμαρτωλόν, καὶ διάβολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ.
Cum iudicatur ipſe exeat ꝯdēnatus: ⁊ oꝛa=
Ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν ἐξέλθοι καταδεδικασμένος, καὶ ἡ προ=
tio eius fiat in peccatū. Fiant dies
σευχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἁμαρτίαν. Γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι
eius pauci: ⁊ epiſcopatū eius accipiat alter. Fiant
Actuū 1.d. αὐτοῦ ὀλίγαι, καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος. Γενηθή=
filij eius oꝛphani: ⁊ vxoꝛ eius vidua. Nu=
τωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὀρφανοί, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα. Σα=
tantes trāſferant filij eius: ⁊ mendicēt:
λευόμενοι μεταναστήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπαιτησάτω=
eijciātur de hītationib⁹ ſuis. Scrute=
σαν, ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν. Ἐξερευνη=
tur feneratoꝛ oia q̄ ſunt ei: ⁊ diri=
σάτω δανειστὴς πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ, καὶ διαρπα=
piant alieni laboꝛes eius. Non ſit
σάτωσαν ἀλλότριοι τοὺς πόνους αὐτοῦ. Μὴ ὑπαρξάτω
illi adiutoꝛ: neq; ſit q̄ miſereaᵵ pupillis
αὐτῷ ἀντιλήπτωρ, μηδὲ γενηθήτω οἰκτίρμων τοῖς ὀρφανοῖς
eius. Fiant nati eius in interitū: in gnātiōe
αὐτοῦ. Γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἐξολόθρευσιν, ἐν γενεᾷ
vna deleaᵵ nomē eius. In mēoꝛiā redeat iniqtas
μιᾷ ἐξαλειφθείη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἀναμνησθείη ἡ ἀνομία τῶν
patrū eius in cōſpectu dn̄i: ⁊ peccatū mr̄is
πατέρων αὐτοῦ ἔναντι κυρίου, καὶ ἡ ἁμαρτία τῆς μητρὸς
eius nō deleatur. Fiant cōtra dn̄m ſem
αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφθείη. Γενηθήτωσαν ἐναντίον κυρίου δια=
per: ⁊ diſpereat de terra memoꝛia eoꝝ. Pro
παντός, καὶ ἐξολοθρευθείη ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἀν=
eo q̄ nō eſt recoꝛdatus facere miaꝫ: ⁊ pſecutus eſt hoīem
θ' ὧν οὐκ ἐμνήσθη ποιῆσαι ἔλεος, καὶ κατεδίωξεν ἄνθρωπον
inopē ⁊ mēdicū: ⁊ cōpunctū coꝛde moꝛti
πένητα καὶ πτωχόν, καὶ κατανενυγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ θανα=
ficare. Et dilexit maledictionē ⁊ veniet ei: ⁊ noluit
τῶσαι. Καὶ ἠγάπησε κατάραν καὶ ἥξει αὐτῷ, καὶ οὐκ ἠθέ=
bn̄dictionē: ⁊ elongabitur ab eo. Et indu
λησεν εὐλογίαν, καὶ μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἐνεδύ=
it maledictionē ſicͨ veſtimētū: ⁊ intrauit ſicut aq̄ in
σατο κατάραν ὡς ἱμάτιον, καὶ εἰσῆλθεν ὡσεὶ ὕδωρ εἰς τὰ
interioꝛa eius: ⁊ ſicut oleū in oſſib⁹ eius. Fi=
ἔγκατα αὐτοῦ, καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ. Γε=
at ei ſicͨ veſtimentū q̄ opitur: ⁊ ſicͨ zona q̄
νηθήτω αὐτῷ ὡς ἱμάτιον ὃ περιβάλλεται, καὶ ὡσεὶ ζώνη ἣν
ſemper p̄cingiᵵ. Hoc opus eoꝝ q̄ detrahūt
διαπαντὸς περιζώννυται. Τοῦτο τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόν=
mihi a dn̄o: ⁊ q̄ loquūtur mala aduerſus ani
των με παρὰ κυρίου, καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυ=
mā meā. Et tu dn̄e dn̄e fac mecū: ꝓpter no=
χῆς μου. Καὶ σὺ κύριε κύριε ποίησον μετ' ἐμοῦ, ἕνεκεν τοῦ ὀνό=
men tuū: q̄ꝛ ſuauis mīa tua. Libera me q̄ꝛ egenus
ματός σου, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου. Ῥῦσαί με ὅτι πτωχὸς
et paup̄ ſum ego: ⁊ coꝛ meū cōturbatū eſt intra me.
καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ, καὶ ἡ καρδία μου τετάρακται ἐντός μου.
Sicut vmbꝛa cū declinat ipſa ablatus ſum: excuſſus ſum
Ὡσεὶ σκιὰ ἐν τῷ ἐκκλῖναι αὐτὴν ἀντανῃρέθην, ἐξετινάχθην
ſicͨ locuſte. Genua mea infirmata ſūt a ieiunio: ⁊
ὡσεὶ ἀκρίδες. Τὰ γόνατά μου ἠσθένησαν ἀπὸ νηστείας, καὶ ἡ
caro mea īmutata eſt p̄p oleū. Et ego fact⁹ ſuꝫ oppꝛobꝛiū illis:
σάρξ μου ἠλλοιώθη δι' ἔλαιον. Κἀγὼ ἐγενήθην ὄνειδος αὐτοῖς,
viderūt me: mouerūt capita ſua. Adiuua me dn̄e de⁹ me⁹: ⁊ ſal
ἴδοσάν με, ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν. Βοήθησόν μοι κύριε ὁ θεός μου, καὶ σῶ=
uū fac me ſcḋm miaꝫ tuā. Et ſciant q̄m man⁹ tua hec: ⁊ tu dn̄e
σόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου. Καὶ γνώτωσαν ὅτι ἡ χείρ σου αὕτη, καὶ σὺ κύ=
feciſti eā. Maledicēt illi: ⁊ tu bn̄dices. Qui īſurgūt
ριε ἐποίησας αὐτήν. Καταράσονται αὐτοί, καὶ σὺ εὐλογήσεις. Οἱ ἐπανιστάμε=
in me cōfundātur: ſeru⁹ aūt tuus letabiᵵ. Induātur
νοί μοι αἰσχυνθήτωσαν, ὁ δὲ δοῦλός σου εὐφρανθήσεται. Ἐνδυσάσθωσαν
qui detrahūt mihi pudoꝛe: ⁊ operiātur ſicͨ diploide
οἱ ἐνδιαβάλλοντές με ἐντροπήν, καὶ περιβαλέσθωσαν ὡς διπλοΐδα

pro bono: & odiū p̄ dilectione mea.
Cōſtitue ſup eū īpiū: & ſathan ſtet a dextris eius. Cū fuerit iudicatus exeat cōdemnatus: & orō eius ſit in pctm̄. Fiāt dies eius pauci: & epiſcopatum eius accipiat alter. Sint filii eius pupilli: & vxor eius vidua.
Inſtabiles vagētur filii eius & mēdicēt: & q̄rātur in parietinis ſuis. Scrutetur exactor vniuerſa q̄ habet: & diripiant alieni labores eius. Non ſit qui eius miſereatur: nec qui clemēs ſit pupillis eius. Fiat nouiſſimū eius ĩterit⁹: in gn̄atiōe altera deleatur nomē eius. Redeat in memoriā iniq̄tas patrū eius apd̄ dn̄m: & iniquitas matris ei⁹ nō deleatur. Sit cōtra dominū ſp: & intereat d̄ t̄ra memoria eoꝝ. Eo q̄d̄ nō ē recordatus facere miam: & pſecutus eſt virū inopē & pauperē: & cōpūctū corde vt interficeret. Et dilexit maledictionē & vēiet ei & noluit bn̄dictionem & elongabitur ab eo. Et idutus ē maledictione q̄ſi veſtimēto ſuo: & īgredietur q̄ſi aq̄ ī viſcera eius & q̄ſi oleū ī oſſa ei⁹. Sit ei q̄ſi palliū quo circūdatur: & q̄ſi cingulū quo ſp accīgit. Hec ē retributio his q aduerſātur mihi a dn̄o: & qui loquūtur malū cōtra animā meā. Tu at̄ dn̄e d̄us fac mecū pp nomē tuū: q̄m bōa ē mīa tua libera me. Q̄m egen⁹ & paup̄ ſū: & cor meū vulneratū ē intrīſecus. Quaſi vmbra cū inclinatur abductus ſū: excuſſus ſum q̄ſi locuſta. Genua mea vacillauerūt a ieiūio: & caro mea īmutata ē abſq; oleo. Et ego fctūs ſū opprobriū illis: vidētes me mouerūt caput ſuū. Adiuua me dn̄e deus meus: ſalua me ſcḋm miam tuā. Et ſciāt q̄m manus tua hec: tu dn̄e feciſti eā. Maledicēt illi: & tu bn̄dices: reſtiterūt & cōfūdātur: ſeruus āt tuus letabitur. Induantur aduerſarii mei cōfuſiōe: & opiātur quaſi veſtimēto

תחת טובה ושנאה תחת אהבתי׃
הפקד עליו רשע ושטן יעמד על
ימינו׃ בהשפטו יצא רשע
ותפלתו תהיה לחטאה׃ יהיו ימיו
מעטים פקדתו יקח אחר׃ יהיו
בניו יתומים ואשתו אלמנה׃
ונוע ינועו בניו ושאלו ודרשו
מחרבותיהם׃ ינקש נושה לכל
אשר לו ויבזו זרים יגיעו׃ אל
יהי לו משך חסד ואל יהי חונן
ליתומיו׃ יהי אחריתו להכרית
בדור אחר ימח שמם׃ יזכר עון
אבתיו אל יהוה וחטאת אמו אל
תמח׃ יהיו נגד יהוה תמיד ויכרת
מארץ זכרם׃ יען אשר לא זכר
עשות חסד וירדף איש עני
ואביון ונכאה לבב למותת׃
ויאהב קללה ותבואהו ולא חפץ
בברכה ותרחק ממנו׃ וילבש
קללה כמדו ותבא כמים בקרבו
וכשמן בעצמותיו׃ תהי לו כבגד
יעטה ולמזח תמיד יחגרה׃ זאת
פעלת שטני מאת יהוה והדברים
רע על נפשי׃ ואתה יהוה אדני
עשה אתי למען שמך כי טוב
חסדך הצילני׃ כי עני ואביון אנכי
ולבי חלל בקרבי׃ כצל כנטותו
נהלכתי ננערתי כארבה׃ ברכי
כשלו מצום ובשרי כחש משמן׃
ואני הייתי חרפה להם יראוני
יניעון ראשם׃ עזרני יהוה אלהי
הושיעני כחסדך׃ וידעו כי ידך
זאת אתה יהוה עשיתה׃
יקללו המה ואתה תברך
קמו ויבשו ועבדך ישמח׃
ילבשו שוטני כלמה ויעטו כמעיל

פקד עמד
ימן שפט
פלל היה
היה יום
לקח
בנה יתם
איש
נקש נשה
בזז יגע
היה חנן
כרת
מחה זכר
היה תמד
כרת
עשה רדף
ענה אבה
כאה אהב
בוא
רחק לבש
מד
היה
עטה חגר
רוע
נצל
נטה
הלך נער
רבה
היה ראה
נוע
ישע
עשה
קלל ברך
קום בוש
שמח לבש
עטה מעל

© Biblioteca Nacional de España

בשתם אודה יהוה מאד בפי ובתוך
רבים אהללנו: כי יעמד לימין
אביון להושיע משפטי נפשו:
cx. לדוד מזמור נאם יהוה לאדני
שב לימיני עד אשית איביך הדם
לרגליך: מטה עזך ישלח יהוה מציון
רדה בקרב איביך: עמך נדבות ביום
חילך בהדרי קדש מרחם משחר
לך טל ילדתך: נשבע יהוה
ולא ינחם אתה כהן לעולם על
דברתי מלכי צדק: אדני על
ימינך מחץ ביום אפו מלכים:
ידין בגוים מלא גויות מחץ ראש
על ארץ רבה: מנחל בדרך ישתה
על כן ירים ראש: cxi. הללויה
אודה יהוה בכל לבב בסוד
ישרים ועדה: גדלים מעשי
יהוה דרושים לכל חפציהם:
הוד והדר פעלו וצדקתו עמדת
לעד: זכר עשה לנפלאתיו
חנון ורחום יהוה: טרף נתן ליראיו
יזכר לעולם בריתו: כח מעשיו
הגיד לעמו לתת להם נחלת
גוים: מעשי ידיו אמת ומשפט
נאמנים כל פקודיו: סמוכים
לעד לעולם עשוים באמת וישר:
פדות שלח לעמו צוה לעולם
בריתו קדוש ונורא שמו: ראשית
חכמה יראת יהוה שכל טוב לכל
עשיהם תהלתו עמדת לעד: cxii.
הללויה אשרי איש ירא את
יהוה במצותיו חפץ מאד: גבור
בארץ יהיה זרעו דור ישרים
יברך: הון ועשר בביתו וצדקתו
עמדת לעד: זרח בחשך אור
לישרים חנון ורחום וצדיק:

בוש ידה
רבב
הלל עמד
ימן ישע
זמר
ישב שית
נטה עזז
שלח
שחר
שבע
נחם עלם
ימן
דון גוה
רבב שתה
רום
ידה
ישר גדל
עשה דרש
פלא
חנן רחם
זכר עלם
ברת כוח
עשה נגד
נתן
שפט אמן
פקד סמך
עשה
פדה
קדש ירא
עשה הלל
עמד
צוה גבר
היה
ברך
חנן
רחם צדק

cōfuſiōe ſua. Cōfitebor dn̄o vehemēter in ore meo: & ī medio populorū laudabo eū. Q̄m ſtabit a dextris pauperis: vt ſaluet a iudicibus aīam ei⁹. Dd̄ p̄s. 110.

DIxit dn̄s domino meo: ſede a dextris meis. Donec ponā inimicos tuos: ſcabellū pedibus tuis. Virgā fortitudinis tue emittet dn̄s ex ſion: dn̄are ī medio inimicorū tuoꝝ. Populi tui duces ſpontanei in die fortitudīs tue: ī mōtibus ſctīs devulua orietur tibi ros adoleſcētie tue. Iurauit dn̄s & non pēitebit eū: tu es ſacerdos in eternū ſm ordinē melchiſedech. Dn̄s a dextera tua pcuſſit ī die furoris ſui reges. Iudicabit in gētibus ī plebit valles: pcuſſit caput in terra multa. De torrēte in via bibet: ꝓ pterea exaltabit caput.
Aleluia. 111.

COnfitebor dn̄o in toto corde: ī conſilio iuſtorū & cōgregatione. Magna opa dn̄i: exqrēda in cūctis volūtatibus ſuis. Gloria & decor opus eius: & iuſtitia eius pſeuerās in eternū. Memoriā fecit mirabiliū ſuoꝝ: clemēs & miſericors dn̄s. Eſcā dedit timētib⁹ ſe: memor erit in ſempiternū pacti ſui. Fortitudinē opum ſuorū ānūciauit pplo ſuo: vt det illis hereditatē gētiū. Op⁹ māuū eius veritas & iudiciū: fidelia oīa p̄cepta eius. Firmata iugit ī ſēpiternū: fctā ī veritate & eqtate. Redēptionē miſit pplo ſuo: mādauit ī eternū pactū ſuū: ſctm̄ & terribile nomē ei⁹. Initiū ſapiētie timor dn̄i: doctrīa bona cūctis q faciūt eā: laus eius perſeuerat iugiter.
Aleluia. 112.

BEatus vir qui timet dominū: in mandatis eius volet nimis. Potēs in terra erit ſemen eius: gñatio iuſtorum bn̄dicetur. Subſtantia & diuitie in domo ei⁹: & iuſtitia eius pſeuerās ſp. Ortū eſt ī tenebris lumen iuſtis: clemens & miſericors & iuſtus.

cōfuſione ſua. Cōfitebor dn̄o nimis in ore
αἰσχύνην αὐτῶν. Ἐξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ στό-
meo: ⁊ in medio multoꝝ laudabo eum. Quia aſtitit
ματί μου, καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν. Ὅτι παρέ-
a dextris pauperis vt ſaluā faceret a pſequētibus
στη ἐκ δεξιῶν πένητος τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν καταδιωκόντων
aīam meā. Pſalmus dauid. 109.
τὴν ψυχήν μου. Ψαλμὸς τῷ δαυίδ. ρθʹ.

DIxit dn̄s dn̄o meo ſede a dextris meis: dōec
ΕἾπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως Math. 22.d. Heb. 10.c.
ponā inimicos tuos ſcabellū pedū tuoꝝ. Virgā
ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Ῥάβδον 1.Cor. 15.c.
virtutis emittet tibi dn̄s ex ſion: ⁊ dn̄are
δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι κύριος ἐκ σιών, καὶ κατακυρίευε
in medio inimicoꝝ tuoꝝ. Tecū pncipiū in die
ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς
virtutis tue: in ſplēdoribus ſctōꝝ tuoꝝ. Ex
δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου. Ἐκ
vtero ante luciferū genui te: iurauit dn̄s ⁊ nō pe-
γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε, ὤμοσε κύριος καὶ οὐ με-
nitebit eū. Tu ſacdos in eternū: ſm ordi- Heb. 7.c.
ταμεληθήσεται. Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τά-
nē melchiſedech. Dn̄s a dextris tuis cōfregit in die
ξιν μελχισεδέκ. Κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ
ire ſue reges. Iudicabit in nationib⁹: īplebit
ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς. Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει
ruinas: cōquaſſabit capita in terra multoꝝ. De tor-
πτώματα, συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν. Ἐκ χει-
rente in via bibet: ꝓpterea exaltabit caput.
μάρρου ἐν ὁδῷ πίεται, διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλήν.
Alleluia. 110.
Ἀλληλούϊα. ρἰ.

COnfitebor tibi dn̄e in toto corde meo: in cōſi- S.9. Infra. 137.
Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βου-
lio iuſtoꝝ ⁊ cōgregatione. Magna opa dn̄i: exqſi-
λῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ. Μεγάλα τὰ ἔργα κυρίου, ἐξεζητη-
ta in oēs volūtates eius. Cōfeſſio ⁊ ma
μένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ. Ἐξομολόγησις καὶ με-
gnificētia opus eius: ⁊ iuſtitia eius manet
γαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει
in ſeculū ſeculi. Memoriā fecit mirabiliū ſuo
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μνείαν ἐποιήσατο τῶν θαυμασίων αὐ-
rū. Miſericors ⁊ miſerator dn̄s: eſcā dedit timēti-
τοῦ. Ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ κύριος, τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβου-
bus ſe. Memor erit in ſeculū teſtamēti ſui: v̄tutē
μένοις αὐτόν. Μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ, ἰσχὺν ἔρ-
operū ſuoꝝ annūciauit pplo ſuo. Vt det illis heredi-
γων αὐτοῦ ἀνήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ. Τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονο-
tatē gentiū: opa manuū eius: veritas ⁊ iudiciū. Fidelia oīa
μίαν ἐθνῶν, ἔργα χειρῶν αὐτοῦ, ἀλήθεια καὶ κρίσις. Πισταὶ πᾶ-
mādata eius: cōfirmata in ſeculū ſeculi: fa- Job.28 d.
σαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ, ἐστηριγμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πε- Pro.1 a.7.9.
cta in veritate ⁊ eq̄tate. Redēptionē miſit
ποιημέναι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι. Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ b.
pplo ſuo. Mādauit in eternū teſtamētū ſuū: ſctm̄ ⁊
λαῷ αὐτοῦ. Ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ, ἅγιον καὶ
terribile nomē eius. initiū ſapiētie timor dn̄i: intellect⁹
φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἀρχὴ σοφίας φόβος κυρίου, σύνεσις
aūt bon⁹ oībus faciētib⁹ eū. Laudatio eius
δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν. Ἡ αἴνεσις αὐτοῦ
manet in ſeculū ſeculi. Alleluia. 111.
μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀλληλούϊα. ρια.

BEatus vir q̄ timet dn̄m: in mādatis
Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς
eius volet nimis. Potēs in terra erit ſemen eius:
αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ,
gñatio rectoꝝ bn̄dicet. Gloria ⁊ diuitie in domo ei⁹: Infra. 137.
γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται. Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ
et iuſtitia eius manet in ſeculū ſeculi. Exortū eſt
καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἐξανέτειλεν
in tenebris lumē rectis: miſericors ⁊ miſerator ⁊ iuſtus:
ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος

© Biblioteca Nacional de España

Iocūdus vir q̄ miſeret̄ ⁊ cōmodat: diſponet ſer-
Χρηςὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτείρων καὶ κιχρῶν, οἰκονομήσει τοὺς λό-
mones ſuos in iudicio: q̄r in eternū nō cōmouebit̄.
γους αὐτοῦ ἐν κρίσει, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται.
In mēoria eterna erit iuſtus: ab auditiōe mala
Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσαι δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονη-
nō timebit. Paratū cor eius ſpare in
ρᾶς οὐ φοβηθήσεται. Ετοίμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ
dn̄o: cōfirmatū ē cor eius: nō timebit donec
κύριον, ἐςήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ, οὐ μὴ φοβηθῇ ἕως οὗ
deſpiciat in inimicos ſuos. Diſperſit dedit
.Cor. 9.c. ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. Εσκόρπισεν ἔδωκε τοῖς
paupibus: iuſtitia eius manet in ſeculū ſecu
πένησιν, ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶ-
li. Cornu eius exaltabit̄ in gloria. Peccator
νος. Τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ. Αμαρτωλὸς
videbit ⁊ iraſcet̄: dētibus ſuis fremet ⁊
ὄψεται καὶ ὀργισθήσεται, τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ βρύξει καὶ
tabeſcet. Deſideriū pctōris peribit.
τακήσεται. Επιθυμία ἁμαρτωλοῦ ἀπολεῖται.

Alleluia. 112.
Αλληλούϊα. ρ ιβʹ.

Laudate pueri dn̄m: laudate nomē dn̄i. Sit
Intra. 154. Job.1. d. Αἰνεῖτε παῖδες κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου. Εἴη
nomē dn̄i benedictū ex hoc nūc ⁊ vſq̄ in ſe-
τὸ ὄνομα κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰ-
culū: Ab ortu ſolis vſq̄ ad occaſum: laudabile no
ῶνος. Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ ὄνο
men dn̄i. Excelſus ſup̄ oēs gētes dn̄s: ſup̄
μα κυρίου. Υψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ κύριος, ἐπὶ
celos gloria eius. Quis ſic dn̄s de⁹ nr̄:
τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ. Τίς ὡς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν,
q̄ in altis hitat ⁊ hūilia reſpicit: In ce-
ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν; Εν τῷ οὐ
lo ⁊ in terra: ſuſcitās a terra inopē: ⁊ de
.Re. .b. ρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχόν, καὶ ἀπὸ
ſtercore erigēs pauperē. Ut collocet eū cū p̄rin
κοπρίας ἀνυψῶν πένητα. Τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρ-
cipibus: cū p̄ncipib⁹ ppl̄i ſui. Qui hitare facit ſte
χόντων, μετὰ ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ. Ὁ κατοικίζων ςεῖ-
rilē in domo: matrē ſup̄ filios letantē.
ραν ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραινομένην.

Alleluia. 113.
Αλληλούϊα. ρ ιγʹ.

In exitu iſrael de egypto: dom⁹ iacob de ppl̄o
Exo. 15.a. Ἐν ἐξόδῳ ἰσραὴλ ἐξ αἰγύπτου, οἴκου ἰακὼβ ἐκ λαοῦ
barbaro: Facta ē iudea ſctificatio eius: iſrael po-
βαρβάρου, Ἐγενήθη ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ, ἰσραὴλ ἐξου
teſtas eius. Mare vidit ⁊ fugit: iordanis cō-
σία αὐτοῦ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ ἰορδάνης ἐ-
uerſus eſt retrorſum. Mōtes exultauerūt vt arietes: ⁊
ςράφη εἰς τὰ ὀπίσω. Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοί, καὶ οἱ
colles ſic̄ agni ouiū. Quid tibi ē mare q̄ fugi
βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων. Τί σοί ἐςι θάλασσα ὅτι ἔφυ
ſti: ⁊ tu iordanis q̄r cōuerſus es retrorſum: Mōtes
γες; καὶ σὺ ἰορδάνη ὅτι ἐςράφης εἰς τὰ ὀπίσω; Τὰ ὄρη
q̄d exultaſtis ſicut arietes: ⁊ colles ſic̄ agni ouiū:
ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ κριοί, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβά
A facie dn̄i mota eſt terra: a fa-
των; Ἀπὸ προσώπου κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προ
cie dei iacob. Qui cōuertit petrā
σώπου τοῦ θεοῦ ἰακώβ. Τοῦ ςρέψαντος τὴν πέτραν
in ſtagna aquarū: ⁊ rupē in fontes aqua
εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδά
rum. Non nobis dn̄e nō nob̄: ſed noī tuo
των. Μὴ ἡμῖν κύριε μὴ ἡμῖν, ἀλλ' ἢ τῷ ὀνόματί σου
da gloriā. Sup̄ mīa tua ⁊ veritate tua:
Infra. 137. δὸς δόξαν. Ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου,
nequādo dicāt gētes: vbi eſt deus eoꝝ:
μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη, ποῦ ἐςιν ὁ θεὸς αὐτῶν;
Deus aūt nr̄
Ὁ δὲ θεὸς ἡμῶν

Bonus vir clemēs & fe-
nerans: diſpēſabit ver-
ba ſua in iudicio. Quia
in eternū nō cōmoue-
bitur: in memoria ſepi
terna erit iuſtus. Ab au
ditu malo nō timebit:
paratum cor eius con-
fidens in dn̄o. Firmatū
cor ei⁹ nō timebit: do
nec aſpiciat in hoſtibus
ſuis. Diſpſit dedit
paupibus iuſtitia eius
permanet in eternum:
cornu eius exaltabitur
in gloria. Impius vide
bit & iraſcetur dētibus
ſuis frendet & tabeſcet:
deſiderium impiorum
peribit. Aleluia. 113.

Laudate ſerui domi
num:
laudate nomen domi-
ni. Sit nomen
dn̄i bn̄dictum a mo-
do & vſq̄ in eternum.
Ab ortu ſolis vſq̄ ad
occaſum eius laudabi-
le nomē domini. Excel
ſus ſup̄ oēs gētes dn̄s:
ſuper celos gloria eius.
Quis vt dominus
deus noſter: q in excel-
ſis habitans
humilia reſpicit in ce-
lo
& in terra? Suſcitās de
puluere inopē: de ſter-
coribus eleuabit paupe
rem. Vt ſedere faciat eū
cū pricipibus: cū prin
cipibus ppl̄i ſui. Qui
collocat ſterilē ī domo
matrē filiorū letantē.
Aleluia. 114.

Cum egrederetur iſ
rael de egypto: do
mus iacob de populo
barbaro. Factus eſt iu-
das in ſctificatiōe eius:
iſrl̄ poteſtas eius. Ma
re vidit & fugit: iorda-
nis cōuerſus eſt retror-
ſum. Mōtes ſubſilierūt
vt arietes: colles q̄ſi filii
gregis. Quid eſt tibi
mare q̄ fugiſti: iordāiſ
quia cōuerſus es retror
ſū? Montes ſubſaltaſtis
vt arietes: colles q̄ſi fi
lii gregis. A facie dn̄i
cōtremiſcit terra: a fa-
cie dei iacob. Qui con
uertit petrā in paludes
aquarum: ſilicē in fon
tes aquarum. 115.

Non nobis dn̄e nō
nobis: ſed noī tuo
da gloriā pp̄ miam tuā
& veritatē tuam. Ne
dicāt gētes vbi eſt de-
us eorū? Deus āt noſter

טוב איש חונן ומלוה יכלכל דבריו
במשפט: כי לעולם לא ימוט
לזכר עולם יהיה צדיק: משמועה
רעה לא יירא נכון לבו בטוח
ביהוה: סמוך לבו לא יירא עד
אשר יראה בצריו: פזר נתן
לאביונים צדקתו עומדת לעד
קרנו תרום בכבוד: רשע יראה
וכעס שניו יחרק ונמס תאות
רשעים תאבד: cxiii.
הללויה הללו עבדי יהוה
הללו את שם יהוה: יהי שם
יהוה מבורך מעתה ועד עולם:
ממזרח שמש עד מבואו מהלל
שם יהוה: רם על כל גוים יהוה
על השמים כבודו: מי כיהוה
אלהינו המגביהי לשבת:
המשפילי לראות בשמים
ובארץ: מקימי מעפר דל מאשפת
ירים אביון: להושיבי עם נדיבים
עם נדיבי עמו: מושיבי עקרת
הבית אם הבנים שמחה הללויה:
cxiiii. בצאת ישראל ממצרים
בית יעקב מעם לעז: היתה יהודה
לקדשו ישראל ממשלותיו: הים
ראה וינס הירדן יסב לאחור: ההרים
רקדו כאילים גבעות כבני צאן:
מה לך הים כי תנוס הירדן תסב
לאחור: ההרים תרקדו כאילים
גבעות כבני צאן: מלפני אדון
חולי ארץ מלפני אלוה יעקב:
ההפכי הצור אגם מים חלמיש
למעינו מים: cxv. לא לנו יהוה
לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך
על אמתך: למה יאמרו הגוים
איה נא אלהיהם: ואלהינו

לוה כלכל
שפט עלם
מוט שמע
רוע ירא
כון בטח
סמך
ראה צור
אבה
רום כבד
ראה חרק
מסס אוה
אבד
היה
ברך עלם
זרח בוא
הלל רום
כבד
גבה ישב
שפל ראה
קום רום
אבה ישב
נדב
בנה
יצא
היה
משל
נוס סבב
אחר איל
צאן
רקד
פנה אדן
עין
נתן כבד
אמר

© Biblioteca Nacional de España

בַשָּׁמָיִם כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה׃
עֲצַבֵּיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי   עָשָׂה
אָדָם׃ פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ   דָּבַר
עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ׃ אָזְנַיִם   רָאָה
לָהֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ אַף לָהֶם וְלֹא   שָׁמַע
יְרִיחוּן׃ יְדֵיהֶם וְלֹא יְמִישׁוּן   רִיחַ מוּשׁ
רַגְלֵיהֶם וְלֹא יְהַלֵּכוּ לֹא יֶהְגּוּ   הָלַךְ הָגָה
בִּגְרוֹנָם׃ כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם   הָיָה עָשָׂה
כֹּל אֲשֶׁר בֹּטֵחַ בָּהֶם׃ יִשְׂרָאֵל
בְּטַח בַּיהוָה עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃
בֵּית אַהֲרֹן בִּטְחוּ בַיהוָה עֶזְרָם
וּמָגִנָּם הוּא׃ יִרְאֵי יְהוָה בִּטְחוּ
בַיהוָה עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃ יְהוָה
זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל   בָּרַךְ
יְבָרֵךְ אֶת בֵּית אַהֲרֹן׃ יְבָרֵךְ יִרְאֵי
יְהוָה הַקְּטַנִּים עִם הַגְּדֹלִים׃ יֹסֵף
יְהוָה עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם׃
בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם   בָּרַךְ
וָאָרֶץ׃ הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיהוָה
וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם׃ לֹא
הַמֵּתִים יְהַלְלוּ יָהּ וְלֹא כָּל יֹרְדֵי   מוּת הָלַל
דוּמָה׃ וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃   צָלַם

cxvi. אָהַבְתִּי כִּי יִשְׁמַע   שָׁמַע
יְהוָה אֶת קוֹלִי תַּחֲנוּנָי׃ כִּי   חָנַן
הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבְיָמַי אֶקְרָא׃   נָטָה יוֹם
אֲפָפוּנִי חֶבְלֵי מָוֶת וּמְצָרֵי   קָרָא צוּר
שְׁאוֹל מְצָאוּנִי צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא׃   שָׁאַל צוּר
וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא אָנָּה יְהוָה   יָגָה מָצָא
מַלְּטָה נַפְשִׁי׃ חַנּוּן יְהוָה וְצַדִּיק   חָנַן צָדַק
וֵאלֹהֵינוּ מְרַחֵם׃ שֹׁמֵר פְּתָאיִם   רָחַם פָּתָה
יְהוָה דַּלֹּתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ׃ שׁוּבִי   דָּלַל יָשַׁע
נַפְשִׁי לִמְנוּחָיְכִי כִּי יְהוָה   נוּחַ
גָּמַל עָלָיְכִי׃ כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי
מִמָּוֶת אֶת עֵינִי מִן דִּמְעָה אֶת
רַגְלִי מִדֶּחִי׃ אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה   דָּחָה הָלַךְ
פָּנָה

in celo: vniuerſa q̄ vo-
luit fecit. ∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞
Idola gentiū argentū
& aurū: opus manuū
hoīm. Os habent &
non loquentur: ∞∞∞∞∞∞∞
oculos habent & non
videbunt. Aures ∞∞∞∞
hn̄t & nō audiēt: naſū
habent & non ∞∞∞∞∞∞∞
odorabunt. Manus ha
bent & non palpabūt:
pedes habent & nō am
bulabunt: & non ſona-
būt in gutture ſuo. Si-
miles illis fiāt qui faci-
unt ea: & oēs qui confi
dūt in eis. Iſrael confi-
dit ī dn̄o: auxiliator eo
rū & protector eorū ip
ſe. Domus aaron cōfi-
dit in domino: auxilia-
tor eorū & ꝓtector eo-
rū ipſe. Timētes dn̄m
cōfidūt in dn̄o: auxili
ator eorū & protector
eorū ipſe. Dn̄s recor-
datus nr̄i bn̄dicet: bn̄dí
cet domui iſrael: bn̄di-
cet domui aaron. Bn̄-
dicet timētibus dn̄m ꝑ
uis cū magnis. Addat
dn̄s ſuꝑ vos: ſuꝑ vos
& ſuper filios veſtros.
Benedicti vos a domi-
no: qui fecit celos ∞∞∞
& terrā. Celū celorum
domino: ∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞
terram autem dedit fi-
liis hominum. Non ∞∞∞
mortui laudabunt do-
minum: nec omnes qui
deſcēdūt in ſilentium.
Sed nos benedicemus
domino: a modo &
vſqꝫ in eternum.
Alcluia. 116.
Dilexi qm̄ exaudiet
dn̄s vocē depreca
tiōis mee. Inclinauit eī
aurē ſuā mihi: & ī die-
bus meis inuocabo. ∞∞∞
Circūdederūt me fūes
mortis: & munitiones
īferni īuenerūt me: an
guſtiā & dolorē reperi.
Et nomen dn̄i inuoca
bo: obſecro domine ∞
libera aīam meā. Cle-
mens dominus & iuſt⁹:
& deus nr̄ miſericors.
Cuſtodit paruulos ∞∞∞
dominus: attenuatus
ſum & me ſaluabit. Re
uertere aīa mea in requi
em tuam: quia domin⁹
reddidit tibi. Quia e-
ruit animam meam ∞∞∞∞
de morte: oculos meoſ
a lachrymis: pedes me
os ab offenſa. Deam-
bulabo coram domino

in celo ꝛ in terra: oīa q̄cūqꝫ voluit fecit.
ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησε.
Simulacra gētiū: argentū ꝛ aurū: oꝑa manuū
Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν, ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν
hoim: Os habēt: ꝛ nō loq̄ntur. oculos
ἀνθρώπων, Στόμα ἔχουσι, καὶ οὐ λαλήσουσιν. ὀφθαλ-
habēt: ꝛ nō videbūt. Aures hn̄t: ꝛ nō
μοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄψονται. Ὦτα ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀ
audiēt. nares hn̄t: ꝛ nō odorabūt. Ma
κούσονται. ῥῖνας ἔχουσι, καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται. Χεῖ
nus hn̄t: ꝛ nō palpabūt. pedes hn̄t: ꝛ nō
ρας ἔχουσι, καὶ οὐ ψηλαφήσουσι. πόδας ἔχουσι, καὶ οὐ
ambulabūt: nō ſonabūt in gutture ſuo.
περιπατήσουσιν, οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν.
Siles illis fiāt q̄ faciūt ea: ꝛ oēs
Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτά, καὶ πάντες
q̄ cōfidūt in eis. Domus iſrael ſperauit in
οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς. Οἶκος ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ Infra. 134.
dn̄o: adiutoꝛ ꝛ ꝓtectoꝛ eoꝝ eſt. Domus aarō
κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν. Οἶκος ἀαρὼν
ſperauit in dn̄o: adiutoꝛ ꝛ ꝓtectoꝛ eoꝝ eſt.
ἤλπισεν ἐπὶ κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν.
Qui timēt dn̄m ſperauerūt in dn̄o: adiutoꝛ ꝛ
Οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον ἤλπισαν ἐπὶ κύριον, βοηθὸς καὶ
ꝓtectoꝛ eoꝝ eſt. Dn̄s memoꝛ exiſtēs nr̄i bn̄dixit
ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν. Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν εὐλόγησεν
nobis: bn̄dixit domui iſrael: bn̄dixit domui aaron.
ἡμᾶς, εὐλόγησε τὸν οἶκον ἰσραήλ, εὐλόγησε τὸν οἶκον ἀαρών.
Bn̄dixit timētibus dn̄m: puſillis cū
Εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν κύριον, τοὺς μικροὺς μετὰ
magnis. Adijciat dn̄s ſuꝑ vos: ſuꝑ vos ꝛ ſuꝑ
τῶν μεγάλων. Προσθείη κύριος ἐφ' ὑμᾶς, ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ
filios vr̄os. Bn̄dicti vos a dn̄o: q̄ fecit
τοὺς υἱοὺς ὑμῶν. Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι
celū ꝛ terrā. Celū celi do-
τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ κυ
mino: terrā aūt dedit filijs hoim. Nō
ρίῳ, τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Οὐχ
mortui laudabūt te dn̄e: neqꝫ oēs q̄ deſcendūt
οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε κύριε, οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνον-
in īfernū: Sed nos q̄ viuim⁹ bn̄dicemus dn̄o
τες εἰς ᾅδου, Ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσομεν τὸν κύριον,
ex hoc nūc ꝛ vſqꝫ in ſeculū.
ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.
Alleluia. 114.
Ἀλληλούϊα. ριδ΄.
Dilexi: q̄m exaudiet dn̄s vocē
Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται κύριος τῆς φωνῆς τῆς
orationis mee. Quia īclinauit aurē ſuā mihi: ꝛ in
δεήσεώς μου. Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς
dieb⁹ meis inuocabo. Circūdederūt me doloꝛes moꝛ- ſ.17.
ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι. Περιέσχον με ὠδῖνες θανά-
tis: pericula īferni īuenerūt me. Tribulationē ꝛ doloꝛē in-
του, κίνδυνοι ᾅδου εὕροσάν με. Θλῖψιν καὶ ὀδύνην εὗ-
ueni: ꝛ nomē dn̄i inuocaui: o dn̄e libe
ρον, καὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἐπεκαλεσάμην, ὦ κύριε ῥῦ-
ra aīam meā. Miſericoꝛs dn̄s ꝛ iuſtus:
σαι τὴν ψυχήν μου. Ἐλεήμων ὁ κύριος καὶ δίκαιος,
et de⁹ nr̄ miſeretꝛ: cuſtodiēs ꝑuulos dn̄s:
καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ, φυλάσσων τὰ νήπια ὁ κύριος,
hūiliatus ſum ꝛ liberauit me. Cōuertere aīa mea
ἐταπεινώθην καὶ ἔσωσέ με. Ἐπίστρεψον ψυχή μου
in requiē tuā: qꝛ dn̄s bn̄fecit tibi.
εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, ὅτι κύριος εὐηργέτησέ σε.
Quia eripuit aīam meā de moꝛte: ocu-
Ὅτι ἐξείλετο τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφ-
los meos a lachꝛymis: ꝛ pedes meos
θαλμούς μου ἀπὸ δακρύων, καὶ τοὺς πόδας μου
a lapſu. Placebo in cōſpectu dn̄i
ἀπὸ ὀλισθήματος. Εὐαρεστήσω ἐνώπιον κυρίου ∞∞∞∞∞∞

in regione viuẽtiũ. Allelula. 115.
ἐν χώρᾳ ζώντων. Αλληλούϊα. ριέ.
1.Co. 4.c. Credidi ppꝛ qđ locutꝰ ſũ: ego aũt hũiliatus ſuʒ ni=
Επίστευσα διὸ ἐλάλησα, ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφό=
mis. Ego ãt dixi in exceſſu meo:oĩs hõ mẽ=
δρα. Εγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, πᾶς ἄνθρωπος ψεύ
ro.3.a. dax. Quid retribuã dño pro oibus q̃ retribuit
στης. Τί ἀνταποδώσω τῷ κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέ
mihi: Calicẽ ſalutaris accipiã: τ nomẽ do
δωκέ μοι; Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα κυ
mini inuocabo. Vota mea dño reddã:
ρίου ἐπικαλέσομαι. Τὰς εὐχάς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω,
corã oĩ pplo eius. Precioſa incõſpectu
ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Τίμιος ἐναντίον κυ
dñi mors ſctõꝝ eius. O dñe ego ſeruus
ρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ. Ω κύριε ἐγὼ δοῦλος
tuꝰ: ego ſeruus tuꝰ: τ filius ancille tue: dirupi=
Sap.9.a σός, ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου, διέῤῥη=
ſti vincula mea. Tibi ſacrificabo hoſtiã laudis: τ in
ξας τοὺς δεσμούς μου. Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐν
noĩe dñi inuocabo. Vota mea dño
ὀνόματι κυρίου ἐπικαλέσομαι. Τὰς εὐχάς μου τῷ κυρίῳ
reddã: in cõſpectu oĩs ppli eius. In atrijs
ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Εν αὐλαῖς
domꝰ dñi in medio tui hieruſalẽ.
οἴκου κυρίου ἐν μέσῳ σου ἱερουσαλήμ.

Alleluia. 116.
Αλληλούϊα. ρις΄.

ro.15.c Laudate dñm oẽs gẽtes: laudate eũ
Αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν
oẽs ppli. Qm̃ cõfirmata eſt mia eius ſup nos: τ
πάντες οἱ λαοί. Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ
veritas dñi manet in eternũ.
ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Alleluia. 117.
Αλληλούϊα. ριζ΄.

s.104 Confitemini dño qm̃ bonus: qm̃ in ſeculũ
t.105. Εξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
t.106. mia eius. Dicat nũc domꝰ iſrael: qm̃ bonus: qm̃ in
Judith 13.c. ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπάτω δὴ οἶκος ἰσραήλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς
ſeculũ mia eius. Dicat nũc domꝰ aaron: qm̃
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπάτω δὴ οἶκος ἀαρών, ὅτι
bonꝰ: qm̃ in ſeculũ mia eius. Dicãt nũc
ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπάτωσαν δὴ
oẽs q̃ timẽt dñm: qm̃ bonus: qm̃ in ſeculũ
πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
mia eius. De tribulatõe inuocaui dñm: τ
τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εκ θλίψεως ἐπεκαλεσάμην τὸν κύριον, καὶ
Heb.13.a. exaudiuit me in latitudine. Dñs mihi adiutoꝛ: τ nõ ti=
ἐπήκουσέ μου εἰς πλατυσμόν. Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ φο
mebo qđ faciet mihi hõ. Dñs mihi adiutoꝛ:
βηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος. Κύριος ἐμοὶ βοηθός,
τ ego deſpiciã inimicos meos. Bonũ ẽ cõfidere in do=
κἀγὼ ἐπόψομαι τοὺς ἐχθρούς μου. Αγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ κύ
mino: q̃ cõfidere in hoĩe. Bonũ ẽ ſperare in
ριον, ἢ πεποιθέναι ἐπ᾽ ἄνθρωπον. Αγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ
dño: q̃ ſpare in p̃ncipibus. Oẽs gẽtes circuierũt
κύριον, ἢ ἐλπίζειν ἐπ᾽ ἄρχουσι. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν
me: τ noĩe dñi vltꝰ ſum in eos. Circũdan
με, καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. Κυκλώσαν=
tes circũdederũt me: τ noĩe dñi vltus ſum in
τες ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἠμυνάμην αὐ
eos. Circũdederũt me ſicͣ apes fauũ: τ exarſerũt
τούς. Εκύκλωσάν με ὡσεὶ μέλισσαι κηρίον, καὶ ἐξεκαύθη=
ſicͣ ignis in ſpinis: τ noĩe dñi vltꝰ ſuʒ in
σαν ὡς πῦρ ἐν ἀκάνθαις, καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἠμυνάμην
Exo.15.a. eos. Impulſus euerſus ſũ vt caderẽ: τ dñs ſu
αὐτούς. Ωσθεὶς ἀνετράπην τοῦ πεσεῖν, καὶ ὁ κύριος ἀν
Esaie.12.a. ſcepit me. Foꝛtitudo mea τ laus mea dñs: τ
τελάβετό μου. Ισχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ κύριος, καὶ
factus ẽ mihi in ſalutẽ. Vox exultationis
ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν. Φωνὴ ἀγαλλιάσεως

in terris viuorũ. Credidi propter quod locutus ſum: ego autẽ afflictus ſum nimis. Ego dixi in ſtupore meo: oĩs homo mẽdacium. Quid reddã dño: p oĩbus que retribuit mihi. Calicẽ ſalutaris accipiã: & in nomine dñi inuocabo. Vota mea domino reddam nũc corã oĩ populo eius. Glorioſa ĩ cõſpectu dñi mors ſctõrũ eius. Obſecro domine quia ego ſeruus tuus: ego ſeruus tuus filius ancille tue: diſſoluiſti vincula mea. Tibi immolabo hoſtiã laudis: & in noĩe dñi ĩuocabo. Vota mea dño reddã nunc in conſpectu oĩs populi eius. In atriis domus domini: in medio tui ieruſalem. Aleluia. 117.

Laudate dominum omnes gentes: collaudate eũ vniuerſi populi. Quia confortata eſt ſup nos mĩa eius: & veritas domini in eternũ. Aleluia. 118.

Confitemini dño qm̃ bonus: qm̃ ĩ eternũ mĩa eius. Dicat nunc iſrael: quoniam in eternũ mĩa eiꝰ. Dicat nunc domus aaron: qm̃ in eternum mĩa eius. Dicant nunc qui timẽt dñm: qm̃ in eternũ mĩa eius. De tribulatiõe ĩuocaui dñm: exaudiuit me in latitudine dñs. Dñs mecum nõ timebo quid faciat mihi hõ. Dñs mihi auxiliator: & ego deſpiciã odientes me. Melius eſt ſperare in dño: quã ſperare ĩ homine. Melius eſt ſpare in dño: quã ſpare ĩ principibus. Omnes gẽtes circũdederũt me in noĩe domini quia vltus ſum eas. Circũdederũt me & obſederunt me: ĩ noĩe dñi quia vltus ſũ eas. Circũdederũt me q̃ſi apes: extĩcte ſunt q̃ſi ignis ſpinarũ: in noĩe dñi quia vltus ſũ eas. Impulſus ĩpellebar vt caderẽ: & dñs ſuſtentauit me. Fortitudo mea & laudatio dñs: & factus ẽ mihi ad ſalutẽ.

בארצות החיים׃ האמנתי כי | אמן
אדבר אני עניתי מאד׃ אני | דבר ענה
אמרתי בחפזי כל האדם כזב׃
מה אשיב ליהוה כל תגמולוהי | שוב גמל
עלי׃ כוס ישועות אשא ובשם | ישע נשא
יהוה אקרא׃ נדרי ליהוה אשלם | קרא שלם
נגדה נא לכל עמו׃ יקר בעיני
יהוה המותה לחסידיו׃ אנה יהוה | חסד
כי אני עבדך אני עבדך בן
אמתך פתחת למוסרי׃ לך אזבח | אמה אסר
זבח תודה ובשם יהוה אקרא׃ | זבח ידה
נדרי ליהוה אשלם נגדה נא
לכל עמו׃ בחצרות בית יהוה
בתוככי ירושלם הללויה׃
הללו את יהוה כל cxvii.
גוים שבחוהו כל האמים׃ כי
גבר עלינו חסדו ואמת יהוה
לעולם הללויה׃ cxviii. | עלם
הודו ליהוה כי טוב כי לעולם | ידה
חסדו׃ יאמר נא ישראל כי | אמר
לעולם חסדו׃ יאמרו נא בית
אהרן כי לעולם חסדו׃ יאמרו נא
יראי יהוה כי לעולם חסדו׃ מן
המצר קראתי יה ענני במרחב יה׃ | צור ענה
יהוה לי לא אירא מה יעשה | רחב ירא
לי אדם׃ יהוה לי בעזרי ואני
אראה בשנאי׃ טוב לחסות | ראה חסה
ביהוה מבטח באדם׃ טוב לחסות
ביהוה מבטח בנדיבים׃ כל | נדב
גוים סבבוני בשם יהוה כי
אמילם׃ סבוני גם סבבוני בשם | מול סבב
יהוה כי אמילם׃ סבוני כדבורים | דבר
דעכו כאש קוצים בשם יהוה כי
אמילם׃ דחה דחיתני לנפל
ויהוה עזרני׃ עזי וזמרת יה | עזז היה
ויהי לי לישועה׃ קול רנה | ישע רנן

© Biblioteca Nacional de España

וישועה באהלי צדיקים ימין — צדק ימן
יהוה עשה חיל: ימין יהוה רוממה
ימין יהוה עשה חיל: לא אמות — מות
כי אחיה ואספר מעשי יה: יסר — חיה ספר
יסרני יה ולמות לא נתנני: פתחו — עשה
לי שערי צדק אבא בם אודה — בוא ידה
יה: זה השער ליהוה צדיקים
יבאו בו: אודך כי עניתני ותהי — בוא ענה
לי לישועה: אבן מאסו הבונים — היה ישע
היתה לראש פנה: מאת יהוה — בנה היה
היתה זאת היא נפלאת בעינינו: — פלא
זה היום עשה יהוה נגילה — גול
ונשמחה בו: אנא יהוה הושיעה — שמח ישע
נא אנא יהוה הצליחה נא: ברוך — צלח
הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית — בוא
יהוה: אל יהוה ויאר לנו אסרו — אור
חג בעבתים עד קרנות המזבח: אלי — זבח
אתה ואודך אלהי ארוממך: — ידה רמם
הודו ליהוה כי טוב כי לעולם — עלם
חסדו: cxix. אשרי
תמימי דרך ההולכים בתורת — תמם הלך
יהוה: אשרי נצרי עדתיו בכל — ירה עוד
לב ידרשוהו: אף לא פעלו — דרש
עולה בדרכיו הלכו: אתה צויתה — צוה
פקדיך לשמר מאד: אחלי
יכנו דרכי לשמר חקיך: אז לא — כון
אבוש בהביטי אל כל מצותיך: — בוש נבט
אודך בישר לבב בלמדי משפטי — צוה ידה
צדקך: את חקיך אשמר אל — שפט שמר
תעזבני עד מאד: — עזב
במה יזכה נער את ארחו לשמר — זכה
כדברך: בכל לבי דרשתיך
אל תשגני ממצותיך: בלבי — שגה
צפנתי אמרתך למען לא
אחטא לך: ברוך אתה יהוה — חטא ברך
למדני חקיך: בשפתי ספרתי — שפה

Vox laudis & ſalutis ī tabernaculis iuſtorum: dextera dñi fecit fortitudinē. Dextera dñi excelſa: dextera dñi fecit virtutem. Nō moriar ſed viuā: & narrabo opa domini. Corripiens corripuit me dñs: & morti nō tradidit me. Apite mihi portas iuſtitie: igreſſus in eas cōfitebor dño. Hec porta dño: iuſti ꝑitrabūt in eam. Cōfitebor tibi qm̄ exaudiſti me: & fctūs es mihi ad ſalutē. Lapis quē reꝓbauerūt edificātes: factus eſt in caput anguli. A dño factū eſt iſtud: hoc eſt mirabile ī oculis nr̄is. Hec dies quam ꝑfecit dñs: exultemus & letemur ī ea. O obſecro domine ſalua obſecro: obſecro dñe ꝓſperare obſecro. Bñdictus qui venit in noie dñi: bñdiximus vobis de domo dñi. Deus dñs & appuit nobis: freqntate ſolēnitatē in frōdoſis vſq; ad cornua altaris. Deus meus es tu & cōfitebor tibi: deus meꝰ exaltabo te. Cōfitemini dño qm̄ bōus: qm̄ ī eternū mia eius.

Aleph. 119.

Beati imaculati vie: qui ābulant in lege dñi. Beati qui cuſtodiunt teſtimōia eius: ī toto corde requirunt eū. Nec enim qui opantur iniquitatē in viis eius ambulauerunt. Tu mādaſti ꝑcepta tua cuſtodiri nimis. Vtinam dirigātur vie mee: ad cuſtodiēda ꝑcepta tua. Tūc nō confundar: cū reſpexero ad oīa mandata tua. Cōfitebor tibi in directiōe cordis: cū didicero iudicia iuſtitie tue. Precepta tua cuſtodiam: ne dereliņqs me vſq; nimis.

Beth.

In quo corriget iuuenis ſemitam ſuā: cū cuſtodierit verba tua. In toto corde meo exquiſiui te: ne errarē me facias a mandatis tuis. In corde meo abſcōdi eloquia tua: vt non peccem tibi. Benedictus tu domine: docce me precepta tua. In labiis meis narraui:

et ſalutis in tabnaculis iuſtoꝝ. Dextera dñi fecit vir
καὶ σωτηρίας ἐν σκηναῖς δικαίων. Δεξιὰ κυρίου ἐποίησε δύ
tutē: dextera dñi exaltauit me. Dextera dñi fecit virtu
ναμιν, δεξιὰ κυρίου ὕψωσέ με. Δεξιὰ κυρίου ἐποίησε δύνα
tē: nō moriar: ſʒ viuā: ⁊ narrabo
μιν, οὐκ ἀποθανοῦμαι, ἀλλὰ ζήσομαι, καὶ διηγήσομαι τὰ
opa dñi. Caſtigās caſtigauit me dñs: ⁊ mor
ἔργα κυρίου. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ κύριος, καὶ τῷ θα
ti nō tradidit me. Aperite mihi portas iuſtitie:
νάτῳ οὐ παρέδωκέ με. Ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύ
ingreſſus in eas cōfitebor dño. Hec
νης, εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς ἐξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ. Αὕτη
porta dñi: iuſti intrabūt in eā. Cōfi
ἡ πύλη τοῦ κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ. Ἐξομο
tebor tibi qm̄ exaudiſti me: ⁊ factꝰ ē mihi in ſalu
λογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτη
tem. Lapidē quē reprobauerūt edificātes: hic — Math. 21.d.
ρίαν. Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος
factus ē in caput anguli. A dño factū eſt iſtud:
ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας. Παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη,
et eſt mirabile in oculis nr̄is. Hec dies ꝙ fe
καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐ
cit dñs: exultemus ⁊ letemur in ea.
ποίησεν ὁ κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.
O dñe ſaluū me faciā: o dñe bñ proſpare iā. Bñdictus
Ὦ κύριε σῶσον δή, ὦ κύριε εὐόδωσον δή. Εὐλογημένος — Math. 21.d.
q venit in noie dñi. Bñdiximus vobis de domo
ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου. Εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου
dñi. Deus dñs ⁊ illuxit nobis. Cōſtituite diē ſo
κυρίου. Θεὸς κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Συστήσασθε ἑορ
lēnē in cōdenſis: vſq; ad cornua altaris.
τὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν, ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.
Deus meꝰ es tu ⁊ cōfitebor tibi: deus meꝰ es tu ⁊
Θεός μου εἶ σὺ καὶ ἐξομολογήσομαί σοι, θεός μου εἶ σὺ καὶ
exaltabo te. Cōfitebor tibi: qm̄ exaudiſti me: ⁊ fa
ὑψώσω σε. Ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγέ
ctus es mihi in ſalutē. Cōfitemini dño: qm̄ bonus:
νου μοι εἰς σωτηρίαν. Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
qm̄ in ſeculū mia eius.
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Alleluia. 118.

Ἀλληλούϊα. ριη.

Beati imaculati in via: q̄ ambulāt in lege dñi.
Μακάριοι ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ κυρίου.
Beati q̄ ſcrutātur teſtimonia eius: in toto corde ex
Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκ
qrent eū. Nō eni q̄ operātur iniq̄tatē: in
ζητήσουσιν αὐτόν. Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ἐν ταῖς
viis eius ambulauerūt. Tu mādaſti mādata tua cu
ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν. Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου τοῦ φυ
ſtodiri nimis. Utinā dirigātur vie mee
λάξασθαι σφόδρα. Ὄφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου τοῦ
ad cuſtodiēdas iuſtificatiōes tuas. Tūc nō cōfundar: cū
φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου. Τότε οὐ μὴ αἰσχυνθῶ, ἐν τῷ
ꝓſpexero in oibus mādatis tuis. Cōfitebor
με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου. Ἐξομολογήσο
tibi in directiōe cordis: in eo ꝙ didici iudi
μαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας, ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρί
cia iuſtitie tue. Juſtificatiōes tuas cuſtodiā: nō
ματα τῆς δικαιοσύνης σου. Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μή
me derelinq̄s vſq; q̄q;. Jn q̄ corriget
με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα. Ἐν τίνι κατορθώσει
adoleſcētior viā ſuā? in cuſtodiēdo ſermōes tuos.
νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου.
Jn toto corde meo exq̄ſiui te: ne repellas me a māda
Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε, μὴ ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντο
tis tuis. Jn corde meo abſcōdi eloquia tua: vt nō
λῶν σου. Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγιά σου, ὅπως ἂν μὴ
peccē tibi. Bñdictus es dñe: doce me iuſtifica
ἁμάρτω σοι. Εὐλογητὸς εἶ κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώμα
tiōes tuas. Jn labiis meis ꝓnuntiaui
τά σου. Ἐν τοῖς χείλεσί μου ἐξήγγειλα

oīa iudicia oris tui: in via teſti=
πάντα τὰ κρίματα τοῦ ϛόματός σου, ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρ
monioꝝ tuoꝝ delectat⁹ ſū: ſic̄ in oībus diuitijs. In mā
τυρίων σου ἐτέρφθην, ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ. Εν ταῖς ἐν
datis tuis exercebor: ꝛ cōſiderabo vias tuas. In
τολαῖς σου ἀδολεσχήσω, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδούς σου. Εν
iuſtificatiōib⁹ tuis meditabor: nō obliuiſcar ſer
τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λό
mones tuos. Retribue ſeruo tuo: viuifica me: ꝛ cu=
γων σου. Ανταπόδος τῷ δούλῳ σου, ζῆσόν με, καὶ φυ
ſtodiā ſmones tuos. Reuela oculos meos:
λάξω τοὺς λόγους σου. Αποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου,
et cōſiderabo mirabilia de lege tua. In
καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου. Πά=
cola ego ſum in terra: nō abſcōdas a me mā=
ροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ, μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντο
data tua. Cōcupiuit aīa mea deſiderare
λάς σου. Επεπόθησεν ἡ ψυχή μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ
iudicia tua in oī tp̄e. Increpaſti ſupbos:
κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ. Επετίμησας ὑπερηφάνοις,
maledicti q̄ declinant a mādatis tuis. Au=
ἐπικατάρατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. Πε
fer a me opprobriū ꝛ cōtemptū: q2 teſtimonia
ρίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά
tua exq̄ſiui. Et enī ſederūt p̄ncipes: ꝛ aduerſū
σου ἐξεζήτησα. Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐ=
me loq̄bant̄: ſeru⁹ aūt tuus exercebat̄ in iuſtifica
μοῦ κατελάλουν, ὁ δὲ δοῦλός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώ
tionib⁹ tuis. Et enī teſtimonia tua meditatio mea eſt. ꝛ
μασί σου. Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐςί, καὶ
cōſilia mea iuſtificatiōes tue. Adheſit
αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματά σου. Εκολλήθη τῷ
pauimēto aīa mea: viuifica me ſm̄ verbū tuū.
ἐδάφει ἡ ψυχή μου, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου. Τὰς
Uias meas enūtiaui ꝛ exaudiſti me: doce me iu
ὁδούς μου ἐξήγγειλα καὶ ἐπήκουσάς μου, δίδαξόν με τὰ δι
ſtificatiōes tuas. Uiā iuſtificationū tuaꝝ inſtrue me: ꝛ
καιώματά σου. Οδὸν δικαιωμάτων σου συνέτισόν με, καὶ
exercebor in mirabilib⁹ tuis. Dormitauit aīa mea
ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου. Ενύςαξεν ἡ ψυχή μου
pre tedio: cōfirma me in verbis tuis. Uiā
ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου. Οδὸν ἀ
iniq̄tatis amoue a me: ꝛ lege tua miſerere
δικίας ἀπόςησον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν
mei. Uiā veritatis elegi: iudicia tua nō
με. Οδὸν ἀληθείας ᾑρετισάμην, τὰ κρίματά σου οὐκ
ſum oblitus. Adheſi teſtimonijs tuis dn̄e: noli me
ἐπελαθόμην. Εκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου κύριε, μή με
cōfundere. Uiā mādatoꝝ tuoꝝ cucurri: cū dilata=
καταισχύνῃς. Οδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλά=
ſti cor meū. Legē pone mihi dn̄e
τυνας τὴν καρδίαν μου. Νομοθέτησόν με κύριε τὴν
viā iuſtificationū tuaꝝ: ꝛ exq̄ram eā ſemp̄.
ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαν
Da mihi intellectū: ꝛ ſcrutabor legē tuā: ꝛ
τός. Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου, καὶ
cuſtodiā illā in toto corde meo. Deduc me in
φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου. Οδήγησόν με ἐν τῇ
ſemitā mādatoꝝ tuoꝝ: q2 ipſam volui. Inclina
τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα. Κλῖνον τὴν
cor meū in teſtimonia tua: ꝛ nō in auaritiā.
καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξί
Auerte oculos meos ne videāt va=
αν. Απόςρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν μα
nitatē: in via tua viuifica me. Statue ſer=
ταιότητα, ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με. Στῆσον τῷ δού=
uo tuo eloquiū tuū in timore tuo. Amputa
λῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβον σου. Περίελε
opprobriū meū qđ ſuſpicat⁹ ſum: q2 iudicia
τὸν ὀνειδισμόν μου ὃν ὑπώπτευσα, ὅτι τὰ κρίματά
tua iocūda. Ecce cōcupiui mādata tua:
σου χρηςά. Ιδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου ꝏꝏꝏ

oīa iudicia oris tui. In via teſtimoniorū tuorū delectatus ſum: quaſi i oībus diuitiis. In preceptis tuis meditabor: & cōteplabor ſemitas tuas. In iuſtitiis tuis delectabor: nō obliuiſcar verba tua. Gimel.

Retribue ſeruo tuo: viuam & cuſtodiā verba tua. Reuela oculos meos: & videbo mirabilia de lege tua. Aduena ego ſum in terra: ne abſcōdas a me mādata tua. Deſiderauit ꝏ aīa mea deſiderare iudicia tua in omni ꝏꝏꝏ tempore. Increpaſti ſuperbos: maledicti ꝏ qui recedunt a mādatis tuis. Aufer a me ꝏꝏꝏ opprobriū & cōtēptū: qm̄ teſtimōia tua cuſtodiui. Et eī ſederunt pricipes aduerſū me loq̄bātur: ſeruus āt tuus meditabatur precepta tua. Sed & teſtimonia tua voluptas mea: quaſi viri amiciſſimi mei.

Deleth.

Adheſit pulueri aīa mea: viuifica me iuxta verbū tuū. Vias meas expoſui & exaudiſti me: doce me iuſtitiā tuā. Viā p̄ceptoꝝ tuoꝝ fac me itelligere: & loq̄r in mirabilibus tuis. Diſtillauit aīa mea pre ſtultitia: ſerua me iuxta eloquiū tuū. Viā mēdacii aufer a me: & legē tuam dōa mihi. Viā fidei elegi: iudicia tua p̄poſ͞bā. Adheſi teſtimōiis tuis dn̄e: ne cōfūdas me. Viā mādatorū tuorum currā: qm̄ dilataſti cor meum.

He.

Ostēde mihi dn̄e viā p̄ceptorū tuoꝝ: & cuſtodiā eā p̄ veſtigiū. Doce me & obſeruabo legē tuā: & cuſtodiā eā in toto corde. Deduc me in ſemita mādatoꝝ tuorū: quia ipſam volui. Inclina cor meum ad teſtimōia tua: & nō ad auaritiā. Auerte oculos meos ne videant vanitatē: in via tua viuifica me. Suſcita ſuo tuo eloquiū tuū i timore tuo. Auerte opp̄brium meū qđ reueritus ſum: quia iudicia tua ꝏ bōa. Ecce cōcupiui p̄=

כל משפטי פיך׃ בדרך עדותיך
ששתי כעל כל הון׃ בפקודיך
אשיחה ואביטה ארחתיך׃
בחקתיך אשתעשע לא אשכח
דברך׃
גמל על עבדך אחיה ואשמרה
דברך׃ גל עיני ואביטה נפלאות
מתורתך׃ גר אנכי בארץ אל
תסתר ממני מצותיך׃ גרסה
נפשי לתאבה אל משפטיך בכל
עת׃ גערת זדים ארורים
השגים ממצותיך׃ גל מעלי
חרפה ובוז כי עדתיך נצרתי׃
גם ישבו שרים בי נדברו עבדך
ישיח בחקיך׃ גם עדתיך שעשעי
אנשי עצתי׃
דבקה לעפר נפשי חיני כדברך׃
דרכי ספרתי ותענני למדני חקיך׃
דרך פקודיך הבינני ואשיחה
בנפלאותיך׃ דלפה נפשי מתוגה
קימני כדברך׃ דרך שקר הסר
ממני ותורתך חנני׃ דרך אמונה
בחרתי משפטיך שויתי׃ דבקתי
בעדותיך יהוה אל תבישני׃
דרך מצותיך ארוץ כי
תרחיב לבי׃
הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה
עקב׃ הבינני ואצרה תורתך
ואשמרנה בכל לב׃ הדריכני
בנתיב מצותיך כי בו חפצתי׃
הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע׃
העבר עיני מראות שוא בדרכך
חיני׃ הקם לעבדך אמרתך
אשר ליראתך׃ העבר חרפתי
אשר יגרתי כי משפטיך טובים׃
הנה תאבתי לפקדיך ׳׳׳

שפט פה
עוד שוש
פקד
שוח נבט
חקק שעשע
חיה שמר
גלה נבט
פלא ירה
גור
סתר צוה
שפט
זוד ארר
שגה גלה
שור דבר
שוח עוד
יעץ
חיה
ענה
פקד בין
שוח
פלא יגה
קום סור
ירה אמן
שפט שוה
עוד בוש
צוה רוץ
רחב
ירה נצר
בין ירה
שמר דרך
נתב
נטה
עבר ראה
חיה קום
גור שפט
פקד

בְּצִדְקָתְךָ חַיֵּנִי׃ חָיָה
וִיבֹאֻנִי חֲסָדֶךָ יְהוָה תְּשׁוּעָתְךָ בּוֹא יָשַׁע
כְּאִמְרָתֶךָ׃ וְאֶעֱנֶה חֹרְפִי דָבָר עָנָה
כִּי בָטַחְתִּי בִּדְבָרֶךָ׃ וְאַל תַּצֵּל מִפִּי נָצַל פֶּה
דְבַר אֱמֶת עַד מְאֹד כִּי לְמִשְׁפָּטֶךָ
יִחָלְתִּי׃ וְאֶשְׁמְרָה תוֹרָתְךָ תָמִיד שָׁמַר יָרָה
לְעוֹלָם וָעֶד׃ וְאֶתְהַלְּכָה בָרְחָבָה תָּמַד עָלַם
כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃ וַאֲדַבְּרָה הָלַךְ פָּקַד דָּבַר
בְעֵדֹתֶיךָ נֶגֶד מְלָכִים וְלֹא אֵבוֹשׁ׃ עוּד בּוֹשׁ
וְאֶשְׁתַּעֲשַׁע בְּמִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר שַׁעֲשַׁע צָוָה
אָהָבְתִּי׃ וְאֶשָּׂא כַפַּי אֶל מִצְוֹתֶיךָ נָשָׂא
אֲשֶׁר אָהָבְתִּי וְאָשִׂיחָה בְחֻקֶּיךָ׃ שׂוּחַ
זְכָר דָּבָר לְעַבְדֶּךָ עַל
אֲשֶׁר יִחַלְתָּנִי׃ זֹאת נֶחָמָתִי בְעָנְיִי עָנָה
כִּי אִמְרָתְךָ חִיָּתְנִי׃ זֵדִים חָיָה זוּד
הֱלִיצֻנִי עַד מְאֹד מִתּוֹרָתְךָ לֹא לוּץ יָרָה
נָטִיתִי׃ זָכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם נָטָה שָׁפַט
יְהוָה וָאֶתְנֶחָם׃ זַלְעָפָה אֲחָזַתְנִי עָלַם נָחַם
מֵרְשָׁעִים עֹזְבֵי תּוֹרָתֶךָ׃ זְמִרוֹת יָרָה זָמַר
הָיוּ לִי חֻקֶּיךָ בְּבֵית מְגוּרָי׃ זָכַרְתִּי הָיָה גּוּר
בַלַּיְלָה שִׁמְךָ יְהוָה וָאֶשְׁמְרָה שָׁמַר
תוֹרָתֶךָ׃ זֹאת הָיְתָה לִּי כִּי פִקֻּדֶיךָ הָיָה
נָצָרְתִּי׃
חֶלְקִי יְהוָה אָמַרְתִּי לִשְׁמֹר
דְּבָרֶיךָ׃ חִלִּיתִי פָנֶיךָ בְכָל לֵב חָלָה פָּנָה
חָנֵּנִי כְּאִמְרָתֶךָ׃ חִשַּׁבְתִּי דְרָכָי
וָאָשִׁיבָה רַגְלַי אֶל עֵדֹתֶיךָ׃ חַשְׁתִּי שׁוּב עוּד
וְלֹא הִתְמַהְמָהְתִּי לִשְׁמֹר מִצְוֹתֶיךָ׃ חוּשׁ מָהַהּ
חֶבְלֵי רְשָׁעִים עִוְּדֻנִי תּוֹרָתְךָ צָוָה
לֹא שָׁכָחְתִּי׃ חֲצוֹת לַיְלָה יָרָה חָצָה
אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מִשְׁפְּטֵי קוּם יָדָה
צִדְקֶךָ׃ חָבֵר אָנִי לְכָל אֲשֶׁר שָׁפַט
יְרֵאוּךָ וּלְשֹׁמְרֵי פִּקּוּדֶיךָ׃ חַסְדְּךָ
יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ חֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃
טוֹב עָשִׂיתָ עִם עַבְדְּךָ עָשָׂה
יְהוָה כִּדְבָרֶךָ׃ טוּב טַעַם וָדַעַת יָדַע

cepta tua: in iuſtitia tua viuifica me. Vau.

Et veniãt mihi mĩe tue dñe: & ſal⁹ tua iuxta eloquiũ tuũ. Et rñdebo exp̃brantibus mihi ſermonẽ: q̃a ſpaui in ſermõe tuo. Et ne auferas ď ore meo verbũ veritatis vſq₃ nimis qm̃ iudicia tua expectaui. Et cuſtodiã legẽ tuã iugit̃ i ſempit̃nũ & vltra. Et ãbulabo i ſpacioſo: quia p̃cepta tua exquiſiui. Et loquar i teſtimõiis tuis coram regibus: & nõ cõfundar. Et delectabor i mãdatis tuis que dilexi. Et leuabo mãus meas ad mandata tua q̃ dilexi: & loq̃r in preceptis tuis. zain.

Memento ſermonis ſeruo tuo: quem me ſpare feciſti. Hec eſt cõſolatio mea i afflictiõe mea: quia eloquiũ tuũ viuificat me. Superbi deridebãt me nimis: a lege tua non declinaui. Recordatus ſum iudiciorũ tuorũ a ſeculo dñe: & cõſolatus ſum. Horror obtinuit me ab impiis: qui dereliquerunt legẽ tuã. Carmina erãt mihi p̃cepta tua: in domo p̃egrinatiõis mee. Recordatus ſum in nocte nomĩs tui dñe: & cuſtodiui legẽ tuam. Hoc factum eſt mihi: quia p̃cepta tua cuſtodiui. Heth.

Pars mea dñe: dixi vt cuſtodiam verbũ tuũ. Dep̃catus ſum vl̃tũ tuũ i toto corde meo: miſerere mei ſ̃m eloquiũ tuũ. Recogitaui vias meas: & cõuerti pedes meos ad teſtimonia tua. Feſtinaui & non neglexi cuſtodire mãdata tua. Funes ĩpiorũ ĩplicauerunt me: legẽ tuã nõ ſum oblitus. Medio noctis ſurgam ad confitendũ tibi: ſuper iudicia iuſtitie tue. Particeps ego ſum oĩm timentiũ te: & cuſtodientiũ precepta tua. Mĩa tua dñe plena eſt terra: precepta tua doce me. Teth.

Bene feciſti cum ſeruo tuo domine: ſecũdũ verbũ tuũ. Bonũ ſermonem & ſcientiam

in eq̃tate tua viuifica me. Et veniat ſup me mĩa
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με. Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλε
tua dñe: ſalutare tuũ ſ̃m eloquiũ tuũ. Et reſponde
ός σου κε̄, τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου. Καὶ ἀποκριθή
bo exprobrãtib⁹ mihi verbũ: q2 ſperaui in
σομαι τοῖς ὀνειδίζουσί μοι λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς
ſ̃monib⁹ tuis. Et ne auferas de ore meo verbũ
λόγοις σου. Καὶ μὴ περιέλῃς ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον
veritatis vſq₃ quaq₃: q2 in iudiciis tuis ſupſpe
ἀληθείας ἕως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλ-
raui. Et cuſtodiã legẽ tuã ſemp̃ in
πισα. Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντός, εἰς τὸν
ſeculũ ⁊ in ſeculũ ſeculi. Et ambulabã in
αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ ἐπορευόμην ἐν
latitudine: q2 mãdata tua exquiſiui. Et loq̃-
πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα. Καὶ ἐλά-
bar in teſtimoniis tuis in cõſpectu regũ: ⁊ nõ
λουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων, καὶ οὐκ
cõfundebar. Et meditabar in mãdatis tuis: q̃ di-
ᾐσχυνόμην. Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, ἃς ἠγά
lexi nimis. Et leuaui manus meas ad mãda
πησα σφόδρα. Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντο-
ta tua: que dilexi: ⁊ exercebar in iuſtificationib⁹
λάς σου, ἃς ἠγάπησα, καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί
tuis. Memor eſto verbo₃ tuo₃ ſeruo tuo in q̃b⁹
σου. Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου ὧν
ſpem dediſti mihi. Hec me cõſolata eſt in hũilitate
ἐπήλπισάς με. Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώ-
mea: q2 eloquiũ tuũ viuificauit me. Supbi iniq₃
σει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζησέ με. Ὑπερήφανοι παρη
agebãt vſq₃ quaq₃: a lege aũt tua nõ declina
νόμουν ἕως σφόδρα, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλι-
ui. Memor fui iudicio₃ tuo₃ a ſeculo dñe: ⁊
να. Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος κύριε, καὶ
cõſolat⁹ ſum. Defectio tenuit me a pctõribus
παρεκλήθην. Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν τῶν
derelinquẽtibus legẽ tuã. Cãtabiles erãt mihi
ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου. Ψαλτὰ ἦσάν μοι
iuſtificationes tue: in loco pegrinatiõis mee. Mẽor fui
τὰ δικαιώματά σου, ἐν τόπῳ παροικίας μου. Ἐμνήσθην
in nocte nõis tui dñe: ⁊ cuſtodiui legẽ
ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον
tuã. Hec facta eſt mihi: q2 iuſtificationes tuas
σου. Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου
exq̃ſiui. Portio mea es dñe dixi cuſto-
ἐξεζήτησα. Μερίς μου εἶ κύριε, εἶπα τοῦ φυ-
dire legẽ tuã. Dep̃cat⁹ ſum faciẽ tuã in
λάξασθαι τὸν νόμον σου. Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν
toto corde meo: miſerere mei ſ̃m eloquiũ tuũ. Cogita-
ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου. Διελο-
ui vias tuas: ⁊ cõuerti pedes meos
γισάμην τὰς ὁδούς σου, καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου
in teſtimonia tua. Paratus ſum ⁊ nõ ſu₃ turbat⁹:
εἰς τὰ μαρτύριά σου. Ἡτοιμάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην,
vt cuſtodiã mãdata tua. Funes pctõ₃
τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου. Σχοινία ἁμαρτωλῶν
circũplexi ſunt me: ⁊ legẽ tuã nõ ſum obli-
περιεπλάκησάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθό-
tus. Media nocte ſurgebã: ad cõfitendũ tibi
μην. Μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην, τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι
ſup̃ iudicia iuſtificatiõis tue. Particeps ego
ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Μέτοχος ἐγώ
ſum oĩm timentiũ te: ⁊ cuſtodien
εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόν
tiũ mãdata tua. Mĩa tua dñe plena
των τὰς ἐντολάς σου. Τοῦ ἐλέους σου κύριε πλήρης
terra: iuſtificationes tuas doce me. Bonita
ἡ γῆ, τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με. Χρηστό-
tem feciſti cũ ſeruo tuo dñe ſ̃m
τητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου κύριε κατὰ
verbũ tuũ. Bonitatẽ ⁊ diſciplinã ⁊ ſcientiã
τὸν λόγον σου. Χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν

Iob. b.

ᵹ.11.

© Biblioteca Nacional de España

doce me: q2 mãdatis tuis credidi. P̃riuſq̃
δίδαξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα. Πρὸ τοῦ
humiliarer: ego deliq̃: p̃pterea elo=
με ταπεινωθῆναι, ἐγὼ ἐπλημμέλησα, διὰ τοῦτο τὸ λό
quiũ tuũ cuſtodiui. Bonus es tu dñe ꝛ in bonita
γιόν σου ἐφύλαξα. Χρηστὸς εἶ σὺ κύριε καὶ ἐν τῇ χρηστό=
te tua doce me iuſtificatiões tuas. M̃ltiplicata ẽ ſup
τητί σου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐ
me iniq̃tas ſupboꝝ: ego aũt in toto corde meo ſcrutabor
μὲ ἀδικία ὑπερηφάνων, ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω
mãdata tua. Coagulatũ ẽ ſicut lac cor eoꝝ: ego vo
τὰς ἐντολάς σου. Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ
legẽ tuã meditat⁹ ſuꝫ. Bonũ mihi q2 humiliaſti me:
τὸν νόμον σου ἐμελέτησα. Ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με,
vt diſcã iuſtificatiões tuas. Bona mihi lex
ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου. Ἀγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ
oris tui ſup milia auri ꝛ argẽti.
στόματός σου ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου.

Manus tue fecerũt me ꝛ plaſmauerũt me: da itelle
Iob.12 b. Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με, συνέτι
ctũ mihi ꝛ diſcã mãdata tua. Qui timẽt
σόν με καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου. Οἱ φοβούμε=
te videbũt me ꝛ letabũtur: q2 in verba
νοί σε ὄψονταί με καὶ εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους
tua ſupſperaui. Cognoui dñe q2 eq̃tas iudicia
σου ἐπήλπισα. Ἔγνων κύριε ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά
tua: ꝛ veritate hũiliaſti me. Fiat iã mĩa
σου, καὶ ἀληθείᾳ ἐταπείνωσάς με. Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός
tua vt cõſoletur me ſcd̃m eloquiũ tuũ ſeruo
σου τοῦ παρακαλέσαι με κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ
tuo. Veniãt mihi miſatiões tue ꝛ viuã: q2 lex
σου. Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου καὶ ζήσομαι, ὅτι ὁ νό=
tua meditatio mea eſt. Cõfundãtur ſupbi: q2
μος σου μελέτη μού ἐστιν. Αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι
iniuſte iniq̃tatẽ fecerũt i me: ego aũt exercebor in mãda
ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ, ἐγὼ δὲ ἀδολεσχήσω ἐν ταῖς ἐντο=
tis tuis. Cõuertãtur mihi timẽtes te: ꝛ q̃ cogno
λαῖς σου. Ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε, καὶ οἱ γινώ
ſcunt teſtimonia tua. Fiat cor meũ ima=
σκοντες τὰ μαρτύριά σου. Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμω=
culatũ in iuſtificationib⁹ tuis: vt nõ cõfundar.
μος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνθῶ.

Deficit in ſalutare tuũ aĩa mea: in
Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου, εἰς τοὺς
verba tua ſupſperaui. Defecerũt oculi mei in
λόγους σου ἐπήλπισα. Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ
eloquiũ tuũ: dicẽtes q̃n cõſolaberis me: Quia fa
λόγιόν σου, λέγοντες πότε παρακαλέσεις με; Ὅτι ἐγε
ctus ſũ ſicut vter in pruina: iuſtificatiões tuas nõ ſum obli=
νήθην ὡς ἀσκὸς ἐν πάχνῃ, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθό
tus. Quot ſunt dies ſerui tui: q̃n facies
μην. Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου, πότε ποιήσεις
mihi de pſequẽtibus me iudiciũ: Narrauerũt mihi ini=
μοι ἐκ τῶν καταδιωκόντων με κρίσιν; Διηγήσαντό μοι πα=
qui fabulatiões: ſed nõ vt lex tua dñe. Oĩa mãda
ράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου κύριε. Πᾶσαι αἱ ἐντο
ta tua veritas. Iniq̃ pſecuti ſunt me: adiuua me: pau
λαί σου ἀλήθεια. Ἀδίκως κατεδίωξάν με, βοήθησόν μοι, πα
lomin⁹ cõſumauerũt me in terra. Ego aũt nõ dereliqui
ραβραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ. Ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον
mãdata tua. Scd̃m miaꝫ tuã viuifica me: ꝛ cuſtodiã
τὰς ἐντολάς σου. Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τὰ
teſtimonia oris tui. In eternũ dñe verbũ tuũ
μαρτύρια τοῦ στόματός σου. Εἰς τὸν αἰῶνα κύριε ὁ λόγος σου
pmanet in celo: in gñatiõe ꝛ gñatione vitas tua. Fun=
διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου. Ἐθεμε
daſti terrã ꝛ pmanet: ordinatiõe tua pſeuerat di=
λίωσας τὴν γῆν καὶ διαμένει, τῇ διατάξει σου διαμένει ἡμέ=
es: q̃m oĩa ſeruiũt tibi. Niſi q̃ lex tua me
ρα, ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά. Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου με
ditatio mea ẽ: tũc forte piiſſeꝫ in humilitate mea.
λέτη μού ἐστι, τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου.

doce me: quia mandatis tuis credidi. ooooooo
Anteq̃ audirẽ ego ignoraui: nũc aũt eloquium tuũ cuſtodiui. Bonus es tu & beneficus: doce me precepta tua. Applicabãt mihi mendaciũ ſupbi: ego aũt i toto corde ſeruabã p̃cepta tua. Incraſſatũ ẽ velut adeps cor eoꝝ: ego in lege tua delectabar. Bonũ mihi quia afflictus ſũ: vt diſcerẽ p̃cepta tua. Melior eſt mihi lex oris tui: ſup milia auri & argenti. Iod.

MAnus tue fecerunt me & firmauerunt me: doce me & diſcã mãdata tua. Qui timent te videbũt me & letabuntur: quia ſermonẽ tuũ expectaui. Scio dñe quia iuſtũ iudiciũ tuũ: & vere afflixiſti me. Sit obſecro mĩa tua in cõſolatiõe mea: ſicut locutus es ſuo tuo. Veniant mihi mĩe tue & viuã: quia lex tua delectatio mea. Cõfũdãtur ſuperbi qm̃ iniq̃ cõtriuerunt me: ego aũt loq̃r i p̃ceptis tuis. Reuertantur ad me qui timẽt te: & qui ſciũt teſtimoniũ tuũ. Fiat cor meũ pfectũ in p̃ceptis tuis: vt nõ cõfundar. Caph.

DEfecit i ſalutare tuum aĩa mea: verbũ tuũ expectaui. Cõſũpti ſunt oculi mei in verbũ tuũ dicẽtes q̃n cõſolaberis me? Cũ eẽm quaſi vter i pruĩa: p̃cepta tua non ſũ oblitus. Quot ſũt dies ſerui tui: q̃n facies i pſequẽtib⁹ me iudiciũ. Foderũt mihi ſupbi foueas: q̃ non erãt iuxta legẽ tuã. Oĩa mãdata tua vera: falſo pſecuti ſũt me: auxiliare mihi. Paulominus cõſũpſerũt me i terra: ego autẽ nõ dimiſi p̃cepta tua. Secundũ miam tuam viuifica me: & cuſtodiã teſtimõia oris tui.

Lamed.

IN eternũ dñe verbũ tuũ ſtat in celo. In gñatiõe & gñatiõe fides tua: fundaſti terram & ſtat. Iudicio tuo ſtant vſq̃ hodie: quia oĩa ſeruiũt tibi. Niſi q̃ lex tua delectatio mea: forte periſſem i preſſura

למדני כי במצותיך האמנתי׃ צוה אמן
טרם אענה אני שגג ועתה ענה
אמרתך שמרתי׃ טוב אתה ומטיב יטב
למדני חקיך׃ טפלו עלי שקר חקק
זדים אני בכל לב אצר פקודיך׃ זוד נצר
טפש כחלב לבם אני תורתך ירה
שעשעתי׃ טוב לי כי ענתי למען ענה
אלמד חקיך׃ טוב לי תורת פיך למד פה
מאלפי זהב וכסף׃

ידיך עשוני ויכוננוני הבינני עשה כון
ואלמדה מצותיך׃ יראיך יראוני בין למד
וישמחו כי לדברך יחלתי׃ ידעתי צוה ראה
יהוה כי צדק משפטיך ואמונה שמח
עניתני׃ יהי נא חסדך לנחמני שפט אמן
כאמרתך לעבדך׃ יבאוני רחמיך ענה היה
ואחיה כי תורתך שעשעי׃ יבשו בוא
זדים כי שקר עותוני אני אשיח חיה ירה
בפקודיך׃ ישובו לי יראיך וידעי שעשע בוש
עדתיך׃ יהי לבי תמים בחקיך זוד שוח
למען לא אבוש׃ פקד עוד
היה תמם
בוש

כלתה לתשועתך נפשי לדברך כלה ישע
יחלתי׃ כלו עיני לאמרתך לאמר כלה
מתי תנחמני׃ כי הייתי כנאד נחם היה
בקיטור חקיך לא שכחתי׃ נוד קטר
כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי יום עשה
משפט׃ כרו לי זדים שיחות שפט כרה
אשר לא כתורתך׃ כל מצותיך שוח
אמונה שקר רדפוני עזרני׃ ירה צוה
כמעט כלוני בארץ ואני לא אמן
עזבתי פקודיך׃ כחסדך חיני כלה
ואשמרה עדות פיך׃ פקד חיה
שמר עוד

לעולם יהוה דברך נצב בשמים׃ פה עלם
לדר ודר אמונתך כוננת ארץ נצב דור
ותעמד׃ למשפטיך עמדו היום
כי הכל עבדיך׃ לולי תורתך עמד
שעשעי אז אבדתי בעניי׃ ירה
שעשע ענה

© Biblioteca Nacional de España

לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח פִּקּוּדֶיךָ כִּי
בָם חִיִּיתָנִי׃ לְךָ אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי
כִּי פִקּוּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃ לִי קִוּוּ
רְשָׁעִים לְאַבְּדֵנִי עֵדֹתֶיךָ
אֶתְבּוֹנָן׃ לְכָל תִּכְלָה רָאִיתִי קֵץ
רְחָבָה מִצְוָתְךָ מְאֹד׃
מָה אָהַבְתִּי תוֹרָתֶךָ כָּל הַיּוֹם הִיא
שִׂיחָתִי׃ מֵאֹיְבַי תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֺתֶךָ
כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי׃ מִכָּל מְלַמְּדַי
הִשְׂכַּלְתִּי כִּי עֵדְוֺתֶיךָ שִׂיחָה לִי׃
מִזְּקֵנִים אֶתְבּוֹנָן כִּי פִקּוּדֶיךָ
נָצָרְתִּי׃ מִכָּל אֹרַח רָע כָּלִאתִי
רַגְלָי לְמַעַן אֶשְׁמֹר דְּבָרֶךָ׃
מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא סָרְתִּי כִּי אַתָּה
הוֹרֵתָנִי׃ מַה נִּמְלְצוּ לְחִכִּי אִמְרָתֶךָ
מִדְּבַשׁ לְפִי׃ מִפִּקּוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן
עַל כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל אֹרַח שָׁקֶר׃
נֵר לְרַגְלִי דְבָרֶךָ וְאוֹר לִנְתִיבָתִי׃
נִשְׁבַּעְתִּי וָאֲקַיֵּמָה לִשְׁמֹר מִשְׁפְּטֵי
צִדְקֶךָ׃ נַעֲנֵיתִי עַד מְאֹד יְהוָה
חַיֵּנִי כִדְבָרֶךָ׃ נִדְבוֹת פִּי רְצֵה נָא
יְהוָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ לַמְּדֵנִי׃ נַפְשִׁי
בְכַפִּי תָמִיד וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
נָתְנוּ רְשָׁעִים פַּח לִי וּמִפִּקּוּדֶיךָ
לֹא תָעִיתִי׃ נָחַלְתִּי עֵדְוֺתֶיךָ
לְעוֹלָם כִּי שְׂשׂוֹן לִבִּי הֵמָּה׃
נָטִיתִי לִבִּי לַעֲשׂוֹת חֻקֶּיךָ לְעוֹלָם
עֵקֶב׃ סֵעֲפִים שָׂנֵאתִי
וְתוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃ סִתְרִי וּמָגִנִּי אָתָּה
לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ סוּרוּ מִמֶּנִּי מְרֵעִים
וְאֶצְּרָה מִצְוֺת אֱלֹהָי׃ סָמְכֵנִי
כְאִמְרָתְךָ וְאֶחְיֶה וְאַל תְּבִישֵׁנִי
מִשִּׂבְרִי׃ סְעָדֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה וְאֶשְׁעָה
בְחֻקֶּיךָ תָמִיד׃ סָלִיתָ כָּל שׁוֹגִים
מֵחֻקֶּיךָ כִּי שֶׁקֶר תַּרְמִיתָם׃ סִגִים
הִשְׁבַּתָּ כָל רִשְׁעֵי אָרֶץ לָכֵן

mea. In ſepiternū non obliuiſcar p̄ceptoꝝ tuorū: quia per ipſa viuificaſti me. Tuus ſū ego ſalua me: qm̄ p̄cepta tua queſiui. Me expectauerūt ipii vt pderēt me: teſtimonium tuum cōſiderabo. Oīs cōſumationis vidi finē: latū preceptum tuū nimis.

Mem.

QVā dilexi legē tuā: tota die hec meditatio mea. Sup inimicos meos iſtruis me mādato tuo: qa īſepiternū hoc eſt mihi. Sup oēs qui docebant me eruditus ſū: quia teſtimonia tua meditatio mea eſt. Sup ſenes ītellexi: quia precepta tua ſeruaui. Ab oī ſemita mala phibui pedes meos: vt cuſtodirē verba tua. A iudiciis tuis nō receſſi: quia tu illuminaſti me. Quam dulcē gutturi meo eloquiūtuum: ſup mel ori meo. Precepta tua cōſiderabā: ppea odiui oēm ſemitā mēdacii.

Nū.

LVcerna pedi meo verbū tuū: & lux ſemite mee. Iuraui & pſeuerabo: vt cuſtodiā iudicia iuſtitie tue. Afflictus ſum vſqꝫ nimis: dn̄e viuifica me iuxta verbū tuū. Volūtaria oris mei cōplaceant tibi dn̄e: & ſcdm iudicia tua doce me. Aīa mea in manu mea ſp: & legis tue nō ſum oblitus. Poſuerūt ipii laqueū mihi & a p̄ceptis tuis nō ab erraui. Hereditas mea teſtimōia tua in ſepiternū: quia gaudiū cordis mei ſūt. Inclinaui cor meū vt facerē iuſtitias tuas: pp eternā retributionem.

Samech.

TVmultuoſos odiui: & legē tuā dilexi. Protectio mea & ſcutū meū tu es: verbū tuū expectaui. Recedite a me maligni: & cuſtodiam mādata dī mei. Cōfirma me ſm verbū tuū & viuā: & noli me confundere ab expectatiōe mea. Auxiliare mihi & ſalu9 ero: & delectabor in p̄ceptis tuis iugiter. Abiecisti oēs qui ignorāt p̄cepta tua: quia mēdax cogitatio coꝝ. Quaſi ſcoriā cōputaſti oīs

In eternū nō obliuiſcar iuſtificatiões tuas: qm̄
Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι
in ipis viuificaſti me. Tuus ſum ego ſaluū fac me: qm̄ iuſtifica
ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με. Σός εἰμι ἐγώ σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώμα
tiões tuas exquiſiui. Me expectauerūt pctōres vt pderēt
τά σου ἐξεζήτησα. Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι
me: teſtimōia tua intellexi. Ōis cōſumatiōis vidi fi
με, τὰ μαρτύριά σου συνῆκα. Πάσης συντελείας εἶδον πέ
nē: latū mādatū tuū nimis. Quā dilexi
ρας, πλατεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα. Ὡς ἠγάπησα
legē tuā dn̄e: tota die meditatio mea eſt. Sup
τὸν νόμον σου κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἐστί. Ὑπὲρ
inimicos meos prudētē me feciſti mādato tuo: qꝛ in
τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν
eternū mihi eſt. Sup oēs docētes me intel
αἰῶνα ἐμοί ἐστιν. Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆ
lexi: qꝛ teſtimōia tua meditatio mea eſt. Sup ſe
κα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστίν. Ὑπὲρ πρεσ
nes intellexi: qꝛ mādata tua queſiui. Ab om
βυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα. Ἐκ πά
ni via mala phibui pedes meos: vt cu
σης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου, ὅπως ἂν φυ
ſtodiā verba tua. A iudiciis tuis nō decli
λάξω τοὺς λόγους σου. Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλι
naui: qꝛ tu legē poſuiſti mihi. Quā dulcia faucib9 meis
να, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με. Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ
eloqa tua ſup mel ori meo. A mādatis tuis
λόγιά σου ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου. Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου
intellexi: ppea odiui oēm viā iniqtatis:
συνῆκα, διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας,
Lucerna pedib9 meis lex tua: ꝛ lumē ſemi
Λύχνος τοῖς ποσί μου ὁ νόμος σου, καὶ φῶς ταῖς τρί
tis meis. Iuraui ꝛ ſtatui cuſtodire iudicia
βοις μου. Ὤμοσα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα
iuſtitie tue. Humiliatus ſuꝫ vſqꝫ quaqꝫ dn̄e: vi
τῆς δικαιοσύνης σου. Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα κύριε, ζή
uifica me ſm̄ xbū tuū. Volūtaria oris mei:
σόν με κατὰ τὸν λόγον σου. Τὰ ἑκούσια τοῦ στόματός μου,
bn̄placita facīā dn̄e: ꝛ iudicia tua doce me. Ani
εὐδόκησον δὴ κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου δίδαξόν με. Ἡ ψυ
ma mea in manib9 tuis ſemp: ꝛ legē tuā
χή μου ἐν ταῖς χερσί σου διαπαντός, καὶ τοῦ νόμου σου
nō ſum oblitus. Poſuerūt pctōres laqueū mihi: ꝛ de
οὐκ ἐπελαθόμην. Ἔθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν
mādatis tuis nō erraui. Hereditate acqſiui teſtimōia tua
ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην. Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου
in eternū: qꝛ exultatio cordis mei ſunt. Incli
εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσίν. Ἔκλι
naui cor meū ad faciēdas iuſtificatiões tuas in
να τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν
eternū pp retributionē. Iniquos odio habui: at legē
αἰῶνα δι᾽ ἀντάμειψιν. Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον
tuā dilexi. Adiutor meus ꝛ ſuſceptor meus es tu: in
σου ἠγάπησα. Βοηθός μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σύ, εἰς
verba tua ſupſpaui. Declinate a me ma
τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Ἐκκλίνατε ἀπ᾽ ἐμοῦ πονηρευό
ligni: ꝛ ſcrutabor mādata dei mei. Suſcipe
μενοι, καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ μου. Ἀντιλαβοῦ
me ſm̄ eloquiū tuū ꝛ viuifica me: ꝛ nō cōfundas me
μου κατὰ τὸ λόγιόν σου καὶ ζῆσόν με, καὶ μὴ καταισχύνῃς με
ab expectatiōe mea. Adiuua me: ꝛ ſalu9 ero:
ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου. Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι,
ꝛ meditabor in iuſtificatiōibus tuis ſemp. Sp
καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διαπαντός. Ἐ
niſti oēs diſcedētes a iu
ξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δι
ſtificatiōib9 tuis: qꝛ iniuſta cogitatio eoꝝ. Preuari
καιωμάτων σου, ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν. Παραβαί
cātes reputaui oēs pctōres tre: ideo
νοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, διὰ

© Biblioteca Nacional de España

dilexi teſtimonia tua. Cōfige a ti-
τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φό-
more tuo carnes meas: ab eni iudicijs tuis ti-
βου σου τὰς σάρκας μου, ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφο-
mui. Feci iudiciū et iuſtitiā: nō tra
βήθην. Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην, μὴ πα-
das me calūniātibus me. Suſcipe ſeruū tuū in
ραδῷς με τοῖς ἀδικοῦσί με. Ἔκδεξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς
bonū: nō calūniētur me ſuperbi. Ocu-
ἀγαθόν, μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι. Οἱ ὀφ-
li mei defecerūt in ſalutare tuū: et in eloquiū
θαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου, καὶ εἰς τὸ λόγιον
iuſtitie tue. Fac cū ſeruo tuo ſm
τῆς δικαιοσύνης σου. Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ
miaz tuā: et iuſtificatiōes tuas doce me. Ser-
τὸ ἔλεός σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με. Δοῦ-
uus tuus ſum ego: da intellectū mihi et ſciam teſtimo-
λός σου εἰμὶ ἐγώ, συνέτισόν με καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύ-
nia tua. Tps faciēdi dño: diſſipauerūt
ριά σου. Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ κυρίῳ, διεσκέδασαν τὸν
legem tuam. Ideo dilexi mādata tua ſup
νόμον σου. Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ
aurum et topazion. Propterea ad oia māda-
χρυσίον καὶ τοπάζιον. Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντο-
ta tua dirigebar: oēm viā iniquā odio habui.
λάς σου κατωρθούμην, πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα.
Mirabilia teſtimonia tua: ideo ſcrutata eſt
Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου, διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν
ea aīa mea. Declaratio ſermonū tuoꝝ illumiabit et
αὐτὰ ἡ ψυχή μου. Ἡ δήλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ
intellectū dabit puulis. Os meū aperui: et attraxi ſpiri-
συνετιεῖ νηπίους. Τὸ στόμα μου ἤνοιξα, καὶ εἵλκυσα πνεῦ-
tū: qꝛ mādata tua deſiderabā. Aſpice
μα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν. Ἐπίβλεψον
in me et miſerere mei: ſm iudiciū diligētiū
ἐπ᾿ ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων
nomē tuū. Greſſus meos dirige ſm
τὸ ὄνομά σου. Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ
eloquiū tuū: et nō dominetur mei ōis iniuſtitia.
λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία.
Redime me a calūnijs hoīuz: et cuſtodiā
Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω
mādata tua. Faciē tuā illumina ſup ſer-
τὰς ἐντολάς σου. Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦ-
uum tuū: et doce me iuſtificatiōes tuas. Exitus aqua-
λόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Διεξόδους ὑδά-
rū deduxerūt oculi mei: qꝛ nō cuſtodiui le-
των κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νό-
gē tuā. Juſtus es dñe: et recta iudicia tua.
μον σου. Δίκαιος εἶ κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου.
Mādaſti iuſtitiā teſtimonia tua: et ꝟitatē ni-
Ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἀλήθειαν σφό-
mis. Tabeſcere me fecit zelus tuus: qꝛ obliti ſūt ꝟba tua
δρα. Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου
inimici mei. Ignitū eloquꝫ tuū vehemēter: et
οἱ ἐχθροί μου. Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ
ſeruus tuus dilexit illud. Adoleſcētulus ego ſum et cō-
ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό. Νεώτερος ἐγώ εἰμι καὶ ἐξου-
tēptus: iuſtificatiōes tuas nō ſum oblitus. Iu-
δενωμένος, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. Ἡ δι-
ſtitia tua iuſtitia in eternū: et lex tua ꝟi-
καιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλή-
tas. Tribulatiōes et anguſtie inuenerūt me: mādata tua
θεια. Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὕροσάν με, αἱ ἐντολαί σου
meditatio mea. Equitas teſtimōia tua in eternū:
μελέτη μου. Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα,
intellectū da mihi: et viuā. Clamaui in toto corde
συνέτισόν με, καὶ ζήσομαι. Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ
meo exaudi me dñe: iuſtificatiōes tuas requi-
μου ἐπάκουσόν μου κύριε, τὰ δικαιώματά σου ἐκζητή-
ram. Clamaui ad te ſaluū me fac: et cuſtodiā
σω. Ἐκέκραξά σοι σῶσόν με, καὶ φυλάξω

īpios ſtre: ꝓpterea dilexi teſtimoīa tua. Horripilauit a timore tuo caro mea: & iudicia tua timui. Hain.

Feci iudiciū & iuſtitiam: ne dereliquas me his q calūniātur me. Sponde ꝓ ſeruo tuo in bonū: ne calūniētur me ſupbi. Oculi mei defecerūt in ſalutare tuū: & ī eloquiū iuſtitie tue. Fac cū ſeruo tuo iuxta miam tuā: & ꝑcepta tua doce me. Seruus tuus ego: inſtrue me: & cognoſcā teſtimonia tua. Tps ē vt facias dñe: ꝑuaricati ſūt legem tuā. Propťa dilexi mādata tua: ſup aurū & topazion. Propterea ī vniuerſa ꝑcepta direxi: oēm ſemitam mendacij odio habui. Phe.

Mirabilia teſtimonia tua: idcirco cuſtodiuit ea aīa mea. Oſtiū ſmonū tuoꝝ lucidū: docet puulos. Os meū apui & reſpiraui: qa mādata tua deſiderabā. Reſpice ad me & miſerere mei: iuxta iudiciū diligētiū nomē tuū. Greſſus meos firma in ſmone tuo: & nō des ptātē in me vniuerſe iniquitati. Redime me a calūnia hoīm: & cuſtodiam ꝑcepta tua. Vultū tuū oñde ſuo tuo: & doce me ꝑcepta tua. Riuꝰ aqrum fluebant de oculis meis: quia non cuſtodierūt legē tuā. Sade.

Juſtus tu dñe: & rectū iudiciū tuū. Mādaſti iuſtitiam teſtimoīi tui: & veritatem nimis. Cōſūpſit me zelus meus: quia obliti ſunt verborū tuorū hoſtes mei. Probatus ſermo tuus nimis: & ſeruus tuꝰ dilexit illū. Paruulus ego ſum & cōtēptibilis: ſed ꝑcepta tua nō ſū oblitus. Iuſtitia tua iuſtitia ſempiterna: & lex tua veritas. Tribulatio & āguſtia inuenerunt me: mandata tua voluptas mea. Iuſta teſtimonia tua ſemper: doce me & viuam. Coph.

Clamaui ī toto corde exaudi me dñe: precepta tua cuſtodiā. Inuocaui te ſaluū me fac: & cuſtodiam

אהבתי עדותיך: סמר מפחדך
בשרי וממשפטיך יראתי:
עשיתי משפט וצדק בל תניחני
לעשקי: ערב עבדך לטוב אל
יעשקני זדים: עיני כלו
לישועתך ולאמרת צדקך: עשה
עם עבדך כחסדך וחקיך למדני:
עבדך אני הבינני ואדעה עדתיך:
עת לעשות ליהוה הפרו תורתך:
על כן אהבתי מצותיך מזהב
ומפז: על כן כל פקודי כל ישרתי
כל ארח שקר שנאתי:
פלאות עדותיך על כן נצרתם
נפשי: פתח דבריך יאיר מבין
פתיים: פי פערתי ואשאפה
כי למצותיך יאבתי: פנה אלי
וחנני כמשפט לאהבי שמך:
פעמי הכן באמרתך ואל תשלט
בי כל און: פדני מעשק אדם
ואשמרה פקודיך: פניך האר
בעבדך ולמדני את חקיך: פלגי
מים ירדו עיני על לא שמרו
תורתך:
צדיק אתה יהוה וישר משפטיך:
צוית צדק עדתיך ואמונה
מאד: צמתתני קנאתי כי
שכחו דבריך צרי: צרופה
אמרתך מאד ועבדך אהבה:
צעיר אנכי ונבזה פקדיך לא
שכחתי: צדקתך צדק לעולם
ותורתך אמת: צר ומצוק
מצאוני מצותיך שעשעי:
צדק עדותיך לעולם הבינני
ואחיה: קראתי בכל
לב ענני יהוה חקיך אצרה:
קראתיך הושיעני ואשמרה

עוד
שפט
עשה נוח
עשק זוד
כלה ישע
בין ידע
עשה
פור
צוה
פקד
אור בין
פתח פה
שאף
צוה
שפט
כון שלט
פדה
שמר פנה
אור
צדק
צוה עוד
אמן
צור צרף
צער בזה
עלם
ירה צור
צוק
בין חיה
ענה חקק
נצר ישע
שמר

© Biblioteca Nacional de España

עֵדֹתֶיךָ: קִדַּמְתִּי בַנֶּשֶׁף וָאֲשַׁוֵּעָה, עוד שוע
לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי: קִדְּמוּ עֵינַי
אַשְׁמֻרוֹת לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶךָ: קוֹלִי שמר שוח
שִׁמְעָה כְחַסְדֶּךָ יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶךָ שפט
חַיֵּנִי: קָרְבוּ רֹדְפֵי זִמָּה מִתּוֹרָתְךָ חיה זמם
רָחָקוּ: קָרוֹב אַתָּה יְהוָה וְכָל קרב
מִצְוֹתֶיךָ אֱמֶת: קֶדֶם יָדַעְתִּי צוה
מֵעֵדֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם יְסַדְתָּם: עלם
רְאֵה עָנְיִי וְחַלְּצֵנִי כִּי תוֹרָתְךָ לֹא ענה
שָׁכָחְתִּי: רִיבָה רִיבִי וּגְאָלֵנִי רוב
לְאִמְרָתְךָ חַיֵּנִי: רָחוֹק מֵרְשָׁעִים רחק
יְשׁוּעָה כִּי חֻקֶּיךָ לֹא דָרָשׁוּ: ישע
רַחֲמֶיךָ רַבִּים אֲדֹנָי כְּמִשְׁפָּטֶיךָ רבב שפט
חַיֵּנִי: רַבִּים רֹדְפַי וְצָרָי מֵעֵדְוֹתֶיךָ צור עוד
לֹא נָטִיתִי: רָאִיתִי בֹגְדִים נטה ראה
וָאֶתְקוֹטָטָה אֲשֶׁר אִמְרָתְךָ לֹא קוט
שָׁמָרוּ: רְאֵה כִּי פִקּוּדֶיךָ אָהָבְתִּי פקד
יְהוָה כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי: רֹאשׁ דְּבָרְךָ חיה
אֱמֶת וּלְעוֹלָם כָּל מִשְׁפַּט צִדְקֶךָ:
שָׂרִים רְדָפוּנִי חִנָּם וּמִדְּבָרְךָ שור
פָּחַד לִבִּי: שָׂשׂ אָנֹכִי עַל אִמְרָתֶךָ שוש
כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב: שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי מצא
וָאֲתַעֵבָה תּוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי: שֶׁבַע תעב ירה
בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ: שפט
שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין שלם ירה
לָמוֹ מִכְשׁוֹל: שִׂבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ כשל ישע
יְהוָה וּמִצְוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי: שָׁמְרָה צוה עשה
נַפְשִׁי עֵדֹתֶיךָ וָאֹהֲבֵם מְאֹד: שָׁמַרְתִּי
פִקּוּדֶיךָ וְעֵדֹתֶיךָ כִּי כָל דְּרָכַי נֶגְדֶּךָ:
תִּקְרַב רִנָּתִי לְפָנֶיךָ קרב רנן
יְהוָה כִּדְבָרְךָ הֲבִינֵנִי: תָּבוֹא בנה בין
תְּחִנָּתִי לְפָנֶיךָ כְּאִמְרָתְךָ הַצִּילֵנִי: בוא חנן
תַּבַּעְנָה שְׂפָתַי תְּהִלָּה כִּי נצל נבע
תְלַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ: תַּעַן לְשׁוֹנִי שפה הלל
אִמְרָתֶךָ כִּי כָל מִצְוֹתֶיךָ צֶּדֶק: למד חקק
תְּהִי יָדְךָ לְעָזְרֵנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ ענה לשן
צוה היה
פקד

[l]teſtimonia tua. [m]Surgebā adhuc[n]ī tenebris [o]& clamabā:[p]verbū tuū [q]expectās.[r]Preueniebāt[s] oculi mei[t]vigilias: [u]vt meditarer[x]ī ſermōībus tuis. [y]Vocē meā [z]audi[a]iuxta miam tuā[b]dñe:[c]ſ͛m iudiciū tuū[d]viuifica me.[e]Appropinquauerūt[f]pſecutores mei[g]ſceleri:&[h]a lege tua[i]ꝓcul fcti ſūt.[k]Prope es[l]tu[m]dñe: [n]& omnia [o]mādata tua[p]veritas. A [q]principio[r]noui[s]de teſtimoniis tuis:[t]quia[u] in eternū[x]fundaueris ea. Res.

Ide[b]afflictionē meā [c]& eripe me:[d]qa[e]legē tuā[f]nō[g]ſū oblitus.[h]Iudica[i]cām meā [k]& redime me:[l]ī ſermōe tuo [m]viuifica me.[n]Lōge [o]ab impiis [p]ſalus:[q]quia [r]ꝑcepta tua [s]nō[t]queſierūt. [u]Mie tue [x]multe[y]dñe:[z]iuxta iudicia tua[a]viuifica me.[b]Mlti[c]q pſequūtur me[d]& affligūt me:[e]a teſtimoniis tuis[f]nō[g]declinaui. [h]Vidi [i]ꝑuaricantes[k]& merebā: [l]quia[m]verbū tuū[n]nō[o]cuſtodierunt.[p]Vide[q]qm̄ [r]ꝑcepta tua[s]dilexi[t]dñe:[u]iuxta miam tuam[x]viuifica me.[y]Caput[z]verboꝝ tuorū[a]veritas[b]& ī ſempiternum[c]omne[d]iudiciū [e]iuſtitie tue. Sin.

Ricipes[b]pſecuti ſūt me[c]ſine cā:[d]verba aūt tua[e]timuit[f]cor meū. [g]Gaudēs[h]ego[i]ī [k]eloquio tuo.[l]ſicut q iuēit [m]ſpolia [n]mlta.[o]Mendaciū[p]odio habui[q]& ꝺteſtat⁹ ſū: [r]legē tuā[s]dilexi. [t]Septies[u]ī die[x]laudaui te:[y]ſup[z]iudiciis[a]iuſtitie tue.[b]Pax[c]mlta[d]diligētibus[e]legē tuā: [f]& nō ē[g]illis[h]ſcādalū.[i]Expectaui[k]ſalutar̄ tuū[l]dñe: [m]& mādata tua[n]feci.[o]Cuſtodiuit[p]aīa mea [q]teſtimonia tua:[r]& dilexit ea[s]nimis.[t]Cuſtodiui [u]ꝑcepta tua[x]& teſtimonia tua: [y]quia[z]omnes[a] vie mee[b]ī conſpectu tuo. Thau.

Ngrediatur[b] la⁹ mea [c]corā te[d]dñe:[e]ſ͛m verbū tuū[f]doce me. [g]Veiat [h]deꝑcatio mea[i]añ vultū tuū:[k] ſcđm eloquiū tuū [l]libera me.[m]Fūdēt[n]labia mea[o]hymnū.[q]docebis[p]eni[q]me[r]ꝑcepta tua. [s]Loquetur [t]lingua mea ∞∞ [u]ſermonē tuū:[x]quia [y]oīa [z]mādata tua[a]iuſta.∞∞∞ [b]Sit[c]manus tua[d]auxiliatrix mea:[e]qa[f]ꝑcepta tua

teſtimonia tua. Preueni in imaturitate:⁊ clamaui:
τὰ μαρτύριά σου. Προέφθασα ἐν ἀωρίᾳ, καὶ ἐκέκραξα,
in verba tua ſupſperaui. Preuenerūt oculi
εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα, Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί
mei ad diluculū vt meditarer eloq̄a tua: vocem
μου πρὸς ὄρθρον τοῦ μελετᾶν τὰ λόγιά σου, Τῆς φωνῆς
meā audi dñe ſ͛m miaꝫ tuā: ſ͛m iudiciū tuū vi
μου ἄκουσον κύριε κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρῖμά σου ζῆ
uifica me. Appꝓiq̄uerūt pſeq̄ntes me iniq̄tati: a
σόν με. Προσήγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομίᾳ, ἀπὸ
lege autem tua lōge facti ſunt. Prope es tu dñe: ⁊
δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν. Ἐγγὺς εἶ σὺ κύριε, καὶ
oēs vie tue ꝟitas. Initio cognoui de teſti
πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια. Κατ' ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρ
moniis tuis: q̄ꝛ in eternū fundaſti ea.
τυρίων σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά.
Uide humilitatē meā ⁊ eripe me: q̄ꝛ le
Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ ἐξελοῦ με, ὅτι τοῦ νό
gem tuā nō ſum oblitus. Iudica iudiciū meū ⁊ redi
μου σου οὐκ ἐπελαθόμην. Κρῖνον τὴν κρίσιν μου καὶ λύτρω
me me: ꝓp eloq̄uꝫ tuū viuifica me. Lōge a pecca
σαί με, διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με. Μακρὰν ἀπὸ ἁμαρ
toribus ſalus: q̄ꝛ iuſtificatiōes tuas nō exq̄ſierūt.
τωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν.
Miſericordie tue multe dñe: ſcđm iudiciū tuū viuifica
Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοὶ κύριε, κατὰ τὸ κρῖμά σου ζῆσόν
me. Multi q̄ perſequuntur me ⁊ tribulāt me: a
με. Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ θλίβοντές με, ἐκ τῶν
teſtimoniis tuis nō declinaui. Uidi preuaricātes ⁊ ta
μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα. Εἶδον ἀσυνετοῦντας καὶ ἐξε
beſcebā: q̄ꝛ eloq̄a tua nō cuſtodierūt. Uide q̄m
τηκόμην, ὅτι τὰ λόγιά σου οὐκ ἐφυλάξαντο. Ἴδε ὅτι τὰς
mādata tua dilexi dñe: in mia tua viuifica me.
ἐντολάς σου ἠγάπησα κύριε, ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με.
Pricipiū ꝟboꝝ tuoꝝ ꝟitas ⁊ in eternū oīa
Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ
iudicia iuſtitie tue. Pricipes pſecuti
κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Ἄρχοντες κατεδίω
ſunt me gratis: ⁊ a ꝟbis tuis formidauit cor
ξάν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδία
meū. Letabor ego ſup eloq̄a tua: ſicut q̄ inue
μου. Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγιά σου, ὡς ὁ εὑρί
nit ſpolia multa. Iniq̄tatē odio habui ⁊ abomiatus ſum:
σκων σκῦλα πολλά. Ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην,
legem autem tuā dilexi. Septies ī die laudē dixi tibi:
τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα. Ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ᾔνεσά σε,
ſup iudicia iuſtitie tue. Pax multa
ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Εἰρήνη πολλὴ τοῖς
diligētibus legē tuā: ⁊ nō eſt illis ſcādalū.
ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.
Expectabā ſalutare tuū dñe: ⁊ mādata
Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς
tua dilexi. Cuſtodiuit aīa mea teſtimōia tua:
σου ἠγάπησα. Ἐφύλαξεν ἡ ψυχή μου τὰ μαρτύριά σου,
⁊ dilexit ea vehemēter. Seruaui mādata tua
καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα. Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου
⁊ teſtimōia tua: q̄ꝛ oēs vie mee ī cōſpectu tuo
καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σου
dñe. Appꝓiq̄uet deꝑcatio mea in cōſpectu tuo dñe:
κύριε, Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου κύριε,
iuxta eloquiū tuū da mihi intellectū. Intret poſtulatio
κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με. Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμα
mea in cōſpectu tuo dñe: ſ͛m eloq̄uꝫ tuū eripe me.
μου ἐνώπιόν σου κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με.
Eructent labia mea hymnū: cū docueris me iu
Ἐξερεύξαιντο τὰ χείλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξῃς με τὰ δι
ſtificatiōes tuas. Pronūtiet lingua mea eloq̄a tua:
καιώματά σου. Φθέγξαιτο ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγιά σου,
q̄ꝛ oīa mādata tua eq̄tas. Fiat man⁹
ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη. Γενέσθω χείρ
tua vt ſaluet me: q̄m mādata tua
σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ∞∞∞∞

© Biblioteca Nacional de España

elegi. Cōcupiui ſalutare tuū dn̄e: & lex
ἠρετισάμην. Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου κύριε, καὶ ὁ νό
tua meditatio mea eſt. Uiuet aīa mea & lau
μος σου μελέτη μού ἐςί. Ζήσεται ἡ ψυχή μου καὶ αἰνέ=
dabit te: & iuditia tua adiuuabūt me. Erraui ſicut o=
σει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι. Ἐπλανήθην ὡς πρό
uis q̄ periJt: quere ſeruū tuū: q2 mā
βατον ἀπολωλός, ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντο=
data tua nō ſum oblitus.
λάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Cāticū graduū. 119.
Ωιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ριθʹ.

ſ. 117. Ion. 2. a. AD dn̄m cū tribularer clamaui: & exaudi=
Πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ εἰσήκου
uit me. Dn̄e libera aīaꝫ meā a labiJs iniquis
σέ μου. Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων
& a lingua doloſa. Quid detur tibi & q̄d appona
καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας. Τί δοθείη σοι καὶ τί προστε=
tur tibi ad linguā doloſaꝫ? Sagitte potētis a=
θείη σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν; Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠ
cute cū carbonibus deſolatoriJs. Hei mihi q2
κονημένα σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς. Οἴ μοι ὅτι ἡ
incolatus meus p̄lōgatꝰ ē: habitaui cū tabna=
παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνω
culis cedar: multū incola fuit aīa mea. Cū
μάτων κηδάρ, πολλὰ παρῴκησεν ἡ ψυχή μου. Μετὰ
his q̄ oderūt pacē erā pacificus. Cū loq̄bar
τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἤμην εἰρηνικός. Ὅταν ἐλάλουν
illis: impugnabāt me gratis.
αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

Cāticū graduū. 120.
Ωιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκʹ.

LEuaui oculos meos in mōtes: vn̄ veniet auxiliū
Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά
meū. Auxiliū meū a dn̄o qui fecit ce
μου. Ἡ βοήθειά μου παρὰ κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐ
lum & t̄rā. Nō det in cōmotionē pedē tuū: ne
ρανὸν καὶ τὴν γῆν. Μὴ δῴη εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μὴ
q3 dormitet qui cuſtodit te. Ecce nō dormitabit neq3 dormiet
δὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε. Ἰδοὺ οὐ νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει
qui cuſtodit iſrael. Dn̄s cuſtodiat te: dn̄s p̄tectio
ὁ φυλάσσων τὸν ἰσραήλ. Κύριος φυλάξοι σε, κύριος σκέπη
tua ſup̄ manū dexterā tuā. Per diē ſol nō vret
σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου. Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει
te: neq3 luna per noctē. Dn̄s cuſtodiat te ab om
σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. Κύριος φυλάξοι σε ἀπὸ παν
ni malo: cuſtodiat aīam tuā dn̄s. Dn̄s cu
τὸς κακοῦ, φυλάξοι τὴν ψυχήν σου ὁ κύριος. Κύριος φυ=
ſtodiat introitū tuū & exitū tuū: ex hoc
λάξοι τὴν εἴσοδόν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ
nūc & vſq3 in ſeculū.
νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Cāticū graduū. 121.
Ωιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκαʹ.

LEtatus ſum in iJs q̄ dicta ſūt mihi: in domū dn̄i ibi
Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι, εἰς οἶκον κυρίου πο
mus. Stātes erāt pedes n̄ri in atriJs
ρευσόμεθα. Ἑστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς
tuis hieruſalē. Hieruſalē q̄ edificat̄ vt ciuitas: cuiꝰ
σου ἱερουσαλήμ. Ἱερουσαλὴμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς
participatio eius in idip̄m. Illuc em̄ aſcēderūt tri
ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυ=
bus: tribus dn̄i teſtimoniū iſrael: Ad cō
λαί, φυλαὶ κυρίου μαρτύριον τοῦ ἰσραήλ, Τοῦ ἐξο=
fitendū noī dn̄i. Quia illic ſederūt
μολογήσασθαι τῷ ὀνόματι κυρίου, Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν
ſedes in iuditio: ſedes ſup̄ domū dauid. Roga
θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον δαυίδ. Ἐρωτήσα
te q̄ ſūt ad pacē hieruſalē: & abūdātia
τε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν ἱερουσαλήμ, καὶ εὐθηνία ∞∞

[g]elegi. [h]Deſideraui [i]ſalu=
tare tuum [k]domine: ∞∞
[l]& lex tua [m]voluptas ∞∞
mea. [n]Viuet [o]aīa mea
[p]& laudabit te: [q]& iudicia
tua [r]auxiliabuntur mihi.
[s]Erraui [t]q̄ſi ouis [u]p̄dita:
[x]q̄re [y]ſeruū tuū: [z]quia [a]mā
datorum tuorum [b]non
[c]ſum oblitus.

[a]Canticum [b]graduum.
120.

AD [d]dn̄m [e]in tribula=
tiōe [f]mea [g]clamaui:
[h]& exaudiuit me. [i]Dn̄e
[k]libera [l]animam meam
[m]a labio [n]mēdacii: [o]a lin=
gua [p]doloſa. [q]Quid ∞∞
[r]dabitur [s]tibi: [t]aut quid
[u]appōetur [x]tibi a [y]lingua
[z]doloſa? [a]Sagitte [b]poten=
tis [c]acute: [d]cū [e]carbōibus
[f]iuniporum. [g]Heu [h]mihi
[i]quia [k]p̄egrinatio mea [l]p̄
lōgata eſt: [m]habitaui [n]cū
[o]tabernaculis [p]cedar. ∞∞
[q]Multū [r]habitauit [s]in ea
[t]aīa mea [u]cū [x]odiēte [y]pa=
cē. [z]Ego [a]pax: [b]& cū [c]loq̄
bar: [d]illi [e]ad bellum.

[a]Canticum [b]graduum.
121.

LEuabo [d]oculos me
os [e]ad [f]montes: [g]vn=
de [h]veniet [i]auxiliū mihi.
[k]Auxilium meum [l]a [m]do
mino [n]factore [o]celi ∞∞
[p]& terre. [q]Nō [r]det [s]in cō=
motionē [t]pedē tuū: [u]nec
[x]dormitet [y]qui cuſtodit
te. [z]Ecce [a]non [b]dormita=
bit [c]neq3 [d]dormiet: [e]qui
cuſtodit [f]iſrael. [g]Dn̄s [h]cu=
ſtodit te: [i]dn̄s [k]protectio
tua [l]ſuper [m]manū [n]dexte
rā tuā. [o]Per diē [p]ſol [q]non
[r]p̄cutiet te: [s]neq3 luna [t]p̄
noctē. [u]Dn̄s [x]cuſtodiet te
[y]ab oī [z]malo: [a]cuſtodiat
[c]aīam tuā. [d]Dn̄s [e]cuſtodi
at [f]exitū tuū [g]& introitū
tuum: [h]a modo [i]& vſq3 in
[k]eternum.

[a]Canticum [b]graduum
[c]dauid. 122.

LEtatus ſum [e]eo q̄d
dixerūt [f]mihi: in [g]do
mū [h]dn̄i [i]ibimus. [k]Stātes
[l]erāt [m]pedes n̄ri [n]ī portis
tuis [o]ieruſalem. [p]Ieruſalē
[q]que edificatur: [r]vt ciui
tas [s]cuius p̄ticipatio [t]eiꝰ
[u]ſimul. [x]Quia illuc [y]aſcē=
derūt [z]tribus [a]tribꝰ [b]dn̄i:
[c]teſtimonium [d]iſrael ∞∞
[e]ad confitendum [f]nomī
[g]domini. [h]Quia [i]ibi [k]ſede
runt [l]ſedes [m]in iudicio:
[n]ſedes [o]domui [p]dauid.
[q]Rogate [r]pacem [s]ieruſa=
lem: [t]ſit bene ∞∞∞∞∞∞∞∞

בָחָרְתִּי׃ תָּאַבְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה | יָשַׁע
וְתוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃ תְּחִי נַפְשִׁי | יָרָה חָיָה
וּתְהַלְלֶךָּ וּמִשְׁפָּטֶךָ יַעְזְרֻנִי׃ תָּעִיתִי | הָלַל שָׁפַט
כְּשֶׂה אֹבֵד בַּקֵּשׁ עַבְדֶּךָ כִּי מִצְוֹתֶיךָ | עָזַר תָּעָה
לֹא שָׁכָחְתִּי׃ cxx.
שִׁיר הַמַּעֲלוֹת | שׁוּר עָלָה
אֶל יְהוָה בַּצָּרָתָה לִּי קָרָאתִי | צוּר
וַיַּעֲנֵנִי׃ יְהוָה הַצִּילָה נַפְשִׁי | עָנָה נָצַל
מִשְּׂפַת שֶׁקֶר מִלָּשׁוֹן רְמִיָּה׃ מַה | שָׂפָה לָשׁן
יִּתֵּן לְךָ וּמַה יֹּסִיף לָךְ לָשׁוֹן רְמִיָּה׃ | רָמָה נָתַן
| יָסַף
חִצֵּי גִבּוֹר שְׁנוּנִים עִם גַּחֲלֵי | גָּבַר שָׁנַן
רְתָמִים׃ אוֹיָה לִי כִּי גַרְתִּי מֶשֶׁךְ | גּוּר
שָׁכַנְתִּי עִם אָהֳלֵי קֵדָר׃ רַבַּת | רָבַב
שָׁכְנָה לָּהּ נַפְשִׁי עִם שׂוֹנֵא שָׁלוֹם׃ | שָׁלַם
אֲנִי שָׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר הֵמָּה | דָּבַר
לַמִּלְחָמָה׃ cxxi. | לָחַם
שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֶשָּׂא עֵינַי | נָשָׂא
אֶל הֶהָרִים מֵאַיִן יָבֹא עֶזְרִי׃ | בּוֹא
עֶזְרִי מֵעִם יְהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם
וָאָרֶץ׃ אַל יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ אַל | נָתַן
יָנוּם שֹׁמְרֶךָ׃ הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא | נוּם
יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל׃ יְהוָה שֹׁמְרֶךָ | יָשֵׁן
יְהוָה צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ׃ יוֹמָם | צָלַל יָמַן
הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יַכֶּכָּה וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה׃ | נָכָה
יְהוָה יִשְׁמָרְךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת | שָׁמַר רוּעַ
נַפְשֶׁךָ׃ יְהוָה יִשְׁמָר צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ | יָצָא בּוֹא
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃ cxxii. | עָלַם
שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שָׂמַחְתִּי
בְּאֹמְרִים לִי בֵּית יְהוָה נֵלֵךְ׃ | יָלַךְ
עֹמְדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ בִּשְׁעָרַיִךְ | הָיָה
יְרוּשָׁלָם׃ יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה כְּעִיר | בָּנָה
שֶׁחֻבְּרָה לָּהּ יַחְדָּו׃ שֶׁשָּׁם עָלוּ | חָבַר שָׁם
שְׁבָטִים שִׁבְטֵי יָהּ עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל | עָלָה עוּד
לְהֹדוֹת לְשֵׁם יְהוָה׃ כִּי שָׁמָּה יָשְׁבוּ | יָדָה
כִסְאוֹת לְמִשְׁפָּט כִּסְאוֹת לְבֵית דָּוִד׃ | שָׁפַט
שַׁאֲלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלָם יִשְׁלָיוּ | שָׁלַם שָׁלָה

© Biblioteca Nacional de España

אֹהֲבָיִךְ: יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה — היה
בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי — אח רעה
אֲדַבְּרָה נָּא שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית — דבר
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ: — בקש
שִׁיר הַמַּעֲלוֹת cxxiii. — שור עלה
אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת עֵינַי הַיֹּשְׁבִי
בַּשָּׁמָיִם: הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל
יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל
יַד גְּבִרְתָּהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֶל יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיְּחָנֵּנוּ: חָנֵּנוּ יְהוָה — חנן
חָנֵּנוּ כִּי רַב שָׂבַעְנוּ בוּז: רַבַּת — רבב
שָׂבְעָה לָּהּ נַפְשֵׁנוּ הַלַּעַג הַשַּׁאֲנַנִּים
הַבּוּז לִגְאֵיוֹנִים: cxxiiii. שִׁיר — גאה
הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לוּלֵי יְהוָה שֶׁהָיָה — היה
לָנוּ יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל: לוּלֵי יְהוָה — אמר
שֶׁהָיָה לָנוּ בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם: אֲזַי — אז
חַיִּים בְּלָעוּנוּ בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ: — חרה אף
אֲזַי הַמַּיִם שְׁטָפוּנוּ נַחְלָה עָבַר עַל
נַפְשֵׁנוּ: אֲזַי עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ
הַמַּיִם הַזֵּידוֹנִים: בָּרוּךְ יְהוָה — זוד ברך
שֶׁלֹּא נְתָנָנוּ טֶרֶף לְשִׁנֵּיהֶם: — לא שן
נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלְטָה מִפַּח — צפר מלט
יוֹקְשִׁים הַפַּח נִשְׁבָּר וַאֲנַחְנוּ — פוח יקש
נִמְלָטְנוּ: עֶזְרֵנוּ בְּשֵׁם יְהוָה עֹשֵׂה — שבר
שָׁמַיִם וָאָרֶץ: cxxv. שִׁיר
הַמַּעֲלוֹת הַבֹּטְחִים בַּיהוָה
כְּהַר צִיּוֹן לֹא יִמּוֹט לְעוֹלָם יֵשֵׁב: — מוט עלם
יְרוּשָׁלַםִ הָרִים סָבִיב לָהּ וַיהוָה
סָבִיב לְעַמּוֹ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: כִּי לֹא — סבב
יָנוּחַ שֵׁבֶט הָרֶשַׁע עַל גּוֹרַל הַצַּדִּיקִים — נוח גרל
לְמַעַן לֹא יִשְׁלְחוּ הַצַּדִּיקִים בְּעַוְלָתָה — צדק שלח
יְדֵיהֶם: הֵיטִיבָה יְהוָה לַטּוֹבִים — טוב
וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם: וְהַמַּטִּים — לבב נטה
עֲקַלְקַלּוֹתָם יוֹלִיכֵם יְהוָה אֶת פֹּעֲלֵי — ילך
הָאָוֶן שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל: cxxvi. — שלם
שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב יְהוָה אֶת

his q̃ diligũt te. Sit pax in muris tuis: abũdãtia in domibus tuis. Propter frẽs meos & amicos meos loquar pacẽ tibi. Propter domum domini dei noſtri q̃rã bona tibi.

Canticũ graduũ. 123.

AD te leuaui oculos meos: qui habitas in celis. Ecce ſicut oculi ſeruorum ad manũ dominorum ſuorum: ſicut oculi ancille ad manum dñe ſue: ſic oculi noſtri ad dominum deũ noſtrũ donec miſereatur noſtri. Miſerere nr̃i dñe miſerere nr̃i: quia multũ repleti ſumus deſpectiõe. Multũ repleta eſt aĩa nr̃a op̃pbrio abũdãtiũ & deſpectiõe ſuperborum.

Canticum graduum dauid. 124.

NIſi dominus fuiſſet ĩ nobis: dicat nũc iſrael. Niſi dominus fuiſſet ĩ nobis: cũ exurgerẽt hoĩes ſup̃ nos. Forſitã viuos abſorbuiſſet nos: cũ iraſceretur furor eoꝝ ſup̃ nos. Forſitã aq̃ circũdediſſet nos torrẽs trãſiſſet ſup̃ animã nr̃am. Forſitã trãſiſſent ſup̃ aĩam nr̃am aq̃ ſup̃bie. Bñdictus dñs: q̃ nõ dedit nos in p̃dã dentibus eorum. Anima noſtra ſicut auis erepta eſt de laqueo venantiũ: laqueus contritus eſt & nos liberati ſum⁹. Auxilium noſtrum in nomine domini: qui fecit celum & terram.

Canticum graduum. 125.

QVi cõfidũt in dño quaſi mõs ſion immobilis: in eternũ habitabit. Ieruſalẽ mõtes ĩ circuitu eius: & dñs in circuitu populi ſui a mõ & vſq; ĩ eternũ. Quia nõ reqeſcet virga ĩpietatis ſup̃ ſortẽ iuſtorũ: vt non mittant iuſti in iniquitatem ꝏꝏꝏꝏꝏ manus ſuas. Benefac dñe bõis & rectis corde. Qui ãt declinant ad prauitates ſuas: deducet dominus eos cum his qui operãtur iniquitatẽ: pax ſuper iſrael.

Canticum graduum. 126.

QVm cõuerteret dñs

diligẽtibus te. Fiat pax in v̄tute tua: ⁊
τοῖς ἀγαπῶσί σε. Γενέσθω εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ
abũdãtia in turribus tuis. Propter frẽs
εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου. Ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν
meos ⁊ proximos meos: loquebar iã pacẽ de te.
μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ.
Propter domũ dñi dei nr̃i queſiui bona tibi.
Ἕνεκα τοῦ οἴκου κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι.

Cãticũ graduũ. 122.
Ωἰδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκβʹ.

AD te leuaui oculos meos: qui habitas in
Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ
celo: Ecce ſicut oculi ſeruoꝝ in manibus dñoꝝ
οὐρανῷ. Ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων
ſuoꝝ: ſicut oculi ancille in manibus dñe ſue:
αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐ-
ita oculi nr̃i ad dñz deũ nr̃z: donec
τῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, ἕως
miſereat̃ nr̃i.. Miſere nr̃i dñe miſerere nr̃i:
οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς. Ἐλέησον ἡμᾶς κύριε ἐλέησον ἡμᾶς,
q̃m multũ repleti ſumus deſpectiõe. Multum re-
ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως. Ἐπὶ πλεῖον ἐ-
pleta eſt aĩa nr̃a: op̃pbriũ obũdãtibus ⁊ deſ
πλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι καὶ ἡ ἐξου-
pectio ſuperbis.
δένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Cãticũ graduũ. 123.
Ωἰδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκγʹ.

NIſi quia dñs erat in nobis: dicat nũc iſrael:
Εἰ μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ ἰσραήλ,
Niſi q̃ꝛ dñs erat in nobis: cum exurgerẽt hoĩes
Εἰ μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους
in nos. Forte viuos deglutiſſent nos: cum iraſcere-
ἐφ᾽ ἡμᾶς. Ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς, ἐν τῷ ὀργισθῆ-
tur furor eius in nos. Forſitã aqua abſorbuiſ-
ναι τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς. Ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόν-
ſet nos: Torrẽtẽ ptrãſiſſet aĩa nr̃a. Forſitã ptrã-
τισεν ἡμᾶς, Χείμαρρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Ἄρα διῆλ-
ſiſſet aĩa nr̃a aquã intolerabilẽ. Bñdictus domi-
θεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον. Εὐλογητὸς κύρι-
nus: q̃ nõ dedit nos in captionẽ dẽtibus eoꝝ.
ος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν.
Anima nr̃a ſicut paſſer erepta ẽ de laqueo venã-
Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευ-
tium. Laque⁹ cõtritus ẽ: ⁊ nos liberati ſum⁹. Ad-
όντων. Ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν. Ἡ
iutoriũ nr̃m in noĩe dñi: qui fecit ce-
βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐ-
lum ⁊ terram. Cãticũ graduũ. 124.
ρανὸν καὶ τὴν γῆν. Ωἰδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκδʹ.

QUi cõfidũt in dño ſicut mõs ſion: nõ cõmouebi-
Οἱ πεποιθότες ἐπὶ κύριον ὡς ὄρος σιών, οὐ σαλευθήσε-
tur in eternũ: qui habitat hieruſalẽ. Mõtes ĩ circuitu ei⁹
ται εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ κατοικῶν ἱερουσαλήμ. Ὄρη κύκλῳ αὐτῆς
⁊ dñs ĩ circuitu ppl̃i ſui: ex hoc nũc ⁊ vſq;
καὶ ὁ κύριος κύκλῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ
in ſeculũ. Quia nõ relinquet dñs v̄gã peccato-
αἰῶνος. Ὅτι οὐκ ἀφήσει κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἁμαρτω-
rũ ſup̃ ſortẽ iuſtoꝝ. Ut non extendant iu-
λῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων. Ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δί-
ſti ad iniq̃tatẽ manus ſuas. Benefac dñe bo-
καιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν. Ἀγάθυνον κύριε τοῖς ἀγα-
nis ⁊ rectis corde. Declinantes aũt in
θοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ. Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς
obligationes: adducet dñs cum operãtib⁹ iniq̃-
στραγγαλιάς, ἀπάξει κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνο-
tatẽ. Pax ſup̃ iſrael.
μίαν. Εἰρήνη ἐπὶ τὸν ἰσραήλ.

Cãticũ graduum. 125.
Ωἰδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκεʹ.

IN cõuertẽdo dñs
Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ

© Biblioteca Nacional de España

captiuitatẽ ſion: facti ſumꝰ ſicut cõſolati.
τὴν αἰχμαλωσίαν σιών, ἐγενήθημεν ὡσεὶ παρακεκλημένοι.
Tũc repletũ ẽ gaudio os nr̃m: ⁊ lingua nr̃a
Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν
exultatiõe. Tũc dicẽt inter gẽtes: magnificauit
ἀγαλλιάσεως. Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐμεγάλυνε
dñs facere cũ eis: magnificauit dñs
κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν, ἐμεγάλυνε κύριος τοῦ
facere nobiſcũ: facti ſumus letãtes. Cõuerte
ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι. Ἐπίστρεψον
dñe captiuitatẽ nr̃aꝫ ſic̃ torrẽs in auſtro.
κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν ὡς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ.
Qui ſeminãt in lachrymis: in exultatiõe metẽt. Eun
Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι. Πο
tes ibant: ⁊ flebãt mittẽtes ſe=
ρευόμενοι ἐπορεύοντο, καὶ ἔκλαιον βάλλοντες τὰ σπέρ=
mina ſua. Venietes ãt veniẽt in exultatiõe portã
ματα αὐτῶν. Ἐρχόμενοι δὲ ἥξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει αἴρον=
tes manipulos ſuos.
τες τὰ δράγματα αὐτῶν.

Cãticũ graduũ. 126.
Ὠιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκϛʹ.

Niſi dñs edificauerit domũ: in vanũ labora=
Ἐὰν μὴ κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπία=
uerũt qui edificãt. Niſi dñs cuſtodierit ciuitatẽ:
σαν οἱ οἰκοδομοῦντες. Ἐὰν μὴ κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς
fruſtra vigilauit qui cuſtodit. Vanũ vobis eſt
μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων. Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστὶ τὸ
ante lucẽ ſurgere. Surgite poſtq̃ ſederitis: q̃ mãducatis panẽ
ὀρθρίζειν. Ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐσθίοντες ἄρτον
doloris: cũ dederit dilectis ſuis ſomnũ. Ecce
ὀδύνης, ὅταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον. Ἰδοὺ
hereditas dñi filij merces fructus vẽtris.
ἡ κληρονομία κυρίου υἱοί ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός.
Sicut ſagitte in manu potẽtis: ita filij excu
Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτε=
ſſoꝝ. Btũs qui implebit deſideriũ ſu
τιναγμένων. Μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐ=
um ex ipſis. Nõ cõfundẽtur: cũ loq̃ntur
τοῦ ἐξ αὐτῶν. Οὐ καταισχυνθήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς
inimicis ſuis in portis.
ἐχθροῖς αὐτοῦ ἐν πύλαις.

Cãticũ graduũ. 127.
Ὠιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκζʹ.

Beati oẽs qui timẽt dñm: qui ambu
Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον, οἱ πορευό
lãt in vijs eius. Labores fructuũ tuoꝝ mã
μενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φά
ducabis. Btũs es ⁊ bene tibi erit: vxor tua ſicut vi
γεσαι. Μακάριος εἶ καὶ καλῶς σοι ἔσται, ἡ γυνή σου ὡς ἄμπε
tis abũdãs in lateribus domus tue. Filij
λος εὐθηνοῦσα ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου. Οἱ υἱοί
tui ſicut nouelle oliuaꝝ in circuitu mẽſe tue. Ecce ſic
σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης σου. Ἰδοὺ οὕ=
bñdicetur hõ qui timet dñm. Bñdi=
τως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν κύριον. Εὐλο
cat tibi dñs ex ſion. Et videas bona hieruſalẽ oĩbus
γήσαι σε κς' ἐκ σιών. Καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ ἱερουσαλὴμ πάσας
diebus vite tue. Et videas filios filioꝝ tuoꝝ: pax
τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. Καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου, εἰρή
ſup iſrael. Cãticũ graduũ. 128.
νη ἐπὶ τὸν ἰσραήλ. Ὠιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκηʹ.

Sepe expugnauerũt me a iuuẽtute mea: dicat nũc
Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ
iſrael. Sepe expugnauerũt me a iuuẽtute mea: ⁊
ἰσραήλ. Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, καὶ
eñ nõ potuerũt mihi. Sup̃ dorſũ meũ fabricaue
γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι. Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταιν
rũt pctõres: prolõgauerũt iniq̃tatẽ ſuã. Do
ον οἱ ἁμαρτωλοί, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. Κύ=
minus iuſtus cõcidit ceruices
ριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας

captiuitatẽ ſion: fcti ſumus ſicut ſõniãtes. Tũc ĩplebitur riſu os nr̃m: & lingua noſtra laude: tunc dicẽt in gentibus magnificauit dñs facere cũ iſtis. Magnificauit dominus facere nobiſcum: fcti ſumus letãtes. Conuerte dñe captiuitatẽ nr̃am: ſicut riuos ĩ auſtro. Qui ſeminãt in lachrymis: in exultatiõe metẽt. Qui ambulãs ibat & flebat portãs ad ſeminãdũ ſemẽtẽ: veniẽs veniet in exultatiõe portãs manipulos ſuos.

Cãticum graduũ ſalomõi. 127.

Niſi dominus edificauerit domũ in vanũ laborãt qui edificãt eam: niſi dominus cuſtodierit ciuitatẽ: fruſtra vigilat qui cuſtodit. Fruſtra vobis eſt de mane ſurgere poſtq̃ ſederitis: q manducatis panem doloris: ſic dabit diligentibus ſe ſomnum. Ecce hereditas domini filij merces fructus vẽtris. Sicut ſagitte in manu potẽtis: ita filij iuuentutis. Beatus vir qui ĩpleuit pharetrã ſuã ex ipſis: non confundetur cum loquetur inimicis ſuis in porta.

Canticum graduum. 128.

Beatus oĩs qui timet dñm: qui ãbulat ĩ viis eius. Laborẽ manuum tuaꝝ cũ comederis: btũs tu & bñ tibi erit. Vxor tua ſicut vitis fructifera in penetralibus domꝰ tue: filij tui ſicut germina oliuarũ in circuitu mẽſe tue. Ecce ſic bñdicetur vir: q timet dñm. Bñdicat tibi dñs ex ſion: & videas bõa hieruſalẽ oĩbus diebus vite tue. Et videas filios filiorũ tuorum: pacẽ ſuper iſrael.

Cãticũ graduũ. 129.

Sepe expugnauerũt me ab adoleſcentia mea: dicat nunc iſrael. Sepe expugnauerunt me ab adoleſcẽtia mea: ſed nõ potuerũt mihi. Sup ceruicẽ meã arauerũt arantes: plõgauerũt ſulcũ ſuũ. Dñs iuſtus concidit laqueos

שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחֹלְמִים׃ אָז
יִמָּלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה אָז
יֹאמְרוּ בַגּוֹיִם הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת
עִם אֵלֶּה׃ הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת
עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמֵחִים׃ שׁוּבָה יְהוָה
אֶת שְׁבוּתֵנוּ כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב׃
הַזֹּרְעִים בְּדִמְעָה בְּרִנָּה יִקְצֹרוּ׃
הָלוֹךְ יֵלֵךְ וּבָכֹה נֹשֵׂא מֶשֶׁךְ הַזָּרַע
בֹּא יָבֹא בְרִנָּה נֹשֵׂא אֲלֻמֹּתָיו׃
שִׁיר הַמַּעֲלוֹת cxxvij.
לִשְׁלֹמֹה אִם יְהוָה לֹא יִבְנֶה
בַיִת שָׁוְא עָמְלוּ בוֹנָיו בּוֹ אִם
יְהוָה לֹא יִשְׁמָר עִיר שָׁוְא שָׁקַד
שׁוֹמֵר׃ שָׁוְא לָכֶם מַשְׁכִּימֵי קוּם
מְאַחֲרֵי שֶׁבֶת אֹכְלֵי לֶחֶם
הָעֲצָבִים כֵּן יִתֵּן לִידִידוֹ שֵׁנָא׃
הִנֵּה נַחֲלַת יְהוָה בָּנִים שָׂכָר פְּרִי
הַבָּטֶן׃ כְּחִצִּים בְּיַד גִּבּוֹר כֵּן בְּנֵי
הַנְּעוּרִים׃ אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר
מִלֵּא אֶת אַשְׁפָּתוֹ מֵהֶם לֹא יֵבֹשׁוּ
כִּי יְדַבְּרוּ אֶת אוֹיְבִים בַּשָּׁעַר׃
שִׁיר הַמַּעֲלוֹת cxxviii. אַשְׁרֵי
כָּל יְרֵא יְהוָה הַהֹלֵךְ בִּדְרָכָיו׃ יְגִיעַ
כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ׃
אֶשְׁתְּךָ כְּגֶפֶן פֹּרִיָּה בְּיַרְכְּתֵי בֵיתֶךָ
בָּנֶיךָ כִּשְׁתִלֵי זֵיתִים סָבִיב
לְשֻׁלְחָנֶךָ׃ הִנֵּה כִי כֵן יְבֹרַךְ גָּבֶר
יְרֵא יְהוָה׃ יְבָרֶכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן
וּרְאֵה בְּטוּב יְרוּשָׁלָםִ כֹּל יְמֵי
חַיֶּיךָ׃ וּרְאֵה בָנִים לְבָנֶיךָ שָׁלוֹם
עַל יִשְׂרָאֵל׃ cxxix. שִׁיר
הַמַּעֲלוֹת רַבַּת צְרָרוּנִי מִנְּעוּרָי
יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל׃ רַבַּת צְרָרוּנִי
מִנְּעוּרָי גַּם לֹא יָכְלוּ לִי׃ עַל
גַּבִּי חָרְשׁוּ חֹרְשִׁים הֶאֱרִיכוּ
לְמַעֲנִיתָם׃ יְהוָה צַדִּיק קִצֵּץ עֲבוֹת

שָׁבָה הָיָה
מָלֵא שָׂחַק
פֶּה לָשׁוֹן
רָנַן אָמַר
גָּדַל עָשָׂה
שָׁבָה אָפַק
קָצַר
שׁוּר עָלָה
בָּנָה
שָׁמַר
שָׁכַם
אָחַר יָשַׁב
נָתַן יָדַד
יָשַׁן פָּרָה
גָּבַר
נָעַר
בּוֹשׁ
דָּבַר
יָגַע
כַּף אָכַל
אִישׁ פָּרָה
שָׁתַל זָיִת
סָבַב בָּרַךְ
יוֹם
חָיָה שָׁלַם
רָבַב צוּר
נָעַר אָמַר
גַּב אָרַךְ
עָנָה צָדַק
עָבַת

© Biblioteca Nacional de España

רשעים׃ יבשו ויסגו אחור כל — בוש נסג
שנאי ציון׃ יהיו כחציר גגות — אחר היה
שקדמת שלף יבש׃ שלא מלא — חצר גג
כפו קוצר וחצנו מעמר׃ ולא — קדם לא
אמרו העברים ברכת יהוה אליכם — כף קצר
ברכנו אתכם בשם יהוה׃ — עמר

שיר המעלות cxxx.

ממעמקים קראתיך יהוה׃ אדני — עמק
שמעה בקולי תהיינה אזניך — היה
קשבות לקול תחנוני׃ אם — קשב חנן
עונות תשמר יה אדני מי יעמד׃ — שמר עמד
כי עמך הסליחה למען תורא׃ — סלח ירא
קויתי יהוה קותה נפשי ולדברו — קוה
הוחלתי׃ נפשי לאדני משמרים — יחל
לבקר שמרים לבקר׃ יחל
ישראל אל יהוה כי עם יהוה
החסד והרבה עמו פדות׃ והוא — רבה פדה
יפדה את ישראל מכל עונתיו׃

שיר המעלות לדוד cxxxi. — שור עלה

יהוה לא גבה לבי ולא רמו עיני — רום
ולא הלכתי בגדלות ובנפלאות — פלא
ממני׃ אם לא שויתי ודוממתי — שוה
נפשי כגמל עלי אמו כגמל — גמל
עלי נפשי׃ יחל ישראל אל יהוה
מעתה ועד עולם׃ cxxxii. — עלם

שיר המעלות

זכור יהוה לדוד את כל ענותו׃ — זכר ענה
אשר נשבע ליהוה נדר — שבע
לאביר יעקב׃ אם אבא — אבר בוא
באהל ביתי אם אעלה על — עלה
ערש יצועי׃ אם אתן שנת — יצע נתן
לעיני לעפעפי תנומה׃ עד — ישן נום
אמצא מקום ליהוה משכנות — מצא קום
לאביר יעקב׃ הנה שמענוה — שכן
באפרתה מצאנוה בשדה יער׃ — שדה
נבואה למשכנותיו נשתחוה — בוא שכן שחה

īpioꝝ. Cōfundātur & couertātur retrorſū oēs qui oderūt ſion. Fiāt ſicut fenū tectorum: qđ ſtatī vt viruerit areſcit. De quo nō īpleuit manū ſuā meſſor: & ſinū ſuū manipulos faciens. De quo nō dixerūt trāſeūtes bñdictio dñi ſuper vos: benediximus vobis in nomine dñi.

Canticum graduum. 130.

DE profundis clamaui ad te dñe. Domine exaudi vocē meā: fiant aures tue ꝏꝏꝏ ītēdētes ad vocē dep̄catiōis mee. Si ꝏꝏꝏ iniqtates obſeruaueris dñe: dñe quis ſuſtinebit? Quia tecū ꝓpiciatio: cum terribilis ſis. Suſtinui dñm ſuſtinuit anima mea: & verbum eius expectaui. Anima mea ad dñm: a vigilia matutina vſq; ad vigiliā matutinā. Expectet iſrael dominū: quia apud dominum ꝏꝏꝏ mia & multa apud eū redēptio. Et ipſe ꝏꝏ redimet iſrael: ex omnibus iniquitatib⁹ eius.

Canticum graduū dauid. 131.

DOmine non eſt exaltatū cor meū nec elati ſunt oculi mei: & nō ambulaui ī magnis & ī mirabilib⁹ ſup me. Si non ꝓpoſui & ſilere feci aiam meā ſicut ablactatus ad matrē ſuā: ita ablactata ad me anima mea. Expectet iſrl̄ dominum a modo & vſq; in eternum.

Canticū graduū. 132.

MEmēto dñe dauid: & ois afflictionis eius. Qui iurauit dño: votū vouit ꝏꝏꝏ deo iacob. Si introiero ꝏꝏꝏꝏꝏꝏ in tabernaculū domus mee: ſi aſcēdero in ꝏ lectū ſtrati mei. Si dedero ſomnum ꝏꝏꝏ oculis meis: palpebris meis dormitationem. Donec inueniā locum dño: tabernaculum ꝏ deo iacob. Ecce audiuimus illum ꝏꝏꝏ in ephrata: īuenimus illum in regione ſaltus. Introibimus ad tabernacula eius: adorabim⁹

---

peccatoꝝ. Cōfundātur ⁊ cōuertātur retro
ἁμαρτωλῶν. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀ
ſum oēs qui oderūt ſion. Fiant ſicut fe
πίσω πάντες οἱ μισοῦντες σιών. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρ
nū tectorū: qđ ꝓuſq̄ euellatur exaruit. De q̄ nō
τος δωμάτων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη. Οὗ οὐκ
impleuit manū ſuā qui metit: ⁊ ſinū ſu
ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐ
um qui manipulos colligit. Et nō dixerūt q̄ prete
τοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων. Καὶ οὐκ εἶπαν οἱ παρά
ribāt: bñdictio dñi ſup vos: bñdiximus vobis in no
γοντες, εὐλογία κυρίου ἐφ᾽ ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνό
mine dñi.
ματι κυρίου.

Cātică graduū. 129.
Ωἰδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκθʹ.

DE profundis clamaui ad te dñe: dñe exaudi
Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι κύριε, κύριε εἰσάκουσον τῆς
vocē meā. Fiant aures tue intēdētes in vo
φωνῆς μου. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φω
cē deprecatiōis mee. Si iniqtates obſeruaueris dñe:
νὴν τῆς δεήσεώς μου. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς κύριε,
dñe quis ſuſtinebit? q2 apud te ꝓpiciatio eſt. Pro
κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν. Ἕνε
pter nomē tuū ſuſtinui te dñe: ſuſtinuit
κεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε κύριε, ὑπέμεινεν ἡ
aīa mea in xbū tuū: ſpauit aīa mea in
ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν
dño. A cuſtodia matutina vſq; ad noctē: a cuſto
κύριον. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυ
dia matutina ſperet iſrael in dño. Quia a
λακῆς πρωΐας ἐλπισάτω ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν κύριον. Ὅτι πα
pud dñm mia: ⁊ copioſa apō eū redēptio: ⁊
ρὰ τῷ κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ᾽ αὐτῷ λύτρωσις, καὶ
ipſe redimet iſrael ex oibus iniqtatib⁹ eius.
αὐτὸς λυτρώσεται τὸν ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Cātică graduū. 130.
Ωἰδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρλʹ.

DOmine nō eſt exaltatū coꝛ meū: neq; elati ſunt
Κύριε οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν
oculi mei. Neq; ambulaui in magnis: neq; in
οἱ ὀφθαλμοί μου. Οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν
mirabilibus ſup me. Si nō humiliter ſentiebā: ſed exal
θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ. Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὕψω
taui aīam meā. Sicut ablactatus ſup
σα τὴν ψυχήν μου. Ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν
mrem ſuā: ita retribues in aīa mea.
μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχήν μου.
Speret iſrael in dño ex hoc nūc ⁊
Ἐλπισάτω ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ
vſq; in ſeculū.
ἕως τοῦ αἰῶνος.

Cātică graduū. 131.
Ωἰδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρλαʹ.

MEmēto dñe dauid: ⁊ ois māſue
Μνήσθητι κύριε τοῦ δαυίδ, καὶ πάσης τῆς πραό
tudinis eius. Sicut iurauit dño: votū vouit deo ia
τητος αὐτοῦ. Ὡς ὤμοσε τῷ κυρίῳ, ηὔξατο τῷ θεῷ ἰα
cob. Si introiero in tabnaculū dom⁹ mee: ſi aſcē
κώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβή
dero in lectū ſtrati mei: Si dedero ſōnū
σομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου, Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς
oculis meis: ⁊ palpebꝛis meis dormitationē: ⁊
ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν, καὶ
requiē tpoꝛib⁹ meis: Donec inueniā locū do
ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου, Ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ κυ
mino: tabnaculū deo iacob. Ecce audiuimus eā in e
ρίῳ, σκήνωμα τῷ θεῷ ἰακώβ. Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν εὐ
phꝛata: inuēimus eā in cāpis ſylue. Intre
φραθᾷ, εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευ
mus in tabnacula eius. Adoꝛemus
σόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ. Προσκυνήσωμεν ꝏꝏ

© Biblioteca Nacional de España

2.Pa. in loco vbi ſteterūt pedes eius. Surge dn̄e
6.g. εἰς τὸν τόπον οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι κύριε
in requiē tuā: tu ⁊ arca ſanctifica
εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσμα-
tiōis tue. Sacerdotes tui induētur iuſtitia: ⁊
τός σου. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ
ſcti tui exultabūt. Propter dauid ſeruū
ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἕνεκεν δαυὶδ τοῦ δούλου
tuū nō auertas faciē xp̄i tui: Iura
σου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου, Ὤμο
uit dn̄s dauid ỽitatē: ⁊ nō fruſtrabit eā.
σε κύριος τῷ δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.
De fructu vētris tui ponā ſup ſedē tuā.
Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.
Si cuſtodierint filii tui teſtamētū meū: ⁊ teſti
Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρ-
mōia mea hec q̄ docebo eos: Et filij eoꝝ
τύριά μου ταῦτα ἃ διδάξω αὐτούς, Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν
vſq; in ſeculū ſedebūt ſup ſedē tuā. Qm̄
ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι
elegit dn̄s ſion: elegit eā in hītatio
ἐξελέξατο κύριος τὴν σιών, ᾑρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικί-
nem ſibi. Hec requies mea in ſeculū ſeculi: hic
αν ἑαυτῷ. Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧ-
habitabo qm̄ elegi eā. Uenationē eius bn̄
δε κατοικήσω ὅτι ᾑρετισάμην αὐτήν. Τὴν θήραν αὐτῆς εὐ-
dicēs bn̄dicā: paupes eius ſaturabo panib⁹.
λογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων.
Sacerdotes eius induam ſalutare: ⁊ ſcti e-
Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐ-
ius exultatiōe exultabūt. Illic producā cornu
τῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ
dauid: paraui lucernā xp̄o meo. Inimicos eius in-
δαδ', ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐν-
duam cōfuſione: ſup ip̄m āt efflorebit ſctificatio mea.
δύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

Cāticū graduū. 132.
Ὠιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρλβ'.

Ecce iā q̄d bonū: aut q̄d iocūdū: niſi habitare
Ἰδοὺ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν; ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν
frēs in vnū. Sicut vnguētū in capite q̄d deſcē-
ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ κατα-
dit in barbā: barbā aarō. Qd̄ deſcē-
βαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τὸν ἀαρών. Τὸ κατα-
dit in oram veſtimēti eius. Sicͭ ros
βαῖνον ἐπὶ τὴν ὤαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ. Ὡς δρό-
hermō q̄ deſcēdit in mōtes ſiō: Qm̄ illic
σος ἀερμὼν ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη σιών. Ὅτι ἐκεῖ
mādauit dn̄s bn̄dictionē: vitā vſq; in ſeculū.
ἐνετείλατο κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος,

Cāticū graduū. 133.
Ὠιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρλγ'.

Infra. Ecce nūc bn̄dicite dn̄o oēs ſerui
134.a. Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντες οἱ δοῦλοι
ſ.124. dn̄i. Qui ſtatis in domo dn̄i: in atrijs domus dei no-
κυρίου. Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου θεοῦ ἡ-
ſtri. In noctibus extollite manus vr̄as in
μῶν. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ
ſctā: ⁊ benedicite dn̄m. Benedicat te dn̄s
ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν κύριον. Εὐλογήσαι σε κύριος
ex ſion: q̄ fecit celū ⁊ terrā.
ἐκ σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Alleluia. 134.
Ἀλληλούϊα. ρλδ'.

ſ.122. Laudate nomē dn̄i: laudate ſerui dn̄m. Qui
ſ.133 d Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου, αἰνεῖτε δοῦλοι κύριον. Οἱ
ſtatis in domo dn̄i: in atrijs domus dei nr̄i. Laudate
ἑστῶτες ἐν οἴκῳ κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου θεοῦ ἡμῶν. Αἰνεῖτε τὸν
dn̄m q2 bonus dn̄s: pſallite noī eius qm̄ ſua-
κύριον ὅτι ἀγαθὸς κς̄, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὅτι κα-
ue. Qm̄ iacob elegit ſibi dn̄s: iſrael
λόν. Ὅτι τὸν ἰακὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ κύριος, ἰσραὴλ

ſcabellū pedū ei⁹. Sur
ge dn̄e in requiē tuā:
tu & arca fortitudinis
tue. Sacerdotes tui idu
antur iuſtitiā: & ſcti tui
laudēt. Propter dd̄ ſ̄
uū tuū: nō auertas faci
em chriſti tui. Iurauit
dn̄s dauid veritatem &
nō auertetur ab ea: de
fructu ventris tui ponā
ſup ſedē tuā. Si cuſto-
dierint filii tui pactum
meū & teſtificationem
meā quā docuero eos:
& filii eorū vſq; in eter
nū ſedebūt ſup thronū
tuū. Quia elegit dn̄s
ſion: deſiderauit eā in
hītaculū ſibi. Hec ē re-
quies mea in ſempiter-
nū: hic hītabo quia d̄
ſideraui eam. Venatio-
nem eius benedicens
benedicam: pauperes
eius ſaturabo pane.
Sacerdotes eius induā
ſalutare: & ſancti eius
laudabunt laude. Ibi
oriri faciā cornu dauid
paui lucernā xp̄o meo.
Inimicos eius iduā cō
fuſione: ſup ipſum autē
florebit diadema eius.

Canticum graduum
dauid. 133.

Ecce q̄ꝫ bonū & q̄ꝫ
decorū hītare fra
tres in vnū. Sicut vn-
guētū optimū in capi-
te: q̄d deſcēdit in bar-
bā barbā aarō: q̄d d̄ſcē
dit ſup orā veſtimētoꝝ
eius. Sicut ros hermon
qui deſcēdit ſup mōta-
na ſion: qm̄ ibi manda
uit dn̄s benedictionē
vitam vſq; in eternū.

Canticum gradu
um. 134.

Ecce bn̄dicite do-
minum omnes ſer
ui domini: qui ſtatis in
domo domini
in noctibus. Leuate
manus veſtras ad ſctm̄
& benedicite dominū.
Benedicat te dominus
ex ſion: factor celi &
terre.

Aleluia. 135.

Laudate
nomē dn̄i: laudate
ſerui domini:
Qui ſtatis in domo do
mini: in atriis
domus dī noſtri. Lau
date dominum quoniā
bonus dn̄s: cātate noī
eius quoniam decens.
Quoniam iacob ele-
git ſibi dominus: iſrael

להדום רגליו: קומה יהוה | הדם
למנוחתך אתה וארון עזך: כהניך | נוח ארן
ילבשו צדק וחסידיך ירננו: | עזז לבש
בעבור דוד עבדך אל תשב פני | חסד רנן
משיחך: נשבע יהוה לדוד אמת | עבר שוב
לא ישוב ממנה מפרי בטנך | פנה משח
אשית לכסא לך: אם ישמרו בניך | שבע שוב
בריתי ועדתי זו אלמדם גם | פרה שית
בניהם עדי עד ישבו לכסא לך: | שמר ברת
כי בחר יהוה בציון אוה למושב | עוד למד
לו: זאת מנוחתי עדי עד פה | ישב
אשב כי אויתיה: צידה ברך | נוח
אברך אביוניה אשביע לחם: | ישב אוה
וכהניה אלביש ישע וחסידיה | צוד אבה
רנן ירננו: שם אצמיח קרן | שבע לבש
לדוד ערכתי נר למשיחי: אויביו | צמח
אלביש בשת ועליו יציץ נזרו: | נור משח
שיר המעלות לדוד cxxxiii. | איב לבש
הנה מה טוב ומה נעים שבת | בוש ציץ
אחים גם יחד: כשמן הטוב על | שור עלה
הראש ירד על הזקן זקן אהרן | נעם ישב
שירד על פי מדותיו: כטל חרמון | אח
שירד על הררי ציון כי שם צוה | ירד
יהוה את הברכה חיים עד העולם: | פה מד
שיר המעלות cxxxiiii. | עלם
הנה ברכו את יהוה כל עבדי
יהוה העמדים בבית יהוה
בלילות: שאו ידיכם קדש | נשא
וברכו את יהוה: יברכך יהוה | ברך
מציון עשה שמים וארץ:
הללויה הללו את cxxxv.
שם יהוה הללו עבדי יהוה:
שעמדים בבית יהוה בחצרות | עמד
בית אלהינו: הללויה כי
טוב יהוה זמרו לשמו כי נעים: | נעם
כי יעקב בחר לו יה ישראל

לסגלתו: כי אני ידעתי כי גדול גדל
יהוה ואדנינו מכל אלהים:
כל אשר חפץ יהוה עשה בשמים
ובארץ בימים וכל תהמות: מעלה עלה
נשאים מקצה הארץ ברקים
למטר עשה מוצא רוח מאצרתיו: יצא
שהכה בכורי מצרים מאדם עד נכה בכר
בהמה: שלח אותת ומפתים יפת
בתוככי מצרים בפרעה ובכל
עבדיו: שהכה גוים רבים רבב
והרג מלכים עצמים: לסיחון
מלך האמרי ולעוג מלך הבשן
ולכל ממלכות כנען: ונתן ארצם מלך
נחלה נחלה לישראל עמו: יהוה
שמך לעולם יהוה זכרך לדר עלם דור
ודר: כי ידין יהוה עמו ועל דון
עבדיו יתנחם: עצבי הגוים נחם
כסף וזהב מעשה ידי אדם: פה עשה
להם ולא ידברו עינים להם דבר
ולא יראו: אזנים להם ולא ראה
יאזינו אף אין יש רוח בפיהם: אזן פה
כמוהם יהיו עשיהם כל אשר היה עשה
בטח בהם: בית ישראל ברכו
את יהוה בית אהרן ברכו את
יהוה: בית הלוי ברכו את
יהוה יראי יהוה ברכו את
יהוה: ברוך יהוה מציון שכן ברך
ירושלם הללויה:

cxxxvi.

הודו ליהוה ידה
כי טוב כי לעולם חסדו: הודו עלם
לאלהי האלהים כי לעולם
חסדו: הודו לאדני האדנים
כי לעולם חסדו: לעשה נפלאות פלא
גדלות לבדו כי לעולם חסדו: לעשה בדד
השמים בתבונה כי לעולם חסדו: בין
לרקע הארץ על המים כי

in peculiū ſuū. Quia ego ſcio ꝙ magnus dñs: & dñator nr̄ pre oībus diis. Oia que voluit dominus fecit in celo & ī terra: in mari & in oībus abyſſis. Leuans nubes de ſummitatibꝰ terre: fulgura in pluuiā fecit: educēs vētos de theſauris ſuis. Qui pcuſſit primitiua egypti: ab homīe vſqꝫ ad pecus. Emiſit ſigna & portenta ī medio tui egypte: in pharaonem & in cūctos ſeruos eius. Qui pcuſſit gentes multas: & occidit reges fortes. Seon regem amorreorū & og regem baſan: & oīa regna chanaan. Et dedit terram eorum hereditatē: hereditatē iſrael populo ſuo. Dn̄e nomē tuū in eternum: dn̄e memoriale tuū in gn̄atiōe & gn̄ationem. Quia iudicabit dn̄s populū ſuū: & ī ſuos ſuos erit placabilis. Idola gētiū argētū & aurū: opa manuū hoīm. Os habēt & nō loqn̄tur: oculos habent & nō videbūt. Aures habent & non audiēt: ſed nec ē ſpūs in ore ipſorum. Similes illis fiāt qui faciunt ea: oīs qui cōfidit in eis. Domus iſrael benedicite domino: domus aarō benedicite domino. Domus leui benedicite domino: timentes dominum benedicite dn̄o. Benedictus dn̄s ex ſion: qui habitat in ieruſalem.

Aleluia. 136.

Confitemini domino qm̄ bonus: qm̄ in eternū mīa eius. Cōfitemini deo deorum: quoniam in eternum mīa eius. Cōfitemini domino dominorum: quoniā in. Qui fecit mirabilia magna ſolus: quoniā. Qui fecit celos in ſapientia: quoniam. qui firmauit terram ſuper aquas: quoniam.

in poſſeſſionē ſibi. Quia ego cognoui: ꝙ ma=
εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ. Ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα, ὅτι με=
gnus dn̄s: ⁊ dn̄s nr̄ pre oībus di=
γας ὁ κύριος, καὶ ὁ κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θε=
is. Oīa q̄cūqꝫ voluit dn̄s fecit in ce
ούς. Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ κύριος ἐποίησεν ἐν τῷ οὐρα
lo ⁊ in t̄ra: In mari ⁊ in oībus
νῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, Ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις
abyſſis. Educēs nubes ab extremo t̄re: ful Hiere.
ταῖς ἀβύσσοις. Ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς, ἀ= 10.c.
gura in pluuiā fecit. Qui pducit vētos de theſau ps.77.
στραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησε. Ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυ Exo.
ris ſuis. Qui pcuſſit priogenita egypti ab 12.d.
ρῶν αὐτοῦ. Ὃς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα αἰγύπτου ἀπὸ
hoīe vſqꝫ ad pecus. Miſit ſigna ⁊ pdigia
ἀνθρώπου ἕως κτήνους. Ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα
in medio tui egypte: In pharaonē ⁊ in oēs ſer
ἐν μέσῳ σου αἴγυπτε, Ἐν φαραὼ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δού
uos eius. Qui pcuſſit gētes multas: ⁊ occidit
λοις αὐτοῦ. Ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλά, καὶ ἀπέκτεινε
rēges fortes. Seon regē amorreoꝝ:
βασιλεῖς κραταιούς. Τὸν σηὼν βασιλέα τῶν ἀμορραίων,
Et og regē baſan: ⁊ oīa regna
Καὶ τὸν ὢγ βασιλέα τῆς βασάν, καὶ πάσας τὰς βασιλείας
chanaā. Et dedit t̄rā eoꝝ hereditatē: here
χαναάν. Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, κληρο=
ditatē iſrael pplo ſuo. Dn̄e nomē tuū in
νομίαν ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ. Κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν
eternū: ⁊ memoriale tuū ī gn̄atione ⁊ gn̄atione. Quia
αἰῶνα, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Ὅτι
iudicabit dn̄s pplꝫ ſuū: ⁊ in ſeruis ſu
κρινεῖ κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐ
is deprecabitur. Simulachra gētiū argētū ps.115.
τοῦ παρακληθήσεται. Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον Sapiē
⁊ aurū opa manuū hoīum. Os hn̄t ⁊ 15.
καὶ χρυσίον ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. Στόμα ἔχουσι καὶ
nō loqn̄tur: oculos hn̄t ⁊ nō videbūt.
οὐ λαλήσουσιν, ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται.
Aures hn̄t ⁊ nō audiēt: neqꝫ eñ eſt ſpūs
Ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται, οὐδὲ γάρ ἐστι πνεῦ
in ore ipoꝝ. Similes illis fiant q̄ fa=
μα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν. Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποι ps.115.
ciūt ea: ⁊ oēs qui cōfidūt in eis. Do
οῦντες αὐτά, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς. Οἶ
mus iſrael bn̄dicite dn̄o. Domꝰ aarō bn̄di
κος ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν κύριον. Οἶκος ἀαρὼν εὐλο=
cite dn̄o. domꝰ leui bn̄dicite dn̄o.
γήσατε τὸν κύριον. Οἶκος λευὶ εὐλογήσατε τὸν κύριον.
Qui timetis dn̄m bn̄dicite dn̄o. Bn̄di
Οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον εὐλογήσατε τὸν κύριον. Εὐλο
ctus dn̄s ex ſion qui habitat hieruſalē.
γητὸς κύριος ἐκ σιὼν ὁ κατοικῶν ἰερουσαλήμ.

Alleluia. 135.

Ἀλληλούϊα. ρλε.

Confitemini dn̄o qm̄ bonus: qm̄ in ſecu= ps.104
Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶ= ps.105.
lū mia eius. Cōfitemini deo deoꝝ: ps.106.
να τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ θεῷ τῶν θεῶν,
qm̄ in ſeculū mia eius. Cōfitemini do
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυ=
mino dn̄oꝝ: qm̄ in ſeculū mia eius. Qui
ρίῳ τῶν κυρίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ
fecit mirabilia magna ſolus: qm̄ in ſeculū
ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
mia eius. Qui fecit celos in intel=
τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέ= Gen.
lectu: qm̄ in ſeculū mia eius. Qui firma 1.a.
σει, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ στερεώσαν Hiere.
uit t̄rā ſup aquas: qm̄
τι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὅτι

© Biblioteca Nacional de España

in ſeculū mia eius. Qui fecit lūinaria ma=
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ ποιήσαντι φῶτα με=
gna ſolus: qm̄ in ſeculū mia eius: Solē
γάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, Τὸν ἥλιον
in poteſtatē diei: qm̄ in ſeculū mia eius.
εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Lunam ꝛ ſtellas in poteſtatē noctis: qm̄
Τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός, ὅτι
in ſeculū mia eius. Qui percuſſit egyptū cū
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ πατάξαντι αἴγυπτον σὺν
primogenitis eoꝝ: qm̄ in ſeculū mia e=
τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐ=
ius. Et eduxit iſrael de medio eoꝝ: qm̄ in
τοῦ. Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ὅτι εἰς
ſeculū mia eius. In manū potēti ꝛ in bra
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχί
chio excelſo: qm̄ in ſeculū mia eius. Qui diui
ονι ὑψηλῷ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ καταδιε
ſit rubrū mare in diuiſiōes: qm̄ in ſeculū
λόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
mia eius. Et eduxit iſrael per mediū e=
τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ διαγαγόντι τὸν ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐ
ius: qm̄ in ſeculū mia eius. Et excuſſit pha
τῆς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἐκτινάξαντι φα=
raonē ꝛ exercitū eius in mari rubro: qm̄ in
ραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς θάλασσαν ἐρυθράν, ὅτι εἰς τὸν
ſeculū mia eius. Qui traduxit ppl̄m ſuū per
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ
deſertū: qm̄ in ſeculū mia eius. Qui pcuſſit
ἐρήμῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ πατάξαντι
reges magnos: qm̄ in ſeculū mia eius.
βασιλεῖς μεγάλους, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Et occidit reges fortes: qm̄ in ſeculū
Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
mia eius. Seon regē amorreoꝝ: qm̄ in
ἔλεος αὐτοῦ. Τὸν σηὼν βασιλέα τῶν ἀμορραίων, ὅτι εἰς τὸν
ſeculū mia eius. Et og regē baſan:
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ τὸν ὢγ βασιλέα τῆς βασάν,
qm̄ in ſeculū mia eius. Et dedit trā eo=
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐ=
rū hereditatē: qm̄ in ſeculū mia eius. He
τῶν κληρονομίαν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Κλη
reditatē iſrael ſeruo ſuo: qm̄ in ſeculū mia
ρονομίαν ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
eius. Quia in humilitate nr̄a memoꝛ fuit nr̄i dn̄s:
αὐτοῦ. Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ κύριος,
qm̄ in ſeculū mia eius. Et redimit nos
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ
ab inimicis nr̄is: qm̄ in ſeculū mia eius. Qui dat
τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ὁ διδοὺς
eſcā omi carni: qm̄ in ſeculū mia eius. Cōfite
τροφὴν πάσῃ σαρκί, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐξομο=
mini deo celi: qm̄ in ſeculū mia eius.
λογεῖσθε τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

David per hieremiā. 136.
Τῷ δαδ διὰ ἱερεμίου. ρλϛ´.

SUper flumina babylonis illic ſedimus: ꝛ
Ἐπὶ τῶν ποταμῶν βαβυλῶνος ἐκεῖ ἐκαθίσαμεν, καὶ
fleuimus dū recoꝛdaremur nos ſion. In
ἐκλαύσαμεν ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς σιών. Ἐπὶ ταῖς
ſalicibus in medio eius ſuſpēdimus oꝛgana nr̄a.
ἰτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν.
Quia illic interrogauerūt nos qui captiuos duxerūt
Ὅτι ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες
nos: vba cātionū: ꝛ qui abduxerūt nos hymnū.
ἡμᾶς, λόγους ᾠδῶν, καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς ὕμνον.
Cātate nobis de cāticis ſion: quō cātabimus cāticū
Ἄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ᾠδῶν σιών, πῶς ᾄσομεν τὴν ᾠδὴν
dn̄i in tra aliena? Si oblit⁹ fuero tui
κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας; Ἐὰν ἐπιλάθωμαί σου

Qui fecit luminaria
magna: quoniam.
Solem in poteſtatem
diei: quoniam.
Lunam & ſtellas
in poteſtatem noctis:
quoniam.
Qui percuſſit egyptū
cum primitiuis eorum:
quoniam. Et eduxit iſ
rael
de medio eorum: quo=
niam. In manu
valida & in brachio ex
tento: quoniam.
Qui diuiſit mare ru=
brum in diuiſiones:
quoniam. Et adduxit
iſrael
in medio eius: quoni=
am. Et conuoluit
pharaonē & exercitū e
ius in mari rubro: qm̄.
Qui duxit populū ſuū
p deſertum: quoniam.
Qui percuſſit reges
magnos: quoniā. Et
occidit
reges magnificos:
quoniam.
Seon regem amorreo
rum: quoniam.
Et og regem baſan:
Quoniam. Et dedit
terram eorum
hereditatem: quoniā.
Hereditatem
iſrael ſeruo ſuo: quoni
am.
Quia in humilitate no
ſtra memor fuit noſtri:
quoniā. Et eripuit nos
de hoſtibus noſtris:
quoniam.
Qui dat panem omni
carni: quoniam.
Confitemini deo celi:
quoniam
in eternum miſericor=
dia eius.

137.

SVper flumina baby=
lonis illic ſedimus
& fleuimus: dum re
cordaremur ſion Super
ſalices in medio eius
ſuſpendimus citharas
nr̄as. Qm̄ ibi interro=
gauerūt nos qui capti=
uos duxerūt nos verba
carminis: & qui afflige
bāt nos leti: canite no
bis de cāticis ſiō. Quō
cantabimus canticum
domini in terra aliēa.
Si oblitus fuero tui

לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ לְעֹשֵׂה אוֹרִים
גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ אֶת
הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם כִּי — מָשַׁל
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ אֶת הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים — כָּכַב
לְמֶמְשְׁלוֹת בַּלָּיְלָה כִּי לְעוֹלָם
חַסְדּוֹ׃ לְמַכֵּה מִצְרַיִם בִּבְכוֹרֵיהֶם — נָכָה בָּכַר
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל — יָצָא
מִתּוֹכָם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ בְּיָד
חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה כִּי לְעוֹלָם — זָרַע נָטָה
חַסְדּוֹ׃ לְגֹזֵר יַם סוּף לִגְזָרִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל — עָבַר
בְּתוֹכוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ וְנִעֵר
פַּרְעֹה וְחֵילוֹ בְיַם סוּף כִּי לְעוֹלָם
חַסְדּוֹ׃ לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר כִּי — יָלַךְ דָּבַר
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ לְמַכֵּה מְלָכִים
גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ וַיַּהֲרֹג — הָרַג
מְלָכִים אַדִּירִים כִּי לְעוֹלָם — אָדַר
חַסְדּוֹ׃ לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי כִּי
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ וְנָתַן אַרְצָם
לְנַחֲלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ נַחֲלָה
לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ זָכַר לָנוּ כִּי לְעוֹלָם — שָׁפַל
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ וַיִּפְרְקֵנוּ — עָלַם פָּרַק
מִצָּרֵינוּ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ — צוּר
נֹתֵן לֶחֶם לְכָל בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם — נָתַן
חַסְדּוֹ׃ הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם כִּי — יָדָה
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

cxxxvii.

עַל נַהֲרוֹת בָּבֶל שָׁם יָשַׁבְנוּ
גַּם בָּכִינוּ בְּזָכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן׃ — בָּכָה
עַל עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ תָּלִינוּ כִּנֹּרוֹתֵינוּ׃ — תָּלָה
כִּי שָׁם שְׁאֵלוּנוּ שׁוֹבֵינוּ דִּבְרֵי — שָׁבָה
שִׁיר וְתוֹלָלֵינוּ שִׂמְחָה שִׁירוּ לָנוּ — שׁוּר תָּלַל
מִשִּׁיר צִיּוֹן׃ אֵיךְ נָשִׁיר אֶת שִׁיר
יְהוָה עַל אַדְמַת נֵכָר׃ אִם אֶשְׁכָּחֵךְ — שָׁכַח

© Biblioteca Nacional de España

ירושלם תשכח ימיני: תדבק ימן דבק
לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לשן חיך
לא אעלה את ירושלם על ראש זכר עלה
שמחתי: זכור יהוה לבני אדום זכר
את יום ירושלם האמרים ערו ערה
ערו עד היסוד בה: בת בבל יסד
השדודה אשרי שישלם לך את שדד שלם
גמולך שגמלת לנו: אשרי שיאחז גמל אחז
ונפץ את עלליך אל הסלע:

לדוד cxxxviii.

אודך בכל לבי נגד אלהים ידה
אזמרך: אשתחוה אל היכל זמר שחה
קדשך ואודה את שמך על הכל
חסדך ועל אמתך כי הגדלת על גדל
כל שמך אמרתך: ביום קראתי ענה
ותענני תרהבני בנפשי עז: רהב עזז
יודוך יהוה כל מלכי ארץ כי ידה
שמעו אמרי פיך: וישירו בדרכי פה שור
יהוה כי גדול כבוד יהוה: כי רם גדל כבד
יהוה ושפל יראה וגבה ממרחק רום ראה
יידע: אם אלך בקרב צרה רחק ידע
תחייני על אף איבי תשלח ידך ילך צור
ותושיעני ימינך: יהוה יגמר חיה שלח
בעדי יהוה חסדך לעולם מעשי ישע ימן
ידיך אל תרף: גמר עלם עשה רפה

למנצח לדוד cxxxix. נצח

מזמור יהוה חקרתני
ותדע: אתה ידעת שבתי וקומי ישב
בנתה לרעי מרחוק: ארחי בין רעה
ורבעי זרית וכל דרכי הסכנתה: רחק זרה
כי אין מלה בלשוני הן יהוה סכן מלל
ידעת כלה: אחור וקדם צרתני לשן אחר
ותשת עלי כפכה: פליאה צור שות
דעת ממני נשגבה לא אוכל כף
לה: אנה אלך מרוחך ואנה ידע שגב
מפניך אברח: אם אסק יכל ילך
פנה ברח
נסק

---

ierusalē: in obliuione ſit dextera mea. Adhereat ligua mea gutturi meo: ſi nō recordatus fuero tui: ſi nō ꝓpoſuero ieruſalē in principio letitie mee. Memento domine filiorū edom in die ieruſalem: dicētium euacuate euacuate vſq; ad fūdamētū eius. Filia babylonis vaſtata: beatus qui retribuet tibi viciſſitudinē tuā quā retribuiſti nobis. Btūs q tenebit & allidet paruulos tuos ad petram.

David. 138.

Confitebor tibi dn̄e ī toto corde meo: in cōſpectu deorū cātabo tibi. Adorabo ad tēplū ſctm̄ tuū: & confitebor nomī tuo ſuper mīa tua & veritate tua qm̄ magnificaſti ſuper om̄e nomē tuū eloquium tuū. In die inuocabo & exaudies me: dilatabis aīe mee fortitudinē. Cōfiteātur tibi dn̄e oēs reges terre: qm̄ audierūt eloquia oris tui. Et cantēt in viis dn̄i: qm̄ magna gl̄ia dn̄i. Quoniā excelſus dn̄s & hūilia reſpicit: & excelſa de longe cognoſcit. Si ambulauero in medio tribulatiōis viuificabis me: ſuꝑ furorē inimicoꝝ meorū mittes manū tuā: & ſaluabit me dxtera tua. Dn̄s opabitur pro me: dn̄e mīa tua in eternū: opera manuum tuarū ne dimittas.

Victori dauid pſalmus. 139.

Domine inueſtigaſti me: & cognouiſti. Tu cognouiſti ſeſſionē meam & reſurrectionē meā: itellexiſti malū meū de lōge. Semitā meā & accubationē meā vētilaſti: & oēs vias meas itellexiſti: Quia nō ē eloquium in lingua mea: ecce dn̄e oīa noſti. Retrorſū & an̄ formaſti me: & poſuiſti ſup me manum tuā. Mirabilior ē ſcientia me: excellētior ē nō potero ad eā. quo ibo a ſpiritu tuo: & quo a facie tua fugiam. Si aſcendero in

---

hierusalē: obliuioni detur dextera mea. Adhereat lingua
ἱερουσαλὴμ, ἐπιλησθείη ἡ δεξιά μου. Κολληθείη ἡ γλῶσσά
mea faucib⁹ meis: ſi no tui meminero. Si nō pro
μου τῷ λάρυγγί μου, ἐὰν μή σου μνησθῶ. Ἐὰν μὴ προα‐
poſuero hieruſalē ſicut in pricipio letitie mee.
ταξωμαι τὴν ἱερουσαλὴμ ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου.
Memor eſto dn̄e filioꝝ edom in die hieruſalē.
Μνήσθητι κύριε τῶν υἱῶν ἐδὼμ τὴν ἡμέραν ἱερουσαλήμ.
Qui dicūt exinanite exinanite: vſq; ad fundamētū e‐
Τῶν λεγόντων ἐκκενοῦτε ἐκκενοῦτε, ἕως τῶν θεμελίων αὐ‐
ius. Filia babylonis miſera. Btūs qui
τῆς. Θυγάτηρ βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος. Μακάριος ὃς
retribuet tibi retributionē tuā: ꝙ retribuiſti
ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀνταπόδωμά σου ὃ ἀνταπέδωκας
nobis. Btūs q̄ tenebit ⁊ allidet paruulos tuos
ἡμῖν. Μακάριος ὃς κρατήσει καὶ ἐδαφιεῖ τὰ νήπιά σου
ad petrā.
πρὸς τὴν πέτραν.

Pſalmus dauid aggei ⁊ zacharie. 137.
Ψαλμὸς τῷ δαυὶδ ἀγγαίου καὶ ζαχαρίου. ρλζ.

Confitebor tibi dn̄e in toto corde meo: ⁊ in
Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ ἐ‐
cōſpectu āgeloꝝ pſallā tibi. Qm̄ audiſti oīa ver
ναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοι. Ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ ῥή‐
ba oris mei. Adorabo ad tēplū ſctm̄ tuū:
ματα τοῦ στόματός μου. Προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου,
⁊ cōfitebor noī tuo: ſup mīa tua
καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, ἐπὶ τῷ ἐλέει σου
⁊ ꝟitate tua. Qm̄ magnificaſti ſup om̄e nomē
καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου. Ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομα
ſctm̄ tuū: in q̄cūq; die inuocauero te: velociter exa‐
τὸ ἅγιόν σου, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπά‐
udi me. Multiplicabis me in aīa mea ꝟtute tua.
κουσόν μου. Πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου δυνάμει σου.
Cōfiteātur tibi dn̄e oēs reges
Ἐξομολογησάσθωσάν σοι κύριε πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς
terre: q̄ꝛ audierūt oīa ꝟba oris tui.
γῆς, ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου.
Et cantent in viīs dn̄i: qm̄ magna gl̄ia
Καὶ ᾀσάτωσαν ἐν ταῖς ὁδοῖς κυρίου, ὅτι μεγάλη ἡ δόξα
dn̄i: Qm̄ excelſus dn̄s: ⁊ humilia reſpicit: ⁊ al
κυρίου, Ὅτι ὑψηλὸς κύριος, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ, καὶ τὰ ὑψη‐
ta a lōge cognoſcit. Si ābulauero ī medio tribulatōis: vi
λὰ ἀπομακρόθεν γινώσκει. Ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως, ζή‐
uificabis me. Sup irā īimicoꝝ meoꝝ extēdiſti man⁹ tuas: ⁊ ſaluū
σεις με. Ἐπ᾽ ὀργὴν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας χεῖράς σου, καὶ ἔσω‐
fecit me dextera tua. Dn̄s retribuet pro me. Dn̄e
σέ με ἡ δεξιά σου. Κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ. Κύριε τὸ
mīa tua in ſeculū: opa manuū tuaꝝ ne deſpicias.
ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

In finē dauid pſalmus zacharie in diſpſiōe. 138.
Εἰς τὸ τέλος τῷ δαδ ψαλμὸς ζαχαρίου ἐν τῇ διασπορᾷ. ρλη.

Domine ꝓbaſti me: ⁊ cognouiſti me. Tu cognouiſti ſe‐
Κύριε ἐδοκίμασάς με, καὶ ἔγνως με. Σὺ ἔγνως τὴν κα‐
ſſionē meā ⁊ reſurrectionē meā. Tu intellexiſti cogitatio
θέδραν μου καὶ τὴν ἔγερσίν μου. Σὺ συνῆκας τοὺς διαλογισ‐
nes meas de lōge. Semitam meā ⁊ funiculū meū
μούς μου ἀπομακρόθεν. Τὴν τρίβον μου καὶ τὴν σχοῖνόν μου
tu inueſtigaſti. Et oēs vias meas ꝓuidiſti: q̄ꝛ nō
σὺ ἐξιχνίασας. Καὶ πάσας τὰς ὁδούς μου προεῖδες, ὅτι οὐκ
eſt dolus in lingua mea. Ecce dn̄e tu cognouiſti oīa nouiſ
ἔστι δόλος ἐν γλώσσῃ μου. Ἰδοὺ κύριε σὺ ἔγνως πάντα τὰ ἔσχα‐
ſima ⁊ antiqua. Tu formaſti me ⁊ poſuiſti ſup me
τα καὶ τὰ ἀρχαῖα. Σὺ ἔπλασάς με καὶ ἔθηκας ἐπ᾽ ἐμὲ τὴν
manū tuā. Mirabilis facta eſt ſciā tua ex me: cōfortata ē:
χεῖρά σου. Ἐθαυμαστώθη ἡ γνῶσίς σου ἐξ ἐμοῦ, ἐκραταιώθη,
non potero ad eā. Quo ibo a ſpū
οὐ μὴ δύνωμαι πρὸς αὐτήν. Ποῦ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός
tuo: ⁊ a facie tua quo fugiā: Si aſcēdero
σου, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ φύγω; Ἐὰν ἀναβῶ

© Biblioteca Nacional de España

in celũ: tu illic es. ſi deſcẽdero in infernũ: a=
ἐις τὸν οὐρανόν, σὺ ἐκεῖ εἶ. ἐὰν καταβῶ ἐις τὸν ἅδην, πα
des. Si ſumpſero pẽnas meas diluculo: τ
ρεῖ. Ἐὰν ἀναβάλοιμι τὰς πτέρυγάς μου κατ' ὄρθρον, καὶ
habitauero in extremis maris: Et eñ illic
κατασκηνώσω ἐις τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης, Καὶ γὰρ ἐκεῖ
manus tua deducet me: τ tenebit me dextera tua. Et
ἡ χείρ σου ὁδηγήσει με, καὶ καθέξει με ἡ δεξιά σου. Καὶ
dixi forſitã tenebre cõculcabũt me: τ nox illumiatio
εἶπα ἄρα σκότος καταπατήσει με, καὶ νὺξ φωτισμὸς
in delitijs meis. Quia tenebre nõ obſcurabũtur a
ἐν τῇ τρυφῇ μου. Ὅτι σκότος οὐ σκοτισθήσεται ἀπὸ
te: τ nox ſic dies illuminabit. Sicut tenebre e=
σοῦ, καὶ νὺξ ὡς ἡμέρα φωτισθήσεται. Ὡς τὸ σκότος αὐ
ius: ita τ lumẽ eius. Quia tu poſſediſti
τῆς, οὕτως καὶ τὸ φῶς αὐτῆς. Ὅτι σὺ ἐκτήσω τοὺς
renes meos: ſuſcepiſti me de vtero mr̃is mee. Cõ
νεφρούς μου, ἀντελάβου μου ἐκ γαστρὸς μητρός μου. Ἐξο=
fitebor tibi qꝛ terribiliter mirificatus es. Mirabilia
μολογήσομαί σοι ὅτι φοβερῶς ἐθαυμαστώθης. Θαυμάσια
opa tua: τ aĩa mea cognoſcit nimis: Nõ
τὰ ἔργα σου, καὶ ἡ ψυχή μου γινώσκει σφόδρα. Οὐκ
eſt occultatũ os meũ a te qđ feciſti in occulto: τ
ἐκρύβη τὸ ὀστοῦν μου ἀπὸ σοῦ ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ, καὶ
ſubſtãtia mea in inferioribus tre. Imperfe
ἡ ὑπόστασίς μου ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς. Τὸ ἀκατέρ
ctũ meũ viderũt oculi tui: τ in libro tuo
γαστόν μου εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου, καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου
oẽs ſcribẽtur. Dies formabũtur: τ nemo
πάντες γραφήσονται. Ἡμέραι πλασθήσονται, καὶ οὐθεὶς
in eis. Mihi ãt nimis honorificati ſũt amici tui de⁹:
ἐν αὐτοῖς. Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου ὁ θεός,
nimis cõfortati ſunt pricipatus eoꝝ. Dinumerabo e=
λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν. Ἐξαριθμήσομαι αὐ
os τ ſup arenã multiplicabũtur. Exurrexi: τ adhuc
τοὺς καὶ ὑπὲρ ἄμμον πληθυνθήσονται. Ἐξεγέρθην, καὶ ἔτι
ſum tecum: ſi occideris pctõres deus. Ui
εἰμὶ μετὰ σοῦ, ἐὰν ἀποκτείνῃς ἁμαρτωλοὺς ὁ θεός. Ἄν
ri ſanguinũ declinate a me: qꝛ litigioſi eſtis in
δρες αἱμάτων ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἐρισταί ἐστε ἐις
cogitatiõibus. Accipiẽt in vanitate ciuitates
διαλογισμούς. Λήψονται ἐις ματαιότητα τὰς πόλεις
tuas. Nõne q̃ oderũt te dñe oderã: τ
σου. Οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε κύριε ἐμίσησα, καὶ
ſup inimicos tuos tabeſcebã? Perfecto odio ode
ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου ἐξετηκόμην; Τέλειον μῖσος ἐμί=
ram illos: in inimicos facti ſũt mihi. Proba me
σουν αὐτούς, ἐις ἐχθροὺς ἐγένοντό μοι. Δοκίμασόν με
deus: τ ſcito cor meũ. Interroga me: τ cognoſce
ὁ θεός, καὶ γνῶθι τὴν καρδίαν μου. Ἔτασόν με, καὶ γνῶθι
ſemitas meas. Et vide ſi via iniqtatis in me: τ
τὰς τρίβους μου. Καὶ ἴδε ἐι ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοί, καὶ
deduc me in via eterna.
ὁδήγησόν με ἐν ὁδῷ αἰωνίῳ.

In finẽ pſalmus dauid. 139.
Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ δαυίδ. ρλθ'.

ERipe me dñe ab hoie malo: a viro
Ἐξελοῦ με κύριε ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ; ἀπὸ ἀνδρὸς
iniquo eripe me. Qui cogitauerũt iniqtatẽ in cor
ἀδίκου ῥῦσαί με. Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρ=
de: tota die cõſtituebãt prelia: Acue
δίᾳ, ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους, Ἠκό
rũt linguã ſuã ſicut ſerpẽtis: venenũ aſpidũ ſub
νησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὡσεὶ ὄφεως, ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ
labijs eoꝝ. Dp. Cuſtodi me dñe de
τὰ χείλη αὐτῶν. Διάψαλμα. Φύλαξόν με κύριε ἐκ
manu pctõris: ab hoibus iniqs eripe me.
χειρὸς ἁμαρτωλοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελοῦ με.
Qui cogitauerũt ſupplãtare greſ
Οἵτινες διελογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ διαβήμα=
ſus meos: abſcõderũt ſupbi
τά μου, ἔκρυψαν ὑπερήφανοι ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ

[f]celum [o]ibi es [e]tu: [f]ſi iacu
ero in [g]inferno ꝏꝏꝏꝏ
[h]ades tu. Si [i]ſumpſero [k]pẽ
nas meas [l]diluculo: [m]ha=
bitauero [n]in extremo ꝏ
[o]maris. [p]Etiã [q]ibi [r]manus
tua [s]deducet me: [t]& tene
bit me [u]dextera tua. [x]Si
dixero [y]forte [z]tenebre [a]o
perient me: [b]nox quoq̨
[c]lux erit [d]corã me. [e]Nec
[f]tenebre [h]hñt tenebras [i]a
pud te: [k]& nox [l] q̃ſi dies
[m]lucet: [n]ſi̇c es ſũt tenebre
[o]& lux. [p]Quia [q]tu [r]poſſe=
diſti [s]renes meos: [t]orſuſ=
q̨ es me [u]ĩ vtero [x]matris
mee. [y]Cõfitebor tibi [a]qm̃
[b]terribiliter [c]magnifica=
ſti me: [d] mirabilia [e]opera
tua: [f]& aĩa mea [g]nouit [h]ni
mis. [i]Nõ [k]ſunt opta [l]oſſa
mea [m]a te [n]quibus [o]fctũs
ſum [p]in abſcõdito: [q]ima=
ginat⁹ ſũ [r] in nouiſſimis
[s]terre. [t] Informẽ adhuc
me [u]viderũt [x]oculi tui: [y]&
in [z]libro tuo [a]oẽs [b]ſcribẽ=
tur: [c]dies [d]formati ſũt [e]&
nõ eſt [f]vna [g]in eis. [h] Mihi
ãt [i]quã [k]honorabiles fcti
ſunt [l]amici tui [m]deus: [n]q̃p
[o]fortes [p]paupes eorum.
[q]Dinumerabo eos & [r] a=
rena [s]plures erũt: [t]euigi
laui [u]& adhuc ſum [x] tecũ.
[y]Si [z]occideris [a]deus [b]impi
um: [c]viri [d]ſanguinũ [e] de=
clinate [f]a me. [g]Qui [h]con=
tradicent tibi [i] ſcelerate:
[k]eleuati ſunt [l]fruſtra [m] ad
uerſarii tui. [n]Nõne [o]odiẽ
tes te [p]dñe [q]odiui: [r]& con
tra aduerſarios tuos [s]di=
ſtabui? [t]Perfecto [u]odio [x]o
derã illos: [y]inimici ꝏꝏ
[z]fcti ſunt [a]mihi. [b]Scruta=
re [c]deus me [d]& cognoſce
[e]cor meũ: [f]proba me [g] &
ſcito [h]cogitatiões meas.
[i]Et vide [k]ſi [l]via [m] doli [n]in
me ẽ: [o]& deduc me [p]ĩ via
[q]eterna.

[a]Victori [b]p̃s [c]dđ. 140.
ERipe me [e]dñe [f]ab ho
mine ꝏꝏꝏꝏꝏꝏ
[g]malo [h]a viris [i]iniquis
[k]ſerua me. ꝏꝏꝏꝏꝏꝏ
[l]Qui [m]cogitauerũt [n]ma=
licias [o]in corde: [p]tota ꝏꝏ
[q]die [r]verſati ſunt in [s]pre=
liis. [t]Exacuerunt ꝏꝏꝏ
[u]linguam ſuam [x]quaſi [y]ſ=
pens: [z]venenum ꝏꝏꝏꝏ
[a]aſpidum [b]ſub [c]labiis eo=
rum. [d]Semper. ꝏꝏꝏꝏ
[e]Cuſtodi me [f]dñe [g]de ma
nu [h]impii: [i]a viro ꝏꝏꝏ
[k]iniquitatum [l]ſerua me:
[m]qui [n]cogitauerunt ꝏꝏ
[o]ſupplãtare [p]greſſus me=
os. [q]Abſcõderunt [r]ſupbi

שמים שם אתה ואציעה שאול
הנך: אשא כנפי שחר אשכנה
באחרית ים: גם שם ידך תנחני
ותאחזני ימינך: ואמר אך חשך
ישופני ולילה אור בעדני: גם
חשך לא יחשיך ממך ולילה כיום
יאיר כחשיכה כאורה: כי אתה
קנית כליותי תסכני בבטן אמי:
אודך על כי נוראות נפליתי
נפלאים מעשיך ונפשי יודעת
מאד: לא נכחד עצמי ממך
אשר עשיתי בסתר רקמתי
בתחתיות ארץ: גלמי ראו עיניך
ועל ספרך כלם יכתבו ימים יצרו
ולא אחד בהם: ולי מה יקרו
רעיך אל מה עצמו ראשיהם:
אספרם מחול ירבון הקיצותי
ועודי עמך: אם תקטול אלוה
רשע ואנשי דמים סורו מני:
אשר ימרוך למזמה נשוא לשוא
עריך: הלא משנאיך יהוה
אשנא ובתקוממיך אתקוטט:
תכלית שנאה שנאתים לאויבים
היו לי: חקרני אל ודע לבבי
בחנני ודע שרעפי: וראה אם
דרך עצב בי ונחני בדרך עולם:
למנצח מזמור cxl.
לדוד חלצני יהוה מאדם
רע מאיש חמסים תנצרני:
אשר חשבו רעות בלב כל
יום יגורו מלחמות: שננו
לשונם כמו נחש חמת יי
עכשוב תחת שפתימו סלה:
שמרני יהוה מידי רשע מאיש
חמסים תנצרני אשר חשבו
לדחות פעמי: טמנו גאים יי

יצע שאל
הנה נשא
שכן נחה
אחז ימן
שוף
מן
אור
קנה כלה
נסך ידה
ירא פלא
עשה ידע
כחד
עשה
ראה
כתב יום
רעה
ספר רבה
קוץ קטל
אמר זמם
נשא עור
שנא קום
קוט כלה
היה ידע
נחה עלם
נצח זמר
רוע נצר
גור לחם
לשן
שפה
נצר
דחה גאה

© Biblioteca Nacional de España

פח לי וחבלים פרשו רשת ליד
מעגל מוקשים שתו לי סלה:
אמרתי ליהוה אלי אתה האזינה
יהוה קול תחנוני: יהוה אדני
עז ישועתי סכתה לראשי
ביום נשק: אל תתן יהוה מאויי
רשע זממו אל תפק ירומו סלה:
ראש מסבי עמל שפתימו
יכסמו: ימיטו עליהם גחלים
באש יפלם במהמרות בל יקומו:
איש לשון בל יכון בארץ איש
חמס רע יצודנו למדחפות: ידעתי
כי יעשה יהוה דין עני משפט
אבינים: אך צדיקים יודו
לשמך ישבו ישרים את פניך:
מזמור לדוד cxli.
יהוה קראתיך חושה לי
האזינה קולי בקראי לך: תכון
תפלתי קטרת לפניך משאת
כפי מנחת ערב: שיתה יהוה
שמרה לפי נצרה על דל שפתי:
אל תט לבי לדבר רע להתעולל
עלילות ברשע את אישים פעלי
און ובל אלחם במנעמיהם:
יהלמני צדיק חסד ויוכיחני
שמן ראש אל יני ראשי כי
עוד ותפלתי ברעתיהם: נשמטו
בידי סלע שפטיהם ושמעו
אמרי כי נעמו: כמו פלח ובקע
בארץ נפזרו עצמינו לפי שאול:
כי אליך יהוה אדני עיני בך
חסיתי אל תער נפשי: שמרני
מידי פח יקשו לי ומקשות פעלי
און: יפלו במכמריו רשעים יחד
אנכי עד אעבור:
משכיל לדוד cxlii.

פוח | עגל יקש | שות אזן | חנן | עזז ישע | סכך נתן | אוה פוק | רום | סבב שפה | כסה מוט | נפל המר | קום לשן | כון רוע | צוד דחף | עשה ענה | שפט אבה | צדק ידה | פנה זמר | אזן כון | פלל נשא | כף שות | פה שפה | נטה רוע | עלל | נעם | הלם צדק | יכח נוא | שמט | בזר שאל | חסה ערה | פוח יקש | נפל כמר | עבר | שכל

laqueū mihi: & funib⁹ extenderūt rete: iuxta ſemitā offendiculū poſuerunt mihi. Semper. Dixi domino deus meus es tu: exaudi ꝏꝏꝏ dn̄e vocē deprecationis mee. Deus domine fortitudo ſalutis mee: protexiſti caput meum in die belli. Ne des domine deſideria ꝏꝏꝏ impii: ſcelera eius ne effundātur & eleuētur. Sp. Amaritudo conuiuaꝝ meorū labor labiorū eorū opiet eos. Cadēt ſuper eos carbōes: in ignē deiicies eos: in foueā vt nō conſurgāt. Vir linguoſus nō dirigetur in terra: virum iniquū mala capiēt in interitu. Scio ꝏꝏꝏ qđ faciet dn̄s cām inopis: iudicia ꝏꝏꝏ pauperū. Attamē iuſti confitebuntur ꝏꝏꝏ noi tuo: hītabunt recti cum vultu tuo.

Pſalmus dauid. 141.

Domie clamaui ad te feſtina mihi: ꝏ exaudi vocem meā clamantis ad te. Dirigatur ōro mea ſicut incenſū in cōſpectu tuo: eleuatio manuū mearū ſacrificiū veſptinū. Pōe domine cuſtodiā ori meo: ſerua pauptatē labioꝝ meoꝝ. Ne declies cor meū in verbū malū: volucre cogitatiōes īpias: cū viris operantibus iniquitatē: neqꝫ comedere in deliciis eorum. Corripiat me iuſtus in mīa & arguat me: ꝏ oleū amaritudinis nō īpinguet caput meum: quia adhuc ōro mea ꝑ maliciis eorū. Sublati ſt iuxta petram iudices eorum: & audient ꝏ verba mea qm̄ decorata ſunt. Sicut agricola cū ſcindit terrā: ſic diſſipata ſunt oſſa nr̄a in ore īferni. Quia ad te dn̄e deus oculi mei: in te ſperaui: ne euacues animam meā. Cuſtodi me de manibus laq̄i quem poſuerunt mihi: & de offēdiculis operantium iniquitatē. Incidēt in rete eius impii ſimul: ego autem tranſibo.

Eruditio dauid

laqueū mihi. Dp. Et funib⁹ extēderūt la
παγίδα μοι. Διάψαλμα. Καὶ σχοινίοις διέτειναν παγί
queū pedibus meis: iuxta iter ſcādala poſuerūt mihi.
δα τοῖς ποσί μου, ἐχόμενα τρίβου σκάνδαλα ἔθεντό μοι.
Dixi dn̄o: deus meus es tu: exaudi dn̄e vo
Εἶπα τῷ κυρίῳ, θεός μου εἶ σύ, ἐνώτισαι κύριε τὴν φω
cē depcatiōis mee. Dn̄e dn̄e virtus ſalutis
νὴν τῆς δεήσεώς μου. Κύριε κύριε δύναμις τῆς σωτηρίας
mee: obūbraſti ſup caput meū in die bel
μου, ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέ
li. Ne tradas me dn̄e a deſiderio meo pec
μου. Μὴ παραδῷς με κύριε ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἁ
catori. Cogitauerūt cōtra me: ne derelinquas me:
μαρτωλῷ. Διελογίσαντο κατ᾿ ἐμοῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με,
ne forte exaltētur. Dp. Caput circui
μήποτε ὑψωθῶσιν. Διάψαλμα. Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώ
tus eoꝝ: labor labioꝝ ipoꝝ: operiet eos:
ματος αὐτῶν, κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς,
Cadēt ſup eos carbones in ignē: deiicies e
Πεσοῦνται ἐπ᾿ αὐτοὺς ἄνθρακες ἐν πυρί, καταβαλεῖς αὐ
os in miſeriis: ⁊ nō ſubſiſtāt. Vir lin
τοὺς ἐν ταλαιπωρίαις, καὶ οὐ μὴ ὑποστῶσιν. Ἀνὴρ γλωσ
guoſus nō diriget in t̄ra. Virū iniuſtū ma
σώδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς. Ἄνδρα ἄδικον κα
la capiēt in interitu. Cognoui q̄ꝛ faciet dn̄s
κὰ θηρεύσει εἰς διαφθοράν. Ἔγνων ὅτι ποιήσει κύριος τὴν
iudiciū inopū ⁊ vidictā pauperū. Verūtn̄ iuſti
κρίσιν τῶν πτωχῶν καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων. Πλὴν δίκαιοι
cōfitebūtur noi tuo: ⁊ habitabūt recti
ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, καὶ κατοικήσουσιν εὐθεῖς
cū vultu tuo. Pſalmus dauid. 140.
σὺν τῷ προσώπῳ σου. Ψαλμὸς τῷ δαυίδ. ρμ᾿.
Domine clamaui ad te exaudi me: intēde vo
Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σὲ εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φω
ci depcatiōis meę: cū clamauero ad te. Di
νῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ. Κα
rigatur ōro mea ſicut incēſuꝫ in cōſpectu tuo.
τευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου.
Eleuatio manuū meaꝝ ſacrificiū veſptinū. Pone dn̄e
Ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή. Θοῦ κύριε Eccle. 22.a.
cuſtodiā ori meo: ⁊ oſtiū circūſtātie circū
φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ
labia mea. Nō declines cor meū in v̄ba ma
χείλη μου. Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονη
litie: ad excuſandas excuſatiōes in pctis. Cū
ρίας τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις. Σὺν
hoībus opantibus iniq̄tatē: ⁊ nō cōmunicabo
ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω
cum electis eoꝝ. Corripiet me iuſtus in mīa
μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν. Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει
⁊ icrepabit me: oleū āt pctōris nō impinguet
καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν
caput meū. Qm̄ adhuc ⁊ ōro mea in bene
κεφαλήν μου. Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδο
placitis eoꝝ: abſorpti ſunt iuncti petre iudices eo
κίαις αὐτῶν, κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐ
rū. Audient verba mea: qm̄ ſuauia ſūt: ſicut
τῶν. Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν, ὡσεὶ
craſſitudo t̄re erupta eſt ſup t̄rā: diſſipata ſunt oſſa eo
πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐ
rū ſecus infernū. Quia ad te dn̄e dn̄e oculi mei: in
τῶν παρὰ τὸν ᾅδην. Ὅτι πρὸς σὲ κε κε οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπὶ
te ſperaui: nō auferas aīam meā. Cuſtodi me a
σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου. Φύλαξόν με ἀπὸ
laqueo quē ſtatuerūt mihi: ⁊ a ſcandalis ope
παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργα
ratium iniq̄tatē. Cadēt in retiaculo eoꝝ pecca
ζομένων τὴν ἀνομίαν. Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρ
tores: ſingulariter ſum ego donec trāſeam.
τωλοί, καταμόνας εἰμὶ ἐγὼ ἕως ἂν παρέλθω.
Intellectus dauid
Συνέσεως τῷ δαυίδ ꝏꝏꝏ

© Biblioteca Nacional de España

cū eſſet ipe in ſpelūca orans. 141.
ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ προσευχόμενον. ρμα.
Voce mea ad dn̄m clamaui: voce mea ad dn̄z
Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς κύριον
dep̄cat⁹ ſū. Effundā in cōſpectu eius orōnē meā: tribu
ἐδεήθην. Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλί-
lationē meā ante ip̄m p̄nūciabo. In deficiēdo
ψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ. Ἐν τῷ ἐκλείπειν
ex me ſp̄m meū: ⁊ tu cognouiſti ſemitas meas.
ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.
In via hac qua ambulabā: abſcōderūt laqueū mihi. Cō
Ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι. Κα-
ſiderabā ad dexterā ⁊ videbā: ⁊ nō erat q̄ cognoſ
τενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγι-
ceret me. Periſt fuga a me: ⁊ nō eſt q̄ re
νώσκων με. Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ-
quirat aīam meā. Clamaui ad te dn̄e: dixi:
ζητῶν τὴν ψυχήν μου. Ἐκέκραξα πρὸς σὲ κύριε, εἶπα,
tu es ſpes mea: portio mea es in t̄ra viuētiū. Intēde
σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων. Πρόσχες
ad dep̄cationē meā: q̄ꝛ humiliat⁹ ſū ꝫ nimis. Libera
πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα. Ῥῦσαί
me a p̄ſequētibus me: q̄ꝛ cōfortati ſunt ſup̄
με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ
me. Educ de cuſtodia aīam meā: ad cō
ἐμέ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολο-
fitēdū noī tuo. Me expectabūt iuſti donec
γήσασθαι τῷ ὀνόματί σου. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ἕως
retribuas mihi.
οὗ ἀνταποδῷς μοι.

Pſalmus dauid quādo p̄ſeq̄batur eū
Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ὁπότε κατεδίωκεν αὐτὸν
abſalom filius eius. 142.
Ἀβεσσαλὼμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. ρμβ.

Domine exaudi orōnē meā: aurib⁹ p̄cipe
Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν
obſecrationē meā in v̄itate tua. Exaudi me in iuſti
δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. Εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιο-
tia tua: ⁊ nō intres in iuditiū cū ſeruo
σύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου
tuo: Quia nō iuſtificabitur in cōſpectu tuo oīs viuēs:
σου, Ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν,
Quia p̄ſecutus ē inimicus aīaꝫ meā: humilia
Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνω-
uit in t̄ra vitā meā. Collocauit me in obſcuris ſicut
σεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς
mortuos ſeculi: ⁊ anxiatus ē ſup̄ me ſp̄s meus.
νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου.
In me turbatū eſt cor meū: memor fui dieꝝ an
Ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου, ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρ-
tiquoꝝ. Meditatus ſū in oib⁹ opib⁹ tuis: in fa
χαίων. Ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποι-
ctis manuū tuaꝝ meditabar. Expandi ad te
ήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ
manus meas: aīa mea ſicut t̄ra ſine aqua tibi. Ve
τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Τα-
lociter exaudi me dn̄e: defecit ſp̄s meus. Nō
χὺ εἰσάκουσόν μου κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ
auertas faciē tuā a me: ⁊ ſimilis ero
ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσο-
deſcēdētib⁹ in lacū. Auditā fac
μαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποίησόν
mihi mane miām tuā: q̄ꝛ in te ſp̄aui. Notā
μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γνώρι-
fac mihi dn̄e viā: in qua ambulē: q̄ꝛ ad te leuaui
σόν μοι κύριε ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα
aīaꝫ meā. Eripe me de inimicis meis: dn̄e ad
τὴν ψυχήν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, κύριε πρὸς
te cōfugi: doce me vt faciā volūtatē tuā.
σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου.
Quia tu es deus meus: ſp̄s tuus bonus
Ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός μου, τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν

cū eſſet in ſpelūca: Oratio. 142.
Voce mea ad dn̄m clamabo: voce me a ad dn̄m dep̄catus ſū. Effundā in cōſpectu eius eloquiū meū: tribulationē meā corā illo an nūciabo. Cū anxius in me fuerit ſpūs meus: tu eni noſti ſemitā meā: i via hac q̄ ambulabo ab ſcōderūt laqueū mihi. Reſpice ad dexterā & vide quia nō ſit qui cognoſcat me: p̄iit fuga a me & non eſt qui requirat aīam meā. Clamaui ad te dn̄e dixi tu es ſpes mea: pars mea in terra viuētium. Auſculta dep̄cationē meā qm̄ infirmatus ſum nimis: libera me a p̄ſecutoribus meis qm̄ cōfortati ſunt ſuper me. Educ de carcere aīam meā: vt cōfiteatur noī tuo: in me coronabuntur iuſti cum retribueris mihi.

Pſalmus dauid. 143.
Domine exaudi orationē meā: auſculta deprecationē meā: i veritate tua exaudi me in iuſtitia tua. Et non venias in iudicio cum ſeruo tuo: quia non iuſtificabitur i cōſpectu tuo oīs viuens: Quia p̄ſecutus ē inimicus aīam meā: cōfregit in terra vitā meā: poſuit me i tenebris ſicut mortuos antiquos. Et anxius fuit in me ſpūs meus: i medio mei ſollicitū fuit cor meum. Recordabar dierū ātiquorū: meditabar oīa op̄a tua: fctā manuū tuarū loq̄bar. Expādi man⁹ meas ad te: aīa mea q̄ſi terra ſitiēs ad te. Semp Cito exaudi me dn̄e defecit ſpūs meus: ne abſcondas faciē tuā a me & cōparabor deſcēdētibus in lacū. Fac me audire mane miam tuā qm̄ in te cōfido: notā fac mihi viā in q̄ ambulē quoniam ad te leuaui aīam meam. Libera me de inimicis meis dn̄e: a te p̄tectus ſū. Doce me vt faciā volūtatē tuā: quia tu de⁹ meus: ſpūs tuus bonus

בהיותו במערה תפלה: קולי
אל יהוה אזעק קולי אל יהוה
אתחנן: אשפך לפניו שיחי
צרתי לפניו אגיד: בהתעטף
עלי רוחי ואתה ידעת נתיבתי
בארח זו אהלך טמנו פח
לי: הבט ימין וראה ואין
לי מכיר אבד מנוס ממני
אין דורש לנפשי: זעקתי
אליך יהוה אמרתי אתה מחסי
חלקי בארץ החיים: הקשיבה
אל רנתי כי דלותי מאד
הצילני מרדפי כי אמצו ממני:
הוציאה ממסגר נפשי להודות
את שמך בי יכתירו צדיקים
כי תגמל עלי:
cxliii.
מזמור לדוד
יהוה שמע תפלתי האזינה אל
תחנוני באמנתך ענני
בצדקתך: ואל תבא במשפט
את עבדך כי לא יצדק לפניך
כל חי: כי רדף אויב נפשי דכא
לארץ חיתי הושיבני במחשכים
כמתי עולם: ותתעטף עלי רוחי
בתוכי ישתומם לבי: זכרתי
ימים מקדם הגיתי בכל פעלך
במעשה ידיך אשוחח: פרשתי
ידי אליך נפשי כארץ עיפה לך
סלה: מהר ענני יהוה כלתה
רוחי אל תסתר פניך ממני
ונמשלתי עם ירדי בור: השמיעני
בבקר חסדך כי בך בטחתי הודיעני
דרך זו אלך כי אליך נשאתי
נפשי: הצילני מאיבי יהוה
אליך כסתי: למדני לעשות רצונך
כי אתה אלוהי רוחך טובה

היה פלל
זעק
חנן שפך
פנה שוח
צור נגד
עטף נתב
הלך פוח
נבט ימן
נכר נוס
חסה
קשב
רנן דלל
נצל
יצא סגר
ידה כתר
צדק גמל
זמר
פלל אזן
חנן ענה
בוא שפט
צדק פנה
איב
חיה ישב
חשך מות
עלם עטף
שמם
יום הגה
עשה
שוח
ענה
כלה סתר
פנה משל
ירד שמע
ידע
הלך
נצל
כסה עשה

תנחני בארץ מישור ׃ למען
שמך יהוה תחייני בצדקתך תוציא
מצרה נפשי ׃ ובחסדך תצמית
איבי והאבדת כל צררי נפשי
כי אני עבדך ׃

cxliiij.

לדוד ברוך יהוה צורי
המלמד ידי לקרב אצבעתי
למלחמה ׃ חסדי ומצודתי משגבי
ומפלטי לי מגני ובו חסיתי
הרודד עמי תחתי ׃ יהוה מה
אדם ותדעהו בן אנוש ותחשבהו ׃
אדם להבל דמה ימיו כצל עובר ׃
יהוה הט שמיך ותרד גע בהרים
ויעשנו ׃ ברוק ברק ותפיצם
שלח חציך ותהמם ׃ שלח ידיך
ממרום פצני והצילני ממים
רבים מיד בני נכר ׃ אשר פיהם
דבר שוא וימינם ימין שקר ׃
אלהים שיר חדש אשירה לך
בנבל עשור אזמרה לך ׃ הנותן
תשועה למלכים הפוצה את דוד
עבדו מחרב רעה ׃ פצני והצילני
מיד בני נכר אשר פיהם דבר
שוא וימינם ימין שקר ׃
אשר בנינו כנטעים מגדלים
בנעוריהם בנותינו כזוית
מחטבות תבנית היכל ׃ מזוינו
מלאים מפיקים מזן אל זן
צאוננו מאליפות מרבבות
בחצותינו ׃ אלופינו מסבלים
אין פרץ ואין יוצאת ואין צוחה
ברחבתינו ׃ אשרי העם שככה
לו אשרי העם שיהוה אלהיו ׃

תהלה לדוד cxlv.

ארוממך אלוהי המלך
ואברכה שמך לעולם ועד ׃

נחה ישר
חיה יצא
צור צמת
אבד צור
ברך
למד צבע
לחם צוד
שגב פלט
גנן חסה
רדד
ידע אנש
חשב יום
עבר נטה
ירד נגע
עשן ברק
פוץ המם
רום פצה
נצל רבב
פה ימן
שור
עשר זמר
נתן ישע
רוע
נטע גדל
נער בנה
זוה
חטב בנה
היכל זנה
פוק זון
צאן אלף
רבב חוץ
אלף סבל
יצא כה
הלל
רמם
ברך עלם

deducet me in terram rectam. Propter ooooooo nomẽ tuũ dñe viuificabis me: in iuſtitia tua educes de anguſtia aĩam meã. Et in mĩa tua diſſipabis inimicos meos: & pdes oẽs ĩigantes animã meã: ego ẽm ſum ſeruus tuus.

David. 144.

Benedictus dñs fortis meus: qui docet manus meas ad preliũ digitos meos ad bellũ. Mĩa mea & fortitudo mea auxiliator me9 & ſaluator me9 mihi: ſcutũ meũ & in ipſo ſpaui: qui ſubiecit pplos mihi. Dñe quid ẽ hõ qa agnoſcis eũ: filius hoĩs quia cõputas eũ? Hõ vanitati aſſimilatus eſt: dies eius q̃ſi vmbra pträſiens. Dñe ĩclina celos tuos & deſcẽde: tange mõtes & fumigabũt. Mica fulgure & diſſipa eos: mitte ſagittã tuam & interfice illos. Extende manũ tuã de excelſo: libera me & erue me de aquis multis de manu filiorũ alienorũ. Quorũ os locutũ eſt vanitatẽ: & dextera eorũ dxtera mẽdacii. Deus cãticũ nouũ cãtabo tibi: in pſalterio decachordo pſallã tibi. Qui das ſalutẽ regibus: qui eruis dauid ſeruũ tuũ đ gladio peſſimo. Libera me & erue me de manu filiorũ alienorum: quorũ os locutũ eſt vanitatẽ: & dextera eorũ dextera mendacii. Vt ſint filii nr̃i q̃ſi plãtatio creſcẽs in adoleſcentia ſua: filie noſtre q̃ſi ãguli ornati ad ſĩlitudinẽ tẽpli. Prõptuaria noſtra plena: & ſupfundentia ex hoc in illud: pecora nr̃a in milibus & innumerabilia in cõpitis noſtris. Tauri nr̃i pingues: ooooooooooooooooo nõ eſt ĩterruptio & nõ eſt egreſſus: & nõ ẽ vlulatus in plateis noſtris. Beatus populus cuius talia ſunt: btũs populus cuius dñs de9 ſuus.

Laudatio dauid. 145.

Exaltabo te de9 meus rex: oooooooooooo & bñdicam noĩ tuo in eternum & vltra. oooooo

deducet me in trã rectã. Propter nomẽ tuũ dñe
ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ. Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου κύριε
viuificabis me. In equitate tua educes de tribulatiõe
ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν
aĩaʒ meã. Et in mĩa tua diſpdes inimicos meos. Et perdes oẽs qui tribulãt animã meã: qm̃ ego ſeruus tuus ſum.
ψυχήν μου. Καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

Pſalmus dauid ad goliath. 145.
Ψαλμὸς τῷ δαυὶδ πρὸς τὸν γολιάθ. ρμγʹ.

Benedictus dñs deus me9. Qui docet manus meas ad preliũ: digitos meos ad bellum. Mĩa mea ꝛ refugiũ meũ: ſuſceptoꝛ meus ꝛ liberatoꝛ me9: protectoꝛ me9: ꝛ in ipo ſperaui. Qui ſubdit pplm meũ ſub me. Dñe qd eſt hõ: qꝛ inotuiſti ei: aut filius hoĩs: qꝛ reputas eũ? Homo vanitati ſimilis fact9 ẽ: dies eius ſicut vmbꝛa pretereũt.
Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεός μου. Ὁ διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς παράταξιν, τοὺς δακτύλους μου εἰς πόλεμον. Ἔλεός μου καὶ καταφυγή μου, ἀντιλήπτωρ μου καὶ ῥύστης μου, ὑπερασπιστής μου, καὶ ἐπ᾽ αὐτῷ ἤλπισα. Ὁ ὑποτάσσων τὸν λαόν μου ὑπ᾽ ἐμέ. Κύριε τί ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι ἐγνώσθης αὐτῷ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι λογίζῃ αὐτῷ; Ἄνθρωπος ματαιότητι ὡμοιώθη, αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ σκιὰ παράγουσι. ψ.17. ψ.17. Job.8

Dñe inclina celos ꝛ deſcẽde: tãge mõtes ꝛ fumigabũt. Fulgura coꝛuſcationẽ ꝛ diſſipabis eos: emitte ſagittas tuas ꝛ cõturbabis eos. Emitte manũ tuã de alto: eripe me ꝛ libera me de aquis multis: de manu filioꝝ alienoꝝ. Quoꝝ os locutũ ẽ vanitatẽ: ꝛ dextera eoꝝ: dextera iniqtatis.
Κύριε κλῖνον οὐρανούς καὶ κατάβηθι, ἅψαι τῶν ὀρέων καὶ καπνισθήσονται. Ἄστραψον ἀστραπὴν καὶ σκορπιεῖς αὐτούς, ἐξαπόστειλον τὰ βέλη σου καὶ συνταράξεις αὐτούς. Ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους, ἐξελοῦ με καὶ ῥῦσαί με ἐξ ὑδάτων πολλῶν, ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων. Ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν, δεξιὰ ἀδικίας.

Deus cãticũ nouũ cãtabo tibi: in pſalterio decachoꝛdo pſallã tibi. Qui das ſalutẽ regibus: qui redemiſti dauid ſeruũ tuũ de gladio maligno. Eripe me ꝛ erue me de manu filioꝝ alienoꝝ. Quoꝝ os locutũ ẽ vanitatẽ: ꝛ dextera eoꝝ dextera iniqtatis. Quoꝝ filiĳ eoꝝ ſicut nouelle plãtate in iuuẽtute ſua. Filie eoꝝ cõpoſite: circũoꝛnate vt ſimilitudo tẽpli. Prõptuaria eoꝝ plena: eructãtia ex hoc in illud. Oues eoꝝ fetoſe abũdãtes in greſſibus ſuis. Boues eoꝝ craſſe. Nõ eſt ruina macerie: neqꝫ trãſitus: neqꝫ clamoꝛ in plateis eoꝝ. Btĩ dixerũt pplm cui hec ſunt: btũs ppls cuius dñs deus eius.
Ὁ θεὸς ᾠδὴν καινὴν ᾄσομαί σοι, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλῶ σοι. Τῷ διδόντι τὴν σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσι, τῷ λυτρουμένῳ δαυὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἐκ ῥομφαίας πονηρᾶς. Ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων. Ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας. Ὧν οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς νεόφυτα ἱδρυμένα ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν. Αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλλωπισμέναι, περικεκοσμημέναι ὡς ὁμοίωμα ναοῦ. Τὰ ταμιεῖα αὐτῶν πλήρη, ἐξερευγόμενα ἐκ τούτου εἰς τοῦτο. Τὰ πρόβατα αὐτῶν πολυτόκα πληθύνοντα ἐν ταῖς ἐξόδοις αὐτῶν. Οἱ βόες αὐτῶν παχεῖς. Οὐκ ἔστι κατάπτωμα φραγμοῦ, οὐδὲ διέξοδος, οὐδὲ κραυγὴ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν. Ἐμακάρισαν τὸν λαὸν ᾧ ταῦτά ἐστι, μακάριος ὁ λαὸς οὗ κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ.

Laudatio dauid. 144.
Αἴνεσις τῷ δαυίδ. ρμδʹ.

Exaltabo te deus meus rex meus: ꝛ benedicã noĩ tuo in ſeculũ:
Ὑψώσω σε ὁ θεός μου ὁ βασιλεύς μου, καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ooooooooooooooo

© Biblioteca Nacional de España

Trãſ. Grec. lxx. cũ interp̃re. latina.

τ in ſeculũ ſeculi. Per ſingulos dies bñdicã
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω
tibi: τ laudabo nomẽ tuũ in ſeculũ τ in ſeculũ
σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
ſeculi. Magnus dñs τ laudabilis nimis: τ magnitudi-
αἰῶνος. Μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύ-
E.45. nis eius nõ eſt finis. Gñatio τ gñatio laudabit ope-
νης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας. Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔρ-
ra tua: τ potẽtiã tuã pronũtiabũt. Magnificen-
γα σου, καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι. Τὴν μεγαλοπρέ-
tiã glorie ſctitatis tue loquẽtur: τ mi-
πειαν τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυ-
rabilia tua narrabũt. Et ṽtutẽ terribiliũ tuoꝝ
17. μάσιά σου διηγήσονται. Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου
dicẽt: τ magnitudinẽ tuã narrabũt. Memoriã
ἐροῦσι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται. Μνήμην τοῦ
abũdãtie ſuauitatis tue eructabũt: τ iuſtitia
17. πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεύξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ
tua exultabũt. Miſerator τ miſericors dñs: pa-
σου ἀγαλλιάσονται. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος, μα-
tiẽs τ multũ miſicors. Suauis dñs vniuerſis:
κρόθυμος καὶ πολυέλεος. Χρηστὸς κύριος τοῖς σύμπασι,
ob.8 τ miſeratiões eius ſup oĩa opa eius. Cõfi-
καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐξομο-
teantur tibi dñe oĩa opa tua: τ ſctĩ
λογησάσθωσάν σοι κύριε πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί
tui benedicãt tibi. Gloriã regni tui dicẽt:
σου εὐλογησάτωσάν σε. Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι,
τ potẽtiã tuã loquẽtur. Ut notã faciãt fi-
καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι. Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱ-
liis hoĩum potẽtiã tuã: τ gloriã magni-
οῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγα-
ficẽtie regni tui. Regnũ tuũ regnũ
λοπρεπείας τῆς βασιλείας σου. Ἡ βασιλεία σου βασιλεία
oĩum ſeculoꝝ: τ dominatio tua in oñi gñatiõe τ
πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ
gñatiõe. Fidelis dñs in oib⁹ ṽbis ſuis: τ ſctũs in
γενεᾷ. Πιστὸς κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν
oĩbus opibus ſuis. Suſtẽtat dñs oẽs qui
πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὑποστηρίζει κύριος πάντας τοὺς
corruunt: τ erigit oẽs eliſos.
καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερραγμένους.
Oculi oĩum in te ſperant: τ tu das
Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν
eſcã illoꝝ in tpe oportũo. Apis tu manũ tuã: τ
τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ. Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ
imples oẽ aĩal refectiõe. Iuſtus dñs in oĩbus
ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας. Δίκαιος κύριος ἐν πάσαις
viis ſuis: τ ſctũs in oĩbus opib⁹ ſuis. Prope
ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ἐγγὺς
dñs oĩbus inuocãtibus eũ: oĩbus inuo-
κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικα-
cãtibus eũ in ṽitate. Uolũtatẽ timẽtiũ ſe
λουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ. Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν
faciet: τ dep̃catiõẽ eoꝝ exaudiet: τ ſaluos faciet e-
ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐ-
os. Cuſtodit dñs oẽs diligẽtes ſe: τ
τούς. Φυλάσσει κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ
oẽs pctõres diſp̃det. Laudationẽ dñi lo-
πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει. Αἴνεσιν κυρίου λα-
quet os meũ: τ bñdicat oĩs caro noĩ
λήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογείτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ
ſctõ eius: in ſeculũ τ in ſeculũ ſeculi.
ἅγιον αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Alleluia aggei τ zacharie. 145.
Ἀλληλούϊα ἀγγαίου καὶ ζαχαρίου. ρμέ.

Lauda aĩa mea dñm: laudabo dñm in vita mea:
Αἴνει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον, αἰνέσω κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου,
pſallã deo meo quãdiu ſum. Nolite cõfidere in principi-
ψαλῶ τῷ θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Μὴ πεποίθατε ἐπ' ἄρχον-
bus in filiis hoĩum qbus nõ eſt ſalus. Exibit
τας ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία. Ἐξελεύσεται

Trãſla. B. Hie.

In oĩ die benedicam ti-
bi: & laudabo
nomẽ tuũ in ſempiter-
num & iugiter. Magn⁹
dñs & laudabilis ni-
mis: & magnificẽtie ei⁹
nõ eſt inuentio. Gene-
ratio ad gñationẽ lauda-
bit opa tua: & fortitudi-
nes tuas annunciabunt.
Decorem glorie ma-
gnitudinis tue & verba
mirabiliũ tuorũ loq̃r.
Et fortitudinẽ horribi-
liũ tuorũ dicẽt: & ma-
gnitudines tuas narra-
bunt. Memoriã multe
bonitatis tue loquen-
tur: & iuſtitias tuas lau-
dabunt. Clemẽs & mi-
ſericors dñs: patiens
& multe miſatiõis. Bo-
nus dñs oĩbus: & mĩe e-
ius ĩ vniuerſa opa ei⁹.
Confiteantur tibi dñe
oĩa opa tua: & miſeri-
cordes tui bñdicãt tibi.
Gloriã regni tui dicẽt:
& fortitudines tuas lo-
quẽtur. Vt oſtẽdãt fili-
is hoĩm fortitudines ei⁹
& gl'iam decoris regni
eius. Regnũ tuũ regnũ
oĩm ſeculorũ: & po-
teſtas tua in oĩ gñatiõe
& gñationẽ. Suſtentat
dñs oẽs corruẽtes: &
erigit omnes
iacẽtes. Oculi oĩm ad
te ſperant:
& tu das eis eſcã ſuã in
tempore ſuo.
Aperis manus tuas: &
imples omne animal
refectiõe. Iuſtus domi-
nus in oĩbus viis ſuis:
& miſericors in oĩbus
opibus ſuis. Iuxta eſt
dñs oĩbus qui ĩuocant
illũ: oĩbus qui inuocãt
illũ in veritate. Placitũ
timentium ſe faciet: &
clamorẽ eorũ exaudiet
& ſaluabit eos.
Cuſtodit dñs oẽs dili-
gentes ſe:
& vniuerſos impios
conteret.
Laudationẽ dñi loque-
tur os meũ: & bñdicet
oĩs caro noĩ ſctõ eius
in eternum & iugiter.

Aleluia. 146.

Lauda aĩa mea do-
minum. Laudabo
dñm in vita mea: cãta-
bo deo meo q̃diu ſum.
Nolite cõfidere in prĩ-
cipibus: in filio homĩs
cui nõ eſt ſalus. Egre-
dietur

Tex. heb. p̃s. cxlvi. Primitiua heb.

בכל יום אברכך ואהללה
שמך לעולם ועד׃ גדול
יהוה ומהלל מאד ולגדלתו
אין חקר׃ דור לדור ישבח
מעשיך וגבורתיך יגידו׃
הדר כבוד הודך ודברי
נפלאתיך אשיחה׃ ועזוז נוראתיך
יאמרו וגדלותך אספרנה׃ זכר
רב טובך יביעו וצדקתך ירננו׃
חנון ורחום יהוה ארך אפים
וגדל חסד׃ טוב יהוה לכל ורחמיו
על כל מעשיו׃ יודוך יהוה כל
מעשיך וחסידיך יברכוכה׃ כבוד
מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו׃
להודיע לבני האדם גבורתיו
וכבוד הדר מלכותו׃ מלכותך
מלכות כל עולמים וממשלתך
בכל דור ודור׃ סומך יהוה
לכל הנפלים וזוקף לכל
הכפופים׃ עיני כל אליך ישברו
ואתה נותן להם את אכלם בעתו׃
פותח את ידיך ומשביע לכל חי
רצון׃ צדיק יהוה בכל דרכיו
וחסיד בכל מעשיו׃ קרוב יהוה
לכל קראיו לכל אשר יקראהו
באמת׃ רצון יראיו יעשה ואת
שועתם ישמע ויושיעם׃
שומר יהוה את כל אהביו
ואת כל הרשעים ישמיד׃
תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל
בשר שם קדשו לעולם ועד׃
הללויה

cxlvi.

הללי נפשי את יהוה׃ אהללה
יהוה בחיי אזמרה לאלהי בעודי׃
אל תבטחו בנדיבים בבן אדם
שאין לו תשועה׃ תצא

הלל
גדל
שבח
עשה נגד
כבד
פלא שוח
עזז ירא
אמר ספר
נבע רנן
חנן רחם
ידה
חסד
גבר דבר
ידע
עלם משל
סמך
זקף
כפף שבר
נתן
פתח שבע
רצה צדק
עשה קרב
קרא
שמע ישע
שמר
שמד
הלל דבר
פה ברך
עלם
הלל
חיה זמר
בטח נדב
אין ישע
יצא

© Biblioteca Nacional de España

רוּחוֹ יָשׁוּב לְאַדְמָתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא שוב
אָבְדוּ עֶשְׁתֹּנֹתָיו׃ אַשְׁרֵי שֶׁאֵל אֵל
יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׂבְרוֹ עַל יְהוָה
אֱלֹהָיו׃ עֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת
הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם הַשֹּׁמֵר
אֱמֶת לְעוֹלָם׃ עֹשֶׂה מִשְׁפָּט עלם שפט
לָעֲשׁוּקִים נֹתֵן לֶחֶם לָרְעֵבִים
יְהוָה מַתִּיר אֲסוּרִים׃ יְהוָה פֹּקֵחַ נתר אסר
עִוְרִים יְהוָה זֹקֵף כְּפוּפִים יְהוָה כפף
אֹהֵב צַדִּיקִים׃ יְהוָה שֹׁמֵר אֶת צדק
גֵּרִים יָתוֹם וְאַלְמָנָה יְעוֹדֵד גור יתם
וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים יְעַוֵּת׃ יִמְלֹךְ יְהוָה עדד עות
לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר מלך עלם
הַלְלוּיָהּ׃ דור

cxlvii.

הַלְלוּיָהּ

כִּי טוֹב זַמְּרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי נָעִים נעם
נָאוָה תְהִלָּה׃ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַםִ אוה הלל
יְהוָה נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּס׃ בנה רחה
הָרוֹפֵא לִשְׁבוּרֵי לֵב וּמְחַבֵּשׁ כנס רפא
לְעַצְּבוֹתָם׃ מוֹנֶה מִסְפָּר לַכּוֹכָבִים שבר חבש
לְכֻלָּם שֵׁמוֹת יִקְרָא׃ גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ מנה ספר
וְרַב כֹּחַ לִתְבוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר׃ כבב קרא
מְעוֹדֵד עֲנָוִים יְהוָה מַשְׁפִּיל גדל רבב
רְשָׁעִים עֲדֵי אָרֶץ׃ עֱנוּ לַיהוָה כוח בין
בְּתוֹדָה זַמְּרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְכִנּוֹר׃ עדד ענה
הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים הַמֵּכִין שפל ענה
לָאָרֶץ מָטָר הַמַּצְמִיחַ הָרִים חָצִיר׃ ידה כנר
נוֹתֵן לִבְהֵמָה לַחְמָהּ לִבְנֵי עֹרֵב כסה כון
אֲשֶׁר יִקְרָאוּ׃ לֹא בִגְבוּרַת הַסּוּס צמח חצר
יֶחְפָּץ לֹא בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה׃ נתן
רוֹצֶה יְהוָה אֶת יְרֵאָיו אֶת קרא גבר
הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ׃ שַׁבְּחִי חפץ רצה
יְרוּשָׁלַםִ אֶת יְהוָה הַלְלִי רצה
אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן׃ כִּי חִזַּק בְּרִיחֵי יחל
שְׁעָרָיִךְ בֵּרַךְ בָּנַיִךְ בְּקִרְבֵּךְ׃ הַשָּׂם ברח
גְּבוּלֵךְ שָׁלוֹם חֵלֶב חִטִּים יַשְׂבִּיעֵךְ׃ שום גבל
שלם חטט
שבע

ſpūs eius & reuertetur in humū ſuā: in die illa peribunt cogitationes eius. Btūs cuius deus iacob auxiliator eius: ſpes eius in domino deo ſuo. Qui fecit celos & terram: mare & omnia que in eis ſunt: qui cuſtodit veritatē in ſempiternū. Qui facit iudiciū calūniā ſuſtinentibus: & dat panem eſurientibus: dñs ſoluit vinctos. Dominus illuminat cecos: dominus erigit eliſos: dominus diligit iuſtos. Dominus cuſtodit aduenas: pupillum & viduam eriget: & viā impiorū conteret. Regnabit dominus ī eternū: deus tuus ſiō in gñationē & gñationē. Aleluia. 147.

Laudate dominum quoniam bonum eſt canticum dei noſtri quoniam decorum eſt: pulchra laudatio. Edificabit hieruſalem dominus: eiectos iſrael congregabit. Qui ſanat contritos corde: & alligat plagas eorū. Qui nūerat multitudinē ſtellarū: & oēs noīe vocat. Magnus dominus noſter: & multus fortitudīe: & prudētie eius nō ē numerus. Suſcipiēs manſuetos dñs: humilians impios vſq ad terrā. Cantate domino in cōfeſſione: cāite dō noſtro in cithara. Qui operit celos nubibus & prebet terre pluuiā: & oriri facit in mōtibus germen. Qui dat iumētis panē ſuum: filiis corui clamantibus. Non eſt in fortitudine equi voluntas eius: neq in tibiis viri placetur ei. Placetur dño in his q timent eum: & expectāt miſericordiā eius. Lauda ierusālem dominum: lauda deum tuum ſion. Qm̄ confortauit vectes portarū tuarū: benedixit filiis tuis in medio tui. Qui poſuit terminū tuum pacem: adipe frumenti ſaturauit te.

ſpūs eius: ⁊ reuertet in trā ſuā. In
τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. Ἐν
illa die peribūt oēs cogitatiōes eius:
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ.
Btūs cuius deus iacob adiutor eius: ſpes eius Actuū 14.c.
Μακάριος οὗ ὁ θεὸς ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ Apo. 14.b.
in dño deo ipſius. Qui fecit celū ⁊
ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν αὐτοῦ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ
terrā: mare ⁊ oīa q̄ in eis. Qui cu
τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. Τὸν φυ
ſtodit xitatē in ſeculū: q facit iuditiū
λάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιοῦντα κρίμα τοῖς
iniuriā patiētib⁹: q dat eſcā eſuriētib⁹. Dñs ſol
ἀδικουμένοις, διδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι. Κύριος λύ-
uit cōpeditos: dñs illumīat cecos: dñs erigit
ει πεπεδημένους, κύριος σοφοῖ τυφλούς, κύριος ἀνορθοῖ
eliſos: dñs diligit iuſtos: dñs cuſto
κατερραγμένους, κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, κύριος φυλάσ
dit aduenas. Pupillū ⁊ viduā ſuſcipiet:
σει τοὺς προσηλύτους. Ὀρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται,
⁊ viā pctōꝝ diſpdet. Regnabit dñs in
καὶ ὁδὸν ἁμαρτωλῶν ἀφανιεῖ. Βασιλεύσει κύριος εἰς τὸν
ſeculū: de⁹ tuus ſion in gñationē ⁊ gñationē.
αἰῶνα, ὁ θεός σου σιὼν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Alleluia. 146.

Ἀλληλούϊα. ρμϛ΄.

Laudate dñm qm̄ bonus pſalmus: deo nr̄o Dan. c. Judit 16.f.
Αἰνεῖτε τὸν κύριον ὅτι ἀγαθὸς ψαλμός, τῷ θεῷ ἡμῶν
iocūda ſit laudatio: edificās hieruſalē dñs: diſ
ἡδυνθείη αἴνεσις, οἰκοδομῶν ἱερουσαλὴμ ὁ κύριος, τὰς δια-
perſiōes iſrael cōgregabit. Qui ſanat cō
σπορὰς τοῦ ἰσραὴλ ἐπισυνάξει. Ὁ ἰώμενος τοὺς συντε-
tritos corde: ⁊ alligat cōtritiōes
τριμμένους τὴν καρδίαν, καὶ δεσμεύων τὰ συντρίμματα
eoꝝ. Qui numerat multitudines ſtellaꝝ: ⁊ oib⁹ eis no-
αὐτῶν. Ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἄστρων, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνό-
mina vocās. Magnus dñs nr̄: ⁊ magna xtus
ματα καλῶν. Μέγας ὁ κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς
eius: ⁊ ſapiētie eius nō eſt numer⁹. Suſ-
αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός. Ἀνα-
cipiēs māſuetos dñs: humiliās āt pctōres vſq ad
λαμβάνων πραεῖς ὁ κύριος, ταπεινῶν δὲ ἁμαρτωλοὺς ἕως
terrā. Precinite dño in cōfeſſiōe: pſallite deo
γῆς. Ἐξάρξατε τῷ κυρίῳ ἐν ἐξομολογήσει, ψάλατε τῷ θεῷ
nr̄o in cithara. Qui operit celū in nubibus:
ἡμῶν ἐν κιθάρᾳ. Τῷ περιβάλλοντι τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις,
qui parat tre pluuiā. Qui pducit in mōtib⁹ fe
τῷ ἑτοιμάζοντι τῇ γῇ ὑετόν. Τῷ ἐξανατέλλοντι ἐν ὄρεσι χόρ ē.103.
nū: ⁊ herbā ſeruituti hoium. Qui dat
τον, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Διδόντι τοῖς
iumētis eſcā ipoꝝ: ⁊ pullis coruoꝝ
κτήνεσι τροφὴν αὐτῶν, καὶ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκων
inuocātibus eū. Nō in fortitudine
τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν. Οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τοῦ
equi volūtatē habebit: neq ī tibijs viri bn̄pla
ἵππου θελήσει, οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμαις τοῦ ἀνδρὸς εὐδο-
citū ēei. Bn̄placitū ē dño ſup timētes eū: ⁊
κεῖ. Εὐδοκεῖ κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν, καὶ
in eis qui ſperāt ſup mīa eius.
ἐν τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Alleluia aggei ⁊ zacharie. 147.

Ἀλληλούϊα ἀγγαίου καὶ ζαχαρίου. ρμζ.

Lauda hieruſalē dñm: lauda deū tuū
Ἐπαίνει ἱερουσαλὴμ τὸν κύριον, αἴνει τὸν θεόν σου
ſion. Qm̄ cōfortauit ſeras portaꝝ tuaꝝ: bn̄-
σιών. Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐ-
dixit filijs tuis in te. Qui poſuit fines tuos
λόγησε τοὺς υἱούς σου ἐν σοί. Ὁ τιθεὶς τὰ ὅριά σου
pacē: ⁊ adipe frumēti ſatiat te.
εἰρήνην, καὶ στέαρ πυροῦ ἐμπιπλῶν σε.

© Biblioteca Nacional de España

Qui emittit eloquiũ ſuũ tre: velociter cur
Ο ἀποςέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ γῇ, ἕως τάχους δρα=
ret ſermo eius. Qui dat niuẽ ſuã ſicut lanã:
μεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ. Διδόντος χιόνα αὐτοῦ ὡσεὶ ἔριον,
Actuũ 4.c. Apo. 14.b. nebulã ſicut cinerẽ ſpargit. Mittit chryſtallũ
ὁμίχλην ὡσεὶ σποδὸν πάσσοντος. Βάλλοντος κρύσαλλον
ſuũ ſicut bucellas: ante faciẽ frigoris eius quis
αὐτοῦ ὡσεὶ ψωμούς, κατὰ πρόσωπον ψύχους αὐτοῦ τίς
ſuſtinebit? Emittet ṽbũ ſuũ: ꝛ liq̃faciet ea:
ὑποστήσεται; Εξαποστελεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ τήξει αὐ=
flabit ſpũs eius: ꝛ fluẽt a=
τά, πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ῥυήσεται ὕδα=
que. Qui annũciat ṽbũ ſuũ iacob: iu
τα. Ο ἀπαγγέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῷ ἰακὼβ, δικαι=
ſtitias ꝛ iudicia ſua iſrael. Non fecit ta=
ώματα καὶ κρίματα αὐτοῦ τῷ ἰσραήλ. Οὐκ ἐποίησεν οὑ
liter omĩ natiõi: ꝛ iudicia ſua nõ manifeſtauit eis.
τως παντὶ ἔθνει, καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ οὐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς.

Alleluia aggei ꝛ zacharie. 148.
Αλληλούϊα ἀγγαίου καὶ ζαχαρίου. ρμη.

Laudate dñz de celis: laudate eũ
Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν
in excelſis. Laudate eũ oẽs angeli e=
ἐν τοῖς ὑψίστοις. Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐ=
Dan. 3 c. Judith 16.f. ius: laudate eũ oẽs ṽtutes eius. Laudate
τοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Αἰνεῖτε
eũ ſol ꝛ luna: laudate eũ oẽs ſtelle ꝛ
αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ
lumẽ. Laudate eũ celi celoꝝ: ꝛ
τὸ φῶς. Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ
aqua q̃ ſup celos: laudẽt nomẽ
ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα
dñi. Quia ipe dixit ꝛ facta ſunt: ipe mãda
κυρίου. Οτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλα=
uit ꝛ creata ſunt. Statuit ea in ſeculũ: ꝛ in
το καὶ ἐκτίσθησαν. Εστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς
ſeculũ ſeculi: preceptũ poſuit ꝛ nõ prete
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο καὶ οὐ παρε=
ribit. Laudate dñz de tra: dracones
λεύσεται. Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες
ꝛ oẽs abyſſi Ignis grando nix glaties
καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι. Πῦρ χάλαζα χιὼν κρύσαλλος
ſpũs procellaꝝ: que faciũt ṽbũ eius.
πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.
Mõtes ꝛ oẽs colles: ligna fructifera ꝛ om=
Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶ=
105. nes cedri. Beſtie ꝛ vniuerſa pecora: ſerpẽtes ꝛ
σαι κέδροι. Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ
volucres pennate. Reges tre ꝛ oẽs ppli:
πετεινὰ πτερωτά. Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί,
principes ꝛ oẽs iudices tre. Iuuenes ꝛ vir
ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς. Νεανίσκοι καὶ παρ
gines: ſenes cũ iunioꝛib⁹: laudẽt no
θένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνο
mẽ dñi: q꞉ exaltatũ eſt nomẽ eius ſolius. Confeſſio e=
μα κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου. Εξομολόγησις αὐ
ius ſup trã ꝛ celũ: ꝛ exaltabit cornu ppli ſui. Hymn⁹ oĩ
τοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ. Υμνος πᾶ
bus ſctis eius: filijs iſrael: pplo ap̃pĩquãti ſibi.
σι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Alleluia. 149.
Αλληλούϊα. ρμθ.

Cantate dño cãticũ nouũ: laus eius
Ασατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ
in eccleſia ſctoꝝ. Letetur iſrael in eo qui
ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. Εὐφρανθήτω ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ
facit eũ: ꝛ filij ſion exultẽt in
ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ
rege ſuo. Laudẽt nomẽ eius in choro:
βασιλεῖ αὐτῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ,

Qui emittit eloquium
ſuum terre: velociter
currit verbũ ei⁹. Qui
dat niuem quaſi lanã:
pruinas quaſi cinerem
ſpargit. Proiicit glaci
em ſuam quaſi bucellas
ante faciem frigoris e=
ius quis ſtabit? Mittet
verbũ ſuũ & ſoluet illa:
ſpirabit ſpũ ſuo & flu=
ent aque. Qui annũci=
at verbũ ſuũ iacob: p̃=
cepta ſua & iudicia ſua
iſrael. Non fecit ſimili
ter omni genti: & iudi
cia ſua non cognoſcẽt.
Aleluia.

Aleluia. 148.

Laudate dominum
de celis: ∞∞∞∞∞
laudate eũ in excelſis.
Laudate eum omnes
angeli eius: laudate e=
um oẽs exercitus eius.
Laudate eũ ſol & luna:
laudate eum omnes ∞
ſtelle luminis. Laudate
eum celi celorum: ∞∞
& aque que ſuper ce=
los ſunt: Laudent ∞∞∞
nomẽ domini: quoni=
am ipſe mandauit ∞∞
& creata ſũt. Et ſtatuit
ea ĩ eternũ & in ſecl'm:
preceptũ dedit & non
preteribit. Laudate ∞
dominum de terra: ∞
dracones & omnes ∞∞
abyſſi. Ignis grando
nix glacies: ∞∞∞∞∞∞
ventus turbo q̃ facitis
ſermonẽ ei⁹. Montes
& oẽs colles: lignũ fru
ctiferũ & vniuerſe cedri
Beſtie & oĩa iumenta:
reptilia & aues volan=
tes. Reges terre & om
nes populi: ∞∞∞∞∞
principes & vniuerſi
iudices terre. Iuuenes
& virgĩes: ſenes cum
pueris: Laudẽt nomẽ
dñi: q͠m ſublime ∞∞∞
nomen eius ſoli⁹: glo=
ria eius in celo & in ter
ra. Et exaltauit cornu
populi ſui: laus ∞∞∞∞
omnibus ſanctis eius:
filiis iſrael populo ∞∞
appropinquanti ſibi.
Aleluia.

Aleluia. 149.

Cantate domino ∞
canticum nouum:
laus eius in cõgregatio
ne ſanctorum. Letetur
iſrael in factore ſuo: fi
lii ſion exultent ∞∞∞∞
ĩ rege ſuo. Laudẽt no=
men eius in choro: ∞∞

הַשֹּׁלֵחַ אִמְרָתוֹ אָרֶץ עַד מְהֵרָה	
יָרוּץ דְּבָרוֹ׃ הַנֹּתֵן שֶׁלֶג כַּצָּמֶר	רוץ
כְּפוֹר כָּאֵפֶר יְפַזֵּר׃ מַשְׁלִיךְ קַרְחוֹ	כָּפַר פָּזַר
כְפִתִּים לִפְנֵי קָרָתוֹ מִי יַעֲמֹד׃	שָׁלַךְ פָּתַת
יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וְיַמְסֵם יַשֵּׁב רוּחוֹ	פָּנָה קָרַר
יִזְּלוּ מָיִם׃ מַגִּיד דְּבָרָו לְיַעֲקֹב	עָמַד שָׁלַח
חֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל׃ לֹא	מָסַס נָשַׁב
עָשָׂה כֵן לְכָל גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בַּל	נָזַל נָגַד
cxlviii. יְדָעוּם הַלְלוּיָהּ׃	חָקַק שָׁפַט
הַלְלוּיָהּ	
הַלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הַשָּׁמַיִם	
הַלְלוּהוּ בַּמְּרוֹמִים׃ הַלְלוּהוּ כָל	רוּם
מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל צְבָאָו׃	לָאַךְ
הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ הַלְלוּהוּ כָּל	
כּוֹכְבֵי אוֹר׃ הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם	כָּכַב
וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמָיִם׃ יְהַלְלוּ	הָלַל
אֶת שֵׁם יְהוָה כִּי הוּא צִוָּה	
וְנִבְרָאוּ׃ וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם	בָּרָא עָמַד
חָק נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר׃ הַלְלוּ אֶת	עָלַם עָבַר
יְהוָה מִן הָאָרֶץ תַּנִּינִים וְכָל	תָּנַן
תְּהֹמוֹת׃ אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֶג וְקִיטוֹר	קָטַר
רוּחַ סְעָרָה עֹשָׂה דְבָרוֹ׃ הֶהָרִים	
וְכָל גְּבָעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל אֲרָזִים׃	פָּרָה
הַחַיָּה וְכָל בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר	צָפַר
כָּנָף׃ מַלְכֵי אֶרֶץ וְכָל לְאֻמִּים	
שָׂרִים וְכָל שֹׁפְטֵי אָרֶץ׃ בַּחוּרִים	שׂוּר
וְגַם בְּתוּלוֹת זְקֵנִים עִם נְעָרִים׃	בָּחַר בָּתַל
יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה כִּי נִשְׂגָּב	הָלַל שָׂגַב
שְׁמוֹ לְבַדּוֹ הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם׃	בָּדַד
וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל	רוּם הָלַל
חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ	חָסַד
הַלְלוּיָהּ׃ cxlix. הַלְלוּיָהּ	
שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ	שׁוּר
תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל חֲסִידִים׃ יִשְׂמַח	שָׂמַח
יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו בְּנֵי צִיּוֹן יָגִילוּ	עָשָׂה גּוּל
בְמַלְכָּם׃ יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְמָחוֹל	חוּל

© Biblioteca Nacional de España

בְּתֹף וְכִנּוֹר יְזַמְּרוּ לוֹ׃ כִּי רוֹצֶה
יְהוָה בְּעַמּוֹ יְפָאֵר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה׃
יַעְלְזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יְרַנְּנוּ עַל
מִשְׁכְּבוֹתָם׃ רוֹמְמוֹת אֵל בִּגְרוֹנָם
וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם׃ לַעֲשׂוֹת
נְקָמָה בַּגּוֹיִם תּוֹכֵחוֹת בַּלְאֻמִּים׃
לֶאְסֹר מַלְכֵיהֶם בְּזִקִּים
וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בַרְזֶל׃ לַעֲשׂוֹת
בָּהֶם מִשְׁפָּט כָּתוּב הָדָר הוּא לְכָל
חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ׃

cl.

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל
בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ׃
הַלְלוּהוּ בִּגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב
גֻּדְלוֹ׃ הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר
הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר׃ הַלְלוּהוּ
בְּתֹף וּמָחוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים
וְעֻגָב׃ הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי שָׁמַע
הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה׃ כֹּל
הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ׃

תָּפַף כִּנֵּר
זָמַר רָצָה
פָּאַר עָנָה
יָשַׁע עָלַז
כָּבַד רָנַן
שָׁכַב גָּרַן
פֶּה עָשָׂה
יָכַח לְאֹם
זָקַק כָּבַד
עָשָׂה שָׁפַט
כָּתַב
חָסֵד
רָקַע עָזַז
שָׁפַר
כִּנֵּר
תָּפַף חָלַל
מַן
רוּעַ
הָלַל

in tympano & cithara cãtẽt ei. Quia compla cet ſibi dñs in pplo ſuo: exaltabit mãſuetos, in ieſu. Exultabũt ſancti in gloria: laudabunt in cubilibus ſuis. Exaltatiões dei in gutture eorũ: & gladii ancipites in maibus eorũ. Ad faciẽdã vindictã in gentibus: increpatiões i populis. Vt alligẽt reges eorũ in catenis: & inclytos eorum i cõpedibus ferreis. Vt faciant in eis iudicium ſcriptum: decor eſt oĩbus ſanctis eius. Aleluia.

Aleluia. 150.

LAudate deum i ſctõ eius: laudate eũ in fortitudine potẽtie eius. Laudate eũ in fortitudinibus eius: laudate eũ iuxta multitudinem magnificẽtie ſue. Laudate eũ in clãgore buccine: laudate eũ in pſaltrio & cithara. Laudate eum in tympano & choro: laudate eum i cordis & orgão. Laudate eũ i cymbalis ſonãtibus: laudate eũ i cymbalis tinnientibus. Omne qđ ſpirat laudet dominũ. Aleluia.

in tympano ꝛ pſalterio pſallant ei. Qui bñpla
ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ. Ὅτι εὐδο
citũ ē dño in pplo ſuo: ꝛ exaltabit mãſuetos in ſalute.
κεῖ κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
Exultabũt ſcti in glia: ꝛ letabũtur in cubi
Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοι
libus ſuis. Exultatiões dei in gutture eoꝝ: ꝛ
τῶν αὐτῶν. Αἱ ὑψώσεις τοῦ θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ
gladij ancipites in manibus eoꝝ. Ad faciẽdã vindi-
ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. Τοῦ ποιῆσαι ἐκδί
ctã in natiõibus: icrepatiões in ppl̃s. Ad alligãdos
κησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς. Τοῦ δῆσαι τοὺς
reges eoꝝ in cõpedibus: ꝛ nobiles eoꝝ in ma
βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χει
nicis ferreis. Ut faciãt in eis iudiciũ cõſcri-
ροπέδαις σιδηραῖς. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγρα-
ptũ: glĩa hec erit oĩbus ſctis eius.
πτον, δόξα αὕτη ἔσαι πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Alleluia. 150.
Ἀλληλούϊα. ρνʹ.

LAudate deũ in ſctis eius: laudate eũ in
Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
firmamẽto ꝟtutis eius. Laudate eũ in vir
στερεώματι δυνάμεως αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυ
tutibus eius: laudate eũ ſcõm multitudinẽ magnitu
ναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλω
dinis eius. Laudate eũ in ſono tube: laudate
σύνης αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε
eũ in pſalterio ꝛ cithara. Laudate eũ in tympa
αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπά
no ꝛ choro: laudate eũ in chordis ꝛ organo. Lauda
νῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ. Αἰνεῖ
te eũ in cymbalis bñſonãtibus: laudate eũ in cymbalis
τε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
iubilationis. Oĩs ſpũs laudet dñm.
ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κύριον.

Explicit pſalterium.

© Biblioteca Nacional de España

© Biblioteca Nacional de España

© Biblioteca Nacional de España

EPISTOLA ſancti Hieronymi preſbyteri ad Chromacium & Heliodorum Epiſcopos de libris Salomonis.

VNGAT EPISTOLA quos iungit ſacerdotium: immo charta non diuidat quos Chriſti nectit amor. Cōmentarios ī Oſee amos & Zachariā: malachiā quoqꝫ poſcitis. Scripſiſſem ſi licuiſſet pre valitudine. Mittitis ſolatia ſumptuum: notarios noſtros & librarios ſuſtentatis vt vobis potiſſimum noſtrum deſudet ingenium. Et ecce ex latere frequens turba diuerſa poſcentiuꝫ quaſi aut equum ſit me vobis eſurientibus & aliis laborare: aut in ratione dati & accepti: cuiqꝫ preter vos obnoxius ſim. Itaqꝫ longa egrotatione fractus: ne penitus hoc anno reticerem: & apud vos mutus eſſem: tridui opus nomini veſtro conſecraui interpretationem videlicet trium Salomonis uoluminum: maſloth quod Hebrei parabolas: vulgata autem editio prouerbia vocat: coheleth quē grece eccleſiaſten: latine contionatorem poſſumus dicere: ſiraſirim quod in lingua noſtra vertitur canticū canticorum. Fertur & panaretos Ieſu filii ſirach liber: & alius pſeudographus qui ſapientia Salomonis inſcribitur. Quorum priorem hebraicum repperi: non eccleſiaſticum vt apud latinos: ſed parabolas prenotatum. Cui iuncti erant eccleſiaſtes & canticum canticorum: vt ſimilitudinem Salomonis non ſolum numero librorum: ſed etiam materiaruꝫ genere coequaret. Secundus apud hebreos nuſqꝫ eſt: quia & ipſe ſtilus grecam eloquentiam redolet: & nonnulli ſcriptorum veterum hunc eſſe iudei Philonis affirmant. Sicut ergo iudith & tobie & machabeorum libros legit quideꝫ eos eccleſia: ſed inter canonicas ſcripturas nō recipit: ſic & hec duo volumina legat ad edificationem plebis: non ad autoritatem eccleſiaſticorum dogmatum confirmandam. Si cui ſane ſeptuaginta interpretum magis editio placet: habet eam a nobis olim emendatam. Neqꝫ enim noua ſic cudimus vt vetera deſtruamus. Et tamen cum diligentiſſime legerit: ſciat magis noſtra ſcripta intelligi: que non in tertiū vas tranſfuſa coacuerint: ſed ſtatim de prelo puriſſime commendata teſte: ſuum ſaporem ſeruauerint.

Explicit epiſtola ſancti Hieronymi.

Incipit prologus in libros eoſdem.

RIBVS nominibus vocatuꝫ fuiſſe Salomonē ſcripture maniſeſtiſſime docent. Pacificuꝫ id eſt Salomonē: & idida. hoc eſt dilectum domini: & quod nūc dicitur coheleth idē eccleſiaſten. Eccleſiaſtes autem greco ſermōe eſt appellatus: quia cœtum .i. eccleſiam congreget quem nos nuncupare poſſumus contionatorem: eo ꝙ loquatur ad populum: & ſermo eius nō ſpecialiter ad vnum ſed ad vniuerſos dirigatur generaliter. Porro pacificus & dilectus domini ab eo ꝙ regno eius pax fuerit: & eum dominus dilexerit appellatus eſt. Nam & pſal. xliiii. & .lxxi. dilecti & pacifici titulo prenotātur. Qui tamē & ſi ad prophetiam chriſti eccleſieqꝫ pertinentes: felicitatem & vires Salomonis excedunt: tamen ſecundum hiſtoriam ſuper Salomonem ſcripti ſunt. Itaqꝫ iuxta numerum vocabuloruꝫ tria volumina edidit. prouerbia: eccleſiaſten: canticum canticorum. In prouerbiis paruulum docens: & quaſi de officiis per ſententias erudiens. Vnde & ad filiū ſermo crebro repetitur. In eccleſiaſten vero mature virum etatis inſtituens: ne quicqꝫ in mundi rebus putet eſſe perpetuū: ſed caduca & breuia vniuerſa que cernimus. Ad extremum iam conſumatum virum & calcato ſeculo preparatum: in canticis canticorum ſponſe iungit amplexibus. Niſi enim prius reliquerimus vitia: & pōpis ſeculi renunciantes expeditos nos ad aduentum preparauerimus: non poſſumus cantare canticum canticorum. Sed & hoc diligentius attendendum: tres libros autore diuerſo eſſe intitulatos. In prouerbiis enim notātur prouerbia Salomonis filii Dauid regis Iſrael. In eccleſiaſten vero verba eccleſiaſtes filii dauid regis hieruſalem. Superfluum quippe eſt iſrael hic: quod male in grecis & latinis codicibus inuenitur. In cantico autem canticorum nec filius dauid nec rex iſrael ſiue hieruſalem preſcribitur: ſed tantum canticum canticorum Salomonis. Sicut enim prouerbia & rudis inſtitutio ad duodecim tribus & ad totum pertinet Iſrael. & quomodo contemptus mundi nō niſi metropolitis conuenit: hoc eſt habitatoribus in hieruſalem: ita canticum canticorum ad eos proprie pertinet qui tātum ſuperna deſiderant. Ad incipientes & proficientes & paterna dignitas & regni proprii merito vendicatur auctoritas. Ad perfectos vero vbi non timore eruditur ſed amore: proprium nomen ſufficit: & equalis magiſter eſt & neſcit eſſe ſe regem. Que omnia referuntur ad Chriſtum.

Incipit alius Prologus.

RES libros Salomonis .i. prouerbia: eccleſiaſten: canticum cāticorum: veteri .lxx. interpretum autoritati reddidi vel antepoſitis lineis ſuperflua queqꝫ deſignans: vel ſtellis titulo prenotatis: ea que minus habebantur interſerens. vt plenius paula & euſtochium cognoſcatis quid in libris noſtris minus ſit: quid ve redundet. Nec non etiā illa que imperiti trāſlatores male in linguam noſtram de greco ſermone verterant oblitterans & antiquans: curioſiſſima veritate correxi. Et vbi prepoſtero ordine atqꝫ peruerſo ſententiarum fuerat lumen ereptum: ſuis locis reſtituēs feci ītelligi quod latebat. Porro in eo libro qui a pleriſqꝫ ſapientia Salomonis inſcribitur: & in eccleſiaſtico quem eſſe Ieſu filii ſyrach nullus ignorat: calamum temperaui: tantummodo canonicas ſcripturas vobis emendare deſiderans: & ſtudium meū certis magis qꝫ dubiis commendare. Ideo greco & hebreo prefatiuncula vtraqꝫ in libro premiſſa eſt: quia nonnulla de greco hoc ad illuminationem ſenſus & legentis edificationem vel inſerta hebraice tranſlationi: vel extrinſecus iūcta ſunt. Et idcirco q legis ſemp peregrina memento.

Explicit prologus. B. Hieronymi.

© Biblioteca Nacional de España

מִשְׁלֵי שְׁלֹמֹה בֶן דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל׃
לָדַעַת חָכְמָה וּמוּסָר לְהָבִין אִמְרֵי — יָדַע יָסַר
בִינָה׃ לָקַחַת מוּסַר הַשְׂכֵּל צֶדֶק — בִּין לָקַח
וּמִשְׁפָּט וּמֵשָׁרִים׃ לָתֵת לִפְתָאִים — שָׂכַל שָׁפַט
עָרְמָה לְנַעַר דַּעַת וּמְזִמָּה׃ יִשְׁמַע — יָשַׁר נָתַן
חָכָם וְיוֹסֶף לֶקַח וְנָבוֹן תַּחְבֻּלוֹת — פָּתָה זָמַם
יִקְנֶה׃ לְהָבִין מָשָׁל וּמְלִיצָה דִּבְרֵי — שָׁמַע יָסַף
חֲכָמִים וְחִידֹתָם׃ יִרְאַת יְהוָה — בִּין חָבַל
רֵאשִׁית דַּעַת חָכְמָה וּמוּסָר אֱוִילִים — קָנָה לוּץ
חוּר
בָּזוּ׃ שְׁמַע בְּנִי מוּסַר אָבִיךָ וְאַל — אֱוִל
תִּטֹּשׁ תּוֹרַת אִמֶּךָ׃ כִּי לִוְיַת חֵן הֵם — בָּזָה
לְרֹאשֶׁךָ וַעֲנָקִים לְגַרְגְּרֹתֶיךָ׃ — נָטַשׁ יָרָה
לָוָה
בְּנִי אִם יְפַתּוּךָ חַטָּאִים אַל תֹּבֵא׃ — פָּתָה אָבָה
אִם יֹאמְרוּ לְכָה אִתָּנוּ נֶאֶרְבָה — אָמַר יָלַךְ
לְדָם נִצְפְּנָה לְנָקִי חִנָּם׃ נִבְלָעֵם — אָרַב צָפַן
כִּשְׁאוֹל חַיִּים וּתְמִימִים כְּיוֹרְדֵי — נָקָה בָּלַע
בוֹר׃ כָּל הוֹן יָקָר נִמְצָא נְמַלֵּא — שָׁאַל תָּמַם
בָתֵּינוּ שָׁלָל׃ גּוֹרָלְךָ תַּפִּיל בְּתוֹכֵנוּ — יָרַד מָצָא
כִּיס אֶחָד יִהְיֶה לְכֻלָּנוּ׃ בְּנִי אַל — מָלֵא בַּיִת
תֵּלֵךְ בְּדֶרֶךְ אִתָּם מְנַע רַגְלְךָ — גּוֹרָל נָפַל
מִנְּתִיבָתָם׃ כִּי רַגְלֵיהֶם לָרַע יָרוּצוּ — הָיָה יָלַךְ
וִימַהֲרוּ לִשְׁפָּךְ דָּם׃ כִּי חִנָּם מְזֹרָה — נָתַב רוּעַ
הָרָשֶׁת בְּעֵינֵי כָּל בַּעַל כָּנָף׃ — רוּץ מָהַר
זָרָה
וְהֵם לְדָמָם יֶאֱרֹבוּ יִצְפְּנוּ לְנַפְשֹׁתָם׃ — אָרַב
כֵּן אָרְחוֹת כָּל בֹּצֵעַ בָּצַע אֶת
נֶפֶשׁ בְּעָלָיו יִקָּח׃ חָכְמוֹת בַּחוּץ — לָקַח
תָּרֹנָּה בָּרְחֹבוֹת תִּתֵּן קוֹלָהּ׃ — רָנַן נָתַן
בְּרֹאשׁ הֹמִיּוֹת תִּקְרָא בְּפִתְחֵי — הָמָה קָרָא
שְׁעָרִים בָּעִיר אֲמָרֶיהָ תֹאמֵר׃ עַד — אָמַר
מָתַי פְּתָיִם תְּאֵהֲבוּ פֶתִי וְלֵצִים
לָצוֹן חָמְדוּ לָהֶם וּכְסִילִים יִשְׂנְאוּ — פָּתָה אָהַב
דָעַת׃ תָּשׁוּבוּ לְתוֹכַחְתִּי הִנֵּה אַבִּיעָה — לוּץ כָּסַל
לָכֶם רוּחִי אוֹדִיעָה דְבָרַי אֶתְכֶם׃ — שָׂנֵא יָדַע
יַעַן קָרָאתִי וַתְּמָאֵנוּ נָטִיתִי יָדִי — שׁוּב יָכַח
וְאֵין מַקְשִׁיב׃ וַתִּפְרְעוּ כָל עֲצָתִי — נָבַע יָדַע
מָאֵן נָטָה
קָשַׁב פָּרַע
יָעַץ

Incipit liber ꝓuebiorū.

Parabole ſalomonis filii dauid regis iſrael: ad ſciendā ſapientiā & diſciplinā. Ad intelligenda verba prudentie. & ſuſcipiēdā eruditionē doctrine iuſtitiā & iudiciū & equitatē. Vt detur paruulis aſtutia: & adoleſcenti ſcientia & intellectus. Audiens ſapiēs ſapientior erit: & intelligēs gubernacula poſſidebit. Animaduertet parabolā & interꝑtationē verba ſapientum & enigmata eorū. Timor dn̄i initiū ſapie: ſapiētiā atq; doctrinam ſtulti deſpiciūt. Audi fili mi diſciplinam patris tui: & ne dimittas legē mr̄is tue. Vt addatur gratia capiti tuo & torques collo tuo. Fili mi ſi te lactauerint peccatores ne acqeſcas eis. Si dixerint veni nobiſcum: inſidiemur ſanguini: abſcondamus tendiculas cōtra inſontē fruſtra. Deglutiamus eū ſicut infernus viuentē & integrū q̄ſi deſcendētem in lacū. Oēm precioſā ſubſtātiā reperiem⁹: implebim⁹ domos nr̄as ſpoliis. Sortē mitte nobiſcū marſupiū ſit vnū oīum noſtrū. Fili mi ne ambules cū eis: ꝓhibe pedem tuū a ſemitis eoꝝ. Pedeſ eni illorū ad malū currunt: & feſtināt vt effundāt ſanguinē. Fruſtra āt iacitur rete ante oculos pennatorum. Ipſi quoq; cōtra ſanguinē ſuū inſidiātur: & moliūtur fraudes cōtra aīas ſuas. Sic ſemite oīs auari: animas poſſidentiū rapiūt. Sapientia foris predicat: in plateis dat vocem ſuam. In capite turbarum clamitat in foribus portarum vrbis profert verba ſua dicēs Vſqueq̄ paruuli diligitis infantiam: & ſtulti ea que ſibi ſunt noxia cupient: & imprudentes odibunt ſcientiā? Conuertimini ad correptionē meā. En ꝓferā vobis ſpūm meū: oſtēdā vobis verba mea. Quia vocaui & renuiſtis: extēdi manū meā & nō fuit qui aſpiceret. Deſpexiſtis oē cōſiliū meū:

PARABOLE SALOMONIS.
ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ.

Parabole ſalomonis filij dauid: qui re-
Παροιμίαι σολομῶντος υἱοῦ δαυίδ, ὃς ἐβα-
gnauit in iſrael: ad ſciendū ſapiam τ
σίλευσεν ἐν ἰσραήλ, γνῶναι σοφίαν καὶ
diſciplinā: ad itelligēdū q; ṽba prudētie:
παιδείαν, νοῆσαί τε λόγους φρονήσεως,
ad ſuſcipiēdas q; īuolutiões ſmonū τ ſolutiões enigmatū: ad ītel
δέξασθαί τε στροφὰς λόγων καὶ λύσεις αἰνιγμάτων, νοῆσαί
ligēdā q; iuſtitiā verā: τ iudiciū dirigendū: vt det ſim
τε δικαιοσύνην ἀληθῆ, καὶ κρίμα κατευθύνειν, ἵνα δῷ ἀκα-
plicib⁹ aſtutiā: puero āt nouo ſenſū q; τ cogitationē.
κοις πανουργίαν, παιδὶ δὲ νέῳ αἴσθησίν τε καὶ ἔννοιαν.
hec eñ audiēs ſapiēs ſapiētior erit. at ītelligēs gu
τῶνδε γὰρ ἀκούσας σοφὸς σοφώτερος ἔσται. ὁ δὲ νοήμων κυ-
bernationē poſſidebit. aīaduertet q; pabolā τ tenebroſū ſer
βέρνησιν κτήσεται. νοήσει τε παραβολὴν καὶ σκοτεινὸν λό-
monē: ṽba q; ſapientū τ enigmata. Initiū ſapie timoꝛ
γον, ῥήσεις τε σοφῶν καὶ αἰνίγματα. Ἀρχὴ σοφίας φόβος
dn̄i: itellect⁹ āt bon⁹ oībus faciētib⁹ eā. pietas
κῡ, σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν. εὐσέβεια
āt in deū initiū ſenſus: ſapiam āt τ diſciplinā impij
δὲ εἰς θεὸν ἀρχὴ αἰσθήσεως, σοφίαν δὲ καὶ παιδείαν ἀσεβεῖς
deſpiciēt. audi fili leges patris tui: τ ne repellas
ἐξουθενήσουσιν. Ἄκουε υἱὲ νόμους πρός σου, καὶ μὴ ἀπώσῃ
ſtatuta matris tue. coronā eñ gratiaꝝ ſuſcipies tuo ṽtici: τ
θεσμοὺς μρός σου. στέφανον γὰρ χαρίτων δέξῃ σῇ κορυφῇ, καὶ
torquē aureū circa tuū collū. Fili ne te deceperint
κλοιὸν χρύσεον περὶ σῷ τραχήλῳ. Υἱὲ μή σε πλανήσωσιν
viri impij: neq; volueris. ſi aduocauerint te:
ἄνδρες ἀσεβεῖς, μηδὲ βουληθῇς. ἐὰν παρακαλέσωσί σε,
dicētes: veni nobiſcū comūica ſanguinis: abſcōdam⁹ āt
λέγοντες, ἐλθὲ μεθ᾽ ἡμῶν κοινώνησον αἵματος, κρύψωμεν δὲ
in terrā viꝝ iuſtū fruſtra: deglutiam⁹ āt eū ſicut
εἰς γῆν ἄνδρα δίκαιον ἀδίκως, καταπίωμεν δὲ αὐτὸν ὥσπερ
īfern⁹ viuentē: τ tollam⁹ ei⁹ memoriā d̄ terra: poſſeſſionē e-
ᾅδης ζῶντα, καὶ ἄρωμεν αὐτοῦ τὴν μνήμην ἐκ γῆς, τὴν κτῆσιν αὐ-
i⁹ ꝑcioſam recipiam⁹: implcam⁹ āt domos no-
τοῦ τὴν πολυτελῆ καταλαβώμεθα, πλήσωμεν δὲ οἴκους ἡμε-
ſtras ſpolijs: at tuā ſoꝛtē mitte in nobis τ marſup-
τέρους σκύλων, τὸν δὲ σὸν κλῆρον βάλε ἐν ἡμῖν, καὶ μαρσίπ-
piū vnū ſit nobis. Ne ambules vias cū eis: de
πιον ἓν γενηθήτω ἡμῖν. Μὴ πορευθῇς ὁδοὺς μετ᾽ αὐτῶν, ἔκ-
clina pedē tuū a ſemitis eoꝝ. nā pedes illoꝝ
κλινον τὸν πόδα σου ἐκ τῶν τρίβων αὐτῶν. οἱ γὰρ πόδες αὐτῶν
ad malitiā currūt. τ feſtinātes ſūt ad effundēdū ſāguinē. nō eñ
εἰς κακίαν τρέχουσι. καὶ ταχινοί εἰσι τοῦ ἐκχέαι αἷμα. οὐ γὰρ
fruſtra extēdunt retia pēnatis: ipi eñ moꝛtis ꝑti
ἀδίκως ἐκτείνονται δίκτυα πτερωτοῖς, αὐτοὶ γὰρ οἱ φόνου με-
cipātes theſauriʒāt ſibi ipſ mala: iſte vie ſūt
τέχοντες θησαυρίζουσιν ἑαυτοῖς κακά, αὗται αἱ ὁδοί εἰσι
oīum ꝑficientiū iniq̄. nā impietate
πάντων τῶν συντελούντων τὰ ἄνομα. τῇ γὰρ ἀσεβείᾳ τὴν
ſuā aīam auferūt. ſapiā in egreſſib⁹ laudat: in āt
ἑαυτῶν ψυχὴν ἀφαιροῦνται. σοφία ἐν ἐξόδοις ὑμνεῖται, ἐν δὲ
plateis audaciā ſmonis habēt. In ſūmis āt muris ꝑdi
πλατείαις παρρησίαν ἄγει. Ἐπ᾽ ἄκρων δὲ τειχέων κηρύσσε-
cat: in āt poꝛtis ciuitatis cōfidēs dicit. q̄nto tpe
ται, ἐπὶ δὲ πύλαις πόλεως θαρροῦσα λέγει. ὅσον ἂν χρόνον
īnocētes īherebūt iuſticie nō cōfundent. at ſtul
ἄκακοι ἔχωνται τῆς δικαιοσύνης οὐκ αἰσχυνθήσονται. οἱ δὲ ἄφρο-
ti iniurie exſites deſideratoꝛes: impij facti odio ha
νες τῆς ὕβρεως ὄντες ἐπιθυμηταί, ἀσεβεῖς γενόμενοι ἐμίση-
buerūt ſenſū τ obnoxij facti ſūt redargutionib⁹. ecce pꝛe
σαν αἴσθησιν καὶ ὑπεύθυνοι ἐγένοντο ἐλέγχοις. ἰδοὺ προ-
mittā vobis mei ſpūs verbū. docebo āt vos meū ſmonē.
ήσομαι ὑμῖν ἐμῆς πνοῆς ῥῆσιν. διδάξω δὲ ὑμᾶς τὸν ἐμὸν λόγον.
q̄m vocabā: τ nō audiſtis. τ extendebā ſmones:
ἐπειδὴ ἐκάλουν, καὶ οὐχ ὑπηκούσατε. καὶ ἐξέτεινον λόγους,
τ nō attēdebatis. ſed irrita faciebatis mea cōſilia.
καὶ οὐ προσείχετε. ἀλλὰ ἀκύρους ἐποιεῖτε ἐμὰς βουλάς.

© Biblioteca Nacional de España

at meis redargutiõib⁹ nõ ĩtẽdebatis. Igitur ⁊ ego in ve
τοῖς δὲ ἐμοῖς ἐλέγχοις οὐ προσείχετε. Τοιγαροῦν κἀγὼ τῇ ὑ
ſtro interitu irridebo. ꝯtra gaudebo aũt qñ
μετέρᾳ ἀπωλείᾳ ἐπιγελάσομαι. καταχαροῦμαι δὲ ἡνίκα
cũqꝫ ſupuenerit vobis pnities. ⁊ qñ aduenerit vobis ſubito tu
ἂν ἐπέρχηται ὑμῖν ὄλεθρος. καὶ ὡς ἂν ἀφίκηται ὑμῖν ἄφνω θό
mult⁹: et ſubuerſio tanꝙ tẽpeſtas affuerit: aut qñ vene
ρυβος, ἡ δὲ καταστροφὴ ὁμοίως καταιγίδι παρῇ, ἢ ὅταν ἔρχη
rit uobis tribulatio ⁊ obſeſſio. erit .n. qñ inuocabi
ται ὑμῖν θλῖψις καὶ πολιορκία. ἔσται γὰρ ὅταν ἐπικαλέσῃ
tis me: ego ãt nõ exaudiam vos. q̃rent me mali:
σθέ με, ἐγὼ δὲ οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν. ζητήσουσί με κακοί,
⁊ nõ inuenient. odio hũerũt .n. ſapiam: at timorẽ
καὶ οὐχ εὑρήσουσιν. ἐμίσησαν γὰρ σοφίαν, τὸν δὲ φόβον
dñi nõ receperũt: neqꝫ voluerũt meis attẽdere conſi
κυρίου οὐ προείλοντο, οὐδὲ ἤθελον ἐμαῖς προσέχειν βου
lijs. ſubſãnauerũt ãt meas redargutiões. igiť cõedent
λαῖς. ἐμυκτήριζον δὲ ἐμοὺς ἐλέγχους. τοιγαροῦν ἔδονται τῆς
ſue vie fruct⁹: ⁊ ſue ipietatis im
ἑαυτῶν ὁδοῦ τοὺς καρποὺς, καὶ τῆς ἑαυτῶν ἀσεβείας πλη
plebunť. qm̃ .n. iiuriã fecerũt puulis: interficienť: ⁊
σθήσονται. ἀνθ᾽ ὧν γὰρ ἠδίκουν νηπίους, φονευθήσονται, καὶ
inq̃ſitio ipios pdet. at me audiẽs habitabit
ἐξετασμὸς ἀσεβεῖς ὀλεῖ. ὁ δὲ ἐμοῦ ἀκούων κατασκηνώσει
in ſpe: ⁊ q̃ſcet abſqꝫ trore ab omni malo.
ἐπ᾽ ἐλπίδι, καὶ ἡσυχάσει ἀφόβως ἀπὸ παντὸς κακοῦ. Ca. 2

Filí ſi ſuſcipiẽs ſmonẽ mei pcepti abſcõderis penes
Υἱὲ ἐὰν δεξάμενος ῥῆσιν ἐμῆς ἐντολῆς κρύψῃς παρὰ σε
teipm: audiet ſapiam auris tua: ⁊ adijcies
αυτῷ, ὑπακούσεται σοφίας τὸ οὖς σου, καὶ παραβαλεῖς
cor tuũ i intellectũ: adijcies aũt ipm in admoni
καρδίαν σου εἰς σύνεσιν, παραβαλεῖς δὲ αὐτὴν ἐπὶ νουθέτη
tionẽ filio tuo. ſi .n. ſapiam inuocaueris: ⁊ intel
σιν τῷ υἱῷ σου. ἐὰν γὰρ τὴν σοφίαν ἐπικαλέσῃ, καὶ τῇ συ
lectui dederi vocẽ tuã: at ſenſum q̃ſieris magna
νέσει δῷς φωνήν σου, τὴν δὲ αἴσθησιν ζητήσῃς μεγάλῃ τῇ
voce: ⁊ ſi q̃ſieris eam q̃ſi argẽtũ ⁊ ſicut theſauros
φωνῇ, καὶ ἐὰν ζητήσῃς αὐτὴν ὡς ἀργύριον καὶ ὡς θησαυροὺς
ſcrutat⁹ fueris illam: tũc intelliges timorẽ dñi: ⁊ ſcien
ἐξερευνήσῃς αὐτήν, τότε συνήσεις φόβον κυρίου, καὶ ἐπί
tiã dei inuenies. qz dñs dat ſapiam: ⁊ ex
γνωσιν θεοῦ εὑρήσεις. ὅτι κύριος δίδωσι σοφίαν, καὶ ἀπὸ
facie ei⁹ cognitio ⁊ itellectus: ⁊ theſaurizat di
προσώπου αὐτοῦ γνῶσις καὶ σύνεσις, καὶ θησαυρίζει τοῖς κα
rigẽtib⁹ ſalutẽ. proteget ãt viam eoꝝ: ad ſer
τορθοῦσι σωτηρίαν. ὑπερασπιεῖ δὲ τὴν πορείαν αὐτῶν, τοῦ φυ
uãdũ viã iuſtificationũ ⁊ viam eoꝝ q̃ reuerenť eũ cu
λάξαι ὁδὸν δικαιωμάτων, καὶ ὁδὸν εὐλαβουμένων αὐτὸν δια
ſtodiet. tũc intelliges iuſticiam ⁊ iudiciũ: ⁊ di
φυλάξει. τότε συνήσεις δικαιοσύνην καὶ κρίμα, καὶ κατορ
riges omnes ſemitas bonas. Si .n. venerit ſapia in
θώσεις πάντας ἄξονας ἀγαθούς. Ἐὰν γὰρ ἔλθῃ ἡ σοφία εἰς
tuã mentẽ: at ſenſus tue aie pulcher eſſe uidebiť:
τὴν διάνοιαν, ἡ δὲ αἴσθησις τῇ σῇ ψυχῇ καλὴ εἶναι δόξῃ,
cõſiliũ bonũ cuſtodiet te: cogitatio ãt ſctã ſuabit te: vt
βουλὴ καλὴ φυλάξει σε, ἔννοια δὲ ὁσία τηρήσει σε, ἵνα
eruat te a via mala ⁊ a viro loquen
ῥύσηταί σε ἀπὸ ὁδοῦ κακῆς καὶ ἀπὸ ἀνδρὸς λαλοῦν
te nihil fidele. ve q̃ relinquũt vias rectas
τος μηδὲν πιστόν. ὢ οἱ ἐγκαταλείποντες ὁδοὺς εὐθείας
vt ambulẽt in vijs tenebraꝝ. ve q̃ letantur
τοῦ πορεύεσθαι ἐν ὁδοῖς σκότους. ὢ οἱ εὐφραινόμενοι
in malis ⁊ gaudent in ſubuerſione mala: quoꝝ
ἐπὶ κακοῖς καὶ χαίροντες ἐπὶ καταστροφῇ κακῇ, ὧν αἱ
ſemite pverſe ⁊ curue: orbite eoꝝ:
τρίβοι σκολιαὶ καὶ καμπύλαι, αἱ τροχιαὶ αὐτῶν,
ad longe te faciendũ a via recta: ⁊ alie
τοῦ μακράν σε ποιῆσαι ἀπὸ ὁδοῦ εὐθείας, καὶ ἀλλό
num iuſte ſententie. Fili ne te ꝯphẽdat ma
τριον τῆς δικαίας γνώμης. Υἱὲ μή σε καταλάβῃ κα
lũ cõſiliũ: qđ reliquit
κὴ βουλή, ἡ ἀπολιποῦσα

& increpatiões meas ne
glexiſtis. Ego quoqꝫ
in interitu vr̃o ridebo:
& ſubſãnabo cũ vobis id
qđ timebatis aduenerit.
Cum irruerit repentina
calamitas: & interit⁹ q̃ſi
tẽpeſtas ingruerit: qñ ve
nerit ſup vos tribulatio
& anguſtia. Tunc inuo
cabũt me: & nõ exaudiã
mane cõſurgẽt: & non
inueniẽt me. Eo ꝙ exo
ſam habuerint
diſciplinam: & timorẽ
domini nõ ſuſceperint:
nec acquieuerint cõſilio
meo: & detraxerint vni
uerſe correptioni mee.
Comedẽt igitur fruct⁹
vie ſue: ſuiſqꝫ conſilijs
ſaturabuntur. Auerſio
paruulorum interficiet
eos: proſperitas ſtultoꝝ
pdet eos. Qui ãt me au
dierit abſqꝫ terrore reqe
ſcet: & abũdãtia pfruetur
timore malorũ ſublato.

Filí mi ſi ſuſcepe 2.
ris ſermones meos:
& mandata mea abſcon
deris penes te: vt audiat
ſapiẽtiam auris tua: iclina
cor tuũ ad cognoſcẽdã
prudentiã. Si enim ſa
pientiam inuocaueris: &
iclinaueris cor tuũ pru
dentie: ſi q̃ſieris eam q̃ſi
pecuniam & ſicut theſau
ros effoderis illã: tũc in
telliges timorem dñi: &
ſcientiam dei inuenies.
Quia dñs dat ſapien
tiã: & ex ore eius ſciẽtia
& prudentia. Cuſtodiet
rectorum ſalutem: &
proteget gradiẽtes ſim
pliciter. Seruãs ſemitas
iuſtitie: & viam ſancto
rum cuſtodiens. Tunc
intelliges iuſticiã & iudi
cium & equitatẽ: & oẽm
ſemitam bonam. Si in
trauerit ſapientia
cor tuũ: & ſcientia anie
tue placuerit: conſilium
cuſtodiet te: & pruden
tia ſeruabit te.
Vt eruaris a via mala:
& ab homine qui
peruerſa loquitur. Qui
relinquũt iter rectum: &
ambulant per vias te
nebroſas. Qui letantur
cũ male fecerint: & ex
ultãt in rebus peſſimis.
Quorum vie peruerſe
ſunt: & infames
greſſus eorum. Vt erua
ris a muliere aliena &
ab extranea q̃ mollit ſer
mones ſuos: & relinquit

וְתוֹכַחְתִּי לֹא אֲבִיתֶם׃ גַּם אֲנִי
בְּאֵידְכֶם אֶשְׂחָק אֶלְעַג בְּבֹא
פַחְדְּכֶם׃ בְּבֹא כְשֹׁאוָה פַּחְדְּכֶם
וְאֵידְכֶם כְּסוּפָה יֶאֱתֶה בְּבֹא
עֲלֵיכֶם צָרָה וְצוּקָה׃ אָז יִקְרָאֻנְנִי
וְלֹא אֶעֱנֶה יְשַׁחֲרֻנְנִי וְלֹא
יִמְצָאֻנְנִי׃ תַּחַת כִּי שָׂנְאוּ
דָעַת וְיִרְאַת יְהוָה לֹא בָחָרוּ׃
לֹא אָבוּ לַעֲצָתִי נָאֲצוּ כָּל
תּוֹכַחְתִּי׃ וְיֹאכְלוּ מִפְּרִי דַרְכָּם
וּמִמֹּעֲצֹתֵיהֶם יִשְׂבָּעוּ׃ כִּי מְשׁוּבַת
פְּתָיִם תַּהַרְגֵם וְשַׁלְוַת כְּסִילִים
תְּאַבְּדֵם׃ וְשֹׁמֵעַ לִי יִשְׁכָּן בֶּטַח
וְשַׁאֲנַן מִפַּחַד רָעָה׃
בְּנִי אִם תִּקַּח אֲמָרָי
וּמִצְוֹתַי תִּצְפֹּן אִתָּךְ׃ לְהַקְשִׁיב
לַחָכְמָה אָזְנֶךָ תַּטֶּה לִבְּךָ לַתְּבוּנָה׃
כִּי אִם לַבִּינָה תִקְרָא לַתְּבוּנָה
תִּתֵּן קוֹלֶךָ׃ אִם תְּבַקְשֶׁנָּה כַכָּסֶף
וְכַמַּטְמוֹנִים תַּחְפְּשֶׂנָּה׃ אָז תָּבִין
יִרְאַת יְהוָה וְדַעַת אֱלֹהִים תִּמְצָא׃
כִּי יְהוָה יִתֵּן חָכְמָה מִפִּיו דַּעַת
וּתְבוּנָה׃ יִצְפֹּן לַיְשָׁרִים תּוּשִׁיָּה
מָגֵן לְהֹלְכֵי תֹם׃ לִנְצֹר אָרְחוֹת
מִשְׁפָּט וְדֶרֶךְ חֲסִידָו יִשְׁמֹר׃ אָז
תָּבִין צֶדֶק וּמִשְׁפָּט וּמֵישָׁרִים כָּל
מַעְגַּל טוֹב׃ כִּי תָבוֹא חָכְמָה
בְלִבֶּךָ וְדַעַת לְנַפְשְׁךָ יִנְעָם׃ מְזִמָּה
תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ תְּבוּנָה תִנְצְרֶכָּה׃
לְהַצִּילְךָ מִדֶּרֶךְ רָע מֵאִישׁ מְדַבֵּר
תַּהְפֻּכוֹת׃ הַעֹזְבִים אָרְחוֹת יֹשֶׁר
לָלֶכֶת בְּדַרְכֵי חֹשֶׁךְ׃ הַשְּׂמֵחִים
לַעֲשׂוֹת רָע יָגִילוּ בְּתַהְפֻּכוֹת רָע׃
אֲשֶׁר אָרְחֹתֵיהֶם עִקְּשִׁים וּנְלוֹזִים
בְּמַעְגְּלוֹתָם׃ לְהַצִּילְךָ מֵאִשָּׁה זָרָה
מִנָּכְרִיָּה אֲמָרֶיהָ הֶחֱלִיקָה׃ הַעֹזֶבֶת

אָבָה
שָׂחַק לָעַג
בּוֹא
אָתָה
קָרָא
עָנָה שָׁחַר
מָצָא
אָבָה
אָכַל פָּרָה
יָעַץ שָׂבַע
שׁוּב פָּתָה
הָרַג שָׁלָה
כָּסַל אָבַד
שָׁכַן
רוּעַ
Cap. ij.
לָקַח צָוָה
צָפַן קָשַׁב
נָטָה בִּין
קָרָא
נָתַן בָּקַשׁ
טָמַן חָפַשׂ
בִּין יָדַע
מָצָא
פֶּה
יָשַׁר
תָּמַם
שָׁפַט חָסַד
שָׁמַר יָשַׁר
עָגַל בּוֹא
נָעַם זָמַם
שָׁמַר נָצַר
נָצַל רוּעַ
דָּבַר הָפַךְ
יָלַךְ
עָשָׂה גִּיל
לוּז
אִישׁ
חָלַק

© Biblioteca Nacional de España

אַלּוּף נְעוּרֶיהָ וְאֶת בְּרִית — אָלַף נָעַר
אֱלֹהֶיהָ שָׁכֵחָה׃ כִּי שָׁחָה אֶל — בְּרִת
מָוֶת בֵּיתָהּ וְאֶל רְפָאִים מַעְגְּלֹתֶיהָ׃
כָּל בָּאֶיהָ לֹא יְשׁוּבוּן וְלֹא — בּוֹא שׁוּב
יַשִּׂיגוּ אָרְחוֹת חַיִּים׃ לְמַעַן — נָשַׂג
תֵּלֵךְ בְּדֶרֶךְ טוֹבִים וְאָרְחוֹת — יָלַךְ
צַדִּיקִים תִּשְׁמֹר׃ כִּי יְשָׁרִים — צָדַק שָׁמַר
יִשְׁכְּנוּ אָרֶץ וּתְמִימִים יִוָּתְרוּ — שָׁכַן תָּמַם
בָהּ׃ וּרְשָׁעִים מֵאֶרֶץ יִכָּרֵתוּ — יָתַר כָּרַת
וּבוֹגְדִים יִסְּחוּ מִמֶּנָּה׃ — בָּגַד נָסַח

Cap. iij.

בְּנִי תּוֹרָתִי אַל תִּשְׁכָּח — יָרָה שָׁכַח
וּמִצְוֹתַי יִצֹּר לִבֶּךָ׃ כִּי אֹרֶךְ יָמִים — צָוָה נָצַר
וּשְׁנוֹת חַיִּים וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ לָךְ׃ — יוֹם שָׁנָה
חֶסֶד וֶאֱמֶת אַל יַעַזְבֻךָ קָשְׁרֵם — שָׁלַם יָסַף
עַל גַּרְגְּרוֹתֶיךָ כָּתְבֵם עַל לוּחַ לִבֶּךָ׃ — עָזַב
וּמְצָא חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים
וְאָדָם׃ בְּטַח אֶל יְהוָה בְּכָל לִבֶּךָ
וְאֶל בִּינָתְךָ אַל תִּשָּׁעֵן׃ בְּכָל דְּרָכֶיךָ — שָׁעַן
דָּעֵהוּ וְהוּא יְיַשֵּׁר אֹרְחֹתֶיךָ׃ אַל — יָדַע יָשַׁר
תְּהִי חָכָם בְּעֵינֶיךָ יְרָא אֶת יְהוָה — הָיָה
וְסוּר מֵרָע׃ רִפְאוּת תְּהִי לְשָׁרֶּךָ — רוּעַ שָׁרַר
וְשִׁקּוּי לְעַצְמוֹתֶיךָ׃ כַּבֵּד אֶת יְהוָה — שָׁקָה
מֵהוֹנֶךָ וּמֵרֵאשִׁית כָּל תְּבוּאָתֶךָ׃ — בּוֹא
וְיִמָּלְאוּ אֲסָמֶיךָ שָׂבָע וְתִירוֹשׁ יְקָבֶיךָ — מָלֵא יָרַשׁ
יִפְרֹצוּ׃ מוּסַר יְהוָה בְּנִי אַל תִּמְאָס — פָּרַץ יָסַר
וְאַל תָּקֹץ בְּתוֹכַחְתּוֹ׃ כִּי אֶת — מָאַס קוּץ
אֲשֶׁר יֶאֱהַב יְהוָה יוֹכִיחַ וּכְאָב אֶת — יָכַח אָהַב
בֵּן יִרְצֶה׃ אַשְׁרֵי אָדָם מָצָא חָכְמָה — יָכַח רָצָה
וְאָדָם יָפִיק תְּבוּנָה׃ כִּי טוֹב סַחְרָהּ — פּוּק בִּין
מִסְּחַר כָּסֶף וּמֵחָרוּץ תְּבוּאָתָהּ׃ — חָרַץ
יְקָרָה הִיא מִפְּנִינִים וְכָל חֲפָצֶיךָ — פָּנָה
לֹא יִשְׁווּ בָהּ׃ אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ — שָׁוָה יוֹם
בִּשְׂמֹאולָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד׃ דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי — יָמַן שְׂמֹאל
נֹעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם׃ עֵץ — כָּבַד נָתַב
חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ — שָׁלַם
מְאֻשָּׁר׃ יְהוָה בְּחָכְמָה יָסַד אָרֶץ — חָזַק אָשַׁר

ducem pubertatis ſue: & pacti dei ſui oblita eſt. Inclinata eſt enim ad mortem domus ei⁹: & ad inferos ſemite ipſius. Oẽs qui ingrediuntur ad eã nõ reuertẽtur: nec apprehendent ſemitas vite. Vt ambules in via bona: & calles iuſtorũ cuſtodias. Qui enim recti ſunt habitabũt ĩ terra: & ſimplices permanebunt in ea. Impii vero de terra perdentur: & qui inique agunt auferẽtur ex ea. 3.

Fili mi ne obliuiſcaris legis mee: & p̃cepta mea cor tuũ cuſtodiat. Longitudinẽ enĩ dierũ & annos vite & pacẽ apponent tibi. Miſericordia & veritas te nõ deſerãt. Circũda eas gutturi tuo: & deſcribe in tabulis cordis tui: & inuenies gratiã & diſciplinã bonã corã deo & hoĩbus. Habe fiduciã in dño ex toto corde tuo: & ne innitaris prudentie tue. In oĩbus viis tuis cogita illum: & ipſe diriget greſſus tuos. Ne ſis ſapiens apud temetipſum: time dominum: & recede a malo. Sanitas qppe erit vmbilico tuo: & irrigatio oſſium tuorũ. Honora dominũ de tua ſubſtãtia & de primitiis oĩm frugũ tuarũ: & ĩplebũtur horrea tua ſaturitate: & vino torcularia redũdabũt. Diſciplinã dñi fili mi ne abiicias: nec deficias cũ ab eo corriperis. Quẽ enim diligit dñs corripit: & quaſi pr̃ in filio cõplacet ſibi. Beat⁹ hõ qui inuenit ſapiẽtiã: & qui affluit prudentia. Melior acquiſitio eius negotiatione argenti & auro primo fruct⁹ ei⁹. Precioſior eſt cũctis opibus ſapĩa: & oĩa q̃ deſiderãtur huic nõ valet cõparari. Longitudo dierũ in dextera eius: & in ſiniſtra illi⁹ diuitie & gloria. Vie ei⁹ vie pulchre: & oẽs ſemite ei⁹ pacifice. Lignũ vite eſt his qui apprehẽderit eã: & qui tenuerit eam beati. Dominus ſapientia fundauit terram:

doctrinã adoleſcẽtie: ⁊ teſtamẽtũ diuinũ oblita.
διδασκαλίαν νεότητος, καὶ διαθήκην θείαν ἐπιλελησμένη.
poſuit.n. apud mortẽ domũ ei⁹: ⁊ apud iferanũ cũ trigenis ſemitas ei⁹. omnes ambu-
ἔθετο γὰρ παρὰ τῷ θανάτῳ τὸν οἶκον αὐτῆς, καὶ παρὰ τῷ ᾅδῃ μετὰ τῶν γηγενῶν τοὺς ἄξονας αὐτῆς. πάντες οἱ πορευ-
lantes in ea nõ reuertẽtur: neq; apphendent ſemitas rectas: nõ.n. cõphenduntur ab annis vite.
όμενοι ἐν αὐτῇ οὐκ ἀναστρέψουσιν, οὐδὲ μὴ καταλάβωσι τρίβους εὐθείας. οὐ γὰρ καταλαμβάνονται ὑπὸ ἐνιαυτῶν ζωῆς.
ſi.n. ãbulauiſſẽt ſemitas bonas: iueniſſẽt vtiq; ſemitas iuſticie leues. Vtiles erũt hitatores tre: ⁊ inocẽtes ãt
εἰ γὰρ ἐπορεύοντο τρίβους ἀγαθάς, εὕροσαν ἂν τρίβους δικαιοσύνης λείους. χρηστοὶ ἔσονται οἰκήτορες γῆς, ἄκακοι δὲ
relinquentur in ea. qm̃ recti habitabunt trã ⁊ ſancti relinquẽt in ea. vie ãt ipioꝝ e tra pdentur at iniqui expellent ab ea.
ὑπολειφθήσονται ἐν αὐτῇ. ὅτι εὐθεῖς κατασκηνώσουσι γῆν καὶ ὅσιοι ὑπολειφθήσονται ἐν αὐτῇ. ὁδοὶ δὲ ἀσεβῶν ἐκ γῆς ὀλοῦνται, οἱ δὲ παράνομοι ἐξωσθήσονται ἀπ' αὐτῆς. Ca.3.

Fili meas leges ne obliuiſcaris: at verba mea cuſtodiat tuũ cor. lõgitudinẽ.n. vite ⁊ ãnos vite. ⁊ pacem apponẽt tibi. mĩe ⁊ fides ne deſint
Υἱέ, ἐμῶν νόμων μὴ ἐπιλανθάνου, τὰ δὲ ῥήματά μου τηρείτω σὴ καρδία. μῆκος γὰρ βίου καὶ ἔτη ζωῆς. καὶ εἰρήνην προσθήσουσί σοι. ἐλεημοσύναι καὶ πίστεις μὴ ἐκλειπέ-
tibi. liga ãt eas in tuo collo: ſcribe eas in tabula cordis tui ⁊ iuenies gr̃am.
τωσάν σοι. ἄφαψαι δὲ αὐτὰς ἐπὶ σῷ τραχήλῳ, γράψον αὐτὰς ἐπὶ πλακὸς τῆς καρδίας σου καὶ εὑρήσεις χάριν.
⁊ puide bona coram dño ⁊ hominibus. eſto confidẽs in toto corde in deo: in ãt tua ſapĩa ne extolla-
καὶ προνοοῦ καλὰ ἐνώπιον κυρίου καὶ ἀνθρώπων. ἴσθι πεποιθὼς ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐπὶ θεῷ, ἐπὶ δὲ σῇ σοφίᾳ μὴ ἐπαίρου.
ris. in omnib⁹ viis tuis cognoſce illã. vt dirigat vias tuas. ne ſis prudẽs apud temetipſũ: time ãt deũ
ἐν πάσαις ὁδοῖς σου γνώριζε αὐτήν. ἵνα ὀρθοτομῇ τὰς ὁδούς σου. μὴ ἴσθι φρόνιμος παρὰ σεαυτῷ, φοβοῦ δὲ τὸν θεὸν
⁊ declina ab omni malo. tũc ſanitas erit corpori tuo: ⁊ curatio oſſibus tuis. honora dñũ de tuis
καὶ ἔκκλινε ἀπὸ παντὸς κακοῦ. τότε ἴασις ἔσται τῷ σώματί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου. τίμα τὸν κύριον ἀπὸ σῶν
iuſtis laborib⁹: ⁊ p̃mitias da ei de tuis fructib⁹ iuſticie. vt impleant horrea tua ſaturitate frumẽti.
δικαίων πόνων, καὶ ἀπάρχου αὐτῷ ἀπὸ σῶν καρπῶν δικαιοσύνης. ἵνα πιμπλῶνται τὰ ταμιεῖα σου πλησμονῆς σίτου.
vino ãt torcularia tua redũdẽt. Fili ne p̃uipẽdas diſciplinã dñi: neq; deficias ab ip̃o correptus. quẽ.n. diligit dñs corripit. verberat ãt omnẽ filiũ quẽ ſuſcipit.
οἴνῳ δὲ αἱ ληνοί σου ἐκβλύζωσιν. Υἱέ, μὴ ὀλιγώρει παιδείας κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος. ὃν γὰρ ἀγαπᾷ κύριος παιδεύει. μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται.
Beatus homo q̃ iuenit ſapiam: ⁊ mortal' q̃ nouit prudẽtiã. melius .n. eã mercari: q̃ auri ⁊ argenti theſauros:
Μακάριος ἄνθρωπος ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν. κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς,
p̃cioſior ãt eſt lapidib⁹ p̃cioſis. omne ãt p̃cioſũ nõ dignũ illa eſt: lõgitudo.n. vite ⁊ anni vite in dextera eius: in ãt ſiniſtra illi⁹ diuitie ⁊ glĩa: ex ore eius p̃cedit iuſticia legem ãt ⁊ mĩam in lingua fert.
τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν. πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστι. μῆκος γὰρ βίου καὶ ἔτη ζωῆς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς πλοῦτος καὶ δόξα, ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται δικαιοσύνη νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φέρει.
vie eius vie pulchre. ⁊ oẽs ſemite ei⁹ in pace. lignũ vite eſt oĩb⁹ apphendẽtibus eã: ⁊ firmatis in eã vt in dominũ ſecura.
αἱ ὁδοὶ αὐτῆς ὁδοὶ καλαί. καὶ πᾶσαι αἱ τρίβοι αὐτῆς ἐν εἰρήνῃ. ξύλον ζωῆς ἐστι πᾶσι τοῖς ἀντεχομένοις αὐτῆς, καὶ τοῖς ἐπερειδομένοις ἐπ' αὐτὴν ὡς ἐπὶ κύριον ἀσφαλής.
De⁹ ſapĩa fundauit terrã:
Ὁ θεὸς τῇ σοφίᾳ ἐθεμελίωσε τὴν γῆν,

D
A
B

© Biblioteca Nacional de España

parauit āt celos in prudētia. In ſenſu eiꝰ abyſſi
ἡτοίμασε δὲ οὐρανοὺς ἐν φρονήσει. Ἐν αἰσθήσει αὐτοῦ ἄβυσσοι
ſciſſi ſunt: nubes āt diſtillarūt rores. Fili ne effluas:
ἐῤῥάγησαν, νέφη δὲ ἐῤῥύησαν δρόσους. Υἱὲ μὴ παραῤῥυῇς,
cuſtodi āt meū ɔſiliū ⁊ ſentētiā: vt viuat aīa tua:
τήρησον δὲ ἐμὴν βουλὴν καὶ ἔννοιαν, ἵνα ζήσῃ ἡ ψυχή σου,
⁊ gratia ſit circū tuū collum. Erit āt ſanitas carnibꝰ
καὶ χάρις ᾖ περὶ σῷ τραχήλῳ. Ἔσαι δὲ ἴασις ταῖς σαρξί
tuis: ⁊ cura tuis oſſibꝰ: vt ābules confi
σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς σοῖς ὀστέοις, ἵνα πορεύῃ πεποι
ſus in pace omnes vias tuas: at pes tuꝰ nō of
θὼς ἐν εἰρήνῃ πάσας τὰς ὁδούς σου, ὁ δὲ πούς σου οὐ μὴ προ
D fendat. Si eni ſederis: ītrepidꝰ eris. Si āt dormieris ſua
σκόψῃ. Ἐὰν γὰρ κάθῃ, ἄφοβος ἔσῃ. Ἐὰν δὲ καθεύδῃς ἡ=
uiter ſōniabis. Et nō paueſces terrorē ſuruenientem:
δέως ὑπνώσεις. Καὶ οὐ φοβηθήσῃ πτόησιν ἐπελθοῦσαν,
neqꝫ ipetꝰ ipioꝝ irruentes. Nā dñs erit in
οὐδὲ ὁρμὰς ἀσεβῶν ἐπερχομένας. Ὁ γὰρ κύριος ἔσαι ἐπὶ
oibus vijs tuis: ⁊ firmabit tuū pedē vt nō quatiaris.
πασῶν ὁδῶν σου, καὶ ἐρείσει σὸν πόδα ἵνα μὴ σαλευθῇς.
Ne abſtieas bñ facere īdigēti: qñ vtiqꝫ poſſit manꝰ tua auxilia
Μὴ ἀπόσχῃ εὖ ποιεῖν ἐνδεῆ, ἡνίκα ἂν ἔχῃ ἡ χείρ σου βοη=
ri. ne dicas reuertens redi: ⁊ cras dabo: potente
θεῖν. μὴ εἴπῃς ἐπανελθὼν ἐπάνηκε, καὶ αὔριον δώσω, δυνατοῦ
te exñe bñ facere. Nō .n. noſti qd pariet dies ſequēs.
σου ὄντος εὖ ποιεῖν. Οὐ γὰρ οἶδας τί τέξεται ἡ ἐπιοῦσα.
Ne moliaris in tuū amicū mala: ppe habitātē ⁊ con=
Μὴ τέκταινε ἐπὶ σὸν φίλον κακά, παροικοῦντα καὶ πε=
fidētē in te. Ne diligas īimicitias ɔtra hoīem fru=
ποιθότα ἐπὶ σοί. Μὴ φιλεχθρήσῃς πρὸς ἄνθρωπον μά
ſtra: ne in te faciat malū. Ne acqras maloꝝ
την, ἵνα μὴ εἰς σὲ ἐργάσηται κακόν. Μὴ κτήσῃ κακῶν
viroꝝ opprobria. Neqꝫ emuleris vias eoꝝ. Impu
ἀνδρῶν ὀνείδη. Μὴ δὲ ζηλώσῃς τὰς ὁδοὺς αὐτῶν. Ἀκάθαρ
rus .n. corā dño ois iniquus. In āt iuſtis
τος γὰρ ἔναντι κυρίου πᾶς παράνομος. Ἐν δὲ δικαίοις
nō ɔciliū facit execratio dei in domibꝰ ipioꝝ: domos
οὐ συνεδριάζει κατάρα κυρίου ἐν οἴκοις ἀσεβῶν, ἐπαύ
āt iuſtoꝝ bñdicūtur. Dñs ſuperbis reſi=
λεις δὲ δικαίων εὐλογοῦνται. Κύριος ὑπερηφάνοις ἀντι=
ſtit: hūilibus āt dat grām. Gliaꝫ ſapiētes
τάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν. Δόξαν σοφοὶ
hereditabūt: at impij exaltarūt ignominiā.
κληρονομήσουσιν, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ὕψωσαν ἀτιμίαν. Ca. 4
A Audite filij diſciplinā patris: ⁊ attē=
Ἀκούσατε παῖδες παιδείαν πατρός, καὶ προ=
dite ad ſciēdū cogitationē. Donū eni bonū tribuā vo
σέχετε γνῶναι ἔννοιαν. Δῶρον γὰρ ἀγαθὸν δωροῦμαι ὑ
bis: meū ſmonē ne derelinquatis. Filiꝰ.n. fui
μῖν, τὸν ἐμὸν λόγον μὴ ἐγκαταλίπητε. Υἱὸς γὰρ ἐγε=
⁊ ego patri obediēs: ⁊ dilectus in fa=
νόμην κἀγὼ πατρὶ ὑπήκοος, καὶ ἀγαπώμενος ἐν προ=
cie matris. Qui dicebāt ⁊ docebant me: firme=
σώπῳ μητρός. Οἳ ἔλεγον καὶ ἐδίδασκόν με, ἐρειδέ=
tur noſter ſermo in tuū cor. Cuſtodi pcep=
τω ὁ ἡμέτερος λόγος εἰς σὴν καρδίαν. Φύλασσε ἐντο=
pta: ne obliuiſcaris. Poſſide ſapiam poſſide itellectū: ne
λάς, μὴ ἐπιλάθῃ. Κτῆσαι σοφίαν κτῆσαι σύνεσιν, μὴ
obliuiſcaris: neqꝫ cōtemnas eloqū mei oris: neqꝫ
ἐπιλάθῃ, μὴ δὲ παρίδῃς ῥῆσιν ἐμοῦ στόματος, μὴ δὲ
declines a verbis oris mei. Ne relinquas
ἐκκλίνῃς ἀπὸ ῥημάτων στόματός μου. Μὴ ἐγκαταλί=
eam ⁊ inherebit tibi. dilige eā ⁊ cuſto
πῃς αὐτὴν καὶ ἀνθέξεταί σου. ἐράσθητι αὐτῆς καὶ τηρή
diet te. Pricipiū ſapie: poſſide ſapiam ⁊ in omni
σει σε. Ἀρχὴ σοφίας, κτῆσαι σοφίαν καὶ ἐν πάσῃ
B poſſeſſiōe tua acqre intellectū. Aggeribꝰ circūda illam:
κτήσει σου κτῆσαι σύνεσιν. Περιχαράκωσον αὐτήν,
⁊ exaltabit te: honora eam: vt te āplectatur. Ut
καὶ ὑψώσει σε, τίμησον αὐτήν, ἵνα σε περιλάβῃ. Ἵνα
det tuo capiti coronam gratiarum:
δῷ τῇ σῇ κεφαλῇ στέφανον χαρίτων,

ſtabiliuit celos prudētia. Sapientia illius eruperunt abyſſi & nubes rore concreſcunt. Fili mi ne effluāt hec ab oculis tuis. Cuſtodi legem meā & conſilium meū: & erit vita aīe tue: & gr̄a faucibꝰ tuis. Tūc ambulabis fiducialiter in via tua: & pes tuus non impinget. Si dormieris nō timebis: quieſces & ſuauis erit ſomnus tuus. Ne paueas repentino terrore: & irruentes tibi ruinas impiorum. Dñs enim erit in latere tuo & cuſtodiet pedē tuū ne capiaris. Noli ꝓhibere benefacere eū qui pōt. Si vales & ipſe bene fac. Ne dicas amico tuo vade & reuertere & cras dabo tibi: cū ſtatim poſſis dare. Ne moliaris amico tuo malum: cuꝫ ille in te habeat fiduciā. Nō cōtendas aduerſus hominē fruſtra cū ipſe tibi nihil mali fecerit. Ne emuleris hominē iniuſtum nec imiteris vias eiꝰ. qa abominatio eſt dñi oīs illuſor: & cuꝫ ſimplicibꝰ ſermocinatio eiꝰ. Egeſtas a dño in domo īpii: habitacula aūt iuſtorum benedicētur. Ipſe deludet illuſores: & manſuetis dabit gratiā. Gloriā ſapientes poſſidebunt: ſtultorum exaltatio ignominia.

4.

Audite filii diſciplinā patris & attēdite vt ſciatis prudentiā. Donū bonū tribuā vobis: legem meā ne derelinqtis. Nā & ego filiꝰ fui patris mei: tenellꝰ & vnigenitꝰ corā matre mea & docebat me atqꝫ dicebat. Suſcipiat vba mea cor tuū: & cuſtodi pcepta mea & viues. Poſſide ſapientiā: poſſide prudentiā. Ne obliuiſcaris: neqꝫ declines a verbis oris mei. Ne dimittas eā & cuſtodiet te: dilige eā & cōſeruabit te. Principiū ſapiētie poſſide ſapiam: & in oī poſſeſſione tua acquire prudētiā. Arripe illā & exaltabit te: & glificaberis ab ea cū eā fueris amplexatus. Dabit capiti tuo augmenta gratiarū:

כּוֹנֵן שָׁמַיִם בִּתְבוּנָה׃ בְּדַעְתּוֹ | בִּין יָדַע
תְּהוֹמוֹת נִבְקָעוּ וּשְׁחָקִים יִרְעֲפוּ | תְּהֹם בָּקַע
טָל׃ בְּנִי אַל יָלֻזוּ מֵעֵינֶיךָ נְצֹר | רָעַף לוּז
תֻּשִׁיָּה וּמְזִמָּה׃ וְיִהְיוּ חַיִּים לְנַפְשֶׁךָ | יָשָׁה זָמַם
וְחֵן לְגַרְגְּרֹתֶיךָ׃ אָז תֵּלֵךְ לָבֶטַח | הָיָה יָלַךְ
דַּרְכֶּךָ וְרַגְלְךָ לֹא תִגּוֹף׃ אִם | נָגַף
תִּשְׁכַּב לֹא תִפְחָד וְשָׁכַבְתָּ וְעָרְבָה | שָׁכַב פָּחַד
שְׁנָתֶךָ׃ אַל תִּירָא מִפַּחַד פִּתְאֹם | יָשֵׁן יָרֵא
וּמִשֹּׁאַת רְשָׁעִים כִּי תָבֹא׃ כִּי | שָׁאָה בּוֹא
יְהוָה יִהְיֶה בְכִסְלֶךָ וְשָׁמַר רַגְלְךָ | הָיָה
מִלָּכֶד׃ אַל תִּמְנַע טוֹב מִבְּעָלָיו | מָנַע
בִּהְיוֹת לְאֵל יָדְךָ לַעֲשׂוֹת׃ אַל | הָיָה אֵיל
תֹּאמַר לְרֵעֲךָ לֵךְ וָשׁוּב וּמָחָר | עָשָׂה אָמַר
אֶתֵּן וְיֵשׁ אִתָּךְ׃ אַל תַּחֲרֹשׁ עַל | רָעָה יָלַךְ
רֵעֲךָ רָעָה וְהוּא יוֹשֵׁב לָבֶטַח | נָתַן חָרַשׁ
אִתָּךְ׃ אַל תָּרוֹב עִם אָדָם חִנָּם | רוּעַ יָשַׁב
אִם לֹא גְמָלְךָ רָעָה׃ אַל תְּקַנֵּא | רוֹב
בְּאִישׁ חָמָס וְאַל תִּבְחַר בְּכָל | קָנָא
דְּרָכָיו׃ כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה נָלוֹז וְאֶת | בָּחַר
יְשָׁרִים סוֹדוֹ׃ מְאֵרַת יְהוָה בְּבֵית | תָּעַב לוּז
רָשָׁע וּנְוֵה צַדִּיקִים יְבָרֵךְ׃ אִם | אָרַר
לַלֵּצִים הוּא יָלִיץ וְלַעֲנָוִים יִתֶּן | צָדַק בָּרַךְ
חֵן׃ כָּבוֹד חֲכָמִים יִנְחָלוּ וּכְסִילִים | לוּץ עָנָה
מֵרִים קָלוֹן׃ | נָתַן כָּבַד
| נָחַל כָּסַל
| רוּם קָלָה
שִׁמְעוּ בָנִים מוּסַר אָב | Cap. iiij.
וְהַקְשִׁיבוּ לָדַעַת בִּינָה׃ כִּי לֶקַח | יָסַר קָשַׁב
טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אַל תַּעֲזֹבוּ׃ | יָדַע נָתַן
כִּי בֵן הָיִיתִי לְאָבִי רַךְ וְיָחִיד לִפְנֵי | יָרָה עָזַב
אִמִּי׃ וַיֹּרֵנִי וַיֹּאמֶר לִי יִתְמָךְ דְּבָרַי | הָיָה רָכַךְ
לִבֶּךָ שְׁמֹר מִצְוֹתַי וֶחְיֵה׃ קְנֵה חָכְמָה | יָחַד פָּנָה
קְנֵה בִינָה אַל תִּשְׁכַּח וְאַל תֵּט | יָרָה אָמַר
מֵאִמְרֵי פִי׃ אַל תַּעַזְבֶהָ וְתִשְׁמְרֶךָּ | תָּמַךְ צָוָה
אֱהָבֶהָ וְתִצְּרֶךָּ׃ רֵאשִׁית חָכְמָה | שָׁכַח נָטָה
קְנֵה חָכְמָה וּבְכָל קִנְיָנְךָ קְנֵה | פֶּה עָזַב
בִינָה׃ סַלְסְלֶהָ וּתְרוֹמְמֶךָּ תְּכַבֵּדְךָ כִּי | שָׁמַר נָצַר
תְחַבְּקֶנָּה׃ תִּתֵּן לְרֹאשְׁךָ לִוְיַת חֵן | קָנָה
| סָלַל רוּם
| כָּבַד חָבַק
| נָתַן לָוָה

© Biblioteca Nacional de España

עֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת תְּמַגְּנֶךָּ׃ שְׁמַע בְּנִי	פאר מגן
וְקַח אֲמָרָי וְיִרְבּוּ לְךָ שְׁנוֹת חַיִּים׃	לקח רבה
בְּדֶרֶךְ חָכְמָה הֹרֵיתִיךָ הִדְרַכְתִּיךָ	שנה ירה
בְּמַעְגְּלֵי יֹשֶׁר׃ בְּלֶכְתְּךָ לֹא יֵצַר	דרך עגל ילך
צַעֲדֶךָ וְאִם תָּרוּץ לֹא תִכָּשֵׁל׃	רוץ כשל
הַחֲזֵק בַּמּוּסָר אַל תֶּרֶף נִצְּרֶהָ כִּי	חזק יסר
הִיא חַיֶּיךָ׃ בְּאֹרַח רְשָׁעִים אַל	רפה חיה
תָּבֹא וְאַל תְּאַשֵּׁר בְּדֶרֶךְ רָעִים׃	בוא אשר
פְּרָעֵהוּ אַל תַּעֲבָר בּוֹ שְׂטֵה מֵעָלָיו	רוע עבר
וַעֲבוֹר׃ כִּי לֹא יִשְׁנוּ אִם לֹא יָרֵעוּ	רוע
וְנִגְזְלָה שְׁנָתָם אִם לֹא יַכְשִׁילוּ׃ כִּי	גזל ישן
לָחֲמוּ לֶחֶם רֶשַׁע וְיֵין חֲמָסִים	כשל
יִשְׁתּוּ׃ וְאֹרַח צַדִּיקִים כְּאוֹר	שתה צדק
נֹגַהּ הוֹלֵךְ וָאוֹר עַד נְכוֹן הַיּוֹם׃	כון
דֶּרֶךְ רְשָׁעִים כָּאֲפֵלָה לֹא יָדְעוּ	
בַּמֶּה יִכָּשֵׁלוּ׃ בְּנִי לִדְבָרַי הַקְשִׁיבָה	קשב
לַאֲמָרַי הַט אָזְנֶךָ׃ אַל יַלִּיזוּ	נטה לוז
מֵעֵינֶיךָ שָׁמְרֵם בְּתוֹךְ לְבָבֶךָ׃	
כִּי חַיִּים הֵם לְמֹצְאֵיהֶם וּלְכָל	יצא
בְּשָׂרוֹ מַרְפֵּא׃ מִכָּל מִשְׁמָר נְצֹר	רפא שמר
לִבֶּךָ כִּי מִמֶּנּוּ תּוֹצְאוֹת חַיִּים׃	יצא
הָסֵר מִמְּךָ עִקְּשׁוּת פֶּה וּלְזוּת	סור מן לוז
שְׂפָתַיִם הַרְחֵק מִמֶּךָּ׃ עֵינֶיךָ	שפה רחק
לְנֹכַח יַבִּיטוּ וְעַפְעַפֶּיךָ יַיְשִׁרוּ	נבט ישר
נֶגְדֶּךָ׃ פַּלֵּס מַעְגַּל רַגְלֶךָ וְכָל	עגל כון
דְּרָכֶיךָ יִכֹּנוּ׃ אַל תֵּט יָמִין וּשְׂמֹאול	נטה שמל
הָסֵר רַגְלְךָ מֵרָע׃	סור רוע
בְּנִי לְחָכְמָתִי הַקְשִׁיבָה	Cap.v.
לִתְבוּנָתִי הַט אָזְנֶךָ׃ לִשְׁמֹר מְזִמּוֹת	קשב בין נטה
וְדַעַת שְׂפָתֶיךָ יִנְצֹרוּ׃ כִּי נֹפֶת	זמם ידע
תִּטֹּפְנָה שִׂפְתֵי זָרָה וְחָלָק מִשֶּׁמֶן	שפה נצר
חִכָּהּ׃ וְאַחֲרִיתָהּ מָרָה כַלַּעֲנָה חַדָּה	נוף נטף
כְּחֶרֶב פִּיּוֹת׃ רַגְלֶיהָ יֹרְדוֹת מָוֶת	מרר חדד פה
שְׁאוֹל צְעָדֶיהָ יִתְמֹכוּ׃ אֹרַח חַיִּים	שאל תמך
פֶּן תְּפַלֵּס נָעוּ מַעְגְּלֹתֶיהָ לֹא	פלס נוע
תֵדָע׃ וְעַתָּה בָנִים שִׁמְעוּ לִי וְאַל	עגל

& corona inclyta proteget te. Audi fili mi & ſuſcipe verba mea: vt multiplicentur tibi anni vite. Viam ſapiētie mōſtrabo tibi: & ducam te per ſemitas eqtatis. quas cū ingreſſus fueris non arctabūtur greſſ9 tui & currēs nō hēbis offendiculū. Tene diſciplinā: ne dimittas eā. Cuſtodi illā: quia illa eſt vita tua. Ne delecteris in viis ipiorū: nec tibi placeat malorū via. Fuge ab ea nec trāſeas per illam: declina & deſere eam. Non enī dormiūt niſi cū malefecerit: & nō capitur ſomnus ab eis niſi ſupplātauerit. Comedūt panem ipietatis & vinū iniqtatis bibunt. Iuſtorū autē ſemita quaſi lux ſplendēs: procedit & creſcit vſq3 ad pfectā diē. Via impiorum tenebroſa: neſciunt vbi corruāt. Fili mi auſculta ſermones meos: & ad eloquia mea inclina aurē tuā. Ne recedant ab oculis tuis: cuſtodi ea in medio cordis tui. Vita enim ſunt inuenientibus ea & vniuerſe carni ſanitas. Omni cuſtodia ſerua cor tuum: quia ex ipſo vita procedit. Remoue a te os prauum: & detrahentia labia ſint procul a te. Oculi tui recta videant: & palpebre tue precedāt greſſus tuos. Dirige ſemitas pedibus tuis: & omnes vie tue ſtabilientur. Ne declines ad dexterā: neq3 ad ſiniſtrā. Auerte pedem tuū a malo. 5.

Fili mi attende ad ſapientiam meam: & prudentie mee inclina aurē tuā: vt cuſtodias cogitationes: & diſciplinā labia tua cōſeruēt. Fau9 enī diſtillans labia meretricis: & nitidius oleo guttur eius. Nouiſſima aūt illi9 amara qſi abſinthiū: & lingua eius acuta qſi gladi9 biceps. Pedes ei9 deſcēdūt in mortē: & ad inferos greſſus ei9 penetrāt. Per ſemitā vite nō ābulāt: vagi ſūt greſſus ei9 & iueſtigabiles. Nūc ergo fili mi audi me & ne

corona āt delitiaꝝ ptegat te. Audi fili ⁊ ſuſcipe
ϛεφάνῳ δὲ τρυφῆς ὑπερασπίσῃ σε. Ἄκουε υἱὲ καὶ δέξαι
mea verba et multiplicabunt tibi āni vite tue. Et
ἐμοὺς λόγους καὶ πληθυνθήσεταί σοι ἔτη ζωῆς σου. Ἵνα
tibi fiant multe vie vite. Vias .n. ſapie mon
σοι γίνωνται πολλαὶ ὁδοὶ βίου. Ὁδοὺς γὰρ σοφίας διδά
ſtro tibi: induco āt te orbitis rectis. Si n. ābulaueri
σκω σε, ἐμβιβάζω δέ σε τροχιαῖς ὀρθαῖς. Ἐὰν γὰρ πορεύῃ
nō arctabūtur tui greſſus: ſi āt cucurreris nō
οὐ συγκλεισθήσεταί σου τὰ διαβήματα, ἐὰν δὲ τρέχῃς οὐ
laborabis. Tene meā diſciplinā: ne dimittas: ſed
κοπιάσεις. Ἐπιλαβοῦ ἐμῆς παιδείας, μὴ ἀφῇς, ἀλλὰ
cuſtodi eam tibiipſi in vitā tuā. vias impioꝝ ne
φύλαξον αὐτὴν σεαυτῷ εἰς ζωήν σου. Ὁδοὺς ἀσεβῶν μὴ
igrediaris: neq3 emuleris vias iniquoꝝ. In qcūq3 lo
ἐπέλθῃς, μηδὲ ζηλώσεις ὁδοὺς παρανόμων. Ἐν ᾧ ἂν τό
co caſtrametati fuerit: ne igrediaris illuc. declina ab e=
πῳ στρατοπεδεύσωσι, μὴ ἐπέλθῃς ἐκεῖ. Ἔκκλινον ἀπ᾽ αὐ
is ⁊ recede. Neq3 .n. dormient: ſi nō
τῶν καὶ παράλλαξον. Οὐ γὰρ μὴ ὑπνώσωσιν, ἐὰν μὴ
malefecerit: tollitur ſomn9 ab eis ⁊ nō dormiūt.
κακοποιήσωσιν, ἀφῄρηται ὕπνος ἀπ᾽ αὐτῶν καὶ οὐ κοιμῶνται
Hi .n. comedūt panes ipietatis: vino āt iniquo
Οἵδε γὰρ σιτοῦνται σῖτα ἀσεβείας, οἴνῳ δὲ παρανόμῳ
inebriantur. at vie iuſtoꝝ tanq̄ lux ſplen
μεθύσκονται. Αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν δικαίων ὁμοίως φωτὶ λάμπου
dēt: pcedūt ⁊ lucent: vſq3 dū dirigat
σι, προπορεύονται καὶ φωτίζουσιν, ἕως ἂν κατορθώσῃ ἡ
dies. At vie impioꝝ tenebroſe. non ſciunt
ἡμέρα. Αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν ἀσεβῶν σκοτειναί. οὐκ οἴδασι
in quo offendūt. Fili meo verbo attende:
ἐν τίνι πῶς προσκόπτουσιν. Υἱὲ ἐμῇ ῥήσει πρόσεχε,
at meis ſmōib9 adiice tuam aurē. Ne
τοῖς δὲ ἐμοῖς λόγοις παράβαλλε σὸν οὖς. Ὅπως μὴ
relinqant te fontes tui. Cuſtodi eos in tuo cor
ἐκλίπωσί σε αἱ πηγαί σου. Φύλασσε αὐτὰς ἐν σῇ καρ
de. Vita .n. eſt oibus iuenientib9 eos: ⁊ vni
δίᾳ. Ζωὴ γάρ ἐστι πᾶσι τοῖς εὑρίσκουσιν αὐτάς, καὶ πά
uerſe carni ſanitas. Oi cuſtodia ſua tuū cor. ex
σῃ σαρκὶ ἴασις. Πάσῃ φυλακῇ τήρει σὴν καρδίαν, ἐκ
naq3 his exit9 vite. Remoue a teipſo pverſū os:
γὰρ τούτων ἔξοδοι ζωῆς. Περίελε σεαυτοῦ σκολιὸν στόμα,
⁊ iniuſta labia longe a te repelle. Oculi
καὶ ἄδικα χείλη μακρὰν ἀπὸ σοῦ ἄπωσαι. Οἱ ὀφθαλ=
tui recta videant: at palpebre tue ānuant
μοί σου ὀρθὰ βλεπέτωσαν, τὰ δὲ βλέφαρά σου νευέτω
iuſta. Rectas ſemitas fac tuis pedib9: ⁊ vias
δίκαια. Ὀρθὰς τροχιὰς ποίει σοῖς ποσί, καὶ τὰς ὁδούς
tuas dirige. Ne declines ad dexterā: neq3 ad ſiniſtrā
σου κατεύθυνε. Μὴ ἐκκλίνῃς εἰς τὰ δεξιά, μηδὲ εἰς τὰ ἀριστερά,
auerte āt tuū pedē a via mala. Vias .n. q̄ a dextris
ἀπόστρεψον δὲ σὸν πόδα ἀπὸ ὁδοῦ κακῆς. Ὁδοὺς γὰρ τὰς ἐκ δεξιῶν
nouit deus: pverſe āt ſunt q̄ a ſiniſtris. Ipſe āt rectas fa
οἶδεν ὁ θεός, διεστραμμέναι δέ εἰσιν αἱ ἐξ ἀριστερῶν. Αὐτὸς δὲ ὀρθὰς ποι
ciet ſemitas tuas: at itinera tua in pace pducet.
ήσει τὰς τροχιάς σου, τὰς δὲ πορείας σου ἐν εἰρήνῃ προάξει. Ca.5.
Fili mee ſapie attende: meis āt ſmōib9 adiice tuā aurē.
Υἱὲ ἐμῇ σοφίᾳ πρόσεχε, ἐμοῖς δὲ λόγοις παράβαλλε σὸν οὖς.
Vt cuſtodias cogitatiōeꝫ bonā: ſenſū āt meoꝝ labioꝝ pcipio
Ἵνα φυλάξῃς ἔννοιαν ἀγαθήν, αἴσθησιν δὲ ἐμῶν χειλέων ἐντέλλομαί
tibi. Ne attendas praue mulieri: mel .n. diſtillat a labiis
σοι. Μὴ πρόσεχε φαύλῃ γυναικί, μέλι γὰρ ἀποστάζει ἀπὸ χειλέων
mulieris meretricis: q̄ ad tps ipinguat tuū guttur. poſtea ta
γυναικὸς πόρνης, ἣ πρὸς καιρὸν λιπαίνει σὸν φάρυγγα. Ὕστερον μέν
men amarius felle inuenies: ⁊ acutum pluſq̄ enſem
τοι πικρότερον χολῆς εὑρήσεις, καὶ ἠκονημένον μᾶλλον μαχαίρας
ancipitē. Nā inſipientie pedes deducunt vtentes ea
διστόμου. Τῆς γὰρ ἀφροσύνης οἱ πόδες κατάγουσι τοὺς χρωμένους αὐ
a cū morte in īfernū. At plāte eius nō firmātur: peri
τῇ μετὰ θανάτου εἰς τὸν ᾅδην. Τὰ δὲ ἴχνη αὐτῆς οὐκ ἐρείδεται, σφαλε
culoſe āt ſemite eius ⁊ nō cognoſcibiles. Nūc igit fili audi me ⁊ ne
ραὶ δὲ αἱ τροχιαὶ αὐτῆς καὶ οὐκ εὔγνωστοι. Νῦν οὖν υἱὲ ἄκουέ μου καὶ μὴ

C

D

© Biblioteca Nacional de España

Trāſla.gre.lxx.cū inter.lati.

irritos facias meos ſmões. Longe fac ab e=
ἀκύρους ποιήσης ἐμοὺς λόγους. Μακρὰν ποίησον ἀπ᾽αὐ=
a tuā viam: ne appropiqs ad fores domoꝝ eius. Ne
τῆς σὴν ὁδόν, μὴ ἐγγίσῃς πρὸς θύραις οἴκων αὐτῆς. Ἵνα μὴ
p̄iſciat alijs vitā tuā: τ tuā vitā crudelib⁹. Ne
πρόῃ ἄλλοις ζωήν σου, καὶ σὸν βίον ἀνελεήμοσι. Ἵνα μὴ
ipleantur extranei tuis virib⁹: at tui labores ī domos
πλησθῶσιν ἀλλότριοι σῆς ἰσχύος, οἱ δὲ σοὶ πόνοι εἰς οἴκους
alienas ingrediant. Et peniteas ī nouiſſimis:
ἀλλοτρίους εἰσέλθωσι. Καὶ μεταμεληθήσῃ ἐπ᾽ἐσχάτων, ἡ
quādo cōterant carnes corporis tui. Et dices quō
νίκα ἂν κατατριβῶσι σάρκες σώματός σου. Καὶ ἐρεῖς πῶς
odio habui diſciplinā: τ icrepatiões declinauit cor meū.
ἐμίσησα παιδείαν, καὶ ἐλέγχους ἐξέκλινεν ἡ καρδία μου.
Non audiui vocē corripiētis me τ docentis me:
Οὐκ ἤκουον φωνὴν παιδεύοντός με καὶ διδάσκοντός με,
neq̧ adieci aurē meā. Pene fui in om=
οὐδὲ παρέβαλλον τὸ οὖς μου. Παρ᾽ὀλίγον ἐγενόμην ἐν παν
ni malo: in medio eccleſie τ ſynagoge. Fili bibe a=
τὶ κακῷ, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας καὶ συναγωγῆς. Υἱὲ πῖνε ὕ=
quas de tuis vaſis: τ de tuis puteis fontis.
δατα ἀπὸ σῶν ἀγγείων, καὶ ἀπὸ σῶν φρεάτων πηγῆς.
Effundant tibi aque ex tuo fonte: in āt tuas
Ὑπερεκχείσθω σοι τὰ ὕδατα ἐκ τῆς σῆς πηγῆς, εἰς δὲ σὰς
plateas trāſeant tue aque. Sint tibi ſoli
πλατείας διαπορευέσθω τὰ σὰ ὕδατα. Ἔστω σοι μόνῳ
exiſtentia: τ null⁹ alienus pticeps ſit tui. Fons
ὑπάρχοντα, καὶ μηδεὶς ἀλλότριος μετασχέτω σοι. Ἡ πη
tua aque ſit tibi pprı⁹: τ ɔletare cū
γή σου τοῦ ὕδατος ἔστω σοι ἰδία, καὶ συνευφραίνου μετὰ
muliere q̄ ab adoleſcentia tua. Cerua amicitie τ pull⁹ eq̄
γυναικὸς τῆς ἐκ νεότητός σου. Ἔλαφος φιλίας καὶ πῶλος
tu⁹ gfarum cōuerſet tecū: at ppa p̄eat te τ ſi
σου χαρίτων ὁμιλείτω σοι, ἡ δὲ ἰδία ἡγείσθω σου καὶ συ
mul ſit tibi ī omni tp̄e: in .n. eius amicitia circun=
νέστω σοι ἐν παντὶ καιρῷ, ἐν γὰρ τῇ ταύτης φιλίᾳ συμπεριφερ
duct⁹ mltiplicabilis eris. Ne mult⁹ ſis in alie
όμενος πολλοστὸς ἔσῃ. Μὴ πολὺς ἴσθι πρὸς ἀλλοτρί
nā: neq̧ cōtinearis vlnis nō pprie. coram .n. ſūt
αν, μὴ δὲ συνέχου ἀγκάλαις τῆς μὴ ἰδίας. ἐνώπιον γάρ εἰσι
dei oculis vie hoīs: in āt oēs or=
τῶν τοῦ θεοῦ ὀφθαλμῶν ὁδοὶ ἀνδρός, εἰς δὲ πάσας τὰς τρο
bitas eius ſpeculatur. Iniq̄tates virū capiunt: cate
χιὰς αὐτοῦ σκοπεύει. Παρανομίαι ἄνδρα ἀγρεύουσι, σει
nis āt ſuoꝝ ipi⁹ pctōꝝ vnuſq̄ſq̧ ɔſtrīgit. Iſte mo
ραῖς δὲ τῶν ἑαυτοῦ ἁμαρτιῶν ἕκαστος σφίγγεται. Οὗτος τε
ritur cum iperitis: ex āt mltitudīe ſue vio=
λευτᾷ μετὰ ἀπαιδεύτων, ἐκ δὲ πλήθους τῆς ἑαυτοῦ βιό=
lētie deiect⁹ ē: τ perijt ppt iſipientiā.
τητος ἐξερρίφη, καὶ ἀπώλετο δι᾽ἀφροσύνην. Ca.6.

Fili ſi ſpopōderis p tuo amico: trades tuā manū
Υἱὲ ἐὰν ἐγγυήσῃ σὸν φίλον, παραδώσεις σὴν χεῖρα
iimico. Laq̄us.n. fortis viro ppa labia: τ capi
ἐχθρῷ. Παγὶς γὰρ ἰσχυρὰ ἀνδρὶ τὰ ἴδια χείλη, καὶ ἁλίσκε=
tur verbis pprij oris. Fac fili q̄ ego tibi precipio:
ται ῥήμασιν ἰδίου στόματος. Ποίει υἱὲ ἃ ἐγώ σοι ἐντέλλομαι,
τ liberare. venis.n. in man⁹ maloꝝ ppt tuū amicū: ſis non
καὶ σῴζου. ἥκεις γὰρ εἰς χεῖρας κακῶν διὰ σὸν φίλον, ἴσθι μὴ
deficiens: incita āt τ amicū tuū p quo ſpopōdiſti.
ἐκλυόμενος, παρόξυνε δὲ καὶ τὸν φίλον σου ὃν ἐνεγγυήσω.
Ne dederis ſōnū tuis oculis: neq̧ dormites tuis palpe=
Μὴ δῷς ὕπνον σοῖς ὄμμασι, μὴ δὲ ἐπινυστάξῃς σοῖς βλεφά
bris vt ſalueris tāq̄ damula ex laq̄is: τ tanq̄ auis ex re
ροις ἵνα σώζῃ ὥσπερ δορκὰς ἐκ βρόχων, καὶ ὥσπερ ὄρνεον ἐκ πα
ti. Uade ad formicā o piger: τ imitare vidēs
γίδος. Ἴθι πρὸς τὸν μύρμηκα ὦ ὀκνηρέ, καὶ ζήλωσον ἰδὼν
vias eius: τ ſis illa ſapiētior. Illa eni a=
τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ γενοῦ ἐκείνου σοφώτερος. Ἐκεῖνος γὰρ γε
gricolatiõe nō exñte ipi: neq̧ cogentem habēs:
ωργίου μὴ ὑπάρχοντος αὐτῷ, μὴ δὲ τὸν ἀναγκάζοντα ἔχων,
neq̧ ſub dño exñs: parat meſſe victum mul=
μὴ δὲ ὑπὸ δεσπότην ὤν, ἑτοιμάζεται θέρους τὴν τροφὴν πολ=

Trāſla.B.Hie.

recedas a verbis oris
mei. Longe fac ab ea
viā tuā: & ne appropin=
ques foribus domus ei⁹.
Ne des alienis honorē
tuum: & annos tuos
crudeli. Ne forte īplean
tur extranei virib⁹ tuis:
& labores tui ſint in do=
mo aliena. Et gemas
in nouiſſimiſ: qñ cōſum
pſeris carnes tuas & cor
pus tuū. & dicas. Cur de
teſtatus ſum diſciplinā &
increpationib⁹ nō acq̄e=
uit cor meū? Nec audi=
ui vocē docētium me: &
magiſtris nō īclinaui au
rem meā. Pene fui in oī
malo: in medio eccleſie
et ſynagoge. Bibe aquā
de ciſterna tua: & flueta
putei tui. Deriuētur fon
tes tui
foras: & ī plateis aquas
tuas diuide. Habeto eas
ſol⁹: nec ſint alieni par
ticipes tui. Sit
vena tua benedicta: &
letare cum muliere
adoleſcentie tue. Cerua
chariſſima &
gratiſſimus hinnulus.
Vbera ei⁹ inebriēt te in
omī tp̄e: & in amore ei⁹
delectare iugiter. Qua
re ſeduceris fili mi ab ali
ena: & foueris in ſinu al
terius? Reſpicit dñs viā
hoīs & oēs greſſus eius
conſiderat. Iniquitates
ſue capiunt impium:
& funib⁹ pctōꝝ ſuorū
cōſtrīgitur. Ipſe morie
tur: qa nō habuit diſcipli
nā & in multitudine ſtul
titie ſue decipietur. 6.

Fili mi ſi ſpopōderis
p amico tuo: defixi
ſti apud extraneū manū
tuā. Illaq̄atus es verbis
oris tui & captus ppiis
ſmonib⁹. Fac ergo qd̄
dico fili mi & temetip̄m
libera: qa īcidiſti in ma
nū pximi tui. Diſcurre:
feſtia: ſuſcita amicū tuū.
Ne dederis ſōnū oculis
tuis: nec dormitēt palpe
bre tue. Eruere q̄ſi damu
la de manu: & q̄ſi auis
de manu aucupis. Va=
de ad formicā o piger: &
cōſidera vias ei⁹ & diſce
ſapiētiā. Que cū nō ha
beat ducē nec p̄ceptorē
nec pricipē parat ī eſtate
cibū ſibi: & cōgregat in
meſſe qd̄ comedat. Vſ=
quequo piger dormies?
Qñ conſurges de ſōno
tuo? Paululū dormies

Tex.he.Prouer.vi. — Pritiua.heb.

Tex.he.	Pritiua.heb.
תָסוּרוּ מֵאִמְרֵי פִי׃ הַרְחֵק מֵעָלֶיהָ	סוּר רָחַק
דַרְכֶּךָ וְאַל תִּקְרַב אֶל פֶּתַח בֵּיתָהּ׃	קָרַב
פֶּן תִּתֵּן לַאֲחֵרִים הוֹדֶךָ וּשְׁנֹתֶיךָ	נָתַן שָׁנָה
לְאַכְזָרִי׃ פֶּן יִשְׂבְּעוּ זָרִים כֹּחֶךָ	כָּזַר שָׂבַע
וַעֲצָבֶיךָ בְּבֵית נָכְרִי׃ וְנָהַמְתָּ	כּוֹחַ
בְאַחֲרִיתֶךָ בִּכְלוֹת בְּשָׂרְךָ וּשְׁאֵרֶךָ׃	כָּלָה
וְאָמַרְתָּ אֵיךְ שָׂנֵאתִי מוּסָר וְתוֹכַחַת	יָסַר יָכַח
נָאַץ לִבִּי׃ וְלֹא שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל	
מוֹרָי וְלִמְלַמְּדַי לֹא הִטִּיתִי אָזְנִי׃	יָרָה לָמַד
כִּמְעַט הָיִיתִי בְכָל רָע בְּתוֹךְ קָהָל	נָטָה הָיָה
וְעֵדָה׃ שְׁתֵה מַיִם מִבּוֹרֶךָ וְנֹזְלִים	רוּעַ יָעַד
מִתּוֹךְ בְּאֵרֶךָ׃ יָפוּצוּ מַעְיְנֹתֶיךָ	נָזַל
חוּצָה בָּרְחֹבוֹת פַּלְגֵי מָיִם׃ יִהְיוּ	פּוּץ עָיַן
לְךָ לְבַדֶּךָ וְאֵין לְזָרִים אִתָּךְ׃ יְהִי	הָיָה
מְקוֹרְךָ בָרוּךְ וּשְׂמַח מֵאֵשֶׁת	בָּדַד
נְעוּרֶךָ׃ אַיֶּלֶת אֲהָבִים וְיַעֲלַת	קוּר בָּרַךְ
חֵן דַּדֶּיהָ יְרַוֻּךָ בְכָל עֵת בְּאַהֲבָתָהּ	אִישׁ נָעַר
תִּשְׁגֶּה תָמִיד׃ וְלָמָּה תִשְׁגֶּה בְנִי	דַּד רָוָה
בְזָרָה וּתְחַבֵּק חֵק נָכְרִיָּה׃ כִּי נֹכַח	שָׁגָה תָּמַד
עֵינֵי יְהוָה דַּרְכֵי אִישׁ וְכָל מַעְגְּלֹתָיו	חָבַק
מְפַלֵּס׃ עֲוֹנוֹתָיו יִלְכְּדֻנוֹ אֶת הָרָשָׁע	עָגַל
וּבְחַבְלֵי חַטָּאתוֹ יִתָּמֵךְ׃ הוּא יָמוּת	פָּלַס לָכַד
בְּאֵין מוּסָר וּבְרֹב אִוַּלְתּוֹ יִשְׁגֶּה׃	תָּמַךְ מוּת
בְּנִי אִם עָרַבְתָּ לְרֵעֶךָ	יָסַר
תָּקַעְתָּ לַזָּר כַּפֶּיךָ׃ נוֹקַשְׁתָּ בְאִמְרֵי	Cap. vj.
פִיךָ נִלְכַּדְתָּ בְּאִמְרֵי פִיךָ׃ עֲשֵׂה	רָעָה יָקַשׁ
זֹאת אֵפוֹא בְּנִי וְהִנָּצֵל כִּי בָאתָ	פֶּה
בְכַף רֵעֶךָ לֵךְ הִתְרַפֵּס וּרְהַב רֵעֶיךָ׃	בּוֹא
אַל תִּתֵּן שֵׁנָה לְעֵינֶיךָ וּתְנוּמָה	יָלַךְ רָפַס
לְעַפְעַפֶּיךָ׃ הִנָּצֵל כִּצְבִי מִיָּד	נָתַן יָשֵׁן
וּכְצִפּוֹר מִיַּד יָקוּשׁ׃ לֵךְ אֶל נְמָלָה	נוּם נָצַל
עָצֵל רְאֵה דְרָכֶיהָ וַחֲכָם׃ אֲשֶׁר	צָבָה
אֵין לָהּ קָצִין שֹׁטֵר וּמֹשֵׁל׃	צָפַר יָקַשׁ
תָּכִין בַּקַּיִץ לַחְמָהּ אָגְרָה בַקָּצִיר	קָצַן שָׁטַר
מַאֲכָלָהּ׃ עַד מָתַי עָצֵל תִּשְׁכָּב	מָשַׁל כּוּן
מָתַי תָּקוּם מִשְּׁנָתֶךָ׃ מְעַט שֵׁנוֹת	קוּץ קָצַר
	אָכַל שָׁכַב
	קוּם

© Biblioteca Nacional de España

מְעַט תְּנוּמוֹת מְעַט חִבֻּק יָדַיִם
לִשְׁכָּב ׃ וּבָא כִמְהַלֵּךְ רֵאשֶׁךָ — בּוֹא הָלַךְ
וּמַחְסֹרְךָ כְּאִישׁ מָגֵן ׃ אָדָם בְּלִיַּעַל — רוּשׁ חָסַר
אִישׁ אָוֶן הוֹלֵךְ עִקְּשׁוּת פֶּה ׃ — גָּל
קֹרֵץ בְּעֵינָו מֹלֵל בְּרַגְלָו מֹרֶה — יָרָה
בְּאֶצְבְּעֹתָיו ׃ תַּהְפֻּכוֹת בְּלִבּוֹ חֹרֵשׁ — צָבַע הָפַךְ
רָע בְּכָל עֵת מִדְיָנִים יְשַׁלֵּחַ ׃ עַל — רוּעַ דוּן
כֵּן פִּתְאֹם יָבוֹא אֵידוֹ פֶּתַע יִשָּׁבֵר — שָׁלַח שָׁבַר
וְאֵין מַרְפֵּא ׃ שֶׁשׁ הֵנָּה שָׂנֵא יְהוָה — רָפָא
וְשֶׁבַע תּוֹעֲבוֹת נַפְשׁוֹ ׃ עֵינַיִם רָמוֹת — תָּעַב רוּם
לְשׁוֹן שָׁקֶר וְיָדַיִם שֹׁפְכוֹת דָּם — לָשַׁן
נָקִי ׃ לֵב חֹרֵשׁ מַחְשְׁבוֹת אָוֶן — נָקָה
רַגְלַיִם מְמַהֲרוֹת לָרוּץ לָרָעָה ׃ — חָשַׁב מָהַר
יָפִיחַ כְּזָבִים עֵד שָׁקֶר וּמְשַׁלֵּחַ — פּוּחַ עוּד
מְדָנִים בֵּין אַחִים ׃ נְצֹר בְּנִי מִצְוַת — שָׁלַח צָוָה
אָבִיךָ וְאַל תִּטֹּשׁ תּוֹרַת אִמֶּךָ ׃ — נָטַשׁ יָרָה
קָשְׁרֵם עַל לִבְּךָ תָמִיד עָנְדֵם עַל — תָּמַד
גַּרְגְּרֹתֶיךָ ׃ בְּהִתְהַלֶּכְךָ תַּנְחֶה אֹתָךְ — הָלַךְ נָחָה
בְּשָׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ וַהֲקִיצוֹתָ — שָׁמַר קוּץ
הִיא תְשִׂיחֶךָ ׃ כִּי נֵר מִצְוָה וְתוֹרָה — שׂוּחַ נוּר
אוֹר וְדֶרֶךְ חַיִּים תּוֹכְחוֹת מוּסָר ׃ — יָכַח יָסַר
לִשְׁמָרְךָ מֵאֵשֶׁת רָע מֵחֶלְקַת — אִישׁ רוּעַ
לָשׁוֹן נָכְרִיָּה ׃ אַל תַּחְמֹד יָפְיָהּ — חָמַד יָפָה
בִּלְבָבֶךָ וְאַל תִּקָּחֲךָ בְּעַפְעַפֶּיהָ ׃ כִּי — לָקַח
בְעַד אִשָּׁה זוֹנָה עַד כִּכַּר לָחֶם — זָנָה
וְאֵשֶׁת אִישׁ נֶפֶשׁ יְקָרָה תָצוּד ׃ — צוּד
הֲיַחְתֶּה אִישׁ אֵשׁ בְּחֵיקוֹ וּבְגָדָיו — חָתָה
לֹא תִשָּׂרַפְנָה ׃ אִם יְהַלֵּךְ אִישׁ עַל — שָׂרַף
הַגֶּחָלִים וְרַגְלָיו לֹא תִכָּוֶינָה ׃ כֵּן — כָּוָה
הַבָּא אֶל אֵשֶׁת רֵעֵהוּ לֹא יִנָּקֶה — בּוֹא אִישׁ
כָּל הַנֹּגֵעַ בָּהּ ׃ לֹא יָבוּזוּ לַגַּנָּב כִּי — נָקָה
יִגְנוֹב לְמַלֵּא נַפְשׁוֹ כִּי יִרְעָב ׃ — בּוּז גָּנַב
וְנִמְצָא יְשַׁלֵּם שִׁבְעָתָיִם אֶת כָּל — רָעַב מָצָא
שָׁלַם
הוֹן בֵּיתוֹ יִתֵּן ׃ נֹאֵף אִשָּׁה חֲסַר לֵב — נָתַן
מַשְׁחִית נַפְשׁוֹ הוּא יַעֲשֶׂנָּה ׃ נֶגַע — שָׁחַת עָשָׂה
וְקָלוֹן יִמְצָא וְחֶרְפָּתוֹ לֹא תִמָּחֶה ׃ — קָלָה מָצָא
מָחָה

paululū dormitabis paululū cōſeres manus tuas vt dormias: & veniet tibi quaſi viator egeſtas: & paupies quaſi vir armatus. Homo apoſtata vir inutilis graditur ore peruerſo: annuit oclis: terit pede: digito loquitur: prauo corde machinatur malum: & omni tempore iurgia ſeminat. Huic extemplo veniet pditio ſua & ſubito contereτur nec habebit vltra medicinā. Sex ſūt q̄ odit dñs & ſeptimū deteſtatur aīa eius. Oculos ſublimes: linguam mendacē: manus effundentes innoxiū ſanguinē: cor machinās cogitationes peſſimas pedes veloces ad currendū in malum: pferentē mēdacia teſtē fallacē: & eū qui ſemiat inter fratres diſcordias. Cōſerua fili mi p̄cepta patris tui & ne dimittas legem matris tue. Liga ea iugiter in corde tuo: & circunda gutturi tuo. Cū ambulaueris gradiātur tecū: cū dormieris cuſtodiant te: & euigilans loq̄re cū eis. Quia mandatum lucerna eſt & lex lux: & via vite increpatio diſcipline vt cuſtodiant te a muliere mala & a blanda lingua extranee. Non cōcupiſcat pulchritudinem eius cor tuū: ne capiaris nutibus illius. Precium enī ſcorti vix eſt vnius panis: mulier autem viri precioſam animam capit. Nunqd poteſt hō abſcōdere ignē in ſinu ſuo vt veſtimēta illi⁹ nō ardeāt: aut ambulare ſuper prunas vt non plante comburantur eius? Sic qui igreditur ad mulierē pximi ſui nō erit mūdus cū tetigerit eam. Nō grandis eſt culpa cū qs furat⁹ fuerit: furatur enī vt eſurientē ipleat aīam. Deprehēſus quoq; reddet ſeptuplum & omnē ſubſtātiā dom⁹ ſue tradet Qui aūt adulter ē pp̄ter inopiā cordis pdet aīam ſuā. Turpitudinē & ignominiā cōgregat ſibi & opprobriū illi⁹ nō delebitur.

tumq; in tpe meſſis facit cōgregationē. Uſq; quo piger
λὴν τε ἐν τῷ ἀμητῷ ποιεῖται τὴν παράθεσιν. Ἕως τίνος ὀκνηρὲ
iaces: qñ āt e ſomno excitaberis: Paulū qdē dor
κατάκεισαι; πότε δὲ ἐξ ὕπνου ἐγερθήσῃ; Ὀλίγον μὲν ὑπ-
mis: paulū āt ſedes: paꝝ aūt dormitas: paulū āt ſuffarci
νοῖς, ὀλίγον δὲ κάθησαι, μικρὸν δὲ νυστάζεις, ὀλίγον δὲ ἐναγκαλί-
nas māib⁹ pectoꝛa. Poſtea adeſt tibi ſicut mal⁹ via-
ζῃ χερσὶ στήθη. Εἶτ᾽ ἐμπαραγίνεταί σοι ὥσπερ κακὸς ὁδοι-
toꝛ paupꝫtas: ꝛ egeſtas tanq̄ bon⁹ curſoꝛ. Uir inſi
πόρος ἡ πενία, καὶ ἡ ἔνδεια ὥσπερ ἀγαθὸς δρομεύς. Ἀνὴρ ἄ-
piēs ꝛ iniquus āmbulabit vias nō bonas. Et
φρων καὶ παράνομος πορεύσεται ὁδοὺς οὐκ ἀγαθάς. Ὁ δὲ
ipe ānuit oculo: ſignificat āt pede: docet āt nuti
αὐτὸς ἐννεύει ὀφθαλμῷ, σημαίνει δὲ ποδί, διδάσκει δὲ νεύμα-
b⁹ digito. Peruerſū āt coꝛ machinatur mala:
σι δακτύλων. Διεστραμμένη δὲ καρδία τεκταίνεται κακά·
in omni tpe talis turbatiōes cōſtituit ciuitati. Propt
ἐν παντὶ καιρῷ ὁ τοιοῦτος ταραχὰς συνίστησι πόλει. Διὰ τοῦ-
hoc extēplo venit pditio ei⁹: inciſio ꝛ contritio
το ἐξαπίνης ἔρχεται ἡ ἀπώλεια αὐτοῦ, διακοπὴ καὶ συντριβὴ
imedicabil. Qm̄ gaudet oib⁹ q̄ odio hēt dñs: conteritur
ἀνίατος. Ὅτι χαίρει πᾶσιν οἷς μισεῖ ὁ κύριος, συντρίβεται
āt ppꝫ ipuritatē aīe. Oculus ɔtūelioſi lingua iniuſta:
δὲ δι᾽ ἀκαθαρσίαν ψυχῆς. Ὀφθαλμὸς ὑβριστοῦ γλῶσσα ἄδικος,
man⁹ effūdētes ſāguieꝫ iuſtum. Et coꝛ machinās
χεῖρες ἐκχέουσαι αἷμα δίκαιον. Καὶ καρδία τεκταινομένη
cogitationes malas ꝛ pedes feſtinantes malefacere.
λογισμοὺς κακοὺς καὶ πόδες ἐπισπεύδοντες κακοποιεῖν.
Exurit mēdacē teſtis iiuſtus: ꝛ immittit iudicia p
Ἐκκαίει ψευδῆ μάρτυς ἄδικος, καὶ ἐπιπέμπει κρίσεις ἀνὰ
mediū fratrum. Fili ſerua leges pr̄is tui: ꝛ ne repel
μέσον ἀδελφῶν. Υἱὲ φύλασσε νόμους πατρός σου, καὶ μὴ ἀπώ-
las ſtatuta mr̄is tue. Liga āt ea in tua aīa iu-
σῃ θεσμοὺς μητρός σου. Ἄφαψαι δὲ αὐτοὺς ἐπὶ σῇ ψυχῇ δια-
giter: ꝛ circūda circū tuū collum. Qn̄ vtiq; de
παντός, καὶ ἐγκλοίωσαι περὶ σῷ τραχήλῳ. Ἡνίκα ἂν πε-
ābulaueris adduc ipām: ꝛ tecū ſit. qn̄ āt vtiq; dormie
ριπατῇς ἐπάγου αὐτήν, καὶ μετὰ σοῦ ἔστω. ὡς δ᾽ ἂν καθεύ-
ris cuſtodiat te: vt excitato colloq̄t tibi. Qm̄ lu-
δῃς φυλασσέτω σε, ἵνα ἐγειρομένῳ συλλαλῇ σοι. Ὅτι λύ-
cerna mādatū legis ꝛ lux ꝛ via vite ꝛ icrepatio ꝛ diſci-
χνος ἐντολὴ νόμου καὶ φῶς καὶ ὁδὸς ζωῆς καὶ ἔλεγχος καὶ παι-
plīa. Ad cuſtodiendū te a muliere nupta ꝛ a
δεία. Τοῦ διαφυλάσσειν σε ἀπὸ γυναικὸς ὑπάνδρου καὶ ἀπὸ
calūniatiōe lingue extranee. Fili ne te vicerit pulchritudīs dſi
διαβολῆς γλώσσης ἀλλοτρίας. Υἱὲ μή σε νικήσῃ κάλλους ἐπι-
deriū: neq; capiaris tuis oculis: neq; rapiaris
θυμία, μηδὲ ἀγρευθῇς σοῖς ὀφθαλμοῖς, μηδὲ συναρπασθῇς
ab eius palpebris. Preciū.n. ſcoꝛti q̄ntū ꝛ vni⁹ pa
ἀπὸ τῶν αὐτῆς βλεφάρων. Τιμὴ γὰρ πόρνης ὅση καὶ ἑνὸς ἄρ-
nie: mulier āt viroꝝ p̄cioſas aīas capit. Alligabit aliqs
του, γυνὴ δὲ ἀνδρῶν τιμίας ψυχὰς ἀγρεύει. Ἀποδήσει τις
ignē in ſinu: at veſtimēta nō ɔburet? Nūqd ābula
πῦρ ἐν κόλπῳ, τὰ δὲ ἱμάτια οὐ κατακαύσει; Ἢ περιπατή-
bit aliqs ſup carbones ignis: at pedes nō cōbu
σει τις ἐπ᾽ ἀνθράκων πυρός, τοὺς δὲ πόδας οὐ κατακαύ-
ret? Sic q̄ igredit ad mulierē nuptam nō inno
σει; Οὕτως ὁ εἰσελθὼν πρὸς γυναῖκα ὕπανδρον οὐκ ἀθω-
cens erit: neq; ois tangēs eam. Nō mirum ſi
ωθήσεται, οὐδὲ πᾶς ὁ ἁπτόμενος αὐτῆς. Οὐ θαυμαστὸν ἐὰν
capiat aliqs q̄ furat: furatur enī vt ipleat aīam eſu-
ἁλῷ τις κλέπτων, κλέπτει γὰρ ἵνα ἐμπλήσῃ ψυχὴν πει-
rientē. Si āt capiat ſoluet ſeptupla: ꝛ om
νῶσαν. Ἐὰν δὲ ἁλῷ ἀποτίσει ἑπταπλάσια, καὶ πάν-
nia q̄ ſunt eius dans liberabit ſe. At
τα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ δοὺς ῥύσεται ἑαυτόν. Ὁ δὲ
mechus ppꝫ iopiā metiū pditionē aīe ſue
μοιχὸς δι᾽ ἔνδειαν φρενῶν ἀπώλειαν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ
acquirit. Doloꝛes q; ꝛ ignominias ſuffert:
περιποιεῖται. Ὀδύνας τε καὶ ἀτιμίας ὑποφέρει, τὸ
at opprobriū illi⁹ non delebitur
δὲ ὄνειδος αὐτοῦ οὐκ ἐξαλειφθήσεται